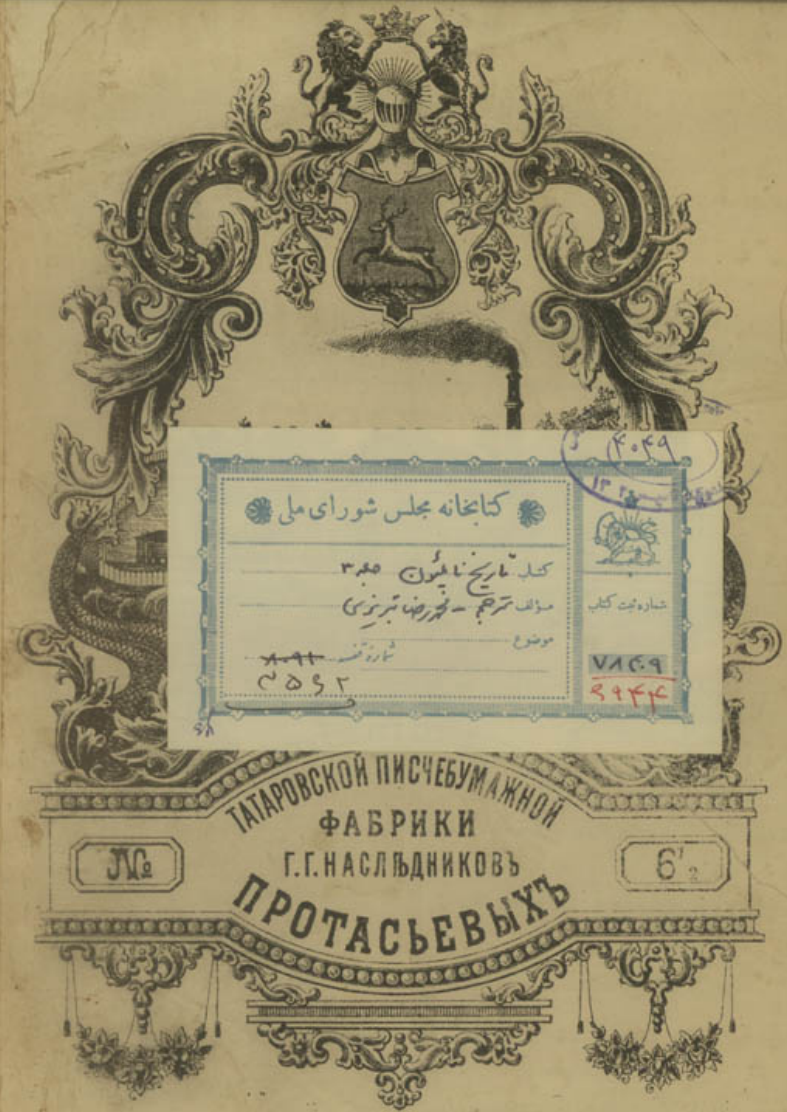

۲۵۱

بازرسی شد
۲۶ - ۲۲

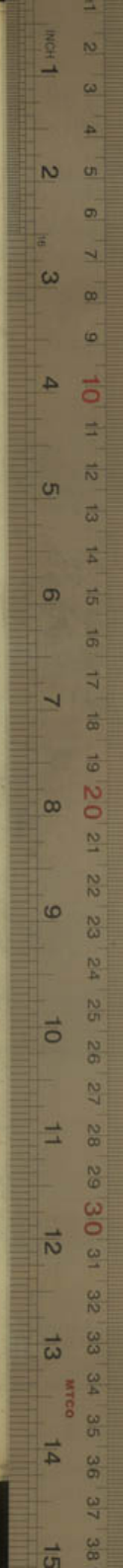
بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه
۲۵۲۲

۱۱
۲۵۱

بازرسی شد
۳۶ - ۱۲

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای ملی
۲۵۶۲

بسم الله الرحمن الرحيم

جلد سیم تاریخ ایران از قیام تا کنون

فصل اول

بعد از جنگ استرلین که تفصیل آن در اوّل جلد دوم گذشت در پنجم ماه شهری
که هجری سال ۱۸۰۱ عیسوی و مطابق ششم شهری ۱۲۲۰ هجری باشد پادشاه
سودین بجای شهر خمیرق وارد گردید و کارکنان شهر مزبور که عساکر انگلیس و سودین
در اطراف خود ملاحظه کردند و متعجب شدند که جمعی برای خوش آمد پادشاه سودین
از شهر بیرون بیرون شدند و مبارکباد و بویکوبند پادشاه مزبور اول خواست که آنها را
از آمدن منع نماید بجهت بیستادگی و ران باب که که جمهوریه خمیرق منطقه
منوّد که او در نظر گرفته که چنان نسبت لشکر مزبور کرده باشد چنانچه فرستادن
جمهوریه شهر مزبور را بارودی خود راه داده الطاف بسیار می نمودند
داشت که بعد از مراجعت اسکی اظهار رضایندی از رفتار او نمودند و پس
پادشاه مزبور بدین شهر از لشکر خود چنان مجوه سید او که کوباد که یکی ممالک

نزد

نزد از تصرف ملبون بیرون می آوردن خود اسم بود و لهذا تهدید زیاده
نسبت لشکر و بدو استخوانه سمهوریه خمیرق بعد از ورود و هسلان بود استخوانه خمیرق
و چاره نیز بهیشت از وجود چنان مسالیه قوی خطرناک با خوف داشت سپرد
و همچنین پادشاه پرنس نیز بر ساعت در مقام سخو لیف شد به خمیرق
بر می آمد یکوقت که خمیرق شهر مزبور خود اسم و وزیر او شکاراکو
که ممالک نند و نیز در آن تصرف پادشاه مانور آمد و ولایت خاوند که لشکر
فرستادگی کرده بودند جو لاکاه عساکر انگلیس کشت و بنای کردن مصالحه
بعد از آنکه افواج قدیم ولایت امجد و ابرقرار نمایند از پنجه دولت
انگلیس و به نقد بسیاری فرستاد که هر کس را و طلب میشود و بقدری
با و بهیشت دست زدن از جوانان خاوند و رافع نند و مصلحت و چاه نند
کالاکه برای حمل و نقل لشکر در اینجا مهیا کرده و بکار واداشته بودند و مزبور
میگویند چنان تصور کردند که انگلیس در نظر گرفته است که ولایت مالت که دولت
دولت فرانس بود و نند و منظور و حسن انگلیس این بود که کاری کنند که مملکت
جولان عساکر فرانس ممالک نند که کرده و هنوز از مصالحه با چنان دولت
نند و فرانس که در شهر پرنس نزدیک که یکی از شهرهای معظم ممالک نند است
و بای سخت ولایت ختقری میباشد که صورت انعام با قوت انگلیس
در وس خبر داشته بودند که نند که نند و نند امپراطور و در آن مملکت زیاده تر
شود و بنا بر این حضرت امپراطوری احکام فرستاده بود که هر چه از این ممالک

دست رس است و جمع آوردن آنهاست زود ممکن میشود بدون یکدیگر در یک
جمع آوری نموده حاضر و محاسب کنند که با دوا و لایست مانند که دوست
دولت فرانس است اقدام نموده باشند مولف او در قیاس میان
که منظور از تحریر این کتاب است نه این است که کیفیت لشکر کشی مزبور را
در این مقام ذکر نموده به ششم علیه منظور اینست که بصورت واکاوی برای خواننده
حاصل گردد که در آن اوان بجز وضع عا که شود بین دو طرف انگلیس طرف
مارا و جنبه شرق صحرا کرده بودند و مقام ذکر این لشکر کشی زود خواهد
رسید این امر در این اوقات از طرف عا که بحری فرانس
نوشته است بی در پی برسد که بجز بزه که اسم آن جزیره فرانس بود و بجز
امپراتور این بود که جزیره مزبور را در تصرف خود نگاه دارد و انتقامش بحدی بود
که من گشتی که بجزیره مزبور برو و کمتر پیدا میکردم که نوشته است مزبور را از دست
با شوم و وقتیکه مشرب است که وزیر دولت انگلیس بود و فواید یافت
مشرفاقت در عا که او وزارت منصوب گشت مجموع اهل فرانسه
اعتقاد این بود که زود تر قیام بین دولت انگلیس و فرانس مصالحه خواهد شد چرا که
مشرب عداوت بسیاری بدولت فرانس و امپراتور داشت و مشرفاقت نیز
خلاف او و معاندت جنبدان امیران داشت علاوه بر این که بعضی تزاران یونان
او را امپراتور نامیدند بود و در حال حیات مشرب نیز بسیار اوقات با مصالحه
امیران سکود و مخالف وزیر مزبور حرف نمیزد و امپراتور نیز نظر با عفا و یکدیگر

مشرب نام بیت که در فرانسه است
انگلیس و دولت صحت است
فاد که در فرانسه است
که در فرانسه است
۱۷۹۸

و مردانی او داشت جنمال میروث که در باب مصالحه هر یک با دیگری
کنند لیکن دو مانع عظیم در میان بود که وقوع مصالحه را متعذر و غیر ممکن کرده بود
ایمضی یعنی اهل انگلیس شده بود که هر نوع مصالحه که امپراتور نماید زودتر از دست
طول نخواهد کشید یعنی بدوام و ثبات آن جنبدان و تمام نیست و آن کرد و بعضی طرف
اهل انگلیس عا که میکرده بودند که امپراتور بصمیم قلب دست از ادعای سلطه روی
زمین نخواهد کشید و نمایا دل میوس خود باین صدد آمد که ولایات انگلیس
و عقبه سرگرد و محرب اساس از وی انگلیس کرد و توانائی و تسلط ایشان را از رویا
قطع نماید این دو فقره از دل اهل انگلیس مردن میرفت و در حقیقت این دو
مانع عظیم برای مصالحه آنها بود دولت فرانس بود و ممکن بود مصالحه شود و در آن
اوقات که مشرفاقت در وزارت دولت انگلیس برقرار بود و شخصی از برای این
گفت که هرگاه اذن و بسمت و لازم کار ما دولت نمایند فرانس تمام
و امپراتور را خواهم گشت مشرفاقت از این مقدمه کمال کرد و سپس
که از آن امپراتور داشت کیفیت را معلوم ساخت و بدو شخص مزبور
داشت که اگر چه بقانون دولت انگلیس باید کسی را قبل از مقدمه فضا بکشد
باید است که او را نگاه دارد و بسبب شخص مزبور را تا اوقات نگاه میداریم که در
را از این مقدمه خبر دار کنم که در فکر محافظت خود بوده باشند بعد از آن او
مرض صبح کند و اینکه ما اخبار مشرفاقت معشاج ابواب مصالحه کرد و در وزارت
بنا می کشد و مصالحه قیام بین دولت انگلیس و فرانس گذاشت و امپراتور را

for Charles James
homme d'état anglais, chef
du parti whig, et éloquent
adversaire de Pitt, il demanda
qu'on se mit partisan de
la France de son pays avec
la France et l'Amérique
né 1749 mort 1806

اینکه با انگلیس مصالحه نماید تا بمقام هم آمده که مراعاته بیشتر یافت نوشت که اگر
چنانچه دولت شما بایل شود جزیره مالطه و کینت قوه خوب یعنی بندر اودا
نیز بدولت شما واگذار نمایم و امپراطور نامیون لازر ویرنوت را یکی از اعظم
اهل انگلیس بود و بعد از شکست مصالحه اودا و تنیکر کرده و در قلعه وزدون که از
قلعه های مشهور فرانس در بلوک میوز واقع است حبس نموده بود و از همین برکن
آورده و مرض کرده با او نیز با بانی دولت انگلیس پیغام فرستاد که هرگاه نصیبت
و راستی بای بسجاده راستی کمباز نگیرد مصالحه نمایند و دو بای معظم یعنی خیر
مالطه و کینت قوه خوب را که بندر مراد است برضا و رغبت خود بدولت
انگلیس تفویض میدارم و بعضی از راه انصاف قایل بر این شده اند که پیون
بر تبرئه ایل بود حتی آن دو بای معظم را بدولت انگلیس واگذار نمایند و کینت
از فردوسی و ولایت او کرده باشند بعضی سخنان اهناء و مقام مذلت آمده
گفته اند که امیوهات مصالحه کند و از قرار نامه از دولت انگلیس میبرد که امپراطوری
خود و فرانس و بادشاهی خود در ایتالیا و الحاق کردن جناب و مملکت فرانس و خیر
کردن سایر ولایات و نیت و غل بادشاه پیش و نصب برادر خود در بای
او کما مجری و مصفی باشد و در عوض این اقرار نامه میوه است که آن دو بای معظم
مالطه و کینت را بدولت انگلیس بدهد و در معنی آن دو بای معظم را فدای رضای
ستنیات خود نماید با الجمه امپراطور بعد از جنگ آخر رفتند و نظم انصحات
مرحبت کرده و در او اخر سال ۱۸۰۰ عیسوی که مطابق ۱۲۱۹ هجری باشد

و آنچشمه پاریس گردید و چونکه در ممالک متساویان از خود تعیین کرد و مسموت
 که در چشمه پاریس نیز اطراف سه بر طاعت خود را با شاهزادگان و پیران
 محاط نماید لهذا ستر شل سوار است امیر این دو ولایت معظم که کلنیز و برج
 باشد لقب داد و در مشربز است ثابت هزارگی ولایت عظیم پاشت کاروا
 لقب نمود و نیز در امیر بنو عثمان اسم گذاشت و کم نیز را امیر بنو
 و نیز در امیر بنو سینه نام نهاد و بهمنبره خود را امیر بنو سینه لقب
 داد و مولف اوراق سکویه با وجود همه اینها از تقدیرات اسمانی غفلت نیاید
 نمود که بعد از چند سال بهین ولایت فاشان که نام بهین بهمنبره خود را گذار کرده
 بود و پناه و حشر امیر طور سنه که حرم نام بهین بود و گردید یعنی اعداگر فاشان
 نام بهین جسمه جوان او در اینجا سکنی و فرار گرفت و در این اوقات جنگ غوغا
 ممالک خشکی فی السجده ارام داشت و دول فرنگستان جنگ اسووف
 داشته بلا حظه اوضاع و حرکت یکدیگر مشغول شده بودند و لیکن بمصلحت نشد
 بود و مصلحت بهم که امیر طور سنه کرده بودند همه ادب و عهود این اطرین
 لعل نیاید بود و اوضاع فرنگستان بین پنج بود که نام بهین تو بهت ممالک
 شرقی که در اال ستر شل را با سلاستبول نزد خوانده کار و دم فرستاد و این
 دولت مصلحت کرد و لشکری مصلحت که با لشکری شدند و وجود امیر بنو سینه
 که ستر فاشان از باب دولت سنجس نزد امیر طور فرستاده بود و پناه
 مصلحت از اطرین ناقص نام نام و لشکری امیران باب شهر شرقی نشد

Murat (Joachim). Beau-frère
 de Napoléon 1er et mari de
 Caroline Bonaparte, veuve
 capitaine, né à la Roche
 (Lot) roi de Naples de 18
 à 1816; né 1771, fusillé
 en 1815

(Jelastiani) (count),
 marshal of France né en
 (Coss) 1772 - mort 1851

بعثت اینکه در همان اوقات متفرقت گردید و بر دولت انگلیس ملاصقت نمود
 و نزدیک شده بود که مصالح را تمام کند و بتری شد و تا کید از طرفین نشد
 که هنوز مصالح منتهی نشود و وزیر منوچهر وفات یافت تا پیش او ایچی را طلبید
 از پاریس با شکست چنانکه نمود و باز اسیر مصالح از طرفین قطع کرد و اگر چه با او
 ناپیون دوباره بغیر جنگ از پاریس حرکت نکرد و معبرها که خود نمی گشت
 ایچی منوچهر را پاریس ببردن زنده بود و لیکن علامات وقوع مصالح با القوه در
 برداشته شد و معلوم و مشخص گردید که بود که صلح سخن پرسید **نصیر محمد شاه**
پروش و خلیف که در لندن و قیام در انگلیس و ابتداء مجاهدین در قیام در پاریس
جنگ آدرستید و مرگ امیر پرتو و...

و این اوقات در هر ساعت علامات جنگ در ممالک نشانی میشد و دولت
 پروش که حال از این خبر رسید که مباد مصالح در مابین انگلیس و روس فرانس
 واقع شود و او تنها باند ارام نداشت حال خبر باور رسید که متفرقت و قیام
 یافت و لشکری مصالح برهم خورد از شنیدن این خبر حیرت شده بنای دست اندازی
 گذاشت امیر طور ناپیون که پشت به شهر پاریس توقف کرده اوقات
 خود را بسبب لشکری مصالح بهر دواد و بعد از آنست که توقف از شهر پاریس
 در بیست و پنجم سپتامبر سال ۸۰ عیسوی که مطابق سیم میزان سنه ۱۲۳۱ هجری
 بود حرکت فرمود و ممالک سواحل مدوین رفت و در دهم ماه آشتی
 سال منوچهر که عبارت از سیم میزان سنه مذکور شد و تا در ممالک

و این

در مابین دولت فرانس و پروش آشکار گردید و مؤلف اوراق بیکو در چهارم
 ماه منوچهر که است دو و نیم میزان سال مذکور است جنگ عظیمی در ولایت
 مابین امیر طور و پادشاه پروش واقع گردید و فتح نمایانی برای عا که فرانس حاصل
 آمد و این خبر را فرانسای جنگ بیست و هفتم میزان در مجیش مذکور شد
 ولیکن بر عکس شهرت و اندیشه که گفته شد که پروش بر لشکر فرانس شکست داد و
 روز بعد از آن احکام و فتح نامه از امیر طور رسیدن منتهی غنیمت گنم بنگین گنم
 و در آن اوقات امیر پرتو یک کی از شاهزادگان مملکت پرتو شاه بود و از
 شهر آنت که در یک جنگ منوچهر زخم برداشته و چند روز بعد از آن میان زخم
 وفات یافت و مفاد و دو سال داشت

فصل سیم جنگ ناپیون با پادشاه پروش و امیر پرتو و دیگر که در حال نشانی و...
اتفاق آقا و وفات او بر دشمن از قیام در پاریس
 جنرال آل بیکو قبل از آنکه از پاریس حرکت کنیم حواله حوش رودخانه
 سال کیکی از رودخانه ای ولایت نشانی که در تصرف بود و خوب پری
 کرده بودیم که از حوالی شهر منوچهر رودانه شویم و پسوی پرتو که پرتو این
 که غرض دار و غفقه را در طرف خود برداریم و از آن غرض و مقصود که در نظر گرفته
 منحرف سازیم و حقیقت مجموع تدریجاً امیر پرتو یک در مقابل منتهی
 عسکر امیر طور مطلق باطل گردید شرح این مجمل اینکه امیر پرتو یک تدریجاً
 بود که در رودخانه منتهی مقابل پادشاه و لشکر مملکت بر جابین عا که فرانس یعنی

*Brunswick (duc de)
 chef des armées coalisées
 contre la France en 1792
 publia le fameux manifeste
 de Coblenz, vint a
 rassem par Demeurée
 et Kellerman en 1792
 il fut battu par d'abord
 a Austerlitz, ni il fut
 mortellement blessé
 mort (1806)*

بین دیار را تصرف شده الوقت بیشتر مستعد بفرستادن ما و حمل شود چون
 جنابین را گرفته و دست ما را از هر طرف بریده و قبل از آن که توایم می کرد حق
 جوق خود ما را که از راههای متعدد روانه داشتند ایم یکجا فراهم آوردیم بعد بر سر
 ما آرد و ما را محض دال و مشکوب سازد و چون که همین امیر کبیر در عصر باد و شام سابق
 در فرس از تبرات است بپایان از اینجا بدون آمدن بود و از هر سو پیکر او را در آن
 فرس و از تبرات محض آنکه پیکر لشکر را از راههای داکنه متفادته تعیین نمایند
 الکاهی داشت و لشکر ما را سید است که به قدرت در راههای که برای هر جوق
 صد گانه لشکر که از شهر میبودان ما مورد و روانه میکنند معین کرده بودیم مستعد شده بود
 و بهر چه بین الوجوه شک در این باب نداشت که تبرات ما در راههای که لشکر
 ما روانه خواهند شد و مکانی که بنای جنگ خواهیم گذاشت همه را دانسته است
 و بسا خاطر جی بود که بهمانطور که خود خیال کرده و در عرض راه پیش روی ما
 جیغ را بریده و قبل از آنکه توایم دست و پایی جمع کنیم و می کردیم و بسیار پیش
 برآمد و خود سپاهیم را شکست خواهد داد و چهاره بالمره غافل از تبرات عکریه
 حضرت امیر اطوری بوده چرا که امیر اطور از لشکر امیر نرگور آگاه شده و از شبیه
 سپاه کردانی او که در آن اوقات متداول بود دانسته بود که او به تبرات کرده است
 برای اینکه همین خطای بزرگ او را وقت به ده اطفال خیال تمام او را بپوشانید
 و او را در تبرت خواهد ساخت و از همان راه که او فکر کرده است لشکر فرس را خواهد
 دزد و بدین جور خواهد کرد همان صفت از مهند سین و از میان علوم و خطای او

و چنانچه

و چند فرج و دیگر که معین کار آنها باشند تعیین کرد که مجموع اطراف راهها را نبرد و خانه
 بین کارها کنند و از اوضاع رودخانههای عرض راه و کوه و جنگل و آبادی و غیر
 آبادی و مزارع و مرقع سهل و سلسله و صعب المعابر سنگ و خاک در یک
 و زمین شور و باتلاق و در محل که در وقت بارش و غیر بارش چگونه میشود و جابجایی
 اردو زدن و وسعت نما را ملاحظه و بر سر هر سبیل میفرستاد است شخص کنند
 و قشیه که امیر نرگور نیز از این فقره خبردار شد با القطع تعیین نمود که از تبرات عکریه
 امیر اطور آگاه شده و همان مکان که در نظر گرفته است و ما را از نور کار ما بیرون خواهد
 یعنی از سبیل نقض را بهما چنان ضربه بود که در حوالی رودخانه بین گذرگاه
 لشکرات و در حوالی شهر کانی ثقیفین لشکر ما را برود و آشکار خواهد شد غافل از آنکه
 مجموع تبرات امیر اطور برای این بود که او را به ام آرد و فریب دید و بگذارد
 که از جنگ فرار بچین بیرون آید چنانچه در همان وقت غریت لشکر امیر اطور بطرف
 شهر کورق و در بختین بود و از لایات جنگستان و کوهستان عبور میکرد و گذار
 سوار لشکر امیر نرگور در اینجا ممکن نبوده و از اوضاع ما استخبار نمیتوانست بهم بزنند
 چون امیر کبیر از مهمات عظیمه سید است که از خود و ما را برساند و قبل از آنکه ما از آن
 او خبردار شویم راه ما را بهر بنا بر این تعجب تمام روانه سمت شهر کانی ثقیفین شد
 و در آنوقت که امیر نرگور با لشکر خود و جنگستان مشغول رخن جو کردن و حضرت
 امیر اطوری بحوالی شهر شیشه که یکی از شهرهای دلاست بختین است سید این
 مکان چهل فرسخ بر پهلوی عقب آن مکان بود که امیر نرگور را تصور کرده بود که

فرانس از آنجا سر بردن خواهد آورد و در روز دهم ماه جون به سبب منصور را هر
فرموده و حکم فرستاد که در حوالی شهر نایوتبرق و در پشت امیر کبیر بزرگ و یک
با نهایت خاموشی و آرام فستاد را گیرد و از آنجا دور و ز راه بمقام جنگ مانده
بود که دور و ز بعد از آن جنگ و خونخوار شدن سکنه امیر بزرگ و یک که خبر
از هیچ جا نداشت و سمت چپ او با الهه غالی بود و نزدیک بود که بغیرت
شجاع لشکر فرانس همگی را در نبرد بزنند و اتصال او بر دو خانه است
مشکل بود و نمیتوانست بدون غی طره بر دو خانه نبرد و آمد و سینه شمشیر و کتیفه
بطوریکه چارال ناک در آن گشت غفله اطراف خود را از هر طرف بریده
داشت امیر کبیر بزرگ و یک نیز همیشه مرتبه غفلت بخارال نر بود و احوال
میکرد و سکنه چو بابت این مرتبه فعل شده باشد خود را بجا مانده امیر بزرگ
گرفتار آمد و او خبر از اینکه در عقب در بین دیوار لشکر خود به سکنه و حضرت
امیر بطور در کت و در بر کار است پیش فراوان را بجهل روانه کرد که بجای او
مقیم بر سینه و از دور و لشکر فرانس لشکان خبر رسانند بعد از آنکه پیش فراوان نر بود
بجای او روانه کرد و رسیدند صوای وسیع آنجا را غایب از لشکر فرانس با فتنه خبر امیر کبیر
رسانند از این کیفیت نیز گاهی و بصیرت برای او حاصل گشت و دانست که
بچه با متنا شده و بجهل غی طره گرفتار آمده است و چنان دانست که هنوز با بیرون
و لشکر او با سنان رسیده است مقدار آن این احوال گشت که فتنه بخوش او رسید
و این خبر حجت اثر او را بر نزل انداخت و از مرتبه اعتمادی که بسپاری خود داشت

فرموده اند

فرموده اند همان ساعت از آنجا سر جفت کرده و فوراً حکم فرستاد و بخارال
و بخارال غایب گردید و خود را با یکی از اجمع خود رسانند و لشکر به قیادت
حکم فرستاد که دو نفر از یکی کرده بصیرت تمام نبرد یک او پاینده و یک بعضی
از اجزای لشکر راه را که کرده بر غی سرحت و بجهل خوب بکار نبرد و بمقام
جنگ رسیدند و امیر کبیر بزرگ و یک در کت و سلوک و رفتار لشکر گشتی هر طور
ملاحظه کرده و طور و طرز و تدبیرات سپاه کردانی او را که یکی میدید و تازه بودند
و به خود را بجهل حجت که دانست چه طرح و چه تدبیر در مقابل آن نمایان
بکار ببرد و از آن همه قطع سازد و طی مراحل انهمه تبه و تدارک هر کار
و هر حرکت عسکریه را که بچنان سرحت و بجهل حضرت امیر بطوری بعمل آورد
بطوری امیر بزرگ و یک مضطرب و معشوش گردید که مطلقاً نتوانست دریافت
نمایند منظور و مقصود امیر بطور چه چیز است و چه طرح و جنگ و سنجیده است نه طرح
و نه مقصود او را نتوانست فهمیده باشند تا اینکه لشکر فرانس قطعاً نایوتبرق را تسبیح کردند
بعد از آن امیر کبیر از مطلق از جنگ امیر بطور آگاه گشت و دانست
که چه تدبیر بکار برده است الوقت بلفکر و رفع آن افاد و لشکر پشت بند
که ما سوره سمیت قطع غالی بود و ندانید که که مر جفت گشتند و بخارال نر بود
و از روی کینه از آن گشت که سلوک رفتار و کرب و بخت را که مر جفت
کرده و سنجیده بجهل تمام بار روی او می شنید از شرعاً که با بیرون محافظت
نمایند تا اینکه در ترخوش ترا بار روی او برسانند با وجود این احوال

باز صالده استای بر دشا که از صاحب محاط جنگ شل فنی که بر ریفان
 انبار سیده بود و نصیب بهر نبرده و افواج شکست خورده را استنزا
 و متفرغ نموده و سیکنه که پادشاه و محرم پادشاه مازنده لشکر فرس القدرت
 که لغایت تا کنه و امیر کبر خود نیز وقتی در راه شهر آذربایجان زیاده از سی نفر
 از سوارهای مجمران لشکر فرس سیدان و با با عفا و اولی آمد که لشکر فرس کتر
 است شکست خواهم داد و در راه نزد او لشکر بزرگش و ده بود مالتی در سر راه
 او بنود چنین داشت که راه نرد و او را بهر چه من الوجوه نمیشد است
 مخرج از راه مصلحه سیکو که عفا و امیر بر ترویکت این بود که شوق بر
 چنان امیر جنگی صاحب تجربه بر دوش و علی القدره او را مضطرب و متحیر شدن
 اسامی نبود و غرض کلام اینست که عا که او را با جمعی جنرال طایفه داشت و در میان
 قلعه نیه اردو انداخته و دست اردوی او را از اینجا بهر جا که چشم کار میکرد و کینه و
 بجا می نمود و نیز سیده بود و حضرت امیر اطور در عصر روز نهم ماه میادی
 و مکان در افواج مجروح لشکر دشمن را ملاحظه نموده بهر امعین و متفرغ کرد و در آن
 منزل را برای حمل جنگ تعبیر سلط و شب احکام بر مجموع عا که اردو میادی
 کانی خود را در نموده و چنانچه مرشش و یو است حکم فرستاد که بهر قلعه آبادیه بود
 و در هر جا عقب عا که دشمن را از دست نذر و او را مازودن سخت که از راه
 که مصلحت و اندر دو و لیکن زود و خود را بمقام جنگ برساند و بهیچانی از جنگ
 بماند و باطلی مود فرمودند که هرگاه مرشش بر ترو است در دست بر او مشا و در

امداد و معاونت بر مرشش و یو است نماید و ساعت نصف السیل مانده
 بود که امیر اطور از نیه و تدارک روز جنگ فرخت حاصل شد و چون
 باز سرداران عا که دشمن است و چنان تصور نموده اند که برای توبت حرا ده
 از شکست می گوید که در میان لافع بود و عبور و مرور ممکن نخواهد بود و در مقابل
 آنها بنشیند و هم رسیده و لیکن بر و کلانک افراد عا که کار عا که فرس ان موانع را
 نیز زود دفع نمود و در همان شب کوه رسنگ شکست هر چه در میان واقع بود و همرا
 شکافته و معبر با کشود و در وقتی دشمن خبر داشت که از طرف بدین و با استیک
 اشکارا شده و مر با غار کردید و از طرفین نشسته و با لاف جنگ نمود و حضرت
 امیر اطور مرشش و یو است و در این جنگ مخصوصه در مقابل او نشسته بود و که کلاه
 و لبری در شاد است او بنود و در مقابل ان سپاه قوی دشمن تقاضای فرست
 و کسی که این قدرت نامور میکردید بهر اینده و پس عظیم از صد نه دشمن سپاه
 رخ نموده و مرشش بر ترو است از امداد او در روز جنگ اشکار و زید و حتی بود
 از تپه های افواج سواره بدر قدر نیز که مطلقا با و مد غنی است مانع از معاونت
 مرشش و یو است آمد و خود امداد جنگی اطراف قلعه آبادیه که روشن نموده و یک
 جنگ نماید و مرشش و یو است ثابت و چیدار عا که فرس در مقابل و عا و چیدار
 لشکر متحجب و مجاز پادشاه که الواسع امیر بر ترو و یکپشت و پادشاه پادشاه خود نیز در
 آنها حاضر بود و استاده و جنگ مردانه میکرد و در آن روز که در جنگ
 و تحصیل نام و شکست بود عدم معاونت مرشش و یو است که علی الاطراف حریف

شکست و استیصال مثل قیامت میوانت شود از زمین اقبال حضرت
 امیر اطوری مراد رشاد و افکار و مدارج ملاقات و محبت با او را در نظر با
 افزون از حد ساختن اسحق مثل نرگس و طریحی ایستاد چنان خوب فرموده
 بود و سرور با افواج ابو اجمعی آنها چنان بجزوت و دوانی و خوف حرکت
 نمودند که چنان مال و ثروت و کسب از خبا را الهامی شد و جراتش بر دوشا بود و با او
 هزار سواران و هزار پاسبان و کمانش با او بجمع خود قادر بر این شد که در اصل
 یکدم از دستجات افواج قاهره لشکر فرست شود و صد مد یو جود ایشان
 و پادشاه پرورش با افواج فراد و نامه رکابی خود بکشد و جمع عساکر بر دوشا
 سر دانه بر داند و لیکن جابره ثبات قدم لشکر فرست را گرفته و در آن هنگام که لشکر
 دگر در توپ و تفکات مانند برق باران بر فرس مغوف و جوقای لشکر
 فرست میر سحبت از اطمینان قلب و اسودگی بلی از مالدانهای فرست شل گنه
 با هم قطاران خود در محل امن باشد مشغول شوی و سلاطین پادشاه و او را در مقام شوی
 امیر اطوری نام نهاده بودند و مالدات نرگس و چنان ثبات این یکی و نه و نه
 ملاحظه نمود و بر قفای خود ترغیب و تحریک کرده پیش افتاد و فریاد برادر گرای
 مخبران و مبادران و افراد سپاه همراه امیر اطوری خود روان شود و بهین طریق
 جمعی از مکان خود حرکت داد و خود را بجمعیت خطیبی از سپاه مخالف فرستاد
 از پیش و پشت بعد از آنکه آن مالدات این محل را بکشد و دست بطور ساند
 منصب سر جوقی را با رعایت شد چون نامیون بعد از اسخام نیز بنیادی

برای و حاصل شد و منصب رسید بکشت کمن فلان منصب طایب است و کلمه
 حفظ نام و سلسله است لا بد این تکلیف را قبول کنیم آن مالدات نیز بعد از
 اعطای منصب سر جوقی با دوشا بابت کمن بکشت کمن بر این منصب
 کلام بگوید برای حفظ نام و سلسله و شکست با تمام حدت بر نور مقام و اقدام نمود
 و در آن مقام حاکم مملکت بنده و با جباران است بگوید که در این مملکت
 که در حاکم این شهر است و اتفاق افتاد شکست فاش برای عساکر پرورش و او را شکست
 پیش بر رخ و نظر می کرد و فرست کمن از آن شد و در آنجا نیز لشکرانش شکست
 یافت و با تمام روی بر پشت نهادند و در عصر همان روز حضرت امیر اطوری
 از فرزند کمن بکشت کمن بابت دوشا و فرست دوشا و بعضی از افواج متعاقب کمن
 پرورش بودند رسیده و محفل بر آتش شده و داخل شهر و کمره اییم و اینجا بر سر
 کشتیم و لشکر و از ارسپش روی شهر حاکم دوشا و او را جبهه فرج کرده و بهر
 از آن مالدات و سلاطین و حلقه جابکان کریم در کشت شهر پرورش که جدی
 مثل از آن از جانب پادشاه پرورش اعلی در دوشا کشت پادشاهان است و پشت
 در شهر پرورش دیده و مشناطه بودیم بدین نامه و شدت حرف داشت
 داشت و او را خاطر جمعی داده از دشت پرورش آوریم و جمیع دوشا و بان
 و مردم و سلب و سلبی امیر که در آنجا بودند مذمت امیر شهر پرورش و قلم و ما
 بسیار احترام کرده و با او رو بکنین با دوشا بود و مطلقا خوف داشت از
 احوال او را هر شکست و بی ابرو است و در شهر روی داد و لیکن چنان است

اول کرده اند که بازگشت پس از چهارده روز از هر دو طرف بکوه چنان حسیه کو
 چنی پیش در کشش از برای آنا کلینت و کعبه دارد و پشت سر یکدیگر مانده و همین
 در کجای پیش بخت بود که کبریا مانده بود و در کجای و در او ای سایر سترهای لشکر
 کلا در عقب آنا مانده بود نه حضرت امیرالمؤمنین از مشاهده این اوضاع جانب شبر
 شده و آتش چنان غلظت عظیم را که آب خود مرئی و درشت مانده و اندک نالی در خود
 معده را که کمر خمارال در کجای نه روز را از حصار کرده و حاضر بود عدم حصار او
 در آن مکان برقیب او فروز بخت و بعضی از بکوهت را در حالت و در دست
 آنا غلبت ناپید و در سامان شغل لاکرت و در مقام در صحنه چنان در کجای نه
 معده خود کشت و کعبه مانده نه و بهادر و آنا شغال خود و حکم او در کجای نه
 با در او دشمن کرده و مجموع افراد قبی و در کلا را حاضر نموده بسیار با یکدیگر
 در امتی و کوه شگافی را در میان آنا عقب کرده و چنان شبنم پلوی
 راه شغل شده نه و آن فرج دارد اگر خود با شغل بود و دست او را شبنم سکن
 بسیار و آن فرس است خود کشته مکان آنا را در دشمن کرده بود و آنقدر
 کمین شده که با هر یک از کوه و آنقدر در آنجا است و که در ب و در او را اول سکن
 کشت بعد از آنکه حاضر جمع کرد که باقی آنا نیز خواهد کشت مر جنت
 که در میان توری سبک بود و حق که مردم دیدند که امیرالمؤمنین را در دست
 روشنی بر آنا انداخته است از شرمندگی دشمنی چهره خود را با و در جنت پیش
 در بخت سر زده که من از ترس آن حاضر چهارم در جانب شرقی

طایفه حشک نصیب و تا حواله نصیب راه را از اول تا آخر کشته امیرالمؤمنین
 حاضر جمع باز دست را بجا که لازم بود با بناد و مرا حجت منزل خود در خود
 و باقی است از آنکه استراحت کند احکام چند صادر نمود و با استراحت شغل
 کشت و آنقدر در شب چهارم ماه آخر کشته بود که عبادت از او در خربان
 باشد و در آن شب نیز با شبنم بخت آنا کشته بود و کشته بود و این بخت
 در بخت بود و بخت ایستاد که ای که بخت سکنی بود که آن را از هر طرف
 قدود بود و از جانب بین لشکر بود تا بقدر چهارم صبح فاصده شده
 و برای سبک خود صبح بخت و سبک از آنجا برستون مقام خود رفت
 و در روزی در جایی سینه خود صحت آنا با نموده با شبنم جمع لشکر را در آنجا
 مکان در کجای نه و هم آمد و چنان نزدیک یکدیگر کشیدیم که سرهای
 مقدود لشکر یکدیگر متصل شده بودند و هرگاه شبنم بودا نیز یک
 است که کشته بود استنش و فاس و شبنم سبک به فاس کلا در بخت
 و بناد و سینه و کشت کلا در بخت آن برای لشکر با نموده و بناد و کشت
 بخت با یاری کرد و باقی ناپلین ادا نمود همان تیرگی بود
 که در بخت باشد و در ساعت از روز گذشته بر دشمن بخت کشت بکرم
 امیرالمؤمنین در طلوع فجر لشکر کلا بخت حاضر بود و بکانهای خود که در مقابل
 صف دست دشمن چنان شد و در کشته شدن که بخت بود که راه را می دیدیم
 و بخت روز بخت از میان چلی که جانب با در کشته بود تا به تصرف کوه چنان

خانی شخص کرده بودیم که از اینجا بگذریم و مقابل صفت دشمن بر سر راه را
 غلط رفتن بجان جنگی که جانب بسیار دشمن بودیم رسیدیم در ساعت افواج
 فرود لان از طرفین کیدیکه را ملاقات نمودند و بنای انداختن گفت که سینه
 در آن هنگام دستیم که راه را غلط رفتیم بی افروزیل به چپ کرده بودیم رسیدیم
 و در همان راه تو سنجانه را بطرف سترن که نزدیک راه بود فرود آوریم
 مگر پودش که در جانب بسیار کان شمشیر چنان بهشت نمود که مثل شکر
 در تنس بر سر صفوف آمار رسید و چنان داشت که لکه فرشت با انعام
 در برابر آن حرکت نمود عزیمت بر شش و سپهر دارند از همین خائف گشته
 حق نام بزم اکثر شیرکان داده و در فوج خود جبهه قلب لکه سکی کردند
 حرکت نمودند و حرکت بعد از دشمن به راه رسید ساعت قبل از نصف شب
 بود در جانب اجد شیر کلکه که در بطرف خضم مذا صند و بجز
 بعد هم که از افواج جغت پاد کاهرا طر سبکی خضم و محاصرت وصول
 ستر نمای ماکر فرشت مقامات خود دشمنی محارب بودند سابر افواج ستر نما
 مطلقا تا کنون با استعمال آلات حرب پیر و جسته بودند تا آنکه همایش
 دشمنان هر غلظت و در بزم مقامات صغوف لکه در آن کسب
 پودش شده بود و بی افروزیل حکم مقامات صادر شده و بنای
 قلب چند بنی تا نگار افاد در حقیقت آتشیاری و ثوب خضم از شتر
 باری قوب با از دین بود و شش که در طرف راست شش

لایشت بود با طرفت بسیار جزو پودش محارب و بی دوات کربا
 کاه سباه بود از تصرف دشمن گرفت و باز دشمن هجوم قلعه را تصرف
 نمود و آوردند و ستره آخری شش بقلبیه است دشمن را از حصار مرزور گونا نمود
 و کت و بکر از حصار صند بر بنای و جهور از دست داد و جمال قوی برست
 که بمی کبیر از جزو بمی شش بی و بجاری این ضرب و فرزند
 در قلعه مرزور بمی شش داشت و لی بکت فب از جزو ابوابی شش
 سالت از طرف بن لشکر در ساعت معارضت سباه ابوابی شش
 بی رسیدند و بعد بنم ساعت نصف نمودند تا موی الی مکان مرزور
 گردیده و جهور را از ملاقات و پاکت را میزد و اگر این راه او جزو پاد
 از ملاقات جوار و جزو پادار با سستی در آن کبر و در معرقت تلفت آید
 و امرا طر از بن اصرار ابرام شش بی الجبل مغیری روی نمود و شش
 قادر بر سبب مغیرا موضع مناسب که شتر او فرود با الجبل مظهر از کیش
 و مکارها شش فرزند مرزور آن بود که سبه لکه پودش را که بقریه
 مرزور و طغی بود از جا کنده باشد که بوج تقرب ایشان
 گردد و لشکر پودش را بترندی می فرستاد حرکت بفرستد سباه
 علب شش لایشت با افواج ابوابی خود بقلبیه حاج
 لکه دشمن بدشش بوده با خود اند شمشیر که از نزدیک شلکت مغلی
 بقلب لکه مرزور نموده بدین راه مرزور لی بر قلب لکه علف اند

تا سینه رسید. برای رخ اشکال قلب نهاده شد پس حضرت خود مجبور
فرشت برآم آورده مکان جناح حب را که بر سینه مقصود بود سجاده
نصف آنرا لنگر بر شاخ چن برأت و بر دی جناح و کت
آردی ریش لایت یعنی او را در سینه بقلب لنگر مشایه نمودند و در
بین مقدم محاربانه بن و طرف البراء بقلب نهاده شدند و از راه
این حرکت مخالف طریق محارب بر ماضی در آن کت که در جناح
ببار مقدم مقابل را سید بن داده جناح این را مقدم قرار و سید بن
اشاره کرد در حرب از طریق کرم و سید کارد جدال بر پا شد و معنی
انتشار فوب و لعلت چون باد سهموم که مایه مسخ شئی است علیه الاجل
کا از بیم بر معن حزمین جابهای غلبان آغاز نمود و شد با پیش
و عار نهاده بود و چند حسنه جابهایان بر پا و او طریق را بکشت مشایه
فرج و حضرت از این برده مطلب رخ نموده و نقاب از هر جهتی
نا اکر بعضای سحر از حضرت عقبه از پس برده نقد بر نمود که بداند
مقدم از کار ما گردد و پس فرج و نظر بر نظر بابت جوهر ما در این شرا
و صورت بر بر آن بود که حضرت امیر اطوری بعد از وقوع محارب
اسطریش ریش لایت و در با چند فرج در شتر نشاند گذاشته بودند
که چند فرج دیگر از سپاهی که بر آن صاعقه پند می رسیدند
بودند و از هم آورده و لشکر به کانه که مجموع تعداد کات از آنجا نه می

از خود داشته باشد چنانکه در این اوقات حضرت امیر اطوری او را
یعنی تمام لشکر سید بن را اثر احقاد فرموده بود که سرش بر در حب
او را بر شتر نشاند و انداخته بود که در همان روز محارب و در شتر
کرد به پس از مشایه صورت محارب و بین نامی در کت بار خود جنگی
و در بین که از این اوقات او در سید ان حرب و جنگ نمود و قتی و در
سید ان کت که بر وضع برادر محارب و صفوف لشکر بر پا شده بودیم اوج شکر
بر بر جان از بیان جنگ قبل الاز با کت بر سر ایشان تا معن کرم
که در عقب جناح بین او بر آمده و تحقیق صفوف محارب بر پا شده و در
سینون جود او فرج چنانکه سید او بود و سید از اسرار لشکر بر داشت
از سر او و در وقت از وضع صف او را در اسنور بهار شکر و لعلت
و در لشکر بر داشت از فرج اجمالت سنا ملک شده برای آنکه در مرتبه یکدم
بکشت اقدام فرموده و صفوف حوزا فی الجوه حرکت عقب داده
و از حرکت رجب ترزال و انقلاب مجمع بین و بار و طلب کت
حضرت امیر اطوری بعد از این صورت در صفوف بر داشت از فرج سوار خادم
ر کاب را که که از آنجا فرج اوج ایچی خیارال و در شتر سید و جناح
کات بود و فرج اول و دوم و باز هم سوار فایه بود و در مرکز صفوف
نقد و در حکم بودند حکم و در شتر و مله بر سر حوزه حضرت در سنا او را
سوار بر بر جود و در حال حکم نقد و سوز چون نزدی که اک و مانند شایب

ثابت بر صفت و شش رکنه و بنام خود بر شش شانه از ضرب قماردان بیگانه
 کند آردن عرصه کارزار بر مکر پرتو شاکت و کارشان زار گشته و مکر و مصلحت در پیش
 و صدمت انقلاب بهیامان از نوا صلی و ال شین برای العین مشاهده افاده
 مغزی جز هزار عینه نه و هر قدر خراسان مکر افواج سوار خود را مقابل سوار افواج
 فرستاده بود و سوار پیشانی احوال و انقلاب بر آنکه کی و مضروب افواج
 پاد و صدمت شیره و مکان نیامد و همانا از داد و کشت اپرا طرف
 بود چه اگر سوار پیشان بر سبده و اسلحه کثرت عدد و افزونی از سوار پیشانی
 جانشین بر باغی لب می آمد با الجی صوفت خود پریشان با امر و منظم و با و
 بهای طریق قرار گشته در همان زمان امیر کبیر پنج مرتبه شش و شصت
 سپیده سوار و فرستگان ملک و اول سواره رسیده و با ثقات آنها بیاض
 لشکر پریشان که بعد از آن قرار نسبت شمر و نیز بر شمرده روی شاه و هفت و شش
 و نایب و کسر دشمن بر داشتند حضرت امیر طرد و همان مکان منزهت
 و عزت خود پرورش و دولت سوار خود و اسرار و ششم و شش و شش
 ملاحظه نموده حکام بطور ایستادگی و مخالفت لشکر میفرستاد و هر یک
 در زمان بسنی میداد تا آنکه حضرت بن کلاه هر اندازه رسم بیکر سپهر
 میدان جابین فام مغرب و زل احوال فرموده از ظهور کوا کب
 انار چراغات بر یکدیگر کرده و بیرون میزد اکت اپرا طرد جزو یک شمرده و
 و بود بعد از رخ آسمان بفرموده شده بودند میدان میدان کارزار

و ملاحظه مقول در نظامان خان عزت مطلق ساحت بعضی نیست
 و کارزار در بسیاری اکتد در میان مغز لبن از اسب و زودی آمد و دست
 نهایت سپه بعضی از آنها بکنداشت که شاید بعضی در باقی باشد و اندازه و قدر
 جرات در باقی حزن بحال گشته اند هرگاه و عوارض فیزی با حرکت
 ظاهر بی با کج و قفس از یکی ایشان ابتدا میفرمود شادی کن از سبک و
 ناز و تندی که یکی از سوارانست با ایشان میدادند و در ستانان بر آفتاب
 میباشند که بعد از آن میزد و هرگاه از بسنی و شش و یک گشته و در نظر
 و می آمد فی العین از اسب برز آمده و نکته لم یسل نهاده ملاحظه میفرمود
 که ملاحظه در از کدامین فرج و دو است و کدام دست افزونتر گشته
 گشته و با و بکج کدام سرور و بوده اند و اپرا طرد و ملاحظه آن بود که بعد
 از هر محاربه با قول بار داد و دفع که ظاهر را احصا میفرمود از سرداران
 و افواج و از اول لشکر کجفی میفرمود که بچه طرح جدول انداخته
 و طریق خود نشانده مخالف کجی بود و در سب زبانی گشته
 نشان از سایرین چه بود و در بطریق سب زبانی گشته کشتن ایشان
 محقق میکرد و خیار را بر روی سبک بد که حضرت امیر طرد و بیکدیگر در میان
 کشتگان یکی را میزد که رمقی دارد و از شدت جوارح پهلوش
 گشته و همان جرات در بر شش جان سرور و فرحانک بکشت
 که وصف آن خارج از قوه و هم است و بی بس ز ساعی جان غنی

بتر از دولت شیران جنگی ناب غایت نادره چون دیگران طریقی برست
چش که مشته و اسب انزن رم نموده روی بر راه شهر و بزم نهاد و اگر نه آن
که شب نر بود رنگ و ناز بود بر او هم کرد و نیشی که خشی و حبسین از
امکان ر بودی سواران نر بود او را یک مشت و لی در هر جا که او را لعاب
نموده قریب وصول میگشتند دست بر او نمی میشتند تا اینکه بدو از ده
شهر و بزم رسید و بود در دوازده و دوازده بار السبت و سوار فرشت که متعاقب
او میفرشتند بدون میل مقصود و راجعت نمودند

فصل ششم در بیان احوال خیال پیران و پسران و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان

نامی اهل فرنگستان را از صورت احوال و معطیات

افعال خیال پیران که در میان تخمینان از او بطور پوست اطلاق
استخار کامل حاصل است ستر نورین میگوید که سنج از یک ل بود که
دار و جعفری کشنده بودم که جنرال پیران در اینجا وارد کرد و بدو حرمیت
ولا بت فرشت و بهت و بهت انداخته بزمین آمد و واقعات انفر خود را
در نزدستان در میان تخمینان و تحصیل مال فساد و ان در کتاب صورت
معظم مفصلاً برای من صحبت نمود و از آنچه که کورس حش که بخار و فغان
که در معنی یکصد کرد و دولت است بدست آورده بودم و بسین برای حصول
اذن و اجازت که در بند رات بند و سنان در یکی از گشتی های انگلیس نشسته
بودن با پیامده و دولت خود را به پادشاهین دولت نر پوره و آدم

و از اینجا روانه گشتیم مولف گوید که اکثر از منند و قهای او موافقان نر بود و چندی
طالع نر از ان پس به منمود و یکدست این جنرال در محاربات الصفحات مقطوع
الحج کشنده بود و به چنگ از خدمت استعفا نموده با غایت مزاج و عمارت
منته در حواله شهر و تمام که یکی از جاهای ملک فرشت و در ملک لایز و ق است
استیلا و به متعاقب در اینجا سکنی گرفته تا کنون در اینجا روزگار میگذارد
و ستر پیران نیز چند روز پس از خیال را ل نر بود از بنگال هند و سنان مر جبت
و در و شهر جعفری کشنده از من بطور گرفته و از فرشت شد و این دو در انفر با
یکدیگر لغایت غایت غایت و مخالف گردیده بودند و هر یک بر خلاف دیگری سخن
میرانند و در باب استیصال تخمینان تقصیر را بر یکدیگر وارد می آورند و در و ستر
سینه عیسوی که عبارت از سینه الهی است در میان تمام ممالک
فرنگستان شهرت یافته بود که هر کاه میانه فرشت و پادشاه می شود و امیر پور
روس فوراً بدولت پادشاه بر مخالف فرشت متفق خواهد گشت و در شهر
پاریس توسط ماسترین طرفین بکنج عید و پادشاهین امیر اطوار کشنده
و امیر پورنا چون نوشته مهور و مصحی گردیده بود و بنا بر آن شتر و عید و است
روسی است و همه رو و خانه کثیر در آن کشتیهای جنگی خود را همراه خود و پورنا
استه بود و خانه نموده کشتیهای خود را نر و در و ستر و فغانی این شتر و پورنا
نچل مردان امر از طرفین نبود و ستر نورین میگوید که در روز هار جنرال
ناجاست و پورنا امیر پور روس چند طغران پس رسید و در اینجا من آنها چنان

معلوم میگشت که امیر اطوار کشته شد شمری غیبی بر اضر او اندازی امیر اطوار بپایان
فانما کشت فرنگستان و خطاب بسبب مفرنگستان و سلاطین با فروتنان
منوده بود که بر همه ممالکت حبس و منجم است که قبل از ظهور دولت کلمه دولت
ماوه تبارک رافع ان جلای ناکه است و وضع این لشکر سوزان کوششیم و ممالک
از دست جو رانای چون استخوان مروانی او سیم تا ایت مملکت بر او برپشتانی
وادی ان سبب بر پیکار و وزیر امیر اطوار الکسندر قبیله کشته بود که من
محقق از راه راه و محبت و ایت عموم مملکت و می گفت جنود و ممالک خود را
زیرا خواهم نمود بر قهاده سپاه خواهم افزود و امر کرده ام که در کل ممالک و بلاد
از هر بلاد نفر چهار نفر جداست جوان کار آمد نام نویسد علاوه افواج
بسبب و نمایند و قبل از شروع در مجادله و مقاتله حضرات امیر اطوار پیش قدم
نزد پادشاه پادشاه فرستاد که شاید به تشخیص امکان مصاحبه و عدم ان تواند بود و لیکن
الوقت امور است آنچه روی داده بود که پادشاه پادشاه را امکان مصاحبه با
دولت فرانس نمانده بود و در افغان بیل مقصود و مرجعیت نمود این اوقات سنو
پادشاه پادشاه در قلعه و تبرک و از هر طرف جنود مسعود فرشت را ایت نصرت
و فتح کشته کاتب اعلام مغربه و ایت ایت که شاید او را عارضه کوشش
لشکر پادشاه بسبب او بود و در شهر پادشاه و سبب جنود فرانس کشته
هرگز لشکر و کشت و کفری او و پادشاه را پادشاه که کمی از سرداران مملکت
پادشاه بود و بقیه عا که او را کشته و سایر لشکر پادشاه را که در قلعه بود

نموده و بجای جنود فرانس اقدام نموده بود و جمع آوری نموده کلا را در یک مکان جمع دین
لشکر را با جنودی که جبارال پادشاه خود در شهر آورده است متفق ساخت و در
تحقیق همین لشکر با نفرا ده مجا و پنهان گاه دولت پادشاه بود و استظهار است
پادشاه همین لشکر بود و در فلال این حال احکام از مرشش موزات بر شش نالت و
مرشش پادشاه ترین و معلوم است که بر سر و نفعی بسبب جبارال پادشاه پادشاه و
بنا نالت که او است برین کاش که لشکر شمار از شهر برین پادشاه و ناید
جبارال پادشاه لشکر خود را بر داشته روانه سمت شهر لوک کشت و مرشش پادشاه
بغایت لشکری که از ولایت سغ فرار و بر شهر مقیم برین روان کشته بودند
راه پادشاه مرشش پادشاه تعاقب جبارال پادشاه و ضعیف ساخت و انکار او را
لشکر لوک رسانده و فرصت انش ندانند که از اینجا جدا ناید و این جبارال پادشاه
محب و وفادار و با خبر بود و در مملکت ان بود که لشکر فرشت را در برین کجاست
و خود با جمیع فرادان جبارال پادشاه و با لایت سبب با شهر عالیه که هر سه
در تصرف دولت فرانس بود و در دست جبارال پادشاه و از دوازده بجای خود نگه
عق کشته عقب سپاه فرانس را بگرد و طریق نزد پادشاه را با مملکت
فرشت سینه ناید ولی بوسه باری و دوش جنود و سرداران فرشت اند چه
او را ستم نموده با سبب ایت او کوشیده مولف کو چیسیم این
حالات را مرشش موزات برای من می نوشت و از اوضاع و وقایع لشکر مرا
مطلع می ساخت چون جبارال پادشاه مرشش پادشاه در شهر لوک کشت داده

فی الفور اور اسکے منور و جعفر فرستاد و بمن سپرد که در شهر بپوشک بدار
 نایب بکوبین مسکو بمن ولایت جهان و معت و مستحق العجب ان یکانه
 دوران نمود و بعضی در شهرش مطلق لعن ان داشتیم تا مبر ما خوا به برود و له از
 دروازه بدون اذن و اجازه من قدم به زنند و این سسر در اریل سپار
 به صاحب زمان و ضرب شراب بود و در هنگام صرف شام بر سر سفره سپار
 می نشست و ضرب مدام و عیش نام اشتغال میوز به و پس از ضرب رال میوز میوز
 نال را بر سم میس بچرخ آورده این ش نرا و فرزند می از د پادشاه بود و کیک ل
 قبل از ان حضرت امیر اطوار در محاکم میرتن تعیین فرمود و بعد از ان جوان از ان غیر
 ازادی ملک خود خیره سری نموده بدون اذن و اجازت به رود و در شهر
 مستطرد میزد و در سلک شاه ام پادشاه میزد و اصل گشت و بهر دایه
 منصوب به مور می ری به چون شده و از افغان در اوایل می به و سیک و کوشا آمد
 ضامه حضرت امیر اطوار بعد از ان نام امور حرب در شهر برلین متوقف از اطراف و ان
 از جانب برلین محاکم فرشتان که با او را بطر مودت در میان داشتند اچ و بهان میباید
 او آمد و سوار بر شاهزادگان و بزرگان محاکم میرتن و استنار که در انام می ری به می
 گذشت بود پس از وقوع فتح بیست و هفت دست از ازادی شدند و باشند که از قهر و
 قهرمان امیر اطوار راه گریز از برای انما خوا به بود نامی بقعه آتیه که کجبه بنه بقعه میوز
 بود و در این اوقات از هر طرف خلل نیا و از بیت به در به ولایت بفرق میسه
 حتی لشکر فرس نزد بعضی از ولایات و بلاد متعلقه بچرخ بیرون روند و ازین خود میمند

و طاع ایل حقیق ان بود که انوج لشکر فرس که متوقف انجا بودند ابوج پیش نرا
 بانش کار که خود از ایل حقیق بود و مراعات ایل حقیق را که خود بر من محبوب میزد
 با بعضی منظره و ارد بود و با وجود مراتب نر بود و ضرر ان بسیار از خود و رفو
 بشهر میرفت می رسید و ایل شهر نر بود و راجعت و دشت فراوان حاصل بود و
 چون از توقف زیاد لشکر فرس و شهر بقدرت چنان مفهوم میگفت که لشکر فرس منظره
 که انجا را با المهر منصرف شوند و در ولایات منصرفی خود از منبره دولت انگلیس در
 مقام آن آمد که مال تجارت ایل حقیق را نیز در بندرات انگلیس ضبط نمایند و مانع
 نرود انما شوند که من بعد مال حقیق و مال فیه نر و مال که که با سم مال حقیق میوز
 میوز و منبر و مشری نمایند و منبره ک دپا تجارت این سه ولایت روی نمود
 و در حقیقت توقف جنود فرس در بریدار ف ازومی نداشت زیرا که از لشکر میوز
 مطلق در ان حدود بودند که فرس با نیر در مقابل ایشان نشسته باشد از خواپ
 و قانع و عجیب سورات که در ان میشتا و نفر از سبائین کرک که در ان خود
 بودند بواسطه چند نزع بهوت انگیز و چند تومان و به نقد که از سبائین دولت
 انگلیس به ایشان گشت باعث ان آمد که بهشتا و کر و مال تجارت ایل فرس
 و ایل حقیق و ایل و تیج در انگلیس ضبط شود و منبره برین میگوید که در خصوص تحلیه حریق
 و بریدار ف برلین نداشت و نداشت بودم که لشکر فرس با ازین جابجا حاضر نمایند
 مرسل بر اندازت در ساز و هم ماه ما و میرتن نوشت که اکنون حکم صادر نمودم که لشکر فرس
 از بریدار ف و سایر ولایات و بلاد متعلقه بچرخ بیرون روند و ازین خود میمند

گفته بود که کار گذاران دولت تبرق در عرض سه روز هزار روح کفایت می کرد
 سه اسب جام و پنج بلبل نموده و قیمت از آنقدر با معنی که خوب است در یافت نمایند و کار
 گذاران تبرق را از اسب که بر آسانی اقوال درستی افعال بر تندرست هما و عفا و تمام
 تبخیر تمام فرموده و در آخرین کتب م و تمام نموده و در ایام توقف لشکر فرانس مملکت
 پرورش بخت جمع آوری و به نقد جنات عیدیه لشکر نموده بودند و هر اسم در سهم خود به کار
 مردم انداخته بودند و پادشاه پرورش اعتبار که ملاحظه نموده که هر طرف شکست سپارید
 عارض گشت و مملکت او قبل از مملکت استوار او جز من تصرف از غیر او را ملاحظه
 دست نداشت و نام معنی بر استمال و متار که خدمت از غیر او نشود اگر چه ظاهر
 در اول جانب مسئول او نموده جواب فرموده که مطلوب اول غایت بر و پسین موقع
 و لا محذور اجناد ال در دستر السبارت نامور فرمود که چنانکه سبق ذکر شد پادشاه اولاً
 افواج عساکر او در برابر توقف دارند باز به نموده مرضی و مقرر معین از جانب امیر ایل
 پرورش احوال نماید و محقق سازد که او اندک و ما بخت هیچ ایشان را وقت موقع میرساند
 یا نه پس از ملاحظه او من و فرخست از آن روانه نزد پادشاه پرورش شود و هرگاه
 او تکالیف مناسب در امر مصالحه نمود که تنه من شغف دولت فرانس بوده باشد بهر طور
 مخیر سازد و از آن پس مقدمات مصالحه از طرفین میسر آن آید و تکلیفات نامور
 آن قبل بود که قبول آن خارج از عهده توانا پادشاه پرورش بود زیرا که رای نامور
 در آن بود که در آن مصالحه دولت اگر نیز در خیل و در کار بوده باشند و از آنجا
 مجادله دولت پادشاه از زمان بر بنید و نوا دی که مملکت فرانس دولت انگلیس ملاحظه

در آورده بودند در ضمن همین مصالحه و اگر در دولت فرانس نایب و دولت روس نیز
 بندرات مولد او و پدر او را شکیله به نایب و در تحقیق تکالیف او معنی بر آن بود
 که جنگ بود بهر چه در افغانی با مرصا که نبوده باشد و به آنرا شکر اعلی و مصالحه کنند
 تکالیفی نمایند که قبول آن خارج از خبر امکان بوده باشد و بهر چه حصول رسد و تحقیق
 خود نیز از قبول تکالیف یا پس بود و پادشاه پرورش را امید امداد از امیر ایل
 روس بود و مقدمات امر مصالحه بهر از طرفین پسین تمام میگردید آنکه
 بهر یک وسیع ارکان و دولت انگلیس امیر ایل روس مال و منضم بر آن گشت که
 پادشاه پرورش شغف گشته بود دولت فرانس مجادله نماید معارف این احوال بخیر
 و در آن که از جانب حضرت امیر ایل روس در شهر آسرا و که در انطرف رود و بیشتر
 واقع است در خدمت پادشاه پرورش بعضی تکالیف مشغول بود و اینها تمام
 امر مصالحه میسر شود و خبر از پادشاه فرورد که وقت مصالحه شغف از این پس
 امر مصالحه سرانجام نخواهد یافت متبرکین میسر به در آن اوقات که حصار ال
 و در آن در خدمت پادشاه پرورش بخت کسی مصالحه مشغول بود امیر ایل روس نیز
 فرموده بود که در مبرق اعلی بود که کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر و کفر
 متفق ننهیم و پادشاه و میسرین اعلی و میسرین چون کرد و انهم چون در آن اوان
 پادشاه و دیگر با دولت فرانس متحد بود و هرگاه پادشاه و میسرین نیز با در جاده
 نهاد و طریق موافقت و اتحاد دولت فرانس میسرین و از اتفاق و دشمنی آنکه
 و روس در معاونت و امداد پادشاه پرورش متفق حاصل میگردید و هرگاه آن

سه دولت میخواستند در دست شمال و جنوب نهادند از انجا دولت سوادین بدست
فرش نهادند بعد بعضی آمد ولی بدست که مستر پیران اچمی دولت سوادین
که در تبرق منوف بود دولت خود لغایت مغرب بود و در صلیت دولت را
در موافقت پادشاه سوادین با امپراطور سید است و همان بام که ملک از حضرت امپراطور
بن سید اچمی برزور از دولت خود یک له ترخیص حاصل نموده بولایت خود رفت
و مستر فطیل بجای او امور کش و این محبت را با او در میان نهادم و در انبر بای بن
دیدم که امر صانع را از وی عرض دولت رسانیده مرا تبت که بخیل فصلی است بود
مستور پیران مسکوب چون او را بایل بر صانع دیدم از وی صدقت پادشاه را نمودم که
من از تبت با امپراطور مازون برابر و تمام این مطلب گذشته ام و حکم پادشاه را
بر صانع دارم پس از مکالات بسیار اچمی برزور صورت با هم را را حرجی عرض
پادشاه نمودن رسانید پادشاه نمودن ازین معنی لغایت مستر پیران وزیر خاص خود را
فرمود که با و بنویس که من رفی میبراده اید با اچمی فرش بنو دم و او را با مسو حکم
در امور است دولت تیر کرده بودم و چهار پادشاه و مراتب برزور و مکالات که
نموده اند زود از تبرق بیرون بیرون میگویند روزی خبر رفتند بام که
اچمی برزور آمد و از صورت حال مرا استخضار داده همان روز برزور پیران را بکشت
و پس از سه سال مجدداً مسو را سفارت گشته او را در انجا دیدم

مؤلف گوید که حقیقه تا پیون سه داری با نظیر و زبردست و صاحب نم بر بود
و در علوم مسکو و لک و در موز حرب بدل جان سطر و با بر بود که قواعد و قوانین جنگ
و حرب که در ان بام و سوابق از ان در فرنگستان متداول بود با الهه منوخ و
و متروک نموده لک را تغییر و تبدیل داده از خود طرح و طریق جدید پیدا و از انجا
قبل از بام تا پیون سرگردان حرب و صاحب نیز نفس نهضت مسکوب و محارب
و محارب در ان تقویم سنوات تشخیص نموده بودند و متفق الای قرار بر ان داده بودند
که هر دو از بعد از وصول فصل ریح الی آخر در زمانه بنشانی خرافیک بگردانیدن سپاه
و محارب رخصت شغال باید و زرد و باقی زمان سنده که بام رفتن باران و سیخ
و طوفانست در هر جا باشد باقی شغال نموده لک را در باران و سیخ کندی و در داین
قانون را وقتی که خیال ان مشهور و در مالت بود از میان برداشت و ملاحظه خلاف
فصول کرد و تا پیون نیز در حواله شهر استریش سختی نستان را گذارند و مقصود
او تحصیل پوست اسود است بر وفق مطلوب و لعل آند باین سبب در شال
مبوی مطابق شال اچمی همان قانون را انتخاب نموده نستان را برای سفر
قرار داد و چون که تبت پیران لک کشی و سپاه ارانی خود معذور بود و بر نفوت
و قوانینی در شت و زور اوری جنود خود طلبستان تمام داشت لک اوزم
بر ان خیزم نموده که در بام نستان لک کشی نماید و بر ولایتی که نستان انجمن

از رنستان جلادی بود که از زمان رحل اقامت و مناسبت انگیزه لوای نصرت
برای محاربت افراز و وجوه و ظف بنود فرانس را که ر بقدر قیبت نامیون افراز
رقبته مطاوعت و ارادت داشته و تعلق و تعلق را و امور و نواهی او را فراموش
نمودند و بعضی بکاشته بودند و نوازشات ملوکانه فرموده یک یک را فرمود
که چون بکوه در سفر صحرایان تابان و رفحات بی پایان تن داده دل نمادند
در این سفر نیز غمت تن را که زنده بپسندی بجا و سخنی کار خاطر کما بر تان
روزگار سستی در احوال روی نماید و امور را بر حسب مرام مواجعه نماید
انجا که نامیون خود را بر پسر داران جهان سردار بر لشکر کشی برتر میدید و
مقام مقام خضم و مکان مقامه در زمرا از جنبه کین بر کار خضم بکشتن خودکار
نخوت میزد است مصطفی و توفیق در محاکم پرورش است که لشکر روسته پادشاه
نشد آید از ولایت پرورش عبور نمایند و در صحرای ولایت سرزنده که نماند
بجای خود را آورده با او مقام مقامه و مقامه بر آید بنا علیه غایت بران
نماند که جنود نصرت نمودند و در افرازم رکاب سعود مانند اجل محوم بستان خرم
و قبل از عبور لشکر روس از رود و سیل نامیون سبکدستی نموده در است رود
نر بر با او خفاقی نموده سه راه بر او بماند و قبل از حرکت از شهر بر زمین چنانچه
بر فصول رشادت و بزرگی و مردانگی و جادوت و دوام و نبات و استقامت
خود در مجاری امور و جانی بر ابواب و قلاع و سوار روی که از زمان روی داده بود
ملک خود فنی فرمود و در زمین ان مرقوم داشت که غایت ولایت فرمود و

محاکمات روسیه دارم نامیون بر او رسد و محاکمات طقات نموده و از فرصت و مهلت
نمیدهم که تواند ولایت من آید و ولایت من آید و ولایت من آید و ولایت من آید
کوچه که این عمل از نامیون بر وفق حکمت و برهان بود و بیست و یک روز که لشکر
روسی در جناح حرکت بود و هرگاه نامیون منظمی نشست که جنود روس از
ولایت تیره در ولایت تیره عبور نموده و در محاکمات پرورش شود و لا محاله ان نشست
که در رنستان لشکر کشی موقوف شود و روسیه در اینجا با توفیق نماید و در وقت نامیون
جلا علاج بالستی در میان دور و فاصله و سیل و کوه و در مقابل خضم و دشواریات
نامیون به بیوان رنستان را بر سر بر دو یا اینکه روسته پرورش نامیون آمدند و نامیون را
بالستی بر خلاف مقصود از بر زمین بر جعبت نموده از رود و او در عبور و وارد پرورش
کشته مجاری روسیه بر دارد و این همه و صورت محمل ضرر کلی بجهت جنود فرانس بود
ولی نه پرات میباید سعی ملوک و سبکدستی و درست کاری نامیون رفع این
احتمالات نموده تعقیبات زبانی نیز موافق نه پرات او است که بر زمین سبکدستی
که حضرت امیر بطور قبل از حرکت از شهر بر زمین حکمی نوشته چنانچه هزار برتر منفر فرمود که
در ولایت مختبر قیام سرانجام نموده و تعجیل تمام اتفاق دارد و نامیون و منجیب لاسر انجام
نموده ارسال داشت و میباید انتم که جنود فرانس را ناب سرهای جلا و شمال نیست و
بقدر فقه سعی در اتمام بر تیر و دی نمودم و تعجیل تمام روانه داشتم و مجده از جانب
امرا طوار امر آمد که چهار صد هزار روز نگذردم که هر روز نه پست و چمن است از
رعیای دولتی روسیه در شهر لوکات چنانچه انهار را ضبط و بیهودی محلی

بشهر قزوین نایب و شریف از تبریز خنجر سپیدین هزار امده چوب که در دولت من
 و سرکرد فرنگ خندان بود که شطرنج نموده با او در این اوقات حضرت امیر بطور
 تنگت فرمود و بعل و برکت تمام بطی منازل و قطع مراحل پردها چنانکه شریف
 موزارت که فرادل سپاه بود با جنود او بکعبه خود را در او وسط ماه نایب که اوایل
 قوس باشد و در شهر و از آن که بی سخت مملکت است کشت و حضرت امیر بطور
 در آنوقت شهر را بدین اکی که از جاده حکم و تسلط مستحکم مملکت پرورش بود و مقرر شد
 موکب و معرکه جنود و مقرر کوکب فسر بود و در آن مکان از مجموع جاد و در مملکت
 و سایر ولایات و انظار بزرگات و با شریفین بر بار امیر بطوری شرفیاب پس از
 تقدیم شریفیاب کب و در نهایت در مقام استند عارند که مملکت در آن همچون سوانی
 ایام فرای عین و مقرر شد با او ای نظار برقرار و سندان نایب سورج کو به
 که خبار ال رتب که یکی از اجداد نیا را لان معظم محمد امیر بطور بود و در چنین
 مذکور نمود که وقتی که با شریفین ولایات مملکت پیش این استند عار نمود
 از حضور حضرت امیر بطور زخص حاصل گردید امیر بطور خطاب من فرمود که تا اولا
 لغایت محبوب دارم و لغت و غیرت این ترا که در باب ازادی مملکت خود
 مرعی و مسوک و شسته سخن شرم و زبانه طالب راغب ازادی ایشان
 میباشم و میخواهم ولایت این ترا از دست بگیرم و شخص ستم و فرار را در
 پادشاهی در اینجا شتم و در این اوان این امر برای من در نهایت محبوب است
 زیرا که مملکت شما را در و سس و پیش میر کی حصه از این مملکت و دست از انداختن

ازادی را در اینجا قسم خدا عالم است که شعله آتش این فتنه ناکجا خواهد کشید و
 صبر است که دولت فرستادن است حکام و دست قرار و بهم و اکنون لغت از برای
 رفاه مملکت که از دست نخواهد داد است که انجام این امر را بمعاذ الا مورد
 مرهونه با و قاتلها بقضای وقت و بوقت محول نایب و در هنگام وصول وقت
 راه آن خود بدست خواهد آمد علی ای حال در همین شهر با درین جنب را ال و از
 از نزد پادشاه پرورش و معاودت و بکوب سعادت کوکب حضرت امیر بطور
 و در عرض راه کالک ادا شده استخوان ساق پای او شکست و دست پرورین
 مسکوب بر کافه که از کوکب سعودین بر شریفی جی بر کایت از سعویت راه و
 کثرت بران و بر فتنه و شت کل سر را در شرفی افزای جنود و در عرض راه
 بصعوبات مشکار بود و منی بران بود که عار و اذوقه و اوقات مر بر
 بر شت تمام و در نهایت لاکلام و بخل سبب سبب اند و دران روز با شریفین
 و در نزد و ال فایر امیر کوفه و زی اثر احضار فرموده بودند که شاید صحبت
 مصالح در میان آید و در باب او بن نوشته بودند که کالک و در عرض
 راه بکل فرود شد و دوازده ساعت معطلی برای او روی داده بود و در آن
 فرشت از ملازمان و همراهان او تحقیق نموده بودند که این شخص مفر کبست در
 جواب او گفته بودند که در بدو ال فایر است سر باز نبرد و در مقام تعجب
 متحرک نمود که گفت بهر احوال این اوضاع و احوال که در میان و در میان
 که برای او نماند و در خ است آمده است که بی مصالح میان و در مقام تعجب

شماره محلی عموم موانع دفع و دفع گشته است و منظور روسیه چنانکه جبهه و گوش
 بعل در و نه که شهر و در سار که دار الملک محکمت است محافظت نمایند چنانچه
 برآمد اعلام عقاربشا دولت فرانس شتکشی سوا صل و دولت بوله کردید
 ابلی و از کون ملل مملکت لهستان که شماره را ملاحظه نمودن چنان که تصور کردید
 افواج قدیم سرود خود ایشان است که از محاربات عظیمه باین مقصود و مقاصد
 نامحدود و مرعوب نموده اند و از چنان شوق و سرور گردید که کبر سحر بر
 نیکبختی افواج سپاه اکنون جایز تا شش ماه محسوسا بخود لوا مایه حاصله
 نمایند و خاطر از سلامت و دوستان با هم جمع ازیم و لوا با دای مارا که در و با
 و ازیم و شش ماه منصرف گشته اند عموم فرالات فرنگستان با و اکر انگهند
 و از ادوی تجارت مملکت مارا و در بار استقرار حاصل نموده و دست از فتنه بکشند
 نذاریم و از حرب ازین فرو گذاریم و ماکنون و لایات رودالت و رود او در را
 عوض بنا بی خبری که در راه نهند نهاده بودیم و بندر مرا و لوا با دای دیگر را
 که در ولایت سیستان و نیم و انگلیس و روس و استحقاق تصرف گشته
 بغیر و سده بجهت تسخیر آوریم چرا باید روسیه اصل منظور ما را که اصلاح و امنیت
 مجموع فرنگستان بطریق مکرر در نظر آورده و بدو برخلاف مقصود و منظور ما
 وجهه نمایند و لشکر روس و فرانس همان اشخاص میباشند که در استطرارند با یکدیگر
 محاربه نموده و بلا دست و پا شدت یکدیگر را از سروده ایم اخبار الی حکایت نموده
 که امیر اطور این شهرات میفرمود و من مسوده میفرمودم بعد از انعام فرمود که بخوانم

خواندم و با وجود آنکه بواسطه تعجل امیر اطور در فرستادن بعضی الفاظ از آن گشته
 نگزیده بودم از مضامین آن بسیار متعجب گشته فرمود نوشتن بر مجموع مکرر افاد
 نمودند و شهرات میفرمود و مسطورات مزبور چنان در خاطر افراد لشکر و عیان
 عکس تاثیر نموده این را بر سر شوق آورد که خبر بشرطی از آن خبر نگاران است
 چنانچه تا آنکه از افراد افواج که از موکب مسعود عقب مانده بودند حسرت میفرمودند
 و ناسف میفرمودند که چرا عقب مانده اند و سعی میفرمودند که خود را بار و وطن سازند
 و با وجود آن صعوبت راه طی مسافت نمایند و آنرا که لازم رکاب
 نصرت ماب بودند مجموع زحمات خستگی را فراموش نموده و در
 در پان بودند که مستحیلا خود را دشمن رسانند و در تحقیق تا نفس امیر
 میرنده بود که بعضی حرف فرمایشی لشکر را جدا بشاید بر سر شوق می افروزد
 که بر نه و کرسنه بر ما میفرمود و میل خاطر میفرمودند اخبار الی حکایت کرد
 که قبل از انچه چون با دشمنان قتل و در ولایت و در سار که روس را از انجا بران
 نمودار و در حضرت امیر اطور رسد و اهل شهر خارج از اندازد بیان بودند
 میباشند که این شخص موجب استخفاف ایشان خواهد بود و لشکر فرانس
 بواسطه زحمات و مصدات راه اندوه و انچه ایشان خواهر گشته مملکت را مطهر
 ضمیر انداخته و اکثر اوقات در مقام مزاج با یکدیگر میگفتند که اهل در اعلام
 منحصر در این چهار حرف که در سلا بنان ایشان میگویند میگویند و جو
 نذار و بسبب کوی آب میگویند میرویم می آوری امیر اطور از آنجا

که یکی از ولایات مملکت است و معروف به بود بر جوفی عظیم جنوبی و فرس برکه
که از بسیاری رحمت و کمی از قوه و سختی است و سنگاه و نرسیدن عوارده از قوه
سبب و سیه بود و چون گوید جلال امیر الطور بر او دیدند یکی از افراد و فوج از روی مطالبه
و مخرج با و از بلند زبان که فریاد بر آورده که بعضی سی ای بر بنایی و شکم کن
حضرت امیر الطور نیز زبان که با و از بلند در جواب فرمود چنان وجود ان مجال
از وضع ان سوال و طرز این جواب حسب احوال و فوج مرز و خسته شده که از شدت
ان غم ان اظهار نشان از دست رفتن از ان پس بجای عوف مطلبی می پرسید
نمودند و پیشی در آنکه یکی از لشکریان فرستاد تا خانه رفته بود پس پیشی
منتهی و در تاشی بازی تا اوضاع انرا سر انجام تقبیل و بند برده در برابر گذاشتند
و در بر گرفتن ان از عادت معهود اندکی تهاون و رزیه نشکری مرز بود که از او
استقرار داشت با و از بلند خدا و او که برده را بر گیرند و کرده و پس بگوید که با لطف و محبت
نخواهم نمود و این مملکت با قوت شما می پردازیم

فضل نعمت در بیان اختراع سلف در مملکت و تکرار شکوه و جنگ و کثرت جنایات

قادران نیز شاه یار ایران و بکر که در

مؤلف گوید بر منظر و نیست که وفایع او از فرشته عیوی را که مطالبی است
بجایست نماید برشته چنان آورم که بعضی از وفایع را که مناسب مقام و از دست و فوج
ان طلبین تمام حاصل دارم در سلک تحریری آورم در فضل و سبب و از
که حضرت امیر الطور در اندای ماه میفرماید که اول سال عیوی مطابق با شریعی

سلسله

سلسله هجری است و از ولایت از آنکه در و سابق بر این در ایام توقف و از
باز این مصاحبه با والی سقن نمود و ولایت مرز و از مملکت جدیدی میفرمود
ولایات و احوال در این نیز بران منظم نموده پادشاهی و را با منفر فرمود و از ولایت
و تسلط داشت چون سوار شانی میست هزار سوار نامدار مسلح و مجهز تمام
اسب و در دست امیر الطور فرستاد که غنیمت رکاب بود و باشند این حرکت
در نظر شاهزاده کان ولایت جرمین که بخت بر عادت و سبب
بود و از بغایت غریب و سنجید میبود که یک نفر با ایشان نطق میبردند
فلا را رحمت خود بنهار و حکم بر معنی ایشان میفرمود و موجب
شکست کی خاطر و رفتگی میسر ایشان گشت و چاره برایشان میفرمود
تا ما با اتفاق بزرگان سقن پناه بطل حمایت حضرت امیر الطور
آوردند و حضرت امیر الطور بی سبب نام حکم را فی مملکت را بولم سقن
خدا و بود از اینکه و الی مرز بود را حسب سقن و مرز بر تمامی بزرگان نشان بزرگان
جرمین برتر و در و لایحه میفرمود که در مجاری امور است و مهمات او را زیاده بر
و بکر ان حرمت میدارند و رعایت جانب خیرام او را لازم بنهارند و از آنکه
این امر منجل فرمود که هر چه خیرام و عظم و دشمن هر کس در قبضه قضا و خدا میباید
بود و هر که امور و اظلال الشفاعت میفرمود و در و از آنکه و فنی باید اخبارش برتر از آنکه
و در و از اول هر کار جانب مصلحت دولت را نیز با کینه منظور میداشت
مستخرج میسکریه در انوقت که نامیون و در و شهر و از آنکه که دید انوقت که

اقدام بجای بر روستای فرموده اوقات ابالی رستمی بطلب آمده که باین
در ملک پیشان نیز پادشاهی مقرر نماید و ملک را بر سر سیف قدیم و ازادی سابقین
خود قرار دهد ولی باین وقت مقتضی آن نبوده و اگر چه سه ششول پیش
عشرت و ملاحظه صفوف نظام و سلام علی که نصرت است بود که مبالغت در دست
جنبه فرزند ابوالان ولایت بنام یوسف که باین وقت سابقین در آن صفای علی
ملاحظه میفرمود و حسن و کمال لغوی و نظام و جمال امور را در می یافت
و از راه صولات و نمونک خود را گوشزد و سکنین ریل سکون میباحت
و در شهر و از راه نشاء اوقات فرخنده ساعت مصرف نظم لشکر و نظام میباید
و تفریح بر روز و کشور میداشت بلکه جمیع پیشان و سایرین امور و بطن ممالک
فرانس نیز بکوب سعادت کوکب یعنی گردیده در پناه جمیع امور است ممالک
نجوی صورت انجام میداد که کوکبی خود در شهر باریس متوقف است و جویات
و ایالت هر ولایت را موقوفه کرده و اصل سکونت در شهرها هر ساله ممالکات و
سیاحت جنوب و صعود موجود گشته در اوقات معینه بار و وی کیوان شکوه انقاد میباید
و قرار امری در پهنکام مقرر میگردد و فی ازا الوقت تکلف میوزید و مدام
نوقت در شهر و از راه ممالکات و از غیر از روزها و در جنگ و از راه
در هر هفته از شهر باریس بفرمانیس و اصل سکونت در پهنکام
امور لغیر انفرامی ولایت برلین فرموده و وزیر دول امیکب نصرت انفرام
فرموده بود و در اوقت حضرت امیر طوری بایستی از یک طرف سر پرستی مملکت

پرویش که لشکر در اینجا موقوفه فرموده بود و همچنین از صورت و قایم ممالکات
و خیالات و در پهنکام روستای سیستی مستقر باشد و مختار شود که قبل از وقت
و اختلال مرد و صد و پیر آن براید و امیر طوری استناریه نیز چهل هزار لشکر جمع آوری
نموده در ولایت بوجهیه موقوف بود که ایالتی فتح از شقه رایات هر یک
ظاهر کرد و خود را با و علی نموده و چنان نماید که اراده امداد و داشته و در خدمت
امیر طوری در افرامه موقوفی از شهر دانش نصرت اراد و حکام با طراف و جواب
فرستاد که در اول ماه فروردی که دهم و لو است در هر مقام شروع بقائه و مقابله
با جنود روستایه نماید ولی با وجود حسن تدبیرات اول بجهت روستایه اقدام نماید
لشکر روس بکشدنی نموده غفله بر سر او انداختن ایشان که در روز پنجشنبه
در پهنکام طلوع صبح جنود روستایه بیکر او تاختن کردند و در آن وقت که در آن
خبر را نموده که ز مهر بر نموده بود لشکر روس بفرمانش چون اوقت علی مرعی و در پهنکام
میکب مقرر کرده و مذافراج فاضله و لان میکب امیر طوری سخن گفتند
استون لشکر روس بر دانه القدر ایشان را سرگرم و مشغول نمود که افواج عساکر
ملاحظه گشته تبغیه صفوف مبالغتال پرچم گشته و در حقیقت از روزی بر روی
که کس ندیده و کوشی نشنیده بود و افواج ابو اجمعی مرشل بر تداست در پهنکام
در حوالی ولایت ناخچین بود و هرگاه مرشل زبور با جبار فوج پاوه و دوفوج
و نوپای ابو اجمعی خود در پهنکام سکنه کرد و در مقابله و مبالغتال میرسد و صورت
محراب در آن روز موضع دیگر واقع میگردد و بی شبهه جنود روس بکباره میزند

برگشته میگردیدند ولی از قضایای ناموافق آن بود که در موقع مناسب سرسند و
سبب رسیدن عدم اطلاع بر حکم ناپیون بود چون در ابتدای محضر حضرت
امیرالطویر سر کرده را مامور و حکمی بر شلج نهادند و مقرر فرمودند که با لشکر جمعی
خود و بقیه نام روانه میدان کارزار گردید و سر کرده را بر بوزاراه سودران قراق روی
در راه گرفته احکام ناپیون را ضبط نموده و بدین راه ترشش بر نهادند و خبر داده
مبعور که نباید و ناچار از اقرار بر آن بود که در محاربی امور صورتی که در وقت منظور
اوروی نمودی غالباً بر ما بر روی کردی و اردو روی در غاده نیز بر ما اثر نمود و انواع
حالت فرمود که همین اورا مانع است از حضور و رسیدن کارزار لغات لازم است و خبر از
قبل از ورود او را خبر نموده بود که حضور او رسیدن کارزار لغات لازم است و خبر از
مربور نیز در محاربه بقتل رسیده بود و بعضی مقام آنکه جنگش از بوسه تری محاربات
بود و طرفین مردانه اقدام شتاب ستوار نمودند و بالاخره جنود فرانس را طبع غالب
صاحب میدان محاربه کشته لشکر روسیه را و بهزیت جنگ گزینان و حکام ملت
بشهر کاشترقی فرستادند که بهین بک ولایت از مملکت پرورش و تجارت حبش را بیان
عاده بود و با و شاه پرورش در الوقت در بند عمل کردی از بنا و کوکب سواحل بحر کشتی
و بقدرت فرسخ از ولایت مرز بود که محل حصن لشکر است و در زبانش
بود و در این محاربه بواسطه رسیدن ترشش بر نهادن سپاهی از عساکر فرانس
و از صبح تا هنگام غفلت شب مردانه محاربه نمودند و بالاخره شکست خوردند و از راه
زبانی قتل لشکر فرانس در انبیا کشته شدند و در میدان محاربه مانده و مرسل شدند

در انشب بوقی رسید که در عرض راه لشکر منجم روس را در محال فرار یافتند و بود
با انجمله بعد از این جنگ که مشهور بجایه انبیا است طرفین در اماکن خود با و ام
و اسایش مشغول تا چند روز مطلقاً از نظر فتن حرکتی واقع نگردید و بواسطه وفور حسرت
و خسارتی که بهر یک رسیده بود و با بوسه و سنجیر مانده بودند تا چند روز و تا
که قابل ذکر بود و بهمنه معترض ظهور رسیده باز درین حالت حضرت امیرالطویر منجم
لتکلیف مصالح میفرمود و آنان قبول این معنی نمود و امیرالطویر ناپیون متدارک آن
بود که موکب خود را از ان مقام حرکت داده و بجای لشکر روسیه روان گردید و
مردانه تعاقب نماید و در حلال این ابلی او که در اسلامبول بود و دولت
روم را نیز بر مخالفت دولت روس و سبب کینت دولت روم نیز از ان طرف
بنای محاربه با دولت روس نهاد و به معنی هم شکست کلی در کار روس آورد
امیرالطویر و سلا علاج بر آن شد که صد و دوی مملکت را تحلیه نموده جنود
آن صد و دوی اجماع غفلت سرحدات جنوبی مملکت خود که لشکر رومی غم آن نموده
بودند مامور سازد و انبیا به تری منجمی کار ناپیون کرد و به چندی امیرالطویر
طویر انبیا حضرت امیرالطویر را از قازان و انبیا رفت دولت علیه ایران
مأمور فرمود و راه سفارت او را قبل از آن چنانچه مذکور شد به فرستادن
خوب تر نشود و مقدمات را مضبوط نموده بود و این مقامت خبر از قازان
مانند سایر سفارات عارضی و اتفاقی نبود که در دو تها پرسم لغات شهرت هم
مردانست بلکه ناپیون را در ابتدای مسیح نیز اقبال بن غلبت و انکیز خیال

و صورت این غنیمت و برکتی که در ظاهرش متعین گردیده بود که سطلی در محاکم شریف
 بهر ساند و از راه دستبرد برتری بر دلایست شریفه مانعند و ستان که متعلق
 بدولت انگلیس است یعنی کاری اقلی ملک دولت مزبور زنده و منظور او در روزگار
 خیارال قزاقان آن بود که بشکوه تمام دست خالی الکلام او را روانه نموده باشند
 و چهار فرسخ سرباز و ده هزار قبیله لشکر بخواه عواد توپ صاحب الفعا و در
 سر کار اقدس شاه ایران نماید و احکام نیز با تمام آن مقرر فرموده بود و چند عواد
 آن وقت که حضرت شاهنشاه ایران هشتاد هزار لشکر فراهم آورده حمله و هجوم
 بر دلایست سمت شرقی دولت روس آنرا زد و برده و محاکم مزبور حکم بنای
 و مات فرمایند و در شرقی اسبهار امل دفر و جنود سعورس زند و سبب مخالفت
 خیارال قزاقان نیز همین حرسه بود ولی در آن اوقات کثرت شغل ملک بود و
 وقوع حوادث فکلی که در هر نقطه رخ میسر و مانع از انجام مطلوب بنظر میفرمود
 و خیارال مزبور را با معدودی از زمیندین با وفات و سرگردان حسب ملامت
 روانه و بار محضرت شاهنشاهی نمود و خیارال قزاقان که در امر ایران گردیدند
 از سرگردان انگلیس را در محاکم و دیوار ملاحظه ایشان بجایست ترجیح گشت که
 در وجه جنگام برز ایران آمده و منظور از توقیف آن در آن دولت است و محاکم مزبور
 میگوید که در آن اوقات احکام متواتر از حضرت امپراطور در باب سرانجام
 مذاکات جنود و ملبوسات غیران متعین تمام و انعقاد بارودی مقرر فرموده و
 بنین میرسد از آنکه سرانجام مذاکات مزبوره از دلایست متعین گردید و در پیشگاه

امکان نمی یافت با وجود حکم امپرون که مقرر فرموده بود و از آنکه انگلیس بمحاکم
 نیاروند و لا علاج گشت که محاکم مزبور با ناجری ابواب مراد و دست و معامله باز
 و او را از راه مطهر و خاطر حبس نموده بود اسطر و جمیع مایحتاج را از راه مطهر
 و غیره موقوفات انگلیس آورد و بداند از راه فرمایشات امپراطور بر آن تعیین شد
 و از آن قرین تمام و انجام نمود و حسب و فرستادن صدقات سردی بهوای
 محاکم شالی روسکی نموده که ز مهر بر بود و شخص ششم و در این ایام شغلین
 بیشتر از پیشتر و افزون تر از صد و مر بود و بستی با تمام موقوفات و ملبوسات
 پروازم و اشتراد و مقصدین اول فرار بهر که برای افعال امور دولت و فساد و
 بین امانی مملکت بمیاسات غریبه و سیافات محجیه و در نزد غیر قریب میسر
 باشم و در هر جا اساسی برای گرفتن آنها فراهم آرم و فعال این احوال
 که خیارال مزبور نیز باستعداد اولیای دولت انگریز و سرداری جنود و کونین
 که در این قریب در بندر سطر از نزد سنجکی خوانده آمدند و که با سنجاقش افواج دولایست
 خوار و از نیز ملحق بایشان نموده با داد و دولت پرورش روان کرد و حضرت
 امپراطور بر با وجود مراتب مزبور بهر چه مضرت نه بخواه حضور نگردید و هر چه
 صد و محاکم روس با وجود اشتغال مشغول تسخیر بلاد و غلبه بر خصم به بناد بود
 مؤلف گوید که چون منظور حضرت امپراطور از آن بود که احوالات لشکر کسی و شکی
 و مملکت کیری و کیری و فستونی چنان و محاربات در آن رستان
 که از او بمنظور رسیده بود مقرر و معین و معین و معین و معین و معین

قاصدین از یوبا کرد و بلند استیلا می در آن باب بن نوشته حکم فرمود
که مضمون آنرا در اطراف و اکناف شهر سازم و استنادهایم
و من بر حسب فرموده و و نه از نسخ از آن استیلا می در اطراف
هر مملکت فرستادم و نیز موقوف کو به که مظهرین این اوراق بن این مضمون
نکته و نکته نگیزند که وقایع غریبه و قیامات عظیمه و خبر از زمان وقوع حجاب
اینها ماسکام روی داده و مشکام فرید یک نشانه برشته پان نیا و ده و کفایت
ساخته و سوانح واقعه آن مدت ادر سلک شهر بر قلم نگرفته ام پس بیان آن از
راه است یکی آنکه قیامات آن ایام لغایت شهره بر هر کس اشکار و معلوم
و عموم اهل یوبا در آن سفر را نبشاد و مملکت جنوب و فرانس فاطر
نشان و مفهوم گردیده بود و محتاج بشرح مجدد و تکرار می ایستاد
چنانچه راس که روز بروز اجازت سحر بامیون و قتل
اورا حکام بودند زبانه کم بن نوشتند روزی پنج و قیام از زمین میفرستادند و او را
از کتاب امپراطور بولایت نشانیست مسمور در قیام بود این ولایت از مملکت
و در اکناف سمت غربی مملکت بود و شایسته و محتوی بر عمارات خوش طرح
و منظر عالی و کلاهت مرتبه باشد و از راه عدم حضور حجاب را از زبور در
نقد است امپراطور از اخبار مکتب مطلع میگشود و بدینجه اکثر وقایع آن
ایام را نوشته تفصیل را محمول بواجب دیگر که در آن ایام در باب مصلحت
نایمبون با و در عمل فرستادن روی داده و گفتار شایسته نموده ام و چون در

باب ملاقات دوستانه که در آن ایام در مملکت که در شهر قیامت فیما بین امپراطور
آنکستند و امپراطور نایمبون و پادشاه پرتغال اتفاق افتاده لازم است شایسته
اینجا بطریق که خیارا ل سورتس نوشته است برشته پان می آورده که از آن پس که
قوت بحث نایمبون و مصلحت و محبت از عجب لکن قیام دشمنان گردید و در
مکان اینصفت مملکت که ولایات پرورش نیا و محرابه نهاده بر دشمنان
فایق غالب آمد و در آن جنوب و مظهر نوشتن هر طرف روی قیام نهاده
آیت نصرت بر نواصلی حواله است که بود اکت و هر شهر و دیار و قیام و
امصار را که مطرح اظهار می نمودند ابواب تسخیر و قیامات به چهره است
باز آمد بالاخره و دشمنان قوی ادا امپراطور در روس و پادشاه پرتغال و در نهایت
در آنکه مصلحت و الفت و رفع دشمنی خصوصاً آمدند بنای ملاقات
و دوستانه با او در میان نهادند و نایمبون از آنجا که در هر کار و هر عمل به یو با
و تخیل و شیرین کاری و هاشات معروف و مشهور افاق بود امر فرمود
تا در وسط رود و دشمنان که از رود های معظم مملکت که برشته در روی آب بودند
و غلظتی سقف بنا نهادند و مکان بر زبور را بغایت آرایش و زینت نمودند
و در مقابل یکدیگر بران ترتیب نهادند که هر یک بحدود خانه های او نشسته
میگشت و قیامت زبور را بنوعی آرایش و ترتیب نمودند که بی شبیه چنان
عمارتی بدان زدوی و شکوفی و ولایت پاریس که دارالکلی مملکت فرید
صورت مکان نمی یافت فرمودند تا بالای سقف آن عمارت دو کدسته

مرتب سازند که در یکی را بیت عقاب آیت جنود و سواران و دیگری را
 فخری و دولت فرس نمودار بوده باشد و نیز بالای ابواب و محاسن
 نصرت فرمایم آن دو دولت را منصوب ساخته بودند و این عمارت از چوب
 و مساجد و جعفری بود و نیز بود که اندو در مقابل یکی ایستاد و دیگری را
 خانه مقنن میگفت که بنکام ملاقات آن دو پادشاه یکی از انبیا و دیگری از
 برزوق نشسته عمارت منور و میرسد و در ملاقات آن دو امیر طوران
 طرفین بر لب و خانه هر دو یکوقت زورق نشسته و از آنکه در ق
 امیر طوران بپایان رانورق میگو بود و ملاقات آن چاکدست خزان و مرقد
 مودت گذرانیدن او بودند که از امیر طوران بگشتند و در عمارت رسیدند
 حیره و اهل نشسته و از ابواب که در مقابل واقع بودند و باقی امیر طوران
 نیز از همان مقام وارد کرد و در یکی ربه بالشته مطر در دو آن تا مدار بود و چون
 آگشتند از ملاقات آن زبردست نبود و انکی آتیه ز علی صاف نمود و چون امیر طوران
 آگشتند ز در گذشت با نهایت شوق و شغف دست یکدیگر را گرفته و عمارت را
 گشته و زمانی نهادی صورت نمودند و پس از مکالمات بسیار برخواستند بطریق
 مودت معهود و محبت و معاشرت نمودند و در هر یک یک خود را در محبت نمودند
 و در روز دیگر حکم از جانب حضرت امیر طوران شرف صحرای بر رفت که یکت شهر
 غزوات که از دلایت معتبر و مملکت پر و شات غالی نموده امیر طوران
 بابک فخر قراول خود تشریف فرما و منزل کرین اینجا شد و در آن روز که امیر طوران

بافروجه و روس لشکر بود و در یکت امیر طوران نامی بر فرمود و باقی
 شایان باشکوه نظام بجهت و دو او نمودند افواج خاصه قراولان امیر طوران
 از لب و دهانه که محل عبور سپاه طوران گشتند و چنگی بودند و منزل امیر طوران
 و از اینجا تا محل تولد امیر طوران حضرت امیر طوران روس و دو طرف راه که چهای
 سه صف ایستاده صفوف سلام کردند و امیر طوران بپایان برای احترام
 همان طریقتان خود بر لب و در فقه غلط ایستاد و چون امیر طوران بگشتند
 از زورق با بی شکلی نهاده دست مودت با امیر طوران بپایان و او یکصد و پ
 بر یک سلام آن امیر طوران عالی مقام غالی نمودند و به امیر طوران بپایان
 احترام و در باره آن همان عالی مقام به انعام رسانید که مافوق آن در جو صده
 و هسم دور بین بیکچند و تحفه هدایای بسیار اهدای بریم مودت داشت
 و چون در او یک طار مراد و است امیر طوران روسی در بی که علامت طول سفر
 زحمت است بجهت امیر طوران بپایان القادف میوه بود و انبوت که کار میباید
 و مودت رسید امیر طوران بپایان خواجگاهی که نشانه رحمت علامت
 است و رحمت است و در خروج با احتیاط حضرت امیر طوران روس فرمود و خواجگاه
 مر بور مخصوص بپایان بود و امیر طوران روس را انیمیتی اعیان سخن و
 مطبوع افتاده و زیاده سر و سر مشغوف کرد و به پیشتر از سایر هدایا مقبول
 او آمد و از آنکه ایگونه ملاقات مراد و است فیما بین آن دو عظمت است و تحقیق
 موجب تعجب اهل عالم و مستعد ایشان بود و هرگز در توانیچ و کتب چنین

روایتی نمیدارد و پس از آن جهانگیر کان بچین جنگی نشیند و در مسافت بسیار
 بهشت و فرسنگ بهشت و فرسنگ نرسد و با دو کم طلی نموده و طوافی نامس جویده و خود
 فرقه فرقه تماشای آن شکوه شکار و تانیه نزدانی روی براه شهر نرگوری او را
 و شتر بگزید و در بدول خارجه دولت فرس نیز وارد کرد و پس از تقدیم رسوم تعارف
 رسمیه و تمهید قوا در مصافات فرود آمد که شب سه طاقانی جهان و مناسب مراد است
 تا صباران تواند بود و تمهید بیانی مصاحبه که محمد اساس غانی آن و غلت غالی مراد است
 همان بود و چو شش نرگوری برین یکدیگر کرت اولی که بجزر طوطی است نذر با همراست
 ناپل و اتفاق ملاقات بهشت و دو هنر مجلس متفصیلی گشت بود و پادشاه پیشوا گشت
 مسکن بمشغال آنکه در آن او ان سعادت فزان که آن دو اسپه طوطی بهالت نشان
 بر حسب مکرور در شتر فزانت رجا بنین رود و یکین که در وسط شهر نرگوری واقع است
 استغفار بهشت پادشاه بر کوش که ولایت او را جنود فرس سر و ویران و
 اوضاع او را محقق و برپشتان نموده بود و زمانه را باب لغزیت بهشت با هر خود
 در طاعتی که در آن حوالی بود و معاقبت فکنت بود یکی از فرس اولان که
 در نرگوری بخت عمارت نمون مامور بود و معاینه وضع ملاقات و طرز
 مقالات ایشان را میدیده و می شنیده است مذکور نماید که در آنوقت که امیر طوطی
 الکسندر بر ناپلون وارد کرد و دید ناپلون به نظر طریق که در سال سابق در مجری
 ملاقات و مقالات امیر طوطی معمول و سرعی داشته بود و آغاز مکالمات
 و لایب چند در مصالح رفع خصوص فرمود از جمله آنکه چون جلال اقبال معین نیست

در شرح و حضرت اعتماد شاه به نزد و کشتن بر جرات امر عمارت و توفیق بهشت
 بر سر افترغی داشته که در سرانسیه روی لهذا اصرار در کار عمارت و جدول نظیرین
 حرم دور و خلعت قرائین مزمزمه می دشواری است در اثنای مکالمات قبل از حصول
 فراغت پادشاه بر پشت نیز وارد مجلس گشت و فراد بر سر یکدیگر که آثار هر یک از
 دیانت اضطراب و درشت دنیا صید احوال پادشاه بود و ظاهر و صوبه بود و بهمان
 و لایبانش از دست رفته در شست کارش از یکدیگر گریسته و علاج کارش بهشت
 و مردی در وقت گذشت و شش غائب و عددی قاهر افتاده بود و فراد بر
 حکایت میگفت که اضطراب و خضوع او بر نه بود که تا پلین نیز از شاه احوال
 او متاثر و متاثر گشت و او را با عرض در شام بصیانت خواست و چون
 حرم مرید از نا پلین و لایب سیلیست که یکی از ولایت جزمین است در وقت
 نموده بود که در این هزار و همداد که در امداد و وضع از او پاس بهند ولایت نرگوری
 صیبه ملک پادشاه و از ولایت جزمین مروض نماید و حکام مرشدان
 تا پلین سدرل ادرامقون در جرم قبول نموده و فرمود که در جرمشانی تو سوار
 حاکم اجمار داشت جبار ال لاگت بگو بد که در آن آباءم که در شتر فزانت کشتی مصفا
 در میان بود تا پلین شری به معتمدین به جو نمایان حرم حوزت که حرم پادشاه
 پرورش حقیق و رعایت صاحت نظره و لطافت بگوید با نهایت و لغزی پادشاه
 و نظره او گشت که بهر بقع عشقانی و شاه بی باسن رفتار نماید و این نیزه چری
 بخار شمشیر نماید و مدینه بهر نیزه رسد زیرا که من آنرا غم که به انداختن

و اکنون که بر سر غلبه ایستاده و بدین نحو است که پادشاه در روزی معانی با او
 یکدل و موافق بوده بخارند دولت پر دار و دار از آنجا که پادشاه بر نور باد و دولت
 موافقت است دست از خلاف پنهان ننشسته و در پنهان است از عهده خود نکول نموده
 بعضی شرط نماید پس احوال را بدین شکل می ملک پور تقال نامور و از غریب امور آنکه
 سرداری خود و بر نور را انجمن است که از فرمان او و چو چل فرموده بسم آنکه ولایت بر نور از
 از سر دولت انگلیس و صاحبش محافطت کند چنانکه ابا خود نموده
 روانه از نزد احد و نمود و چون جوانان بعد از خوف از کارش که در روز و روز و روز
 معروف به و اهل ملک از این ای پادشاه منع کشیده بگویند در آن ماده خط فوفه
 سرداری این سده را با و چو فرموده سینه برین بگوید راه این کار او چو سینه
 ترش است نه استقامت نمودم در جواب چنین گفت که چون جوانان بغایت درقا
 و ناخوش گردید و اصراف کرد و پادشاه ناما ای ولایت پادشاه از سر او در عهده
 خنوده اند و در البرداری سپاه مرز و نامر و نامور رسد و بجای چون خود در نور بدین
 و مفت دارد و پور تقال که در بند از این پادشاه مرز و بدین بخش میخواست که
 محافطت عهده دولت انگلیس نموده بعضی شرط نماید و نائب محاربه و محافطت بشکرت
 پادشاه نیز بدینست از عهده مساوات او بدین استی امتد بخار و در ساحت کشی
 داشته تر و اندر شهر بزرگ است اهل ملک خود را فرمود تا با خود و فرس طلبه و چون
 رفتار و ایشان را در نهایت اسوار و حرام از در بگری و اهل ملک نماید و در خواست
 امور در قضیه قضیه را مالک و الملك قدیر بدینست و محافطت نامر که بدینست

ملک

ملک من آمده اند و اندر محاصرت خواهد داد و در حال این حال مسرعه احوال را
 بنام فرستاد که نغین و شکر انگلیت از آن راه است که شمارا اما دولت انگلیس
 طریق محبت و یگانگی سلوک فرمودی است مدافعت باوران ملک است
 مجامعه با دولت محافطت مزین میگوید در آن اوان که در فرس بجاییم
 ملک پور تقال به سپاه بود اما ای دولت انگلیس خبر به حلیقا اند که در
 حجت واقع و متعلق بدولت و فکر که با دولت انگلیس را بطور اصد در دست
 از روی غلبه و منتهی بخیر ملک در آورده و منحرفند معادن این احوال ناگون
 فکری که نامر که پادشاه چندی قبل از آن شروع نموده در باب فرمان دولت
 ملک نوشت مرورت انعام نیست و شما از آن ستمش نموده پادشاه
 مالک ارسال داشت که ناگون مرز و اضطرار نموده احکام بر طبق آن صادر است
 و عموم اما ای مالک در مجاری معاللات و موارد و موافقات ملک است
 از آن قرار در شا گنشد فصل و هم در اوضاع چنانکه ملک پادشاه و احوال

که تبت صبح ملک داشت و وقوع افترا و نیت در بین پادشاه پادشاه و پادشاه
 اصبح بین اند و در میان اهل ملک پادشاه از آمدن لشکر و فرس و پادشاه
 پادشاه پادشاه و جنس قادی و در همه ترش و در پادشاه پادشاه
 در وقت ترش و پادشاه و ملک و حمایت از پادشاه و احوال پادشاه و پادشاه
 قریح ملک پادشاه و پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

در مجمع طاقت حاصل بود همیشه و هرگونه توجیه و التماس که در باره او
میدویشد موجب امان و تسکین گزینی می خواهر بود مخرج مسکینان
یکی نبود که از بسکه نه و شجاعت معنوی و فطرت کرد و دلمان انهم نه است که است
استند به در آن قریب بنای کار به بنیاد بنا و دستور ایضا و مقصد یکا در آن
ایام انجام داد تمام امر ملک سپاه بنول و ده در بعضی نامه و اقرار در باب طاعت
و ملک بجهت برادر خود از همه امور بکشتند بود و لایست و عزت معهود و عوار
در هر حصول رسیده و امیر طوطی بکشتند طاعت جوئی را در ملک سپاه بنول
معنی داشت و توسط او می خود که متوقف اند و دولت بود به او نامه قدیم بکجا اعلام نمود
که لیکن سلطان جوئی نموده بهرمان او بولدم امر حکومت خود پرورد و بر و است
بعضی امیر طوطی بکشتند بزرگ باب ضبط و تصرف و لایست و فتنه که یکی
از و لایست ملک بر وین است از امیر طوطی تا چون استند ان نموده امیر طوطی را
و ان بصرف آن داد علی بنی مال بعد از شاهی ایام طاقت هر یک در آن دو
امیر طوطی حجت به واسطه خود نموده حضرت تا چون را تا چند در باری
توقف فرموده در آن پس در ماه و تا بهر مطایق خوش شده است
به عزم ملک سپاه بنول طوطی معهود در حرکت داد

تفصیل طاعت و بکشتند با فقیه بنابر تقریر سید بن علی در حضر حضرت

چنانکه در سرس میگوید در ماه و تقریر شده میروی مطابق سید بن علی در زندان

مستول یعنی روز حرکت امیر طوطی بکشتند و امیر طوطی تا چون سینه که هر یک
ملک خود و قی حرکت فایده و نازل عرض را در آن مکان طاعت برومی نمودند
که در یک وقت در دو توده و تقیم و تا خبری چند ان چنان و اتع کردند و امیر طوطی
سپه سالار است از برای طاقت معین فرمود و در و لایست بر نور مکان مناسب
و منزل مواقی بجهت هر یک از نوک و سپه سالار و من تبع لب ان محض نمود
و معتمد هر یک را مقرر کرد و دستور صادر تهر اخراجات داد که من حبس شده
آگاه و موجود از و حبسی طایف و علل کار خانه او را روانه فرمود و مطرب
و باز بکر و آلات طرب از هر قسمی را می ساخت و ما بر مدار کاست را از کلا
و مشروب و خوراک معین چنان که در خود بر بسط لایق و طوطی تواند بود
سه انجام فرمود و در استادی ماه آفتاب که اوایل میر است از شهر باری
قبل که که حالات فرمود و بجا است و لایست از وقت که مقام لایق طاعت خان
عزیم نموده بود و معهود که با بقا امور ملک سپاه بنول فرموده بود در عرض راه
طاقت کرد و حکم توقف آنها داده و تقریر و یک یک را لحاظ و امیر طوطی
و بر سر و بکساج آنها را از هر جهت به وقت تمام باز کرده روانه ملک ما هو
و از ان مقام هر فرستاده و در و لایست فتنه نگذاشت کرده و از انجا منزل
بزرگ تا شهر از وقت رفت در عرض راه باره و لایست و طوطی که عبور
سپه سالار و سلطان و شاهزادگان و اعیان و بجا در مکان در عیاد
و سلطان آن محل تعلیم او را با سنبال پشته شده و بولدم اخراج و توقیر فرمود

و هم در چن راه ای فرنی که مامور وقت دارد ملک ملکت روس بود که بفر
 ماب می کشند معوض دشت که اسپه اطوار الکسندر در ولایت و نیز عظمی
 بخت از دور و چغتای امیر طوری بشهر رافرت چنانست حضرت امیر
 بخت استماع بخت روان کشند هنگام طلوع خورشید و در وقت کرده و در آن
 پیش فرمان داد و بود که علاوه بر افواج قراول و لایات و عمارات که محقق
 بر آن مرکب امیر اطوار الکسندر بود چند فوج افواج خاصه نیز از ولایت از
 مانشهر و برادر هر یک از منازل وقت در رتبه احترام جناب اسپه طوری
 روس در محاری مرور و مجور احترام سپاهی و سلام نظامی بعلی آورده و بنا
 بر تدارک که مانجا دیده بودند اسپه اطوار و همایان او که در اسپهان
 که به سکر باد سرعت سوار گشته ای بر قیامت گردان توان
 که به سکر بیل گویان نیز برای رکوب سرکار و متبینه و امور بخت
 بر بوز در بخت در استند زمین دوران خود می که بر حسب امر امیر
 در در استقله بفر کوزخ بغدادت روسیه سرانجام یافت بود بر آن
 ترتیب در اسپه اطوار بر داشته بعد از دو فرسنگ با استقبال
 آن شاه با دستکاه و فرقه و کاه روان کشند چون
 که به سکر اسپه اطوار روس نمایان گشت معلوم کرد که کاه
 و دوازده نفر حوتم در کالک کشند و راه می پیمایند امیر اطوار
 از همایان سبقت گرفت با طیاره نونق بپناش بقرب کالک

آمد و هر دو بخت را از آب و کاه و کاه بر آمد و برادر داشتند و بخت
 در بر کشند و طوفان مودت و اخوت را چنان معقول و متبینه کردند
 که آن را موجب بخت کرد و پس از تقدیم مراسم احترام و دیدار
 معذرات و عارف اتحاد برادر اسپان که به سکر نازی را از راه رافرت
 از قراول متوال بخت و کاه کشند و عزمین راه از ارکان چیل
 و عقال و کدند ایان و کسبه و سلطان و لایات قرب و جوار که تا ولایت
 آمد و بودند چنان بخت و از راه بود که طریق مجور بود چون قریب شد
 آمد از اطراف برج و باره یک راه سلام است از ابرقی قوب و به سکر
 در رتبه و افواج قراولان که حسب الامر از دو جانب معوض نظام بسته
 بودند و آتی بخت و نوا می نوازی و شپور کوست بخت و نیز
 را میبند و شاهزادگان و لاشان و امرای جلالت شان
 و ایان و اسراف بر مرز و میان که برای مبارکی و دوستی
 از هر کور و ملک به آن ولایت فوج الماحات آمد و مقابل منزل امیر
 آنکشد و عظمی و در اسپه اطوار آن با فریاد و تر استاده بودند
 چنانکه آمد و رتبه و اسراف از آب بر آید هر یک با توابع و همایان
 بر حسب مداول ملک از راه با تقدیم احترام و بکرم نموده و در آن
 آن امیر اطوار در منزل نشست و امور بخت بصره تمام برداشت
 امیر اعظم شاهزاده شطرنجین برادر اسپه اطوار آنکشد و نیز که کاه

سپهسالار و فرموده بود یعنی نیز موجب مرید جرات امپراطور محاکم
 ترکست حضرت امپراطور از حرکات و خیالات و افعال امپراطور مطلع
 گشته انار محاربت و آفات مخالفت از تواری اعمال او سبب طاعون و مضره
 ای دولت مکرر احتضار و عفت و موجب آن امر را و او را فرمود که محای
 بان غایب ای مروت نظر به سوره ای که از سپهسالار شد داشت که آن جویف بطلب
 فرموده و جواب داد که حضرت امپراطور را به بان کرد سپهسالار بپایان
 بنشد و بطور داری امپراطور را در یافت فرموده در حالت احکام کسب
 باقی عظمی که در وجود ما مور و ملک پناهنده را بر هر جهت فرموده قوی را
 بمالک تر ما سر فرموده و در آن پس بدین خیال مشا و مضره دولت رؤسای
 خصوص در یافت غایب و در آن اوقات دولت رؤسای محاربه با دولت قوی
 است روم و بخودین در میان بود بر بایب خلافت با سنی یعنی بنایست
 ظاهر باشد که دولت قوی از اقدام با محاربت ناپتون انبر علما در یافت
 بلکه از امپراطور روس سبب طاعون بود که هرگاه با دولت قوی مخالفت
 نماید دولت روس اگر عاقت او نماید اما است نخواهد نمود دولت قوی
 نیز از غایت محاربت دولت قوی با دولت قوی اسبب یافت مشوف
 عا طر گشته بدین خیال بود که در مقام فرصت عاقت او امپراطور نموده
 صورت بهتر است که او را با و متفق گشته ناپتون را از فقر و فقر
 مایه مالک و بلاد و گنجان مخالفت نماید مگر قوی بگوید از خلافت او که در

ناپتون پس عاقت بود که با وجود مرید جرات امپراطور محاکم
 بود که هرگاه با سپهسالار بنای محاربه گزارد سپهسالار روس بنا بر قصد اینکه در شهر
 غایت فرموده بود احاد و خواهد کرد از رضا به است بخند و مراد است که سپهسالار
 روس نموده به اطلاع و این را در یافت فرموده بود که قزاقان ایشان در حقیقت
 و افتاد امر ناپتون و او را عظمی عاقت خود به است و چون دولت قوی
 از مخالفت دولت قوی با دولت قوی اسبب یافت فرموده در حالت احکام کسب
 مشوف و مضره و در آن اوقات دولت قوی با دولت قوی اسبب یافت فرموده
 علم بر اجتناب ایشان داد و مضره و در آن اوقات دولت قوی با دولت قوی اسبب یافت
 بود اصل حکایت است و به است ملک پناهنده را بر هر جهت فرموده قوی را
 جزو قسطنطنیه که در سپهسالار بود از این مضره که مضره که مضره که مضره که
 انجلیست عاقت و هرگاه دیگری بکفر نایل است در اینجا بود احتمال قوی بر رفت
 که بواسطه کمزرت مراد و وقت عدد و صبر است راه و عاقت و لایست بنیفت
 و بر بنان و گنجان و کزبان که در باطل و بیخوش امپراطور نموده و در صرار
 از حکمان دولت خود مضره و در آن بود که او را او اقدام در محاربه ناپتون نماید
 یا تا عاقت ناپتون است از اجابت ناپتون مضره و ای او را نایل بود و
 با لاضره صرار آشکار دولت انجلیست و در قیافه ناپتون دولت روس و خود را
 که برای محاربه محاربه از دولت انجلیست و بر رسید رفع نرود او نموده قرار
 بر محاربه ناپتون با دیگر مضره است انظار محاربت با دولت قوی مکرر بنایست

اولی آن دولت شاد است و درین بین بفعال که در درجسم ماه آورل
مطابق مقصد جسم عمل شاد و چرخ سپه سالار جنود نموده که بحفاظت
سرحد شمال داشت با هم که بود همچی ما مورخین و ثبت بقرینه که در کتاب
مستغنی اینطور نامی و از اولی دولت فرس بود و نمود پس از دولت
این حکم شاد و در درجسم می بین مصنون سپه سالار و فرس
که در ولایت بقرینه موصوف بود که گشت که نظر باین مراد بکن
باین حضرت اینطور گفته و اینطور نامی و نامی و بوده است آن
نباب را که سپه سالار جنود فرس می باشد مطلع و محضر بکارم کن
حب الله حضرت اینطور نموده با جنود بود و همچی خود ما موصوف
و فیخر و ولایت بقرینه چاشم و هر اکنو در مقام محافظت من بکیم
و بکن این امر سپه سالار نموده نماید لبسته پس و شمان دولت
نموده با و معاطه نموده بخار و متعلقه او اقدام خواهم نمود چون
مرزور سپه سالار دولت فرس رسیده در ساعت بود شرح مرزور
مصحوب چار بار برقی رشاد و از ولایت سراسر بفرقی که گشت
و لایات معطر ملک فرس و در سلطه ولایات برقی مطلق
مستقیم نموده و در اینجا توسط شان و علامت که برای اطلاع
اجاز در عرض راه مرتب ساخته بودند و مرزور بهار سلطه پاریس باین
و در روز یازدهم ماه آورل مطابق فرود هم خبر مرزور در عمارت

چگونه توسط ارکان دولت معترض خدمت اینطور نامی و نامی و
در حضرت سپه سالار نموده ساعت از دولت خبر مرزور را پس از آنکه
اجمال فرمود و عطف غان عوفیت بکامت حکمت فرمود با و جود آن
احتمالات که در امور و دی و او بود و در کثرت مشغول که در آن دولت
و امن کرد و گشته بود چنان با جرات و جلاوت بکامی و چالاک حرکت
کرده و به آن نخل رود و گشت که بونی دارد ولایت بقرینه بکشت و بکود موفقی
اینجا رسیده بودند در ساعت لشکر مرزور را بر داشته و رفتی که سپه سالار
شاد و چرخ شاد از و این جور نموده بود و معطر خود را در شروانه دولت
که یکی از جمله و مخطوط ولایت بقرینه است و در ساعت رود و بکثرت
واقع است استغفر الله و ان حکام رود ششم هفت اینطور را بر پاریس
بود در مقام تحریف و تعدیه ها گرفته بود و جنود نموده را حرکت و هفت
جنود فرس اطلاع حاصل بود و به از آن سپه سالار نامی و نامی و
کرده و بودند و نامی و بعد از و به و در وقت در مقام تحریف
ها که خود بر آمده و اعلام نماید بر و بصفت و بزرغب جلال و بخل و بزرغب
قتال به ها که خود گشت تا گشت بر سر غیرت و جیت آورد و عاریه
خشم به محاسن و در مخالفت عطف اندیشه و تحاشی نمایند و چون عزم
انالی ملک از و با طالب اطلاع بر حقایق احوال و دقایق اقوال جاری
افعال نامی و بودند و هر یک با شری حمله گشته بودند که دفاع

[illegible]

بجاء الله نوت که هر یک یکم

2

نامه و مرسل برده است را در این ایام خسته آن ماسع علی معنی پیروز و در بین اهل
 شکی و ناراضی بود و بهمان این به آن بود که از بدو صلوح بر اقبال نامعلوم
 قبل از بلوغ مرید کوشی دل محافظت بسیار از ترشش برآورده بطور سیه و بر خش
 منظور او درش رموز و همچنین مکن صیر میسر اهوری بوده بهاره و در نامور بهر
 نامناسب دولایات به هم پیروز و موافق حرقی شایان و نامی نمایان
 مراد و حاصل بنام و سکر چند آن نیز از او بجمع او پیغمبر و دود و بعد از احکام در نقل جز
 جمعی او بیک سیه ترش بود و چون بیکو به منظور چنان است که وقایع سکر کنی
 و محاربه کرت نمایان را چون سکرانی اول و احوالات شهرت یافت
 بیان نام بگو به کرد و قایمی چند مناسب مقام کعب خوابم نمودن درین سفر
 مردانگی در شاد و وفرا کنی و بلا دست نامیون زیاده در میان
 واضح گشت که به دن اندیشه و در گشت بدر اسلحه فتنه رشت و دره افکن
 را محضر نمود و بهین راه نامی به سپهر و چمن افشان نمایان و بکران که برای
 نامیون و احکام مرسلط او بعین و دره بوده نامیون و باطل گشت و
 از غیر تا شرافت و اوقاف نامی و لوک متعلق گشته بودند که بطور احکام و بهی و
 او بکار به کار او محمل و تمام نماینده و بعزم بهین کار جزو بپسند و بهر دست
 شال ملک در مسند و مشر در دست در کین بودند و نامیون و چرلی سکر
 پیروز و بهر کجوه حاکم منبج اوری نموده سرداران چند هر یک با جود و بیکو
 و سکر انجس نیز از او متعلق گشته و مقرر آن بودند که نمایان دولایات چند که متعلق

درین و بنای مخالفت و تعلقات و بهای اسلحه اسلحه خود از آن دولت سبب
 با زبان شی و مشق کرده و بجهت خود و بکر و نمرود که عا کر من فی الجمله لولا
 از سبب آنکه بکاره با یکدیگر مشق و موافق گشته تا بپیدا در صفات ملک
 در تفسیر اصل زول عا که مرد سزنده دانی اولایا است از آن بپایان بری کرد
 ملک کلام آنکه خود و بپایان ای ما عا که ای سلطان اول سلطان
 بجزی با دوازده چنده و ده جانی دارد و بکر که قسطنطنیه که یکی از آن در دولت
 سفیان بیضا و در ساحل رود آب و چمن گردیده با نصد نفر قلع و بجا
 نفر از یکدیگر از آنجا پردن آورده بدین دولت برورد و در یکی است
 خارج سبب مضروب نموده در روز و بکر آن سکر سکر که در دولت
 و ترک رتبه داده بود و منهدم و در آنجا پردن آمد و بعزیت آن طایفه
 بشکر برکت آنجلس که در بنا در ولایات نشسته بود و خود را آن گشته و بنیام
 حوزج از سبب که از دین و قسطنطنیه و ولایت قسطنطنیه را که در شهری
 خود برده و سبب که در این طریق و بپایان که در چهار چوب
 در آن اخبار و در کثرت بر اسلحه ملک خصم بیست با الیله و پردن
 آنجلس و دیگر دشمنان او را پشور و فایده کرد و سبب قتل آن که در دولت
 و سایر دشمنان او و طایفه ایان در سکر سپاه و بپایان بپایان
 نه را منصرف شد پس کلام آنکه حضرت و بپایان در روز و بپایان
 روز دهم محرم گشته و بجزی از در اسلحه پارس منفعت و نموده در سبب محرم روز

در روز دهم

مژبور و ارد و ولایت دوازده گشته گردیده و در دهم قریب ولایت بکر زبان که در
 ولایات بکر زبان است و در کثرت و در چهار چوب و در ولایت بکر زبان
 گشته بود و قیاس بر زبان حضرت و بپایان رسید و بود با وجود آن
 سبب آن محاربت گشته و بپایان ولایت دوازده گشته و در روز دهم
 سال عا که مرد و با دشمن کرده و طایفه و بپایان شایسته کی سرور گردید
 مؤلف سبب که از غرض بخت نامی و عا که در یکدیگر و در هر جا مظهر و مظهر
 ایاست چمن بر سبب ایاست بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان
 زبان می آورد و معاینه از او و بپایان عا که در یکدیگر و بپایان بپایان
 دوازده گشته و بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان
 نه را بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان
فصل دوم در بیان بکر زبان که قبل از دوازده گشته در دوازده گشته
 جازال رتبه که یکی از جازال
 و بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان
 و بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان
 حق شوم و من حب الامر و ایستاده و بپایان بپایان بپایان
 شهر بکر زبان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان
 از ولایات بکر زبان است و بپایان بپایان بپایان بپایان
 جازال بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان

در عرض راه انواع طاعت داشت در جاری رفتار نسبت بکند و مسعود و مغرور و در
 راه چهار پست پیچیدن روی نموده سپه بزرگسالان جال جنود فرس در آن کارزار
 عرض پنج ابر گردید و مرسل لایق که از سرداران رشادست نشان فرس بود
 در آن کبر و در غم داشت بجا صلح سپه در در که نشد و هم در آن چهار سپه
 زیاده بجا آورد و جنود فرس روی داد و برای فرس پیچیدن بنا و کاهی برای سپاه
 فرس باقی نمانده بود و سکر فرس در مخالفت قریب مرز و نهایت اینها معقول شده
 به اگر آنها را نیز چون سایر که سپاه خیم تصرف جنود سکر فرس با اهرامه منبر نباشد
 و چست بزرگوار سکر مخالفت بر فرس مرز و پوش آورد و در مخالفت مخالفت
 فرس مرز و نمانده زد یک به نشد که جنود مخالفت و عمل سکر برقی که حضرت
 ابراطر بجز مخالفت قریب مرز و رقبه و او بوده و نه امیر هرگز لاوازشاید
 صورت بر او شود و نه مخالفت و نه مخالفت و چهار و شش شاف و لی
 از آنطرف بر روی بشکر مخالفت رسیده و بر فوت ایستادن او در حضرت
 ابراطر از این معنی شکر گشته مرا فرمود و بنا بود فرج از فرزان با او امیر مرز و دم
 و ایستادن و یکجای کبر از مقابل دشمن معاودت داده و جنود مخالفت
 را بجای قریب مرز و درج و اولان غار کشید و در کنار رود و بنوب و در
 جلی که خواب نموده بودند با اعلان ابر مرز و ملک فی مناسب کرد و مخالفت
 و مرز و ایستادن و دریم و در الوفت جموع افواج سکر مخالفت هجوم
 بشکر ملک نموده در اطراف تنوید عمل بر لور کرده بودند و در سپه جنود چهار

مسیر

مسیر مرز و ملک خود را از دست داده بود و اگر چه معنی کثیر از جنود و جمعی که گشته
 بود و در غلطش غار و ابر و پیچیده و بکرات تمام در مقام مقاومت تمام و دنی
 از محل کارزار انحراف نوزید و بود و جال رست بیکو به که من حرب ابراطر ی
 با و فرج دارد و پیچیدن ششم و در غل جنود جال موانع بنصب صوف بر
 خود برای اطلاع احاطم سپه اطوری روانه نزد ابر مرز و کردیم معار این
 حال عموم افواج بر قد و جدول جنود مخالف سپه سالاری ابراطر و جال
 ملک جال جال مرز و جلی و فعل مداحه و ران شده که با سکر مانی که مقابل
 جنود فرس بود و مراقب گشته و هر یک بر جال موانع و ابراطر و یک
 و ایستادن را در هر که کارزار کفیم کارزار سپه جال رست بیکو به از صورت
 حال مناسبه و نمودم که اگر آن سکر مزایین فکر حق نموده با جال مخالفت
 و کار ما از خسران مال خواهد بود و نه با ابراطر و اطلاع نمودم که علاج کار با مختصر است
 که بنا بر اصول جنود بر دشمن بجا که مقابل افواج سکر او بجای خود آمده
 بنزد پیش بر سر دشمن نابین و ایستادن از مندم نموده و بشکر به قدر ما بینم
 تا که برین راه و عقل در افواج مخالفت با و دشمن نصرت از حسب اعلان
 بر روان بر صریح اعلان در ابراطر ایستادن که بر این نه بر طرف معصود رسیده
 جنود مخالفت مندم و بر ایستادن گشت بر این موجب مزید استوار و فدا بر دود
 ابراطری و غور مرست بر دواست و افکار خلق خواهد بود و هرگاه معده
 مرز و بر حسب امر معده در پنج ملک مسلوله و نریست مادی نموده است و حرکت

مراخواه بود ابریزنده لایق یعنی رتبه شمرده درین نصرت نصیبی من کرده و فدا پنج
فرج او بکسی خود را وضع نموده از صفوف دشمن ششم و صفوف جنود مخالف
از آن حرکت مرده اند و حمله زاندا قواج و قواج منظر بکشته تا به صربستان
و علف صده فرج بمل دست نشان بناورده و متفرق شده و با فرج
تا یک خط نصرت آوردم و مجدداً سپاه را رکنه با جود خود هجوم آورده
از او اسیر و دفره مرزور را را نمود و لی رحمت او را اثری نرسید بکوت
بجمله ابریزین به امنا به بنای ششم درجی ری کرده و منقول بود که کج کت
نفره را جمع و هجوم آورده منترم شده و مجروح و مقتول زیاده ابریزین
و شاف است و و جازال مؤنان و جازال و شاف مجروح کشته بکوت
و صاحب منبایان چند مقتول شده و ابریزین را به و بریت خیم و در
رفق از او مرزور و منقول کشته و منتم شمرده و منبایان داو و از طرف
هجوم آورده و ششرا یکا را منترم ساخته و پس از آنکه از نایم فتح و تمام
و لغات و منبایان من و منبایان که اگر چه خلاف حکم من کردی ولی برای
و خلاف فتح و نصرت از جانب سکون شده و سلامتی مایه و اسلحه کانی
بمان قریب است بود و هرگاه در تخریب و نصرت آل بهال میرفت بر
ماری بصورت می اینجا میسد و کار به یکشت

بنال رتبه میگوید که در ششرا بنیاد افغان در سبای می بینیم
حرکت کرده و برای حمله دشمن پیشتر زنده بود و مجدداً افغان مرزور مرزور حجت نموده و لازم تمام

دسته افغان کوشش و مخالفت و کما بهاری اینجا نمود و معا بنه به است
که هرگاه از افغان آنک بخلاف در زنده و عقب نشینی موجب بریت عوم سکوت
کت در چون توپهای دشمن نزدیک با افغان بود و کوله نارنگی در
تا شتاب نایب بهاری و مرزور است از اب فرود آمد و از او قواج را کوی کرد
از افغان جود نموده و بریزنده لایق اسفند را به فرود آمد و حضرت ابریزین چون
که جود مخالف زوردار است احکام ناکه و محدود فرمود که مجدداً کج کت از او قواج
مورد و بانفت روزه و خود زور که کارزار پرور زنده و منور اعلی میسد که عواد
چند توپ نشمار کوله و صاعده مان طرف از جود و قواج را امده و نموده و کوزه
که از بل رود و مرزور کوله و منبایان بنده مان اقبال یعنی ابریزین رسید
که پایانی مرزور لایق از منبایان توپ مخالف از آن است و با نق کت ششرا
ابرا حرد است و انجیر غایت بن از و منبایان کشته بدب سرنگ از منبایان
حشم بر هر چهار روی روان ماحث درین اما حرمی در دست کار نموده است
که مرزور لایق را بران عاده می آورده و از ابریزین حکم فرمود تا در ابعالی بنای
و قج بدو و قواج و منبایان در نزد او تود و نماید که بود کشته و سرقت نماید
و در دست به ابریزین از افغان فرود آمد و منبایان را در بر گرفت و از منبایان
و مرزور لایق را از دست حرمی که رسید و و منبایان که در او در دست منبایان
کاری کشته و در حالت ترغ بوده و ان علف ابریزین و منبایان چند
که با غایت بصورت و نایق معوض غیر ناچستی دست کوی حاجت حرد

و سرور یافت آیت خدا و حفظ حافظ و جبرائیل باد کشت چون این چاکر، بنود
 ثار و از خدمت و فدایت غلام خود باد و از خاطر جاکت محمودی دارد که من نادر
 بر دو ساعت و یک پای سب جات عاریت سکه هم بود خاطر الطور و از خان و
 زبور مضطرب و انقلاب محمد روی نمود و معان جان حال بقا نمود و
 سینت جگر از نمدان عاریت اورد که پای او نیز جرات نمود و است و الله
 چند بنان خدمت از ملک جات دست بارد است، و چون این الطفا می نماید
 و بعد از حضرت امیر طوری و خنده و خال در دلاست از دست توفیق و
 و چون حرکت و حق نقل ترش لایق اعلان است و در آن زمان در خانه ای
 حوا که آشته امیر طوری هر روز به است و در آن مقام رجب می نمود و یکی روز
 از جانب ترش لایق معروض خدمت امیر طوری داشت که در آن ایام که
 به جرات اندام فایده امیر طوری داشت و در بدین اوقات که سب
 که در آن شب شده عارض گشته پیوسته بود چون در آن حالت باز به نظر امیر طوری
 عرض کرد که در عالم خواب جمعی را دیدم که نه جان من دارند و چون پای کینه
 بسته ام ندیدم نبود و ثار به صحنه شوم که اودی این فایده چون امیر طوری آن چاره
 به آن حالت دیده زیاد و نیز که یکم باشی عرض نمود و توفیق زنده و در آن وقت
 حال خاطر نمود امیر طوری جرات نمود و ساعت بعد جمعی که از جانب ترش لایق
 او را بر او فرود آمدن گشته یکم باشی عرض نمود که مرثی مودت جان از بدین خدمت
 بقدر آن بر کارها گشت و حق بر ای نمود و در آن بود غم را خاطر هم سپاه داد

قصه سیزدهم در بیان قتل و کشتن و بچه و نام که لقب بشیر دل بر رسیدن این امیر طوری
 پانچ نر و حیات نقل کردن و خوار و خوار

بویکطه در حق از پانچ

خوار و ان پسان چنانکه جازا ال رب که در سوزن قهرم
 را لب حضرت امیر طوری و جانی از نمدان و انیشی و غلام می پانی با پلن
 برای من که کور است که از لحاظ دفع بعد معاینه معلوم گشت که این من مستقیم کار
 خود را از استخبار احوال و محبت بدست جازا ال حیات یکم که چون چند
 منزل خاطر می تحت حکمت قدس سیم امیر طوری و با طوره اراغالی نموده
 و پس راه فرمود که از آن راه و است و در آن وقت و در آن زمان
 و قدیم عین راه و در آن اکلای نمود و گاهی عرض فایده درین راه و در آن وقت
 در سبب این که یک از ملاقات محکم خدمت و در ساعل روزه و ثواب و است
 قصه محمد و بظرا طوری رسید و آن قدیم بود که در حدود با لفظ و بچه و نام از پانچ
 اینست که لقب بشیر دل در آنجا محسوس بوده است و بر طوری احوال منظر از پانچ
 بر نور اشعار فرمود و در پل نیز بر صورت حال که در معروض داشت
 تا چون از استماع نام آن قدسیت و منظر کرد و بد پس از آن محسوس
 لا مش را خراب و بود که همان قدسیت بود و بی پانچ و فاست مجلس و بچه و
 بشیر دل بوده و آن سیر صورت چون حالک سبب از آن و منظر و لقب
 با امر اسخورد است بلکه در یک باب حالک اورد و فرمود و قدسیت جان اگر بی

که کسی بگوید که این ملک را با ما میسر است و با ما میسر است و به نیتش میسر است بر آن
 مؤلف که بگوید این ملک را در جلد اول مستخرج ما نوشت و در جلد اول و نمود
 که همان شش و ده که با ما و ملک بخیر و مرد و جلالش است و به نیتش بود
 یکی از ما و ده که با ما و ملک بخیر و مرد و جلالش است و به نیتش بود
 مرد و ده که با ما و ملک بخیر و مرد و جلالش است و به نیتش بود
 که سلطان و ملک و سپاهی در عین و هم عهد و پیمان و برون و در و به
 ملک و کفار و عجم و عجمی و با بهل بوده در این حقیقت زمان و به
 بهر طبقه از طبقات و صفی از اصناف و علایق را از نیت کامل و صل
 آداب رفتار و سلوک قریب و شخصی که کامل گشته اند و در خلا
 فانی فاش است این عهد و صدق و تقار و در یافت و آن چنانچه
 این معنی بر عسکرم قرائات از و با واضح و روشن و ظاهر و بر سر
 که من با وجود این که دو نیت بر ابراهیم و نیت سلطه گشته است
 بر جیس و او داشتم و ملاحظه آداب سلطنت و حرمت برانگی او سروده
 مؤلف خلاف حرمت نسبت به و معقول به نیت و احترام سلطان
 و ملک از و لازم رفتار و سلوک جنارال رت میگوید که بر این نیت
 چنانکه با نیت و نیت بر نیت و در و در مقام و عجم و عجم
 وضع گشته پس از و در مقام و عجم و عجم و عجم و عجم و عجم
 بهر و از و در سلطه نیت رسید و یکی از و از ای آن ملک که و نیتش بود

مخالف و نیت بر آن و به نیتش بود و نیتش بود و نیتش بود
 مؤلف که بگوید این ملک را در جلد اول مستخرج ما نوشت و در جلد اول و نمود
 که همان شش و ده که با ما و ملک بخیر و مرد و جلالش است و به نیتش بود
 یکی از ما و ده که با ما و ملک بخیر و مرد و جلالش است و به نیتش بود
 مرد و ده که با ما و ملک بخیر و مرد و جلالش است و به نیتش بود
 که سلطان و ملک و سپاهی در عین و هم عهد و پیمان و برون و در و به
 ملک و کفار و عجم و عجمی و با بهل بوده در این حقیقت زمان و به
 بهر طبقه از طبقات و صفی از اصناف و علایق را از نیت کامل و صل
 آداب رفتار و سلوک قریب و شخصی که کامل گشته اند و در خلا
 فانی فاش است این عهد و صدق و تقار و در یافت و آن چنانچه
 این معنی بر عسکرم قرائات از و با واضح و روشن و ظاهر و بر سر
 که من با وجود این که دو نیت بر ابراهیم و نیت سلطه گشته است
 بر جیس و او داشتم و ملاحظه آداب سلطنت و حرمت برانگی او سروده
 مؤلف خلاف حرمت نسبت به و معقول به نیت و احترام سلطان
 و ملک از و لازم رفتار و سلوک جنارال رت میگوید که بر این نیت
 چنانکه با نیت و نیت بر نیت و در و در مقام و عجم و عجم
 وضع گشته پس از و در مقام و عجم و عجم و عجم و عجم و عجم
 بهر و از و در سلطه نیت رسید و یکی از و از ای آن ملک که و نیتش بود

محل و موقوف بعد و جازال رتبه پیش از خود جواب گفت که عرض است چنانچه
 خود من خدمت امیر طرودم و ندیم من می شود چنانکه سیرت نیز بر پنج مرتبه از قاضی
 او نمود و جواب من و نیز من می شود نزدیک او و نامیون روضه بر سر کمر
 سلام نظام بود من چون ابرام و طرودان جوابان که این باب و به م
 اور اکتم بگوشت و روغن مال نموده مطهر تمام سال سپاه باش و از امیر طرودان
 کشته به وقت و حلقه خود دیدم دست راست و نیز من می شود از بر دستش و یک
 نمایانست و از چهره و سیاهی او اما در شراست مشاهده نمودم و استم از نظری
 در نظردار و در ساعت یک از صاحب مضربان را اکتم ما و او را بقتله برد و بخورد
 ما از سلام با تمام رسید چون حضرت امیر طرودان از امر برقرار یافت
 حاصل گشت و تشریف بقلعه برد و احباب نمودند که انجمن کار و دی برکت و غیر
 رفتی با و اسیر بقتله در بغل داشت پس با لقا و مرثی و در اوقات مجلس چون
 روان رفت و او را بدین اثری از خوف و بر اس نشسته دیدم و او را
 از اسام او استغفار نمود و سبب کار و از و گفتی که دم در جواب گفت
 با بعدی سوی ما چون انکار نمودم که من و اکتم با مضربان او را استی
 بدین انکار است و نمود و پیش از سبب پریدم جواب اول داد
 کرد و جازال رتبه بگوید که است انکار که جاری موقوف خدمت حضرت
 امیر طرودان ششم فرمود ما و او را بقتله در بغل داشت بر و نه پس از قاضی
 حضرت امیر طرودان که انکار نمود فرما شد و در مقام تحقیق حالت

حالت او را ندیده او را ندانم او را استقام فرمود و عرض کرد که است نام است فرمود
 از زبان فرزند استقام و از وی عرض نمود بعبادت انکث از سقط اگر کشش بیدار
 نایب فرمود که کی از لایات می کشد است معروض داشت شغل و دانش خود را
 نسبت داد و از غرض تحقیق حشمت پیچیده سال معین کرد سبب کار و از بر دستش و یک
 ما شادان بقتله در بغل داشت حضرت امیر طرودان این سخن حریت نمود و فرمود ما و او را از قاضی کشته
 عقل بری و از غرضی شده در جواب عرض کرد که عرض بر من غایب نموده و در خود را
 سر زده و مطلق و عقل قلمی و در مقام دینی نیست پس امیر طرودان پیش فرمود سبب چه بود که بقتله
 جان من کردی و دیگر کشتم بستی عفو داشت چه کشا حکمت با در جواب چه عرض
 ما در جواب کرده و بدین فرمودش از من نسبت باز فراری رسید که امیر طرودان
 در قلم از وی عرض کرد که شما مرا که حرم انانی می کشد من را مسخر و مملکت بدین تربت حق
 متصرف گشته اند فرمود حرکت در این کار نداشت که بود عرض کرد که
 انکه غم حاصل است که از قتل شما منع بکند و مملکت را قاضی و نام علم اید باقی خواهد بود
 محرکی نداشتیم که بقتله که از این پیش مرادید و این اول مرتبه حالت است
 عرض کرد از وی در وایت از حضرت که با امیر طرودان در قلم حالت در کار بود
 بود و حضرت ما رسیدم فرمود آنوقت نیز غایت قتل من داشتی گفتی بقتله
 و دستترین خلافی با شما بودم چه چنان میداشتم که از آن پس ابد در مقام
 معافه می رید ما امیر طرودان می کشد که فرمود چند وقت تا بدار سبب نموده
 عرض کرد که دم کفایت از این روز است چه بود که بدین خطیر می رسیدی و ما کنون

استقرار مرکب منصور در حلال دار الملک نه احکام حکمها در سنه بود که دلا
 مسئله غلبه رزم قدیم غیر ملک و فنش شود واری نیز برای غلبه اعظم منصور بود
 که از انظار قضا و مصطفاه اعانت در امر سلطه افزوده یا رتبه چوینت به هم
 اعظم منصور را که بر ناچیدن بزچون مایه سلاطین و کشتن لغوت در وقت
 غالب خواهد آمد چنانچه ایشان خلاف او امرا و کرده منافی حریست نیست
 معمول نبوده است و است ناچون بر حسن خواهد بود در مقابل حکم هر طور
 و در این حقیقی برین دستور مرقوم است که حکم غلبه اعظم و حاربون مدتی
 که یکی بان و دیگری بی نظیر است و حکم خود که غلبه و جانشین ایشان انظار
 بنامیم که سبب صدور این حکم که در خصوص منسبط و لایات رزم قدیم
 نموده و دلا لایات متعلقه غلبه وین را منصرف گشته مطاع و وجه بود و این را
 می کنند تا و ما شریک شاعرا بر حسب حکم ربانی مسخر عقوبت گشته از وقت
 ضیف لغت را به انحراف در رتبه آید و بنا بران احکام و قاضی دینی
 در مقام فرستاده در معاد و کنایس و افعاح و مدارس و دلا لایات
 مدبر و مینا و مایه جمیع قبایل و قاضی بر علق از عرب و قریب
 و حامی و ادب دلا لایات رزم قدیم بکاریم تا عموم علایق را معلوم میشود
 آید که خاص دلا لایات مربوطه که متعلق بگلفای دیبند است مردود
 و مرده شده اند و همین و ناصر ایشان حامی در که غلبه جهان و مستحق
 غلبه ویزان سبب آن است و هرگاه در رزم قدیم با دلا لایات متعلقه غلبه

دین

دین همین کی از ایشان با بابل مخوم و خراجش اول فایده مردم مردود
 حامی و نامشور شده خواهد بود و نیز غلبه و دود و میفرماید و حاربون و که
 غلبه ی ایشان میگویم هر کس لغوت اعمال مربوطه نماید یا ما شریک امروزی
 ناچون در دلا لایات نماید و در اجرای احکام مساعدت ایشان کند بر این
 مجرم و مبنی بر در دلا جهان خواهد بود مولف میگوید بنور ملک و هر طور
 از دار السلطه غلبه عان عینیت بجای ملک و فنش لغت و دود
 که حکایت مخالفت جبهه غلبه اعظم مفرح سبع شریفش کرده و دلا لایات
 زیاده و منقسم گشته در وقت کجی بجهه جازال را دوست کرده و ان
 و نیت، موروث رزم قدیم بود و در سنه بود که غلبه اعظم را کرده
 به ارسلان ملک و فنش و سنه جازال مرزوب المفاوا و دلا لایات
 از شهر رزم رود و حاجت و ان بجهه چهاره که بهار و در نزد حوک و
 سلاطین و علم و اکابر بر فن کمال حرام و اعز بود و سیر و از سر
 بشری و دیناری به یاری میرفت و مالی دلا لایات بجهه حرف از دین
 احترام و استیلا از دین معلوم بد است و اگر به لالت مظهر که دست
 منیر مردم در استیلا خارج از خط حساب بود و عموم علایق متعلقه آن بود
 که این را در قضا و دین از سر حسب خط غلبه و غلبه خواهد بود و دلا لایات
 مشیت ربانی معروف با عبادات غلبه و لغت بر است
 سبب از بر حسب لغت آن است و از آن سبب لغت لغت لغت لغت لغت

سازند چه قبل از آن و از آن پس و امتحان نموده حسن و عیوب را محاسبه نمایند
 و لایست و سپهریستی رعیت در ایام حکومت او در یکی از ولایات نزدیک حرس
 امرای و اطراف را چون با مهربان پیوسته دیده دار نموده بود و بنا به عید صورت
 نه عیال را بر ای پنهان بسیاری حضرت امیر طر و غیره نیز مثل هر روز معروض
 همیشه در این وقت مثل برآورد و ولایت پاپیس بود و رعیت
 بجز حضرت امیر طر و حقیقت را معروض داشت و در باب امیر طر
 استرخاص و دوسر قتل خواست حضرت امیر طر را بی مصلحت
 مراد و اندر نمود که از این کار حاصلی نماند بود و چنانچه امور است حرس
 و مصلحت مسمی کرد پس منمود و ایشان را قبول تکلیف استی دولت
 سوزین داشت و به آنچه بجا طرست موقوفت معقول دار و موافقی که در آنجا
 نایب مانع بجامه از این فرمایشات امیر طر را چنان مسخ و میکشت
 که حسن برآورد و از ولایت مصلحت که در مصلحت دولت بود از دست میزد
 مکتوب برآورد است روزی چند با کلامه از کف و نیند اسباب رعیت مثل
 و درین باب کرم که بچند نفر پاپیس حاصل دارد در وقت مجده ولایت پاپیس
 مر اجبت و از آنجا کیفیت ماموریت خود را بولیده می نویسد و بطوریکه در ولایت حرس
 برای من کثرت و بجا مصلحت بودم از خدمت امیر طر ریاض حاصل در مصلحت
 کثرت در پند و هم آه و تفریطان و در هم میزن شده بجزی دارد و شهر حرس شده

در روز شنبه در وقت خود مستقرین میگوید مثل برآورد و ایام لوقت حرس
 مصلحت من بود و اشکالات و احوال چنان خود را پس از طر از آن اوقات مرکز
 نمود و سبب لشکران اشکالات چنان پس از آنجا به دوام نسبت بگوید
 بان آورد و گفت که با وجود طر و ملاوت و دستور شدت افواج بجز امواج
 و لایست نشان ابو الجی من بان پس از آنجا به نشان را مورد علامت
 و مراد و منموده مرا حضرت شرفا به حضور نماند و ان از همان حرم عرش
 در شان استند نمودم اظهار کرده که او مثل بان بود که نام فتح مجاهد بودم
 باسم افواج نشان تمام شود و بن راه افواج مر بوزه را مورد علامت داشت
 و نمایا بود و شکایت و علامت چنان اعلام نامی بر تعریف و تحسین ایشان
 بر طر مرد و یکا ایشان نوشته فتح مر بوزه با اسم خود تمام نموده و بعضی معروض
 داشت و که اعلام نام مر بوزه که منافی رای ایشان است شرح شده و در
 ولایات متراکبه است مستقرین میگوید در مثل برآورد است استخدام
 نمودم که حاجت امیر طر مران امیر طر بجا بجز کلامه اعلام نام مر بوزه را
 جزو مصلحتات که بجز برآورد است در باب فتح مجاهد و دوام در شت خلافت
 و این است در او اعلام نام مر بوزه را که بجز داشت بن نمود مصون بان
 بود که در اعلام بودیم کلی که مثل برآورد است در هشتم ماه جولای نوشته و چاپ
 مسوده بر جمع ولایات بنام رایده و مصون ان است که بنمود نشان را طبع
 داشته که در روز پنجم ماه جولای حضرت بهشت بجز لغز از شایسته کرامت

در فرسایش کافه بقره و تمام مینند و از صدت و سطوت چهل برادرش
 و عواد و قوب اردو بیکوشن که چون سد کنند در برابر ثابودانه بیساخته و حد نشه
 رضایه شاد و بیاض و از مطلع هر عواد تا مغرب شمس اورد و از مغرب تا بزم شب
 بخار به کار از آب شال و درینه شب را در محل فکر مخالف برآورده و بزرگوار گشت
 در روزنامه و چون روز بقی در مقابل مصروف قلب مخالف و وقت عدو گشت
 در آنجا بجهان که این معادمت کرده با در مغایر و مقابله و در هر دو
 و اطرار اعظم مراتب جرات و چهل دست شمار برای همین مشابه و فرموده
 شمار چون افواج رشاد و قریب بی مبره برآورد بهتر از این مورد و بهترین
 و افرین فرمود اکنون بطور رشاد و نام بر داری سر باز و صلا است
 معروف بر است که لازم حقوق و لی لغت خود بجا آورده تا جان بدین
 و ار نه بخار به نموده بر خضم غایب است و بکنج می حاصل سازند الحی باشد چون بخار
 حق عدت را آورده و لازم مذابت را بعل آورده و کشکان شمارا
 باورده از نام وینک حاصل در دهگان قریب مضار کمالی در آن اکنون که سوار
 حضرت اطرار در دروغ بخار به نموده و در هر کوشش بود و کهرافیه بر فرموده
 و نخی سپاه و بخش مبره و متعارف از خود جلات و سخا و جشم با و دارد
 بنابر و ویران به جلست در آن نمایند چون در آن کشتی گشتی کنند و
 بنابر آن حضرت اطرار فرخ و نصرت خود را بشما بر جودت و در مادت
 بمزد و فرس محس نیده واری که خارج خانه و نام شمار زمین رود این حکم

مرثی بر آن محسن خلاف و مخالف محسن است چون ششمان ابوالمجد او
بر او بر وی اظهار رسالت و جلالت خود آن حکم را نوشته و شیخ مرزوق
با فرج ششمان که پیکار چنانچه منسوب داشته و زیاده و تصرف آن
کرده و اینجی من فی صرافت و مخالف صلاح و صواب دولت و دولت
در امور محکمت و قضا است که ششمان علی محکمت خود را چشم پوشیده و در حق
چنانچه آن کشته و خود را قرار نماید که افواج ششمان با شیخ و قوام شده
و حقیقت آنست که شیخ مرزوق را از انعام امیر بر او ای و مرثی آید نبات است
و فرج بافت که آن در سرور و آلا بتا در در صرب هجوم بر او و منقلب
سکر منقلب گشته و همین مرثی بر نبات نوشته که در بنجم و جولای افواج
فرزیه و قوام و تصرف شده و مانند این در منقلب و دشمن مناصت
در زیاده بر مخالف و انقباض بر آن که فرزند قوام را در در ششم ماه بر فرزند
افواج ابوالمجد مرثی آید نبات تصرف شده و مرثی بر نبات و جزوه
همی او بر کرمانه این در منقلب و دشمن مناصت کرده که اول کی که اول
نهاد او بود و حضرت پیر طرلا صلح گشته افواج ابوالمجد مرثی که گفته و در آن
همی جادو آن نبات فی وجوه را از افواج و اولان حاضر اما در مخالفت
بر نبات است دستا در مناصبت مخالفی که مرثی بر نبات در طب شیخ قوام
بر خود و افواج ششمان نسبت داده و حقیقت نبات آن نشان مرثی که گفته و افواج
و است و پیر طرلا تصرف کرده که من بعد امدی از بهیلا داران و سر داران شاد و کی از

بر خود پیش و دپوده منافعت کند و دشمنان و بکران نسبت بخود دهند بام
و بکران بنامات نمایه با اهل اگر چه افواج دشمنان خود میدهند که لغو باشد
مرا مثل بزرگوار است در بار و بپشت ان خلافت واقع بود و ثبات دیگر از این است
نسبت نمودی باز این حکم که در فتح حکم بزرگوار است شرف همه را پیش
لبسته موجب ثمار خاطر که در دست ضارب بپشت ان خواب گشت ما بزرگان حضرت
امیر طایفه من به یاد که نمایه ان حکم مخفی ماند و بغیر اینها لا ان و سده در
بسی از افواج دشمنان و دیگران بر مضامین ان اسحق بنایند حق
کلام انکه مثل بزرگوار است که کور ساخت که بردنی از ایام اسلام اهل طوط
رفتم در جمع سلام از من استقام فرمود که جری از ملک سیدین داری
عزم کردم بی مرا خبر فرستاده اند که قایع کار حضرت اهل طوط
در اسطه سیدین مذهب است بر کار کاران دولت بنور بحث نمایند
که برای چه مثل بزرگوار است را بولبعده ای اثاب کرده اند و بعضی معتقد
است در حضرت اهل طوط که داده است که دولت بزرگوار است و در ملک نموده
شد و سلطان و ترک را اولبعده اینجا مایه حضرت اهل طوط یعنی بنیعت
گشته فرمود خاطر جمع دارد که این سخنان را من مخفی نیست و از این جهت
پاسد ستر بزرگوار است که مثل بزرگوار است پس از این اوضاع مربوطه
که کور ساخت که تاکنون درک منظور بپایان در باره خود کرده ام و بنده ام
از این رفتار در باره من به منظور دارد و با لفظ جبهه ام که او را موجب تبارد

و نهایت با من طاعت دارد و بی طمان من است که در حسب بنده
ملکداری در نظام اموات دولت بزرگوار است مضافه و محدوداری بنسبت نمایه
در باب بعضی من مانع نیاید و مرا ابرو اول آن حالت فرمود چون خبر
رسیده که در بولبعده ای اثاب نموده اند در ساعت امر فرمود خبر بزرگوار است
در بنار نامحاجات و نشو و نما با است مشر ما حشده و تا در روز باب حرکت
من از ولایت پاریس در سنن بگشت بزرگوار است مطلقا فرمایشی فرمود من
در اوقات خود را از هر چه دید و فعل در عرض داشتم که دست حضرت
و نظام و من این لازم آید که بخواهم سوز من داشتم و در این صده
من این بزرگوار است با من بزرگوار است که کار ان سوخته در معرفت دولت
با و نام حضرت اهل طوط اول انقیل من در رفیق نجیب فرموده و از انکت ق
فرموده که امرای مصیبت خانه خاص دولت صلاح کار در ان دیده و در کارها
من از رفیق من مطلق خاطر نایب که خلافت امر من نموده و بیغی فانی از ان
نموده ای به بنار در جواب مردن داشتم که با حضرت اهل طوط چنان
نظر میفرمایند که من قادر بر چنان نفعه چاهم و حال که بنده ام و از کار کاران
دولت بزرگوار است را بولبعده ای دولت بر نور بحث کرده اند و حضرت اهل طوط
اصحی فرموده اند و من بین راه از انالی سیدین شده ام بکوره بزرگوار است
منه ام نام و من هم درم کلان تعلیف از خود حضرت اهل طوطی نموده است
بلکه فانی بزرگوار است مجلس مصیبت این به هر اندازه است و با ملک انجمنی را

در بافت کرده است که این خلقت موجب ازغای مراست من خودکشت حضرت
 امیرالمومنین و در مفهوم مملکت عین کردم ای خداوند هرگاه شما در
 بزل کردن این خلقت مرا از اولیادهای دولت مرزومین خسته نمیدانم
 میگرد که هر چه زیاد بر جباری بنام با خود که امیرالمومنین چنانست
 و برابر شمارید و حال کوفت است فغان از زمین تا آسمان است
 مرثی برکت بگوید چون این عین را کردم حضرت امیرالمومنین و در بسیار
 از آن خلقت که ستم و مرا غرض نموده و گفت در هر کار بخت و طاعت
 کار را در فرودگاه که است و شایع دارد و در فعل خواهد آورد و بر شش برکت
 گفت بر در ملکات مرا چنین معلوم است که مرا خواهد گرفت و سی
 بسیار نمودم که امیرالمومنین به کجای از من غایب و قسم یاد کردم
 حضرت امیرالمومنین مرا گرفت و در بر من معلوم است که در راه
 اوقات نمی سپاسد و جان حالت که دست مرا در دست داشت
 بر محبت و غایت خود طمینان داد و چهار کرد و گفت در عین شایع
 من که در دولت پادشاهان است و در دست فرمود که بفرمود غایت
 بجای و گفت غایت و ملکات مرا نمود چون رخصت از امیرالمومنین
 حاصل نمودم بهر ستم ردا نمیدانم یکی از حبیبی من که در کام او
 من است بهر ستم و در از من است و صحتی که به او و دیوانه شده
 و کرد و گفت نه چون در من تحقیق فرمود که آیا برکت از ترک فرست

عفو

معلوم باشد با عین بی لبسته غایت و بکر است پس فرمود من نیاید و ستم
 و اولیادهای خود را قبول نماید و ترک وطن خود کند و بی به عاقل که او من
 و من است عین کردم ای خداوند گسای نموده عین بنام که حضرت امیرالمومنین
 در این باب سو فرموده اند و اکنون است شش نام است غایت
 با بی اوقات چنانست و در این اوقات بهر ازاری که بر من معلوم است
 است که بهای که امیرالمومنین ای بهر ازاری که بر من معلوم است
 بفرمود است و معانات زیاد و در این عین بر من اطمینان است که اکنون
 فی مابین است با صفت در مدخلی بگوید و با نام جان طریق را است
 چو به حضرت امیرالمومنین و عین سخن صدق داشته باشد و بی به حاصل
 که در این است مقصود بگوید و با نام و حال است شفقتی گشته که او
 در مسافرت محنت خود کوشش نماید و در جبال دولت خود مستقر بگردد
 در آن پس که مرثی برکت اس ملکات نام نموده باب ر خا خود
 سلطنت نمودن از من استوار کرد من به آنچه صلاح کار او دیدم
 ان نمودم و در عین خود روانه مقصد گردید

مصدق هم در بیان کیفیت و قوام و سبب تفریق و تفریق و تفریق و تفریق

صحیح استین روزی به و قوام که مخالفت بهر ستم
 شده بودند امیرالمومنین اعلام کیه با طراف فرستاد و دستور
 اس کار هر جوق از جوق و بر فرج از اخراج سکر و معرزه نمود و از طرف

و انکاف بعد از ضرورت عمارت گرفتار متعاقب جزو مخالف امور ساخت چون
 از دور حرکت و حرکت شفت کثرتی در مراجع شریف طاری گشته بود و گاهی
 از حرکت خود در آن حالت که افواج خود در حرکت و حرکت خود در حرکت
 غنوه و معجزه بود که ناخودگی را احضار حضور و استغفار نماید و بعد از آن
 در بارگاه سلطنت ننهاد و مزاج کم کرد و جوارز را برین بیکو معادن بین حال مثل
 برآست بزم شرفانی خدمت ناپتون اهل و این حال لغت از قول برآست
 افواج و اوج او را شاد و دل و دست چندان در کار بود و در آن
 کار بسیار و ارا بیان شاک بود که افواج هر روز در امون محارب است و چه
 و تازه کار همیشه و سر کرده کان خود را احسب و در اعصابها بند و توشش
 من بعد نیست که در روز محارب کاری از ایشان منتهی نموده و موجب دماغی
 من کرد و با وجود مرآت هر روز و چنین اتفاق افتاد که در روز محارب
 و قوام منسج برایشان شد و از بکران نصب السبن در غلبه بر جسم بودند
 مرآت برآست را که حال طرز علاء فی چنان از افواج متعاقب در محله
 بخت از مشاهده آن صورت بنایت سرگشته و غریبانه بود
 رنشته در میان احکام بود و در مرکب معجزه شربت ناپتون
 از اسلح و انجیر غایت متبرک گشته مرآت را احضار در سرداری
 از افواج هر روزش معزول مانت بر خلاف ترفیاض او چنانچه بین تحریفات
 احکام تمام نوشته بود و در آن تمام افواج رنشته و معجزه فرمود که بخت

این بخت بود و نیزه است که نظاره
 از دین امیرا طریقه بود و چون

احمدی از صفون احکام اسسحار بنایه با جواد اسکشتان که در بخت نوی
 ناپتون بجایه اسشمال از بدیع معنی را در بخت نموده و بکوس از غرام فطرس و است
 ناپتون شاد و سر داری افواج متعاقب در همان روز بجایه و ال فتنه را و اد
 یکی از قبیح روز ضرب اند که در عین گرمی اسسحار بکرو و دارمید جزو فتنه
 جلاد و بطور رسیده و فی بجایه که حوزر ابله فرامیسه و بوضعی ترتیب
 صفت و به که بر اخمصت بسمه جزو فتنه نمود گشته باشد و عین کلود توپ
 صاعقه بار کار برایشان را نموده صاحب میدان کار را نموده و جزو فتنه
 علاء و بر آنکه وضع زاویه سکر فتنه را به ف کلود و نار بخت توپ
 اسشمال نموده بود و چند عله توپ را نیز بر کج زاویه سکر فتنه بخت که بجایه
 و از اضطراب و پریشان سازد جوارز را برین بیکو چون حضرت امیر
 مید است که حضرت بسمه ماناب بیکو خدمت کلود و نار بخت توپ
 محالقت می آورد و دست بر سر بنهال تفکک بنزدانه چه دشمنان و قرب
 حبه ان دست نموده که توان با تفکک ایشان با او در مقام محارب بود
 بیخست مامی تمام در همان کج زاویه سکر که عمل باریان کلود توپ
 صاعقه بار دشمن بود چون سه سکر اسباده مطلقا حرکت نمود و کلا
 حرکت او موجب اضطراب سکرها شود و غیبت او در آنکلان با حبه
 پریشانی و بر گشته که ایشان کرد و پس از آن مامی که گوییم که شاد
 بر روی مرسوم بغرات که در کف انداخته بود و حضرت شادمانه

هم جایگاه ایشان برهان افکار نمود و بود چون بخت برادر و معالفت
 سحر لان آورده برست و داد و احکام میفرستاد و از صفت لکرها
 تا حیران برست و بارام و فار قام مر جبت میفرمود و با وجود لکرها
 و پد لکرها از طراف او مانند صحن و باران شد و نیاید بر
 زمین بر بخت بفر خا طر شد افکار مضطرب حاصل میگشت جلال برین
 میگوید در هر جا بر قفای نامیون روان بودم و در هر آن با خود انجیل میبرد
 که اینک به ف کوه و دشمن گشته از اسب جاد گشت و الجو حضرت میفرمود
 لشکری که آن یغین و معترضه بوده که در قفسه مخالف عبور و قف
 بلخ فذ و در آن پس نامی افواج سواره در ساعت گردش کرده برست
 جنود مخالف که بر صف بر سر لشکر مخالف داخل گشته بودند و فتنه
 و بعضی وصول لشکرها را غایب نموده با ستارک استیصال در نزد دشمن
 بسیار و باطل بعضی احکام لازم بود و در آن مامور فرمود و مرش برادرانی
 انجام خدمت مامور اسب را بخت در خلال بر حال کوه از توپ
 بیان مصروف لشکرها رسید که چون برق میان ایشان رخ حرکت
 و تا از آن چنان کوه و ده شده بود از خدمت با در آن کوه مرش
 از اسب بر زمین است و ده سوار گشت و با طر فتنه از دوش برین
 حضرت میفرمود و طر فتنه فرمود که گوی در اسب بر زمین است و در اسب
 میفرمود که که بوده و چه منصب داشته بر حسب عادت یغین از حقیقت او فرمود

طاران را کباب نصرت اثاب میفرمود و خدمت سعادت نصیب داشته
 که مرش میفرمود که بساط از اسب این خبر نصیب مت ترکش میفرمود و
 رشت که مروت کرد و طافت دیدن او نیست و میفرمود و مرش لایست
 کباب و ویده از آن حسرت پر است و مراد فرمود و از فتنه یغین فایم کرد
 رستی باقی با در ساعت تبسم نموده است چون به اینجا رفتم و از مرش که در
 بود و بهوش آورده بودند و در مسکام محاربه مالی و در اسب فتنه زد و کوه
 بر فراز باره شد و بر نام پوناست جمع گشته افکار میفرمود و به سلام میفرمود
 و در طالع کواکب محاربه بود و طاران را از لحظه ضعف در سکو بایستد و
 شکست مراد اسب نصیب داشت و ترقی میفرمود و در غایت امر که
 برست قائم تقیر است غافل و ذایل بودند تا به ساعت از وقت ظهر که
 شمس اینکام روانی و اثر اقبال بودند و کاه و بهو طر بخت روان بود
 که گشته که بر زمین سپاه فتنه را شده و نموده و سواران به کوه
 و بر جبهه لکشت و به سلام خدای اثاب که جنود فتنه با امره میفرمود
 و حضرت میفرمود و در میان مکر که کار زده افکار و در جلال میفرمود و در
 اور رسید که در شلیک اضطرار مخالف که در ایادی فرار نهاد و چنان حال
 بضر کوه لکشت از پای در آمده و بر سر آمد و در مجاری عبور برید و آن بر
 نامیون را کوه بر محل و وقت افواج بود و بخت مرش که فتنه افکار و کوه
 مخالف زده آور گشته بود که او را از میان خود حرکت و امکان نیاید بود

و چند آن از پنج آب که بعضی بر من قد رسیده بود که فنی آن منصرف است و ناپاک
از خط منقرضین غایت متاثر گشته و نمود که ملا دست و نبات قدم افونج
مرور و از آبسی افونج از این بخار بود و در میان کشتن سرنگار اوده و شش
و چندی از آن قبل خلاف نظامی از دوا هر کرده بود که فی الجمله موجب بخش
منیرا بر اطوری گشته بود چون اورا بدان حالت دید و نمود از قبل و چون بدینگی
بوده در پنج میوزم و یا بار طهر من در آن است که بق از قبل ملا ن یافت
که اورا حالت نموده گویم که از تقصیرت گشته و بعد حالت که در پیش
از نظر گشته ام تا ببار دل از برای خایه رحمت بنزل و بگویند حضرت
ا بر طهر مذمی چیده و شتر نهی از بکل سبیلان فوج را در میان موج
حن چون مرغ بلبل چنان بود که بوزش مرغی در آن دوا یا در فوج دور
ماست از آب بر ناز و در بر داشت و خط و حود که بر شرا حد و حدود
لعلت بوده در میان خاک و خون نموده و پس نهال لعلت من خون و گشت
از سر پاک دود و نامتی بر برتری که از مکر است است برب اورا گشته
نزد وید و باز حضرت ا بر طهر ا بر سه خود و مساز و به شناسخت چشم
مرور از آن لعلت بر ماحلت و مجد و از بده ضعف پیوست گشته از خود نیست
اگر چه آن چهاره برتری اسکان داشت و یا بر طهرش از راه طهرت عظیم فوج
مرور سپرده و آن گشت و بدان سکر که با مر بنات قبضه نمود و
رسیده جازال بخواند را و از آنجا دیده در ماست دست دراز کرده

دست اورا از آن دست و منصفه کن که سبب خدمتی که درین محله از شما
افونج از آبسی منصفه نمود رسیده و مرا با شما نسبت دومی معزز و در این
سپهر چه خاطر محبت بخار را که تکرار گشت و چند لعلت از دوا و هم لعلت
من سر غلبت بکر چنان حسرت برده و داری و بهین خدمت و درین غرضه
بتقیم رسانیده بخاری میم باب طهرت زایل و با عطای نشان و محال
و علایات مرئی و سپهری که علامت داشت رفع حالت من و طهر
مذمت گشت فرین مباحات کالت خواهم داشت جازال و سبک
شسته در غرضه و تو ا م با هم طهر شوال بازی درن بودیم و در شرفی
بسیار معطر به تصویر و مسکوک بکته نامون در برابر او بود مرا امر فرمود که ای منیرا
پس باین نامرمانی کو چاک بست و از عن کردم ای نامرمانی کو چاک او است
میدانند و یا نامون اعظم را طهر نامرمانی است و محبت دارند و مکر میکنند
نامرمانی کو چاک از نامرمانی بزرگ میوزم منصفه نمود و نامرمانی
مست ایل که منصفه باین طهر است که بمواریه کتار مسی
منصفه هم حرکت بر نداشت از شهر تبرق رسیدن او و پیوستن او و پیوستن او و طهارت
بر نداشت نامرمانی و کونین نامرمانی و لایت پاریته و مجبور شدن در آن که با و گشت
در این حق و در طهرت نامرمانی به دست نمودن و چنان سرشته باین سبب فوج منصفه
نمودن شهرای شتر بملک و فوج و عدم رضای دولت و پس و طهرت نامرمانی و به زیاده
سرشته باین و صلوات در حق قدیم سرشته باین که یک دلب و یک و راقی بر نداشت و به مکر کردند

مخالف آن اوان که مرشد بزرگ است متذکر نقدی، هر چند بسیار
عجل و بیعدهی دولت میبودن که اهل محکمات بود معضول و بسته بودند و
حضرت امیرالمؤمنین رفع احوال و اندرینها این خود و غلبه اعظم مردم
است بم و سرگرم مطلق امور محکمات بود و او را مورد بروزه بر روی
مضطرب امیرالمؤمنین انجام یافت و بسیار نام و عیبت بزرگ است
از ولایت بجز آن امیرالمؤمنین و از آن ولایت است که در
مرز بود و در حلقه و بیعده ثانی دولت میبودن بود که بزرگ است و آبجای او خوب
بود بیعدهی نموده بودند در راه آن امیرالمؤمنین بود و از ولایت آن بود
که همیشه خود را از این شهر آفاقه که در عراق ولایت بجز آن واقع نیست و
در ترک بود و او را بواسطه انتخاب بزرگ است و بیعدهی از دولت خود را
گرفته و دولت روس طریق مراد و دست و مراعات باز داشته بود و او را
دولت روس لازم محبت و مودت نسبت با و نمودن به ایشان و همکاران
بود و او را اسلحه میبودن مراد و دست و عیبت و عیبت خود میبودن
خفاست متذکر میبودن میگوید که اگر این معضول مقام است که حقیقت بر او
مرشد بزرگ است و هم میبودن بر او که برین معلوم گشته برین پان گشتم و چون

الشفات خواطر و خیالات منبر بر محبت مظهر امیر طوری عامی و معین بن
مخاری امر و بعد از آنکه در انظار من است و این سن الالاس است که در باب
غرض و فساد از باب حسد و حسد و تمتم افزای زیاد و در خدمت سعادت
بنیاد و برین است و خواهند داد ای خداوند هر عرضی که از باب عرض در باره کردن
معروض میدارند استند عامی من است که حضرت امیر طوری بر ربه
قبول موصول نباشد در ارادت و در ثوابی من است و نفی باشد
زیرا که در علوم و ارادت خود قصوری نمی بینم که بعلت خود گوئیم و می
معلوم منبر امیر طوری باشد که من از راه رس و هم اطلاع است که از خود
استیلا مملکت با ارادت قلبی خود انده حضرت همیشه ام و در علوم امور است
سودین بر وفق مطلب و معوض حضرت امیر طوری گذر و جرم و جنایت تقصیر
و خیانتی برین نخواهد بود بلکه محققای قوانین مملکت است و مراد از ان مجال
چاره نیست و اینجی برای برضا صیای واضح است که در دولت از او در قوت
پادشاه نیست که خلاف قانون فشار نماید و در این مملکت چندین ای مختلف باشد
که هر یک برای نفع خود در ان اهتمام نمایند که باید متذکر بارای مختلف باشد
کرده راجع مملکت سازند و نیز دولت سودین اچهار فرقه است که چون جافند
هر یک طبعی دارند و بری سیاب تاثیر باید که طبع مختلفه را راجع به
ناید و در امور است که در کار این دولت چنان باشند که در کار نام
که توانم روزی محبت فرموده بر این مملکت شوم حال چوب حکم حضرت

عزت امیر طوری

حضرت امیر طوری شریف و شریفان را روانه بزم ارم نظم حضور سعادت و نور
و عافیه ارادت طراز را نیز مصحوب و انفا و خدمت نیکو بنام شایان
ارادت آیین است که چون موسی لهیب را کجای منی از خفایا بود و شخص
مملکت استقامت حالات از او فرماید که او حکامان بدون زیاده و نقصان
معروض انداخته مراتب کفرای من برین عیارک و ششغال مدام
معهطه وقوع در ممالک و رسم شوق کترین که رضایت نمیشود و امیر طوری
از خدمات خود معلوم نمیکرد با تاثیر خواهد گشت و شرح مصلحت من از نظام
خدمات محوله میدید و بخوارانه مبار امری منای رای امیر طوری بودی
فقرت سخن دانده کترین را از احضار سرگردگان فرست که با مودت و محبت
من فرموده بود و نیز معروض خواهد گشت اسید از نظام انفاق امیر طوری
است که مجدداً بنده ارادت است امور در محبت فرموده تقری چند دیگر
از سرگردگان را روانه فرمایند و هر قدر بیشتر و زودتر باشد بزرگ لطافت من از
آدمان ایشان ممنون گشته بقدر اسکان و باره ایشان محبت خواهم ورزید
و هرگاه رای مبارک بر دانه نود ایشان استقامت نمایند عا و ارم که با بر
نهایت جنایت فرمایند که اسحق در خدمات من کونای کزده و از ارم جنایت
مواند که بعد از سفر است برایشان افزان ایشان سب و دل گشته بهر مصلحتی
بزرده اند چون بر سر شش بزرگ است طوطی امیر طوری است و جنایت
متغیر گشته فرموده باستی بر بزرگ است را ما ندون بود بعدی ولایت نمودن.

نموده باشند اکنون مدعی سلطنت بود پس باید که سزاواران بودند که او را گرفته
 بقلعه و قید کنند و سپس سواران و تاجران مملکت سودین را درست و منصفانه
 مثل بزرگداشت از فقرات مزبور مستخرج کنند و عقداً بصدق ان کردند که
 امپراطور منظور از این اخذ و معین او در قلعه مزبور که یکی از قلاع ولایات
 ییکی و نیاست باشد با همه در آن اوقات در خفا و مباح محال بود و این
 بزرگداشت را فراهم آورده و محالین چند فروخته و گریه نموده و محالین
 نیز اجبر شدند که بزرگداشت را سرف نمود و گشت نهاده و بزرگدلی
 این معنی بزرگدلی شمرده و بزرگداشت مخبر گشته محالین از خوف بزرگداشت بی
 نیل مطلوب گشتی سوار و فرار نمودند و سواران این امپراطور و ولایت بزرگدلی
 که از ولایات سودین است غلظه تصرف گشت مثل بزرگداشت مجید و شجاع
 در این باب امپراطور نکاشت که از فحاشی و دشمنانیکه در این اوان
 از حدود ممالک سودین سپیدان معلوم کردید که فوجی چند از فوج جنود
 فرانس سواران را که از آن کول و شب بخت و شتم باه و بیبوری مطالبی
 و لو غلظه دارد ولایت بزرگدلی که متعلق بسودین است گشته و با سلاطین و
 مزبور شده از اینجا مجبور و مزبور و چون را که قریب بسلاطین است تصرف
 گشته اند اکنون پادشاه سودین را تا از امپراطور نیست که راه و انجمن را که
 منافعی محمود و بخت است بپایان نرساند و نظر را بطرف قدیم که در آن است آن
 استمر بماندیم که مفسد و از این رفتار غلظت از او در پستان فرمانند

باشد

تا اینکه دولت سودین از تکلیف خود مستخرج طریق رفتار خود را بداند و بگوید
 این دولت مصطفی و دین خود را در آن باب معروض خدمت پادشاه سودین
 دارم و معلوم رای حضرت امپراطور باشد که دولت سودین تحت این نوع
 حساب نخواهد گشت و برین که حسب التماس ایالتی این مملکت بولسجیدانیت
 منسوب است ام لازم است که در محاربت و محافظت ایشان بقدر امکان
 موافق معمول دارم و سرتورین گوید که در این اوقات من در شهر
 پاریس متوقف بودم چون امپراطور رسیده بود در اطلاع فرمود و لغایت
 متعین گشت که بزرگداشت بپایان و در محاربت شود یا بزرگدلی
 شکوه قتل کرد و چون دولت سودین را فوت مقاومت نبود و منفرداً
 از حمله و معاودت دولت فرانس بر بنی آند بای حجت و دوا و با دول
 فارجه و نهاد و مثل بزرگداشت امپراطور بنا را را اوج و ان پادشاه سودین
 بشارت امور و بختین و دشمن و تکلیف نموده و نه بدین مضمون گشت
 که چون امپراطور با بختین بر خلاف قانون حجت ولایت بپایان
 که متعلق مملکت سودین است تصرف گشته و بیعت دولت سودین
 بنای مخالفت با دولت فرانس باشد و حمایت و اعانت اند و دولت
 قوی گشت از جانب همه حضرت امپراطور را مراتب مزبور مجبور
 مستخرج گشته و بشارت و اجتهادات کلامه بجدال فرموده و مکرر بمعنی
 مثل بزرگداشت ابدار الکلیت پاریس تواند بزرگدلی مفسد نماید و شجاع

و فرستادند و ریاضت می نمود و هرگاه بجای نیاوردند و نام نیاوردند
استحلام حاصل نخواهد گشت بنابر علیراده و کوه خوی مناسب بنمایند
و نسبت الیایمی و بهر لندامجد و اشرفی برین مضمون بامیرالطوار نامیون نکات
که مکاتبی چند از کار گذاران این دولت بامیرالطوار بنام رسیده و اطلاع بر خدای
آن مایلین آن گشته ام که تفصیل و قایل اینولا را کماهی بصدرت معروض
خدمت نامیون دارم و در هنگام غریبت مملکت سودین سطر بآن بودم
که پس از ورود تو اتم امانی این مملکت را با خود موافق و متحد گشته نظر بر
ارادت قدیم که با دولت امیر خرم فرشت دارم در مقابل نگرانی
و صداقت اندولت و مشار نام نیک استحضرت بر ابره وجود خود را
سپه وجود حضرت امیرالطوار نموده باشم چون داران مملکت شدم
عموم امانی این ولایت را نیز بطیب خاطر منووس بدولت فرستادم و تمام
که در باب حفظ قوانین مملکت و ازادی خودی بسیار اندیشه و محنت نموده
شد که در صورت امکان کسی از دوست و دشمن خد و مملکت ایشان نماید
و تغییر و ادغام قوانین ایشان دهد بحدی که حضرت امیرالطوار که امور
نقض و ارسطه این مملکت بود عطف احترام دولت منظورند گشته
فرمایشات حضرت امیرالطوار را بخوی جبار گذاران این دولت القاب نموده
امدی نسبت بخلایم ز فرزند خود این وضع تحلیف و خطاب بنماید
بجی نر و برادره و والبط استخاد این دولت را برهم زده اهل مملکت

در مقام مخالفت حضرت امیرالطوار آورده و ایشان را بران تشبیه که در مخالفت
انحضرت استمداد و امانت از وصال نمائید و خوب است که بعدین
و توتم برای رفع این غوا این فساد و بخت بهشم غریب بهم چشم
فوس شده بجهری او ضاع مملکت سودین اسعد و من رای امیرالطوار
داشتم و عرض کردم که تنای امانی این دولت قاطنین مملکت آن
که حضرت امیرالطوار عامی و حافظ ایشان باشد چون از جانب انحضرت
جوانی شرف و ریاضت اهل مملکت متزلزل مخالف گشته که بسیار اندیشه
از انحضرت نسبت ایشان رسد لند ابا استخاد با و نویسن پس
و انکلیکیش و نذا کنون کنون من نامیون اصلاح میباشد علامات ظاهر
فرمانده تا پادشاه سودین مملکت گشته فوج غریب خود را بامیرالطوار پس
اطهار نماید و سعادت خواهد رسد که بعدین و توتم از جانب پادشاه سودین
مملکت بشپیم که هرگونه تکلیفی که سرادار دولت فرستد مناسب اهل مملکت
سودین باشد فرمانده قبول نماید بلاخره اگر چه بواسطه غریبت و تنهایی که اهل این
مملکت بمن داده اند چون امانی این مملکت شده ام بامر میل بفرست و فرست
چنانچه که موطن اصلی من است از به وجود انی بصدرت تمام در اندوخت دست
نموده ام و هرگونه اطلاع که اهل این مملکت نسبت بمن نمایند غلامت
که دران دولت نموده ام و اهل مملکت که مرا بولوعیدی خود بخش نمود و بخش
ان بود که انت بی خاص اهل فرشت داشته باشند مولف اندر امان

بنایید که نامیون خان خام کار نبود که اعتماد بخشن مراسلات نماید و از سرش
 بزرگداشت مصلحت کرد و مجله از آنکه مرا از خبر حق احضار فرستید و زبردول
 فارجه شرعی بدین مضمون بن نگاشت که امیراطور را از شما شکایت بسیار
 و راه آن این است که در میان اخبارنا مجامعیکه در هر ماه چاپ میسینند
 اخبارنا منتشر شود و مسانی رای امیراطور می باشد و میفرمایند
 که هر استرلورین گذشت که چنان روزنامه در آن ولایت
 منتشر کرد و از آن پس مجدداً رسیده از وزیر مزبور رسیده که حضرت
 امیراطور استیجا شما را احضار فرموده که در باب خبر حق و تصرف
 ولایات خبر شورت با شما نماید و روز دیگر از خبر حق روانه فرست
 کستم و چنان تصور کردم که حقیقه منظور نامیون شورت و راه است
 خبر حق در باب تصرف ولایات حتر است و از آن پس امیراطور را
 مقرف خواست چنان و در ولایات خبر حق و ولایات مزبور را احضار
 فرست و استیجا بن فرست معامله در ولایات مزبور نماید چنان و از آن پس
 شدم مطلع کستم که احکام مزبور در ولایات شما نامیون دولت نیز چنان
 ولایات مزبور متعلق به فرست شده است و چنانکه اینک بنامیون ملک خود
 مسانی رای امیراطور روس خا بود و موجب نزدیکی او خواهد گشت
 چنانچه امیراطور آنکستند از فرست ملک کشته فرمود و نامیون فرست را
 بولاب روس نیزند و از آن پس دولت تخلص نیای آنکه دهنده

در شهر تبریز با سید محمد و سید
 محاکم منتشر شد و این نوع نادر است

تا به شهر تبریز رسیدم تا با یارایم
 روانه است و احکام از امیراطور
 میرسد که تهرانی شورت است

بروز از زمان از هر دولت آواز شکایت از اطوار نامیون منب
 گشت عاقبت همین شکایت منجر بوقوع کردید می آریم که است
 از استرلورین ابتدا نامیون تمام نامیون نام نهاد و منبر لورین
 روزی وزیر دول فارجه را ملاقات نمود و وزیر مزبور گفت امیراطور
 مرا فرموده که بنمایم که خواهش امیراطور اینست که ششصد هزار نفر که در
 معنی یکصد هزار نفر است برای اتمام عمارتی که بجهت دستگاه امور دول
 مبارم کار سازی مند و قحانه من نامیده استرلورین بیکویه از استماع این کلام
 چنان متعجب و مضطرب گشتم که قدرت جواب نماد و زبردول فارجه گفت
 حضرت امیراطور بنحو اهد شما بجهت ششصد درین باب جواب بگویم
 هر چه جواب گویند جایز من معروض دارم باز قادر بر جواب نگشته قدری
 سکوت نمودم و وزیر مزبور دوسه مرتبه تکرار و امرار و صد و جواب از من بود
 پس بگویم که کفتم از زبان من عرض کن بجهت تو و چندا که وزیر مزبور
 سعی کنایه جواب بیکرا از من صادر نماید همان جواب اول را تکرار نمودم
 و زبردول فارجه خدمت نامیون رفت نامیونش فرمود استرلورین را
 دیده ابلان فسر بایش نامودی عرض کردم بی فرمود و در جواب گفت
 عرض کردم جواب عرض ندارم امیراطور امرار از من ببرد و وزیر جواب بگوید
 داشت امیراطور از روی تعجب فرمود به حقیقه چنین جواب داد عرض نمودم
 اندک مغل فرموده بدرگاه اطلاق رفت و بهشت رفت و بقیه در اینجا است

مستراحانه خوب بود تا نامیون نامیون
 در این کلام که در دستار و کت و کت
 و باب نامیون که در دستار و کت و کت
 که در دستار و کت و کت و کت

جب درین جواب خبر از دست حاجت
 فراموش نمودم و در این جواب
 در دستار و کت و کت و کت
 تا به دست تهرانی شورت

ناخن بر یکدیگر زد و در حین مرگ بمقام خود رسیده و مطلقاً از انبساط سخنی
 زبان نمانده و طلبی و بجز در میان آورده بنای صحبت خارج نهادن
 بپورین میگوید تا چون چنان در مقام افتد و بهر بزرگوارین بود که از صد و سیف
 خارج است و هر یک کام از حوالی عمارت وزارت دول خارج بهر بزرگوارین
 بلا اعتبار یکصد خارج تعمیر این عمارت را با بیشتر بپورین میبرد
 البته لایق این مطالبه از قول منجر بفعل نگردید

فصل نهم در بیان احوال مترز زرتشت و تجلیل نامیون از احوال او و در بیان
 دفع لشکر دشمن در پستانبول و پیشتر شدن لشکر در پیش در پستانبول و در پستانبول
 و پیشتر شدن لشکر در پستانبول و در پستانبول و در پستانبول

که در وقت

متر بپورین میگوید از زمان در دو ولایت پاریس از مراتب حیل و
 شد و بر دگر و متر بپورین زرتشت است که آقا سی نظام دولت روس
 بسیار استماع نمیدوم حضرت لکسند را امیر اطور روس پس از وقوع
 مصالحه از فرشت بهر هنگام که اراده مرابلهت و مکتب نامیون میگرد
 مشارالیه البقاقت میفرستاد و از وفور تر و دو ولایت پاریس در آخر
 مانند با سوس دولت کشته قرار کار بران داده بود که از امور است
 مخفی و اوضاع لشکر که امیر اطور نامیون مطلع گشته اخبار است به دولت
 روس فرستد و فیما بین است و نمایه نامیون بزودی ازین مقدمه سخن

و نامیون است امیر اطور اطلاع بر بعضی حاصل آید که نامیون از فشار راه منجر
 پیشتر و روز بروز محبت باره او افتد و نامیون میفرمود که اعتبار
 او و موالات امیر اطور لکسند زیاد و سابق معلوم کرد و تا آخرت
 و طینانی مرا امیر اطور لکسند را در احوال کشته و چون سابق تقصیر از طرف
 او ظاهر کرد و در مهانه برای نقض عهد شروع حرب در محاکم شامی متعلقه
 بدولت روس نامیون را بدست شد و حقیقت کار منجر به انتقام گردید
 که متر زرتشت بدست او و تحصیل معلوم پسندید کی از اربابان فن بپور
 که دولت دشمنای بسیار از بزرگان دولت فرانس داشت بخود
 متفق و رفیق ساخته بنای تحصیل نهاد و شخص بپور بتوسط اولیای خود
 از وقایع دربار امیر اطور سی سخت و اورا منجر به بحث و فشار ایست
 کیفیات وقایع را با امیر اطور روس نوشته و در اطلاع نمیدوم حضرت
 امیر اطور با وجود اطلاع بر آنکه دیگران لکسند را از او منع او منجر بنمانند
 و با اینکه علانیه بعرض او میرسانند که وقایع و سنگاه و دیوان و دفتر
 رجال دولت فرانس لکسند زرتشت مطلع بدولت خود می نگارد
 از اینجا که در فن تجلیل کامل بود مطلقاً از طلب نموده و بر مرتب محبت
 بال شخص نمیدوم و دوست اورا چنان روانه نماید که او نفهمد که امیر اطور
 رفتار او منجر بوده اند اما نه دوستانه بر او خود لکسند را نگاه داشته
 مصحوب او ارسال داشت امیر اطور لکسند را نیز بزودی جواب نامه

نامیوزا نوشته مجد و تحمل نام محبوب بهائشخص افتاد است چنانچه
 سبب این که کوفی در لکنت دس زرقه مرعوبت نموده است چون
 این نوع رفتار از اسباب ظهور روس سوهم مخالف و نفاق بود نامیوزا
 بنا بر منظوری که داشت این حرکت بغایت مطوع افتاد و هم در آن وقت
 فرانس احماریه با دولت سپانیول در تعلق در میان بود و قرائت دیگر
 عموما متوجه مظهر مال محاربه بر لور بود و این محاربه را علت
 آن بود که نامیوزا بجوایست جوئست برادرش در سلطنت مملکت
 سپانیول متفرع سازد و اهل مملکت را رضی یا مینعی نبودند و دولت کوزیر
 و پوزتقال متفقا آمد و اهل سپانیول متوجه در ادای این شایسته فرس
 بر عموم مملکت سپانیول منصوص گشت ولی در راه ازان پس
 چهره امورات دیگر کون گشته صوفی خلاف مطلوب از پس پرده بقدر
 روی نمود و نتیج آنکه امیر شهبانو که یکی از ولایات مملکت ایتالیا
 با وجود شایسته نبود و ابا جمعی در حوالی شهر کلانیه که یکی از ولایات پاپیه
 و در ولایت آن کوزیه و قس از جنود پوزتقال انگلیس نهیب یافته ازان
 پسر کافر فرس در الصفحات قدرت غلبت بر جنود انگلیس و پوزتقال یافت
 حتی مرشل سبیه که در تخریب عقب عقب تا هزار کی گشته بود و شایسته
 نمی بود که متفقا پوزتقال انگلیس در الصفحات روز بروز زباده
 بشد جنود فرس نقصان می یافت و لکن انگلیس دقیقه آرام نداشت و بط

الدوام در مرارت و محنت بود که بر رسوم جنود فرس فایق اید و در سیم
 بهیچ وجه از شکری دریغ نمیکرد و چون جنود بر امور خدمتی میافزاید
 و تبه مدارکات از وقت و سایر فرومات ابا لکان دقیقه نامرعی میکند شایسته
 تمام مدارکات او بر کان مقرر و مبدال میشود و شک فرس نیز از هم آنکه با
 مطالبه بیورسات انا می ولایات موجب تفراتشان از دولت فرس و نفاق
 بدولت انگلیس که در هر مقام تمام از وقت و فرومات بهیچای کنایه امتناع
 و همین راه ضرر خسارت بغایت مرایش را میرسد بقرار این ولایت
 مرشل سبیه بسیار جنود فرس را که در صفحات پوزتقال بجاریه و مبدال
 مزاج متغیر و احوال متکثر گشته دولت فرس ملا علاج او را احتضار نمود
 امیر امیر مرشل ترنوشت از صدور ولایات ایلر یا موزر ولایت پوزتقال
 داشت مثال پسالاری جنود مزبور در مقام مرشل سبیه فرمود و مرشل کوزیر
 در عوض مرشل ترنوشت موزر به صداری صدور ولایات ایلر به فرمود و
 مرشل ترنوشت بچند فرود جنود فرس را حسیج آوری نموده در اندک زمان
 امورات ایشانرا فرسین مناعلم کاه داشت بهیچ ادای چندان میب
 نامی هزار باره و چندین هزار سوار بکار مبادت شعار و چهل عراده توپخانه
 بار خراجم آورده و مشط حکم نامیوزا گشت و در ان اوان امورات لشکر فرس را
 در سپانیول تیر چون پوزتقال مرشل ترنوشت احتلال کامل بود و در اوان
 هجری جنود فرس در هر مقام و محل بر خشم غالب گشته فایق می آمد و در هر

از بعد آنکه دو فرس نقصان تمام میافتد چه در سرکه کارزار در فک و نه با
و در نتیجه ابرایش شد و روز بروز شاقص نیز بقدر از قوت می افتادند
و معلوم املی ملک سپانیول نیز در سطح حرب نموده برای آزادی و
استقلال ملک خود اهتمام مینمود و هر قدر از جنود فرانس میگرفت بکسر خیم
می افروخت و املی انگلست بغیرت لغصب و بییه میخواستند و نیز از ممالک
خود بر نهانید و در این صورت معلوم است تا چه مرتبه قوت مکت میاید که از
عده ایشان توان برآمد و لطف میگوید که قوانین بر تیره و تیره که نامیون
مقرر فرموده بود در هر کاه سبب بیضال و بکودیه باشد لا محاله موجب
تجمل بیضال و نهان گشت مثلاً قانون برنی ان این بود که هر ولایت
مستغنی نموند یا اینکه دوست و مطیع خود میباش اهل آن مملکت بابتی قبول
خارج که مخالف دولت فرانس بود در کشتیالات مالی ممالک فرنگستان
از دست رفته بخوابی و نا توانی رسید و بودند اکثر ممالک از دپارازور
لشکر و قوت عسکر و قوام دولت و استقامت شوکت از معامله و تجارت
و هر کاه طریق تجارت آن سد و آید هر دو یکپاره بر پیشان و تامل
میشوند و نامیون را خیال آن بود که از راه طرق معالیه
قزلات از دپار ممالک انگلیس قوت و مکت مملکت
لغستان نیز برخود اهدا گشت غافل از آنکه انگریز با چندین سال
از راه در با طریق معامله گشتاده از قوت نمی باشد و با فرالات

میشوند چنانچه در اوایل شش ماهی دولتی فرانس را نمایند قوت و شوکت
و غلبه مکت بود و امکان تصور انحطاط و دولت نر بود انداخت و همین
قانون تجارت بر تیره موجب یعنی و سرکشی عموم ممالک متصرفه او گردید و
در مملکت سپانیول نیز همان قانون را متفرقه موده مرتکب دور افرا گشت
که بهین سبب اختلال تمام در امر تجارت انگلیس راه خوابد بافت و چنانچه
برادر م جو سف با پادشاه سپانیول که ده ام هر کس ندر مملکت خود را
بر روی انگلیس بند و مال تجارت دولت نر بود و مکت خود راه نده
او نیز برادر مین است و سلطنت مملکتی را با و مغوض توانم داشت متر بودین
مبگوید بر مثل موزارت پادشاه نیل در ان ایام برای حضور در جشن وضع
حمل امپرسس حرم جدید امپراطور نامیون بولایت پاریس آمده بود و در ان
ایام فرزند از حرم جدید نامیون و دختر امپراطور منته منوله گردید و او را
مقب پادشاه روم قدیم نمودند و روز پس از ولادت نیز بود و ی
علی السبلح در باغ عمارت بشیرج میکنتم مرشل موزارت ملاقات
نمودم که او نیز منفرده بشیرج است شغال داشت پس از تقدیم تعارفات
که بچکار مشغول مباحثی من تفصیل اوضاع را حکایت کرده و رفا نامیون
و وضع احضار را از خبر قریب بیان نمودم و جواب گشت نامیون درباره
سلسله پاری ایضاً فی نموده ولی این مبحثی عمومی دارد و هر کاه ملاحظاتی
اصدی میت که این اوقات نامیون با او بی ایضاً فی نموده و او را از

و او را نرسانیده باشد من در این اوقات بی اتفاقی ناپسند از اتفاقات
 او بهتر میباشم زیرا که در صورت اول غایت امر این است که بی شغل و
 عمل نمایم ولی باز بر غایت و حرمت خود در منصب نظام باقی میباشم
 و چون ناپسند لغو بعضی حکومت و ولایت و مملکتی نشین نمایم بزرگوئی لغو نموده
 خود نمایم و منظور من اینست که با اهل مملکت بحسب خواستهش و خواطر
 خواه او را قرار شود و بسوار و منت بر ما نمیداند که شمارا بر تبه سلطنت
 و شاهزادگی و منشی رسانیده ام و این مرمره را بپایان نینمایم که او را بر تبه
 بر امپراطوری رسانیده ایم ای پسرین اکنون عهدی منتهایت ناپسند است
 و منتهی و بدون تردید اکنون منتهی خود را برای شما میگویم بشماره
 خون و جان من متعلق امپراطور است هرگاه مرا برای حاکم و شهنشاه
 میفرمایند خود را بپادشاه نمیدانم بلکه بی از سر تسلان شکر میباشم و بقدر قوه
 در دفع دشمن و سبک و شتم و بی متوقع که او نیز زیاده بر این از من توقع نماید
 و چون دشمن او را دفع نموده بولایت منسل میباشم و در اینجا پادشاه میباشم
 رعیت اینجا رعیت من میگرداند و دیگر شایان شان من نیست که جان و دل
 ایشان را با حکام خلاف ناپسند و در معرض غفلت و در امپراطور لغو
 نماید که من نیز چون نویشت میتوانم در آن روزی که مصمم ام که بقدر امکان در
 حفظ و حمایت مملکتی که او خود بمن داده کوشم و نگذارم حقوق ایشان را
 باطل سازد و راه تجارت ایشان را که طریق گذران ولایت است

مقطع و در دست پسرین میگوید بهمانا بدین راه بود که مرشل سورات پس از
 زمانی چند رشته مخالفت و مخالفت خود را امپراطور بریده و علاج بجای
 گشت که بنای مراودت و مخالفت با پادشاهان مخالفت و مناقض امپراطور
 گذارد و در این خصوص رعایات مختلفه مذکور گشتند اعتقاد مورخ آنست که چون
 مرشل بزرگ دولت فتنه پس پادشاهان او بود که مخالفت بدولت
 خود نموده آغاز مخالفت با خصمای اندولت گذارد و خود را امور دست
 آرد و ملی از آن رکنند که پادشاه منسل بود و بر حسب قوانین متداوله مکرر گشت
 مخالفت و محاربت مملکت مراود استسلم و مسجیل از راه مخالفت میباشم
 و در وقت منتهی پسرین میگوید که در اوایل الشاه عبیدی مطابق اوایل
 زمستان ششاله هجری مجدداً در آنجهت قیام گشت و الشاه که از امپراطور متوقع
 بودم ما دام توقف در باریس نسبت بمن منبذول گشت و چون از هر جهت
 ابواب امانش بر چهره اقبال باز و نایم فتومات ممالک میباشم
 بر بوستان امانی در امتداد بود و فرزند بی عید از صبیحه امپراطور
 ششاله از پرده عدم و مرگ وجود مراود از حسن و دوازده و مسعودش
 که ملک و مت راوار ششاله بود و بر بهای دولت افزود و جهان معرور گردید
 بود که مندر شکاران قدیم و جدید و دولت خواه و فغان در نظر او یکسان گشت
 نه او را خواهان و نه ازین بهر اسان بود و در این صورت مرا حمال توقع نماید
 از مرخصی و مرخصی بجز قیام منون گشتن منظر کلام و مملکت سپاس

در فصل ثانی از سلسله بصری مطابق موسم بر پوشش بصری حمایت و
 حقیقه فیه این عا کفر نسیم انگلیس و پانیول افق کشت و اگر پیشگی کار کشتی
 تحریر اقبال بچک از فرق مقابل حاصل نیاید ولی باز بعضی امور است عطفه
 از جنود فرانس معروض ظهور و بر سر سید که رشادت اتنی و جوهر باطنی سران
 سپاه افواج جنود مفرس نگاه فرانس ظاهر و باهر ساخت سپهر بقیال کیم
 در محاربه شکر البوسنه بر مخالف فایق آمده و قسطنطنیه را تصرف و قسطن
 سحر نمودند از وقوع این فوجات لازم و نقصان بستر و اران جنود و دست
 انگلیس لا علاج بران کشته که دست از محاصره قلعه آید بر پوشش برکنار و
 و شکر نور بصر فرانس آید و شکر نور از معظم ولایات مملکت سیاحت
 نامیون از استماع این خبر بغایت مستبشر گشته آید و اگر وید که امر کار و در مملکت
 سپانیول پیشرفت خواهد یافت لهذا با ناظر سرور بنای جشن برای
 مولود مسعود و میرد لقب پادشاه روم قدیم نهاد و بعد از فراغ این جشن برای
 ملاحتله اوضاع بعضی سرحدات غریب نموده روانه ولایت مائنه کشت
 چون مراجعت لولایت بدین فرمود از نوامی امور جهان استنباط کرده که
 صلاح کار و در مملکت و مجادله با دولت روس است لهذا استازا ایچی مختار
 نموده پای تخت روس فرستاد که بجای کانکورث که ایچی مقیم دولت
 روس بود مافون بر اجبعت فرانس بود مشغول کفایت امور سفارت شود
 و با کار گذاران دولت روس باب اصلاح فیه این مملکت نماید و حق کیم

این مرد جلیل القدر پس از ورود به بصری پس از ورود و از اسطفا دولت روس
 چند نکته سعی و دستام نموده تا مگر رفع کثرت تواند کرد و صورت امکان فیه
 و وید با گذران ان دولت مملکت در انابت حشت بر دور یا زوینت
 مصمم بر محاربت مستبشر گشته اند و نیز چون ایچی اول بلین مطلوب بصر
 نامیون از صورت حال اسطفا داد و از اسطفا مملکت بصری استیلا و
 ادوات حرب فرمان داد و بدین راه لایب شد که کار مملکت سپانیول را
 بهمان وضع گذارد و دست از نفع انگلیس باز دارد و حقیقه مظهر نامیون از
 مبالغه و اصرار و تخریب پانیول ان بود که از اظهار شوق در امر فرانس پادشاه
 چنان تصور نمایند که هرگاه نامیون محاربه با دولت روس نماید لا علاج دولت
 خواهد کشت که جنیب و خود را فرقه و متقسم نماید و بدین راه از فوت
 و کثرت خواهد داشت و از ان سبب محاربت مجاربه او نمایند و بر خلاف
 خیال ایشان چون بنای مجاربه با دولت روس نهاد و فوراً احکام باطراف
 فرستاد تا مجموع جنود فرانس که در مملکت ایتالیا و است بصر و مذبحا که ولایت
 فرانس متفق گشته بیکر نبه از اطراف حرکت کرده و ان مملکت روس شوند
 ماه شمس سلسله بصری مطابق بهار ۱۲۸۲ بصری حضرت امیر اطراف تهای
 افواج فرالات فرنگستان را در تحت لوای نصرت انشای خود فرستاد
 آورده مجاربه بر روس اقدام فرمود و االی مملکت عموماً از ملاحظه ان محاربت
 کشته که چگونه عا کر تهای فرالات که بحسب ان دوین و نه سبب آید

کردار و رفتار و آداب گفتار و آیین کلی با یکدیگر دارند و مقام واحد جمع
و محض وجود نامیون بخاسته و معاودت دولتی چون روس که ابر
اضرای از او با بعدی از قزاقان رسیده بدون سببی از باب
برخواستن اسلحه حربی تن به تن داشتند حتی دولت پروس با
وجود ضرر و خسارت می بیند که از نامیون مراد رسیده بود در مخالفت
روس با او موافقت و زیر دلی کنون نمی بیند که دولت وقت
دست از موافقت نامیون شسته پای در دایره دوستی دشمنان گذارد
مولف کو به فضل از شروع بحاربه در باب آل آن بفرستادن و ورق از هر دو
سخن را ندیم و آنچه از کنون ضمایر سلاطین قزاقان دریافت نموده بودیم
بریکدیگر ننو اندیم و همسر را و یقیناً در انساب با ما متفق بود و اقامه دلائل
بر این می نمود که کنون بهنگام غیبت این محاربه عظیم نیست و هنوز که از دست
و خبر خدای سایر قزاقان همین کامل حاصل نیامده باشد نظار ایشان
داخل مملکتی مانند روس شدن منافعی صلاح دولت و مملکت نیست و چنانچه
که امپراطور کلام امپراتور روس و موافقین او را وقتی ننهاد و اگر سخنان ایشان را
قبول می نمود میسر می شد و محتمل آن بود که غیبت روس را در سال فسخ نماید
ولی دولتمندان مغرور و شریک بطبع حکومت دلائی و هوای ربهت
و سلطنت مملکتی از راهی حرکت گفته بر آتش داشته اند که سخن بعد یا مقرون
سمع قبول نداشته چنانچه روس کرد و از آن پس که امپراطور را

این غم عظیم خرم گشت مذاکرات تهیه بسیار برای انعام آن کارسز انجام
نموده بود پس از حرکت از ولایت پاریس مغرور داشتند و فراوان
محرور را نیز که به جوق بود و در رکاب خلفه انصاب ناصر
سازند و ایشان به مالک دول سایر فرستاد و قطع و فصل نزاع با نام
دول نموده با ایشان اتفاق نمایند که تمامی بهت مصرف می نماید
شود و با دولت پروس عهد مودت امیدی بسته قرار کار بران دادند که دلائی
یکدیگر را محافظت نموده مانع اختلاف می آیند و نیز عهد نموده اند که دلائی
همه را که در عهد و فرنگستان واقع شده است چون دولت مغرور نیز با دولت
روس در نزاع بود و محافظت نموده اند که از دولت روس اضرای
ایشان را رسد و با دولت نیز بهین دستور شرط و عهد نموده و بهین
اوقات سمت وضع پوست که بهین گائل نام محرور دستگاه وزیر حرب اوضاع
جنود فرستاد که در ممالک سر و صده و ممالک فرض متوقف بود و تفصیل
احکام و فرمایشاتیکه از جانب امپراطور ایشان شرف صدر یافته بود
که با یستی اعادی اطلاع از آن نیابند که با بی روسی که نامش سبق
و گریافت اظهار داد و تا بهر مغرور را بدولت خود معروض داشته است
و نامیون محرور نیز بر العبد از اطلاع بدف کوهله ساخته از بیای در آورده است
مقام چنان است که اثنای بحکایتی که سابقاً است تحریر یافته ایم و
امیت که بخارال عث که بی از اخبار الان دولت سر و نامیون در

مقام نژاعی بود با سوسی جنوک نامیون فرستاد که از اوضاع او سخر
 کشته جنارال عشتراخبر سازد نامیون نظر با خندا و تحت مهبون مفر
 فرمود که اوضاع لشکر و نه ابر مملکت را کلا نوشته سبب سوس مزبور
 دادند و ان امری بران بود که دران اوقات نامیون را املینان تمام
 حاصل بود که جنارال مزبور مغلوب گشته و دستخوار از اوضاع جنود
 نامیون مراد را شمر شری نخواهد بود ولی در استقامت از این خیانت انحراف
 بغایت مولد مشارکت زبر که مصحح مقتضی ان نبود که در بدو کار
 کارزار دولت روس از ندرات او سخر کرد و در مقام چاره
 ان امر را به جلا از بی جهت باطلی خود که خیانت کاری چنان اسباب
 امری چنین نموده بودند زاده مشارکت فعل به هم در میان بران غلبه علم
 پای روم را بقونین بود حرکت نامیون در بارس با هم بدیده مراد را به شهر باری
 و اوضاع امور مملکت با بنیاد و بر تعلق و که در ش غریب است و نامیون بهر نظر یک فرد
 تقریر متزلزل و در خواش امپراطور الکساندر و امپراطور نامیون بچک جهان احوال او مملکت
 میروند با مملکت روم و سوسی بیل نمون نامیون در یکد رشته لغت میوین در یک
 منقطع زد

چون نامیون تصمیم نوسبع عدد و ممالک خود نموده غریب آن

کرد که بتلافی چهرتی که از دولت روسی سطله منع مالیتی و فرستاد
 از مملکت خود نسبت بنامیون واقع شده بود و غرضی تمام از ایشان که در اوضاع
 روم قدیم هم که ذکر ان گذشت با لیتی املینان خاطر حاصل نماید قبل از
 حرکت نسبت مزجیه آنکه اتهام نمود تا مکر خلیفه مزبور را بمقام قصه او
 مودت آورده بان خود کجاست سازد صورت امکان نیافت و مصلحت هم
 در بودن او در ولایت سواد که محل توقف او مقرر شده بود نذر
 چم ان وقت که چون جنود فرانس کلیه از مصلحتات ممالک ایتالیا
 و متزاده شهرتین گشته ممالک خالی گشت دولت انگلیس نسبت
 یافته او را از ولایت مزبور بدر بر ندانید که املی ایتالیا بجز یک علیل
 آشوب نموده بمو عطا ایشان مضه بر پانمانده که اطفای نازده آن از
 آب بهر توان نمود اندر مودت جناب خلیفه مزبور را از ولایت
 مرقوم بر کمال که سو و بقلعه فان تین نمون واقعه در سفر سخی و لک
 فرانس ندو مکانی مناسب در قلعه مزبور برای سکنا ی جناب معظم
 معین داشت و کترو دانرا که مودی بغایت نهرو و عالم بود در
 نزد خلیفه متوقف داشت که بمصاحبتش برود کار گزار و حقیقه امپراطور
 از تعیین اندو میل در خدمت خلیفه قبل بنایت ادب بعین آورده معلوم
 نمود که منظورش نیکی با خلیفه باشد و میخواهد بر او بدینجهت
 امپراطور پس از آنکه مقام خلیفه را مقرر نموده از جانب املینان

حاصل ساخت با اتفاق برآید و بنده سپهر اطوار نه طرم جد خود که ازاده طاست
 چرخ خود داشت و از ولایت و در بر دین گشت و شهر خرابی از ولایت
 معطله مالک منته و اسب طه تعانت و رودخانه الب و در وسط شهر
 جاریست ولایت خراب و چون شهر بعد از تقسیم و قسمت نموده یکی را
 بشهر قدیم و دیگر را به جدیدی داشته اند و این دو ولایت بواسطه بی کوفتی
 رود و منور ساخته اند یکدیگر متصل گشته است با الجمیع حقیقه این غرم عظیم و قصد
 بزرگ امپراطور نامیون در باب تسخیر مالک و دس شهرت عظمی که
 از یونان تیره و هندوستان گشت و زدن سخن سبجان را از توصیف طاعت
 و قیصر بر لب و موجب تحیر و تعجب تمام اهل عالم گشت مورخ گویند چون
 تدارکات و آذوقه و ادوات حرب که در ولایت مقرر و تدارک برای تسخیر
 مملکت سپایانول فراهم آورده بود و بجای فراموشی نموده نامی طاهر
 بر جمع تدارک نهید لشکر و رودخانه بین و ولایت بنده کجاست
 فوج این مقال تفصیل این اجمال که مقرر و تدارک و شهر معظم از ولایت
 مملکت سپایانول یکی در ولایت بنده و در سواحل رودخانه مقرر و تدارک
 فرسخی دار اسطه مملکت واقع است و دیگری در بوک منج در سواحل رود
 آذوقه میباشد و قبل ازین نامیون بهت برین گماشته بود که برای تسخیر مالک
 سپایانول لایات ادوات حرب و آذوقه و مایحتاج لشکر را کاردار
 انجا با جمع نماید اکنون چون تسخیر مالک روس انچه بنا بهت امپراطور

داشته بود ولایت خراب و را بالمره از اسب و فاطر بر رودخانه بین
 و شهر بنده نهاد و رود و منور و چنانچه سابقا شهر بریافت رودخانه است
 از حدود مملکت بنده و گذار است و در میان سپهر اطوار نامیون طاهر
 از جنوب مرتب با امپراطور لکهنه از طاعت نموده بودند و منور و منور
 وسط شهر بنده است که شهر معتبر از مملکت بنده است چهار سال قبل
 از ان امپراطور نامیون و امپراطور کسین پادشاه بنده و منور و منور
 مصالحه بکنند در این اوقات بنده حضرت امپراطور منور و منور که از
 اطراف افغان مالک فرنگستان افواج و عساکر سپاه و سواره
 و تدارک و آذوقه و ادوات و مایحتاج سپاه و سوار چشم و دنگار را
 در انجا مجتمع سازند و این معنی بهرین است که سران سپاه و خیاران ملاقات
 دستگاه و مایحتاج سپایان افواج و جنگیان و غنای مزاج برای حصول منفعت
 و وصول مناصب و مایحتاج هر یک جوای مجاری و جنگ و خوانان غلبه
 توبه لشکرت میباشد و مردان عاقل و متسلان کامل همواره مال
 کار انکار و از عواقب و مضر و حرب خائف و ترسانند اکنون
 مردان کار از افراسیاب شکام نشاند و بهت تسخیر مملکت و منور و دنگار
 بهوشیار را موسس هر اسرا را ندیده مال نگار و سخنان و بوقوت و کنت
 اند و است حشمت و لوس میباشد و چنین است عاقبت امور مجاری و امکا
 نیست چنانکه همان مجاری سپایانول را که عثمانی بدان نبود و در ان طرف

بجای مملکت عارونک بود و آن کار را خدمت لایق شمرده و چنانکه
 بدان نیت بدو هر یک بجای حصول نام طالب مجاری مملکت روس بودند
 و از تنک جنگ پانول یک فرار نمودند و در آن چند روز بهر افرقه
 عاریه خدمت حضرت امیر اطوریکاشت که بالودون جنود انگلیس در این
 صفحات تسخیر و دوند معظّم این مملکت لشکر فرسار درین مرز بود و
 کاری از پیش سخا اهدفت الا آنکه جنودی ستم و تدارک و اذوقه
 معتمد با دلاشکرت متوقف این کشور و انداخته فرمایند و برین یکوید نامیون
 قبل از اشغال مهابم معظّم مجاری به در دوین و واقع تشریف فرمای شهر
 و نظریات کرده و شهر زبورکی از ولایات معظّم قسطنطنیه مملکت فرنگ
 و در آن اوان و اساطنه مملکت پروشای غربی و مرشل پسر کپچی
 انجا بود و مرشل زبورس از القضاای زمانی چند کیفیت یافت اباب
 امیر اطور را برین دست و پای من مگور ساحت که حضرت امیر اطور از
 ولایت در زبورین بشهر و نظریات آمد و من جهان دانستم که مرشل پسر کپچی
 زبور که با شرن که گفته زباده بر فشاری بخش گیری با مالی ولایت تجار
 و مزدورین یک گردند و بدین واسطه چندین هزار تن دشمن دولت فرنگ شده
 بودند و برین راه که گپان را اذیت نهایت نموده بودند و دیگر عزم قایل
 مملکت و سراسر اقبالیون نوشته عرض نموده بودند که عاقبت مرعاجه
 منجر خواهد گشت و نیز معروض داشته بودند که مجاری این اوقات مصلحت

دولت نیست و متوجهم بودم که مبادا حرکات زبوریه منافی از ای
 بوده باشد و از جمله تصرفات معروضه در اوایل آلتیه عیسوی مطابق دایل
 زستان آلتیه بحری نوشتم که هرگاه حضرت امیر اطور بی ادب مجاری
 مجاری به روسیه می رسید یقین داشتم که دولت روسیه متوجه آنکه آن
 کردن در بقعه اطاعت امیر اطور می دارند با یکدیگر منتهی شده سرار کرمان
 طبعان بدو خواهند آورد و مالی و ملکات را از عمو بار مجاری به وقوع
 خواهند داشت و حتی اوست و بویژه که محل و ترقی و احسان و سرکار
 با دشمنان شاد دوست گشته عهد مخالفت انحضرت را خواستگشت
 که پادشاه عثمان که شاید در دوستی شما ثابت ماند ولی او را نیز
 اهل مملکت بران خواهند داشت که با مخالفین شما موافق گشته و دفع شما
 اهل اردو باشند و در زبورین میگوید که مرشل پسر کپچی گشت نموده
 مرشل حورات پادشاه ولایت قسطنطنیه در آن اوقات که کردی افواج حصار
 و قبل از امیر اطور بشهر و نظریات آمد و نیز چون مرصلی و مرشل کپچی امیر اطور
 مملکت روسیه نیست و آنکه شکایتی نیز از امیر اطور نیست که او را بشهر
 در زبورین حصار نفرموده بود و من گفت ای زبورین این اوقات در نظر
 سلطانی فوجی از سلطنت مملکتی چنانچه من دارم بهتر میباشد زیرا که در پشایی
 باید تحمل بار کران گشت مجاری که بخواهد و رای امیر اطور قرار
 نماید باید حقوق مردم را ضایع نماید و چشم از خرابی مملکت و اهل مملکتی که سپرده

اوست و سکنه بر محاربت و محافظت ایشان خورده بودند بلکه بخت خود
 بجز بپشتان کوشیده مطلوب نباشد بدون حاصل خاطرش مراور ایاکل و
 و بر خلاف فقرات مذکور در سلطانی یکس فوج فرخندگی حاصل و عام
 فارغ البال و اسوده حال مقرر در کاتب بر حائل مباد و اندیشه و
 و پریشانی مملکت ندارد و در نظام دست و پا بگنجی خود پستی خاطرش نیست
 بپورین بگوید چون مثل رتبه کلام برین مقام رسید مراور اکتفا که مثل
 مورات در نظام وضع محل حرم جدید بپورین در ولایت پارس بود
 نیز امیر امور حضار ولایت نیز بپورین رسیده بود و روزی در باغ عمارت
 مثل مورات را ملاقات نموده مرا گفت که هرگاه بپورین اراده نماید بپورین
 نیز چون سایر ملوکین است نشان خود فشار نماید و دفعه او اقدام نماید
 مثل رتبه استماع این کلام موجب شد که گفت به پورین امر با وجود شاه صاحب
 و رشادت و مردانگی و جرات بپورین که در خدمت بپورین چون خردوسی
 مغلوبه موری معیوب نهایت سکوت و انکار و خفص جناح دولت
 نشسته است مثل بپورین بگوید که نیز مثل رتبه حکایت نمود که چون امیر امور
 و ار و شهور و نظایک کردید اول سخن که مرخصه بود و ان بود که ای رتبه
 این ایام و صفتی تازه و القی بی اندازه با دولت پورین و نشسته نموده ام
 و بقدر امکان رفیع ظلم تعدی از ایشان نموده ام اطمینانی فی اسکند
 حاصل کرده ام که ازین پس خلائی از ایشان ظاهر نگردد و برمودت باشند

از پارس

مثل رتبه گفت ای بپورین ازین پس بپورین بپورین بپورین بپورین
 رتبه بی اختیار عرض کردم که چند آنکه دوست و دشمن او را زیاده بگوید
 زیاده ایشان را از او است نموده از خود با بکس بپورین بپورین بپورین
 که برین واضح و آشکار است که جنود و سربازان و ولایات و ولایات و
 بی عتبه آمدند نموده امیر پارس پارس پارس پارس پارس پارس پارس
 این مضمون تغییر گشت چنانچه عادت تغییر و بود سر در آمدند فرمود
 و قیقه ساکت گشته بعد بفرمایش نمود که ای جناب اهل صاحب چنین گفت
 اکنون مورات چون سیلاب است که عنان از انبار گرفت تا خود
 بر سیلان خویش جاری گشته بگذرد و رتبه و رتبه و رتبه و رتبه و رتبه
 اکنون نخستین حد که تحقیق ان مرا فرض و تسلیم است که بپورین
 امیر امور بپورین حقیقه بپورین بپورین بپورین بپورین بپورین بپورین
 لشکر انی حقیقه محارب و جد است بپورین بپورین بپورین بپورین بپورین
 من حاصل سازد مثل رتبه گفت که چون بپورین بپورین بپورین بپورین
 امیر امور بپورین کلام داده نموده که شما دین ایام تغییر و احوال مثل
 مورات را لحظه نماید که تفاوت بسیار حاصل نموده است بپورین بپورین
 بی احوال و بپورین تغییر گشت فرمود که مرا بپورین بپورین بپورین بپورین
 از خود من مرتضی بلکه خاطرش منفرجه و قلبش منکسر شده است در مقام تصدیق
 فرمود که سلطنت مملکتی مرا در کافی نیست بپورین بپورین بپورین بپورین

دشمن

مملکت چنان نموده ام عرض داشته ام که موزن را سخن نیست که من در سلطنت خود
استقلال تمام فرموده و تصور و تصور از جانب خود است زیرا که بطرز
خیر اندیشان دولت بوزن ان امیر بطور مستقیم فرستاد و کشیشان
رفارینا بدو با من طریق خلاف سپاه یا بیتی چون یکی از امانی مملکت
شود و در ملک خود مرکب موریت چند نفری را می نمود و یکی از
امور است خلاف دولت که میجو اهد تجارت و معاملات انگلیس را
در ولایت پیل رواج و به حمایت اهل انگلیس نماید و من ابدار می نمایم
نکته میگذاردم اینکه رفارینا بدو عموم ولایات متعلقه دولت فرستاد
حاکم و شاهزاده و پادشاه از جانب خود در اینجا مقرر داشته ام باید که
اهل مملکت فرانس نسبت به ایشان رفارینا نموده چنانکه در مملکت فرانس طریق
تجارت اهل انگلیس نسبت به بای نزد و تجارتشان از اهل مملکت نگذرد
در ولایات متعلقه نیز باید این حکم جاری و این قاعده استثنای باشد
و هرگاه مورات طریق خبر این بشود که در مسئله مانع نخواهم شد
گفت چون غرض از خدمت نامیون نمودم فرستاده بودای رتب
استب صرف شام در نزد ما که حب الامر امیر بطوری است و محضر
او حاضر نشد مورش مورت و در آن سیر را خدمت و بیم فردی
استب امیر بطور باز دید و وضع قلعه و نظریات که در بعضی کشته از ان پس
بدار الگو به شهر مرشد سران سپاه و اسرای درگاه و از اهل عیان

و سلمان ولایت کلاش فریاب حضور امیر بطوری کشته اقدام رسوم تمام
و لوازم مشرک گزاری مقدم مینماید التزام نموده و باز مرا و مورش مورت
و مورش بر سیر را برای صرف شام حضور خدمت سعادت فرجام فرمود
و در شب بهنگام صرف طعام حضرت امیر بطور ساکت نشسته باین فرموده
دل و پزده خواطر مشغول صرف شام کشته قدرت بر حکم نه اشتیم حتی
مورش مورات نیز آن بهر که تا می در آن حضرت فلک است حال سخن
پس از آن امیر بطور مرا فرمود که بعد از شام از شهر که در ولایت
و نظریات چند است عرض کردم ملول مسافرت زیاده از حد است فرمود
منظورت از این کلام مرا معلوم است و فحش می که بچند ماه دیگر بعد از
افزون خواهد گشت عرض کردم بعد از شام بدر خوا بود و روز این کوته
مکالمات آنکه نابود را اراده ان بود که در صفحات شهر که در ممالک
سپایبول و قمت و کران خواهد آمد پس حرب فراهم آورده و
اغار محاربه با دولت روس در اینجا نماید و مورش رتب غریب نامیون را دولت
بدان سرمد مصطفی نمیدانست و سبب بداند از باوقی بعد و ملول
مسافر معروض داشت و منظور نامیون از اینکه فرمود و بعد مسافرت و دوی
افزون خواهد گشت ان بود که ممالک را سرانیز سفر نموده مسافرت را بعد
دور نخواهم ساخت پس نامیون لب از سخن بسته مانیز ساکت نشستم و
با وجود آنکه نامیون نگاه شعر بر سوال مورش مورات مورش بر سیر

از وضع نظاره شش استثنای که فرمایانی چندش در نظر است و منظور دارد
که ایشان مبادرت در کلام نمایند مطلقا و از زی اذایشان بر نیاید
موج میگوید که ترشده است با جبار حکم و قلم لغایت مستحکم در اندک وسیع
که یکی از ولایات سپاسولت واقع است و سبب کماهی است لغایت
معتبر و ممتاز و در سمت جنوب شهر مزبور جزیره است که مانند جزیره آنرا
از آب دریا فرار گرفته راه باریکی دارد که از صفحه برقی جدا میگردد و رود می شود
و سه فرسخ طول و یک فرسخ عرض جزیره مزبور است و فاصله این جزیره با
بحر سبز کماهی است که سه فرسخ طول و دو فرسخ عرض است و چهار است
چون تجارتی سپاسولر از سبب مزبور باز داشته فردی او بدو دست شهر مزبور
کوسار است که از دریا خروج بران امکان ندارد و در سمت غربی جزیره مزبور
قلعه است مسی بهشت بنیظیف که در استحکام محکم است از کوه خار دارد
و در جانب شرقی قلعه است مسی بهشت فلیپ در جانب شرقی و غربی
سبب کاه جزیره مزبور و نیز دو قلعه محکم است و توپهای بسیار یک در آنجا
و او نموده اند که دخول کشتی در بندر بی افان اهل ان امکان ندارد و آن
جزیره به ان حقارت می دهشت سال قبل بمقتاد و پنجاه جمعیت بودند که
جمعیت آن افزون شده است و تمامی اذوقه و مایحتاج است از او فراهم است
بجز آب شیرین که از فندان ان ایالی جزیره حکام بودند و با هم از سوا دریا
حوالی جزیره به سبب بریه است می آورند و این جزیره و سبب مرکز و باری

تجارات و معاملات ممالک سپاسول و هند مغربی و یکی دنیا باشد
و شهر که ترشده است عیسوی مطابق است بجمعی است عیسوی موش
است بجمعی تصرف دولت نکلیس بود و در سبب مزبور به واسطه آن چند
سال بود و با جزیره سبب از جانب شرقی جزیره
مزبور را محصور و در شهر سبب مجاهدات را محصور می شد ایالی نکلیس
است حاصل و لا علاج کشته عمارات منیه انجا را خراب گشته و مانند کشته
قلعه و جزیره مزبور به سبب دولت سبب نشانی از مجاهدات
حکایت نمود که پس از سوال و جواب مزبور با سکوت نموده قدرت
بر حکم اندیشیم امیرالطوری آنکه احدی از ناظران طلب از بلاست
فرمود ای انجا معاینه ملاحظه می نمایم که هیچکس از شما میل بجای نیست
و اراده ندارید که این سفر را در این جزیره و فرشتان اقدام بجای نهانید زیرا
مرشل مودات از آب خوشن هوای و کیش مملکت خیال دل نخواهند
مرشل سبب از قریح شکار و مسی بگاه مملکت خود نخواهد که شت و
مرشل سبب نیز خبر صد است که بزودی ترخص حاصل نموده بولایات
رفته و عمارات عالییه خود بتفریح اشتغال رزد و مرشل سبب گفت
چون دیدم ان دودن را بارای سخن گفتن نمائید سبب مرشل
نمود است که قدرت بر حرکت است ندارد و لا علاج کشته جبارت از
در جواب امیرالطوری معروض داشتیم که فرمایانی امیرالطوری تمام

میجو و بر بواسط حضرت امیر اعلی در دست سبها طه فرموده اند با کلمه امیر
 ناپیون را منظور آن بود که در اطراف کنگان چنان نماید که تا به مجاری بهر حال در
 بهر که و قیون قال نیت لند از در صلیح با امیر اعلی که نیت در بهر اعلی از وضع
 تکالیف طرفین است و یکشت که هر دو جویای جنگ و در بند نام نکست
 میباشد و ناپیون را از مجاری بهر حال که سبانی ممکن و دولت خود را در
 از آن مرا و حق رقبه خود را از رقبه قیون ناپیون پیش نهاد بود چه هرگاه در مجاری
 و دفع اتمام استماع و در زیری عشرت بودی کش ناپیون مطیع او بود
 و نوابی و فرما نوری خود سازد و سبب این او نماید که در آن اوقات دولت
 عظمت نمون و در سبب تکلیف میفرمود که برای اشغال دولت فرستادن لرزه
 طرق نزدیکش های دولت از بنا و وسعت سبب خود نموده ابواب را در
 با ایشان در بندند و از زمان که ناپیون چنان مجاری بهر اعلی در دست
 و انجلیس میخا و عموم ترالات نیک نیت در دم و بودین کردن را طاعت
 او بخا و تن بر ناپیون داده بود و منظور داشت که قبل از شروع مطلب آن دولت را
 نیز با خود متفق سازد و لی چک راضی بجایلیف او نگشته میباشد و در زیر بند
 و دولت دوم که باروس مجاری در میان داشت عاجلا بمصالحه پرداخت
 و ناپیون را از این راه پریشان نمیکرد و مرسل بختیاریت بله دولت بودین
 تر با دولت دوم و موافقت بجایلیف و امیر اعلی که نیت در قبل از این
 موالات لشکری کران مامور توقف و لایب نمون که فرموده بود که محل مذکور را

لند از در صلیح

اضرا و هجوم نمود و بودین محافظت نماید و ولایت نرگوری کی از ولایات خمر
 بود و چنانکه سابقا مذکور شد در مصالحه شهر خمر نیت امیر اعلی و ناپیون برای حمل
 رضای فاطمه امیر اعلی که نیت در ضبط محاکم است و ناپیون لایب نرگور را در گذر
 با و فرمود و نمید محاکم و در این اوقات که فیما بین امیر اعلی
 ناپیون و امیر اعلی که نیت در محاکم اتفاق افتاد و ناپیون بر نیت نیت
 که اکنون سنگام فرصت است جایلیف که بر ولایت چن نیت نگاشته و
 انجار القهر غلبه نرگس کبری نامل محاکم بودین طبع نامل نیت حاصل
 حاصل نموده در طاعت شمارا رخ شوند و ناپیون را منظور ازین تکلیف آن بود
 که نیت نیت لشکر را بجا نگاشته چن راه امیر اعلی و روس شود و جنود
 خود را از ولایت نرگور برده و علاج کرد و که لشکری زیاد برای محافظت
 آنجا از در است طه خود و مامور را زدن بدان علت فوت و عدت حسود
 نقصان پذیر کرد و در رندان بموقع نیت که نیت را کاری از پیش رود و نیت
 و چون ناپیون را در آن اوان منتهی مانده نیت در دست نیت و ضمیر سعاده نیت
 بود و نیت و مودت ولایات محقره فرنگستان را نیز از منافع
 معطر و مهمام مهند بشرد لند اضطرر جواب بختیاریت نیت نیت
 فی را فرمود و ناپیون اب و الحسبی خود داخل ولایت با نیت نیت که
 بی از ولایات بودین است کشته بودین را لایب در طاعت و انصار
 نماید نیت از حرکت خلافت و ترسان و اندیشناک و بهر حال کشته

تکالیف نامیوز قبول کرده بنای استقامت و دولت رسد و امیر بطور
 انگشت را اراده آن بود که چون خود را از ولایت فین اندر بردن برسد
 عا که خود علی نموده تواند در مقابل جنود نامحدود و فرانس تاب مقاومت
 آورد و لهذا از در الملک خود حرکت نموده قشرف فرمای شمر آنکه سواد
 اعظم ولایت فین اندرست کرد و میرشل بر بذات نیز از دار السلطنه
 سیودین ولایت زبور فرستاد و بیست و ششم قشرف سیوی مطابق
 ششم سبیلته بجزی ملاقات فیما بین آن دو نامدار اتفاق افتاد
 با یکدیگر همراز و هم تنهید کردند و امیر بطور که پسند متعهدان گشت
 که در مجاری حالات حمایت اعانت و یعمد بر بذات نموده او را بر
 سر بر سلطنت سیودین مستقر و متقل سازد و ولایت نازونی را در حوزت ولایت
 فین گشت بدین دولت سیودین و آنکه از نادر و از چهار و زشت و طو و محمود فیما بین ایشان
 استحکام میاور و مخالفت امیر بطور متفق و متحد گشته و بر بذات علانیه اظهار سعادت
 بانامیون نمود و ستر زبورین میگوید اگر چه بر بذات ازین عمل مورد تعیر و طاعت
 بکنان گشت این نوع پوختانی که از اول نسبت بانامیون بمنصه ظهور رسیده
 موجب مینماید ابروی دشمنان و ای او گشت و طو حقیقت بخشی بر او وارد
 رفت به این حرکت مبنی بر صلح و دوستی بود و بر بذات اگر بری از
 آن و چاره در آن متصور نگشت و موجبات و دلایل چند در آن امر بود و الا
 آنکه بر بذات را از غضب و سبابت نامیون هر سق اندیشه تمام بود

و مدتی مدید و زمانی بغایت یعمد بود که در خوف و بیم روزگار میگذرانید
 سیما بعد از ولیعبدی دولت سیودین که حقیقه هرگاه بر او دست یافت
 در یاست زجر او بگویم ای ان خود را ضعیف نیست ثانیاً آنکه بر بذات بواسطه
 ولیعبدی دولت سیودین از اهل مملکت فین فرج و از امانی مملکت
 محسوب میگشت و امکان نداشت که بانامیون متحد گشته احکام و تکالیف
 مالایطابق او را که سر اسیر و خسران مملکت سیودین است مضمی و محوی
 و در ازای محبتی چنان که از اهل مملکت نسبت با او ظهور رسیده او را ولیعبدی
 اشحاب باخیار عموم مهماش کامیاب داشته اند خیانت و جنایتی
 چنین بالینان رساند تا آنکه مملکت سیودین در قرب جوار دولت
 قوی آیت و وس واقع و دولت زبور را قدرت بران بود که بی اشتغال
 خاندان قسیم را ولیعبدی مملکت سیودین منصوب و بجز از اسلوب اعتبار
 سازد و بامر اتمر نوره نامیون او را تکلیف میفرمود که لشکر بر ولایت فین گند که
 خود با امیر بطور در وس معوض کرده تعیین نماید و با دولتی چنان مختصم افغان
 کند البقا آنکه هرگاه بر بذات دولت سیودین اباد دولت روس متفق نباشد
 دولت انگلیس نیز بختی صمت دولت سیودین بر بخیر است و اندر دولت
 قوی آیت از طرفین او در میان گرفته نزد چهار زات جنگی و تجارتی
 دولت سیودین را از دریا مانع می آمدند و بدین راه ضرر و خسارت بشمار
 مرد دولت زبور را رسیده بجای ستان حاصل میکردند

بود که مقرر داشت این را بطوریکه کند در آن روز از در محاسن و قسرت
 بود و الا وقت که در راهی و دلیلی نبوده و بایستی بجهت خود در دست
 ولایت بطریق خود شده با تمام مهمام انفعالات پرورده و کار اسباب آخرین
 اختتام سازد باطله با پلین از آن پس متنی جهت در دست که وقت نموده
 دید که وقت کار شخصی و فرستاد وقت کردید با علاج از آنجا حرکت نموده
 بعزم توقف میان روانه محکمت که کردید و همانجا بختید از او و کتلت
 در روز کار بر سر راه روزی و شب که می کشید و کوب بخت و دولت است
 روس از ارض اقبال طالع و لمعات از اقبال جان بر حاکم احوال
 طالع بود که لشکر کردن کرد و فرستاد از ابا حلقی جان و عدلی چندان که سیرت
 و پل دمان و سیل روز از احوال است و حوالت و نکست این روز
 آب و جل کباب و دید و پر آب کشتی سهولت میدان کارزار
 زنجیر از نوید چنان و همنی که بشکر پلین روی واد درین سنوات
 احدی واقع نگشته بودی بچند هزار سال از آن قبل چنانچه در احوال مسطور
 نگردشت از این حدی چنان و همنی قریب است واقع نگشته است
 آن اوقات از استماع اخبار پلین انالی پارسه را دشتی و تمام مظهر
 لا کلام بود ولی از این وقت خالی نگشته و مردمان با بررات خود اشتغال
 داشتند تا اینکه از وقایع با سخن در میان حرکت پلین از آنجا
 مینویسد در ولایت پاریس بنای قف و در آنجا ده مظهر بر پا داشت و جبارال روز

الانکه در راه

از آنجا که طالب دولت جمهوری بود و سوار در احوال در اسطبلت میکرد
 چنانکه در ایام توقف حضرت امیر اطوار در پوزشانه معدن دی کی کشید
 انواع سحطین ولایت مطلع و او در گرفته در محلی و بکسب سوار خانه مجرب است
 در آن اوان یکم از دولت نهر سوار و یکم از نهر در آنجا توقف بودند
 محس بر روز مرم و پلین از آنجا که در احوال و جبارال و یکم دست و یاد
 بودی بنام محارمی و دیگری قید از جبارال محارمی نیز بر طریقی که بر سر در است
 از سلطنت پلین در اوقات توقف امیر اطوار در پوزشانه در آنجا توقف
 و در احد اس خانم ولایت او را نیز گرفته در محس که قورث مقید و
 محس ساحت و جبارال قید ال را نیز بر طریقی که بکشتی جکی انگلیس رفته
 پسر نیز بد آنجا فرستاده مدتی بود و مراد و با دولت بر نور سینه گرفته
 در محس بر نور و کند و این ستم شب در روز در بند احوال و قید پلین
 در سلطنت امیر اطوار بودند و مقرر در سر حد و چند وقت فرصت میدادند
 جبارال مینویسد که تا از زمان فرصتی در دست نبوده دست رسن بدین
 نداشت غلبت پلین را غنیمت شمرده وصول اخبار حشر را
 وسیله وصول مطلوب راحت و در مکر احوال و افاد در امر ولایت
 و سلطنت افاد و بنا به عیبه در محس خیالات بکشته پیر است نمود
 و شجاعت و مکاتبت بجهت از زبان روز رازی دولت جمهوری است
 ساخته شتر ساحت که بن نوشته اند در شتم ماه اتم در حوالی ولایت

مگر از این طریق با پادشاه در محاربه کشیده و از جانب کاروان قدیم جمهوری
 محموله کاشت و کشتیجات نکاشت که پس از در منزل خبر قبل از
 ظهور سلطنت او پیری و دولت جمهوری استوار یافت و ما که در برای
 دولت آمدیم بستم بیکدیگر یکی گری آن کشور و سپاه لاری لشکر را معوض
 و محول نمودار شده ایم پایاد از فرار زمین دستور العمل از مجلس بدیده برش و
 مشق و عمل و عقد و نظم و نسق اسرار محمله پروازی و کار اهل مملکت پرورش
 مصیبت پروازی در حسب قوانین معرزه مملکت بسیار و سخت و زنی
 جمهوری قدیم از کشتیجات را ثبت نزد ما تسلیم کرد که حکم مقرر از دو کجا
 نمانی جنبه پیری سمت صدر یافته و نیز احکامی چند بر وضع مقرر شد
 که کسیر که از داده داشت بمابست فی سبب مضر و مضر است
 و چون چنانکه مذکور گشت در حسب محسوس خوارال غلط سرافراز بود و سرستی
 با سر باران ابوالجهمی در اینجا توقف داشت و سرباز مقرر بغایت
 لوح و صادق بود و در آنجا تبارکی مر جعت نموده و بستر جمعی و هم
 بود و کلی محمول نیز بطریق مقرر سرباز کاشت که معوض داشتند و چنانچه
 فرزند وجه نقد از سران در وجه شاکار ساری شود و شمارا مضرب خوارالی سرافراز بود
 و یکی از دو سلطان مملکت سپاهینول در محسوس رفیق خوارال غلط بود و در آن وقت
 استقامت یافته در شهر پارس در خانه رستخاری گیتی داشت و یکی از زبانان
 عیدری علی بنیاد علیه السلام سسی نماند در مجلس با خوارال مقرر بود و در آن

اداره نظام

اداره نظام را از احکام مقرر بود و مستحق ساخت و بسیاری او با دو جوان
 دیگر از اهل شکر که درین نظام در شهر پارس متوقف بودند بنمای مراد و نیت و نیت
 کاغذی در مجلس رزیده خود نوشت یکی از جوانان مقرر بود که اطلاع نماید و آنچنان
 در فوج نظام بنیاد مقرر بود و در کاغذ درج کرد که با اخباری
 او را بکشتن علیه سوارال جو دانی در صدد و قصد نهادن مقرر سازد و با کلیه
 سپاه رز و به خوارال مقرر خالی الذین و غافل از خیالات خام و باطلی
 خود را مقرر از اطاعت کرده با بس مقرر را چنانچه نوشته بود که
 جوان سپاه رز و به خوارال غلط در زمین دوم ماه اتم و به خوارال
 عترب دو جوان مقرر از خوارال مقرر که در مجلس آمده با شاق را ب و
 محسوس مقرر حرف طعام نماید پس از حرف طعام بدان دو جوان اشارت
 کرد که با بس نظام را در بر داشته بنزل و حفظ مملکت سپاهینول که ذکر
 حالت سابقا نکارش یافت روان شوند و در آنجا مقرر باشند و
 از شب که فرصت یابد خود را بدین مقام رسانند چون پس از شب گذشت و در
 ادواب محسوس را محموله بکشد و هر کسی مقام خویش را استقرار در آن
 یث خوارال غلط با اتفاق آفاقه بخیه چنانکه صدیر اطلاع حاصل گشت از چنانکه
 اتصال ثبت بر آمده و به مقرر و غفلت خوارال غلط شد و چون به بنای شاد
 کوته مدی مقدم و بر بنیاد و آب لیمو بکشانند و به شکر و به شکر و به شکر و به شکر
 خود بخوبی از بهر خوش طرباک نموده و از آن پس اظهار مقرر و فقرات محموله از قبل و پس

فوجی دیگر ای فطبت و مجارست نصر آینه و خزانه نامور داشت و یکی از سرکردگان
 بامیت و خجسته نامور با جلاله اطراف اطاق نظام نمود و احکامی چندینی بر
 دستور العمل رفتار و کیفیت وقایع و روی داد کار از جانب وزرای جمهور تهر
 و وزیرت نام بنارال آخوندان ولایت نگاشت و در احکام مندرج داشت
 که بنارال مرزور قواعده نظام احکام با نواح قرادان متوجه سایر محل و مکان صادر
 نماید و دستور العمل جمهوریه رفتار نماید و بدین رزق و جیل در آن اندک زمانی
 در ولایت مشغول گشته اساس سلطنت را متصرف گردید و بنارال
 آخوندان مرزور از امور بقیه و جس مستر لیا و که متصدی اشقام تمام مهم اصدا
 نظام شهر پاریس بود فرمود و هم در آن وقت که چون بنارال خولین که یکی از
 روسای و فرمانده دولت است با شما منسوب و شما را از کوشش او و
 متاخر خواهد گشت این رخصت را بخود نهادم و خود کار او را تمام رسانیده از
 آن پس نزد شما خواهد گشت که در کسین مستر لیا و استقبال نماید بنارال لیا
 بجهتول پس از انفا و این حکم خود بامیت نفر سر باز و در تمامت بنارال
 خولین گشت بوقی دارد و کردید که آن سر و کسین سال بر طریق ستر و دیوانه
 نشسته بود از مشغل خود استعجال و به تمام صبح بود بنارال لیا
 بجهت او و مراد از گفت که من از جانب وزیر اصدا نس مامورم که شما را
 مجبور کنم و در خارج و مثبت و سررشتجات شما را که بر من بسته
 مهر نامی تا بنظر ایشان رسد بنارال خولین مطالبه کنم مرزور نموده که از آن نظر

انگشت

رفتار کند بنارال طر اورا گفت بقامی فتوت مناسب بفرمود
 تا حکم را بشما بنام بنارال خولین از پیشتر جنبه رال لیا و عقب
 روان شدند چون وارد اطاق شدند بنارال خولین بعزم باز داشت
 حکم روی بجانب بنارال لیا و متعطف گشت بنارال لیا طایفه و طایفه بر روی
 او خفا کرد و کلوله از روی او برگشت و بر سرش نشست اگر چه پیشتر
 و کلوله اش تیر از سر بر نیاید پس او را گرفته بجهت فرستاد و خود
 بعارت بنارال آخوندان رفت و دو روز آنوقت بنارال آخوندان بر حسب حکم بنارال
 ستر لیا و از احضار نموده در مقامی فتوت مطالبه حکام شغال شدند
 بنارال لیا و بنارال که او را گرفته مجبور گشته اند بعارت بنارال آخوندان
 فرستاد و در گذشت که اصدی برون و درون زفته و اصل و خارج نکرد
 چون قدم در اطاق فتوت نهاد و باز در او را بنارال نشاند و به پیش از بنارال
 آخوندان نمود که از نسبت که تاکنون این سرور مجبور نفرستاده و لیا و زرا
 گفت که مجبور دولت میباشی و او اندک نامل نموده بعزم من خروج
 بر پا خواهم و در زبان را اندک از هر راه پای خود مجبور و هم چون خوا
 از مبرقات طایفه بر نیاید و بیشتر اسرار صا شتر را و و شتر که برای
 حقیقت حالات اندر غم بر آمدن دارد و فراد لا شتر حساب بنارال لیا و
 بنامیه لیا و از حد خطه ان حالت بر شتر فریاد بر آورده که مراد مانع از خول
 نگردیدند و لان چون همداوقات اطاعت امر او کرده بودند باین سخن او را

مناط است سازنده سائر نیر و را با لایه چون وارو کشت کنار و صورت
و فایع را نگار با و بار نموده با و با طاق و و پشت مرحمت کرد تا الوقت بخارال
یکط در آنجا بود و سبب آمد اسرا چون نظر بر او افتاد و کشت ای یکط صاحب
شمار که از مجلس محض نمود و این به به حکامه است بر پا کرده و به چینی است
بر روی کار او و و بخارال یکط چون و به برده از کار بر پشت او را از برده برده
او را که از خفایای امور آگاه و خبر است برین و غیر بنیوان فرقی طلبا پنجه
بغرم قتل او از عجب بر او و در ساعت نه تن که در آنجا حاضر بود و در بعضی
طلبانچ از دستش بسته و زخمی را محسوس نموده فراداشته که بر در مظهر
خروج او بود و از حقیقت مستحضر ساخته و مرا و با بقرا و الان نیر بر سر برده
بجس فرستاده و پس از کرفاری او بواسطه ان شرارت وین و چهار دین
سپاس و دلت سپید که نه نفر از ایشان یعنی بخارال یکط و بخارال
قیدال و کفاری حقیقه متوجه سیاست و مخافت و شرارت بودند
و باقی از حقیقت مرابست مستحضر نبوده سخنان آن کلمه و برامدق بسته
اعانت او را و ایشان میگردند با طبعه نشانی فساد و نایره ان بهنگامه
در فساد و شغالی چنان و نهادهای چندان در ولایت پاریس نایفه
هر چند بجز تبه نشانی افروختگی بزدی باب به بر مصلح فرودشت
طریق فساد و شراره اصلاح و دولتمندان بر لب بی محل تعجب و کشف
هر کسی توانستی شد که بخارال یکط با وجود آنکه سین لب با عقیده و محسوس

بود غفله و در چند ساعت تمامی طایفه را بخان دیوان و دفتر وزیر در با شرف
احد اسکن در آن محسوس ساخت بجا چنانچه اشرار و رشت در آنجا که بخارال
یکط در ولایت پاریس آتش آن مشتبه بر افروخت حضرت امیر اطور را
از شهر که حرکت فرمود و در آن روز و نیم از آن بر بطایق میرت معشمران بود
حضرت امیر اطور در ولایت پاریس که متوقف بود که حکایت بخارال
یکط معروض شدت بهر طوری افتاده و شهر مزبور کی از ولایت سطره خاکداری
در ساحل رود پاریس واقع باشد و قلمعه اطراف ازاده و فرخ و اشباح و
پنج فرخ عرض است و دو کوزان شهر با یکدیگر و وقت و مساحت از آنجا
تا یک کیلومتر و سی میل است و در سال ۱۲۲۷ هجری که امیر اطور علیه السلام
روم و ملک اوس نمود و قلعه مزبور را محصور ساخت و سکنه شهر نشتات
تدم از نیده جمعی که کثیر از جنود امیر اطور مقتول شد و با با خمره و تیرش از
سحقطین شهر قلعه قلعه را شکسته نمود و انبار و قورخانه و سایر اسلحه شهر را
غیر از گرد و جنود و فرانس قلعه را تصرف کردند و بهنگامه شل است که
مشرم را کباب امیر اطوری و در محرابه سکنه که از خدایه حکایت میکند که حضرت
امیر اطور از اسحقار بر بغابین مکان است مرز بغایت متغیر گشته او
با شرفین احد اس و صی فطین ولایت را مورد کمال است و مرز و
ثانی کشت تاکنون سلطنت و مصلحت من در قلوب ام ملکیت
طایفه بی تاثیر نموده که میفرماید وجود احد اس در در سلطه چنان متغیر باشد و از آن

استیلا میشود که مراهنوی سلطنت سلیم و اموزری کی حکامیت که از آن چنین جنگا
و فساد و راسطه من بنایا و شکست و ترس و کفر پس مر و خجالت پس مرود که
مصائب متوالی متواتر میرسد این واقعه شهر با برین خیمه و سوانج و صمدت و نفیر
و من که نفسی اندم بگزینان و را مکنه متعده و چگونگی تو اعم بود اکنون باید بشیر پاک
و شاد و صبح و جو دم قلوب اعلی ملک فیاض اندوز و شاعلی ضایع اراضیای بودم
و تدارک جاه و کور و تبه از دود و زرد در اینجا بنامیم که جبرئیل است این شکست و انزاع
السیام خبر اقامت ابن لوان و الام موقوف بجا رفت و مات و افر و مر و احم و خیر
حاکم و دلائیلت متکثر است این کجفت و در راه دلائیلت پاریش و بر شل و
میگوید که نامیون مین راه معسکر اکر اگه خود روان گشت و سنا و فراز چشم
مراد را محض کذب و خلاف و برابر با بیان فطن و ذکا که با احوال
نامیون و انا و چنانکه از من الشمس است که مراد او است از دشمن
و هر اسیر از مخالف مطلقا نبود و ابد از راه خوف و از دشمن
منصرف و در ایضال امر مملکت و غیرت شل و دلائیلت خود را نداده و حب
اضطراب خاطر و پریشانی صنیه مهر مظاہر شمسیت
چنانچه در سفر و سیر مر جعت از گنگو مطلقا اثار خوف و هراس
انجین احوال ظاهر نبود و از استماع اخبار و طبعات پریشان گردید و سفر و ج
مملکت این سلطنت برقرار است صدقات و ثمن ارفع میتوان نمود و هرگاه
دلائیلت امن نباشد در وقت محاربه و ترافع صاحب مملکت باید از دلائیلت خاطر

پایشان مضطرب جان و محض اهل کاران میگردی نما و ضم فاج و بدی
اضلال مسدودین داخل ملکات با الجوجون ناپلوس عنایت حرکت ازل لایت
مسکون فرمودن ان حبشیا و حرمت کثر ابرکت کفایت سده داران نادر
پس لاریان جلالت شاکر که حق آنها و عسبار بوده نادر مرثی مورخ
که در انفرسپا لاری علوم داوره سکس مقرر بود از غده خدمت بختی در
ادب بود حبشیا رجبی سپاه سده اوزر فرمود ولی او پس از حرکت پهلوان
بر حال خود نادره بولایت پین رفت و ناپلوس حبشیا رجبی مجوز ازل
محول فیه موده بود رشادت و جلالت او بر قوم اهل عالم معلوم و ظاهر
و نام نامیش در جریده و لیران روزگار ناپلوس و قرصت و کفایت
او نیز در محل مقام دو کرده از یکدیگر ما انعامش جهان انضاف نورج نوح کوچه
مورث میگوید در مرقوس و در حجت ازل و ججاری اعشاثات و معانی
و اقدار سده داران شهابت شمار و سپهسالاران جلالت شمار و افواج
ما از مردان کارزار کی که اقدام ثبات در مرقو رشادت و جلالت
استوار داشت تا به زنده خویش و افواج او بکمی ابلود و انکار اصل ایشان
از ملکات ابلود و ازل لایت نسبت بساکن بابر جود کسیرت و چابکی
رو و تر از دیگران بعضی غف رسید و مضطرب شود و از نرمای ان سده داران
رسند ثبات دم در نریزه و تحلی کرده بمقدار بندت ثوابت در دونا چون
پایس بر خلاف و خفایت سابق بدون عرض فتح و با ظفر بود اهل

تغیر برکت قسم مبارک و مسیحه امیراطرفه نمود که از آن روز که ظهور نمود
 در وقت او در کارهای او و بی با حلال و ناجیه و غایت جوین که از او
 از دو جیش که کب بخت امیراطرفی از غلط طالع و ششده اوزار فویش
 بر ماحت روزگار لا مع کت مجله چون در در ولایت پاریس شد
 تصور چنان نمود که حکام صرورت است برای اینک و تبه اس
 حرب در مصالح خصم هرگز اجاف و نفعی که نفع محفوظ خواهد بود
 بعد از دست تقدی و ستم کش ده و داد پرچی داده و جوه صاحب بکرم
 لا تخی و لا نقد بر غم محاکم و زن حواله فرمود تا یکدست و زیاده
 ان بقی تمام نموده و با وجود مراتب بر فوره روز بروز از احتلا
 سرخس از آن بیکر و در اینجا پادشاه و پادشاهان و پادشاهان
 با جزو پادشاه بر مخالفت و نفوذ استام و در بند و بی است اس
 بر سر است بیکر حضرت امیراطرفه علاج ان کار او را می دولت اعظم
 مانند ان سلف را در مجلس خاص مشورت مجمع حاضر از ایشان است و بود
 که او در بخت که انشائش و اختلاقی چنین در امرات واقع گشته علاج
 در مصالح است رک با خصم چاشد با کم بیکر و در روزی دولت
 معروض داشت که درین مقام مصالح اصح از عمار است حضرت امیراطرفه
 از این سخن در هم کشید و عرض است از او قی نماید و برنت نام و چون
 در حالت مغلوبت در نید و لی ایر نظر نظر امیراطرفه او و جات ماس
 بود

نموده بود و فن خاطر او غرض داشت که این معنی بی می است که هرگاه در اینجا
 از او صلح در انجم و طالب مصالحه خصم انجم دولت مخالف تکالیف شانه بر ما
 خواهد نمود و مطالبات کز آن خجانه کرد و لا علاج بر ان میشود که در لایب
 و جادی که سابقا بعلیه فیه تصرف گشته بودم بخود فردماند که و انکار
 نایم و اگر چه فیه از او لایب که بقانون عدالتخانه دولت نمیده ممالک
 فرسوده شده ایم ترجیح نموده متصرف مخالف بهیم موجب برنا می
 اید و اما بر سرش نام برای حضرت امیراطرفه خواهد بود و نامو تر اهل
 او مطیع است و متدارک تیات محاربه گشت و در ان اوقات بقیه
 اعظم پادشاهی روم قدیم که در رفع قیون بین ملوک مجوس بود چنانست
 امیراطرفه با پادشاه مصالحت نموده قرار بر ان یافت که عهدنامه میبندد
 با امیراطرفه سپارد و از ان پس از ان اشرار طر فین هشتار نمایند ولی نبی از ان
 صورت علی سپاس و علیه سلام خلیفه از وضع و سخط بر عهد نامه بر بود مانع
 آمد و حضرت امیراطرفه از ان چون در ان بام محاتی انهم از ان میبندد و
 انباشت ان بود اصرار و وضع و سخط خود که کفایت بقرار جناب خلیفه
 و در امر حق فرموده اقرار نامه بر نوره را بپایب نموده با طرف ملک کشان
 منتشر است با عموم انالی را از قرار است مغرره بجا بین ان و عظمت ان کان
 استخار حاصل آید و حضرت امیراطرفه فرصت اسعان نظر در افعال
 و کردار خلیفه نبود و نامی جو اس خود را تصرف جناب ممالک گشته است

چون دول خارجی که با او دوست و متحد و یکتا گشته بودند با مخالف
و نسبت با معاندت با او نهاده بر خلافش که بسته حتی دولت شده که علاوه
بودت در مصالح و اسطورات و موافقت با کی تمام با او داشت
بچون دولت پرورش ترک موافقت نموده میان بر مخالف بر بست
حضرت امیرالعلوم مغیری بدولت نه فرستاد که ایشان را شمال نموده بر
عمود ساقه و در دلی منفیه فایده نیفا و دولت شکست را از دست
و سخنان که خود را بر ارت و مملکت شکست حضرت نامیون چون دید که دولت
منه با وجود محبت و وصلت و دوستی او کشیده با او در ابره معاد است
نهاده معاینه داشت که از آن پس عموم الی فرانک بر مخالف او مشغول گشته قدم
در محاربه او خواهند گذاشت لی با پیوسته اندیشه و پشت سورا طر خود راه
نمیداد و بعضی از ایشان را کمان ولایت رودین هنوز ترک موافقت با
دولت نامیون نکرده قدم در طریق صداقت می پیوندند نامیون بچون تمام
شکر و تدارک لازم را فراهم آورده نصیم آن نمود که خود بنفس نصیمی
پس لاری آن جنود و کواکب نمود کرد و بود و اندک سبب و ادرا با غنیمت
محمداشوی چون هنگام خبر را ل خط و ولایت بر با شوهر آید و توشیه عرم
خود را و بعد نموده بجای خود منصوب بگومنت لایت داشت و مشو سحانه
و بعد می برای او مقرر داشت که در تمام مملکتی امداد و اعانت او نماید
و در تفصیل زمین نامیون بگویند و مقدار لشکر و غیره را از زمین تیس و اول مملکت و زمین

و در تفصیل

بجهت حفظ مملکت و حرکت او را با این بگویند و طاعت او با طاعت و گفتن کورت او بود
و در شهر و در زمین و حرکت از اینجا و رسیدن بر دو خانه زمین و میرانان و جنگ
بر اوین و در دو راه او بگویند

و در جهت

پایان

موج گویند چون حضرت نامیون نصیم غریب نصیم مملکت روس و
سرا انجام تهیه و تدارکات چووش ظفر و لوس میفرمود چنان لک
و سپاه و در به و دستگاه در مملکت خود فراهم آورده و مهیا کرده بود
که محاسب بتر فم و هم از عهده شکست عیثان به رشوانی آمد و مطلقا
محتاج به ستم و استعانت از دولت روس و سوردین نه داشت محبت
و معادات و موافقت و مخالفت ایشان را بر سوامی پنداشت قبل از نصیم
عهد مصالحت فیما بین زمین و زمین روس مقرران بود که در هر سال
معادل مشایه هزار تن از جوانان بر توان و سپهسالاران و جوانان از
طبقه از کینه فرس که یک سن دانه از ده بود در نظام ضد شکار و در
داخل نمایند و مقرران بود که قریب و دولت سلاطین را و با که مطیع و مطیع
بود و جنود محضی خود را نصیم که نصیم را تر فرست غنایه موج گویند
جمع تعداد جنود فرست و منتفات و طاعت ان از تر است که در شکاران

عطار و قلم و در کرم و کینه و شتاب و پشیمانی و زهر بود که اسامی ایشان منصفان
 و خاتر ثبت و مرقوم بود و بدین موجب تجدید نموده بودند ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}
 جنود کواکب بنود نفس بنیشتند و بنجاه هزار نفر ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}
 لشکر ابطال ابوالجهمی بویمن بنجاه هزار نفر ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}
 جوش مملکت داشتند هزار نفر ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}
 چهل هزار نفر ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}
 پنج ولایت و سیالی سی هزار نفر ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}
 و در تبریز با نژده هزار نفر ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}
 و ابوالجهمی بنجاه متفق ولایت رتین پست در هزار نفر
 و افواج پست بنده جوش مملکت پرورش پست هزار نفر
 و افواج پست بنده جنود سی هزار نفر ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}
 ولایت پست سی هزار نفر ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}
 هفت هزار نفر سنا و موضوع بود که برای چار ان افواج غایب
 و متونی چنین منظور نموده بودند و پس از وضع موضوعات
 تیرمواره اوقات پست صد هزار نفر مردان کاری با تدارک
 ولایت حرب و ادوات و اسباب ملحق و ضرب مستعد کار را در نظر
 صد و ابراهیم بطور بود که اگر کوه آهن بیشه بجن اشارتی کنند
 و کردی ای انشاید در لحظه بهم نرسد و بر هر طریقی حضرت امیر

چند ان مقدار چشم و شوکت چشم بود که توانا انداخته و طغنه نمود
 و سپاه نصرت و شکا خود و چند ان مدت و شوکت امیر بطور رؤس
 فراهم آورده و امور مملکت بر بزرگ نماید و با وجود مراتب بزرگ و رفو عا که
 منصوره نظام سپاهی و قوا عدل و کسر بر ابرامان رفعت و کسبه
 و طبقات فاضلین و کسکه مملکت پست پست بر بار می و مقرر شده بود
 تا در زمان غیبت و عدم حضور او نیز نظمی نام دایمی لاکلام و مملکت
 بوده باشد و عایا کسبه را که نام نویس کرده احکام نظام بر ایشان
 جاری فرموده بقرا دل و مستحق قلمی مسی و پست و مستحق بزرگوار
 بر سه جود متقسم نمود اول پست و شش ساله بودند و دوم پست
 شش ساله و چهل ساله بودند و سیم چهل ساله تا شصت ساله بودند
 و مقرر چنان بود که افراد لان بزرگوار و چهاره در مملکت بوده و بآزار
 مملکت بنجای نژده و از مد و مملکت به نسبت امور نکرده و هر
 هنگام که در اصل مملکت دشمنی از خارج یا داخل پدید آید پست را بچون
 جوده برای دفع و رفع اضمار و امور معسر که کارزار دارند و قرا دل
 مرقوم و جوده مقرر و مقرر شده مسی بچون عارت نموده و هر که نیاز بر
 بکزار و یکصد و پست نفر ترب کرده و حضرت امیر و امیر
 یکصد کونمارت بر پنج بزرگوار و فرا هم آورده و جوده اول از جوقات ثقیه
 که جوانان پست ساله تا پست و شش ساله بودند ابوالجهمی و وزیر حرب

و چنانچه افواج لشکر فرمود که بتجیل و سرعت بجوم دیورنش و حمله
و شورش بر مملکت روس بر دارمیرا طور آنگشته از آنجا به بعضی تنگ
و غارت گشته در مقام طلب مصالحه و ترک منافقه از امیرا طور نامیون
برآمده با بچی خود که مقیم دولت فینلند بود مرقوم داشت که رفوع ضمیر
اولیای دولت فرانس دار که هرگاه حضرت نامیون نشان مبرجت
عبارت فرانس از مملکت به دست رسد مملکت روس دهنه امیرا طور آنگشته
قبول تکالیف امیرا طور نامیون نموده بجنب منظور او تجارت بخار فرما
در مملکت روس رایج و مضی خواهد داشت امیرا طور نامیون از
استماع مقالات و استخبار بر متهیات و اطلاع از تحلیفات
امیرا طور روس لغایت تغییر گشته بر افتش و جواب مقالات
مرفوعه را با بچی مزبور چنین گفت که مرا در سلطنت عادت نه این
و ردیه امیرا طوریم نه چنین است که مطیع و متفاد خصم ایم و در مجاری پیر
و اوضاع حرب فنا و خویش و دستور العمل و فرمایش او رفتار
نمایم و این تکالیف از امیرا طور آنگشته نسبت با خلاف قانون و
و منافعی نظام است پس در ساعت معتد فرمود تا رخصت نامه بچی
با بچی مزبور بهمنه که توقف در سلطنته پاریس را ترک و در طریق
مملکت فرانسه اسبوک دارند و حضرت امیرا طور خود و در نهم ماه می
ساله عیسوی مطابق مینم ثور ساله هجری از دار السلطنته پاریس

و بهشت فرموده و در پاریس از بهشت موبک فیروز رخصت نامه بچی
روسه اجداده از ولایت پاریس بهر کرد و مروج کوبه که حضرت
امیرا طور را بهاره اوقات طریقه ان و در یحیایان بوده است که بهنگام کشور
کشتی و لشکرا را بی بدون اخبار و حضار غفله با محارم و خواص مخصوصان
خدمت از ولایت پاریس بهشت و موبک غفر نایس می فرود می
و این سفر ترک عادت مالوف فرموده طریق غفله و بجا آورد
و احوال میوه و برانست ختم و شوکت امیرا طور می فرستد و پسین
این مقال آنکه فرمان داد تا عموم سلاطین و شاهزادگان و امرایان
ممالک فرنگستان که مطیع امر و فرمان او بودند در شهر در پین
مجمع گشته و خود با محرم مبدع و خویش لشکر مزبور شرف فرما کرد و به
در امیرا طور است تیر با محرم لغزیم ملاقات و اما و محترم به آن شهر آمده سجده
ملاقات نمودند و پادشاه پرویش تیر در مقام حاضر گردید و خوان و بخت
در این شبان و متعلقان فاندان ختم نشان امیرا طور می نیز عطا
خدمت او بودند و عسوم سلاطین و ملوک فرنگستان را که در ان ولایت بود
حواس ظاهر باطن از سیه جیات مراقب و منوبه افعال و اطوار و اقوال
و گفتار و حرکات و سکات و اوامر و فرمایشات حضرت امیرا طور بودند
و امید بر اجرت حکم و شرف نزدیک او نبود و چون چهره مهر استهوار
در حجاب غلغله نماند محض سیاحت بهر با شکار طبع آن نیز ملک

امپراطوری و به برادر برای تفرش برکف کلاه بود و امپراطور بدین
 اکثر اوقات در غلخانه خاص با محارم و خواص جمید اسباب حرب
 و صیال و تاسیس اسلحس خونریزی و قتال و تعظیم مقام دولت تیشیق
 امور مملکت و انجام مصالح کار و تقریر قوانین کارزار استشغال
 داشت و در آن ایام مخارج عسوم سلطانین و ملوک و اکابر و ارکان در
 التلاست جمع گشته بود و از ارباب طلب و سرور و محاسن حش
 و سرور سایر مخارج و اوراد است ایشان کلا از سر کار امپراطوری بود
 و اعدای فلسی از خود مصروف نبودند و در محاربی مسیبه بانی و حرب محتاج
 رسانی از ماکول و مشرب و آلات طلب و غیره و دستکاهی چنان
 چید که چشم فلک نه برده و کوشش روان نشینده بود و پس از قضای
 جشن میمون قاضی شکر عین را احضار و بغارت مملکت نه نازد و نشسته
 مراد و فرمود که چنانچه جوار الملک مملکت نه روان و در ولایت نه
 و دستکاهی نام سران و شاهان و دستان خود را در خوران بر میان
 آری و اوضاعی شایسته حال و مناسب احوال بر پاداری و دیه
 بصیرت بر ملاحظه حالات المملکت بر لحاری و به بهی است که از قوا
 و قوانین المملکت بخبر و بود اسلحه تیشیق کتب قوانین و سیر از سابق
 در دانش ایشان مستخر میباشی و در طریق معاشرت و رفتار
 با اهل المملکت و دیار باد قوف و ماهر میباشی و نیز فرمود که

من بنیر مملکت روس و امثال آن کرده و منحوس میوم و وقت کار از دست
 میرود و چنانچه تا و آخر ماه سینه تیر تمام مملکت روس را برین انجام سازم
 و یکی خاطر از بنیر المملکت بردارم و در مقام لغا فرستد و بدو که اکنون چنان
 است شب غنیمت بجانب سگ و مصروف میدارم و بیکه و محاربت و مقام
 کاری نام نام نمیکند ارم و از آن پس شهر طوئه را که محل انجام و نظام
 آلات حرب و ادوات طعن و ضرب جنود و دست با لش خواهم
 سوخت و آتش پیدا و در عوم المملکت خواهم افرود و امپراطور
 روس و از همه مات لوب و شنبه و شیخ ابرار و سواران
 در یا نور و باد و شرمین مغلوب و خاک را خواهم گشت و مملکت او را
 از سپاه عاری از دستکاه خواهد مانه و فرمود که قلب مملکت روس
 شهر گوست جنود مملکت نه را میفرمایم که بنیر آن ولایت بردارند
 و کاران چنانچه باید سازند و بجاه هزار کس از جنود و فرس و مملکت نه
 خواهم گشت و ما مورث و قف انصفا نشان خواهم داشت و در هر سال
 معادل یکصد کرد و فرنگ برای مخارج لبا کریمه میبندم و اقبال را به
 بهت ملوکانه میبندم و به میبندم که تا مملکت روس منبیه مملکت نه
 ناکرد و امور مملکت برتی و نکستان مقیم نخواهد گشت و قوانین برین
 در باب است تجارت و غیره داشته ام استغفار نخواهد یافت و نیز فرمود که
 از بنیر مملکت سپانیول خسارت و مضرت کلیه دولت نه پس

و هرگاه در آن رات خبر بود اکنون صفات را بکس که
تغیر کرده بودم و بهم خود میسر نمی گنجاند آنرا که در صورت
که و لیعهد است پس این کاری موجب حصول نام بند و القاب
میباشد و بایستی همان ملک نور و ثواب ضبط نماید و این از طریق
ایست و پس از تمام فرمایشات مذکور فاضلی مرمر افرو
که اکنون دستور العمل لازم سفارت را از شرکت وزیر دولت گرفته
مقتصد شود بقا سرکار امپراطور خوارال لایستنا را برای استحضار
او ضلع امپراطور بگشاید و استطلاع بکند که بکس
معاونت مضروی شهر فایده که دار السطه ملک استوپی است
که امپراطور بگشاید و در تحیف نماید که بشهر فایت عطف
و در ولایت مذکور سرکار امپراطور را ملاقات نموده بدون کدورت
با یکدیگر مکالمات و گفتگو نمایند و اختلافاتی که میان
مواقع میبکشد از میان بردارند امپراطور بگشاید و فرستادگان
امپراطور نامیوزا اذن حضور نماید و فقرات خطا را بوسیله
بارگاه سلطنت معروض داشته و پس از عرض مفصّلات
خبر لازم محاربه بخشد پس حضرت امپراطور در اعلام
بفرادع کر منصوره اعلام فرمود که ایام سخت و دولت
روس نهایت رسیده و چنانچه طاعتان بریز کرده اکنون

کمون نمیرسد مگر نمون و نیز همت فلک مقرون ملوکانه داشته ایم
که عطف غنان غریبت بدست ملکت نموده از رو و نیزین عبور و اشتغال
نوا بر جنگ و جدال و گرمی جنگا و خونریزی و قتال صفات
نمونه روز نشور نایم مورخ گوید امپراطور نامیوزا منظور این بود که دولت
روس را بیکتلم از فقر و فقرالات فرنگستان بیرون و کار انداخت
چنانچه برایشانی مقرون سازد که مطلقا شوا انداختنی در امور فقرالات
کند بلکه از اهل خود فقرالات دست کشد و امپراطور روس نیز اعلان
نامه بعوم سپاه و لشکر و عایای انفرز و کشور مرقوم داشت و در ضمن
ان برایشان شکایت که چند انکسری و کوشش و ولایت و پرورش نمودم
که تا که عهد مصلحت با ما میبینم شکایت صد که در باب صحت دولت است
مجاور به نجر گردد اب در اولن سالدین و نقش بر آب کشیدن بود اکنون
مختصر بر آنست که بیخ ابدار و توپ نشیا جنود و جلاوت شعار سیلاب با کس
بر بنای هستی خصم نیم و صواعق برک بر جان ایشان انگیزم و جلاوت افزا
اجا و سپاه و غیرت و محبت را عایای صداقت و ستگاه روس و سپاه
راستی و صداقت و دوستی و ادب ایشان نسبت بر کشیدند و اینست
مرصده مقادیر و محاربه محتاج بر عجب و تحریف من بوده باشد و این کورت
بر سر ندرت و دین و موطن و این بایستی محاربه نمایند که خصم بر یونان
غالب نیاید و دوست لغدی بر شما کشاید و معلوم شما باشد که امپراطور

کود

در میان شما باشد چهره یک از سلاطین یا خود کلین بختان حرب
 قوا و توانین خود ترنمب افواج عسکر و پیش و همید اسباب حرب
 طلبش نمودند سرکار عظم امیراطور نامیون نیز بربند ابر صالیه و خیالات
 خود طرح لشکر کشی و دشمن کشی ریخت و شب کشور کبری در صلبه
 رشادت برانجخت و منظور و نظر و پیش نهاد خاطر کیم اثر اوان بود که جز
 کران و افواج جلالت نشاز در برابر قلب صفوف جنود روس
 بزدار و دودمار از روزگار ایشان بدو آرد و نیز در مقام عقده و جهات
 جنود و سبیه از دود کار ایشان بیخ کنج بود فی مطلوب خاطر است
 نهاد ساز و قلاع محکم و ولایات مستحکم ایشان را منصرف و لشکر بی نظمت
 انبار چهار دود و در صورت امکان یکی از دودار و الکات و نظریات و مستحکم
 بجهت تخریب و تصرف آرد و عسکر جنود و نظریات و مستحکم و مستقر افواج بحر
 سوان لشکر فرموده و شتافی مواجب را مقرب زود از ان پس امیراطور
 روس را علاج و تدارک بر صالیه نمود و از محاکم فرستادن سلب
 الاشیار و در قید و نشانی که خراسان و امانی محاکم نیز که حامی او بودند
 بر محاکم روس برتری و تفوق بهد سوخ کو به موضع چون سلاطین و سزایان
 محاکم از دود باز نهایت جلالت و ثبات قدم در رشادت امیراطور
 نامیون مستحضر و از جنم نه پروا عایت رای و نظیر او خبر بود و مدو سیه نشسته
 که اگر کوه آهمن دور بای ایشان در برابر سپاه لغرت پناه او آید ان یکا

نوبت انقضا ن آب وین دگر از شد باو شیخ ایدر نمونه سرب کرد و در
 قوت مقادست در مقابل ایشان بخت پیری و کار کار از کار برودند
 و در ان نه بر آبی بروی کار اوردند و بین این معال انکه جباران کوهی
 که مویش مزبور به یگانگی و مولدش ولایت نشد بود و در دست
 امیراطور روس لغات محترم و معتبر و بهداری عموم عسکر و لشکر
 ان مرز و کشور مخصوص و مختص بود و بهر چنان نمود که جنود روس اولاً در
 حدود محاکم خود در برابر عسکر فرانس رفته قرار کار جنگ کریز گذارند
 تا جنود فرانس را به بن حیت بمکات خود آرد پس از مقابل ایشان بهر دست
 گرفته و از مقام مقابل کیم رتبه و بقدر قوه از گوشه و کنار و بین
 دیوار و اتاق و اضرا جنود فرانس گوشه و گاه گاه برای سنجایف
 خشم در برابر نیز غرض لشکری نایند و مطلقاً بهر برابر اقدام نورزند و قدم
 از دایره جنگ فزاول بهر نشاند تا بهر در ایام صفوف جنودش فرانس
 خسته و کم قوت کردند که جنود روس توانستند حمله بر ایشان بزند و عیال محاکم
 نیز توانستند انکه اندک در مقام اتلاف و اضرا ایشان بریند تا چون زمانی
 باین برآید طریق عبور و مردشان سده و کوه و دود و دود و تدارکاتشان
 ادوی تبصان نهند و از حدود محاکم خود به دوشه دور انوقت چند کیم
 از عسکر فرانس معترض قف آید و تدارکاتشان شاقص یا پیش از
 تحصیل میل و عوض بی امکان و روز بروز ضعف و ناتوانیشان زیادتر

د قوت و کثرت چو شش روس پیشتر خواهد گشت پیشتر و سرادگش و خویش
 دست رس بهر کم و بیش است و هر آنچه از ایشان معبر من تلف رس
 بر تو از جنود و بدید و خوش خواهد رسید و کفایت در کار کات موقوفه نیز خواهد
 گردید و حقیقتی که بر من بود و مصادف بجا را لایم طور در آن اوقات دان
 ایام محشر سمات برای جنود روس و سکنه در دوس آن دولت محنت
 مانوس بغایت نافع و در کار و مناسب احوال در روزگار بود زیرا که آن
 هنگام در کار کات حرب و قتال و تهیه محکم و داری و عدال ایشان
 صورت انجام نیافته و درین اتمام بکودیه بود و فرصتی معتد و درین
 مدت مرایش را با بستی که از چهار پیکار جویند تا شمشیر و فلک
 و سایر ادوات و آلات حرب و جنگ بقدر احتیاج و کفایت از محاکمات
 انگلستان برای ایشان رسد و با دولت قوی مکت روس نیز
 و ترک محاربه و محاربه نموده از آن جهت آسوده خاطر و فارغ البال آید
 و افواج لشکر که از بیم اضرار دولت روس در سواحل رود و نیوب متوقف
 داشته بودند مطمن خاطر حاضر نمایند و بواسطه ایشان بر استعداد
 جنود روس افزاید و جنرال منور و بیست و هجدهم و دو راندیشی که گشت
 بقصور آنکه در مجاری کیر و دار و معده و مندر جنود در روس اضعاف
 و انکساری و عارض خواهد گشت و محلی محکم و پناه گاهی ستم
 برای دفع بیشتر مرایش را ضرر و در کار است بهنگام ضرورت

توانند مقام منور را پناه گاه نمودی روزی چند خود را از اضرار خصم
 محافظت نمایند لهذا مکانی مناسب است و فحش رشک صحرائی بجز
 در قرب شهر در بره در سواحل رود و در بره و تخت و مضرب
 خیام مواکب نظر گوید و دشت و در طرافت سکر منور سنجوئی
 محکم و مقامات متحکم مرتب نموند که هرگاه جنود فرانس بتقابل شکر
 روس آیند یا عنایت دار الملک بطریق نفع نمایند عا کر منور که بر
 راه ایشان موقوفه شده و قطع طریق ایشان نموده مانع نموند
 ولی بر خلاف خیال ایشان جنود فرانس طریق ولایت منگور را در پیش گرفته
 و ضحاک عا کر روس بچاصل و باطل گشت مجمل جنود کواکب نمود که در
 قصه اختیار و حیطه اقدار امپراطور ناپلیون استقرار داشته مقدار
 است و در فرسخ مسافت غرضه مصاف و دست یسکران جنود نظر اضعاف
 بود و حضرت امپراطور ناپلیون جان در سینه و میره و قلب سپاه منصور
 معترضه نموده بود که تو کوئی این سپاه گران که هشتاد و شش هزار
 و جنگ ایشان را محض و سنگ کچوخته لشکر که در کارزار جنگ و شربت
 و در کفایت و حرکت و کون و رفتار و کوار یک روس حرکت نمینموند
 و مثل کد اندر ابا سی و دو هزار مرد کارزار در جناح لبیا جنود نظر
 اما که گذشته و او را مقرر داشته بود که داخل ولایت کوزل که یکی
 از ولایات مملکت روس است کرد و بخوبی و نهندید و جنود خارج بین

روس پرورد و هرگاه مصلحت داند بذر بفرستد که از بنا در سطله است مجاز
نماید و الا ایشانرا تخلف و تهدیدی که باید نماید و سازاده شوارترق را با
عما کشت نبد ملک نشسته و جناح باین جنود فرس مغرور است و محافظت
بیشتر بیک در ملک و نجیبه واقع است بعد از او که شد و مقرر
فرمود که مقابل جنود ابوالجسمی جبارال طرطوف است که از جانب ریه
بمحافظت ملک و نجیبه مامور بودند داشته شد و فیما بین جناح باین
و جناح یار جنود که درون و قاف فرس استقرار یافتند و سرکار امیرالطور
عما که نصرت ما بر سر بنجوتهم فرمود یکی مغربین کاب طفرآب یوان
افواج قراول امیرالطوری و سواره ایشان ابوالجسمی بسینر و
ساده ابوالجسمی که بفرستل باز تر بود و افواج ابوالجسمی مرسل
قرقچی و مرسل مان یرون و مرسلان سوطی را نیز که مجموع آنها
دولت و خواجه هزار تن بودند با تمام کاب بیون مامور فرمود و جنود
مغرب کاب مامور محارب عمار که روس که بجنود غربا موسوم است بودند
و دیگر ی از جو حاست نند جوق پادشاه ولایت و تنایه
بود و نام او خورام بود و استاد هزار نفر سواره و ساهه ابوالجسمی
جبارال جوان است و سازاده پانی آشا و نسکی و مرسل قشایر
و جبارال لائور مؤثر برق در تحت لوای پادشاه مغرب بودند
و خدمت ایشان ان بود که با سیتی پیش ترده لشکر

مانی روسیه را که مسی بخود کشتید و بفرستل برادر و بون بسم خود بگویند
شاهزاده و بپس بود ایشان که اهلایا بود باین جوق و مقرر است که سیه
ببود اول شاهزاده روس را بید و دفع اتصال ایشان بیک که اند و وقت
فرست یکی از دشمنان روسیه یا هر دای آنها حمله بر نر و مرسل و مرسل
بسر داری عموم افواج سواره مغربی رکاب سکه کار امیرالطور مغرب
و سرازار زوده و در جنود روسیه امیرالطور الکشتند و بفرستل مقصدی امر
خیزد و بفرستل سبیلاری سباه نصرت ساه کردید و حکام و دستگیران
شکر العبد جبارال بیکل محمل و مقرر است که در جنود مغربین بکاب
او که بکشت سرازار و در سوار بر رجب مر امیرالطور با حوز سطر
سیکانت سر و بیک که دارالملک ملک لثایه بود و در آن کردید و نظر ایشان
از مرسل و مقرر است که محافظت ملک لثایه بود و از سوار و در جم جنود و ستر
بلکه پنهان خاطر داشتند که جنود فرس را علاج بر آن نماید که بد نیست
که اراده دارند حرکت کنند و بر روش روسیه نظر را باین معلوم کرد
و در جانب شمال جنود روس ده هزار نفر از جنود و کراستان بپروای امیر
تسین بودند که با حاکم مغرب رکاب امیرالطور طریق نزد و آمد و بفرستل
باز و در جانب جنوب با جوق دوم روسیه که ابوالجسمی شاهزاده
بفرستل و در راه مراد است و محافظت داشتند ولی سافت باین سپاه
بود جنود ابوالجسمی شاهزاده بفرستل و هزار تن بودند و بفرستل بکاب

خبرال بد طاف نراده هزار سوار قراق با ایشان ملازم و موافق بودند و طریقه
سوف باقیست هزار نفر لشکر و انجمنه در جنگ بسیار با رنوس بدو باقی
حاکم شده که از جانب جوش فرشت بدانست نامور بودند اشتغال داشت
و در لایت نادره و شهر سیالک هر یک بیت هزار نفر لشکر برای معارفت
و امداد جنود و کسبه جمیع بود و مویح که در این محاربه جنود طغیان نمودند و در
من جمیع الهامات و در دست و شفت هزار نفر بود که بیایست در برابر یک
که در لشکر منصور فرشت معادست و مبارزت نموده بمحاربه و مقابله
و مقافقه اقدام و در نزدی می پشیره اطوار رنوس در ایام محاربه و کار
زار و در کوی شکسته که در دوار از دوا طلب و جریک و مالی حمل
مالک از در و در و یک یک چندان لشکر خویش بر فراهم و جمیع آورد
تا وقت ضرورت محمد و شت بند جنود او بوده باشند جملا جنود و کاکب
نمود که کار فلک را از پیشه اطوار با یونیون با نظم و ترتیب مذکور از
از لشکر آسمان فر حرکت و بجانب رودخانه تین عطف همان عزت
نمودند با و شاه و لایت و در مقابل با جنود ابوالحسن خود بر سر شهر قرار دادند و حصار
و شاهزاده و جین با وراج ابوالحسن بر سر شهر پلانی و حضرت امیر اطوار
خود با حاکم و افواج منزله رکاب طغیان مشاب بر سر کفافی موسوم به
نقرتسکی که در و در فرسخی شهر کو فو که می از بلاد مملکت تزاریه است سخا
جنان آمدند چون مقدمه پیش حاکم طغیان بر لب رود تین رسید

برادر

آب رود و در طغیان و زوری نداشت و با رام از میان جنگستان
میکشست سکه را میسر اطوار خود برای ملاحظه آب بر کنار رود و در آن کردید و در
این مرد و قتل از و سوار رود و مزور انشب که سیکور و یا نور و سرکار امیر اطوار
شیر اسامی گیتی بر خلاف مطلوب از او کان کرده سکنه ری خرد و آن
دارای سکنه حشمت را چون مهر خاور و بنظام خود آب از فلک زمین بر صفحه
زمین نهاد و این قضیه را بفعل بدشتر دندندانی بر آمد که هر که قضیه
چنین بر سر داران روم را در اول و در دوسر مدغم بودی میداد و البته
آن سفر را متروک طریق مراجعت را ملوک میدادند و معاجب ادا از
معلوم گشت که این سوار اطوار خود بود یا دیگر می این نذر نمود جملا چون از اطوار
با یونیون با جنود طغیان نون کنار رود و مزور رسید شروع در جوش نمودند
سوارای از قراق در آنست بود که اول خاک مملکت و دوسیه است
نایان و اسب خود را در آن میشد ان بچلان آورد و پس خطاب
با وراج جنود فرشت نمود که سبب این احتشام و علت جین از دسام کدام
است اعیان جنود فرشت در جواب او گفتند که منظور از انرا نام اجداد و رنوس
و شجر آن مملکت تحت تافوس میباشد پس سوار مزور در جنگل منواری
و دیگر احدی از رنوس در آن صفی نمودار گشت و قبل از جوش و فرشت ارند و
مزور سوار را افلا می بداشته و بارانی شدت باریدن گرفت
تمام جبهه و پلما که بر آن مرتب بود از زور سیل منهدم گشت و درین

اشنا معروض خدمت امیر طوری افتاد که جنود روس از اطراف چوئین پرت
 و فرار و مملکت لیتوانیه را غارتی از مقتض و بیا ر نهاده اند که کار را بر اطر افواج جنود
 نزور را فرمان داد که بقیل تمام و سرعت لاکلام از رود و نزور را عبور نمایند
 که شاید فرضی باید در خصم مظفر و غالب آمد مورخ گوید چون رودخانه
 یخین چنانچه مذکور شد بجهت باران و سیلاب بنایت پر زور و بر آب
 و لیسای آن نیکو و بران و فرا بگشته بود و مملکت مقدمه بخش جنود پیش
 و پیش فرس بر کنار رود رسید بطریق مرور و راه عبور اسب و د
 دیدند با علاج و ناگزیر در مقام خود توقف و رزیدند و مظفر امر قدر قدر
 را بنیست طوری کردیدند که کار را بنیست طوری نظر باستقبال بود و بقیل نا
 محذور که در و مصلحت بود و در و سس بر این گفتن کرد کار زار بر فلک انوش
 داشت جمعی از سواران جنود را فرمان داد که اسب بنمک
 بوی و مکت را بر آب رود زده بشنای از آن رود در با نود و رود
 عبور نمایند سواران بشیرال سل توان نزور را بعضی حدود را تصرف کردند
 بدون مملکت و در مکت خود را بر آن دریای مرگ نمک زدند چون
 بر سلاطین و نزور رسیدند زار آب صف ایشانرا مملکت و طریق عبور
 و مرور بر ایشانست و کلا در برابر نظر امیر طوری خرقی بحر خاکه و بدند و
 و بعضی از ایشان در دم آخر که سراز آب بدسبک شدند و بطرف
 امیر طوری منحرف و مرا و را شانی از روی کمال ارادت در خاکه

بجای موجود میشت و روی از در فغانه تقابل مقام نظر کلید
 از شایدهم آنکالت جبرت بر جبرت افزوده بر صدق نیت و حسن
 ارادت ایشان نسبت بس کار را بنیست طوری آخرین خوانند و بمحلا جوش
 بحر خروش امیر طوری بهر وضع و دستور بود از رود و یخین عبور و وارد لاب
 نشانه کردند و در کس کار را بنیست طوری بهر وضع شش و دانه را که دار لیسای مملکت
 مرزور بود مسلک جنود مظفر از نزور مستقر افواج و جوقانست که فرموده جنود
 مظفر آمدند را بنیست عا که روسل مامور فرمود و مورخ گوید امیر طوری
 نامیون را طریقه آن بود که در مجاری اسفار و لشکر کشی غالباً سواران
 سپاه آذوقه جنود مظفر و دستگاه از دلابت معبر و دانت را بگذر
 نامه مالی اولاب را بچند خاطر خواستند گشت و بدین راه در فغان
 اضرار عا که را و بر خواهند آمد بر خلاف عادت معهود و مشهوره
 مائوف قبل از غزینت نفرو نهفت بر لب مظفر اثر احکام محکم
 و فرمان قدر توانم بعد سران سپاه سرداران جنود مظفر آتیه
 عا در و مقرر میفرمود که هر یک بنیست آذوقه افواج الی جمعی خود
 دیده همراه بردارند و در همه منازل آذوقه لشکر نیز نهند
 تو رخانه و سایر اودات و آلات حرب در نزور لشکر
 موجود و حاضر باشد و جمیع مایحتاج راه را از آرد و کندم و در پنج
 دنان و سبتریات و بر تندی و غیره ملزومات بکل جلاوه

ما همراه بر دارند و نیز مقرر فرمود که اودیه و اغذیه به آنچه برای شفا
 خانه های اردوی کبکان شکوه لازم است همراه بر دارند که
 وضع دیوید است که چون چهار صد هزار جنود جلالت شعار
 من در مملکت و شهنشاهی آمد از مملکت خضم خبری بدست نخواهد
 آمد و هرگاه آذوقه و نیاز ما همراه نباشد که فقط در موکب ظفر که
 کب پدید آید و سرداران حبس سران واجب الاذعان
 مرتب و معمول باشند سرکار را نیز اطور عواده ای آذوقه را بسته
 بسته و جفته جفته نموده بر افواج و دستجات لشکر تبسم و تقسیم
 مود و هر فوج از افواج عواده اش هزار کوشش کند در بار شفا
 و هر دسته از دستجات عواده چهار هزار و هشت صد کوشش آذوقه
 بر میداشت و عواده ای اودیه و اغذیه و تدارکات شفا
 خانه با آلات داد و ات فله گیری و جبر سندی و عواده ای
 محض حنطه بین حلاوه بر عواده ای آذوقه و علحد و آذوقه و مود
 گوید با وجود و فور آذوقه و تدارکات و اودیه و اغذیه و سایر
 ملزومات عساکر ظفر یا شرفرض را به حکام در و دو توقف
 مملکت نمایند در آذوقه قصور و در تدارک فتور پدیدار گشته لا اظ
 علاج و ناچار بر آن شدند که مطالبه سیر رسات و ما نیاز از
 مالی انگشت نمایند و بدین واسطه از آن جنود ما معدود و کما

ایشان

ایشان در نزد عدو بنایب اندک است و دوزخ و کشتن ایشان
 از پیر بر بل و جسد او خود اذیت و اضرار و خسارت و ازار
 مالی انگشت و ما را رسد که ندیده و درین هم را طاقت دیدن آن
 و نه سامعه نیز قوت خیال را تاب نشیندن بود و چنانکه از پیر
 طر نامین خواست تا که ایشان را در مخالفت روسیه یا خود موا
 قف سازد و از آن پس اسوده خاطر با حکام کار بردار و نظر صدمت
 مزبور و مقید فایده منفاد و شجران اینهاست خبر حاصل شری دیگر
 نداد و بدین سبب اکثری از ولایت معبر بخند خاطر گشته در مقام
 ایات و اضرار خود فرس بر آمدند و بواسطه ضووت طرف و
 بدی شواخ نیز مضرات و صدمات بجد برایشان وارد آمد از
 آنچه در مجاری حرکت از شهر و ولایت و جود از و دشمن و در عرض راه
 راه ده هزار اسب و چندین هزار آدم از جنود فرس بر عرض
 تلف رسید و نیز اطور امیر طر پوز که در نو فتنه بود و مورد
 مذمت اینست اطور می داشت که در عرض راه کنار رود
 زمین نامکنار رود و ولایت عموم و است را عوده و مالی آنرا منضم
 و نگشته بدم و عواده ای ده و بار بغارت رفته و فتنه ای
 و دو آب طریق مرور بر عابرین بسته است و بعضی دشمنان
 و دست رد برای خویش آمد سرکار را نیز اطور و نام کرد

کار و امر و صحت و اشتد که این صفات و خوارات و بطله شدت باران
و طغیان طوفان بود و مردم در آن صفت بعرض ملک آمدند ولی نه جان
بود که انسانی نه شمشیر یا بر خلاف مدونی پیدا شد و باران تندی
بپایه شد و طغیان موجب اتلاف چند کسان و انعام و ماندگی
باقی ماندگان نمیکرد و بلکه موجب این نوع صدمات و مورت
انگیزه خوارات و مفرات که شکر را از فواید کار توان ادا است
و بسیاری را می توان و تا بماند ساختن خلق امورات صعب
که در توار و قطع مراسل بقیده و منازل شده و در روز گرم بهشای
نبرد و نادر و قلت آذوقه و ما یحتاج و عدم علف نوشته و افزار
خواهد بود که روز بروز را کب و مرکوب و لاغر و مطوب را از دست
میرد و بکرنه جنین مملکه بر سر ایشان می آید و مخرج کوبه و شکر گشتی
چنان که از تنان و بدو در آن مذبح و کوشش جهان نشنیده بود
نسبت ممالک شمالی فرنگستان که در سینه بر سر خنده و بدو
فلک در راه و بدن برقی چون آن سفید کرده و از سر خرم و در اند
بشی در روز از طریق صحت و کار دانی مجبور بود به بیسی سواران و فوج
خودش شب در روز کار و افواج بیاد و خوشش که اکب بود
نوش از قطع منازل طولانی همیشه در آزار باشد و نیز یکی از
اسباب سستی و اتلاف جنود فرشتن آن شد که او به و داغ و بار

ما یحتاج شفا خانه که در اردو کبیر آن شکر و نمک و طوری بود و زمانه
رشتن شهر از مریض و مجروح را مداوا و تدارک بفرستادند و خود
طفره انساب که مقرر رکاب و مرکب نصرت ایاب امیر از طوری
بود و زاده بر چهار صد هزار تن بود و در ایام حضور مکان خوش هوا
و معتدل تر و توافقی مقیاس و معیار حکما و اطباء مریض آن محبت و اعتناء
زیاده رشتن را رفرق و وجه در سنگام آرام و آراستن لا محاله از
بخانگی بکشی مریض و بیمار میباشند و بهی سبب که در سفر و رحمت
زاده و مغایره خصم حشمت و سنگاه هرگاه سوار و خسته زیاده بر عیال
کرد و کمر نخواهد گشت و در وقت در دو مرکب شکر و نمک و نمک و نمک
مریض و بیمار در شفا خانه می مرکب طفره آنها رنجع کرد و بدو که به
بایستی و داغ و غذای ایشان از دستگاه شفا خانه انکفایت نمود
مجلسا سکه کار امیر الطار در اندامی ماه چون جنود نصرت بنون او هم جوام
و جوشش حوادث مفردن را اسحق تمام و سر حنی مالا کلام با دو
استاد و اخشام حقه حقه و دسته دسته از طرف مختلفه در اینها
مشافه و نامردان و نشو و نه حکم جنود فرمود و در روز بیست و سیم ماه
بروز افواج عساکر طفره و کسور فرشتن بر کنار رود و تکی رسیده و
در مکانهای مختلفه مجتمع گردیدند و در روز بیست و چهارم ماه بر نور
شروع در حضور و اندامی در مرد و از زود و مذکور نمودند و از دستگاه

مانی ر رودخانه نشین تقریباً دو سب و چهل پراست که بنهاد
 فرسخ میباشد و از کن رودخانه نشین تا ولایت طبرستان که در کنار رودخانه
 دانست نیز قریب شش فرسخ راه است و هرگاه که کارایم را طرک است
 و در سمت در مجاری عبور در درین فرسخ قانون نشکر کنی در هر روز
 چهار فرسخ راه می نمود در مدت چهل روز بیکان مرزور محل مذکور میرسد
 و از آن وقت و نذر کات نشکر طفر نسبت بنوعی تلف میرفت و کفایت
 ایشان بلیغ و دلی برای آنکه زودتر بیکان مرزور رسد بقیل زمانه و
 خانه مذکور شد از آن قدر از اسب و شکرش معروض تلف بپاک رسیده
 و خواهمی آذوقه از ایشان مخفی ماند و با وجود مراتب مرزور بعد از چهل
 روز بیکان مذکور رسیده و سبب طول و ممول با بقیل موخر بقیل بود آن
 بود که مجاری عبور برای بقیل آذوقه رسیده انجام سیرسات بقیل در کار
 و ایشان را در نیز نیست روز در شهر و مکتبه برای تدبیرات و دستبندی وقت
 و تا قبل در زید محلا جوشن بحر خروشش فرشتن در شکای که از رود تنی عبور نموده
 با قصد نه هزار و شصت و شش بود و نه و بقیل تعداد هر فرسخ که ابوالفتح سه داران
 جلالت نشان و خبار الان حشمت بنیان بود از فرار است که در
 محضر مبادی افواج خاصه قدیم و جدید که افواج قدیم ابوالفتح که خود را امیر شکران
 و در داری افواج جدید معوضی مرشدی ناکسیر بود چهل و دو هزار نفره ۴۰۰۰۰
 اول پاد ابوالفتح مرشدی را و دوم مقام هزار نفره چهل و دو هزار نفره ۴۰۰۰۰
 و در چهل

دو هزار نفره ۲۰۰۰۰ هر چوق سیم ابوالفتح مرشدی چهل و چهار نفر
 ۴۰۰۰۰ هر چوق چهارم ابوالفتح شاهزاده یحیی بنایب السلطنه نظام
 چهل و چهار نفره ۴۰۰۰۰ هر چوق پنجم جنود ابوالفتح شاهزاده یحیی بنایب
 و تکی ۳۰۰۰۰ هر چوق ششم جنود ولایت کوریه ابوالفتح مرشدی ساقی
 میت و دو هزار نفره ۲۰۰۰۰ هر چوق هفتم افواج سقانی ابوالفتح خبارال
 بر قشیا ز شازده هزار نفره ۱۰۰۰۰ هر چوق هشتم جنود ولایت و سقاییه ابوال
 یحیی خبارال ز شازده هزار نفره ۱۰۰۰۰ هر چوق نهم از جوشن فرشتن ابوال
 یحیی مرشدی و قشاری دو هزار نفره ۲۰۰۰۰ هر چوق دهم که دولت از جوشن
 نیز در شکر بیکان از اهل فرشتن بود ابوالفتح مرشدی که اندک سی و دو هزار نفر
 ۲۰۰۰۰ هر چوق یازدهم که جوق شصت بند شکر و از جوشن فرشتن و ابطال
 حمر و ج بود ابوالفتح مرشدی آذوقه و پنجاه هزار نفره ۵۰۰۰۰ حواله سواره نظام
 ابوالفتح خبارال نان و کوفتی و دوازده هزار نفره ۱۲۰۰۰ هر چوق دهم سواره
 نظام ابوالفتح خبارال نان و کوفتی و دوازده هزار نفره ۱۲۰۰۰ هر چوق سیم ابوالفتح
 خبارال طلوع و بود و شش هزار و شصت و شش نفره ۶۰۰۰ هر چوق هفتم سواره
 نظام چهارم سواره ابوالفتح خبارال طلوع و بود و شش هزار نفره ۶۰۰۰ هر چوق
 حاکم شمس ابوالفتح شاهزاده شکران بن شکران سی و دو هزار نفره ۲۰۰۰۰ هر چوق
 و در سبب سواره ۱۰۰۰۰ نوب قلع کوب در مکتب نادر کوب بود و در سبب سواره
 حرا و قورخانه و آذوقه و ملبوس و نذر کات و غیره با بقیل و شفاخانه مرزور

که بیکان نیز یک نفر و شصت نفر

آن ایام را در اوقات توقف فرمود در ایام توقف آن شهر
مال بخت را که یکی از وزیرای دولت قوی گشت فرس بر دلا
رست شهر نشین و یکدیگر یکی گری و لایب لایب منسوب و منفر فرمود و فر
داشت که هر قدر از عا که ملزم رکاب ظفر پائین مدارا سطر پائین
و بایر مالک فرنگستان مانور و روان کرد و باز مالک بوبک نصرت
مالک اصفار و ملتی شود با ستمار و استعجاب و نیز فرموده باشد که لا
نیز در وقت از قرار دستور معلوم و بداد و دانه مقصد که در محفل نور را
مرکز داد و در اسلست مالک فرنگستان با بوبک کیوان نشان نمود و کل
امپراطور بایلیون در ایام توقف شهر و لایب با وجود کثرت مشاغل و مهمان
و تیر و دولتی باز تفاعل ابرار و کثرت جمع عداوت اثر پذیر فرمود و هنگام نصرت
از دست نمی داد و پسین این مقال در توضیح این اسهام و اجمال آنکه چنانچه سابقا
تجزیه و بیان ملطوف و منسلک کرد و بر حش عداوت و انوش روس بدو توجه معقم کردند
بودند و حتی در تحت لوای امپراطور انگشت زد و سر داریش بر جبارال برنگلی و غالی
مقرر بود و جوی دیگر اوابیح شاهزاده بقرش و در عدد از جوق اول که تو
جوق اول در شهر و لایب و حوالی آن اقامت داشتند چون خبر در وجود
فرس ملک لایب منسوب است آن گشت نایب دیری که سابقا نموده بودند
فرار و فلقه که در شهر در برهه برای توقف لشکر مرتب ساخته بودند
روا در دنده جوق دوم لشکر و دهم که در عدد کثر از جوق اول بود و سیه لاری شا

که شهری است از شهرهای مالک است
که در حواله قویان و در حد و قیاس
در حد و قیاس و در حد و قیاس

شاهزاده بقرش خسارت و زنده از سمت جنوب و مغرب از جوق اول
شهر و قیاس جوقی از لایب بند را تصرف شده و حمل اقامت افکند بودند و شهر
و انکار و بنگ را منفر جنود جلالت نمود نموده بودند و خیال با طاف باقیست از سوار
فراق در شهر فراد و نو که فاصله فاین آمد و شهر حقت فرس بود شاهزاده فرور و جلال
فرور و ناوق ابرار بود و طریق مراد است با بدو و طبع فرور نایب لایب که امتداد داشت
و فاصله فاین شهر فرور و لایب فاین که معکرا امپراطور بایلیون بود و فرود فرس است
و شاهزاده بقرش به آن سبب جنود خود را بدان مرتبه پیش برده
بود که چون امپراطور بایلیون با جوشش فرس از دوشین عبور
نماید و عربت شهر و لایب کند و جنود خود را بر پس و پشت
جنود فرس برده و دستبرد می بدیشان نماید ولی خیال
شاهزاده فرور باطل و نایب برش بکلی محاصل گشت
چرا در تصور چنان نموده بود که چندان سپاه و رکاب
سوار کار امپراطور نخواهد بود و از عهده افرار ایشان بر نخواهد آمد
چون از کثرت عدد و ترک و قوت لا محصی و لایق و در فراقتام
و احتشاد استعداد و کثرت لاکلام جنود طغیه الترام فرس
لش مخبر و از مراتب فرور آگاه است و شکر گشت است
که آن خیال اما بنجام نیتوان برود و استخوان درشت چینه
از ملق بدو و دولتی ناف را بدو دهند از آن غنیمت بر گشت

شاهزاده بقرش و بایلیون
که در حد و قیاس و در حد و قیاس

در محافظت و نگه داری خویش مصمم گشت در حال این احوال فرزند
 استحقاق کردید که سرکار فلک اقتدار امیر اطرنا پلور بادشاه و
 ولایت و مقامات را با بسی هزاران از خود و جلالت خود نامور و مغرور
 بود که در مقابل جنود و مقدمه جنوشتان که فرزندش که عزیز و
 و غلبه دارند ایستاده و فیما بین ایشان و جنود شاهزاده مزبور مایل در رخ
 و دفع و منع و صدمه و آسیب و افراز جنود و رسته از عا که قضا
 مایل نماید شاهزاده مزبور از استیلا این خبر بایست خویش و
 مضطرب گشته اندیشه آن نمود که آسپسی بچویش فرزند برسانند
 و مراد بر آن بیم آنست که آن جنود که اکب نمود کردن توانایی
 مراد و او را خویش و جوق امیر اطرنا پلور که قطع و از اندوخته
 بدان معرکه دارند و یک مرتبه در محافظه بلاکتش اندازند در
 انشای آن احوال و معارن آن احوال حکمی از جانب امیر اطرنا
 انگشته مراد را رسید که توقف در آن صفحات موجب خطر
 مضرات بکثرت و صورت خسارات غیر متناهی باشد البته
 بهرند بر وجهت که دانی و بهر دفع و صورت که توانی
 شکر او بحسبی خود را برداشته به عقل و محیس مستام
 و سرعت لا کلام بحسب که در شهر و بیرون است معنی شود
 بملاکار امیر اطرنا پلور از صورت احوال شاهزاده بفرست

سخن

مستحکم گشته محافظه فرمود که شاهزاده بفرستند این پیش که جنود فرزند بمسکری
 که شهر و بیرون است بهشت منزل نزد شاهزاده مزبور است و میوان بیعت طریق
 او را با جوق اول بمسکری بسته بکلی مغلطه نمود و معاینه میدید که هرگاه مراد و شاهزاده
 بفرستند با جوق بزرگ جنود و رسته قطع کرد و بکلی رسته ساسل و مفصل کرد و لغذا
 منزلت و شاهزاده امیر اطرنا پلور که در منزلت او با جوق و منزلت بی را با جوق سیر و
 فرج از جوق اول نامور و رسته که بتیاق جوق اول جنود رسته رفته مانع از آمدن
 ایشان برای بفرستند و رسته ایشان را احوال او آید و پادشاه و ولایت و مقامات
 فرمان داد که با یلغار و درویش بر شاهزاده مزبور نازد و بزرگ و پیر او را بقتل
 تا بکود منزلت و بیرون است و رسته پس از دو طرف بر نازد و کارش کلی تمام سازد و
 کردن و بازگشت اقتدار امیر اطرنا پلور از آن پس که جنود و طفره نمود بر سر و جوق
 رسته امور و مقرر ساخت و خاطر مقرر بر از آن جهت بکلی بر وجهت خود با عموم افواج
 بکرامت افراد خاصه و عام که لغت آثار ملکات ایلا و جنود و ستاره نمود و
 بفرستند و فوجی چند از افواج امیر اطرنا پلور که در بیعت خاطر و اجتمع خویش و
 بکود و هم در هر کس از امیر اطرنا پلور که بتیاق جوق اول امیر اطرنا
 انگشته مراد بود و بچویش منزلت و بیرون است که با بیعت حال و احوال شاهزاده
 بفرستند و رسته روان کرد و به در راه را بکلیطه نامور ساسل اند و لشکر و
 دشمن لشکر چنان امن ساخته و از غار اختیار برداشته بود که بدین رحمت و
 میوانست بر سر شهر و رسته رفته بی مایل و مانع شهر مزبور را بکلیطه و رسته

چهارم بر این نادر و کربا با و بکلیطه و
 تسبیح نادر و کربا با و بکلیطه و

در اردو از محل فروردین بجزایف و نند به االی شمس بطریق مسکن و مایه
و هرگاه نصیب عطف غنائی شمس غزیت کتاب شمس بنگو میفرمودی است
و مانع دلالت بر اینست که بر سر راه شهر نکند واقع است راه می بود و چون
گوید با وجود مراتب فروردین سرکار امیراطرا را باینچون پس از مامور فرمودن
سپاه منصور و وقوع آن ناپرنا محصور با وجود آنکه وقت غایت غایت
دیگر گشته و فصل کار و موسم کار را که گشته بود باز زاده بر یکت مقدور
و بینه توقف و بواسطه کشن وقت کار و انقضای موسم کار از خود
سپاه نامحدود و اقربین مختصر و ماسف فرمود اگر چه برنی برانند که آن ناخبر و
از روی نادر کار بل بالاراده و غنیمت برآمده است و فوری در مزاج و ضروری در
فاطمه امیر بخش روداده بوده است که او را از نخل صدمات لشکر گشتی در حالت
سپاه لاری مانع آمده بر خلاف عادت محمود و شیوه مالوف چنان فرسخ
در کار میفرمود لی نه چنانست بلکه علت توقف انظام مصالح کار و کثرت بر لغز و
بکلیت توقف انظم مصالح کار و کثرت بر لغز و چنانکه در مکتب نصرت
بود بجهت منزل و نداشت بر حسب امر امیراطرا ری در برابرش نهاده بفریقش و شانه
بفریقش خصم را در برابر دره مراده را با جوف امیراطرا نکند و معلق و بد چاره را
نصرت یافت و راه است مسکن و در بره را بواسطه احتشاد جنود فریقش سد و در غایت
بران نصیب نمود که از عقب سر کتاب شرقی فرار نماید و چنان میدانست که هرگاه
از استیلا و شکست با ولایت باریداف خود را و بینه رساند از اینجا می

مسکن امیراطرا نکند و بفریقش خواهد کرد و جنود ابو اسبی شاهزاده فروردین خال
بیطاف چنانرا ل دارد کلاف که بواسطه پیش آمدن لشکر فرانس دست بزرگ
و الحاق مسکن و سینه یافته با طالع بکونش نهاده بفریقش گشته بود و در فریب
نجاه هزارتن بودند و با بستی از صحرای مشرق و ناهموار و لایب لایب که نوره
زار و صعب الجور بود و در نمایند و شیخ و سر چشمه رودخانه یکدیگر
و بحر مالیک داخل و جاری میگردید و کلاً و طرأ در دری و تلال و صفحات
صحرای فروردین عیان شد و بفریقش کل و لا بود که بهیچ وجه من الوجوه مردود
عبور از انصفحات صورت امکان نداشت و جنود در سینه طرفی چند
از آنکه قتلعه اجداث نموده بکشت و ساروج از زمین بر آورده اند که بکشت
ضرورت طریق فرار و کربز نشان نمایا و اماده بوده باشد بجهت شاهزاده
بفریقش با چار و لا علاج بدافه و قتلعه خصم از مقابل برداشته بدفع و دفع
و منع حمله و هجوم دشمن اشتغال و زریه منزل و بوقت در اول کار کارزار
عموم آئینه و طرق که در بینه خود رسیده واقع بود و بزرگ حمله و بفریقش
و غلبه و نورش بکلیت تصرف و تسخیر آورده و راه عبور و طریق مردود را
از انطرف که از انطرف و جهات دیگر مسکن امیراطرا نکند و نزدیکی
بود بکلی مقطع و مسدود نمود و از آن پس در صدد تصرف و تسخیر
شهر منز و سه طرق و معابر و راهها و شوارع انصفحات برآمد که نام آنرا
فروردین مانع از فرار است شرق و البصال لشکر کجالی شهر و بفریقش و

آید چنانچه در نظر داشت کار را بر او و جنودش تنگ نماید و چنانچه در خاطر
 داشت و همت بر آن گذاشت شهر نربور را بخیط تصرف در آورد و بیرون
 شاهزاده بقریشین اختلاطی پرست فی جان و اختلاطی چندان در احوال و
 اوضاع بهر سبب که موصور و هم دور اندیش بقصد این آن ننمودند که در کار
 و مشغلات بشمارد موصح گوید هرگاه در آن سنگ تمام و کبر و دار که کار
 برت شاهزاده بقریشین زار و امر بدان منوال صعب و دشوار گردیده بود که هرگاه
 در آن سنگ تمام با دنا و لایت و تغافل و نیز عزرائت و کار دانی و کاهی
 و مرزبانی بطور سر بسته یافت و استعداد و شوکت و همت و هجوم
 بر جنود شاهزاده نربور میر و دی و شبیه و لنگیک جنود شاهزاده
 نربور کمال تغافل و همت و انانیت و موجب استعلاطی شاهزاده بقریشین
 و جنود دشمن گردید و چون این معنی مروض خدمت ناپلیون افقاد
 بغایت متعجب گشته پادشاه نربور را منضوب و از سلطنت خلع
 نموده با خفت تمام بولایت و تغافل و اش فرستاد و از غایت
 لطف و غرور فرادول نیز بیا و همراه نموده از انفس دشمنان بفرستاد
 بجای شاهزاده بقریشین از تغافل پادشاه نربور فرصت یافته از قمار
 اضرار و بجانب جنوب میل کرده بخیل تمام خود را با صلح رود
 بر نیزینه رسانید و در حوالی ولایت نابز و دانگ از رود نربور
 عبور کرد و از آنجا بجانب اعلی میل نموده تا شهر ما بیلان رسید

وادی که در میان
 دو است تخت کند
 بجای خرابی و بیلان

وادی که در میان
 رودخانه و نربور
 که رودخانه نربور
 که رودخانه نربور

مرسل و نوبت نیز متعاقب او ششامه درگن شهر نربور رسید تا شهر
 بقریشین باز بر نربور بنده بجا آمد و نربور با یک تاج
 خصم فرو نشاند و بقریشین ششامه بقریشین بقریشین بقریشین
 لغت و سنگ با دگر بخت از دماغ عد و برآرد و بقریشین بقریشین
 باله و طریق عبور و مرور در سبیل آسا از میان کوه جنود انبوه خصم باز
 بر حسب منظورهای فرار سازش زد و مجملات باین آن دو سر در جلاد
 شمار و امیر ملاقات آتش غروب و فخال در اشغال آتش و نربور بقریشین
 مجروح گشته شده بجنوالم چون دی چند برآمد در اول چهره عیدم الفحال
 شاه نصرت و اقبال از پس برده و خفا و وای حجاب اخفا و جنود کواکب
 نمود و روس را نمودار گشت و بقریشین در خاطر گشت و لی تا فریاد
 مشکین شام نصرت و فتح بر شق رایات ظفر آیات جنود در شاد نمودند
 در آن روز و ابواب ظفر و فتوحات بر چهره امانی و امانان باز آمد شاهزاده
 بقریشین را تاب مقاومت نمانده منهنز گردیده فرار را بر فرستاد و نربور
 با ضرر و خسارت بسیار از آنجا مر حبت گردید و راه فرار خود را بقریشین
 اول از راه جرای رود نربور فرستاد و روان گردید و بقریشین تمام و بطشی
 لا کلام تا بقریشین بیلان رفت در مکان نربور از رودخانه و فی بقریشین
 کرده جان از دست خصم بدر برد و از صدمه و دشمن مستخلص گردید
 در خاک رسیده داخل گشت و غریبانه کمال فعال بجنود و امیر اطوار لگند

یافد بمسکریه رسید بقال برساند و منزلت مورث و منزلت آذونات و منزلت بی
 که چنانچه با افاضات است بدان رفت بر حسب امر قدر قدر امیر اطوری صاحب
 جونی اول روسیه و محاربه بالکرا امیر اطور الکسندر زامور بود و در سر مسکریه
 روسیه تا حقیق آواز نهادند تا با عمل السیر و در ویدیه رسیدند و رود نر بود و عمل
 فیما بین آن دو لشکر آمد در غلظت این احوال خبر بزرگت و شکست شایسته بگفتند
 مسیح بخارال بزرگانی و طالی سردار جونی اول روسیه افتاده و کشت که در محل
 جنود شایسته بگفتند بمسکریه که در شهر در نزد است امکان نخواهد
 یافت و نیز ملاحظه نمود که هرگاه جنود فرانس غلظه از رود ویدیه عبور و میسر
 جنود مزبور را بیکر طریق و وصول است هرگاه بگفتند بمسکریه مرقوم بالمره
 منقطع گردیده کار برایشان دشوار خواهد گشت لهذا مسکریه از غلظه در نزد
 حرکت داده از جانب یمن رود ویدیه سر بالا روان گردید و امیر اطور
 الکسندر قبل از حرکت از در نزد بخارال و جنتین ناما مور فرستاد
 که در حوالی شهر مزبور متوقف بوده متوجه حرکات خصم باشد و بمسکریه
 بفرستد را محافظت نموده بمیش فرانس را مانع از رفتن لشکر مزبور آید
 و طریق مرور و عبور ایشان را منقطع و منوشش نماید و جنود نامحدود
 روسیه همچنان بر همانی بخارال بزرگانی و طالی مایه داشت مینمودند و
 بدان منوال راه می پیمودند تا چون بشیر پالایک رسیدند امیر اطور
 الکسندر را از مسکریه طغران و جنود طغران و سکا را بدرود نمود و چون

لشکر روسیه فرستاد و از بخارال بزرگانی
 بمسکریه قلعه را در نزد رسیدند و در
 چنانچه پس از آن وقت رسیدند که در نزد
 روسیه از هر طرف بیاید و در بخارال بزرگانی
 فرستاد و این نامه

داده افتاده است این که بخارال بزرگانی
 عظیم را در نزد طغران و سکا را در نزد
 و از آنوقت شایسته بگفتند بمسکریه که در نزد
 و چون این رود مزبور بیاید و در بخارال بزرگانی
 این دو لشکر با کاه روسیه بمسکریه

اشتبک مسکریه را غریبت بجانب ششمر سپهر رفت مکتوب منقطع
 فرمود تا االی و سکان و سکنه و قطان الشمر محکم بنیان را بنوازشات
 لولا که نه سستله و ستمال و بیفتد است امیر اطوری امیدوار و خوشحال
 فرموده بر امر خطبه لشکر کشی و قتال ترغیب و تخریب نماید و بفرمانت شایسته
 ایش تراحم و مقبل تکالیف و امورات منظوره فرماید و بخارال بزرگانی
 بر حسب مرقوم همچنان با جنود طغران و مرقوم روسین جانب بالای رود نر بود
 روان و متوسط نامه و با پارمرشا هرگاه بگفتند بمسکریه مرقوم و مقرر شد
 که از ساحل رود وینی بفرز نشیب ناما بشیر لنگه که فاصله فیما بین آن شهر
 و قریب مقداد است نرود فرسنگ باشد باید تا در آنجا ملحق و متصل
 بیکدیگر گردند و سر کار کردن و قار امیر اطور ناما بلیون نیز مرقوم جنود کوا
 نمود و عساکر طغران را تصرف نمود در ایمان مکان که در شهر و قریب جنود
 روسیه داده اجتمع و اتصال داشتند ما مور و مرید با فسر مود و غیر
 در ستمال اشتبک مسکریه صرصر خصال را با انست منقطع فیما بین
 و منظور ضمیر و پیش نهاد خاطر کیمیا بفرستش آن بود که زود بمقام مزبور
 رسیده مانع از اتصال و الحاق آن دو جونی ملاقات سوق و خود
 رشادت سوق بیکدیگر آید موزع گوید که هرگاه سر کار امیر اطور ناما بلیون
 بین تدبیر صائب و خیال مناسب اندکی زود تر می پردشت و
 آن کار را روزی چند پیشتر بدست و از ششمر و بیکه ستمال

بجمع جنود و سیه شافت بلاشبده و بی شکست قبل از جوارال بزرگانی
 بمقام نرگور میرسد و یکصد و بیست هزار نفر جنود و طفره فیا بین جوف
 شاهزاده بقرنیش و جوارال بزرگانی را میکشند و مانع از اتصال
 ایشان یکدیگر میگشت و جو قات جنود بر سر برکت از دو جوف
 جنود و سیه نیز مقرر فرموده بود و مطلقا مقام نشویش مراد را باقی نماند
 جملا جنود و فرانس را بر سر برکت بفرم و لایت و تیب روان بودند
 تا چون فریقین قریب یکدیگر رسیدند جوارال بزرگانی نظر بکدام
 بر احوال شاهزاده بقرنیش خلاف قانون داشت که فرار نموده
 خود را بمقام امن کشد و او را بر حالت خود نهد لهذا مصمم بر آن
 گردید تا با پلین بمقابل و محاربه و برود اقدام نماید و در صدد طبع جنگ نهاد
 مگر این احوال مسجع ادا شد که شاهزاده بقرنیش پس از نیت
 از جنود و فرانس راه گنج اگر در شبست سنا لیسک رساند و در
 بعد از ورود او شاهزاده بقرنیش نیز وارد شهر نرگور گردید و موج
 گوید اینکه حرکات و اتفاقات که بدون رحمت و مضرت بر خود
 رسیده را روی داد و بدون تحمل مشقت کلی و محاربه مقابل منظر
 اصلی است که الحاق و اتصال و دو جوف لشکر نصرت اثر یکدیگر
 بود و پس آن موجب اضمحلال و اختفای سر کار امپراطور با پلین
 فله سپهر است حکام در بریزه را بزرگ اقبال و شوکت و اجلاال بکجهل نجر

و تصرف

و تصرف آورد و شهر محکم و تیب را که در انضباط و استحکام باره و برج
 با طعم ذات البروج فلکات لایت برابری داشت و از ارتفاع جداران ملوک
 بنیان فلکات اثر را با بهره رفتن لایت پست می پنداشت بدون رحمت
 منجر و ستم کرد و بی ارزان پس که جنود آمد و دو جوفش بجز محورش نثار
 نمود و رئیس نام او محمود را در شهر سنا لیسک جمع گشتند و با المره از شهر و تیب
 و طفره در بریزه را در که گشتند و لایت نشن و محافظت جنود طفره آمد و فرانس
 قلاع فلکات ارتفاع نرگور را چند ان اسفاح مراش نراند داشت و برای کارشگر
 کشی و منظر و ملکات کبری سر کار امپراطور با پلین مبعده فایده نبود جملا
 چون سر کار کردن و قار امپراطور با پلین شهر و تیب را بکجهل نصرت و نجر
 آورد و جنود نصرت نمود و در دو لایت نرگور گردید و سران سپاه و سرداران
 جنود نصرت دستگاه و اعیان و اشرف لشکر و آحاد و افسراد
 بهوش طفره لشکر کلا متفق رای و موافق نپذیر گشتند که باید بکجهل است حکام
 شهر و رحمت مکان و سردی هوا و شدت سرما و خستگی جنود و طفره آثار
 و کمزرت و دو جوف و محاربه کار شوکت مدار امپراطور با پلین در آن
 محاربه را با جوفش بجز خورش و سیه موقوف و متروک دارد و در آن رستگان
 در شهر نرگور توقف و انراق فرماید و عا کر نصرت تا شرم در مواحل بود
 و در آنرا مکنه مناسب ممکن سازد و نادر خستگان استراحتی مراش نراند
 حاصل و خوش فایده نثار کات لشکر از مالکات محروسه حاصل آید و تنگام

بهار از آنجا نهضت نموده بنیج میسر شود بطریق پر دوازده مراتب را
 مردوخ خدمت این پادشاهی داشتند سرکار امپراطور از کمال محبت و غرور
 رد قوال ایشان فرموده است درین سال کاری چندان از پیش فر
 که توان دست از کار کشید و االی فرنگستان کونند که درین کارزار
 بدون فتح و پیروزی کار دست از مجاریه باز دارند و محل بر عجز و حضور
 من نمایند معارف این احوال سه داران روسیه را از احوال چنان
 لشکر یکدیگر قوتی بدیدار گشته حرکت نموده که در حوالی شهر وینیتس
 زخمی بخود فرانس بستاند و بهشت شهر وینیتس که فجا بین ولایت وین
 و مالتسک واقع است روان گردانند در عرض راه مسیح جنارالی بزرگانی
 افتاد که امپراطور ناپلئون مندارک آن است که از مینه لشکر روسیه
 و بر سر شهر مالتسک هجوم برد جنارالی مزبور از استیلا این خبر مطلع
 گشته از پیش رفتن پاپس کشیده بجانب جنب حرکت و بهشت
 شهر مالتسک متوجه گردید که هرگاه جنود فرانس بر سر شهر مزبور روند
 بزودی مستحضر گشته بآباد فلکیان شتاب مورخ برشته پان یکصد
 که انحرکت و حجت بآمال و فکر که از جنارالی مزبور مینماید بروند
 و عرصه ظهور رسیده موجب حصول نصرت کلیه دستخوارات
 ناقصه برای او و عموم جنود روسیه گردید توضیح این اجمال افتاد
 این تعالی صدق اشغال آنکه چون جنارالی مزبور بجانب مینه رفت

و بدانست

و بدانست خان جناب کردید چند آنکه بیشتر بیشتر رفت از جنود کواکب
 نمود فرانس در جانب میره کمتر اثر یافت و برو مسکوم کردید که از مینه
 بهم سبب و ضرر نیست لهذا از آن طرف نیز مراجعت و مجدد بدانست
 که او لا محاله با بود خان غریب متعطف نمود و انحرکت و حجت
 مدت چهار روز امتداد یافت موجب توفیق کار و تعطیل امر کارزار او
 گشت و چون مراجعت از طریق ثانی براه اول نمود مجدد مسکوم شد
 خاطر رشادت روسش گشت که سرکار جلالت مدار امپراطور ناپلئون
 باز آیات نصرت آیات و اعلام ظفر فرجام فلک سات را بهشت
 شهر مالتسک شتافت و جنود نامعدود و است مفلک احتیام نصرت
 نمود فرانس را بجانب لشکر فلک محمود مرصه بجای فرموده است و بین
 راه بر زمین است جنارالی مزبور سلسلزم کردید که مجدد با استیلا
 و سرعت نام بآباد و استیلا شهر مزبور متعطف خان آید و بدید
 سرکار امپراطور ناپلئون در آن باب چنان بود که چون از غریب جنارالی
 بزرگانی بر چشم زخم و صدمه جنود فرانس مستحضر گردید طرح لشکر ارانی
 و سپاه کردانی را بکلی لغیر داده جنود نامعدود وسیل آمود کواکب
 نمود و جوشش بفرودش نصرت نوشتن با فرنگت و پوشش و از آن
 و جنب مراجعت فرموده و سه مان داد که در ساحل رود فی پرتیج آیند
 و بین ترسپس از میره جنود روسیه گذشته عقب ایشان را گرفت

و بشهر سالینک روان گردید و بخارال بیکلی چنان میدانست که امیرالطو
 ناپلیون از زمینة جنود او مرد و نخواهد فرمود بجای امیرالطو ناپلیون بحسب
 مرقوم جنود نامحدود را برکنار رود و فی پیرو به بعضی وصول چهار پل بران ترب
 و جوقات ابو الجعی ترش فی دشا هزاره یو چین و مرش و نوشت را از رود
 گذرانید و مرش و نوشت نیز با این ن جو کر کرد و دشت هزاره با فی
 آتاپیک و نوشت را با جوقات ابو الجعی با موثره بود که محافظت
 طرف نموده نگذارند از جنود خصم در عرض ماه پیروز دار میشت بیکمشت
 بر میباشند و جنود خصم را بضرر تیغ آید اما حوالی شهر کرانشی که در بیک
 سالینک واقع است رسانیدند و در آنجا محاربه شدیده نموده بر خصم
 غالب آمدند بمیل بن معالی و توضیح این اجمال انکه سران سپاه
 و جنگاران دستگاه جنود ظفر نمودند و سیه خوارال نیور انکی را در دلا
 سالینک متوقف و بجر است و محافظت آن قلعه سپهر حصان
 ماورد نامزد نموده قبل از آنکه وصول خبر فریت اثر غنیمت سرکار امیرالطو
 ناپلیون بهست شهر سالینک از محافظت شهر مزبور مسلم و محاف
 و هشتمه با شش هزار تن از جویش لفرت اشغال فرستادند
 و در روز و حاکمات و کلمات ایشان استحضار حاصل سازد و بعد
 امکان و فوت و اندازه مقدور و دسحت بمافیت خصم از جو و دفا
 آن جیش که در دوش طیش خبر بردار و بخارال مزبور چون طلبیده

بیشتر از آن

و مقدمه عا کر لفرت نمود فرستاد را میاده کرد بر خود مخبر نمود و غنیمت را
 مقرر داشت که جلوه نماید و در برابر آن جیش بر طیش که کرده و ن را بیکمشت
 تواند انداخت و بعد متی ارض ساکن را منزلزل و متحرک تواند ساخت
 ناپلیون کند و دست از جانب بردارد و باز اندازه بدر گذارد و بخار
 و مجاهد و مقابل و مقابل و دشمن بردارد و غافل از آنکه کفشد اند که چنانچه
 بود و در کسینک نیز پیش باز و بین چنگ که پیشتر در کر فقی
 موش لبت مرش و در مصف پلک جملا خوارال ساده لوح مزبور
 بوخی از منشی باده خیالات خام وریش کا و بخیش آمده مستحق
 که جنود کو اکب نمود خصم با پیاده و و چندان جنود او و پیاده هزاره
 سواران آهونک و پو چون بیل و مان و شیر زیان رخ بد آورده اند
 خوارال مزبور را از آتش سواران خبر رات مانده با بدق سر کنون طریق
 فرار را در پیش و در بشهر سالینک نماده سرخویش کرد و مرش و
 چند فوج از افواج سواره تحاقب او فرستاده خود نیز از زمین مزبور
 ناحت و تار شغال و رزید و ناپلیون چهار صد نفر از جنود خوار
 مزبور بمعرض تلف رسیده و پیچیده نوب از ایشان با لوبی تحریف
 خصم درآمد و سرکار امیرالطو ناپلیون نیز از عقب مرش و فی و مرش و
 بجانب سالینک روان گردید و دشا هزاره بقدر کشتن خوارال و کلا
 با ابو الجعی خود بایداد بخارال نیور انکی بشهر مزبور فرستاد و خود

نیز با جوق ابو الجحی از جانب یسار رود و فی چرخستجا با ماد شهر
مقوم روان گردید و بخارال نیز یکی از سمت یمن رود و نیز بود
با شملای آن شهر خان غریب منوط ساخت و سرکار امیر اطوار با یون
قبیله میفرمود که قبل از وصول امداد ولایت فرمود را مسخر سازد و شهر فرود
از قلع منظمه مالک روسته و دوازده هزار شصت نفر جمعیت
داشت و در سمت یسار رود فی نیز واقع است و سی عدد برج بر اطراف
آن مرتب داشته و بر روی مسمی باشد و برج در آن ساخته بودند و دیوار
شهر را شش نزع قطره داشت نزع از دفاع بود و خندق نیز بر دور
آن بود و دی عماراتی چند در خارج شهر اتفاق افتاده بود که مرا مالی
شهر را مضر کار و فتنه کار را بر بود چه سبب کام یورش و محله و هجوم
و نورش محاصره که فوج دیوار شهر میرشد عمارات نیز بر دور
مافع از وصول کلوله و آتش محصورین میکشت بخارال را فتنه حکمران
شهر نیز بود که شش نرزه هزار جمعیت و احتشاد و عزم خدمت داشت
پنا دهنش بودند و ادمردنوا ای آتش اندیده سان بجان اطاعت
مینمودند از رکات و تمیات محافظت و محاربت شهر را آماده داشت
و باغری ثابت و خیالی را رخ بکنداری شهر و محافظت فتنه پردا
و دور و از آن پس شایسته چو ل نیز با جنود ابو الجحی خود میجانی
و امداد او دار داشت جملا اولامر شش گی که بود و رنور و کثرت

نهیست

شجاعت و اتفاق لایق و کمال رشادت و نهایت بهادرت شهر اتفاق بود و پای بر است
در باره جلا دست نهاد و محله ویشی مردان بر دور و در پای دیوار قلعه رسانید و یکی
از پیش نیز در محل آن عقد شکر گشت کرد و خود نیز خراجی بر داشت و در غنیمت
که در شش را بر ضرب کلوله برق مانند توب و عذر شش قلعه ان نیز حیات
بر باد قار شده آتش بر کانون سینه آتش افتاد کثرت ثانی نیز با کثرت
و خود در دامن گیر شش گشته تا که آیه بر روی کار آمد مجدد ایورش
بر چون کثرت اول شش بانی توانست کرد چون کار ساخت
دانست که آن عفره بیستی کشیده بخواب گشت اندکی عقب رفتند
از کلوله توب صاعقه بار آتش بر غرس جان قلعه کبان فتنه انان
نهاد و تو بچمال چاکیت دست را بر تیر و هم باره و برج شهر فرود
داد و در غرب عصر آن روز که کیه جستم و اجلال سرکار خلعت افتاد
ناپتون از سمت شرقی رود فی نیز نمودار گردید و متعارن همانوقت از فتنه
دیگر و در فرود جوقات جنود روسته چیده ارگشت که لسمت شهر آمدند
سرکار امیر اطوار را چون نظر بر لشکر روسته افتاد از روی شرف او آبر گرد
که عاقبت بر حسب نظر و خصلت جنگ بر برابر مضطر نمودم مورخ گوید که عفره
ناپتون آن بود که روسته از دروازه ای شهر را لنگ بدر آمده بخارج
برابر خواند بر دشت و بدین راه به نیت صفوف جدال شغال از ریش
ولی بخارال نیز یکی از آنکه استظهار مملکت روسته بخود فرمود بود

بنویم آنکه بباد از بزمب ناید و ملک کللی از دست رود از چهار بزرگ و بر
 منجبت و محترز بود و بدین و هشتاد هزاره بفرستش را تا ببادا بمشانه خواب
 و لایات ملک و اندام مزاج و باغات چنان گشته بخار به برابر بر دارد
 فن از در و کشته بر لایات کتاب شهر انسید و محافطت الضحیات نماید
 ساعت و خود با جنود ابوالکحی و از شهر بیرون کشد که بدو استغراب است هرگاه
 از نظر احوال بپایان نامتکام عصر انظار برده اثری از جنود خشم ندیده
 بهیچ وجه از ایشان ظاهر و هویدا نکند چنانکه چشم پیراه در دوازده سفید
 که به بسیاری از خشم و سپاه روسته پدید آید و ادق را متکام سرخی
 و خوراکه زردی نزدیک رسید هر یک از سران سپاه و سرداران جنود
 نصرت و سنگه در آن باب حدسی میزدند و سخنی میزدند و چندی موقوف
 میشدند و مثل موراث موقوف خدمت جلالت سامت امیر احوالی
 داشت که کان آنست که جنود روسته بوات بخار به تمامند و طریق
 کارزار با اقدام جارت نه چنانند و گرنه وقت کار نکند است
 و ازین پس نه متکام بخار و جنگ و مرثی و دیوانست نیز بکس خوش
 سختی موقوف خدمت گیش داشت و ما سرکار کردن و قمار پیر
 طوری بر نعل خود باقی و نامت بود و در جواب سخنان ایشان
 فرمود که شاید جنود بر چیل و سالوس روسته منتظر و متر صد اند
 که مهر خادر در حجاب غریب مخفی و پنهان و پرده ظلام شب چهره

پوش

پوشش شاه خشت و عذار جهان آید که خفاش و ش در نار یکی
 شب از در و از ای سوراخ صفت پیر آمده در پناه دیوار شهر
 بصفه صغوف و جدال اشتغال و نامتکام طلوع صبح
 انظام امور کارزار بر وجه منظور و همنده چه گفته اند
 مهر و خنده و چو پنهان شود شب پره بازی که میدان شود مجلانمکام
 صبح نیز عرصه وسیع و میدان فسیح فاصله فیا بین بیوشن بکوشش
 فرشتن و باره و بیج شهر را خالی از وجود جنود خشم و عاری از لشکر
 دشمن دیدند و چون لبست رود و بی پیر که بی آن متصل شهر
 بیرون کشد است نظر اندام شه شاه راه مبر را ملوک از لشکر و
 و عواده قوب که به بکس جنود روسته دیدند که نیکی و سرعت دکان
 فرار بودند سرکار امیر احوال از مشاهده آنکالت از خیال خویش
 مایوس گشته بغایت در غضب شد ولی بخارال بر لایات نام
 متکام است و خود با جمعی خواص در درون قسعه لود و پرده نشسته
 بود سرکار امیر احوال فرمود که باستیصال نام خاطر از تسخیر قلع
 نباید پرداخت و از روی بی پیر عبور کرده متعاقب جنود منتهی
 پرداخت و فرصت نباید داد که خود را با معنی رسانند و مرثی امور است
 مردمن داشت که اکنون که جنود خشم فرار دشمن را بی ستی حفظ
 انداخته اند لا محاله مرا که اکنون مسخر و دم خواهد گشت ضرور

بجای نیت که موجب مزید آفات جنود غنیمت مصاف کرد و نیز
 درین هنگام مردور عا که منصور ازین مقام و مجور از رودی بی پیر خلافت
 طریقه غم است مناسب چنان است که مرست را درین مکان اطراف
 و در بهار آید از رودخانه مجور نموده بمحاریه برداریم سرکار امیر اطوار
 مراد را جوابی درشت فرمود ترش مزبور بخود فریاد برآورد که دین
 فضل بردن لشکر بسنگو فرخانی و ضرر نثری ندارد و با افواج هوا
 لب مرود و بی پیر نوسن حاجت و چون جنود رو سیه آر نیست
 رود سنگر جنود و ترشرا هدف کلوه لوب ساخته بودند با دواش
 پرده است و بی باکانه بر راه کلوه لوب خصم بسپار و سران سپاه و ترش
 چون او را بدست حالت دیدند که خود طالع کشته گشتن است بجای
 نزداد شناخته از آن مکان پر خطر شش برآوردند جملا جنود
 فسر نش بر حسب امر پلیمون از اطراف یورش بر قلعه بردند
 و قلعیان نیز بنیاداری شهر و مدافعه خصم غنیمت فخر برداشتند و کرات
 مدیده جنود فسر نشرا از پای دیوار فسد بغیر کلوه لوب
 و قلعت دور داشتند مجدداً یورش بر آن شهر محصور میزدند
 و درین حملات متواتره قرب چهار پنجاه تن از جنود فسر نش کشته
 تلف رسیده جملا هر چند محصورین روزی چند و یکدر مقابل جنود
 فسر نش مقاومت می نمودند و رزید ولی بخارالی بزرگانی بودند

اینکه با داد از قلعش او در شهر مزبور سرکار پلیمون را فرضی حاصل گشته
 سر داران بلا داشتند را با افواج منصور را مور تصرف میبردند و
 سواره او بشهر مزبور فرماید از آن لبس که بقدر مقدور از آذوقه و آلات
 حرب و غیره اسباب از شهر بدر بردند و راه فرار مالی شهر را از انصراف خصم
 محفوظ کردند و فسر نمودن نا غنائی شهر را کلاً سوزانده و خود و متوفین شهر و شب
 از رودی بی پیر عبور و فرار نمودند و عمارات محصور و فسر بقصور و کس کن چنانچه
 که هر یک رنگت فسر نشان و غیرت عمارات کلستان بود به نسبتند
 و ویران نموده با نش فریت و حد سوزانند که جنود نامدد و سواره نمود
 فسر نش در آنجا کجی نگرفتند و در مقام ضرورت منفعت از آن حاصل نزنند
 چون جنود طغر نمودند فسر نش بر فرار قلعیان اطلاع داد و استخفا حاصل نمودند
 در روز آتش بنیام طلوع صبح که غنائی عمارات خاور با صد هزاران
 شوکت و فخر بزم فسر نش و ذات البروج سپه دار کلیمون افق لشکر
 آورد و با تیغ شجاع یورش و حمله برداشت و قلعیان کو اکب تاب مقاومت
 نیاورد و رو به نیت و فرار نهادند با فسر تی بر تر از مهر خاور و شوکتی چون
 جمشید و اسکندر بر شهر وارد و داخل گشته و هنوز و آسبیه پرانش سوزان
 بود و کلاً منهدم و ویران سپاه فسر نش نیا و جنود طغر دستگاه فسر
 از مشاهده این صورت و تعجب و حیرت مانده و از مرهب عداوت
 داشتند و صورت و مر اسیم دشمنی و حد و فو فر کینه و زری بپوش

با فرد بهوش رویت در کشت شده از نبات قدم و استادی اثنان
در حار به توحش و توحش منقش المرای و الخلیف که دیدند که در آن حال
و جدال و کارزار و قتال را با آن جنود و ثبات خصال موقوف دارند و کار
کارزار و قتال را با آن جنود و بهار سال آینه که از چه میزند که جنود و رسته
از هر مقام و حق و شهر و قسده که فرار و بهر نسبت می نمایند مایه همارت و سنگ
و باغات و قلاع و ولایات آذوقه و ادوات را میوزانند و مجزوبه و منهدم
مبزنند و جنود ناموس و دین و سرای آذوقه و سیورسات و بی ملک
و مقام و پست و فریاد می کنند و در هر مقام که منزل و مقام گیرند
بهار از ادائی و نه شکست را خدائی نه مجروحان را مرسمی و نه تنها بازا
بدی نه عقب ماندگان را و نه بکر سوختگان را ساید چاشد چون صورت کار
بین اخبار دیدند داشتند که جنود و رسته بگزت زحمت و و فرود آمدن
را می خواهند شد و در عین مجر کار را بر جنود و فرشتگان خواهند نمود آری
نه چنی که چون کریمه عاجز شود بر آرد و بکمال چشم بکالت مورخ که بر سر کار
نیز برای دلجو و جنود در حکام و رود و شهر را بکشت بظاهر فرستد و این شهر
توقف را مناسب است این نستان را در اینجا عیانیم و نام حکام بهار
امداد نیز از ممالک محروسه میرسد در آذوقه یا در اینجا یا در شکو یا رسته
مصلحه خواهیم کرد ولی بخلوت محارم و خواص را میفرمود که توقف را اینجا
بنا به فرار از نزد خشم است نباید که بکسر شکو و در اینجا فرار مصلحه

با رسته و بهیم مورخ که به استیصال نامیون در مجاری امورات انفس
موجب استیصال و استیصال او که دید چه بواسطه زحمت راه و استیصال
بسیاری از جنود او و مجار و مجروح کشته آذوقه و ادوات و غذای است غنی
مانده و بکسر و بدین راه بعضی تلف می رسیدند و جمعی کثیر در مکر کارزار
عرضه آید و کار و کوله نوب است با رستم میگردیدند شاید این مقال آنکه در حکام
و حصول ملک و کس رسید هر از لشکر با تارکات و با بختج سوا بی جفات
جدالگاه در رکاب او بودند و در وقت ورود و شهر را بکشت زیاد و هر یک
تلف جنودش بعضی تلف رسید و روزی روزی از قوت مباحثه و دزد و بکشت
است از جنود و رسته را با یو یا یو با رفوت و کشت مباحثه و و امیر اطوار
آنکه در اینجا بکسر سبقت ذکر یافت بشهر شکو رفته و در و د امر او
و اشراف و کسبه و تجار شهر را جمع کرده و مرایش را فرمودند که منظور
من آنست که تا از جنود و فرشتگان در خاک باقی است دم از مصالحه نزنم و چنانچه
فرشتگان از ملک خود بدر نکند مصالحه با ایشان تمام و تمام طبعات ایما
شهر خنده اما نوشته با امیر اطوار آنکه در شهر سپردند که از جان و مال در راه
امیر اطوار خود مصالحه و اقبال نمایند و او را با تجار شهر مبلغی خطبه و مقداری غنیمت
در میان خود سوخت و تقسیم نموده بعضی عرض آوردند و از آن پس اشراف
و اعیان شهر و بک خود از یکصد نفر ده نفر نام نویسی کردند و اهل نظام نمودند
و هر یک مرچ و تارکات سر باز رسد می خود را از خود دادند و برقی

مستوران مملکت هر کس که قصد نفوذ بر اهل نفوذ خود موجب داده بکشد آرد
و معروض داشتند که هرگاه خضم به نظر بن مملکت ما را مضرت شود و در کج
مملکت با مصالحه نماید تنگ دولت ما خواهد بود و با بجان و مال در دفع دشمن خیریم
که شنبه معارض این احوال نمایان و دستین بر کس و انگلیس نیز مصالحه واقع
گردید و بواسطه اتفاق امر سر اسرار صلاح صلح مجدد اطریق تجارت و مصلحت و راه
مراد و در مصلحت نمایان آمد و دولت قوی آیت معنی و این حرس در
دولت ابدانوس و سر املاح ابواب لغزت و شتیج آمد و موجب
مزید قوت و شوکت رویت گردید و از آن پس دولت جنت تیس
انگلیس را بطور و کشته مافی صلح و اتفاق را نمایان دولت تیس جنت
ملزوم و کس و درون حکم و شد و در اسم حجت و حدود سعادت و بود
در میان ایشان مستحکم و نو که داشت و عمارت و نفوذ و رنگ و رنگی
و لال از مرآت غلب اولیای دولتمین ابر خصال بر داشت و این بنی
نیایت موجب قوت کار و کف و اقتدار دولت و کس گردید و باعث
مزید اطمینان خاطر و تقویت خیر امانی مملکت گردید که تقویت بود
و موافقت آن سه دولت قوی گشت از جمله و امیر اطر را پانچون بدر
فراست آمد و دست تسلط او را از سر مملکت خود گونا خواهد نمود و مصالحه
دولت رویت با دولت روم مراد و لیای دولت رویت را منافع بسیار
و مهارت بشمار داشت و در جهان وقت نفی بهتر از آن مرآت را از روف

و سیر بگردید از جهت منافع آن امر آن بود که چهل و پنجاه زن از جنود خضم اکتس
نوس در سرحد روم بخا ظفت سرحد و دفع دروغ افزار خضم نامور و قس
بودند و پس از انعام و انفا و امر مصالحه نمایان ایشان را احضار و بنقاب و نقاب
جنود نامور و در کس نامور و برقرار نمودند آری در دست عدو شود سب
خبر اگر خدا خواهد مورخ بگوید متنا نام این امور در صد و شصت و هشت
انفا و مصالحات مطهره کار گذشتی و وزیر دول خارج انگلیس آن که
در احصای نه پرداری بوزیر جنتش بکشد خوان و بیستان و در بیستان بخور
و بلافت بلل برار و بیستان بود عقده ابهام غوامض را بسبب و ابهام
خبر گذردی و اعمق غوامض برای موافقتش اسهل الامور بودی گردید
که موجب تقویت کار رویت گردید و بردش قوی انگلیس که پانچون
بود غالب آیند و منظور اصلی او که اضمحلال پانچون بود پس آید و اسم
او بلند گردد و خبر مصالحه مزبور در شهر و قریه بر رخ کار امیر اطر را پانچون
رسید و بدین سبب تعجب و در خیر بیانشک و عزیمت مشکو میفرمود که باز
از مصالحه روم منفعتی و تقوی در امور عو حاصل نگردید و او را الملك
مخرد امانی مملکت را پرش و مضطر سازد و امیر اطر و در سر ابر قبول
مصالحه بر حسب منظورات خود بچند دستا مناسبت و مجمله کار امیر اطر را پانچون
بدون اظهار کمون خبر که از بیانشک بکشد بگو خواهم رفت و ترش قی
و ترش مورات و ترش جوانات و ترش و پانچون را ما موافقت

چون در سبب که از زینت فرار نموده بودند فرمود و بخارال برنگی پس از
 بردن ریش از سالنک اول چندی پس از آنکه بطریق ریش که از صدمه کلاه
 نوب جنود فرشت که در ساحل اسیر رود و فی بز واقع بود پس آمد
 و از آن پس بر جهت بکاب جنوب و بر راه مشکو زوان کرد بد
 جنود فرشت مدینه متردد بودند که آیا جنود روئسته کدام طرف فرار
 نمودند و طریق کدام است از آن دو درار الملک پیوند و قناب نشنا
 کدامین طرف باید پردشت و توس نشادت و فرس ارادت
 در حلیه چه راه چای تاخت و ساز کدام طسین باید ساخت تا پس از
 زمانی ممتد امتداد اوانی متد از غنیمت جیوشش بر مغز و پیش
 با کوه دالوسس رؤس سخته و از تیسیر و خیال مصلحت مقرون
 بخارال برنگی مطلع و با خبر گردیدند و بر حسب امر قدر قدر سرکار خشنود
 امیرا طوری بنقاب پرداخت و توسن دلاوری در حلیه کند آوری
 تا چند خوشی هر بر آسای دلبران و صهل رعد آوی سمندان
 صرصر گشت کوه کوه آن کوشش افلاک گردی و ضرب سم سمندان
 تازی تازی از آسمانی هشتم از زمین پدید آوری رشم سمندان دران
 پس دشت زمین نشش شد و آسمان هشت گشت تا آنکه سواران
 رشادت همچنان فرشت پیچید اول جنود نامحدود رؤس رسیدند
 انبان بفرورد قناب و دستخط مغرور و آسمان بوفور ادوات خوب

و کثرت

و کثرت آلات ملل و ضرب و توبه های چرخ گردش رعد غرش برقی
 آتش مواغ و شش از دایمگر مرکب هر بر سخت و غرور بخش تاقی و قناب
 در یکدیگر آویخته و خون از حق یکدیگر اسهل از آب بر زمین ریخته از یکطرف
 رؤس افواج دلبران خون آشت م چون کوی در میدان می افتاد و از طریق
 برقی کلاه نوب رعد آفرین جان گشت او اران رشادت فرجام بر ب
 قناب در این اثنا جنود ظفر نمود روئسته سخته کشته فوجی چند با د چند
 چند خود فرستادند و از اطرف جیوشش بحر غرورش فرشت نیز افواج دیگر
 با د و خرا دل روان ساختند و نوای بر عرب و صلال شدت اشتغال
 یافت و بخارال قودین را که از متعین جنود فرشت بود و جراحی مملکت
 رسید با الاغره چند اول جنود روئسته منظم فرار نمودند و بخارال برنگی
 همچنان از محاربه و برود محرز بودند چون جنود فرشت بشهر مشکو نزدیک رسید
 بزرگان و اشراف و اعیان دولت بر آن شدند که با نایلیون محاربه
 برابر نمایند و خلاف طایفه غیرت و حمیت داشتند که همه اوقات از برای
 خصم فرار نمایند تا جنود خصم بقرب دار الملک ایشان آیند و هجوم جنود
 نظام از قدیم و جدید اظهار نمودند که باید سرداران ما را با خصم برابر نمایند
 و طایفه طایفه غیرت و حمیت داشتند که همه اوقات از برای خصم فرار
 نمایند تا جنود خصم بقرب دار الملک ایشان آیند و هجوم جنود نظام از
 قدیم و جدید اظهار نمودند که باید سرداران ما را با خصم برابر نمایند

تا خبک نموده از تنگ فرار بدر آیم و هرگاه دیگر بزرگتلف نماند اطفال
 سخاوتیم کرد و مورخ میگوید پسران سپاه و افراد ایجاد روسته عموما برابر
 مزبور متفق بودند سواى خیارال بزرگى که مصلحت در آن امر نبود
 و امیر اطوار آنگشتند نیز با او موافق بود لکن آنجا که رد قول عموم اهل
 مملکت نمیتوانست نمود بناچار اذن بچاره برابر و متعادل مقابل امیر اطوار
 نایبون فسرمود و بانجام مدارکات و نیات محاربه پردشت و تمام
 خطر خشم آن امر فطر را بر وفق منظور پردشت و بنابر مقتضای مصلحت
 و اقتضای صوابیدارگان دولت و ملت سرکار شهابت مدار امیر اطوار
 نایبون فسرمود و بانجام مدارکات و نیات محاربه پردشت و تمام خطر
 اختم نام آن امر فطر را بر وفق منظور پردشت و بنابر مقتضای مصلحت
 و اقتضای صوابیدارگان دولت و ملت سرکار شهابت مدار امیر
 اطوار آنگشتند خیارال کتوتف را که بمراتب شجاعت و کماست
 معروف و بمراسم رشادت و فراست مشهور و معروف بود و آن
 خیریت اقوال جرب امراضان و فرمان لازم الاذعالی امیر اطوار
 آنگشتند در سواحل رود دنیوب و صفیات آن ملک مرغوب بود
 و بچاره محاربه و کارزار و مقاتله و کردار در میان و آنچه جلادت
 ارکان و سرحداری آن ملک جنت نشن اشتغال داشت بر کار
 مستطاب نصرت آثار مویکب هایون کولب فطر شارب خیار

و بیداری سپاه جلادت پناه و سپهسالاری لشکر نصرت اکتفا برین
 بیانات و افکار فسرمود و بخیارال بزرگى را که سپهسالار اول جنود نصرت
 شمار بودند امانی و ثانی او مقرر داشت و چون سرکار شهابت مدار امیر اطوار نایبون
 فسرمود با جنود نصرت نمود فطر مقرر شد نصرت فرمای شهر قذانه کردید بکی از
 مملکت فزشت که مدتهای هر روز مانهای نیابت بعد در ملک رود سیه
 متوقف و مقیم بود و سرور خدمت و بیخوبست و مشهور و صیر جنت آیت
 داشت که سرکار امیر اطوار و سرکار خیارال کتوتف را البرداری جنود نامند
 مضروب و سپهسالاری لشکر جلادت اثر نامزد و مضروب فسرموده که بجای
 و معاند و متعاند بود که کتب نمود و فزشت برادر و کارداران شهابت رود سیه
 از بزرگتلف و متعاند بود که کتب نمود و فزشت برادر و کارداران شهابت رود سیه
 و متعاند بود که کتب نمود و فزشت برادر و کارداران شهابت رود سیه
 بود که کتب نمود و فزشت برادر و کارداران شهابت رود سیه
 سرکار امیر اطوار نایبون فسرمود و بخیارال کتوتف را که بمراتب شجاعت و کماست
 معروف و بمراسم رشادت و فراست مشهور و معروف بود و آن
 خیریت اقوال جرب امراضان و فرمان لازم الاذعالی امیر اطوار
 آنگشتند در سواحل رود دنیوب و صفیات آن ملک مرغوب بود
 و بچاره محاربه و کارزار و مقاتله و کردار در میان و آنچه جلادت
 ارکان و سرحداری آن ملک جنت نشن اشتغال داشت بر کار
 مستطاب نصرت آثار مویکب هایون کولب فطر شارب خیار

برادر حاصل خواهد کرد و جنود روسته از استماع کلمات مزبور باین ترتیب
بجای و قتل میگردند و منور میگردند و قتل از خلیف برادرین صاحب منصبی از ملکات
فرشتش دارد و حضور امیر اطرز با پلویان کردید و تصویر فرزند او را که مقلد پادشاه
روم قدیم بود آورد و سر کار امیر اطرز صورت مزبور را بر در سپرد و ابرو خود که دارد
که شکریش به مطنین کردند که امیر اطرز ایشان را فرزند می باشد که پس از
برپستی ایشان کند و صاحب منصبی دیگر از ملکات سپای نول دارد و سر کمر ظفر
از گشته خبر شکست مجاری به سکه نخل را که در سپای نول بخود فرستاده بود
موضوع داشت سر کار امیر اطرز اخبار محشره مزبور را با نهایت ارام و وقار
استماع نموده مطلقاً تغییر در احوال خود راه نداد و همچنان در تبعه کارزار
بود و منور که در مرثی و دیوانت میخواست از راه قدیم به ایلانک روانه
شکو کرد و از مسیره جنود در کس مجبور نماید و می و چند نفر در طرف عقب
مسیره مزبور که دارد و بایستی مابقی جنود فرشتش مقدمه و طلب جنود و در
بجای بر سر کمر سازند تا خیال مرثی و دیوانت بر این آید و این حرکت و تدبیر مناسب
مرثی و دیوانت منضم و منظم آن بود که طریق قسار و راه کمر بر جنود ظفر ناوش
روکس را بجانب شهر چنگ و ولایت و شهر شکو مسدود و متعلق داد
و مرثی و دیوانت بهین بر میوانت صفوف جنود مخالفه از ازاله گرفته
موانع را از مقابل بردارد و از سنگل سنگل رفته چویش بر پیش و چویش
روکس با جود جود و دهنده و فرقه فرقه منظم و منظم و منظم

سازد و شکست داده و بجنوبی دیگر بر دارد و شیرازه کار جنود مزبور را بخان ازیم بریزد
و کار ایشان همچنان مثل سازد که وضع لشکر کشی و قوه مجاری و وصف لاری
در آنجا نماند و لی سر کار امیر اطرز با پلویان تدبیر مزبور مرثی و دیوانت را مقبول
غرض قبول داشته منضم و منظم و طریق عدم مهمل آن بود که چون مرثی
مرثی و دیوانت بمقام مقصود چویش خصم شکستنده بر پیش آورند و طلب شکست
ظفر اثر را برسم زنند لهذا سر کار امیر اطرز مقرر فرمود که از راه قدیم به ایلانک
یا چند نفر از مسیره جنود روسته بر همان وضع که مرثی و دیوانت تدبیر کرده
بود روان کرد و جنود لغزت نمود از مسیره و طلب جنود روسته را بجای و کار
را در سر کمر سازند که نتوانند بکار ایشان را از راه قدیم و سر کار ایشان
از آنجا که با نظر ملوکانه میدید که جنود روسته بتور مجاری خواهند نمود و طریق
اقدام کار را با قدام ثبات خواهند نمود فرمود تا آنچه قوب در موکب ظفر
استوب چاشند بیدان کار را از گشته و حیا ط کار را از دست نهند و در هر یک
از دو موکب فرشتش و روکس یکبار عراده قوب بجای بود و بجای یک عراده
عبد از طلوع بر خط هم آن دو در بای لشکر شاره اثر چون شب از خروزه
بر شکار بر یکدیگر حو آوردند او ای کوس صوب بر فلک آیموس بر حرکت
و از انقلاب کیر و دار کارزار و کیر و دستم نمند آن کردند رفتار معرعه و در بی
میر و بجانب با خبر از افرادان ایجاد رهنما را بر فرشتش روکس اطلال عبال
در صف کارزار و قاتل کواکب ثواب بر میدان سپهر و دار بود و خون

ملق دیران بر جویب رسیدن سیلی تا لیر فلک بر حال جوانان
 سر جدا با همه سنگدلی کبر بستی و مرتج خون ایشم از خود نریزی ملق
 ال ملق در لغب و شکست رستی الحق مادر فرزند کشتی ایچان
 خطری بخود ندیده بعد از کارزاری بنفشه عدوان در صفی روزگار و اول فکری
 محاسن یا بر سنگری کوه وسط صدف جنود و کس بود هر بدوش هر آه
 یونین هست بر افراج جنود خصم از قریه یار شکای و لغت قریه مرز و مرز
 کرد با لافه سنگری که در وسط جنود رسیده بود بجهت جنود فرست در آمد
 محید و جنود رسیده متوران از اطراف بسته داد سنگری از لغت جنود فرست
 بجهت آورده چنان کار بر پیش فرست شک کردید که سران سپاه مکرر کار
 یونین مستعدی کردید که افواج فرادل خاصه را نیز بجا ربه مامور فرمای
 و چون برده سپاه مختصر با فواج منزلور بود عرض ایشان بر وجه قبول رسیده
 فرست بر سر متور و فرست که از امارات کار چنان استنباط میوند که امر
 محارب امر و بایکام رسد و افواج فرادل خاصه مستعد و در کار از اتمام
 پذیر خواست و جنود فرست زاده بموضع تلف خواهد آمد سرکار ایلر
 در جواب او خبر بود که هرگاه روز دیگر کارزار شود من با کلام شکر بخار
 خواهم بر پشت و حقیقه و فی الواقع آفرین برده آن حبش منور و منتها
 پشت بند جنود ستاره منور و ظفر دستور همان ده هزار تن خسرو اول
 خاصه مایون و مستحفظ و جود حشمت مقرون بود که هر یک کردی

کردن

کردن هزار و مودی در کار کارزار دشمن از اعانت و امداد دیگر کیستی
 و بی نیاز بودن و جمیع پر خون دلبرانش در روز رزم ساغر بر باد بود و منج مال
 اندام مبارزانشان ابروی دیران لب بچاده بنو و حشمت شجاعتش در پستان
 رستم دستان نیست نه غنوده و محو مردانشان در روز رزم اسفند بار و در پیش
 از کار کارزار و بکار بکار نه در سر کار شوکتی اگر کرده انقدر حشمت امان را بر کار
 یونین از اندای کار بکار و اول شکر کشتی و کارزار افراج مرصت و هم
 کرمست و نهایت غنایت و عوطف بی نهایت و غایت رافت و الطاف
 چنان در بار ایشان مبدول و هر یک را بنفقد است و در جسم مایه کاشمیر
 فرموده بود و همه را سبب داد و ادات ملق و ضرب آمده و از وفرا و ای
 ایادیشان جدا و دشمن کشیده بود و ادات نرایه ان جنه چنان نرمیت میزد
 که هرگاه چنانچه طریم شیشه خضابا و منضم نیایج نقدیر است بی مضایقه تصور
 خبر جنود ظفر رسم را بر مکتس مطلوب از غلط کاری و کار دهنی رسد
 و احتمالی عارض کرد افواج بجا امواج مختصر مزاج منزلور از غلطات و کثرت
 ذات شرافتش را بیلاست بدو توانند بر دمجلا قوت بخت و صعود و خیر
 سرکار کردن در ابر بپشت ایلر یونین معضی آن شد که جنود خصم تاب
 مقاومت نیاورده منتهزم کردند و بین اینغال و لغت سبیل این احوال
 انچه چون جنود رسیده از کثرت بدوشش و هجوم با بزر داد سنگری ایوب
 از لغت جنود فرست چندان بموضع تلف آمده که بخارال کوه شرف

مستأمل گشته لغز و تخت گریز فرمان داد سرکارنا پلویان چون بر نیت خضم
 لاجرم فرمودند خود را نامور بر جبهه از میدان خوب بقیام اول که در بعضی
 صفوف خوب افتاد ششده نمود و میدان کارزار را باز کرد و نمودند و خود
 رو سیه آتش را آتش بچرخش گشتان و حمله و تفرق و خروج گشتان بر داشتند
 و درین محاربه خسارت بسیار بجز و طوفان وارد آمد از جنود و سیه بازده
 هزار نفر مقتول و زیاده برسی هزار مجروح گردیدند و شادمانه بفرستادن
 و جوارال کوفت نیز در آن محاربه کشته گشتند و جمعی از سرداران ایشان
 بر احاطت مکر سیه و ده هزار تن از ایشان در دست جنود فرسایه گردیدند
 سینه عراده خوب ایشان را بخت فرستادن آمد و از جنود فرسایه
 ده هزار نفر مقتول و سیه هزار نفر مجروح گشتند و هزاران کشته شدند
 و بکلی مان برون و دیگری کالین کورث بود کشته و سیه نفر مجروح شدند
 و هزار نفر سیه بازده عراده خوب ایشان را بخت جنود و سیه افشا و خوار
 گشتند و اراده کرد که برادر دیگر نیز محاربه نماید ولی نظر بخوارانی که پیشتر
 رسیده بودند و سران سپاه محاربه را مقرون بصلاح ندیدند لهذا اخبار را از نزد
 برادر دیگر از آنجا فراز و لشکر با جنگ داشت نامیون نیز بنیافت و درفش
 لشکر نیز بر سر سیه و اراده محاربه فرمود و روز دیگر مودن افشا که مجدداً
 جنود و سیه ناپدید گردید و سرکارنا پلویان در ترویید ماند که آیا یکدم است
 رفته اند لهذا یکروز در شهر مزبور توقف فرمود تا معلوم شد که رسیده

بشکوه رفته اند سرکارنا پلویان در روز و بخت و بچشم سینه خود و خود را
 بجای شکوه نامور فرمود و ایشان را بجز کشت سیه و کندم بوداده
 از دوشه دیگر نمودند و در شش هزار تن و در شش فی که مقدمه الجیش لشکر بودند
 در حوالی شهری از دلاویات عرض را بجز و در سیه بر خوردند که بقایای حکم
 پناه برده بودند و در ششهای مزبور رهنمود را به یورش بردند که جنود و سیه
 از آنکس بر نماند و در آن یورش فریب ده هزار نفر از جنود و در شش
 بمعرض قتل آمد و سرکارنا پلویان همچنان بر تعاقب ایشان رفت و زیاده
 طالب آن بود که مرتبه آخری محاربه برابر چنان او در سیه و افشا کرد
 چه دو جوف دیگر از جنود و در شش که در شهر نماند بودند و از وقوع
 محاربه برادر پنهان و انقضای آن خود بخوابی و کینه جوئی و برین معسر
 طغیان و موکب کید آن کوکب نصرت را بر سر بلخ و لب کر خروزی تاثر
 طغیان بر سر متفق و ملحق گردید و بدو با وجود هدایات و اخذ و زحمات
 وارده و محاربات مدیده و متعلا ششده هنوز یکصد هزار نفر لشکر
 خود را بر جای رخنه نگذاشته بودند که در شش صرصر و شش مد غرض و غرض
 کرد و در بلخ هم که استیلا نصرت نصایب و ملازم موکب سپهر
 خاتم گردون قباب بودند و در میان شش چنگال به شش از آن در کوکب
 بهر از دای حشاش پوشش بهر ننگان با غرض و بهر شش از آن
 رو شش لشکر و بزرگان کشور و سران سپاه و پیشکاران دستکار

روسته در مسکوفه و مجلس ثوری بر دوشی تا نون لطف م منفعت حاشیه
برای زدن و محبت پرده شد که آیا نوبی دیگر بخار به و مقاتله در افت
خضم اقدام نماید و اینکه دم در طریق هزیت و زنده شهر را نسیم و هم بر زو
و کجا نماند و پس از صحت و شاد و است بسیار راه و اینکه جنود و کس منجه کمر نور بود
و هر که در کتی و کجا ز محاربه برابر هزیت یافت طرف هیچ از اطراف میگردید و در برابر چوکل
فرست باغی و کجا نماند آرا را بر آن متفق داشته و قرار کجا چنان که نوشته که بی لطف لشکر
پروازند و شهر را تحویل خود و چو دشمن متفق سازند و چون سکنا م فرسان و دهم و شش
نزدیک و جنود و فرست در کجا به شکست روسته بوده و او قوتدار کات و شیان را از نرم منجه
قرار بر آن نهادند که شهر را بخود و فرست که از دشمن بر طرف بر کجا راندند که او و خود و زود
البت را رسد تا نماند و کجا برفت و در هر جنود دشمن را مستعمل سازد و کجا به شهر شکو
مروی بود و بر خود و نوشته و از ابتدای خبر پیش رور و جنود و فرست از آن بر خود
بیجا نماند و لی شهر را و کمر مبدیست چون شهر را شکست و نصیرت و فرست از آن متفق و کجا
و اسباب خود و کجا چنان که کند و بعضی از شهر بر راند و لی کجا به کجا نماند و از راه و تدریر
و خود هر روز متصدی و زخمیک و کد و انالی و لای چندان متوجش و متضرر کجا نماند و از حمله
نه پرات و متصدیات و کجا آن بود که متضرر داشت کشتی بود و اسباب و کجا کجا از زن و امر و کجا
با کجا و ترتیب اسباب امر و بر شوغل خست و در و حاجت آن بود که از این کشتی
آتش فانی بر سر لشکر و فرست خود نام و نمود و متضرر را و آن بود که تحت مشهر را حجت و از
یا ر و ط و غیره اسباب را کجا نماند و سوزاندن و محو ساز و چون امر را طو و غیره و جنود و فرست

بر ولایت وارد کرد و شهر را آتش زد و ایشانی را بکبار و مولود و بزرگان جهان بهار و سواد
و بخت آن را منتهی از او بزم آورد و نهیست کسی بکون خیمه او سخن بگوید و موضع که در پاره ای
شهر چون واضح کرد که جمیع و فرس روز بروز از نو بکبر می آید منوچهر کشته از سوار و فرار
و قسج کرد و ایشانی خائف شدند و امرا و اعیان و اشراف و ارباب
و علماء دین و طالبان حقیقت و یقین و کسبه و تجار و ارباب صنعت و کار
و اقامی و ادائی شهر در هر روز چندین هزار بر در شته علماء و علمای بسیار می نمودند
و یکبارگی مژبور نیز هر چند بظاهر خود را بیگش و ولایت را نگاهداری بنام
و از کشتی بهوش برخواست و فرانس میرزم و نظریه مژبور که در نظر داشت
در جزیره را از غیب بفرار و شکله شهرت و بزرگواران و اسباب
و دستبند را از شهر میزد و انبار و خانه و آذوقه و خمر و کالافا
عمود و طوق و انواع کلاه از عاده و کالسه بود که فرج و جود و جود و دست
دست از دگر و اناش شهر منگو فرامیگرد و احوال و اسباب و جود و دست
پیرد و بسیار میزد و زنی و طفل پاده راه فرایمید و بدین اشک و
روسیه از شهر منگو بدین میرفت سرکار امپراطور ناپلئون بکلی مسیحی بکلی انجابت
که در غرب شهر منگو واقع است رسید و شهر منگو از بالای کوه مژبور
نابان است و بالای روسیه را طریقه آنت که چون بکوه مژبور رسید
بعضی دین منگو منکر آن لغت و شکرانه حصول آن موهبت را بچین
اطاعت و نابا ز بر زمین عبودیت فادر کار ساز میباید و محدث

شکر و اسباب الطیبات را تقدیم می نمود و با دواب نهیب خود تعظیم و احترام
 شهر را دست برد و طاعت سینه و پیشانی و سر می زدند و ترکیب جلیب انگار
 میبختند سرکار فلک افتد از شوکتند از امیر اطوار پانچون چون لفظ
 لیما نایرش بر آن شهر معظم افتاد سجدات شکر باری را تقدیم رسانید
 و منظر و مترصد و مترب آن بود که که خدا یان و حمین و اشراف
 و سکان شهر باستقبال و پذیرش آید و سرطاعت بر راه فرمایش
 گذارند و اموال اسباب و افعال خود به صرف او دهند و فراموشش
 کنند و قرب و دماست همچنان مستظهر مانده اثری پدیدار نگردد مالا فیه
 شی چید از االی ملک فرشت که مدتها در شهر میگو بوده و در آنجا میسر شده
 دارد حضور و شرفیاب خدمت مهر ظهورش گشته مروض ضمیر میزدند
 خاطر لیما نایرش گشته که االی ولایت و سکان آن شهر عظمت آیت
 از وضع و شریف و دانی و قاصی کلا فرار و جلا و طس هشیار نموده شهر را
 خالی و دشمنان داده و تنگ فرار بر نام جمال ترجیح داده اند و بجز معدودی با
 بقامت و شی چند بی گنت و دستطاعت اهدی در شهر مانده سرکار
 فلک و قارجم اشتمار امیر اطوار پانچون دولت خربن کامکار از تمام
 این خبر و اطلاع بر آن امر تعجب اثر فایده منجبه معجز کرده و شکفت
 مانده که شری با ان عظمت و ولایتی به ان جمیت را که زیاده بر دویست
 بنام هزار سکنه و جمیت داشت چگونه در آن اندک مدت و قلیل

زمان

زمان منجبه و بخت آنرا خبر سکونه نمودند و سرکار امیر اطوار پانچون در امت
 جو فاخت لشکر و احوال سپاه لغزت اثر و دستجات جنود کو اکب نهی و دستورهای
 جبرش ظهور نمود و فرمان داد که چون سیل سیال و موج بحار حرکت نموده
 چون اجل محوم و بلای ملزوم بجانب آن شهر غروب روان گردید چون بر دروا
 رسیدند سرکار جم اقتدار امیر اطوار پانچون نخواست بر شهر خالی وارد کرد
 لهذا اندک زمانی توقف فرمود تا جنود کو اکب نمود و داخل ولایت گشته و پرتو
 آن سکنی گریخته از آن پس خود وارد کردید و در هنگام ورود همه کوشید
 بود که ولایت را آتش خواهند زد و لی اثری از آن امر بر خطه ظاهر نبود
 و چون شب آنروز را هنگام نیمه رسید اثر آن خبر ظاهر و شعله آتش از بنا بر فلک
 بر شد سرکار پانچون از غریب و غوغا پدیدار گشته بکمان آتش شافت و باطن
 آن نایره ف و فرمان داد پس از اطفاء آن نایر سرکار امیر اطوار پانچون
 بهارست گریه که عمارت امیر اطوری بود و شریف فرما کردید و دستخط فرمود
 چند در باب مصالحه با امیر اطوار انگشت زنگنه یکی از صاحب مضبان رو سبه
 که بقصد اسیر معید گردیده بود داده نزد امیر اطوار پانچون فرستاد و بر دزد دیگر اثری
 از آتش نشود افزون بر زم سپهر کردید و اعداد باد و فریفت آتش را به عمارت
 امیر اطوری رسانیده شرف آفتاب آتش گرفت و منجه ظهور رسید که در
 عمارت مزبور نیز بار و طاله آتش شده اند که عمارت را آتش زده پانچون و ما
 سکنه عمارت را اقل رسب نیز قراولان پانچون بر اینی مسخر گشته

نمود چون شب شد بار شد آتش

توجه پیدا نموده است که خنجر بار و طراک در بر عمارت پیدا کرده که اسباب و ادوات
 قوت از قبیل کوه و غیره در آن منبر نموده بودند که چون آید بار و طراک آتش
 زنند آنها نیز آتش که نزد منبر معلوم کرد که در عمارات شهر در هر حال کوه
 آتشی نهاده بودند که میوه که مانع از طغیان آتش عمارات کرده و زنان
 و مردان یافتند که افزای آتش در دست داشتند و آتش بر عمارات
 میزدند و اکثری از ایشان را در میان کاهها که یا میشتند و یا کوه لکشت
 میاشتند و شب بستم نیز آتش در شهر مشتعل کرد و این کرت چندان شد
 داشت که اطفا فی آن با قندرم و همان صورت امکان داشت و در نیمه
 شب عمارت که یغین نیز که مستقر سرکار ناپلیون بود آتش گرفت و سر
 کردگان جمیع کشته شدند و سرکار امپراطور از آن عمارت بدر شدند و در مجاری عبور
 و مرور نیز چندین مقام آتش سوزان دچار گشتند بالاخره از شهر بدوشت
 در یکفرسخی شهر در عمارتی که امپراطور اگستس بنا نهاده بود سنگها گشتند
 و شهر مشکو را چهار چرخ و زنجیران میوه و چهار خنجر آن با تمام سوخته فاکستر
 گردید و سرکار ناپلیون در دویم میزان مجدداً عمارت که یغین تشریف
 فرما کرده و برای آنکه شهرت نماید که سرکار امپراطور ناپلیون شهر مشکو را
 مسکن فرموده از آتش اندیشه فرمود و طر و طر و قاشخانه و حکام
 با طراف و الکاف و خنجران و نارنج آنرا از شهر مشکو و عمارت که یغین
 نهاد و چون جواب نامه اواز امپراطور رومس نیاید و سال را فصل

آنها را به یک شهر پارس
 آورده بود و بهای آنها هم

زمستان نزدیک رسید از باب ثنوت و تدبیر و زاری جنگ و توفیر و نای
 دولت سدید و اجماع سلطنت جاوید در باب توقف و حرکت از شهر مشکو
 سراری زدن نایب آنچه بطبع خاطر امپراطور ناپلیون شد مقرر فرمایند اول
 اینکه سرکار ناپلیون از مشکو بشهر لطر پور غنیمت فرماید و در آنجا امپراطور
 اگستس را بر مصالحه بروی منظور رجوع نماید و این معنی غایت موافق رای
 ناپلیون بود ولی بر سر نیز و بیکس که وزیر رای مدبر بودند برای والایش
 مبرین داشتند که راه دور زمستان نزدیک و آذوقه بی وجود و پشت بی
 جنود نامحدود است و این غنیمت موجب مزید استیصال جنود خواهد گشت
 و دوم اینکه از مشکو بشهر کالوچه رفته از آنجا بشهر سالینک که مقام اول
 ایشان و مکانی غایت مناسب است شناسند ولی آن حرکت موجب
 دفع محاربه برابر با جبارالگوئی میگردید چه جبارال مزبور چنانچه است
 سخنر خواهد یافت در جانب جنوب شهر مشکو شغافتی حکم مرخص خود را
 مرتب ساخته ترصد بود که هرگاه لشکر فرانس از آنراه رود محاربه دیگر چون
 محاربه برآید با ایشان نماید و مصاف چنان در آنوقت مناسب احوال
 جنود فرانس بود و سیم اینکه از همانراه که از سالینک بشهر مشکو آمده بود
 طریق مرجهت پانید و بشهر سالینک متوقف آیند چه در راه مرجهت بواسطه
 امکان چند که مستحقاً قلع و قمع می نمود بودند و سقا فانت تربیت کرده
 هنوز راه مراده و نترد و تا شهر سالینک و شهر و حیت و ولایت و غیره

دشمنه ولی ابن راه نیز از اول الی آخر بواسطه مرور و عبور عساکر
 لغت تأثیر از عین ابادی افاده و غراب و ویران افاده بود و منور سکوته
 جنود و دست لغت و فرشت در مجاری مرور و عبور اندک به احتیاطی کرد
 اگر ذرات و دویات و قصبه و مزاج و باغات عرض راه را کار عرض
 غیر ذی ذرع غراب و ویران و نموده داشت و بیابان نموده بودند و هرگاه
 بندرت و اتفاق قریه و قصبه از صدمه جنود فرشت امن مانده و مخروبه
 نگردیده بود و سکنه و اهالی آنها برخی از ترس و خوف و بعضی بر حسب کم
 بخارا لان رسیده ساکن خود را تحلیله نموده جلا و وطن خست و با بعضی بلاد
 مملکت فرار نموده بودند و هرگاه سرکار امپراطور از راه مرز و مرز حجت مرور
 میفرمود قحط و غلا و کرائی و بی آذوقه و گلی بکار تمام عساکر را غلام و عموم
 لشکر لغت فرجا و ابلات و تلخ کام میگرد و بدین واسطه سرکار حجت
 در امپراطور زنا پلویان را در انعام بر خط رعایت باست و آن بان
 برتر و عاقل و ماهر و سران مایه فرود و در باب توقف در شهر سکو و کت
 و نهضت بر جهات مرقومه متفکر و متردد بود و میخواست در همان ولایت
 مخدوب و مکان نامرغوب چند ان توقف و تسخیر و زرد که امر مصالحه را
 بر وفق منظور عاقل و مکنون ضمیمه کیا یا اثر با سرکار امپراطور آنگشته
 صورت دهد و تعلیقات خود را در باب امر مرز و بر بخشش آن پیران
 رؤسرا ملاقات نموده بود از سابق احوال و احوال و وضع رفتار و اول

و نیز نظر نموده و چون

ادبجان

ادبجان استنباط و دریافت فرموده بود که بسبب سهولت و رفاهت و تسهیل
 بتواند بابل بر طاعت نموده ولی در انعام بر عتاف و خفاست بود چه امپراطور
 روس را هر چند تا آن زمان بجز نیت و فرار غری از محاربه پدید آورده بود ولی
 باز مصمم بود که ناماب معادست دارد کردن بر تالیفات با پلویان کند و از
 و اهالی مملکت نیز از راه غیرت راضی بر مصالحه نمیکردند و از وضع و شریف
 در مقام مقابل و مقابل و مدافعه با پلویان بودند و بکار سرکار با پلویان چند آنکه ظاهر
 بر داغی از جواب نامه امپراطور روس ظهور رسیده از بعضی مضطرب
 گردیده و چون بنحوت بر احدی ظاهر نشود که او برای مصلحت خود طالب صلح
 در مقام ترجمه بر امپراطور آنگشته و ائشان حضور را فرمود که امپراطور آنگشته
 دوست من و هرگاه بخودی خود اقدام به مصالحه نماید میترسم اهالی رو
 او را کشته دیگر را ببلطت بردارند لهذا راضی بستی او بر مصالحه نمیست
 کالین کورت را نزد او میفرستم که راه مراد و دست را معوض و ایراد
 اهالی مملکت را از زور و مرفوع دارد و در ثانی باز نظر بعلو مرتبه کالین کورت
 اندیشید که مباد اچنان شفا شود که زیاده طالب صلح میاشد
 لهذا لایستنا اثر برای انفارت مشتب و نامه امپراطور روس
 نوشته او را روانه فرستاد و در حین ترخیص مراد را فرمود که سبب به مصالحه
 غایم ولی طریقی بایه مصالحه شود که نشایسته نام بلند من بوده باشد و طرف
 میگوید فعل از ذکر تفاهل سفارت لایستنا مناسب مقام آن وضع

که هم او نیز کالین کورت بود

کلام را اقتضا چنانست که شمه از اوضاع و حرکات و برخی از رفتار و کنات
افواج ایجاد روس و تلمس احوال آن عسکر ظفر مانوس را برشته
تخریر و بیان و سلک نظیر و تیان کشیم بیتی استعمال یکدیگر بنده ستاده
نموده و روستیه چون بر حسب مرقوم با حصره تمام و ملاطه لاکلام از دروازه ملک
مسکو پیردن و در دایره فرار و هنریت درون مرشد طریق کلا میزد را
پیش گرفته و روز دلیالی در راه منزل و رفتن فرسوده و دمی در مقامی بماند
و جوشن بخیر و خوش فرزند چنان تصور نموده که بنود روستیه از جانب پین
شرق و جنوب و لایه عظمت اسلوب مسکو فرار و طریق منزل را
برای هنریت اعتبار کرده اند و سمت شرقی و شمال را حالی از لشکر کشت
خضال میگردانند بخارال کتوف از آن پس که بنود خضم را بدین خیال
نام انداخت خود بخمال دیگر بر دهته در ساعت بخارال و نیز بخارال با چند نفر
نن بخال فطنت راه و میوه بطریق کتوف مامور نموده خود با بنود روستیه بکجاب
جنوب و لایه مسکو که دشمن نموده دایره وار بر دوشتر منزل و کرده
براه شتر کلا کتوف روان گشت و چنان از جنب بنود فرانس عبور نمود که پیش
او را ضرر و خسارتی حاصل نگردد و بخارال کتوف و فرنج از افواج پورده
روستیه را در راه کلا مانده توقف مامور داشته بود و بنود فرانس تصور اینکه
بخارال کتوف در آن مقام متوقف است و در روز بخال پین
پرداخت عاقبت دانسته که خط نموده و بنود روستیه بجا پین جنوب

و شرق مسکو مانک گردیده اند و بنود اند طریقی مراد و نا بلون را با شتر سالیانک
و ملکات له مسدود سازند و شتر کلا کتوف را که محزون آذوقه است و شتر طرازا کتوف
نامی مالک روسیه است محافظت مینماید ترشش منزلت چون صورت حال
به انموال دید بخال کتوف کتوف و چند کتوف بجا پین پین حاکم
قراول واقع گردید و بنود روستیه بهان بخال قراول انقلا نمود مکانی حکم دشمن
طریق ترشش را معین و بشکر و خندق مضبوط و مستحکم نموده و از شتر مسکو
کلا کتوف راه است و شتر طرازا در مسیر وسط واقع است که هرگاه لشکری دشمن
منزل را برود به شدت بازگشت اهتمام و توجه بپیمانه و میره آذوقه و دیگر را نیز محافظت
مینماید نمود و در دایره در برابر لشکر روستیه واقع بود که خضم را بهیولت عبور
از آن مکان نداشت و با وجود استحکام مقام بنود روستیه را آذوقه نیز
از هر باب فراوان بود و از بلوکات قریب نیز می آوردند و چون امانی
ملکات مصمم گشته بودند که بقدر مقدور در دفع خضم کوششند همه روزه
بر بلا و صالوات جدید که گرفته مشق و تعلیم میدادند و فرج و فرج و جوقه جوقه
دسته معسکر ظفر از روستیه میفرستادند و داد و داد و اطاعت میدادند
و از ولایات دان و کتوف که از ولایات مالکات فنیج المالک روس
و ملقات مالکات و وسعت مانوس میباشد معادل بیت فرج سوار قراق
رشدت و جلالت ساق که هر یک را در روز روز از مانی و بنود نیز
شیران ثریان بود و در مکه که کارزار توان بران بیان با سپاه ناری

نژاد لاغریان و مغزو خفای و برکتوان بیکر لغت از کال روان ساخته
 و سواران رشاد و نشانی فرزند بر حسب خوانین نظام و فواید دولت
 فرجام مدت معین و زمان معرزه لازمست و خدمت را تمام و ایام و اسامی
 و مشور و سبب خدمتکار بر این نام رسانیده از نوکرهای استغفار و کوششگری و از نو
 اعتبار نموده بودند در آنوقت چون مملکت را در خطر و دایه ای را پدر و مردانی
 در بدر و زمان را از فرزند آن بجز و روزگار را نموده بوم این المفسد و بداند از وی
 مردی و غیرت و از راه کمال نصب و حجت طاقت بنا کرده شکست را بر خود نهاد
 و برای حصول نام که رشاد و بر میان شکست بستر تیغ کج را بر میان رست کرده
 بزم رست بردست گرفته و بر غم دشمن با جاد و دستان رفته و در انانی آن
 عال و معارف آن احوال ترش ترش و از آن بجز و بر سر میرد و بر سر طلی
 ساخت میگرد که در برابر هر کس و بید و مرعوبه خود را مفر و مستغنی مفرسند
 که از حاکمات و سکنات این منصف و از نهاده پیر و جنایات خصم خبر کرده
 در عرض راه بر دلائی فیض الارواح و شهری وسیع الاطراف و الاشیاء رود و عبور
 نموده و دلاوت و غلبه و شرف بیکدیگر میسر میسوزد و در شهر نو بر راه کلا آتش زده
 سوزانیدند و اعدای از جهت و غیره در آنجا بودند و فوشت در شهر نو بر راه
 که بیکدیگر میسوزانیدند بود که این دلاوت شکست من بود و خود غراب کرده بیخ
 رضا و آدم که مرخص را لغتی از آن رنجه مورخ گوید که در کستانیان هر مملکت
 بزمی و نامت خود را منهدم و بایکدیگر میزنند که هر کس آذوقه بگوید

رساند خوش در چه بوده باشد و از هر یک نفس مدله هر یکشت در قش
 مقبول و اموالش تا راج میرد و مورخ گوید صاحب منجانب خود فرسپه
 خویشند اسرای روئیده را در مملکت خدمت در آورند دست ایشان را بکنان
 که عادت نام اینچنین است و این نموده نمایند یکی را نشان باشد یکی از این
 اندک با دغا و الغریب تیغ قطع نموده و کشت از بندگی نامچون از او شد
 و کستانیان مملکت نیز از انان و ذکر اسلحه بر داشته بد طرف و معا بر خصم
 از جنگ و درای عرض راه میرد و چند و هر که از خود فرسپه را بدست آورند و فرما
 نفس بر بندند بکلا ترش ترش و از آن که بر بار خود روئیده را داشت از عدم آذوقه
 از قوت افتاده مکرر بیاچون نکاشت که زیاده توقف در مملکت فرمود و کشت
 تا قیام مورخ گوید که در کستان که بر حسب مرقوم ما مورزد و امیر اطوار کشته شود
 معارف این احوال بیکدیگر خوار الگوئی و کشت و وار و کرده او را از معارف و هر
 اسیر او که خواران بر طبق که ام تمام او بود و سخن در میان آورده اظهار نمود
 خوار الگوئی و کشت از زمین سرباز زده پای در دایره قبول انطباق نهاد و مکر
 جواب داد فقره ثانی که در کستان بر طبق تقریر دیان نهاد که اکنون محاربه
 و بجای و مقابل و کارزار در اطراف مملکت و اکناف و دلاوت موقوف بر کشته
 و بر طبق معارف که در مملکت آمد و در هر حق و مقام افواج و اعدا و حوفا
 لشکر عبادت بنیاد که بمحاربه و مقابل و محاربه و مقابل و محاربه و محاربه
 بر اسرار راحت و آرام و استراحت و آسایش و رفعت و شرف و استغفار و از نه

چه اکنون فصل یکار و موسم کارزار منتفی گشته و غش این کار و نهنگام منکام میگردد
 و دار که گشته است خسارت و اضراس بسیار و مرتبه و طریق را پدیدار خواهد کرد و
 خوارال گوشتی در جواب مکالمات موصوف فرمود که چهار باب و چهار کلام
 در اطراف و نواحی مملکت واقع میگردد و بر حسب امر و فرمان من نباشد بلکه ای
 مملکت و سکنه هر ولایت از نو کرده است و چهار کسبه و غیره کلاً از راه غیرت
 و نایب مصیبت و محبت به ما میروند و مقابل و مقابل میروند و با اولیای خیم
 در چشمه میدان با کعبین کلان و نامرئی و مهرای اوست و لیران نزد و مبارزه
 با سرایه جانت و زندگی را در کار نژادی یکبار بازند و پیش من بجای بر کار خیم بد قرار
 کرده مهره حیانت و شورش رخا اندازند و ابست نرا بیدارانی که داند خام گشته از خانه
 مملکت بر نماند و راه گشت و دخول برین برسد و نقد نام بلند در برید و در غش
 لایستنان بر سر طلب اصلی و مقصود کلی رفته اکنون خاطر و پیش نهاد خیمه مهره
 سرکار شود از خلعت اشعار و پیرا طر را پلین را در باب مهاله بر طبق بیان
 نهاد و خوارال گوشتی برای معطلی جن و فرانس و اتمام اذ و قریب این و جمع
 آمدن جن و کسبه و از زباده قوت او لا از راه ندر و جمل اظهار میل میباید نمود
 نقد اتمام در اتمام آن امر فرمود و لی گفت از امیر اطر الکسند را مدون
 در قبول مهاله بار وانه نمودن بغیر پلین نژاد و نسیم و لغو نام شمار وانه
 بطریق و نایم و لا خوارال و الکسندی را خدمت امیر اطر فرستاده و از آن
 حاصل و از آن پس شمار وانه بنایم لایستنان نیز فریب خورده بلا علاج

تکلیف مزبور را قبول و کیفیت را بنا پلین نکاشت و سرکار را پلین بواسطه خبر
 مزبور دستگیر نمود و مظهر خبر را پلین را الکسند کرد و به و در زمان وقت مشکو
 صاحب مضی دار و نام مورد غش داشت که زبانه را در مشکو توقف و همه اسبان را
 گشته برای آذوقه در خلعت آب نیم پلین ندر مزبور را پسندید و لی الکسند
 نمود که مباد در رشتان افشاشی در فرشت روی نماند و ارک آن نتوان نمود
 لهذا توقف را موقوف نمود و مندارک پرورن رفت که دیده و لغا و برالواح بحر
 که زبنت کلک ابوده و نوزائیده بودند فرمود تا جنود ستاره نمود غامی آنها را پلین
 مرغ در وقت دانه چیدن بر چیده جمیع نمودند و بر عوادی کوه مانند کردند و در
 مرتب ساحت که جدار الکسند آسمان پیش پایس جل و لش نماند سر اسبها و چرخان
 بارگاه و پیشکاران دستگاه نظر نیابت که انبار و عدم امکان و دست طاعت بر مل
 اجمار بدین رویه و چهار مورد غش خدمت حشمت آنها را گشتند که چون لشکر و توب
 باینست بهر آوازه و مرکوب زیاده تر باشد مل و لش آن با وجود این پیش
 پییده و طوق و مبارز شده و برودت هوا و برف و باران صوب بسیار
 و زحمت چنار و دار و کسبه کار خلعت اقتدار عظمت شمار را پلین از استماع
 این سخن بر پشت و از روی نیابت تفریب سخن برکش ده گفت مرا نکست
 و بر حسب اشتها رم عهده نکست که چیزی درین مملکت حتی سنگ یکا کد نام
 دوست از دست برود و نراج آن باز دارم و بعد از حرکت من بدست رسید
 روسیه و لایه و با یکدیگر آلهه و مغا غوث کنند و از روی مبادات گویند

که این از جنود فرانس بجا مانده و بدست ما آمده اینجی را هرگز بر خورش بنهند
و باین نکت تن در نهیم بالجمله و وجود است که در آن احوال کثیرا الاشغال که بجهت
سرانجام نیتوانستند نمود احکام و فرامین قدر قرین مقرر فرمود که معادل است
هزار سبب بجهت ابتناع و آوردن کسیر ربات و طبع الدواب کفاف دوام را
سرانجام و موجود سازند که بر عواد محصل نموده با لغاف بردارند و بهر آردند
که در هر محل و هر وقت هم موجود و آماده بوده باشند و هنوز متعقد و مترصد آن بود
که خبر قبول محال از جانب سرکار امپراطور انگلستان در سمت و صول خواهر پسر
معارف آن احوال رسانده بخارال کتوسف از خدمت سرکار امپراطور انگلستان
فصول الخایف محال را در جبهه قبول پیچیده موصول نفرموده غایت از اظهار این فقره
متن و خفا نکشته فرمود که بخارال کتوسف به سبب مراد و جنود فرانس بنام
و یکدم حجت با سپاه مزبور رسم موافقت معمول و اداب محالیت ملوک میدارد
بخارال کتوسف نیز حسب الامر امپراطور روس در عهد آغاز محاربه و مجادله برآمد
معارف این احوال بر شش مورات روزی بسبب زده به مقدمه جنود فرانس رفته
بود اتفاقا سواری از قزاق غفله افکنی انداخت که منافعی با تار که بود شش مورات
چنان تصور نمود که این عمل از او ظاهر گشته در ساعت بخارال کتوسف را بخار
کرد که تار که موقوف و آغاز محاربه است و میر و جنود شش مورات شش بکلی بود
و از جنگ مزبور بر پیچید بر میر و جنود مزبور بود و با وجود این سرش فرود
نش کرد و سکنی در آنست زینب نداد و قزاقی مقرر نکرد با لاه و دوجوق

از جنود

از جنود سبب حمله آورده و سبب مزبور را نیز نیت دادند هزاره باقی آوردند
با جنود از سمت بجهت محاربه مردان نموده نگذاشت فرانس را پس زیاده رسد
ولی جنود شش مورات بکلی منتهی نگشته و پناه و سایر بنده و سببش برست
رویه افتاد و دو هزار نفر لشکرانش مقول و هزار و پانصد نفر امیر کردیدند و
سکنش را در سبب تصرف شدند و در کارخانه او سوای گوشت کره و سبب نکول
نمید و غنیمت شش مورات بود و بلیون رسید بلیون در ساعت
احکام لبران سپاه فرستاد که بشود از او فرشته آمد و بشش مورات رسانند
و بلیون در سمت هفتم میزان از سنگو حرکت و شش ماز تیر از شهر مزبور گذشت
و مزبورین رکاب را فرمود که بسبب کالوئه میر و بلیون و منظور شش این بود که بخار
کتوسف را منتهی ساخته از راه کالوئه و بلیون و بلیون و بلیون و بلیون و بلیون
جنود فرانس یکصد و بیست هزار کس بودند و پانصد و پنجاه عراده توپ و دو هزار
عراده قزاق و سبب کشته شدند و چندین خانوار از االی فرانس کسابقا
در دارالملک سنگو متوطن و متوقف بودند با خیال اطفال و احوال و اطفال عجب
موکب لغت افتحال روان گشته و چندین هزار زن فراریان لشکر طفر
به بر فرانس بودند که سابقا مطهرای و فراری کرده و در آنفر و سنگو و غیره
و لایات بدست آمده بودند و در حلی بجهت بلیون مزبورین رکاب نداشتند و نیز
چندین هزار نفر اسرای حرب بودند که کفرار کنند که آوران گردیده بودند
و این دو گروه انبوه بر حسب امر قدر سنگو امپراطور بکشد عرادهای غنایم

در این مرقب

و در اسب شیب مزبور رودخانه قوت جاری در جانب شمال رود مزبور
 فضائی محقر است و بی که برز رود مزبور است بغضای مزبور متصل و فضا را بشهر
 اتصال است بخارال دالان چون شهر مزبور را بیکطرف آورد و در فوج خاراج
 بحواسج محض مزراج خود را الحاق غلبت و محارست ولایت مزبور که کرده ما بمرش
 داشت که دیده با فی جنود دشمن نموده مستحق از حرکت و سکون ایشان شود و خود
 با افراج الباطنی خود در سطح فضائی مزبور در محل اقامت اکلند و پوششی داشت
 مانده بطلع صبح که غایب مستحقین بوقیض شهران در غراب رحمت داده بودند و حال
 و انگار آفت با جنود در سبب غفلت بهم برده داخل شهر شدند و در فوج مستحق را از
 بدر کرده از رود قوت گذرانیدند تا هر آینه بوجین که مقدار در فوج از مرکز کشف
 و در رود از قضیه مزبوره واقف گشته با جنود خود بفرجه مصاف حاضر گردیده دید
 که افراج خارال دالان در سبی پناهنده که شاید از رود گذشته مجدداً شهر را
 متصرف گردند خارال دالان چون جنودش هر آینه بوجین را دیده مستحق
 گشته بهموم از رود مزبور عبور نماید و مستحق را در از افغانان در آنجا غریب
 کلله از پا در آید و برادرش نیست فتنش او را از میدان بدر برد و او نیز مقتضی را در
 گشت خارال قی پناست بر مقام او بنیم و در سلامت فوجی چند از جنودش را
 در کلبی شهر برده و سببه را بکلی از شهر بدر کرد و مفارقت این احوال خارال
 گتو صف با یکصد هزار لشکر به اردو در مقامی مناسب فرستاده و بستان منکر
 و کندن خندق استخوانی در زیر دیوار فرستاده و جنود فرتسرا از شهر بدر کردند

مورخ اوقات برصفی بیان بکار که کجاست و لذت جنود ستاره نمود و کس
 و افراج آن اجاد طغیان نویسن بکود و بکش و هجوم و تورشش شهر مزبور و ولایت
 مطهر را از بچشش بکودش طغیان نویسن فرستادند و بیکطرف تصرف و تسخیر دادند
 و جنود طغیان در چار لغت شمار فرستادند و سینه زدند و باره از پناست انشراح
 و بیکار بیکطرف تصرف و بیکطرف در آورند بالاخره سرکار سپهر افسار از پناست را بایستون
 با جنود منصور و بچشش طغیان دستور بر شهر مزبور و شرف و در دراز پناست فرموده ملاطفه
 نمود که شهر مزبور را هنوز در تصرف جنود منصور و بچشش طغیان دستور فرستادند
 و در آن طرف شهر مزبور را عا کر خشت تا شهر و سینه در محل اقامت انداخته و در حال
 شهر را مفر موکب طغیان کوب ساخته اند و بسبب و خندق مضبوط و مستحکم نموده و در آن
 محکم طغیان و انصاف نیز در آنکه مقامات لازم به منکر و متفانان حکم مرتب ساخته اند
 به این راه بر استحکام و انضباط موکب منصور افزوده اند و قوای ایشان را ماضی
 کردار در آنجا نهاده در مقام معاونت تحت افسانه اند بر دست همت امیران و
 و حسب لازم و فرض و منظم داشت که بخار به و معانکه و مقابله پر در حمله است از آنجا
 خود معبر نشاند و مکان مسکون و سببه را که لشکر و باره و برج و خندق مستحکم و محقق
 نموده بودند متصرف نمود و درین باب انما مشورت و صلحت را احضار در باب
 محاربه و تفهم کردار با ایشان مشاورت فرمود و رای موافق طلب فرمود
 در شش بیکر که بر مزبور نمیشد و بر برار است و از مقام بی و غفلت پر است بود
 با سایر سرکردهگان کاروان موردن غیر آفتاب شمع و مفرغ و مسیح صفای افراج

اینطور میگویند که با غلام زبان بر لوحه بان نکاشند که مکان مسکین خارا
 گوشت سف را که بقلع و سنگ و خندق سنگ نموده سطح خلعت محب در انقباط و
 استحکام لاف برتری و با غلام ذات البرج سپهر سرسری است و یکصد هزار نفر
 چند شبیه ال میگویند در مسکن بر سر سفره باشد و حرکت دادن ایشان از موضع
 مرز بر صورت امکان نخواهد داشت سرکار اینطور میگوید ای بوم انوری بزم شاه
 مسکن رسته سوار با چند صاحب منصب از شهر بر رشت و در فضای خارج شهر
 بر دشت ناله ساعت صحرای سواران سواران کرده بخارا ال بر سر سواران حالت
 متحرک شده خان نایبین را که فرقه عرض کرد که شاهرجهت فرماید اینرا طرز است
 افکار که در هیچ یک شبیه بمنزله یزیدوف خود بخود نموده بر کنار شام شهر منتظر
 حمار به اینست اند در خلال آن احوال غفلت نکند که بر حسب بخارا ال بر سر خورده
 افتاد سرکار نایبین با غلظت رگاب بخافت خود ششغال در ششغال
 قزاق از آنجا که غنیمت را از اسیر بزمیدانست چند عراده پر بار در آن قرب
 و جوار دیده لقو مال نمودند و بغا صد نیزه از جانب نایبین کشته شدند
 او که دیده در ساعت افواج فرادلان خامه از اطراف اسب انداخته
 سرکار اینطور میگوید از آن مملکت استغلام دادند سرکار اینطور میگوید پس از استغلام
 از دزدخانه عبور و با دور بین بلا خط مسکن ختم بر چشم بخارا ال گوشت را
 دید که یکصد هزار نفر در برابر راه شتر کالو نشسته و بخارا ال بخلاف پیشتر سوار
 قزاق در سمت راست راه فرمود که مکان داشت نمید مسکن خود را چنان استحکام

داده اند که لشیر ایشان از آن صورت امکان ندارد و بپوش پس
 از غلط آن صورت بموگب خود مراجعت و مجدداً باب حمار به مجلس
 شکاری منعقد ساخت و ترش ترش نوراث نظر بتور و شجاعت و دلیری و زور
 اصرار در حمار به و مجادله و مقابله مینمود و مرش و بونست بمقتضای تدریس کار
 و در اندیشی و خورده چینی که داشت که مکان مسکن ختم شفاوت اثر
 بغایت مضبوط و محکم و بی نهایت غنچه و سنگم باشد و در هر جهت و بر
 زمین که از خیمه تور قرین استر ادا و اخذ نمود هزاران تن بپشتی میکرد
 و سر هزاران دور از بدل میشد و در نهایت زمین ریزد و مفاسد غنچه
 از میان خیزد و جنود دشمن مکانی بدان استحکام و انقباط را به دولت کشت
 سخن اید داد و داد مردی و فرزانه در محاطت مکان مسکن خود نهادند
 داد و از شیری زمین نخواهند داشت و صلحت در حمار به نباشد و بجای این
 دوسر دار با افتاد در آن باب با حخته و نازعه الطول اینجا یکسره کاغذ
 اشد از اینطور برای رفع نازعه و ماحظه فحاشی آن دوسر دار بر خود لازم
 و در باب دید که خود در آن باب حکمی فرماید و فرار فرار و حمار به را بناید لهذا
 چندی از موس و کدورتی لاغشی و لافند حکمی که از انش بر زبان و قافیه
 جریان یافته بود مقرر فرمود یعنی بر غلظت عادت محمود و جنود جلالت
 نمود را بفرار امور نمود و مخرج کوید سرکار ششمت آثار اینطور نایبین
 نظر بر خور تجریت و نمایت استغلام که در کار کار از دست و یا حث

فرموده بود که هرگاه از آنرا که گفتو سف متوقف است روان کرده بمید میریز
 بنودش را از بنده داران سواران با فردشان قرآن که در عوالمی شهر
 بدین جمع و قشند باشند صد مات کلیه عارض و مضرات پنهانیت عارض تمام
 که بدین نیز نفس او رسیده بود که چند اول خود شرا با جوش حدیه رسیده کار
 قریب به کارزار است بدین اسطفا بر پانچون معلوم کردید که هرگاه بزودی بکار
 آن کار نکوشد راه مراده او را از فرزندش مغلط و کار ابر و نکت نماید لذا
 لا علاج امر بفرار است که از راه شهر و بیهوده و غیره فرمود که بزودی خود را بجد و دل
 رسد خبر الی گفتو سف چون از غم ناچگون سخته گشته او نیز حرکت
 و از سیریه خود ناچگون سخته روان کردید که شهر و بیهوده و غیره فرمود که از راه
 محم و ناچگون است متصرف کرده و در آن اوان که ناچگون در شهر و بیهوده
 بود در شش ماز نیز و افواج ابو الجحی که در ولایت سکوبو دند طعن میسر و در غیر
 اسیر معتبر از روسیه بجهت امنیت اثر آورده و بنین این فعال آنکه چون خود در
 از شهر سکوبو بر آید خبر الی و نیز بفرموده و با جمعی که سیر از روسیه بشهر مزبور نشاند
 که ولایت را متصرف کرده و چون بکار شهر رسید شهر را خالی دید که عمارت
 بر غلین را که ستم غلین و زلزل و ناچگون بود و خبر الی نیز بفرموده و بفرموده
 نمود که عمارت نیز خالصیت لند خود با بنی از آنجا و ان تیار الی الی بفرموده
 آنکه سنده زلف عمارت مزبور قدم قریب کردید و در ساعت هر دو چون
 مرغی بطح دانه در سکنج دام افند در قندار و دام کر فشاری خود در نداد

آمد و فرانس بقید و سیر و بایند و سخته آمدند و اندک بجهت و در دام
 افتادند و در میانیکه خود فرانس میخواستند از آنجا میقدارند خبر الی بفرموده
 سف که در دست داشت حرکت داد که بدین مصالحه است بدین بدان آمده ام
 که سارا تکلیف نمایم که بدین محارب عمارت را تکلیف نماید مثل سایر در
 در جوا کشت که سردار خود بدین مصالحه نیز و خصم فیر و کشت از با طاعت
 و موافقت تکلیف نماید و غدار را مسموم انداخته هر دو را اسیر و سخته
 ساخت و مثل سایر نیز حسب امر امیر اطهر ناچگون تدارک دیده بود
 و چنانکه دیده که قبل از شکله شهر و عمارت عمارت که غلین را تیش زده
 و از آنجا که دریافت این معنی نموده بود که پس از خروج خود فرانس از آن
 عمارت را اول دوا باشد شهر که در ولایت میواری و پنهان کردید
 برای تاراج اسباب عمارت شای در عمارت جمع خواهند کردید
 اندک چند در سخته سخته بر انبارهای بار و طایر عمارت نهاده تیش
 زده که بدین در سوز و تا چون بار و طایر خود فرانس خارج و انالی
 شهر مجموع جمع شده باشد و در جبهه پیر مزبور جمع میفرمود که در عمارت
 جمیع که دیده بودند معترض تلف آمده و یکعلم تیش که فشد در عمارت
 افواج انجا در روسیه که جدید و در شهر که دیده بودند عمارت
 مزبور رفته هر قدر از انبارهای بار و طایر خود بود و آتش که فشد بود
 قلیه را خاموش بار و طایر از آتش محفوظ داشتند و سخته مخرج که قبل از

اگر فرستادند از شهر سکنه بیرون رود و لشکر قطعی اذوقه بود و قسبه فرستادند
 شهر را خالی و بی دین روس بماندند غیرت و محبت و دور اندیشی ایلی ملک
 مزبور را بنزله بود که لغاصه کرد و پنجاه هزار عراده بزرگ که با تمام کتافان جنگ
 از جمل و جوشن داخل شهر کردند و قطعی را بغیر اذوقه مبدل کردند و مخرج کو به
 هنوز با بیون بمقابل خمارال گنوه برفت که عمارت که یغین را با روطه
 و زمین زلزله گرفت و صدای خواب شدن عمارت مزبور بگوشش امیر طرطریان
 رسانید که حکم او بانجام رسید الحاصل بیک مرتش از شیر خمارال و پنجاه و چون
 نیارال امیر طرطریان روس را بگوشش امیر طرطریان پلویان بر امیر طرطریان پلویان
 لامت فرمود که بیست و شش که شخصی است ملک است ندارد و ولایتی
 که متوطن اصلی او است بفرست دشمن آمده تا بیون فرمود شما همیشه اوقات
 دشمن من بوده اید و بیکه با اهل شهر جنگ داشتیم شما در میان لشکر نشسته بود
 خدمت بوده حال که من با دولت لشکر دوست و یارانه ام شما در میان
 لشکر روس می ایستادید معلوم میشود که شما بعد از آن تمام در جنگ می ایستادید
 و اهل موطن شما از ولایات گریز نیست و شما محبت من هستید و جان کار
 شده اید بعد از این فرمایشات فرمود که شما را دولت انگلیس امیر کرده
 بیکت من فرستاده و حکم فرمود که اگر گرفته که از اندام و حتی بتمام ثبات
 تقصیر او برآید اگر فرمود با قراول شهر را پس فرستند که امیر بیون چنان باشد
 معین در آنجا باشد و حسب عظیم از قناعات پلویان در دهان شود لیکن در بعضی

و در شهر را بنزله چنانچه در موقع آن ذکر خواهد شد با الجو اخبارات از مروت
 کرد لشکر روس بنوازه حضرت امیر طرطریان رسید و بصحت پست که بمقابل
 گنوه برفت بدین روانه است که در شهر و قناعات راه مجبور
 فرستادند و قطع و هرگاه ممکن شود دست اندازی بمشکر فرستاده و در وقت عبور
 از آنجا منوع دارد و حضرت امیر طرطریان احکام صادر نمود که لشکر فرستاده بیون
 شتابند که قبل از ورود لشکر خنجر برده از جبهه مقتصد شوند و از آنجا عبور
 نمایند حضرت امیر طرطریان قاضی لشکر را به جوق فرار داده بود که مقب
 یکدیگر روان بودند و جوق اول در کاب امیر طرطریان بود و جوق دوم در زیر
 لوائی است هزاره بیون و سرداری جوق سیم که چند اولی و محافظت عقب
 لشکر بر آن بود و مرشد و راست قلین داشت و چون نظام و تجربه او بیشتر از
 دیگران بود از پنجه او را برای محافظت پشت لشکر تعیین ساخت که غفلت و غما
 نه حضرت امیر طرطریان دستور لاس داده بود که هر جوق بقدر بکوزده فاصلا از یکدیگر
 داشته باشند که هنگام عبور در دروغ و غش و پریشان کردند و با سبانه توانستند اذوقه
 بهر ساند مخرج کو به هنوز این سنه را دانایان رموز و بخت توانستند جواب
 شافی داده باشند که امیر طرطریان پلویان بجهت لشکر را به جوق کرد و در نزد
 کابین به جوق بکلی مستقیم قطع مراحم برده اند و از روز سه روز راه که با جوق
 اول و جوق سیم فاصلا بود برای لشکر او صرفه میشد و دیگر برای اینکه جوق سیم
 بجوق اول باید رسید و سرور و نظر آن شود و فرصت را از دست دهد

از عقب که کرده اند و از جمل
 او که گفته اند از جمل
 اگر آن جوق را امیر محمد که از سبانه
 محاذی یکدیگر می

و لشکر را در آن سفر که حقیقت سفر کربلا بود از راه رفتن باز دارد و بنا بر جوف لشکر
که در بعلوی یکدیگر با هم صحنه بطی منازل میروند و معلوم است که جوی صاف است و خلکت
بکثرت و آذوقه بکثرت یافت و قطعی در مال لشکر او واقع نیست خلاصه کلام
اینکه گفته اند طرق و شوارع صعب العبور بود و اگر لشکر را از راه در بعلوی یکدیگر
روانده باشند در عرض راه برای او مصلی روی میداد گویند مقبول عام نبوده
چرا که یونان و قسطنطنیه که بکثرت جمع لشکر خود را سه جوق کرده و در بعلوی یکدیگر میروند
بر دو مصلی مطلقا کشیده و با ابلت مرابط از سنگواره اطراف نموده پیشه علی
افعال حضرت را بکمال با جوق اول لشکر فرستاده اند و سید و از شهر
قدانت در روز شنبه و نیمه رفت و در آنجا توقف فرمود که شام از ده یونان و
ترشنگ و پوست با جوق دوم و نیمه دارد و شنبه در روز دهم عترب ترشنگی را
با ابوالجی خود در شهر و نیمه که است که چند اولی لشکر را با او باشد و جوق مرشد است
که بسیار زحمت کشیده بودند از آن خدمت معاف شوند و از آنجا حرکت فرمود
با افراج خوادان قدیم خود و سبب شهر از آنجای روان گردید و چنان دانست که
در حرکت هستند که بشهر مزبور روند و راه جوهر لشکر فرستاد و مطلق دارند و چنان
روان شدند که نزد خود در میان شهر رساند و حضرت امیرالمومنین در آن روز
صدا کرد که از آن حکم معلوم شود از وقایع احوال و اختلال لشکر فرستاد
و خوف و خطری که در آن سفر برای آنها متوجه بود و محترمشه چنانچه حکم فرمود
جمع غایم شهر لشکر از قبل اسلحه قدیم و ثوب و سایر اسباب و ادوات

که از شهر مزبور

که از شهر مزبور همراه داشته بهر باجه پهلوان انداخت و بعضی از قو بهاداد و ادوات
جوب که سنگین بودند در راه که کشند که بسیار شوند هنوز از شهر از راه پهلوان و
چند اول لشکر او را تسبی از کوه رسیده بود و لیکن جوق شام از ده یونان و
چند دست اندازی از کوه رسیده است آن شده بود اما لشکر سنگین که در حرکت
کند بود باین خاطر جی در دو فرسخی شهر و نیمه شب را آرام گرفت و باران غبار از آنجا
که از غبار آلوده بسیار کشیده و نیمه بود و در میان که از غم حضرت و غیره مطلق
شد و دانست که از شهر قدانت و نیمه خواهد که است لشکر ابوالجی خود را بر شنبه
از راه اماره روانه شده و طلوع صبح بلکرا شام از ده یونان رسیده چند اول لشکر او را
پریشان ساخت و بنای دست اندازی بهر امان او که است سواران قراف
در سخت اعتبار و فرمان جبارالیکه طاف که همراه او بود با لشکر مزبور بسته
و او نیز بمنزله ترشنگی از نیمه قدم آگاه گردید و جمیع از شهر و نیمه با او شام از ده
یونان فرستاد و مرشد و پوست نیز خبردار گشته چند اول لشکر او را از آنجا
حضرم مستخلص ساخت لیکن از قو بهای لشکر روس که در خطر کربلا از قو بهای ترشنگ
و از دور لکله و داج چون کمرک چهار بد و لکله قو بهای لشکر ترشنگ جواب
جویده قو بهای خصم نشنید است شود و عمر و خلکت را که تحویل نام و نکات در آن است
لشکر ترشنگ از دست نداد و از طلوع صبح امیرالمومنین آفتاب شوال خلکت بود
و مغلوب و شمر نشد و فیکه بود از آنکه شد لشکر ترشنگ دست خلکت باز داشتند
و از روز دهم شهر مزبور عبور کرده و در آن چپ رود مزبور منزل کردند و چهار روز

فراوان لشکر فرانس در آن جنگ کشته و دستگیر گشتند و سرخ کوبه که جمیع جنایات
علوم جنگ اقرار برین کرده اند هرگاه در هر جنگ جنرال کتو شرف ادا دانه
بجزال میلارا ذوق پیچ رسانده بود و شکست لشکر فرانس هر جنگ میبخت و تمامی
مسائل میشدند لکن جنرال کتو شرف از تدریکه در اول از آن لشکر کرده
بود بخلاف نورزیه بود با ناراحتی و برود اخراج و زنده داشت که موسم
گذشت و مسافت عظمی امپراطور ناپلئون در پیش دارد فوجی که آدم کشتن این
جنرال کرد برف و سرمای میکند لکن آن جنرال بخبر کار بهین شاعت کرده
که اطراف لشکر فرانس را بگرد و گاه بگاه دست اندازی نماید تا بیکه برف
و سرمای قحطی آذوقه لشکر فرانس را از پانده اند و بنا برین جنرال کتو شرف
کوشش بحرف امدادی نداد و مسکرفه در اندک رهنمایی فرار داده و بجزال
میلارا ذوق پیچ را حکم فرستاد که او نیز جنگ رو برود و اخراج نماید و با جنرال طاف
از عقب لشکر فرانس در هر جا دست اندازی کند مقارن این احوال احکام
از حضرت امپراطور بفرستاده یوچین رسید که شاهزاده شهبان را بکشته اکر
عبور لشکر و پوست و ترش فوج بود ترک کرده بسمت شمال حرکت و بطرف
شهر یار یکیزی رود و بپلوی لشکر ترش آونان را که بخارال و یوچین بکشتن
گرفته عزم را بروی شکست گرفته اعانت نماید امثالاً لمره شاهزاده یوچین
راه خود را از دست داده بطرف مقصد روان گشت جنرال طاف با جمیع
کیشی از سوار قزاق در هر جا مراقب حوالت لشکر شاهزاده مزبور گردید و مقام

فرست از اطراف تاجیک بیکر و شاهزاده یوچین شب را در شهر سیل گذرانده و فردا
از آنجا حرکت و برودخانه و آب رسید رودخانه مزبور بلب باران محو آب شده
و میران در هر طرف سرشیب داشت و از شدت سرمای بخت بود در وقت نشستن
از آب ضرر کلی باور رسید و بزحمت عظیم لشکر باده را از رودخانه گذرانده سوار قزاق
از هر طرف زور آورده بشت شاهزاده مزبور بچوگرشته بشت سر عراده قوس بجموع
عراده های بارنده را در آن طرف رودخانه گذارند که سوار قزاق رو بسمت جلای شرف
شدند و لشکر باده سواران او که از رودخانه عبور کردند بجموع جث و بدن ایشان ترشد
شب دیگر را که در اطراف رودخانه توقف کردند و از شدت سرمای اکثری از آنها
موت شدند فردا از آنجا حرکت کرده بهمان حالت بشهر دو کلا شرف رسید و بظهور
که در آنجا طایفه ای برای لشکر او حاضر نموده شد لکن در اول در و افواج سوار قزاق
با چند عراده قوس از دروازه ای شهر بیرون آمده بطول قوس و لشکر لازم همانند را
بجا آورده این چند فوج پیش لشکر ای بود که بعد از حرکت لشکر فرانس از لشکر بکشته
آنجا با سرگشته بودند و حال بسبب جنوب شهر بکشته می شدند که وجود ایشان در آن
صفحات در کار بود و سرخ کوبه با وجود عافیت و مفادست رو بسمت شاهزاده یوچین
حمله و هجوم برد راه لشکر را از میان افواج سوار قزاق شکافته داخل شهر شدند و در آنجا
منزل برای لشکر خود معین ساخت و شب را در آنجا توقف نمود فردا قوه
خودند که بشهر قوس رودخانه ادب بر تزلزل آنات رسانده چرا که جمیع قوای ادا از آنجا
افتاده و آذوقه و ادوات با عراده ای همراهی او بشت قزاق آمده هرگاه فیروز

نیز برسد اما در شش آن نجات در قوه او بود و لهذا مصمم گشت که خود را بیکر قطعی
که در سخت لوی حضرت امیر اطوری بود رساند تا برین از آنجا حرکت کرده در عرض
راه چنانچه بعد ازین مذکور خواهد شد بر شش بی قطعی شده در پستم مقرب بام را رفت
خود را بشهر بلالیک رسانید و حضرت امیر اطور در نیم و دم مقرب در شهر است که
و در باره دم در شهر دارا قوی توقف داشت و در دوازدهم مقرب سرمای شدیدی که نفس
بآن ولایت رسیده است آغاز نموده لشکر فرزندش تا آن اوقات چنان سرمای
مزید بود که برف و طوفان زیادی شده که حال است فرزندش از رفتار عاقر آمده و در
کوچک حفره ای از آنجا نجات شد برف فرو می شد و بقدر از سختی آن
سفرست خالص گشته تا سال آینده که برف آب شد ابدان ایشان در زمین فرو
گشت با وجود آنجا باز وجود حضرت امیر اطور را می بینستی و دو و اگر کسی
او بهین نظام را بصورت برف در میان غالب داشت و در زبانها میزدند که آن
است بیکاریم و زودتر بشهر بلالیک بر سریم که در آن شهر و قوت است و بی
نفر از لشکر فرزندش نیز در آنجا در سخت فرمان چنانکه را بکشند که معین و اعداد
مخرج گوید در همان روز دوازدهم مقرب که در زنگنه یک سپاه فرزندش بود و اقبال
و در میان و شکامه عظیم بسج حضرت امیر اطور رسید که هر یک در مقام خود
نشیند اندوختن و غم آنکه بودند یکی شکامه آرای چنانکه میخط بود که در شهر پیش
که در شهرت داد که تا بیون در خفت برادر بزرگشته شده و سلفت حقن بگموری
سابق گشت حضرت امیر اطور از استیلا و غیره تیر میساید در باطن مصمم گشت که خود را

زودتر بشهر بلالیک رسید و نیم خبر کار افتاد از اخبارال و چنانچه پیش بام رسید که فرزندش
بسیار تیر را شکست داد و شهر و قریب را تصرف گشت و حبس طوف و شوارع
رو و خانه و یونیه را محبوس صاحب شده راه فرار لشکر فرزندش و راه مرجهت
بلالیک فرزندش قطع خواهد شد بالجمله حضرت امیر اطور ازین اخبارات بهنگام
اندیشناک گشته در صد دان برآمد که موافق عرض را مرفع سازد و لهذا حکم فرزندش را
فرستاد که با لشکر ابوالجلی خود از شهر بلالیک حرکت کند و خبرال و چنانچه پیشین را
که عبارت در زبده سراه لشکر او را مقلع بدست است بقدر و غیره از رود و درین طرف
دوازدهم در راه جور لشکر را مقلع دارد و این احوال خبر داشت اثر دیگر نیز سبب نصیب آن
آنکه چهار نصف فوج از مالکات جدید فرزندش که از فرزندش فرستاده بودند چند نفر
قبل ازین مقدمات که امیر اطور میخواست از شکو حرکت نماید و از شهر کالینه رود است
بلالیک شود احکام رسید در افرایع فرزندش که از بلالیک حرکت کند و در شهر بلالیک
رو و در طرف و شوارع الصغی را تا بشهر بلالیک از شهر و جودش عاری و غایب
سازد و سردار فرزندش را بطوریکه امیر اطور را بلالیک حرکت کرد و در الصغی بهنگام
خدمات بر جود مشغول و نظام بکشید که حضرت امیر اطور از راه کالینه بشهر بلالیک
خواهد رفت و بقیه حضرت امیر اطور از شکو حرکت کرد و طبع اولی رفتار لشکر را بریم
زده از راه کالینه چنانچه قبل ازین مذکور کرد بدرض را موقوف داشت سردار فرزندش
از انحراف رای نا بلون بی خبر و احکام مرجهت که از آنجا تیرا در رسیده بود که خود را
بطرف شهر بلالیک گشت تا از اتفاقات از سرداران لشکر روس طالع تصویر را

بجای برده اردوی ایشان را گرفته یکی را اسیر و دیگری را عقد بالی حضرت امیر طرود
 لشکر دارد شهر را لیکت گشت در اینجا خبر از اطراف رسید که روستاها از هر طرف تجمیع
 و شتابند که راه جو را در از سمت لایه منقطع دارند و چون دیدیم که دست ملک فرزند
 بود چند اولی لشکر را حکم این که طوری بر من فی واکند است و از شهر و قریه بشهر دارا فوجی
 روان گردید و از شهر فرزند را از سراد برفت و در آنجا سوار فراق کس عده بر آنست
 گشت رعایا و لشکر کس عده را در عرض راه در زوایای جبال و کلال پنهان شده هر کس
 نیامد که برفت سراسر از لشکر کپای از صف بیرون نهاد و فوراً اسیر و سیر میگردید و یکشنبه و پنجشنبه
 چند اولی لشکر فرزند نیز در زیر کلم مرش فی زیاده از مرش فی واکند است که فخر عصب
 گردیدند و عرض راه و در دات هر چه خانه و آذوقه بود خواه از جو لشکر که خواستند
 و آذوقه غام شده بود و خواه بستیاری الهی ملک است هر آتش زده که در آن برآ
 پناه برای لشکر فرزند باشد و در وقت جو را از روخانه و فی بزرگش بر دی هوا کرد
 و نزدیک بر آن شد که لشکر کپای مستام کرد و لیکن مرش فرزند را از دست خلافت
 گرفته پای شتاب در زیر خنده چند هزاری که قوت خست کردن و شتاب
 مرش فرزند و منع ختم منقول گشتند و مجبور و در برابر محافظت کرد و لیکن در میان
 جانت اکثر از قویهای او از دست رفت و جمعی از ممالک او اسیر گشت و شتاب
 فرزند را از بکوه ضرر و خست بردار نشد راه بهایست را پیش گرفته با نظام و تربیت
 روان کرد و سوار فراق از گوشه و کنار ضرر با و لشکر او میرسد و در کجا یک چند
 در کارش بود جبال است ب ل لشکر فرزند را ملاحظه کرد که فراری لشکر بود

فران در قاف در کار کشتن و کشتن باشند از شاه ابن احوال پیش مل
 کشته فوجی را امر فرمود سوار فراق را بقرب کلا اعلت پراکنده کرد و معلوم شد
 که از فراریهای لشکر شاه بود و چون بهت و بعد از آنکه زمان افواج هزاره بود
 نیز که از نظام خود پرتاب نشده بودند بلکمر مرش فی واکند است که سوار فراق
 اسیر و سیر میگردید و از کلا کلا و از دانه کلا لشکر فرزند عده بودند و ملطخ کلام
 اکنون این دوسه دار شنبه جو را از فرزند شهر را لیکت شدند که حضرت امیر طرود
 در شهر فرزند و قریه و شتاب در آنجا سوار فراق کس عده بر آنست که فخر عصب
 عثمایی و پنجشنبه لشکر فرزند که در کارش است ملک لایه بود و در میان خود
 بیشم که ملطخ کنند کلا را بصیرت حاصل آید و او فایده مرش فرزند سیر میگردید
 از شهرهای لشکر فرزند بود و جبال و پنجشنبه است و اعلت داد و شهر را لیکت
 متصرف گشت و ملک در اطراف موقوف شد و لشکر فرزند اردوی عظمی در
 نزدیک داده و در میانها برای پناه از سراد برفت و دست کرده و اطراف بار و
 قلم بند می نمود و آرام گرفته بودند و لیکن روز بروز کمتر میشدند و لشکر جبال فرزند
 بسبب لشکر جدیدی که برای او میفرستادند ساعت ساعت قوت بیافت
 بالا فرزند جبال سستین جز با دوقی لشکر جدید که کیمه از دبا لافند بود و در بند
 بقدر از دبا پروان آمد و تبیل نام خود را بمیکر جبال و پنجشنبه است و اعلت
 فرزند را رسیدن لشکر جدید قوی واکند است بای سکا مداریا ناک و پیش
 فرزند لشکر فرزند را از هر طرف دو دانه و داخل مسکن عظمی در ایشان نمودند

و بعد از آن بر سرش برآوردی لشکر فرست آورد و ایش ترا از اردو بردن که در آن
 لشکر فرستادیم آورنده لرود و از آن طرف آتفا بردن آورند چندین بار سگرا
 کرد و از لشکر روس گرفت و لشکر فرستاد به کوه و شمشیر و نیزه از آن طرف که
 بردن آورده تصرف شده لیکن سرش نیست بیهوشی و شکست فراموشی
 که بخارال سستین چون از آن طرف رود و وینه بالا حمله و در نظر داشت که شهر را بگیرد
 بگردی که متصل بشهر مزبور و در سر و دهانه مزبور است و میر لشکر فرستاد منظر بهمان
 چاشد گرفت باشد که بخارال سستین سیر راه نداده همیشه از انفاغات حسنه
 هان شب نیزه و مار کشته بخارال مزبور و لشکر فرستاد از این آن طرف رود و دهانه را
 در راه فرار پیش گرفت که سردار روس از مخالفت مایوس گشت موضع کوه جلاده
 بر آنکه شهر را با لایق که نگاه داشتن آن برای لشکر فرستاد قوت کاژود
 بید تصرف روستیه درآمد و شکست لشکر فرستاد که در تحت حکم مرشل
 سستین نیز بود که در مجادله نیز با چن بخارال بود که سردار لشکر ولایت بود
 بود و فرستاد سستین نیز واقع شد و این معنی نیز زیاد تر موجب شکست کار ایشان
 کرد و به توفیق انفعال آنکه و فنی که مرشل سستین نیز زخمی داشت و از قوت
 کار کردن افتاد سپهسالاری لشکر مزبور و جماله بخارال بود محمول کرد
 سردار لشکر فرستاد منی را قبول نکرد و آنرا مرشل سستین نیز
 مجبور شد که با وجود آن احوال سپهسالاری لشکر را بخود بگرد
 و بخارال را در بر شعله شده لشکر بوی نیزه را برداشته از مرشل مزبور جدا گشت

و از آنجا بشهر و لیکه رفت و از اعداد مرشل مزبور بلقی دست برداشت و اگر
 مرشل و کتا ریکم حضرت امیر اطوار چنانچه فنی ازین مذکور گشت از شهر را شکست
 با داد او و غنایات لشکر فرستاد با امانت مستامن میا حشد لیکن سبیل مثل
 مزبور باز مجدداً در مرشل نیست سیر را زیاد تر از زور بخارال و چن سستین
 نمود و توانست سستی برادر ساند باشد حضرت امیر اطوار احکام نیز فرستاده بود
 تا هر چه برایشان نیک نژاد بگشت اقدام نکنند چرا که حضرت امیر اطوار بهین
 لشکر سستین نیز و لشکر شاهزاده شوارز نیز سستی خاطر جستی که راه عبور بود
 لشکر خطبه که در تحت لوای خود داشت از مرشل و دشمن عاری و خالی نمود
 کرد و باسانی و سهولت بحد و مملکت را خواهر رسید لیکن و فنی که بخارال چن
 سستین شهر و قوت را تصرف گشت و ناکذا داشت که لشکر خود را در مواضع رود
 و دیده که سردار لشکر فرستاد بود مملکت غایب حضرت امیر اطوار مرشل ادوات را
 امر فرمود که ابوالجلی خود را برداشته بخارال مزبور را از آنجا تا به فریق سازد
 و شاهزاده بوجین را چنانچه مذکور شد احکام فرستاد که از زینه و حرکت
 حرکت و بشهر و خوف چینه رود که هر گاه ضرور شود امداد بشکر مرشل
 ادوات رسانند و مذکور شد که در مجبور از رود خانه واپ لشکر شاهزاده
 مزبور را صد مات بسیار عارض گشت و قلوب و ادوات خوب و عواده
 آذوقه غایب از دست او رفت از پنجه مجبور گشته بشهر را شکست
 معارف این احوال امداد تازه بخارال و چن سستین رسید و مرشل

بجز از آن

آذونات را مانع از حرکت آمدن کلبه بمرد میفرستد بشهر باریافت رفت که شهر بزرگ
در سر راه امیر اطوار پانچون واقع شده بود و در شهر بزرگ لشکر فرستادند به جهت
که با لشکری که در حدود رودخانه دکنیوب بود بعد از محالجه با مردم آمدن آنجا بحکم
امیر اطوار الکسند رعبت شمال در حرکت بود که با لشکری که لند کسید در آنجا
بوده بکشتن سر راه امیر اطوار پانچون میبرد بگردنهای عا کر روس و فرانس
و بطریق مکان برای خود گرفته بودند و امیر الکسند با بنجاه هزار کس از روس
بسیب محالجه که در باین دولت روم در کسب شده از ولایت مولداویته
که سرحد روم است دومین حرکت کرده بشهر و بلیجه رفت که در آنجا با جنرال
طرز سو ف و جنرال ازین فصل شده و با اتفاق جنرال چین سیتین در کار شده
که راه عبور و مرور امیر اطوار پانچون را مطلق سازند بخت روزی از آنکه پانچون
بشهر نالینیک وارد شود لشکر طرزه سو ف و لشکر بلیجه فاف علی شده که شصت
هزار نفر بودند و زیاد تر از لشکر فرانس و لهستان را شدند و از روسیه
جور کرد و بخت و از آنکه پای تخت له بود بکج حرکت آمدند و ش هزاره
شوارتز برترق تاب مقاومت نیارده بجز باخت باصل رودخانه بقی قرار
گرفت و قاف بکشدگان او میباشند زیاد تر و عرصه را برادر شکستند
لیکن بعد از آنکه شاهزاده در ژنیف از جانب امیر اطوار الکسند ز فرستاده
که خود را از بخت جنگان روس منقلب سازد چرا که شاهزاده مزبور احکام
جدید از امیر اطوار روس آورده بود که طرزه سو ف با لشکر عظیم روستیه

رود و همان مکان را که قبل از آن شاهزاده بفرستادن در تصرف داشت محال
خود سازد و سپه سالاری لشکر و لشکر که از نملک او بدیده آمده بود بجنال بلیجه فاف
محل میشد و شاهزاده در ژنیف بعد از رساندن احکام نوکر ابوالجلی خود را بفرستاد
ببزرگ جنال و چین سیتین فاف که احکام و دستورالعمل حرکات عا کر روس را
که از جانب امیر اطوار الکسند داشت باورساند و چون راه با این آن دو لشکر
روسیه را شاهزاده شوارتز برترق گرفته شاهزاده در ژنیف با سپه سالاری که همراه
داشت بفرستاد بدون مخاطره از آن راه رود و لند شاهزاده مزبور سمت
خرید و ولایت له را پیش گرفته قبل از لشکر شوارتز برترق داخل ولایت له شد
و در نهایت قتل کردش نمید و از راههای صحیح و جعلی و پیرامون کوشش میکرد
و بخوبی که اهل مملکت له که دشمن روس بودند او را دیده باشند و چنان
بشهر شتاب کردند که بیکدیگر که بفرار از روس و چنان فصل در فو
اب و دیگر نبود چنانکه بکشد میل الکلیس سافت را در پست و چهار ساعت طی
میکرد این رفتار را و بکثرت واقع غریبی شد و این مقام ذکر آن خایه القبح
نیاید قبل از این مذکور شد که در شکو در مقابل حارت کرلین جنرال در بخارا
با یک نفر اجودان نیارال دیگر گرفته نزد امیر اطوار پانچون برزد حضرت
امیر اطوار بعد از ملاصت بسیار امر فرمود که له را بشهر و بلیجه ببرند و در آنجا
روان شهر پاپس نمایند و چند نفر قراول نیز برای محافظت له بن قلعین
شدند و لند آنهارا داخل مملکت له کرده و ابان از هر جانب بکشد

مراسمی می نمودند از اتفاقات از کنجی بکشد چشم خال بختی
 بکفر سوار که در کنجی بود می افتد که چنان است نیاز و شتاب می رود
 که نیزه و کلاه او را نیزه انت شقیص داد که از جبهه سوار است بعد از آنکه زبان
 بکشد سوار خراف از کنجی سر در می آید و در قوادان آن دو سر در می آید
 پراکنده حمله بر بسته داخل جنگ می شود شاهزاده زرشیف از مقدمه پیشرفت خود
 باز نیکی نام روانه مقصد کرد و با پس نهروین و شهر قاپیجی بکفر خوار
 و چمن بستن نمی کشد معلوم شد که خوارال طغیاف با لشکر نواده شاهزاده
 میر نیده در جبهه پیش که راه دخول پاپیون را بولایت می قطع می نمود
 با بر احمای که امپراطور الکساندر بخوارال طغیاف و شت خوارال مزور حرکت
 کرده بر سر شاهزاده شوارز نیزه ای را نمود و از لشکر شاهزاده مزور حرکت
 امپراطور الکساندر بخوارال طغیاف و شت خوارال مزور حرکت کرده
 بر سر شاهزاده شوارز نیزه ای را نمود و از لشکر شاهزاده مزور حرکت
 امپراطور خوارال امیدوار بود که در حدود ولایت لیسبیا کار سازی
 از این خواهش بخلاف آن میجو درود لشکر روس می اندک
 جنگ فرار کرده به پشت رودخانه بنفش و او میرال طغیاف بعد از
 مشاهده این احوال جنرال ماکین را که سر کرده جواری بود تعیین ساخت
 که بملاحظه احوال حرکت شوارز نیزه ای و ترس بقایا بر دارد و شت
 مانع از پیش رفتن نماید و خود بحرکت قهرالعبت رودخانه بر نیزه رفت

و علی غالب داشت که با پاپیون را در جو راز و در بر ممنوع دارد و لیکر از
 اثری ظاهر نشده در محبت و دویم عقب شهر شکست را گرفت که برای
 لشکر پاپیون مکان بسیار مصلحتی بود و در اوقات و اذوقه از هر آب و هوا
 هیچ کرده بودند که برود لشکر پاپیون بحدود لیسبیا و کرسنگی خلافت
 منوع گوید با این شش عظیم می معظم تر از این نیز منضم کرد که گوشت کمترین که یکی
 از جنرالهای آذربایجان طغیاف بود و بر سر بازیداف رفت که در کنار رودخانه
 بر نیزه و در همان مکان واقع است که منطقه عبور حضرت امپراطور بایسکر
 عطیه خود میرفت جنرال دایمیرسکی که یکی از جنرالهای لشکر لیسبیا بود در نقطه
 آگاه گشته اندیشاک شد که با دارا عبور حضرت امپراطور رسد و کرد
 بمحافظت مکان مزور شت و در محبت چشم در طوع اقباب در مقابل
 دشمن صف قبال است بعد از جنگ مردانه توانست بر خصم غالب آید
 مغلوب گشت و جنرال کمترین شهر بازیداف را تصرف گشته شت
 عراوه قویب و دو هزار دوازده نفر صالح است امیر کرد آذربایجان طغیاف
 بعد از استخفاف از این احوال خوشوقت گشته معرکه خود را با تجاوز حرکت
 داد که بطرح علی خود را بر دارد و معارن لیسبیا که آذربایجان طغیاف بر نیزه
 رود جنرال ماکین که با مور ملاحظه حرکات شوارز نیزه ای بود خدمت عظیم
 داشت که توجه ایشان را بکلی بطرف خود کند و نگذارد ادای از ایشان
 بجای می رسد جنرال مزور لشکر خود را بر داشته بر سر ترس و قیامت

و ششگون منجمی برادر نزدیک شد که او را که قرار نایب لکن چیت و جلای کی غو
 ثوار زبیرش اورا از ان مملکه استخلام داد چنانچه بجز دستساز نمی و شتاب
 ایغار کرده در چین کرمی سکا به دار و در هر کارزار که به جنال بر کس غافل
 غافل از یکد شواری زبیرش رسید و لشکر دوسر اشکست داد و جنال کثرت بداد
 آنکه خست بسیار دید و ضرر کلی کشید خود نیز بهار صیبت از میدان کارزار
 فرار کرده از ان بدشکر خود را جمع آوری کرده از مکان بکافی که بخیر آنکه
 بهتر بزیست رسید و از آنجا راه مقصود پیش کرد روان کرد به سرج که به جنال
 ساکن به نظری شواری زبیرش را مصل نمود و نگذاشت فرصت کرده خود را بخی
 محاطه که در بر رود خانه بزیستة وقوع مید برساند و اعدا لیا که عظیمه نخست
 که در تحت لوای حضرت امیر اطوار از میرزبور بایست عبور نماید رساند
 مؤلف اوراق گوید که مورخین فرشت شکایت بسیار از زنجرات کارها
 شواری زبیرش که سپه لار لشکر نموده بودند نوشته اند و اینجی اظهار شده است
 که شاهزاده مزبور بسیار رشید و جبار بود و در هر جا مظهر نصرت و شکست
 لکن شکایت ایشان ازین راه است که رشادت و جلالت خود را
 در مقامی جلوه میداد که چند ان منفعت در لشکر سپاه کردانی کلیم
 نمیرسانید و بعضی از دانیان رموز جنگ عدم استقامت شاهزاده مزبور را
 در او آفر کار حق برین نموده اند که وقتی امیر اطوار نموده از سلامتی وجود
 امیر اطوار نموده از سلامتی وجود امیر اطوار ناپلیون که دامادش بود

بارش

با کس شد در نصیحه حکام بسپه سالار نموده که شواری زبیرش بکشد فرستاد که از دولت
 و الجیه و لایه با طرف که در ضل مالکت و کس است بگذرد اعمال لشکر کشی خود را
 بر سر ظهور رساند علی ای حال حضرت امیر اطوار لشکر عظیمه خود را در شهر فرار بکشد
 بخود را بر توف نمود و لشکر عظیمه را دست بهین لب را در اگر که مترصد است و
 که هنگام حرکت از شهر مزبور بر حمله و هجوم بر نه و جمیع شهرهای حدود و لار که آذوقه
 ندارد که برای لشکر فرستاده شود بود نه لشکر رسیده تصرف شده و در لشکر
 شکن از مرل مطیفات و جنال و پنجه سستین در شهر در فغان بزیست لکن لقا
 انگذ و فخر بودند که راه عبور نماند بجهل حضرت امیر اطوار که در شهر بکشد
 ترشیف داشت به الظین که نه کور شد لشکر خیم اطراف او را گرفته سرادشت
 و خطی آذوقه داشت بود حضرت امیر اطوار ناپلیون را مسدود سازند و نگذاشت
 لشکر فرشت از در و مزبور عبور نمایند بجهل حضرت امیر اطوار که در شهر بکشد
 ترشیف داشت به الظین که نه کور شد لشکر خیم اطراف او را گرفته سرادشت
 و خطی آذوقه داشت بود حضرت امیر اطوار چاره را مخفی دیده بنایند بر نهاد
 که از لارام راه کوشش در فرار نماید چون خبر رسیده بود که شهر و جیت تصرف
 خیم در آمده و سپه سالاران رویه طرف و شوارع رودخانه و دینیه را از دست
 نماند که در شالی اهر صمیم شد که راه و بکشد را بپشتها و کرده از راه شهر کشند
 و با بر طرف و شکست روان کرد که درین شهر البته آذوقه فراوان بکشد
 و غافل از دجاج مست جنوب ولایت لایه بود مطلقا نالت که سواحل

رو دخانه بریزند تا می در تصرف هزاره هزاره برتر است بجلالتی که در
لوی حضرت امیراطو جمع گشت چنانکه بود با قدری از تو بماند داد است
و بشکر فرموده چهار جوق ترتیب داد که هر یک یک روز فاصله از شهر بگذرانند
بیرون رفته خود پیش از آن فرادل خاصه بایون در پیشا پیش لشکر میرفت بعد از
او هزاره یوچین با جوق دوم در روز بیستم عقب از شهر حرکت نمودند
میت چهارم پیش و یوچین با جوق سیم روانه شدند و مرشقی حساب اندر
ایستادگی در میت پنجم عقب حرکت کرد که محافظت پشت جوقهای پیش
با او بود و چهار هزار نفر فرادل بایون نیز که بهترین افواج بود با او جمع اول
قبل از آنکه شهر را تخلیه کنند بیکم حضرت امیراطو جمیع بروج شهر را آتش زدند
که در سال آینده مانع عبور لشکر فرانس نگردد مورخ گوید که در چنان مقام کیم
جان در نظر بود باز آن اجوبه روزگار در فکر آید بود که دوباره بملکت
خدا آمد با الحمد حال موقوف مقام امنیت که حرکات لشکر روس را نیز بر سر پا
کشید مورخ گوید بعد از آنکه خبر حرکت امیراطو را گوش زد سران سپاه روس
کردید اجماعاً بکمال کتوفت تکلیف و اصرار نمودند که باید مالک فرانس
رو برو خلیت کرده و بیست هزار خلیت سلطان شکست داد هر چه از آنکه اصرار
کردند کتوفت از راه غری که دشت قبول نکرد و مصمم شد که بقدر امکان
اخر از آن خلیت نماید و مصاف دشمن را بقاضای عالم طبع کند که از دشت
دست و دشمن را مستاصل سازد اصل تدبیر کتوفت این بود که در هر جا

در پهلوی لشکر فرانس حرکت کند و کاهکای در مقام فرصت علیه بر سر بیاورد
لشکر فرانس بر دگر دگر خلیت رو بردند و جنال فر بود اطراف لشکر فرانس
از سوار قزاق یوچین و تو بهای جلو آید داد که در سیدج با کشته در هر جا همراه
داشتند و در دشت ضرورت بکار میبردند و کوه را ساجده آنها را از تو بهای پیش
بزرگ و صحرای لشکر فرانس که سوانده آتش شده شکست میبردند الحاصل جنال کتوفت
بدون اینکه از دشت پر خود که از اول لشکر کشی کرده بود که از یک رو برو
اخر از آنکه تحریف در زد و لشکر خود را بهیت شهر کسنای حرکت آورد
از پهلوی لشکر بایون چنان روان بود که در یک خط مستقیم واقع بودند
دیسر لشکر فرانس را که در راه عبور است نرا در انتظار خود گرفته که هر دو
بخواهد حمله برد و همچنین چندین جوق لشکر جداگانه یوچین نموده بود که از عقب
جوقهای لشکر فرانس ناحث و تازمانند جنال میلاردا از خلیت با جمع کتوفت
غافلانه روس شاری که از بایون لشکر کسنای میرفت رساند که سر راه
حضرت امیراطو را گرفته باشد لیکن حضرت امیراطو رخصت ساعت جنال
دارد شهر را در شده بود اما هزاره یوچین در عقب بود و راه جو را و
با امره سد در کت جنال روس دعوت کردند و جانان در امان باشد
شاهزاده یوچین تکلیف و تسبی را قبول نکرد و در ساعت از جنال محل خلیت
که در اطراف جو را لشکر فرانس بود مانند کوه آتشی که همیشه میوزد و کاهای
نخارج آتش یافتند سبیل آتش در میان لشکر فرانس افاد شاهر

بویین که نصف شکر و نصف توب ختم نموده و نصف دیگر در نایک شنب
از شام مزبور دست برداشته خود را بسمت صحرا کشیده و آهشی که از شدت سرما
سوزانیده بودند بهمان طوری که داشتند که رسید از رفتن ایشان خبردار نشدند و باز
مزبور باقی لشکر خود که در عرض راه نیز جمعی تلف شده بودند و زیاده از هزار و پانصد
نفر باقی نمانده بود فردا صبح خود را بمحکم حضرت امیر اطوار علی صاحب با وجود این
تقصیر با حضرت امیر اطوار باز وقت ندرش را که چنین مقامات خطرات
بکار میرد بر همه معلوم و هنگام راحت چنانچه مصمم گشت که با وجود رسیدن
لشکر رسید از هر طرف در شکر گریه استی چند آن توقف نماید که جوهای عقب
مانده ترش و نوبت و سرش را بر و علی شوند مورخ گوید دلیل اینکه امیر اطوار با یلین
از اول چرا از دشمنهای خود جدا شد هر چه بود باشد در آنوقت مفصلی تمام
درین دید که دشمنهای او جمعه در نزد او جمع شوند و فکر سردارهای لشکر و رؤسای
حضرت امیر اطوار و لشکر فرشتن را به افراط دیدند زبان ملاست بجا الگو میگویند
گفته اند که چرا بجنگ رو برو با نایلیون اذن نمیداد و بجای از مزبور باز معلوم
کار خود را در این میدان که از دو کف با اندامش کوه توب نماید و نزدیک بجنگ
رو برو نشود حضرت امیر اطوار طلوع صبح شاهزاده یوچین را امر فرمود با همان
تنگ خورده خود که مست فریب گیر می را قرارگاه خود سازد و خود بشیر از زمان
کشیده فرمود که حال با مورثش ای مشغول بودم حال لازم است که باز پیش
لشکر خود پردازم و صفوف خوب آهسته با همان یکشت از لشکر فرشتن کوب

مانده بود کار سنگامه ساز کرد و ششصد از افراد یلین بود و پنجاه لشکر از یلین
در شام مزبور به هم رسیدند که هر قدر که از لشکر رگس خبر الگو میگویند بنگار او باورد
امیر اطوار به جابجنگ سلطان با ایشان اقدام نماید لیکن جنرال الگو میگویند امر کرد
یکصد عاده توپ را که در سنگار نهاد بودند با جابجنگ بر کرده میان لشکر فرشت
میانه افتد و لیکن نمیوانستند که خود را ویران شده بجنگ اقدام کنند مورخ گوید از اول
تا آخر جنرال الگو میگویند نسبت نایلیون و لشکر او چنان رفتار نمود که متبادر میگویند
که اسم فرزند است متعلق به یکی دنیای شاما در صیدهای نسبت به تنگ میگویند یعنی
و جنگ بعد تنگ مشغول میگردد همیشه احتیاط خود را داشتند که نزدیک آن
نزدند و از دور با همینه که دارند تنگ را از پا دارند و چنان محرز میگردند که آفر
افش نزدیکی او نمیرفتند که گاه است شدت شلیک جان و مورخ و غضب که بر آن
مستولی است در صحن نزدیک شدن در مقام انجام کوشش تمام بجا آورد که
عیاد او را بطول ملاکت اندازد بنا برین الگو میگویند در جنگ نایلیون بهر کفایت
داشت که از اطراف بغرب کوه و در جنگ توب و کامی بکوه و هجوم موالانند
خو میسر را بر او تنگ نماید پس جهت در آن جنگ گریه استی همان اسم
نایلیون که در میان لشکر فرشتن بود از تنگ خورده و تمام شدن جنگ
نمود و این گریه استی بسبب رسیدن افواج ترش و نوبت صورت اقتام
یافت و در باب رسیده ان ترش می که چند اول لشکر فرار داده بود و حضرت
حضرت امیر اطوار تا ترش شد که او را با ملکه تمام و سبک فرار دهند و سبب

خیال برآید که در همان مکان چندان توقف نماید که سرش بی نزوار شود تا آنکه
 خبر از پرسید لیکن اخبارات بنوا تر رسیده که شاهزاده یقینین در صدد تصرف
 شدن شهر کربلاست ای پادشاه و علاوه بر این اگر از آنجا بجای روان نشود پیشگیری
 که در سر راه او واقع بود نیز بدین محلی خضم پیش می کرد آنجا را نیز تصرف نموده و راه
 عبور او بسته کرد و لهذا منظر ترشش بی نشد اخراج فرادلان بایون را بر داشت
 و بوی شهر کربلا می شناسد که هم آنجا را تصرف و هم میرود خانه دینی پیر را
 برای عبور لشکر خود فلان بهاری کند و ترشش و بوست و ترشش باز تر از در شهر کربلا
 گذشت که هرگاه توانستند شهر را فلان بهاری منظور و در ترشش بی شوند و با دیناری شب
 از قاف او بپشت شهر کربلا روان کردند مورخ گوید رضی بایون خوشبخت
 از دین رستیده و امید خجالت را از دل لشکر ترشش بیرون کرد و همگانی لشکر عسری را
 از وجود بایون خاله بدیده حمید نوری بر سر ترششهای ناپلئون برده و پشت ترا
 بجزو میشد که بجای رت عظیم از آدم و سباب و ادوات و قلوب از آنجا
 فرار کرده در شهر کربلا بکجاست امیر اطوار محلی کشته چو مرغ حرا ده قلوب و هزار
 اسیر و چو کثر کشته در میدان خجالت که نشسته لشکر روس صاحب میدان
 خجالت شده راه لشکر ترشش بی را نشتر کبندی که مسخر حضرت امیر اطوار بود
 بلکی منقطع میشد که امید شعله دل و لشکرش با تمام بریده کشت حال لازم
 که کیفیت فرار کردن آن مرشش را در این برشته بیان کشم هم آنکه در در میست
 پنج مغرب مرشش بی با لشکر خود از شهر سیالینا حرکت کرد که پشت برادر لشکر

با خود داشت و چهار نفر نیز در عقب گذشت که زخمی از زنا خوش را با رو بنده پا دارند
 همگی از سیالینا حرکت کرد که پشت برادر لشکر با خود داشت و چهار نفر نیز در عقب
 گذشت که زخمی از زنا خوش را از زخمی از شول شد ترشش بی تا بر صفت کربلا
 بدون مانع رفت و عسکر خجالت را ملاحظه کرد که ملو از کشتگان لشکر ترشش که
 از پشت و پشت و پشت و پشت معلوم بود که شعلی کدام فوج از فوج لشکر ترشش بی بودند
 و از آن مکان فوجش بی که نشسته چندان راه نرفته بودند که بلب رودخانه ناز می
 رسیده که لشکر دشمنی استعداد و فراغت تمام صفت حرب از پسند کرده
 منظر در و داشت بی بودند و چون مکان خضم را بر گرفته بود لشکر ترشش بی
 بدون اینکه برانند دشمنی در کجا است داخل لشکرهای ایشان شدند که اطراف
 راه و کنار رودخانه ترتیب داده توپها را سوار نموده بودند و این اثنا لشکر از
 صاحب منصب روس پیدا شده ترشش بی را دعوت کرد که تسلیم لشکر ترشش
 شود و ترشش بی در جواب گفت که ترشش بی در جواب گفت که ترشش لشکر
 ترشش بی هرگز تسلیم لشکر دشمن نمیشود صاحب منصب نیز در مرجعیت کرد و بجز
 غایب شدن از نظر از لشکرهای روسیه ترشش قوب و چهار بار بون آغاز نامه
 و از فاصله دولت و پنجاه فرسخ کلاو و ساچمه قوب مانند تکرک در میان لشکر
 ترشش بی آمدن نمود در این اثنا بر دینغ نیز ترشش کشته رودخانه و پیش رو که میر
 لشکر بود چه بدارش که لشکر خضم اطراف آنرا نیز گرفته و لشکر از ترتیب
 داده با قوب و لشکرت منظور بافت مقدم لشکر ترشش بی باشند و کوهها

تجارت را با طایفه سوار و آن شهر
 شهر شده بنگار کردن باز نامه کاغذی

و بلند بیا عرض راه چنان از لشکر روس مالال است که کو با پرده سیاه بر سطح
و اطالی کشیده اند در چنان هنگامی که بر خط مشیران عرض بخت و دلبران میزدند
که عبارت از فرادلان مایون نامی بودی بوده باشند مطلقا خود را نباشد و گشت
شد را نیز از لغات خصم افکاشه بجوم برده خصم را از سر راه عبور بدون کوه قرار داد
لازمه گشته و بصورت تمام لشکرهای رسته بجوم و عهد بردند و چنان لشکرهای
خصم نزدیک رشتند که دشمن با او آمده اند و گشت که لشکر که فرقه جدا شده سردار
روس به صورت احوال را چنان دیده و شمشیر را کشیده و لشکر رسته را چنان
بغیرت آوردند که باینکه لشکر و نیزه سواره لشکر زنش را از لشکرهای پیشتر
نشاندند و بسیاری از ایشان مانند بخت در حث بر زمین بختند با وجود آن
فرادلان مایون از صولت و غیرت که داشتند باز ایستادند و از جان نشین
لشکر خصم راه را شکافته مجدداً بر لشکرهای خود بردند و در میان هر یک از صفوف
که گشته بودند فوراً یکی دیگر در جای او قرار میگرفت که او ضاع صفوف مطلقاً بهم
میخورد و باز لشکر روس بفریب ساجده توب افواج فرادلان مایون را پیشتر
نشاندند و در این حواله چنان صدمه به لشکر فرستادند که در شش فی از عبور کردن
از آن راه نابود گشت و هنگامی که شب میان آمدند پیری کرد که شایسته سردار
تجربه کار روزگار بود چهار هزار نفر از لشکر ابوالجلی خود منتخب نموده همراه خود
برگشتند و در تاریکی شب از همان راه که آمده بودند رجعت کرد و چنان خصم محرم
کرد که باز بطرف مالال گشت و در حقیقت همین راه سبیل است

از همه راهمان تر بود و نیز از راه مزبور از راه دیگر عبور ممکن نبود باینکه
از راه مزبور به پیشرفت برود خانه کوچکی رسید و اصل منج و مدخل رودخانه را
ملاحظه کرد و دانست که این رودخانه برودخانه دینی پرتی خواهد گشت آن در شش
آموزگار همان رودخانه را راههای خود نموده و در رودخانه مزبور شتافت
و در آنک زمان بکن رود مزبور رسید و در حوالی قریب سیصد و پانزده رودخانه
دینی پرتی را دید که پنج لینه و برای اتصال صالحه اتی از روی پنج رود آن نمود که باین
طرف رودخانه غلیم میگذرد و چنان در بابت نمود که پنج چنان نازک است که در زیر
پای صالحه است حرکت بنیاد آن سردار آموزگار لابد ناچار همانجا را برای
عبور از آن رود غلیم مین ساخت و حکم بلیک رساند که سه ساعت در لب رود رود
توقف کند و مظهر باشند که عقب ماندگان لشکر دارد شوند و در این سه ساعت
رشتن بلیک خفته و دامنه شده بود بر تخته خود را بر خود پیچید یا تراحت
مشغول گشت بعد از آنکه سه ساعت منقضی شد و او را بیدار کردند حکم بر عبور
داد و از آنک پنج پرتی بود که از راه از یکطرف در یکدفعه نیندانت گذر کرد و در حواله
که نشین عوادهای مرین فرقه را رسید پنج لینه و عواد و در آب فوق نشین
در ساعت سوار قزاق روس از عقب رسید هر چه از توب و عواده و غلیم
و زنده را که در آن طرف رود مزبور مانده بود اسیر و دستگیر ساختند و شش فی
رودخانه دینی پرتی را باین خصم و لشکر خود که کرده معلول است شد از دست
که حضرت امیر المومنین از رودخانه مزبور عبور کرده از شهر لندی نیزه را

فرموده بود مرثی فی در بیت و پنجم عقب وارد شهر مژور گشت شاهزاده بوسین
و مرثی باز نیز و مرثی و بوست را در آنجا ملاقات نمود و لکن حضرت امیر
دو فرسخ از آن شهر گذشته بود که مرثی فی شرف اندوز حضور گشت
حضرت امیر اطراف فرمود ای اشجع شجاعان کسی از سده منی وجودت
اگر بمن خبر میداد مجموع مال و دولت خود را بزرگانی میدادم و جمع مرثیها
بیار کبادی نزد او جمع شدند و خوشحالی کردند و چون بجاکان رسید
بودند آذوقه و غیره و فوراً دست مبارک کردند و مرثی فی بقدر
کفاف از هر قسم رسانیدند مورخ گوید حال و فنی بود که مجموع لشکر عظیمی
حضرت امیر اطراف در کلاب داشت و در شهر نایبک چهل هزار
لشکر جنگی بود لکن از شهر مژور تا نایبک پست و هشت هزار نفر اسیر و بنیک
گشته شده بود و دوازده هزار نفر لشکر جنگی برای ادبانی مانده بود و سی هزار
نفر نیز لشکر بجهت بود که ناخوش فرخنده را از کار افتاده بودند
در جان حالت پر خطر اخبارات غم آیات نیز رسید که شهر شکست را
که در عرض راه اوداق بود لشکر دشمن متصرف گشت و شاهزاده توانا نیز
لشکر متفرقه را برده شسته سمیت شهر و از آن که پای سخت است رفته اند
از بجز خیم محافظت نماید لهذا از اعداد لشکر متفرقه نیز بایست گشت همچنین
خبر داد رسید که مرثی و کتار و مرثی آذینات در آن مخصوص که بر جوی
حمد بر سر لشکر خیارال و پنجم مستقر بر بند با یکدیگر مباحثه بسیاری کرده

موقع کار را که زانده اند و جناب مژور را بحال خود که از ده مطلقا حمید بر سر او نژاد
بنابر این اگر حضرت امیر اطراف در آنجا نماند و زباده تر توقف کند جناب و پنجم مستقر
می تواند بدین حالت لب لشکر او را بجا حمله اندازد و جنرال گوشتوف نیز
مجدداً بهلوی چپ لشکر او را گرفته بدست اندازی مسئول شود و از آن طریق
بزرگترین روش بر نیزینه را که در سر راه واقع است متصرف شده راه عبور لشکر
حضرت امیر اطراف را مطلق سازد مورخ گوید حضرت امیر اطراف چنین احوال
بر احوال بادل موزناک فریاد کشیده گفت و فنی که ما خطا از روی خطاییم
چنین فضا با ما آفریده واقع خواهد شد مورخ گوید بعد از همه این مقدمات در نظر
گرفت که شهر باریادف در آنجا بی در بالای رودخانه بر نیزینه واقع بود که شصت
فوق طول داشت و برای اینکه توان از خاک روس بدر رود لازم است که شهر
مژور و بی منظور را متصرف کرده و لشکر از آن رود عظیم توان بگذرانند هنگامیکه
حضرت امیر اطراف در این خیال بود که بعد از آنکه در شهر باریادف از رود مژور
عبور کرد که ام سمت عطف خان ساز و ناکاه این خبر و حث اثر رسید که
باریادف و بی رودخانه بر نیزینه را که متصل بان شهر بود لشکر روسیه متصرف
گشت و اطراف آنجا را بلیسکرتوب مقبوضه و مستحکم ساخت و بخارال
و امیر لشکر را بجا نماند که در پای قله مژور نشست و از حضرت امیر اطراف
از استماع این خبر غایت متاثر گشته سر بوی آسمان نموده عصای
خود را بر زمین میزد و میگفت که مفید چنین شده و در این سفر بجز خطا و غلط

از سرداران با جزو دیگر ظاهر کرد و دست نرفته فرنگستان را خنثی قوت
 تمام ملاحظه می نمود که مکان مناسبی بجهت عبور از رودخانه مزبور پیدا نماید
 بعد از آنکه تا آنکه گشت خود را بر روی ولایت خراسان گذشت و خود بخود
 فرمود این شهر بخانه و بچل و از دم که پادشاه بودین بود و با نظر اول
 در نهایت داشت و عاقبت مستاصل گشت مومنی که با وجود این مقام بر نظر باز
 حضرت امیر اطوار به نهایت وقار و آرامش بر طرف و منج و دشمن را میفرمود
 در سلامتی وجود خود و شکرش با کمال قناعت و بی آنکه خوف و دهرت از او
 ظاهر کرد و طرجهای میرک و دستور القلم میداد عاقبت الامر فرمود با وجودیکه
 از در آن طرجهای و لشکرش که کنار ایستاده و خانه را گرفته و قوایا و دستگیر
 نموده و شکر است که با جرات عبور نمایند مصمم شده ام که از با دوست شهریار
 و از جانبیکه بسته و تنگ نام دارد و خیمه را صاحب بنا دارم و بصورت دلباز از رودخانه
 بگذریم که عرض رودخانه در آن مکان یکصد و ده فرسخ و معنی آب بقدرشش پای که گشت
 مومنی که بر مرتبه جرات و رشادت نامیون و مراتب اطاعت و اخلاص لشکرش
 باید ملاحظه کرد که در چنان مقام بر نظرش آنکه در کجوبه فتح و نصرت باشند و قوا
 میگردند از آنجا که ناچار بیای عبور از رود مزبور میگردند گنار مقابل رودخانه
 بسیار بلند و سر شیب بود و در بنده از آنجا یکدشت چنی در برابر داشت که خیمه مخفی
 شده بکسر و خندق مضبوطا نموده بودند که هرگاه لشکر فرنگ از آنجا گذرد
 مومنی که لوله توپ و تفنگ میزد و علاوه بر این از آن مکان که حضرت امیر اطوار

معم نشد که جسر بنده و عبور کند نزد یکت بلگر مولد او نیز بود که قبل از این
 این کیفیت آن بنقص ذکر شده حضرت امیر اطوار با دوازده هزار لشکر خجکی
 و باسی چهل هزار نفر خنثی و دامانده و از کار افتاده در نظر گرفت که باید در مقابل
 دشمن جسر بسازد از رود مزبور که رود در حقیقت عوم غری بود و وجود خود و لشکرش
 بطی در موضع خطر بود و لیکس ستار پنجهش هنوز بتمام احوال مقرون نشده بود چنانچه
 علامت اول پیدایش پنجهش این بود که ترشش گنار و ترشش آویزات آنروز
 بر خیمه غالب آمدند و بنقص این آنکه آن دو ترشش نامدار از قرار حکم حضرت امیر اطوار
 نسبت شهریار بیاف روان بودند که شهر را می غفلت نمایند در عرض ماه خنثی
 رسید که بخانال و پنجهی سستین و بخارال و امیر سکی را در پای دیوار شهر
 بازید افت شکست داده است و از عقب این فرشتگی را که ابوالفتح بخارال
 مزبور بود و دیده اند که فرار آرد کار آمدن در سبب از عقب سریش در مقام
 ناخوش باشند ترششکهای مزبور سپاه مذکور را فراهم آورده و هجوم کرده پیش
 فرار دل بسته رسیده و در ساعت شکست داده بسیار را قتل و بر سر افتاد
 بخارال و پنجهی سستین ازین صدمه نایان و از بلائی ناکملان مجبور گشته
 شهریار بیاف را غلامان و لیکس در آنوقت بی رودخانه را شکست که عبور مخیر
 بهمان پل بود و بسبب شکست پل مزبور که ششصد فرسخ طول آن بود و تصرف
 شهریار بیاف برای لشکر فرنگش به صرف گشت حضرت امیر اطوار بود
 اینی باز در همان خیال اولی باقی بود و مصمم گشت که از همان مکان بموم

بسیارند و نیز خبر نیند و از رودخانه نر بر جو نر ناید و باین سبب لازم دید
که لشکر ابوالمجلی ترش و گنار و ترش و گنار آب است معبر بودند و احکام برای ایشان
فرستاد و وضع رفتار ایشان را بدستور الحسن نازده القادش و خود نیند
حرکت متوال شد جمیع افراد ایمان و محب منصب بزرگ و کوچک را از هر فرد
که یکصد و عواده بار و بنه بردارند و احوال و افعال خود را مختصر بمان یکصد عواده
نمایند و نصف عواده آذوقه و لادوات و سایر مایحتاج لشکر را بکشت و مجموع
اسب و کاد که بر آنها سینه بود و بکشدن توپخانه و قورخانه مختصر ساخت
و سواران نظام که سر کرده ایشان گنومیش بود از یکصد و پنجاه نفر زیاد تر نبود
برای اینکه سواران زیاد کنند با لصد نفر را صاحب منبها که افواج آنها تلف
شده یک سوار بودند و منتخب کرد و فوج مقدس نام نهاد که مستحق وجود
حضرت امیر اطوار شوند با بلیه حضرت امیر اطوار با چنان لشکر از لشکر نصف
کرده و افعی جنگل وسیع شدند که در پناه جنگل روانه مکان مقصود کردند و در پیشگاه
از میان جنگلستان صدای فریاد و فغان بلند شد اولاً آنکه انقلاب بر پشتو
لشکر راه یافت که مباد دشمن بکین کرده باشد در ثانی فوج و شادی برای لشکر
پیدا شد و معلوم کرد که ترش و گنار و ترش و گنار آب است با پنجاه هزار لشکر ابوالمجلی
خود داخل لشکر امیر اطوار شدند و از هر باب آذوقه و لادوات و حب
همراه دارند که برای خود و لشکر ملزم رکاب حضرت امیر اطوار کفایت نماید
مال و قتی بود که بخارال گنومیش در شهری از شهرهای روس لشکر خود را

نوف

نوف داده زحمت زیاد باعث شکست کارشکر شدند و در قیاف کردن
حضرت امیر اطوار بهین قدر کفایت نمود که سوار خراف را قیاف ساخت و در هر جا
از عقب لشکر نداشت و تا زمانیکه امیر اطوار با پیون را انداخت از طرف بخارال
گنومیش نبود و لیکن دل نشین او شده بود که آذوقه و لادوات و مایحتاج
لشکر بخارال را رودخانه را گرفتند که از هر جا لاداده کشتن رودخانه ناید
سر راه او را بگیرد و بعرض کوهل و لب و لغات مانع از عبور آید منبر کوه را بزم
بخت آذوقه و لادوات را که مردی بود خوش باور و میسر میسر شدند که خضم فغان جا
دارد و اینکه فغان مقصود در نظر گرفته است چنان اتفاقا در غم و شرم میگرد
که کسی خلاف آنرا نمیتوانست بر او ثابت کند شاید ایند ما اینکه آذوقه و لادوات
چنان در یافت کرده بود که حضرت امیر اطوار از جای رودخانه عبور خواهد
کرد که پانین دست شرب را بر یافت است و هر چه سرداران دیگر باو گفتند که گاه
از جای دیگر بگذرد قبول نکرد و قتی که این خبر بواسطه بود بهای که فاصد و جاسوس
طرفین بودند بحضرت امیر اطوار رسید فرصت را قوت نموده طریقه اندیشید
که آذوقه و لادوات را از راهی که در دست کاهتر شد بواسطه جاسوسهای یهود برادر
معلوم نمود که غم حضرت امیر اطوار بیست سیصد و نیکه از راه نند و بر است
از قضا همان روز که امیر اطوار با پیون تبه و تدارک دید که در کنار شهر مستقر شد
از راه نند و بر است از قضا همان روز که امیر اطوار با پیون تبه و تدارک
دید که در کنار شهر مستقر شد و نیکه معبری معبری حتما سازد و در آن روز که در آن روز

که در این دست نباید
چون سگداز نه باشد

اینکه رفتار دشمن را مشاهده کند و معلوم نکند که قصد خود را بشکری و باطنی
بسیار با دوست رودخانه روان کرد بیکه احکام به جلال چنانچه میفرستاد
که از جای خود حرکت کرده بر عقب او روان کرد و حال آنکه جبارال مزبور را قابل
ملکاتی بود که با بلون در میانجا معمم برایشان جزو افتاد و لشکر او را غالی
کرده بر عقب او در برل روان کرد به حضرت امیر اطورشب و اردکن رودخانه
کرد به امر فرمود که جبر در بالای رود مزبور ترتیب دهند و معلوم است که شش
جبر در آن رود عظیم بجز مرتبه خطرناک است شب را بچشم نامشروع کار شدند
و منظر بود که صبح زود در لشکرهای روسیه که در الطرف رودخانه بود باطلوله
و نارنجک قوب سلام نظام خواهند نمود جبارالهای لشکر فرانسهای
بایس از مجبور شدند و با اتفاق موعوض نمودند که حضرت امیر اطورشب را
ناید و بعد اوقات و درستی چند نفر از اهل آنکه آگاه از طرف دشوار آن
مملکت شدند خاطر جمع شده همراه بردارد و از میان لشکر که مملکت صبح
موضع خطر و هلاک است بیرون رود حضرت امیر اطورشب ازین سخن خشنود
شده فرمود این عمل لایق شایسته نیست که لشکر او در چنین مقام گذارم
و جان خود را بلاست بیرون برم با لجه شب تا صبح با حشمت مشغول
گشتند و قدری را ساختند صبح زود مشاهده کردند که لشکر روسیه قوت و نجابت
برویش تپتی نام در کار فرار کردن پاشند مرتبه نفیبت لشکر زیاد شد حضرت
امیر اطورشب را انت که تیر تیر بر شش نشاند مقصود است رفته و قسم تصور نموده

که او از با

که او از بلا دست شمر بار یافت بل خواهد بخت در ساعت حضرت امیر اطورشب
فرست غنیمت شمرده چینی را امر فرمود که سواره از آب بگذرند و حشبالا جمع
کثیر از آب که ششند و بچشمی بجا را ترتیب داده بگذراندن لشکر مشغول گشتند
و اکثر از لشکر مرش و کنایه را امر فرمود که از کن رودخانه رویا بلین رودخانه
بسیار مستند بیکه رودند و باقی در شهر بار یافت که در طرف مرش مزبور بود توقف
نموده چند اهل لشکر با بلین باشند و ما دام عبور از رود مزبور عقب لشکر را
از خود و صدمه لشکر محفوط دارند و در روز و شب متصل بگذراندن لشکر
مشغول شدند جوئی مرش آذینات را مقدم لشکر قرار دادند و چنان در الطرف
رودخانه مکان مستحکم قرار دادند که وقتی که جبارال چنانچه از خطای خود قنیت
گشت و مراجعت نمود مکان خود را مجددا بیکه و لشکر فرانس را مانع از عبور
شود و به چنان مستحکم مکان گرفته اند که حرکت دادن ایشان از زیر اطمینان
بیرون است لهذا در میانجا که رسیده بود لشکر را بر توقف فرمان داد
و منظر اعداد و احکام از جانب او در کشت این هنگام هنگامی بود که لشکر
فرانس از کثرت مرایع زخمی و از زعدت عواده بار وینه کم کم از رودخانه
مشغول عبور بودند تا هنگام ظهر حضرت امیر اطورشب با افراد بلایون از رودخانه
عبور کرده و جبارال و کنایه که چند اهل لشکر امیر اطورشب با بلین بود بگذراندن بارگاه
لشکر مشغول گشت بیکه لشکر عبور کرد و از نبر از شهر بار یافت حرکت نمود که
بشهر مستند بیکه رود از رودخانه عبور نماید بجز و خروج از شهر ملاقات سوار بر

جناال پلاطاف داخل شهر شدند و از اطراف جناال و تخمین بستن درکن را بنسب
 رودخانه در کار حرکت بود بعد از آنکه مرشدان را با جمعه و هجوم بر جوق حضرت پیر
 نزدیک ساخت جلالت و در زبده بالمشکر بر افروختن این شهر باریک شد
 انداخت و راه لشکر ابو الجیحی جناال بر پشتو و طبعی معطوف ساخت و ایشان را کشتن
 بمشکر عظیم فرشت منوع و ثبوت جناال بر لوزانوفه متاخر شده مردان و
 همت برین گماشت که بغرب شمشیر ابرار آه و جور از میان خیمه نکافه
 و خود را بعلیجات کشتند لیکن جناال پلاطاف و جناال دیگر نیز از عقب سید
 حرره را بران سر دارند و جناال شکست نمودند که از مغایله و مقابله بسیار لایه
 و ناچار اسلحه عرب را فرو گذاشت و بالمشکر ابو الجیحی که در جناال بزرگ مشهور
 مصالحات و چند عراده قوب بود اسیر و دستگیر گشت و از قرار نظر بر رویه
 این پنج لشکر آنها محب میشد با جود و سب ازین فتح قوی دل شده ملی
 نبی تمام در سر رودخانه بریزند ترتیب داده بالمشکر او بران طیفاف که در
 رودخانه بود الفصال بهر سید و معمم گشت که از هر دو طرف رودخانه
 بر سر لشکر امیر اطوار را بپایان که از رودخانه گذشته و بر سر لشکر مرشدان
 که هنوز از رودخانه گذشته یکدفعه همه برین اذمران طیفاف در روز مهم
 قوس نسبت فرستاد کوه نمک کوه که در اینجا با جناال جلیت متفق
 شده بغایب سپاه فرشت که از رودخانه عبور کرده بودند بروند و جناال
 و تخمین بستن با جناال پلاطاف نسبت شد سید زینکه که در ب

تجهیز و تفریح

که در کنایه این جمله
 منور واقع است

رود منور و واقع است روان کرده بدند که چند اول حضرت امیر اطوار که در
 لوی مرشدان کن را بود و دستور شوانت اندوه خار کبزه و خراب پهل
 منور که به کجاست بند امیر اطوار را چون آن نایبان بود که او را با جوق خود
 از آن رودخانه عظیم با طرف گذر اندید و در طرف که طرف است اگر چه
 هجوم بلا اطراف او را کرد بود لیکن حضور خاطر او و جرات و رشادت لشکر
 برتر بود که مطلقا اندیشه نمیکرد که از لشکر او سرل طیفاف سببی برود او توان
 رساند جزا جلیت که سر کرده رسیده بود از فرستاد کوه نمک کوه و بر سر لشکر
 و بر اطوار تاخت و تاجت و سبزه آغا ز نهاد و لیکن لشکر امیر اطوار که در کشت
 و عدت زیاده تر از لشکر او بود و در حمله او را نموده غالب آمدند و او هر چه ادعا
 از لائل طلب نمود نشد حضرت امیر اطوار تاخت و تاجت و سبزه آغا ز نهاد
 و لیکن لشکر امیر اطوار که در کشت و عدت زیاده تر از لشکر او بود و در حمله او
 نموده غالب آمدند و او هر چه ادعا از لائل طلب نمود نشد حضرت امیر اطوار
 و با صلوات و همت جانور در هر جا راه عبور می کنند و روان میشد لیکن مرشدان
 و کن را که در ارتفاعات شهر سبزه زینکه یاده هزار لشکر خلی ماه کربز و فراتش
 فرشت از بالای پلهای منور می طفت بنمود بدین لشکر او برود و خانه منهد
 بود و رودخانه کوچکی نیز در پشت دی لشکر او واقع بود که در جث و بونه بسیار
 داشت و پناه لشکر میشد لیکن بانشکر او پناهی نداشت و با اصطلاح سپاهی
 در هوا بود و دو فوج سوار لازم بهت بانشکر او بودند که از عدت

که بمحال بنان نیز که چند اهل لشکر بود باو ملحق شود و در سیزدهم قوس که دهم
ساز قافی امداد ناز به بادرسید چنانچه خبرال کسان نیز با سلاطین و ملوک پای
تخت ولایت نمایند پس تعین خود را بمیکر امیر اطوری رسانده و حضرت امیر اطو
چند اولی لشکر را باو محول داشت که با لشکر نازده نفر خود عقب لشکر از اردو
سوار روس محافظت فرماید و سران سپاه را احضار فرموده چنین فرمایش
کرد که سپهسالاری لشکر را بمنزل مورث برگذار کردم و مرثی فی را امر نمودم
که در شهر دینیه تدارک لشکر را دیده از آنجا با لشکر روان شود بعد از آنکه از اردو
نخین عبور کند و رستمان را در آنجا با در شهرای خوب توقف نمایند با الجده
به عدد سیدنج برای حضرت امیر اطو حاضر و موجود نموده بودند که در یکی
خود با جمال کالین کورت نشیند و در یکی دیگر سر لغر صاحب منصب دیگر و سیدی
رستم ملوک که از مصر همراه خود آورده بود و حضرت امیر اطو بعد از آنکه از اردو
خود و دایه دوستانه کرد و قنبر اسم و لقب داده دو ساعت نصف شب مانده
و سیدنج نشیند بمسکین ریس روان گردید و در هجدهم قوس وارد شهر
دار که پای تخت مملکت است گردید و در یکی از قنوه خانهای شهر منزل
گرفت کالین کورت را با حضار ایلچی خود که در شهر مزبور بود فرستاد و موع
گوید ایلچی مزبور را به خبر از همه جا کالین کورت را دید که داخل اوطاق شد از آنجا
نخب برخواست فریاد کشید و گفت کالین کورت را دید که داخل اوطاق
شد از غایت نخب برخواست فریاد کشید و گفت کالین کورت شما را

آمده اید حضرت امیر اطو در کجا است کالین کورت در جواب گفت که حضرت
امیر اطو در قنوه خانه منزل کرده و با حضار شما فرستاده پرسید چرا در عمارت
پادشاهی منزل نکرد جواب داد که بتبدیل لباس روانه است احدی باید
مسخره نوزد کمر احسان و متعین ایلچی مزبور در ساعت شرف انوار خدمت
حضرت نمایند چون شده از اوضاع ولایت و از زاری مالی آنجا شمره عرض
داشت در این اثنا دو نفر از وزرای مملکت که که احضار شده بودند داخل اوطاق
گردیدند و از استخلاس او از چندین خطر امنیت گفتند حضرت امیر اطو فرمود
که هر قدر در جنگ و خطر باشم بنزد خودتر هستم و باز فرمود شما چرا اینقدر
مضطرب شده اید عرض کردند که از اوضاع لشکر و فرشت از نزدیک اخبارات
تخلیه نشدند ایم فرمود قشونش بکند لشکر من در خوب احوال باشند بکند
چیت هزار لشکر دارم و در هر جنگ رؤس شکست دادم و لشکر را امر فرمودم
در شهر دینیه چند روز توقف کنند و از خشکی در آیند تدارک ایشان بنمایم
شود من خود میرودم سید صدر از لشکر از فرشت باورم و دوسه دغد در سواحل
رؤد آفودر بار دوسه خت کم و در عرض یکماه باز برو خانه بنشینم رسم من
و اینکه در بالای سر بر سلطنت خود باشم عظیم و کار سازی من زیاد تر از آنست
که در رستمان درمان لشکر با نم و کاری در پیش نباشد و در سر لشکر
بودن آنوقت برای من خوبست که در مقابل من بطراح جنگ مشغول
باشم و اگر چه بسیار غلبه من است که از لشکر جدا شده ام لیکن مرا از دست

که متوجه کار رفتند و پیرانش فرستاد و آنها را فرصت ندیدم که خیالات فاسده
از دل گذرانند و هرگاه باین تفرقه که در رئیس اتفاق افتاد نرسند نیز بالشکر
در ولایت رئیس بنیادیم فرصت جبارت و دستان ظاهری من زیادتر میشد
و اختلال بسلطنت من میرسید لیکن وقتی که خود در سرسلطنت قرار یافتیم
کمی رابارای جرات و جرات بنیت و بوزاری لایه امر فرمود که ده هزار روار
بگیرند و بنی بکند و ولایت فرستد و بعد از فراغت بسیار دواع از ایشان
منوذه باز در ناریکی شب پسندج نشسته در آن از نظر ایشان غایب گشت حکم
از عرض راه فرستاد که ای پسر من روز و شب پارس روان شود حضرت امیر
به نعل از هر جای که نشسته و در وقتی که در بزم سینه چینه بود میفرمود که در کلام
عبور اگر کسی بنشیند و بیک شه که میفرمایند بکشد و بیک شه که میفرماید
بیک اول جبارت در کشتن و روز گذرانند و فی خبر دارند نه که میفرمایند بیک
از نظر آنها شد و در پیت و دویم قوس با اوضاع مبدل داخل شهر
در زمین شد که پای سخت سقن طلب است و با پا و شاه اسبها که در خیمه بدین
حضرت امیر اطوار رفت گفتگوهای محققه بسیار داشتند و در پیت و ششم
قوس سنگام شب وارد شهر پارس که پای سخت فرستاد بود گشت
و در آن شهر دو روز بود که صحبت مصایب روستیه که لشکر فرستاد میباشند
بودند که ما کرم گفته میشد و نزد بیک شده بود که شهر مجددها بر تزلزل افتد
با الحمد حضرت امیر اطوار با نهایت احتیاط از افراد گذشته داخل شد

شاهش می شد و مردم او را به لور نشاندند و ناطق خوت و خواجگاه رفته بود
که امیر اطوار با پهلوان با یکی از جوانان داخل تالار شده مورخ گوید که یکی از خدمتگاران
امیر اطوار پس از آنکه دو یک عجب بر دو یک جزو سورچیده شده داخل تالار شد یکی
از آنها رو به سمت خلوت و خواجگاه حرم نمود و بقی روان شدند و در بزم پارس
و عجب تمام شتابان شده خود را با پهلوان در خلوت و حضرت امیر اطوار را
که او را منع از دخول اوطاق آید بجزد نکند بصورت آن پادشاه شناخت
و از غایت عجب فریاد کشید و افتاد و در لایه نشسته در مقام وحشت بود که امیر اطوار
داخل اوطاق شد و او را بفرستاد که بیک مهربانی در میان ایشان اتفاق
افتاد معلوم کرد که حضرت امیر اطوار با پهلوان با وجود آنکه خارت باز
و بیخ مهربانی این خاندان داشته است

مصلحت و دویم

بست چهار سمت در حوالی ولایت مرز و جمع خویش که در حضرت امیر اطراف را تسبیح و تحویل
 پنج و سر گذشته مجدداً احکام مرا که مقرر فرمود که مجموع و سبجات که در اطراف حرکت
 بود تحویل خود را برسانند و چون که اکابر نمودند نیز می جلادند آن ولایت بودند ولی بر شش
 سپید در حدود روستا در شش درخت ناپلئون با انبی خود در باب زمین بر سر شهر
 بر تلین خاک گشته بودیم که با دانا بر شش درخت ناپلئون غنچه نیز بر سر رود در آن
 خود چو که اوجی نهان در زنده لشکر را از گنجه و هیچ حرکت نداد و امیر اطراف را بهر منظور
 بود که قبل از وصول ترشیل بر سر شمع در کار که زار زار نایب کار این یک قبل از وصول آن دیگر
 با تمام رسد از هیچ سبب اتفاق در شش ای این حال و خلای این خیال نوره قوت رعد سلب
 بعلت اشراف که دید و بانگ فاصله ترشیل نورات مودت خدمت امیر اطرافی داشت که نه این
 سوره ابو اجمعی او و سوره جزو خضم نازه می باشد اشتغال باشد و از غلبه شش از سبب طرف بهر سوره
 مجله شهر لیکت ولایتی است که سبب سر بر شش و شش و چهار در دانه که در دانه آن است
 شمال واقع است یکی را در دانه چنگل کند و دیگری را در دانه گشته باشد و دیگر دانه در جانب
 مشرق است موسوم به در دانه قریبه در دانه دیگر در سمت جنوب است یکی در دانه نیست بطور دانه
 مرز و راه بجلالت شهر باشد و قاضی محلات شهر را در دانه ای بطور سبب است و در سمت غرب
 ولایت مرز و در دانه ای است یکی موسوم به در دانه و دیگری سستی بر دانه است که در
 باره شهر میگذرد و همچنین می شهر را یکی گشته چندین نقشه دیگر در شش می مرز و متصل به راه و محل و جلالت
 باشد که از اطراف خضم و حال نزدیکی شهر نیست و بطریق نزد شهر مرز و از سمت مشرق بی است
 که بر بالای شوقی رود و مرز و غرب داشته اند که از این مرز و را لا بقریه موسوم به لیکت موسوم و در دانه

بشهر مرز و گشته اند و در دانه شهر مرز و بر بل موسوم متصل است و از این راه از
 مرز و رود و ولایت بر اصل رود و درین عبود و در سمت شرقی شهر لیکت رودخانه نیز بی است
 که در سمت شرقی یک نصف دایره بر شمع احاطه کرده و فضائی وسیع می بین رود و مرز و ولایت
 واقع است مثل بر شمع است سبب که برای حرکت که از در جانب غرب در کار است و در
 جنوب شهر مرز و نیز از قاضی شش شش بر شمع است و مثل می باشد و یکی از علل مرز و سستی که
 می رود است و وجه تمییز آن نیست که بوقی از اوقات یکی از مردان لشکر می رود در جانب جلالت
 آهنگه بوده و همچنین موسوم بدان اسم مانده است و دیگری از قاضی مرز و بر سبب که
 مشهور است در این مرز و مجد و در دانه سبب می باشد و در حوالی اطراف زمین مرز و در دانه
 محکم و سبب که چند واقع است و قرار مرز و در سبب که می باشد و از سمت ای حد و در سبب که
 در دانه زمین نوره زار و کل است که سبب را در دانه و در دانه اطراف آن را احاطه کرده
 و در زمین مکان در دانه سبب به آفتاب سبب است و نام میزان که جوفات و افواج
 ذالالت منطقه در شش تحویل تمام محوم آورده حضرت امیر اطراف برای محاطت خود در
 از مرز و در آن لشکر را با افواج ابو اجمعی در محل مقرر فرمود ترشیل بطور دانه در دانه از شش
 داشته مقرر فرمود که متوجه طریق گنجه و دیگران گشته عبور می نمود و راه که جزو دانه سبب
 ضرورت میخورد آن راه است گشته محاطت نماید و شش براده پانی آن دانه یکی را سبب
 در دانه سبب موسوم فرمود که محاطت فرمود و مرز و در دانه سبب تمام نام مرز و را لیکت
 موسوم به شش محای مرشع موسوم به شش فرمود و در دانه سبب را لیکت را لیکت را لیکت
 معاد است و اما در جانب را لیکت در قریه معظم شش جنت و افواج سوره را در دانه سبب جنت

[illegible]

قرات متعنه مانع از دخول ناپولن بملکت فرانس کرد و پس یکی فی مناسب در لایت جنو
 که یکی از بلاد مطمنه ملکت منه است برای یکی که خود ملین سخت و در مقام منور سرداران افران
 سواره فراتر از نبره افواج انچه خود بدو متنی کرد دیدند مؤلف گوید هرگاه که انچه که خود بدو متنی
 کرد دیدند برستل بود هر که ذکر نام او بسن تجویفیت متعنه ناپولن بودند در مقام منور سردار
 جانشین کار ناپولن تنه و در کارش چون پشام برنجان سید یکدیگر دید و ای مقام دست جنود
 انچه که جنرال رود که زیاده بر چهل و پنجاه درین بودند در مقام جنود جلالت نمود فرانس که در یکی
 چون ناپولن درین لبان بود و بعضی خطرافین بود مجمل در روز آفران و قهر بر طبق چهارم
 عقب جنود چنگستان لایب ایر مصروف و در سمل بین رود که تفریق که رودی مقهوری در جنود
 دارد و صوف عرب را آسوده حضرت امپراطور فرموده فرجی چند از افواج جنود فرانس در جنگ درین
 بالادشته آغاز می ریدند و صوف طرفین مضرت قرب مکان یکدیگر داشتند و با دوا و اسلحه
 مطابق کوه لایب شکست از یکدیگر رویش و هر یک بر طرف مطلوب می نشست و در غنای
 برین افرایه قتال در اشتغال و ابطال رجال کار که رزدار و ابدال اشتغال داشتند و انچه
 و لغت از هیچ طرف بطور رسیده با فر حضرت امپراطور و فرجی چند از افواج قزاقان
 حاضر در انبر سیر در جنرال کوپرن با دوا فرمایان جنگل بدان سختی که بود چون
 افواج قزاقان حاضر را دیدند چنان تصور نمودند که عموم قزاقان مضاعف ناپولنی بر سر لبان
 آورده اند لهذا افواج شکسته فرار که در جنگ گیرند حضرت امپراطور فرمایان داده اند
 سواره نیز رسیده جنود فرانس حمله آوردند و لب از عقب راندند جنرال رود چون صورت حال
 بر انحال دید از رود و محصور فرستاد و فرار فرمود و هر چند شهر جنود در تصرف جنود

و بنایت مضبوط و محکم بود ولی ولایت برادر بر سر راه فرنگ داشت که معجز خود فرانس است
 واقع شود که سدره را به ایشان توخت نمود و معجز خود فرانس با بکری حاصله از جانب جنوب
 شهر برادر بود و حضرت امیر الطور را تا می ملت و نظار مصروف بر آن بود که تا زمانه زودتر خود
 خود را بکند و درین رسد نه لهند از مقام نقاب و جدال بر نیاید و چنانچه خود بخت شهر بکند
 و ولایت فقیستند که بر سر راه ولایت فرنگ داشت واقع است معنی غریب یافت و شریک
 تا تیر یا بجهه برادر فرانس در قریه شالی خرمین تعقیب نموده و حضرت امیر الطور بر شل
 تر توش را با سبب عظیم مکرر فرمود که ایشان را از حد نه ختم غفلت نماید ایشان را
 بکنند اند و در روز پاره هم عقب بر شل تر توش با افواج ابر کجی خود بر شهر خورشید بر شل بود
 و در وقت شورش را سخن نموده متصرف گردید و از آن پس بر عسکر خجرا ل بر د که در اولی شهر برادر
 بود و معجز بود در اولی شهر خجرا ل بر د و نه ده بر یکیز ازین بکری که کار از فرانس و دستور از برادر
 فرانس حمله آورده ایشان را از در و کشتن بدی طرف بر دند ولی چو شش بخودش فرانس درین
 حمله بر د تا می لبتن را نشاند و لکن لغت و نایع از بنید مراد مرس و بنید نام و لکن نموده
 و خجرا ل و در این زمانه می سکود و جتی ممکن در آن محله رسید و خجرا ل آتین چنین داده و او
 معجز که کار از برادر شیع ابدار در روز کا خجرا ل شش سیر کشت و خجرا ل فریاد در در و جتی خود
 تمام مقام خجرا ل بر د کرد و برادر از راه حسیات در وقت عزم سکرا فریاد و او که از در بر د
 بر د آهسته لکجی خود و در وقت نموده خود فرانس نیز که طالب دوا مان این مطلب بود و نه
 که خود را بسکات امیر الطور را بپای رسد نه لهند از مقام غنیمت نموده از ختم مقدر است و نه
 طریق شهر فرنگ داشت را پیش کشید و درین می بر شل تر توش از خود فرانس بپای رسد و نه

کس از شش روستا در شش طایعات بریده و حضرت امیر الطور پس از استیلا در محاکم
 محاکم خطبه در سنه ۵۴۰ قمری بر طبق چهارم حضرت فرنگ داشت رسیده و در سلاطین قزاقات متفق آن
 بود که تعاقب امیر الطور را بپای در روز پاره و هم عقب از شهر فرنگ داشت در مقام و تا در تبریز بر شل
 عقب از ولایت برادر حضرت از نموده در وقت و سیم و در شهر پارس که در اسلحه فرنگ داشت
 که در و امیر الطور در سنه ۵۴۱ قمری شش تعاقب بپای رسد نه لندی کجالی در دین رسیده
 و او را ولایتی را که امیر الطور را بپای کبک طرف آورده وضع جدید در سلطنت آن اعدا و در
 در سیم سلطنت سابقه را نسخ کرده و مجدداً نسخ در جات امیر الطور را بپای رسد نه لندی
 در آنجا اعدا و فرمودند و شاه هزاره جیس را از بنید ان محاکم لندی یک تا مکرر نموده که در
 خود فرنگ داشت از سیم سلطنت اشتغال در روز و شورش در آنجا نام می داشت و انجلیس کبک آورده
 و امیر بر دیکت را که تربیت ملاقات و در اب عداوت ان نسبت بپای رسد نه لندی در روز و نه
 و در صیف بر دیکت و فرما لغتی ولایت بر د و جتی خود ما مور و خوب داشتند و ولایت محقره
 که بپای رسد نه لندی فرام آورده و ملکی جدید بر سیم سلطنت از ابرادر خود محل و لغتی داشته و مجدداً از یک
 متجری نموده از حبس حبس را در قدیمش منسوب خشم و عزم ولایت لغتی بپای رسد نه لندی
 قزاقات متفق فرستاده مستعدی استیلا در قریه بپای رسد نه لندی سلاطین متفق در شل
 نموده که در روز فی لکن بابت سال نموده و برای جتی خود متفق هم زی و در جتی ان سکرا
 که بپای رسد نه لندی فرام آورده و بپای رسد نه لندی در روز و سلاطین متفق جتی در سیم
 این طرف نموده و مجدداً بر دین رسد و نیز سکرا کرد که بپای رسد نه لندی از خود سابق داشت
 تنجی ایشان از مصاحبه خواهد داد که عزم کرده و با آنکه در دنیا و عزم و لا بیکه تصرف بپای رسد نه لندی

آمد و بدین کلیه تسخیر فرالات آمد و چون قلم حکم در ولایت نرسد که تبرک فرستد و باین عظمی
 مرض منوره پادشاه سابق سپهسالار را اذن در آردی و او را ولایت خود فرستاد و کشت
 مشرفی برای امورات باین نژاد و حکام چنانچه بخواهد با طراف روان سخت

جلد چهارم تاریخ امپراطور ناپلیون و سلاطین

فصل اول

در بیان نموده اند که امپراطور ناپلیون جهت منجم خشم بر مملکت فرانس و شرح شروط
مصلحت که سلاطین متفق بکلیف ناپلیون نموده و اصول مصالح و وجوب ناپلیون در
و مصلوب نمودن آن در نظر سلاطین و کسان و اکثر مجلس غامض شود و طلب نمودن
ناپلیون نخواه که کراف و سبب در مصالح جدید اناهل مملکت و عدم رضای خلق در آن
و غیر نمودن ناپلیون و تعیین کردن بهترین بر ولایت برای دل جونی مردم و عیب
نمودن ایشان بر دادن نخواه و سبب از انجام رسیدن مقاصد و طلب نمودن قراول
مملکتی را و سپردن حرم و فرزندان خود بایشان و و داع نمودن و اهل پارس را و رفتن او
میسر خود در ماه جنوری در سال ۱۸۱۲ بمبوی مطابق ۱۲۳۰ حضرت امپراطور در
این صدد بود که لشکر عظیمی که سزاوارشان و شرکت مملکت فرانس باشد و سایر خاندان
و جلات ممالک و سیع فرانس و چنانچه او در نظر داشت ادا کنند فراهم آورده
باشد در آن اوقات فرس و شفا داشتند و از نظر انوار لشکر قدیم که از جنگهای گذشته
باقی مانده بود و بر وفق ضابطه و قانون تقسیم نموده بحد و در و درین که مملکت و سبب بود
تعیین ساخت که آنکه در از مجموعا که خشم می یافت نمایند و مطلقا بجا خود مانند
سوارهای عساکر مأموره بدان مدد نگذرانند که این جمع قلیل در برابر لشکر عظیم فرانس

مدد و وسیع و غلبه و درین تصور نموده و درین و بیداران خود اعلام نمود که حال فرانس
که اکنون ملاحظت را در لشکر کشی نباید کرد و چون اسم مملکت فرانس در عجب اهل آن در قلوب
جای گیر است این قلیل لشکر که بر طرف خستاده شد خشم بایشه خواهد افتاد و بخواهش گشت
و فرانس که سپاه کردانی و لشکر کشی سابق فرانس را در نظر دارند چون در این گشتند که مردان
فرانس بجای اسلحه عرب بر داشته بیک قدم کرده اند و لشکر شک و خوف بردار خواهند شد
و جرات نخواهند نمود و در این نزدیکی بیک قدم و مبارزت نمیشوند بیک سلاطین
و کسان عموما و امپراطور متفق و متصور اینکه اهل فرانس در عین و رشادت عدل
بنازند و بزرگ ایشان ناپلیون نیز در قوت سپاه و کشور گیری نهایت مهارت دارد و هرگاه
زیاد تر عرصه را بر ایشان سنگ و کار سخت گیریم گاه میشود که وی کارها را در کوفت شود
و صورت اوضاع متغیر گردد و بنا بر این تصمیم شد که در غیر بیک تحلیف مصالحه بامپراطور نمایند
یکی از امراضی فرانس که اسم او بران و سیست ایقان بود و از نگرانی فرانس و در دربار بیک سلاطین
ممالک آن توقف داشت و کارها شده بود برای لغای شروط مصالحه مخفی نموده و
آزادی با داده و نزد امپراطور ناپلیون خستاده و دولت انگلیس نیز از قلب اضی مصالحه
شدند و امپراطورین را که برای دگر پیر شهور بود از جانب خود سده شخص مزبور کردند
که در باب مصالحه اتفاق و در نزد ناپلیون گفتگو نمایند و تفصیل اصول و شروط مصالحه
که فرامای متفق بامپراطور ناپلیون تحلیف کردند اگر چه فروع و در ضمن آن بسیار مرتبت
ایست که هر جا را امپراطور ناپلیون بقوت و قدرت خود بملکت فرانس ضمیر کرده است
دست برداشته بحد و قدیم خود که عبارت از و درین و جبال آلب باشد انکشاف

و مالک نشاء و ابطال و حاکم را تمام برضا و رغبت خود واکتدار نماید و ملک سپانول را که
 دولت انگلیس جزیت و جسد و کوشش از یکست که از زبرد قلاوه طاعت پلویان پروان آورد
 سپانول واکتدار که سلطنت قدیم خود را برقرار کنند و فرزند را که پادشاه سابق
 استیضات تحت پادشاهی بنشیند تا لیف زبور که کورای طبع غیور پلویان نبود
 لکن جواب این تفصیل را وزیر پلویان بر حسب فرموده او به نظر بنویشت که امپراطور
 پلویان از اصول شرط مصالحه که پیش آرام و امنیت جمیع فوکنستان و سلاطین
 تحلیف نموده اند راضی و رایی ایشان این است که چنانچه سلاطین منطقه مصلحت دانسته اند که
 نامی فالهای کوچک و بزرگ فوکنستان متحد و متفق و آزاد باشند و هیچکس بر آن دیگر
 توفیق نجویند و از عای برتری یکدیگر نکنند محسن پسندیده است و اینکه مصالحو مکره
 طبع حضرت امپراطور نیست بدین شرط که دولت انگلیس نیز ممکن نماید که در بر وجه این نحو
 مساوات و مساوات شیوع یابد و مدعی سلطنت در پادشاه اگر چه از شرط مزبور به
 ضرر و خسارتی کلی از قبل تفویض چندین ولایت و واکتداردن منافع کنایا امپراطور
 میرسد لیکن امپراطور بدین قسم ضرر راضی و خوشنود است و این در صورتی متحقق است که دولت
 انگلیس نیز در جنل امر مصالحه و درین مواد را طین خاطر نماید و تفصیل در امر مصالحه وقوع نیابد
 مخرج کویه هر که برای رزین و اندیشه و درین بکود حاصل این جور خواهد داشت که هر چه
 پلویان بدان حکم میگردد نمایی از صلح نموده و تمام طلب بود که تفصیل در جلال و فتوی
 در تقوایی نسبت بسیار قراوات عارض نشود و چون شرط پلویان در مصالحه غیر ممکن بود
 از فریقین تمیده و تارک مجاوله را اکتاده شده و سلاطین منطقه درین اندیشه بودند که گمان

این دو وجه که خود را که در هر مکان موجوده متعادل در سرحدات درین فراهم آورند و جمیع سائند
 و هر یک از متعادل که در هر جوق اگر سپاه را بمسک و جونی دیگر از لشکر مستقر دارند و پیشینه
 قرار دهند و امپراطور پلویان هر قدر در قوه داشت سعی می نمود که لشکر جدید خود را تعلیم
 رسوم جنگ آموزد و تمام را کالیش را اکتاده نماید که چون سپاه سابق درین امر شغال
 و جدال اکتاده شوند و چون برای مخارج لشکر وجه نقدی در کار و جهت دفع آن خضم قوی
 لشکر جدیدی لازم بود حضرت امپراطور از خویش خود بعد از سی بیان فوکن که عبارت
 از شصت کرد و پادشاه را بهیض سپاه پروان آورد و مجلس شورای خاصی منعقد نمود
 و بکفایت جمیع مزبور فرمود که در آیه یک جنگ و جدال نیست و اهل ملک کمال امنیت دارند
 حساب کردند و قرار دادند که رعایا خمس داخل خود را بدیوان بدهند و فی الحقیقه خمس
 کفایت مخارج مینماید لکن در چنین هنگام که از طرف دشمن هجوم آورست و مخارج زیاد
 لازم دارد که در خضم حاصل شود چو باید در انبوه مربع و ثلث بلکه نصف داخل و منافع
 خود را بدیوان بدهند و چه دلیل دارند که درین باب اهل سوزند و اگر در خصوص هم
 اقدام و یک کنند درین مقام مقبول و مسرع نخواهند باید وجه نقد همساز می دارند و گاه
 لشکر و سپاه را بازند و نیز فکلی از دیوانخانه اعلی جهت جمع آوردن سی صد هزار نفر سرباز
 جدید صادر کرده بود و با اهل مجلس شورای اکتاده کرد و این لشکر جدید باید اگر یک یا دو سوار
 سابق را فراهم داده و از خدمت معاضه ده بودند که آیند و نیز پلویان متجرب و جنگین
 بکفایت فرمود که کنون جبارال و لفقان بالکمال انگلیس از سمت جنوب داخل نشسته
 و عساکر کوش از طرف شمال در جهت و تار و سپاه پرکوش و بوی و نیز در دست یار

و شریف است شرفی ملک انداختن شرف و عار را یکی بریم که در نقیضان قدم بجای خوش گذارد
و با سبک نمودن بخت و افراج اواز و ملک اقدام نموده شیم اکنون مجموع دوستان و دشمنان
با من منافق شده و ترک دوستی گفته و بر دشمنی مبارزت کرده در بخت چپم تحلیف
مصلحت را از دشمن منتقل شوم که ملک دولت خوش نباشد از مردم خوش خواهم که بدون
اهل سبب و نفوذ از لشکر بجای فراسم آورند که من سبکی از یکصد هزار نفر در حوالی
شهر بار دو و معسکه دیگر در قریب شهر بقیه و لشکر کاوه دیگر نزدیک شیراز و خراسان آورده
با این لشکر و سپاهیکه از اطراف مجتمع نموده ام یک کر و رخو اید شد و بعد از اجتماع با این
کران مجاهد و دشمنان خواهیم شافت و با لشکر که مجدداً از ملک گرفته میشود مثل سپاه
سابق باشند و مانند افعال خوش که بخوبی صد مرتبه از یاد آید و مرخص شده شفاخانه
را مقومات لشکر گیرند و با یکصد مجاهد فرمود که ای بزرگان محترم شما سرخیان
و بزرگان خوش و همه را بنده برید باید پیشی در کارها جویند تا دیگر از اعراب حاصل شود
اگر چه دشمنان اکنون از مصالحی سخن میگویند و چیزی از مصالح مذکور نیست لکن از اطراف
ملک فراوانی افعال و اجدال پیش پیش میزنند و لازم است که بقدر امکان
سعی و اهتمام نمود و از برابری عدوان نهایت تر کنیم جامع این وقایع مکتوبه چون اهل شورش
از مطایبه کراف نامی چون دست بزم زد و دادن لشکر آگاه شده اهل کشور در بیابان حیرت
شده متحیر مانده و به کرمی و سخت جواب نداده و در اعاش و انجام این خدمت
مقصود و زیدند امیر اعظم از لشکر و سواران ایشان برانگشت و در آن برانگشتی فرمود
که خدای را اهل مشورت تعیین کنند و وکلای رعیت را باینه سرسلطنت حاضر سازند

بعد از حضور و وکلای مزبور فرمود که امر و زجل و عفت و مخالفت و نسیب بجهت وجود من است
و وجود چون من منقضی در ملک مزبور لازم باشد تا اسم آنرا در ملک روی زمین بلند نماید
و اهل آن بر جمع ممالک مغارت کند و حال سلاطین و فکسان دشمنی من اقدام نموده میخواهند
مراسم ملک سازند نه بر دشمنی اهل ملک خوش و دانسته اند که هرگاه وجود من باعث باشد
ملک خوش بزودی پیدا فدا کنند آنها خواهد آمد و وکیل و خیرخواه ملک و اهل آن منم و هر چه صلاح
دانم باید آنرا قبول کنند نه بهر چه رای آنها فرایک بر معمول دارم اکنون منقضی وقت این است
که لشکر بسیار و از اهل ملک جمع آوریم که من تا توانم در مقابل خصم ایستاد و اوجوب داد
و باید وکلای رعیت و اهل و تصرف درین امور یکشنند پس از تمام گفتگو با شرین تعیین کرد
که در مراغه نیست آورده و زویشکر از آنها ما خود دارند فردای روز مزبور قزاقان ملک را
با سرداران و سرخیان ایشان احضار کرده سرگردان را با لاری عار ظمت سپید و خود با حرم
و فرزند و بریان ایشان حاضر شدند و بسیار یکدیگر داشتند و فرمود که من میخواهم معسکه
خود روم و لشکر شیر اعبده خود گیرم در این سفر خواست و حفظ حرم و فرزند و شهر را پس
بعده از تمام شما و یکدیگر و سلامتی ایشان را بعد از وقت شما محمول میدارم و موعود
که حضرت امیر اعظم پس از اطمینان و انجام اینکه امور است در دست و پنجم ماه بنویزی که و اهل
حوت بود از منقرضت نصف فرموده و از دارالملک پادشاهی حرکت نمود و کاخهای سلطنت را
و دایه کشت معسکه خود شافت که با آن تارک فرنی و لشکر فیل مقابل لشکر انبوه خصم و در
وایشان از آنکه در ملک و بملکت خوش دست اندازگی کنند مقارن این احوال شاهزاده مرث که
امیر سنبو بود و سلاطین متفقد را دعوت نمود که در شهر من کیم مجلس شورا برپا کرده در باب

مقتضات مصالحه گویانند و دولت انگلیس را در کنگره اگر از روزی خاص که دولت بود بپوشانند
خود را مقرر کرده بشهر مزبور فرستاده بودند که در مجلس شورای سلاطین اعظم فرنگستان حاضر
گشته از جانب پادشاه خود وکیل باشد و پادشاهان مزبور در عین گفتگوی مصالحه باین نام
جواب کرده در محکوم ولایت فخر خشنه و در آن پان نامه از تنبیه و تذکره و در فتن
لشکر بعد از ظهور ناپلیون شکایتها نوشتند که هرگاه منظور او مصالحه باشد چو باید تذکر
جنگ کند و لشکر خود را بآباد نماید و نیز در آن پان نامه شرح دادند که اگر چه ما را و غلبه کرده
و رفع و فروزی بحد و مملکت فرانس بکنیم لکن با وجود آن فتح و نصرت با تخفیف میسر
بنابلیون کرده ایم و بخواهیم که مملکت فرانس و سایر ممالک فرنگستان هر یک در مقام خود
مثل ایام سابق باشند و همچنین طالب بپاییم که مملکت فرانس بزرگ و قوی باشد و بدین
شرط که مجموع فرامای فرنگستان هر یک آرام و آسوده شوند و جنگ و نزاع ازینا بر خیزد
و منظور ما این است که مصالحه بطریق بختام رسانیم که گذشت از هر فرات بهیچ آید و در وقت
و قدرت مساوات بهرسانند و بلاد و خاک در آینه از انگونه مصالحه بپسند
که در مدت پست سال جنگ در میان خاص و عام شیوع داشت سالم ماند و انگونه جمعیتها
نه از برای این است که وجود ناپلیون و سلطنت و مملکت و اهل و عیال او را ضرر و خسارت
رسانیم بلکه منظور این است که او را از تشییع ممالک بکرو مجبور کرد و سلاطین بر اعلی و باز
داریم و ما را بیکه برو فی ملامت و در صلاح و مصلوب جمهور فرنگستان مصالحه با تمام
زسانیم دست از جنگ و پیکار بر نخواستیم داشت و جهت سخن بر پان نامه مفصل این بود که
سلاطین متفق فرامای شوش شده اند که مباد اهل مملکت فرانس که مردمان غیور و در جنگ

منور پادشاه جمیع نموده و سلمه و جوب بردارند و بدین ایشان اقدام ورزند و کار بصورت
داشتن کمال بچکر کرد و بعد از انتشار شرف و مرقوم عساکر متفق بولایت سویت و زنند و اعلی
عاقبت جابجاء را متصرف گردیدند و شاهزاده شوارتزبرگ با عساکر خود از و درین گذشت و داخل
حکمت فرانس گردید و در شل لمبورگ نیز با لشکر ابوالجیحی خود با لشکر سلاطین مزبور و کشت
و سپاه متناهی بچکان را که یکی از شهرهای مملکت فرانس است متصرف شدند و جبارال
پویه که یکی از جبارالهای لشکر متناهی بود و شهر لیا را که از شهرهای معظم فرانس است با شهر پاریس
بست و نسک مسافت دارد محاصره نمود و بعد و وصول این خبر بنابلیون چند فرج با مدد او
داشت افواج مزبور در عین که می سنکامه محاصره رسیده و با عساکر ساخنو شهر خلیل
مزبور را منهدم ساخته و این سنگت از بولگتنهای بزرگی بود که بسا که متصرف شدند و هرگاه
چالاک و چاقی از عساکر فرانسه در تدارک و تقاضای سنگت مزبور بمنی بده خسارت های کلی
بایشان میرسید با بختا بکیریت که کنگره فرانسه پسا لاری شاهزاده شوارتزبرگ داخل مملکت
فرانس شدند و از سنگت بکیریت پرورش و دوس لبردار می شل لمبورگ بچار چون شده از چهار راه
بمکت مزبور داخل شده هجوم آورد و در کجوف لشکر او را بکطرف اتصال و مراد به
بزرگ فرانسه بپسایند و لشکر شیم فرانسه متفق که موسوم بشکر شمال فرانس و تاجیک سکیم
نویسن و لشکر شود بودند و در کوس و فرانسه نیز از لشکر شمالی محسوب میشدند بنوعی بولایت
وارد فرانس گردیدند و بکن و بعد مزبور که در شل بیدات باشد در سال قبل چون کردن
فرانس را از ممالک شل بسیار تمام و در بید بختا بکیریت که بکشت و امن اصلی او بود هیچ
سعی نمینمود و با و کران بود که اهل مملکت خود جنگ آغاز کند و بخت خراب شود و بنابرین با هجوم

بهکشت و نسل مال و زمین و مکر و طبع او بود و در زو سلاطین نیز عذر او در این باب سمیع بود
 با کجاست حضرت امیر بطور در این چندی که دانشش اموات و انقلاب و انجوب و هجوم عام را
 سمت شرفی که دشمن داخل ملک و نرسد بعد از تمام خود گرفت که بقایا بقال
 و در نهانی بجای غلبه بهالت نمودن بجای لشکر و نرسد مبارزت نماید بعد از در و نرسد و نرسد
 بنویسند بری بشیر چنان که یکی از شرفای و نرسد است و در در و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 فراهم داشت با عساکر ابو کعبی و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 که از مد و و ملک از مقابل خصم نرسد نموده در شرف و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 مال که در این بکافی رسیده بود که با آن چهار نفر سپهسالار بزرگ بچاه و و نرسد و نرسد
 جنگی بود و حضرت امیر بطور و و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 قبل ملحق کرده بود و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 و سپاه کردانی واقف نبود معلومست که فتح و فیروزی موقوف بکثرت و قوت لشکر نیست
 بلکه موقوف بر ذاتی منور و وفور و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 سپاه و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 امیر بطور مصمم شد که با تمام کام را و بردارد و با کجاست و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 عزم امیر بطور که گاهی با قه و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 بود و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد

در دامن کوهی چنانست و این مکان را و راه است یکی بالای شهر خطی که سافا مدرسه نظام تعلیم
 سرگردان بود و میرود و دیگری بشیر نرسد که در سر و دخانه انجوب واقع است و اطراف
 شهر خطی که اکثر کتب باغ و چمن و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 اوایل حال و غفوان جوانی اصول فنون سپاه امیر و نرسد که سبب آن مجموع اهل عالم را
 کجاست که سپاه نشاند و وی آنها را در برابر خود کجاست و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 که سبب این از و عبرت گرفته و فنون سپاه که در این از و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 محافل و کجاست و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 بر لشکر و ان انتر کرد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 جهت که از اینک بیاوان و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 حاصل خواهد نمود و کوشش نماید که خود را بکافی که او را از آنجا آرماینده بودند رساند و نرسد
 نیز آن مکانها را بواسطه اینکه ابتدا از آن انکه برآمده و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 بر کوشش و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 در شهر خطی با صاحب منصبان خود در سفره شام خوردن و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 از سردارهای و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 ان شهر نیز بشیر که ان شهر میرود و با جوق جوق لشکر ان شده بود و نرسد و نرسد و نرسد
 بلند کردید و دیدند که و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد
 نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد و نرسد

و بدو که در آنجا جمع بودند اسیر و سیکه نمایند مثل مزبور با صاحب منصبان خود تمل نام بر نوشت
و بصورت خود را بر یکدیگر که بشهر رفت رسانیدند و اسمهای خود را از پهلای در یکجا نوشت
اشکان شیب برده سوار شدند و با جوش و اضطراب نام جان لبانت بر بردند و
جنرال التوفیق که در شهر بود در آنجا آمدی گنجای بسیار ثبات قدم و رزیه و در مقابل حمله
میشل تی مردانه و استیادگی نمود و جنرال لبانتین با دلاوری و شجاعت و افواج سواره و فراق
بیش باغات شرفه عقب در آن پیشانی گرفتند و بعد از یکدیگر با فوق آن تصور نمودند و از آنجا
مجموع کردند و چنان صورت آوردند که نزدیک شد که بوجود حضرت امیر بطور تیر کشی سه
و چند نفر را در پهلوی کشته و زخمی نمودند حضرت امیر بطور شمشیر خود را کشیده در هوا
خود مشغول گردید و یکی از سواران کشیده که در سراج فراق و اول حاضر بود با شکار ملین
پروخت و در ساعت غیر کلوله نشان از پا درآمد و در این هنگام فریاد برین گشتن گرفت
و مجموع آن سوخت در چنین احوال شکر و وس پریش گشتن کلیم مثل پلوچو ابرام در ستر و افغانه
مزبور داشتند و با یکدیگر مضاف شبنم به نزد کش و کوشش بودند چون دیدند که راه
آنجا از شکر و فتن صعب و دشوار است و غیر فریاد کشیده گشتند و مثل پلوچو بسیار خود
در مکان موسوم بکاسیر که در پشت قریه مزبور است قرار گرفت و مخرج کویه نظور یا بلون از
این شیخون این بود که کلیم مثل پلوچو را از اتصال بشکر شانه زده و سوار تیر برق جدا سازد
و او را از اعدا و رساندن لشکر و الهامی متعقد ممنوع دارد و این مقصود حاصل گشت و سرداران
میشل مزبور و با وزیر کی بکار برده نگذاشته اضطراب و فتنشی که مستلزم آن مقام بود
در لشکر شمع مایه و در و فتن یکم باه فروری که او را عزوت بود از شکر متعقد فرامالدا

عظمی برای شمشیر پلوچو رسید و بخت قوی دل و آسوده خاطر گردید و مجدداً بجنگ امیر بطور
اقدام کرد و امیر بطور خواست که از جنگ اعراض کند و کار مقابل را بوقت دیگر گذارد چون دیگر
هرگاه معاودت کند تا بدست که از بل انیوب بگذرد و گذرگاه لشکر مختصر به آن یک پل است
و تا که شش لشکر او دشمن از تعاقب خواهد رسید و میر عساکر او که با افواج چند اول عقب
خواهند ماند بمناظره هونک گرفتار میکردند جنگ اشتعال نمود و میشل پلوچو از سر طرف حمله
بر عساکر و فتن بر دوازده فرات که اسیر و غنیمت و کوشش پویش آورد و از درناش گشتن عریض
از طرفین در اشتعال بود حملات پایی بر دزد و صدمات حوز دزد و هنگام غروب آفتاب
امیر بطور مجبور شد که از رودخانه انیوب بگذرد و چهار هزار نفر را شکر و با همعا و عراده توپ
در آن مکان ماندند و خود تمل از بل گذشت و میشل کلیم امیر بطور پل را گشتن زد و آن چهار هزار
نفر و همعا و عراده توپ برین خشم اسیر و دستگیر گردیدند بعد از نهمین سپاه و فتن بسیار
چون متعقد محاسن شور را بر پا نمود پس از شورت مصطفی در این دیدند که دو لشکر عظیم میشل پلوچو
و شانه زده سوار تیر برق از یکدیگر جدا نمودند میشل پلوچو بسیار خود جنرال ایک و جنرال
کلیمت را بر پشت از راه برین لبانت پس که متعقد است روان شود و شانه زده مزبور بشکر
فراوان سلاطین از معبرین لبانت پای گشت مزبور شتاب و این خبر برای این بود که اگر پلوچو
جنگ کی از این دو بدارت کند آن دیگر دو سپه بجانب پس فتن آورد و فتن غنیمت شانه
و امیر بطور بعد از نهمین لشکر طرایی که در یک پل انیوب واقع است رسید و افواج فراوان
خاصه فتن او در آنجا باطنی شدند و از رود و فراوان خاصه سپاه نهمین فتن فتن فنی
دل گشته و حضرت امیر بطور بار دیگر عزم کرد که با دشمن درگیر شود و درین هنگام سپاه خشم

به قسم و جهت که نماند که گشت به بنواصله تواند آمد اگر کسی از لشکر پیش نماید لهذا بر خلاف شل
 بگویند و آن شده و برای یکدستار الیه مانند سابق از حرکت و ایگاه که کرده اند که در لشکر غلبی بگویند
 بزرگترین که یکی از بلوکات فرستاده اند که در وادانگبار برین سپاه شاهزاده شوارین بزرگ
 که از لشکر شاه بوده که گشتند از وقوع این حرکت از سپاه فرستاده اند و مزبور چون دستور کرد
 که امپراطور ناپلیون با تمام لشکر خود به پشت خواهد رفت این معنی را شاهزاده مزبور فهمید و دانست
 چه کار ناپلیون بکنند حرکت میکرد و طرف و شوارع شهر پاریس کی خط میانه عساکر متوقف بود
 میباشند که بدون مزبور و سبب بشمارین و ند و لیکن شاهزاده مزبور بدینش که در کمال
 لشکر او را به هجوم کرده از جای خود حرکت دهند بر این اگر از لشکر را با مدد بسیار لشکر خود
 خستاد برین سبب راه سبب که اول رفتن اینجاست و در نظر گرفته بود که در بانیو مطهر لشکر
 عظیم و از لشکر مثل بگویند و در ترافاده و حضرت پیرا طو چون یافت که شاهزاده مزبور را جلد و
 فریاد گشت و اعلان لشکر عظیم بسبب تحریف و در ترافاده در دست مثل و قمار و شل
 را درین حالت را امر فرمود که درین بین لشکر شاهزاده که آنها را از اطراف سرگرم سازند خود
 بتجهیل نام از شهرهای حرکت فرموده بطرف مثل بگویند و آن که در دست مثل مزبور مشغول
 اینکه امپراطور ناپلیون در مقابل لشکر شوارین بزرگ واقع شده و عساکر مزبور را ورا چندان شمول
 جنگ خواهند نمود که او خود را با پشت و تنس مانند بتجهیل خود در شهر مزبور رساند و شکر که اندک
 از شهر چنان حرکت داده مجبور حش که در وینب بند و چند روز بعد شهر وینس میسر نمود
 و جنرال سلاکین که پیش جنگ مثل بگویند و اوضاع مخفف خود را بر دوشته و بشهر خود ری
 آمد و مقام مزبور بجان امپراطور ناپلیون زد و یکبار از شهر پاریس بود و جنرال را یک نیت را بشهر

رفت و اینجا چندان مسافت بشهر پاریس نداشت و اهل شهر مزبور که استماع این اوضاع و احوال عظیم
 و شل مثل بگویند و به قسم یکدیگر خود را از و در شهر پاریس رساند و حرکت بود و هر که بخیرال او میسر شد که
 امپراطور ناپلیون از آن مسافت بید و از آن راههای صعب العبور تواند توب و عراده بگذراند
 و بجنگ قدم که جنرال سلاکین و سپاه او پیشرو لشکر مثل مزبور بودند و جنرال الوفیف
 که یکی از جنرالهای روس بود با لشکر خود و سبب سپاه مثل بگویند و اوضاع مخفف میسر و و هر آنکه
 بشوق رفتن پای شکست جنان بتجهیل و بی احتیاط روان بودند که جو خدای لشکر ایشان بسیار ضل
 از یکدیگر جدا گشته و بطوری و و از یکدیگر فرستند که بیک جدا جدا از جنگ و جدل ممکن بود که
 و بکبر القاع حاصل نشود امپراطور ناپلیون چون از اوضاع لشکر متخضر داشت علی القدر بر
 سرا فرج جنرال الوفیف که در وسط لشکر بود تحت و اطراف در گرفته شکست خاست و
 واد و لشکر او با تمام متوقف شد و مجبور بهای او بود و هزار نفر سیر بدست عساکر امپراطور
 ناپلیون که خار و تیر شکار و در کوه و جنگل متواری و پنهان شده و یکبار فرار نمودند و در جنال جمع
 عساکر ناپلیون میان و لشکر بزرگ و تنس واقع بود یکی لشکر جنرال سلاکین در پیش و دیگری
 سپاه بسیار مثل بگویند و در عقب حضرت پیرا طو مصلحت در این بود که اول بر جنرال
 سلاکین که در پیش بودند و تنس برد از اتفاقات او را از و در زمانی که در نظر داشت طاق
 نمود و چون شکست جنرال الوفیف چون بکوش جنرال سلاکین بسید در عت افواج
 لشکر افغان داد که حجت نموده خود را بتجهیل رساند او را رساند و با لشکر مثل بگویند و
 کرده در عرض راه عساکر نصرت کارش تنس بر خوردند و از شکست ایشان متوقف شد شکست
 یافتند و پنجاه نفر از لشکر جنرال سلاکین کشته و اسیر گردید و جنرال مزبور با سبب سپاه

از راهی که مثل بلوچستان می باشد خوف شده است شهر خطو فراموش و در حوالی شهر منوچهر خال
 یازگ و شانه زاده و بلوچ که یکی از شاهزادگان مملکت پرورش بود با طاعت گشت با وجود این
 باز قدرت بر توقف و مقابل با بلوچان داشت از رو و خانه من گشت و بل و از جانب یکی
 از شهر متعاقب این بلوچان می باشند سوزانند و بسیاری از لشکرا و در این طرف رو و خانه مانده
 و از صد میل و هشتاد و نه و در هر دوستان بلوچان رسیده مثل بلوچ و بلوچ خراز
 بسیاری استنداد بلوچان است که جوار الهامی می رویشا گشته اند از این مانند شیر
 زبان شتاب و در صحرای وسیعی که صاف و مسوار و مطلقا بلندی و پستی نداشت غفلت
 خود را در برابر لشکر بسیار و پهلوانان نامدار خویش ملاحظه کرده و لشکر خویش را از آن موقع
 بزرگ سرخ روی و دلگرم شده چندان جوئی گشته و اطراف صحرا گرفته که هرگاه اراده
 نهیست نماید که از یک محل نجا بدهد و اما آن خواهی یافت در این احوال اگر تعجب و از حد فرو
 شده بود که مطلقا خوف و هراس بر دل راه نداد و دید که از سواران لشکر او ترس بیانی
 مانده اند که از وجود آنها چندان کاری ساخته نخواهد بود و یک افواج سواره او شید و توار
 و کارا فاده و مرد پیکارند و می توانند بخاطر جمعی و اطمینان افواج منوچهر در مقابل دشمن نیادگی
 کند بنا بر این از لشکر پشمار خود چندین قلعه مرتب و دایره در هر قلعه چندین توپ مقرر
 داشت و قلعه های منوچهر را با فاصله که مقتضی مقام بود و از یکدیگر فرار داده و در قریب قلعه های
 پیش شروع بجاده می نمود و اندک اندک در حین مجادله بقدرت پس نشسته و قلعه های
 در عقب ترتیب ملحق می شدند و بعد از آن قلعه های که در عقب ترتیب یافته و مانده نفس بود
 شروع بجاده می نمودند و در مقابل خصم چندان جنگ و مقاومت می کردند که قلعه های منوچهر

بقدر کفایت تو نیستند از خصم دوری نمایند و جان و کوشش بطور مبادله جنگ می کردند و از پیش
 روی لشکر خویش بطریق جنگ که برقرار می نمود با جملگی بعد از آنکه لشکر مثل بلوچ چند روز
 درین روش هرگز نداشت که چند فوج از سواران لشکر خویش در مقام جنگ اسب آهسته و از بلوچ
 لشکر بلوچ که گشته عقاب را از آن گشتند و چون شده که بالمره راه ایشان را مخطوع و مسدود نمایند
 و قطع و قطع آنها را و از منوچهر مثل بلوچ چون بمقام منوچهر رسید و از منظور ایشان مطلع گردیدند
 مکت و در جنگ با چند عراده توپ و چند فوج صالحت خود را بسیار برور رسانید و در
 ساعت آسمان از هم گشت و از سر راه عبور خود دور نمود و از آنجا که گشت و در عرض راه
 بغیر از ناچار رسید و در آنجا نیز لشکر خویش را راه فرار گشتن شده بودند باز یکم مثل
 بلوچ و لشکر بی عا یا از آنجا نیز گشتند که اگر پیش منوچهر بر دانی از جنگ بلوچان پروان گشت
 کلن بسیاری از سپاه او گشته و ابر شده و از توپ و پدق و عراده بار و نه عساکر و بسیار
 بدست گرفتند و از حضرت امیر طو را فرمود که جمیع اسرار با توپ و سایر ادوات
 خوب که غنیمت فتح او بود با یک گشت و منس بردند و اهل شهر بعد از ملاحظه غایم و اسرار افغانی
 و نصرت بلوچان اطمینان حاصل کرده شغف و شادی نمودند و در عین شادی خبر رسید که
 شهر نوین بلوچ را سواران قرق روس و تاتار و ترکمان و طلائق متصرف آورده و شهر منوچهر
 بقدر ده خوشه ناپرس فاصله دارد و اهل شهر منوچهر از رویت حشمت خصالان سمت شرقی
 که گوشت ان می خوردند و بدین صف شربت داشتند و شربت نوشیدنی چند
 روز قبل ایشان که در وقت مبدل گشت نفیض این محفل انکه میانه جنگ بلوچان با لشکر بلوچ
 لشکر شوارز نیز قرق در زیر لوی ملوک متعذر و گشتان از دست دیگر بطرف شهر پارس

شهر و خان توقف دارند و پشت بند میباشند تا حین نایب و درین صددست که راه رود
و طریق اتصال آنها را که در معنی راه تروماست از ولایت شوشان که راه امداد و آذوقه
ما خیر با گجاست مقطاع سازد و در سستان جنگی ولایت دوز و ولایت سون و کوشین
رسیده ولایت وایو را که از ولایت خونس و در آن خند و و اخذ و فایم آورد و آنها را
انوار که که اسلحه حرب بردارند و لقطه طرق و شوارع اشتغال در شش پیکار خونس رسیده
بنابرین شاهزاده شوارز تفرق یکی از سردارهای بزرگ و کاه و ان خود را با لشکر بنوع عت
عساکر متفق روان ساخته که هم امداد لشکر تان که در شهر و خان توقف دارند و نایب و هم خود
آخذ و شود که راه رود و سپاه عظیم متفق را شوشان قطع نمود و شاهزاده شوارز تفرق
نصیب خیارال و خندان جمیع از لشکر ابو جهمی خود با اتفاق سردار مزبور کم گشته
و از توانایی سپاه شاهزاده شوارز تفرق و جمعیت آن گاسته که دیده و لشکر تان که با است
ناحال انیمت شمال ممالک مسکرا و ملحق شود میر رسیده است بنابرین اظهار نمود که با این
کمی استعداد لشکر میدان جنگ ناپیون قدام نمی توان کرد و باین مقدمه اگر و توانائی که
حال داریم با این اطور ناپیون جنگ سلطان کار نیست بزرگ و بشود موقوف اوراق کوبه که
سلاطین و سپهسالاران متفق فرامای فرنگستان بعد از شور و محصلت سپاه فرابان
دادند که لشکر انبوه فرامای متفق با ملوک و سلاطین از آنجا مراجعت کرده مسکو خود را در
حوالی شهر لایق فر قرار دهند و شورش بلوچ سپاه ابو جهمی خود باز معاودت نموده مسکو
خود را در بلوک مرقی مجتمع آید و منظر شود تا لشکر ممالک شمالی روس که از ولایت
قندریه میاید بمسکو فرستد بلوچ ملحق شود بعد از اتحاد لشکر مزبور اگر چنانچه این اطور بلوچ

بجای سپاه عظیمه اقدام کرده و بطرف شوارز تفرق رفت و شورش بلوچ سپاه قوی و توانائی
خود مجدداً به است شهر پارس که با سختی ملک و نسل است روان کرد و آنچه از و سرزد شد
در تخریب آنجا بمال آمد و موقوف کوبه بعد از اتفاق امان اهل مجمع شوری یکی بر جوشه احکام کوبه
لشکر فرستادند که هر یک بمقام معین خود روان شوند افراد عساکر را از اصل موقوف ملوک
و سپهسالاران اطلاع نمیدهند چنان تصور نمودند که رای پادشاهان از تخریب ملک و نسل
و از جنگ ناپیون مخوف شده و از صولت ناپیون مخوف کرده و به محلی ملک و نسل را
وک خود نموده که در بهین مراجعت از خونس بیرون خواهند رفت و باز آنجا نیکو در میان ملک
فرستادند بقره و غلبه ناپیون مبتلا خواهند شد ازین کله را وای ناضالی بلند نمودند
و شاهزاده شوارز تفرق ازین مقدمه آگاه گشته رسید که با و انضالی در لشکر حاصل شود
حکمی نوشت و چاپ کرده سرداران و سرخان لشکر فرستاد و حکم کرد که باید ضابطه نظام
را تحکیم کردند و کذا را از افراد عساکر خانی سرزد و عوف پیوده در میان آنها گسترده و افراد
سپاه نظام معلوم کنند که محبت لشکر برای نیست که امداد سپاهیکه از و درین گشته است
بمسکو ملحق شود بعد از رسیدن امداد در دست شروع جنگ خواهیم نمود و شورش بلوچ و نسل
شمال ملک حرکت کرد که در خیال و تخریب از و جنرال بلوچ را که با لشکر کران از آن سمت سینه
در آنجا ملاقات کند و با لشکر انبوه بر عقب و بین و لب لشکر خونس حمله برد و لشکر تان از
ششیدن این حکم مطمن خاطر شده متقاعد شدند قبل ازین که کوشند که ملوک متفق و قوی
که صولت مردانه و جنگ و دلیرانه این اطور ناپیون را خلاصه کردند و شکست سردارهای خود را
مشاهده نمودند و شاهزاده شوارز تفرق امر کردند که شورش بلوچ را ناپیون از قول ملوک متفق

و خود نوشت و جواب از ناپلیون بناچار انداخت مفاد این احوال که پست و دویم ما در قری
و ابتدای حوت بود جواب مرا سکه نر بود از ناپلیون رسید بعد از آنکه مضمون آن معلوم شد
که با امپراطور نوشت و مضمون آن این بود که بهمانطور که در شهر فکفارت شروط مصاحبه
نوشته شده راضی بر مصاحبه شده ام و لکن در مقدمات بعضی آن ایلچی من بسیار جمل کرده
و از سایر شروط مرا سکه چنان معلوم میشد که ناپلیون میخواهد که با هر ملک متفق بکند متوجه
کنم بلکه طلبت که با امپراطور صلح نماید و بعد با دیگران چون ملک مزبور را بکنون ظاهر
امپراطور آگاه شده اول قرار داد که جواب مرا سکه او را بناچار انداخت لکن برای اینکه
ناپلیون را آزار کم نسند که چندی جنگ را موقوف نماید و فرصت در دست داشته باشند
که لشکر پست بند ایشان برسد و خوارال ملو و خوارال و نیز از نیز خود را امیر لشکر بگویند
که قوت و توانائی ایشان زیادتر شود و بناچار وین سکه را بعسکر امپراطور ناپلیون رساند
که در باب مبارکه که لشکر نماید امپراطور از اینجانب خبردار گشته امیر فکفارت را خواست که ایلچی
مزبور را در شهر لوز قبیله قات کند و در اینجا در باب مبارکه با او گفتگو نماید فصل دوم در بیان
بعضی کذاشات که در حدود مملکت فرانس وقوع یافت و در بیان جنگ شریل موریت
و فراموندن جنرال ال ملو و جنرال و نیزین جو او بر شل ملو بود و چون آمدن دو
دوم با و می شد جنرال ال ملو و جنرال و نیزین جو او بر شل ملو بود و چون آمدن دو
و یقین و شکست فرانس از و یقین در شهر آرسینز و کدانش مصاحبه در شهر فکفارت
و سایر کذاشات که در این اوقات بیکر حضرت امپراطور در اطراف شهر پاریس می گذشت
برای محافظت وجود خود و نگاهداری پایتخت مملکت مینویذ بعضی امورات که عبارت

نکته

شکست کار بود و در حدود و ممالک فرانس واقع شده و شرح آن امورات که هر یک جدا گانه
منصف کار ناپلیون کرده و در مقام لزوم که جمعی ذکر شود از آنجمله حضرت امپراطور ممالک ایتالیا را بعد
اتمام شایسته از و چون که ناپاد شاه آنجا بود و او را که از غنوده بود و آن شخصی بود که شایستگی آنجا
اعتماد و اعتبار را داشت و بنیاد است بعد از آن نام مملکت مزبور را از فرقه نفع ناپلیون مخفی
نماید و لکن از جانب شریل موریت خصوصاً آنجا که آن شایسته با و فار از هیچ سبب
عاری ساخته و قی دست گذاشت و قبل از این اشاره داشت که در وقت که بر از لشکر شریل موریت
بی اذن امپراطور ناپلیون بولایت خورش و حضرت امپراطور بسیار ملامت از او کرد و در روزنامه
نیز نوشت همیشه خود که معقود شریل موریت بود و فرمود که شریل موریت شخصی است که جز
رساند و روز جنگ هیچ ندارد و در سایر کارها بسیار خفایای و ضعیف العقل باشد همیشه
ناپلیون در جواب نوشت که بشوهر من با محبت رفتار کن و او را در نظر ضعیف کردن لکن ناپلیون
از آنجا که معناد با غرض نبود اصرار بر ملامت او سینود و شریل موریت از بعضی متخیر شده و در عالم
با دولت مساعد گویی کرده و بجای داشت و اینست خود که در آنوقت از هیچ انصافی نسیب نبود
برخواست و سی هزار لشکر برده نصیب توهم قدیم شد که در خارج فرانس از آنوقت است و ابا بیل
مشا که در هواز و با بلو که آنجا در و فکفارت را که از بلوکات ایتالیا است متصرف شد و شایسته از و چون
کائن و در هابس می هزار لشکر رساند جنگ بود از شریل موریت این اوضاع قرار کرده بشوهر که در وقت
قطع و فصل جنگ خود را در آنجا نگاهداری نمود و از منی لشکر شریل موریت لشکر فرانس در ولایت ایتالیا
با قوه از شکست افتادند و کاسر شریل موریت روز بروز با کاکر ف عاقبت بجای رسید که آنحضرت را از
دولت فرانس و کردان و باقی کرد و در پای مملکت ایتالیا را که همیشه ناپلیون از آنجا بجهت ممالک

نکته

داخل میشت بقی بر روی کفر زن مسدود رخت و علاوه برین سبب باقی شدن مشرقات
 تیرت پلین در باب دست آوردن حدود جنوبی و شرقی مملکت و قطع کردن راه را و
 خصم بقی باطل کردید و جبال را برادر که امپراطور پلین دستور العمل گنجا شده بود که از شهر پلین
 حرکت کند و اما بیک شانه را در یوچین برای او خواهد گنجا شده و همراه خود برشته کعبه و دو چوب شرقی
 مملکت رود و اغضب خصم را بر چاه کسین و کتیف مسدود سازد و جبال را بر چوب لای پلین
 از لایان بین غزم حرکت کرد که لیس طغیان و حصان مشرقات امدادی که از شانه را در
 یوچین بایست برسد و با وطن شود و رسید لای با همان افواجی که مشرقات بایست امداد و
 گنجا شده بود به اتصال جبال یوچین شد و او را مجبور رخت که فرار کرده در قلعه تنگه محصور شود
 درین اثنا جبال پیچیده گشته و شانه را در شرقی امداد برای امداد و جبال یوچین گنجا شده و در کمان گشته
 خود را رسانید و شانه را در حصین نیز با لنگر کمان مشرقات گشته و در کمان گشته و در کمان گشته
 آنچه باز مجبور گشت که هرگز نموده بشهر پلین و دو و فنی که امپراطور پلین از مغرب جبال
 آنچه و آگاه گشت علی بنس الاشما و بنای ملک نهاد و عدم حیات و جلاوت او را بر دم ساق
 با کعبه با وجود این اوضاع باز شهر پلین آب زدیم که شهر بسیار استحکام و لایق و گشت در تصرف
 لشکر زن بود و سرانجام فریاد گنجا شد و در کوشش برده لشکر از انگیس مراد و
 داخل قلعه شده و در یک شده که با تمام قلعه استغرق شوند و یک بعد از آنکه لشکر انگیس وارد قلعه شده
 چنان ایستاد که قلعه گشت و دشمن فرار نموده ملک بی نظمی پیش گرفته و پلین در نظام
 ایشان واقع کردید و در عین لشکر زن را و آورده و هر چه از لشکر انگیس که داخل قلعه شده بود
 بکلی با سیر نموده یا قتل رسانیده بودند لیکن محمد امداد از لشکر انگیس و لشکر سوزین و در قلعه

باورید و بر این فاش شد که که لشکر زن از قلعه مزبور حمله و شتون باورید و فاش در مقابل
 مقاومت کند و از یک طرف جبال بلوچوم آورده و شهر زن را که یکی از شهرهای زن است تصرف
 آورد و در آنجا بجای جبال و در آنجا لشکر زن بر سر شتران رفت و با پای شهر مزبور بسیار مردکی
 کرده و عاقبت حاکم آنجا گشته که در به و شهر تصرف جبال مزبور را که اگر چه گنجا شدن شهر مزبور
 برای تصرف کار عساکر متفق بسیار لازم بود لیکن جبال مزبور بخوبی که با لشکر خود نود و
 بر شتران مجبور شد بر سبب شهر را و باره عالی نمود و در شتران نیز خبردار گشته چند فوج از لشکر
 زن را یقین نمود و دوباره شهر مزبور را تصرف گرفت از همان اتصال دو لشکر جبال مزبور
 و در شتران عساکر مشرقات مجبور زدیک شده و بکلیه اول عساکر مزبور شده و سمت جنوب و شرقی
 مملکت زن را از دست جوم خصم و در سپاه ابر سپاه گرفته بود چرا که دوک و لشکران بعد از اینکه
 داخل مملکت پلین شد از راه ولایت موسوم بولایت پلین میفرستاد که راه بسیار بی بود و در جبال
 و باطافی و برای عبور و مرور دشواری تمام داشت لشکر انگیس را در شتران مملکت زن روان گشت
 و چنان نظم و نسق در کارش کرد که احدی را با هیچ بی نیست باطن بات عرض اندام و احدی
 رعیت از جایی خود حرکت نکرد و هر چه با نیاز از آن وقت و غیره برای لشکر بخوبی بفرموده و جمع کرده
 و قیمت داده اشیاء بمنزله و بشکرید و با وجود بی باله لشکر را بی آذوقه داشت و درین اثنا
 امیران قوم وارد روی دوک و لشکران را میفرستاد که از آنکه یوزبان و وارث سلطنت زن بود
 مدتها بود که در انگیس نهفت داشت درین اوقات مقتضی مقام را درین دیدند که او را نیز به صلاح
 و صوابه سلاطین متفق و الهام با لشکر زن شد که در میان سپاه داخل مملکت زن شود و چون
 از آنجا سلطان قدیم و از خاندان پادشاه سابق مملکت مزبور است از بودن او در روی و در شتران

کینه خائری در دل اهل نفس خواهد کرد و اهل مملکت میل لطیف او خواهند نمود و بسبب اورا انسانی
دولت انجمن مبعس که دوک و نقیان نخست سادند و در حقیقت وجود شاهزاده مزبور در مبعس که عا
منطقه حاصل نمود بلکه ساج یک از تربیت انجمنه بطور سیه چاک که یکی از امرای مملکت و نفس که از
خبر خوانان سلسله نوبان بود و در شاهزاده مزبور را بار دوی و نقیان کشیده در رعیت
مبعس که اشراف و باو تحلیف کرد که لشکر را بطرف شهر باز و و یکی از شهرهای بزرگ و در دریا
کنار واقع است بنی عا کجاست دهند و در اینجا قرار گیرند که بسبب در و ایشان لشکر ابی که می شل
ساخت که در آنجا دند عقب خواهند نشست و بنحیض عت نفس مریش مزبور را بهت متعریف
شاهزاده که وادی برای دجونی و نقیان شاهزاده خود مخفی نگذاهند و لیکن دوک
و نقیان از راه خرم و استیاط که در آن مقامات بسیار نام است این کار را بهرات و اقدام نکرد
و چندی در خصوص مبر و تامل نمود و گفت که بعضی قول کینه خائری را در طریق خرم و استیاط را از دست
داد و بار این دوک و نقیان که چهره و دغا نه آذورد که لشکر نفس در آنجا متوقف بودند و در نظر
گرفته و ان شده و بهر حال که لشکر نفس را طافات نمودند و فرستادند تا اینکه لشکر نفس شهر را بزر
رسیده و مریش ساخت متعسف شد که در اینجا با لشکر خرم معاوت کند و دوک و نقیان شروع بکلیه
بر لشکر مریش ساخت نمود و در قریه که مریش ساخت قرار گرفته بود خود را به لشکر نفس رسانید و ایشان را
از پیش بر داشته قریه مزبور را به تصرف خود آورد و در این میان جبارال حال نیز بود که گشت و از روز و
فیو که در بالای شهر از سبز واقع مبعس که در آنجا مریش ساخت حمله نمود و در غایت شکست
بر اوج جبارال مزبور واقع شده و مریش ساخت بنای جنگ گزین نهاد عاقبت ششین حمله در
چاره نامحضر دیده روی بهریت نهاد و دوک و نقیان او را تعقیب نمود و در قریه که در شهر است

لشکر نفس از شکست و در شکست ثانی لشکر نفس بجای قرار نموده و نقیان بهت شهر را از دست
کلیه لشکر که از شکست پناهنده شدند طبعی شوند و در اینجا نیز لشکر نفس تاب مقاومت نیاورد و فرار
نمودند و شبانه روز را با میدان جنگ نگذاشتند و اهلای شهر را کشیدند سردار انجمن و شاهزاده و
مجبور تسلیم شده و قریه و شهر را از اهل شهر بقتضای شاهزاده و مقدم اولاد پادشاه قریه را
مبارک گفتند متوقف کوبه در حال این اوضاع امیر اطو مریش شاهزاده و وزیر سلو را از راه اطو
نمایند و خستاد و با و طرح نوشت و انکس کرد که تحلیف را طبعی متعسف را قبول نماند امضا که
بگذرد و بهرگاه تحلیف را قبول کنی عا میگویم که علاقه قریه قطع کنم و از قریه مزبور خود دور
کنم و در قریه مزبور اهل نوبان را با سلاطین قریه گمان متعسف شوم و اگر چه حال محبت ملاحظه
فرزند خود و ببودن سلطنت در دودمان شما سلاطین متعسف از آوردن این جوران مانع کردم
لکن بعد از این در قریه ندارم و سلاطین قریه گمان را منظور نیست که بمصاحبه شود و مملکت نفس
کجه در سابق رایج کرد و در اینجا گشتند و در استیصال شما در قریه دارند بگوشتن امیر اطو را بپای
پنجم و مریش امیر اطو مریش را معلق بعضی است و چنان تصور نمود که میخواهد او را برین بختان تمکین
بمصاحبه که کولای طبع و پسند خاطر نامیون نیست مایل سازد و لهذا در جواب او نوشت و پنجم
داد که هرگاه شما در نظر دارید که امیر مصاحبه بکنند و قریه مزبور را از قرار قرار او من امر صحر بکنند
و الا اگر عجب یاری کند و اهل مملکت و نفس غیبت نمایند چندان وقت بکنند که باز از دورین
عبور کرده در آنطرف رود و مزبور امیر مصاحبه را بکج بخش خود خوانم که انبند با کجه بعد از و
این خبر سلاطین متعسف هستند که نامیون کسی نیست که نام تمام حلت ترک جنگ و نام نکند
کوبه و مصاحبه کند که نقصان شکست و نشان او باشد راضی کرد و بنابرین با جماع شروع بکج

نموده و بسراوان خود حکم مجده فرستاده که هر یک از اطراف کوک نموده شهر پارس را در نظر گیرند
 و مانند کشت سونان و آن شوند فصل ششم در بیان حرم و محبوب کار پاپیون در قفس و
 بداند که شش بلوچ و جاک گردنی در قفس بلوچ و شهر لادن و قوق جاک در آنجا و جاک در قفس
 پاپیون را یکدیگر بجزر و خسارت کلی ازین دشمن بگریز جوید و حله بر سر یکم که کنگر و سوس می نمود
 بود و در وقت قفس شش کشت و شش کشت و شش کشت و شش کشت و شش کشت و شش کشت و شش کشت
 شهر پارس و صمیم شدن شوارز بترق بر قفس قهای رود ایوب و قبول نمودن امیر الطور
 آگشتند و لا و کشتی نه پیرا و یا بل کردن شام نه پیرا و بر قفس شهر پارس و مقرف
 شدن امیر الطور پاپیون شده و شش با و قوق جاک در آنجا و طوطی شدن امیر الطور پاپیون
 در شب آرزو بر شش مقداره و شش کشت و شش کشت و شش کشت و شش کشت و شش کشت و شش کشت
 از دوست رود ایوب بجزر و خسارت و سایر کدشات موزع گوید حال نگاشت که
 طوفان بخمار از انبام کشیده و صیقل دهند و بد افکند که بر دانه و نایکی آن دیگر واقع و قفس نمند
 و مستاصل از دستخوار و بنام شمس امیر الطور پاپیون با یکدیگر در شهر مانتر و خصم را در ششم
 و شهر طرای را از ایشان استر و او نمود کار بر او و صعب و دشوار که در هر کجا به مقابل شکر
 عظیم که سپهسالاران شوارز بترق بود و می شتافت محفل بود که او از مقابل امیر الطور پاپیون بگریز
 کند و کاهی جاک گردنی نموده او را و پاپیون قار نموده که او را می ناید و جاک سلطان اند
 و از طرف دیگر شش بلوچ و کد و لایب مرن قفس را با تمام مقرف بود و در عتبات شکر امیر پارس
 جتافت و هر کاه پاپیون بر قفس شش بلوچ و شش کشت و شش کشت و شش کشت و شش کشت و شش کشت
 بشهر پارس شش شتاف جامع اوراق می نویسد که حضرت امیر الطور بعد از آنکه ملاحظه اطراف کار با

امیر الطور شش بلوچ و قوی زبافت بلند سپاه خود را فراهم آورد و بهشت اوستا با کشت و شش
 آفریت و شش مقداره و شش کشت و شش کشت و شش کشت و شش کشت و شش کشت و شش کشت
 که اگر چه شکر ماموره بر شش کشت لکن از آنجا که شوارز بترق از قفس و غریب من اگاه نیست
 چنان خواهد دانست که من در میان شما خواهم بود یا بعقب خواهد رفت و یا بر جای خود میمان
 خواهد بود و اقبال کجبال خواهد نمود و در مکان خود ببار بچ و تخت و ناز چنانچه عادت است بدان
 نموده و در کار است مشغول خواهد گشت و باین سبب پاپیون ایشان را فرمود که بعد از آنکه
 افواج خود را از آنکشان کوک داده بیک اوج شتابند و اگر ممکن شود شش کشت و شش کشت و شش کشت
 آن سرزمین را تمام مالک کردند و بعلت یکدیگر بد و روز یک چنان معلوم شود که من در میان یکم
 هر جا با او از بنید چنانچه شکر قفس معقارند او ای امیر الطور مانده با و سلطنت نمایند و بکوش خصم
 رسانند که دشمن اینهم وجود من در میان سپاه بر آنگشتند که یکجک مقابل اقدام نمایند تا من
 که شش بلوچ را با نام سامن حضرت امیر الطور بعد از الفای دستور العمل تعین تمام است شش
 بلوچ روان کرده و شش مژور با شکر خود و لطیف شهر پارس شتافت پاپیون چنان تصور نمود
 که مانند تمام سابقین بجا حدین لشکر او حمله خواهد بود و باین سبب تعین تمام بقلعه قوه برفت و در آنجا
 ماه پنج که دهم حوت بود آنجا سبب افواج جبال نایکین و جبال الیک که در آنجا بودند از
 رسیدن امیر الطور پاپیون خبردار شده و از دو خانه مرن کد نشسته و بشکر شش بلوچ و شش کشت
 امیر الطور عظم چون موشا حوال را چنان دیدیم ششم که بستر رود و حله بر افواج جبال بلو
 و جبال و پیر خرا که از مد و دیک بلوچ هم میگذشتند بر دانه اتفاقات در آن روز با هوای شست
 تمام میرشد و معابر که بواسطه آب و گل صعب الی لک بود از شدت برودت منجمد شده و راه

عبور و مرور خیم که قبل از آن در غایت اشکال بود آسان گردید امیر ایلان یون و قبیله یان مزبور
رسید و خیم را حرکت داد و مستقر شد و بخیل نام از آنجا رفت و در بارین امیر ایلان یون و قبیله یان
مزمون و قبیله یان را از آنجا که نامور کرد که بخیل تیغ را بخیل یون چوستاند و از گوشه
و کنار کار و اسباب اند و عرصه را و سنگسند و نامیون خود را بجم برده شهر فریز را که این
شهر نیم و شهرستان و اقل است متصرف گردید و خواست که شهرستان را و دو آنجا را
که بسیار حکم و مضبوط است بحکم تصرف آورد و در مثل یون را ملی نماید که یکجا اقدام کند و چون
پناهی ندارد و بخیل شکست بر سر او واقع گردید و در دویم ماه میج که باز به رسم حوت بود و خیال
یون باسی هزار لشکر روس و پرش قبل از نامیون شهر مزبور رسید و دانست که اگر شهر مزبور
را و دو مستحق کند لشکر روس برسد و او را ناب محفوظ نخواهد بود و بارین در ساعت مدو
با امیر ایلان یون نمود و نامه نوشت که اگر اکنون شهر و قلعه را تسلیم نمائی به جم آورده بقهر و غلبه
شهر متصرف و بر نفسی اهل آنجا هم کرد امیر جان تیغ از ای آرندید و منویش شده بهار روز
قلعه را تسلیم کرد و در خیال مزبور در هزار نفر از لشکر روس در آن قلعه گذاشت که قلعه را مفتحت
کند و در مثل یون را از بنقله آگاه شد لشکر خود را به پناه شهر مزبور کشید و چون امیر ایلان یون
از غلبه مثل یون را با جم رسید و متوجه شد که امیر شهر از چنین و بر سر شهر متصرف داده بسیار
متعجب گردید و حکم فرمود که در احکام و توبه شرحی از آنجا بکار کند و هم امیر مزبور نوشتند چاه
کرد و جهت افشاج و در کشتن حشرات بنصیون که با وجود شیدن امیر غریب توپ
موفق اول و دویم لشکر فوس را از عدم ادراک دریافت کرد که حضرت امیر ایلان در شرف
رسیدن است که خیم بخیل شده و در تیغ شهر نمایا به یکجا حضرت امیر ایلان را تغییر فرمود

که بر نهم باشد به جم کرد و شهر را از تصرف دشمن گرفت و در ساعت حکم بر پیش او داده
هزار صالوات روس از قلعه با خن توپ و تفنگ شوتل گشتند اصرار نامیون در تیغ قلعه تمام
خیم در ساعت آن از حد گذشت و تا شب سکام قتل و بعد از آن طرفین واضح شد عاقبت
حضرت امیر ایلان گشته شد که در تیغ قلعه آتش ساکت گشته دست از محاصره باز داشت چه
مستحقین شهر دست از جان شسته و مردانه و ارشش و کوشش میکردند و در بری باک از
رو و خانه یعنی عبور کرد و در خیابان را لشکر مثل یون چوچون پناهی که کون و شهر لوان
مقام داشت حمله برد و در مثل یون چوچون از کشتن نامیون بهر محبت بود لشکر خود را در میان
مزبور بوضع متکین نموده بود که هرگاه و منی برای او عارض شود تواند خود را چاه شهرستان
را تا حضرت امیر ایلان بخت جناح لب خیم بر سر مثل یون چوچون هزار سوار بر داری میزنند
چنین ساخت که چون لشکر فوس بطرف دیز کون آید سوار مزبور عطف خان نموده عصب
و جناح لشکر فوس را چشم زخم و آسپی رساند سواران مذکور بسبب بی معابر نمونند موقع
بر سنده و حکم مثل یون چوچون را با جم رساند و حضرت امیر ایلان در هفتم ماه میج که سازد بهر حوت
بود بخیم زد یک شد و حکم برادران نامدار و دلیران کارزار فرمود که شر و یکجا گشتن مثل
از مکانی که جناح بخت لشکر خیم را گرفت و حمله برد و در مثل یون چوچون را در میان مزبور را در آنجا
داری کرد و از طلوع صبح تا چهار ساعت بعد از آن قاتی و خونریزی بجای شد که قلم
کثر بر آن عجز است عاقبت مثل یون چوچون برادران خود حکم نمود که از مقام مزبور که لشکر فوس
باینجه اصرار در قتل آن دارند دست کشیده و یکجا کریم عصب دند و در مکان وسیع
شهر لوان را بشکر پرش ملحق شوند و اکنون اصرار در جنگ مورت حنارت کلی خواهد شد

شکر و در میان باریدن کلو توب لکر و نس از میدان جنگ بهر نیت اختیار کردند
 و حضرت امیر اطوار نا چند فرسنگ آنها را تعاقب نمود و در نزد لکاهی که موسوم به قرقین
 و در مابین قرقین و شترلان واقع است توقف نمود و شب را در آن مقام اقامت
 نمود و در این مکان از سیفر او که در مجمع سفلی دول و نستان کفکوی مصاحبه اشتغال
 داشت عریضه رسید و در آن عریضه سندی انجام امضا شده معروض داشتند
 که بر جمیع چاره و دیگر نیت زود تر این کار را تمام رسانید و دستور العالی مرقوم نمید که این
 دستور العالی امضا که توانم مبارکت کرد و ناپیون چیزی که سیفر مزبور بر این شکست شود
 و تواند مصاحبه را مفید سازد و نوشتن با یکجا حضرت امیر اطوار در شب مزبور طرح جنگ
 فرودار بخت برادران خود فرمود که این جنگ را مانند کربلای می پسندم که هر دو آن عرق شوم
 لکن من در این تیرم که کوا کسی بشم که در آن کرباب عرق خواهد شد حضرت امیر اطوار علی
 الضیاح انانجا حرکت کرده بهر شترلان که دشمن در آنجا رمل است انگذده و متوجه کربلا
 خود را بسبکو و باره مضبوط و سنجی ساخته بود و در آن گشت شهر مزبور در فلق کوهی واقع است
 که اطراف آن شدت سر اشیب است و دامن آنکه از هر طرف بقدر نیم فرسنگ در شترلان
 که چو بهای رستان جنگ مانند سکر بود و مثل بلوچ و خال بلور با اسکر او جهت فطرت
 شهر مزبور و اطراف آن تعیین حاش و نند جو فهای شکر خود را در صحراییکه بایان کوه
 واقع بود در مکان محکم و مضبوط بای داد و خراج بسیار بلوچ و قبا نام از سپاه پرتوش بودند
 آنکزان را قریباً سیزده خراج بسیار شکر مزبور فرو کرده بودند و خراج بین لشکر او از عساکر
 روس بود که در فلق جبال سیزده و سنان فیل کان محفوظ داشتند و زخم ماه می که در چشم

بود و در این شدت بار و صبح اعطای نموده و تا یکسده حضرت امیر اطوار تا یکی هوا بدست کار
 دانسته افواج عساکر و نس را تا بایان کوه مزبور که قلعه شترلان در فلق آن واقع است رسانید
 و در قریه موسوم به سبیل و از آن را که در آن حوالی است متوقف گشت و جویت که از آنجا بر
 خوان کوه مزبور و در ناگاه بار و صبح مرتفع شد و تاریکی هوا بر روشنی تبدیل گشت و در آن مقام
 که لشکر و نس بقا از کوه مزبور بودند از مزبای رستان و بلند بستی آنکان برق و شعله باد
 هوید آمد و در حد آواز توب بلند گردید و مانند نکر کلو و بطرف لشکر و نس باریدن گرفت
 لشکر مزبور باب مقاومت بنا ورده بهر نیت نمودند در ساعت ده فوج از افواج بهادران
 تعاقب ایشان را و ان شده و بسبب سر اشیب بودن مکان مزبور مانند بل از کوه بهامون
 ریزد بهرست تمام بای کوه آمدند و قرا مزبور را که در بد و لشکر و نس متوقف شده بودند
 مالک را دیدند مثل شرمش بر خنج این خیم که در قریه استیز ساکن و در حقیقت یکصد مجسمه
 لشکر بلوچ بود و حمله برد و جبال لیک و جبال کلینت که در قریه مزبور توقف داشتند بجا
 مثل نایکین و مثل لشکران در دست آنجا نهایت مردمانی و نبات قدم در زمین با وجود این
 نوع نبات که از شکر و نس بطور سید با مثل شرمش جد و اجتماع نموده بقدر نصف فوایع
 قریه مزبور را از بیضم انزع کرد و چون شب میان آمد مثل شرمش مجبوسه که در آن مکان بود
 اینکه سکر و خندق در دور مسکر خود قرار ده و جالی سکر را حکم سازد و رمل است انگذده و توقف
 کوچه کوچه با مقدر نشده بود که او را منسب در آنکان بدون اسب توقف کند چنانچه ذکر خواهد شد
 در روز دهم ماه رجب که نوزدهم حوت بود حضرت امیر اطوار طریع صبح اسب برای سوار علی طلب
 نموده بود تا که دو سواره در آن کون را که هر دو در ولیده موسوی پیاده و پربان احوال بودند

نزد امیرطورا که در این کتاب که در آن شب که ششم پنجم بر شل می نوشت و در مجموع
 لشکر مثل باکسیر و نقل رسانده و باقی با تمام متفرق شده و ما در آن زمان که پادشاه فرار
 نموده خبر برای حضرت امیرطورا که در دیم و مجموع شهرها و سرداران و نوپ و ادوات خوب
 بدست دشمن گرفتار آمد و با چنان محکوم شد که مثل مرقوم خود که پیشتر گشت حضرت
 امیرطورا از وقوع این قضیه بسیار افسوس خورده و همیشه این کین که در کیفیت گزارش
 مشتاق نموده معروض داشتند که شب را مثل مرقوم بنایست در آن مکان بی سکه و در آن
 با عدم احتیاط توقف کند و معسکر خود را محکوم نموده مراعات نکند و خبر فرج دادند که مثل
 مرقوم با چند قوچ و آکرده جان از مملکت پرورده حضرت امیرطورا با وجود وقوع
 چنان حادثه هوکانک مطلقا تغییر در احوال خود نداده و بیک خشم و تیرگی آنکان اقدام کرد
 آنروز شب نیز مشغول بهال بود و شکام شب از او نماند چنان استیلا نمود که تیرگی آن
 ممکن نیست و در آن مکان غلبه بر خیم صورت پذیر نخواهد شد لهذا اگر جنگ و تیرگی مکان نیز بود
 نمود و در پنجم حوت بنای کیشتن نهاده درین جنگ سی عراده توپا و بدست خاتم
 و قریب ده هزار نفر از لشکر او معوض تلف آمد و از لشکر خیم نیز با وجود تیرگی مکان معادل
 همین قدر سهاک رسیدند حضرت امیرطورا بشهرستان رفت و این شهر را قبل ازین که در شل
 بلوچر بنای جنگ گذارد و متفرق شدند و بجای رال لاقوان سپرده بود و چون بنای جنگ شد
 مرشل نیز بر روی کوی که در شهر با ساحلو بودند حاضر کرد و معادل ده هزار نفر بزرگوارانی
 لاقوان درین شهر متوقف بودند بعد از رسیدن حکم مرشل بلوچر ده هزار نفر از اجنرال نیز بود
 بر دشته از شهر پرور رفت و آنجا را تکیه کرد و پانسیون بعضی در و دامر فرمود که شهر مرقور را

مضبوط و محکم نمایند و هر قدر ممکن باشند با حکام آن آوازید که اگر مرشل بلوچر چنانچه مقرر شد
 پیشتر مرشل را تیر با افواج خود در آنجا توقف نموده شهر مرقور را از شر تیر و تاخت و تار بدارد کند
 مقارن این احوال خبر امیرطورا دادند که گشت پربت که یکی از اهل فرس بود و در تمام احوال
 افواج ملد نموده بودند و در آن اوقات در میان سپاه روس مضب جبارالی داشت شهر نیم
 بقصر خود آورد و دو شهر مرقوم از شهرهای معظم ملک فرس و کلیسای عظمی در آنجا است
 که بنا بقانون ملک سلاطین فرس نخست آنج سلطنت ادران کلیسا میگذازند و شهر مرقور
 بیخمت بسیار نزد اهل فرس مؤخر محترم است و بقدر پست و بیج و سنگ در طرف شرق
 و شمال شهر پارس واقع است و بقدر پست و سنگ از شهر طرای دولت حضرت امیرطورا
 مقبور اند که اگر شهر نیم در دست لشکر روس باشد مرشل بلوچر نیز با تاخت خواهد رفت و با لشکر خود از تیر
 مراد و بهر ساینده افعالی در میان دو لشکر قوی واقع خواهد گشت و این یعنی هیچ وجه از وجوه
 مصطفی کار نخواهد بود لهذا در عت و حصول این خبر امیرطورا از شهرستان حرکت کرده بشهر
 نیم الحیا رفت و در مسج با آنجا رسیده در عت و در دامر پیش فرمود و تا غروب آفتاب
 در تیرگی آن شهر جنگ و جد و جهد نمود و بسیاری از طرفین گشت گشت عاقبت لاجرا در آن
 روس جو جهت محلی برداشت و سپاه ملور هزاد و محو شد شهر را تکیه کرد و در و
 نه پربت نهادند و این یعنی را مقبور توان فحیده و استیلاج شعیل نگاری نیست که چون لشکری
 شکست یابد و نه هم شده در شب نادر و بغیر از هزاد و دشمن او اتفاق کند چه مثابه ادیت
 و چه قدر نقل و عارت و صدمه و مارت خواهد دید لکن چون هر دو طرف لشکر نظام بودند چنان
 حرکت نکردند که اسب زیاد با آنها وارد شود مؤلف گوید در هنگامیکه حضرت امیرطورا مشغول تیرگی

شهر نیم بود مثل مرعوش با آن چند فوج و با سایر مشغول شده لکن که در عرض ماه فرم
آورده بود و از دست و پا بر طو را و امور دلاست بی نهایت سخت و امیر طو
سره روز در شهر نیم توقف کرد که هم که اندک آرام گیرد و هم تدارک آید و بدین
در آن سر روز از هر طرف لشکر جدید معسکرا و کجی گشت و جبال پنجین نیز که از اهل
فوج بود چهار هزار نفر هالدات و از آنست که فوج جمع آوری کرده در راه از
میان دشمن عبور نمود و در شهر نیم بار و وی امیر طو و ملکی گشت و از اهل یونان بود
که پیشکاران دولت و ضاع ملک و دوقی و اموات پای تخت را مفصل نوشته در شهر
معسکرا و نوشته چند هفت بود که سبب افشش خبر از پارس رسیده مادام توقف
حضرت امیر طو در شهر نیم و بنده پیشکاران دولت حضور و از دست و پا
بنظر او رسد قبل از این مذکور شد که پالمون مرشل آذیت و مرشل و از راه پست در آن
و مرشل مقدّمند با لشکر مامور و از مامور ساحت که بنده بیامی شهر آتوب را که فرستاده اند که
شوارب برقی از رودخانه آتوب بگذرد و در قهقروا بنده جسد و کوشش در باب بهار آورند
بکلام امیر طو و مرشلهای مزبور شهر آتوب بنده شافند و پیشش برده شهر مزبور را بعد از قتل
و بعد از بسیار از خیم سر و او نموده و چنان بشکر متفق خیم زدیک شده که بجز جانب و
بر چاره ندیده اند مصمم شده که با خود حاکم خیم برند یا منظر حله دشمن شوند مرشلهای
مزبور حله بر دشمن اصطلح داشتند و شرجیک نموده و بدوامر جو جنای لشکر دشمن را پیش
بر داشته لکن لشکر مزبور آن آتیم رسیدن امداد و توپ بسیار از دولت انگلیس و روس
فوجی و جوی شده بودند و فوجی که لشکر دشمن اسپاه فرس پیش بر داشته بودند شوارب برقی

امیر مزبور که خود مسعود و افواج عساکر نظیر نمود از هر طرف هجوم آورده چندان کلون توپ
بشکر فرس انداختند که لشکر مزبور بایست مقاومت نیاورد و در نهایت نماند و لشکر از افواج
سوار ایشان دقت کلون و نارنجیک توپ خیم شدند مرشلهای مزبور بسبب این گشت
ملجأ شده انصافی را خالی نموده بشهر طرای فرستاد و در شهر مزبور مرشل مقدّمند و مرشل
آذیت و مرشل و از جمع شوارب است کرده بعد از گفتگوی بسیار دانستند که شهر مزبور نیز
در مقابل چنان خیم قوی نیست و نه نگاه دارند و بی جهت مبرض نفی بر سه لند ابنا
گذاشته که شهر مزبور را نیز فکلی کنند و لشکر را بر داشته بشراخ عظیم شهر پارس و ند که هرگاه
دشمن با نظرف میل نماید هر چه در قوه دارند در مقابل خیم استاده کی نموده ایشان را نفست
از رفتن شهر پارس کنند سلاطین متفق چون ملاحظه کردند که انصافی از لشکر فرس شده
و سروران در راه همراه شهر پارس گشتند در عت ارمنکان خود حرکت کرده شهر خانی را
مسکرها دادند و مجدداً مصمم شدند که اگر کار رود و خانه و کت کرده بطرف شهر پارس روان
کردند و مطلقاً متحمل مرشلهای دولت و سن نشوند و باز شاهزاده شوارب برقی در این ایام
متفق موافقت کرد و برهان فام نمود که چون امیر طو را پالمون شهر نیم را تصرف شده و در
مرشل بوج و در باطشکرا و از عساکر متفق قطع نموده کمون اگر بطرف شهر پارس و امیر طو
پالمون خود را بشکرا خواهد رساند و رسیدن مرشل بوج و خوارت کلی با و ارد
خواهد آورد و در نصف شب سلاطین متفق مجلس شورای متفق ساخته در باب و کا عساکر متفق
که بعد از این چگونه باید رفتار نمایند و باید که امسمت نکند گفتگو کردند شاهزاده شوارب برقی
مصطلح برین دید که از آنجا حرکت کرده با نظرف رود و آتوب رود و در آن فوجی محل اف

آنگه که امیرالطوایف آنگه که این را می شنیدند فرمود که چون جنگ بسیار طولانیست
از تیر بسیار و خسارت بسیار باطل ملکست ببرد و یکی بایک و از زده خاطر شده جماع
می نمایند و بهر طرف و هر طرفی باشد آنچه حرب بر میدارند و خصم را از ملک خود و رنجورند
کرد آنگه که کارها صعب و پشیمان شود و دشوار خواهد شد بنابراین ما را لازمست که اتمام
کرد جنگ تا پیون اقدام نهیم و کار جنگ را یک گفت نهفت تا تمام رسانیم
کوشه و کنار دشمن کردید و از این وسیله اسباب رسانیدن و از جنگ تا پیون اختراز
کردن بهیچ وجه و نفعی نیست بلکه برای جمع شود و جوشیده بعضی امیرالطوایف
آنگه که بعضی قول شاهزاده شواربترق را تصدیق نموده و چون گفتگو بسیار طول
انجامید امیرالطوایف آنگه که فرمود که تردید است از یکت موی سر مرا میفکند که قیامت
الامر لازمست که کسی که از جانب حضرت پادشاه انگلستان در آن جمع حاضر بود در رد
قول شاهزاده شواربترق سخن نماند و گفت از اینجا جهت کردن و عقب رود خانه
ایوب رفتن بمقامات فرار کردن و از ردین که حدود ملک و سرزمین عبور کردن
نیاید من که وزیر مختار پادشاه انگلستان و از جانب آن شهبان باشکوه و شاه سخن میگویم
الها میگویم که اگر اکنون شما از این مکان بنای مرجع که از بدین صیقل چهار که در وجه الله که
دولت انگلیس برای مصالح لشکر کشی بشما میاید و از این بعد مقطوع خواهد نمود و بشما درین
جنگ مشارکت نخواهد کرد بعد از قتل و قتل بسیار عاقبت الامر اهل مجلس شورش متفق الایم
گشته که شورش جنگ نمایند و قتل و قتل را خبر دهند که خود را خبر دهند که متفق رسانده و از آنها
جنگ کردن اختراز کند و مقرر شد که از کنار رود خانه ایوب روان شده در حوالی شهر
ارکیز

آنکه جمیع که خود را جمع آورده گشته و اول جنگ تا پیون اقدام در زنده و هرگاه لازم
جنگ را نظر کند و کنار دیگر در من حجت را جماع ببرد تا تمام بشهر پاریس روان کرد و موز کج
که اتمام سلاطین متفق و جرات ایشان در رفتن پاریس از بخت بود که از شهر مزبور خبر نماند
رسیده بود که خبر خوانان سلسله نوبان در خفا جمعی دارند و تکرار با چند نفر از اعظم
و پیشکاران دولت بآنها اتفاق نموده و مشط میباشند که کار سلاطین متفق فوت بهیچ
بخود نزدیکی آنها بشهر پاریس بکلی فکاده اطاعت دولت امیرالطوایف را از گردن خود برداشته
اساس و عماد آنرا بکلی معدوم سازند و سلطنت فرزند پادشاه سابق را برقرار نمایند
در این زمان حضرت امیرالطوایف در شهر تکریم بود روزیست و سیم و پست و چهارم حوت خبر
و حجت از شکست نفرم ترسل او و فرار نمودن ایشان با کثرت رو و سینه سید و نیزه
معروض داشتند که سلاطین متفق مجلس شورش بر پا کرده جانم و عازم شده که مجدداً از رد
سین عبور کنند و شواربترق با عساکر انبوه و جمعی بسیار و توپ بسیار فرستاد
خود را پاریس سازد حضرت امیرالطوایف شماع این خبر را بشنید در عات سرش تل را امر فرمود
که لشکر سپرده خود را برداشته بشهر چکان که شهر سواد اعظم ملوک مرقی است رود و اینجا را
مصرف شود و امیرالطوایف خود را بهر وقت شهر را پستی شتافت که هرگاه شواربترق خواهد که پاریس
رود از اینجا خارج بین و عقب او را بگیرد و شهر را پستی خبر تا پیون دادند که ملوک متفق از کوه
که در آن لشکر امیرالطوایف پیون مخوف شده مراجعت کرده بشهر مرقی فرستاد و از اینجا نیزه جنگ
کوهستان که کنار رود ایوب بلکه بشهر لائیرنس و نیزه و نیزه رسید که وقتی شورش از آنات
و مرقش متقدماً از مراجعت خصم خبردار شده ایشان نیزه را که خود را برداشته و از آنات

روان گشتند بایمونی بعد از آگاهی از این احوالات عذرم و جازم شد که بقی نام خود را بشمارد
 خود رساله کند از کنگر و دایوب بشمارد بر سر ششای این امید که لشکرش را برتر
 از هر دو کند و دایوب در کوششند و او خود را عقب ایشان خواهد رسانید لکن ندانم باب
 بسیار خط و خط از او بطور رسید و بنا بر اعتبار قول راوی چنان تصور نمود که لشکرش را برتر
 در محاسن و چون بایمونی بشمارد بشمار رسید لامی که چند فوج جدا اول لشکر او را ملاقات
 خواهد کرد ازین خیال در عرض راه به سران خود در مقام مزاح می گفت که حال قیامت که از بطور
 مشت را تعاقب نموده بدست آورم و آنچه لازم است در حق او بعد از آنکه از بطور افواج
 مشت را با افواج سواره را کانی خود همراه برداشته از آنجا حرکت فرموده در مقابل شهر پیش
 از دایوب عبور کرد و کانی را در دوزخ برادر گرفته میرف و هر چه از لشکر دشمن در مقابل
 او پیدا می گشت فی الفور از پیش بر می داشت تا بشمارد بشمار رسید عا که متعجب خبر رسیدن
 بایمونی نشینده شهر مزبور را خالی کرده بودند در پشت چشمتی که لشکرش را بجا رانفت
 شد شهر مزبور در خارج شکر واقع گشت یکمست آن جوهای کوچک و بزرگای بسیار دارد
 و پلهای کوچک بر روی آنها ساخته و کدو ریز و دین از پلهای مزبور است و در شهر از شیر نیز
 و دو خانه نیست و بی دارد که از آن باید که شکر و بخارچ شهر رسیده و بیکر از شهر که بیست
 چون بایمونی وارد شهر شد چند فوج از افواج سواره لشکر متعجب دشمن در صحنای مزبور رسیدند
 فوجی از ستمسین و سایر عیالت مثل مزبور که برایشان میکان آرد و ما مور می شود بنظر آورد و غافل
 ازین بود که در پشت سوارهای مزبور در مکانی که موسوم بکوتوش است شانزده دایوب تفرق با
 لشکر ابوجهمی خود مکان گرفته و سایر کفر الهامی متعجب از بسیار ایشان در با آگاهی

بمنه بمانی که موسوم ببله بمانی مثل که گفته است ممکن می باشد وصف و بسیار گشته اند
 و پیش از آن که در این خطافات را ندیده و آگاه از آنها نشده بودند حضرت ابی الطور
 حکم بر افواج سواره فرمود که افواج مختلف خصم را برده از صحنای مزبور دور سازند و بجز در رسیدن
 افواج سوار چند فوج پیاده دشمن با دایوب را عقب آنها بماند و سوار مزبور بپوشیده افواج
 سواره دشمن را در خصم بعد از جنگ و جدال بسیار از پیش برداشته بشمارد بشمار رسید و ب
 موافق که در آن محنت شمر بود و مذکور شد افواج پیاده دشمن که خود را از دور تر باید سواره
 رسانند حضرت ابی الطور چون صورت حال را چنان دید که بشمارد بشمار رسید خود را بمان سوار
 هزرت یافته خود را رسانید و بانگ برایشان زد که ای سواران با و از فوج خود آوری
 و محنت کشید و با صحت نام حذر بر عدوان ننشید و ابی الطور خود را به سران بعد از خصم
 ششای و داخل افواج دشمن شد و چنان جنگ نمود که نزدیک بود بعضی غلبه کند یکی
 از سواران فراقی روشن با و حواله نمود و اگر یکی از آن جوانان بنیاد الهامی او نیزه فروردا و می کرد
 در معرض هلاکت بود و درین جنگ ششم نام یکی از ملوکین مصر و بایمونی او را از نظر سواره
 خود آرد و بپوشید و بسیار شاد است و جلالت نور و تا فوجیک از پهلوی داری ابی الطور غفلت نکرد
 و حاصل حمله در این بایمونی انقدر خصم را معطل کرد که افواج پیاده و توپخانه از شهر از شیر رسید
 و افواج حاضر در میدان جنگ حاضر آمد و کشتن و کشته شدن بسیار شد تا نام فوج کشته و چون
 لشکر دشمن را با و تار و شکر ابی الطور بود و در هر ساعت جو می نمود و در مکان جنگ قریب بود که
 قلعه کجی داشت و از نو در تصرف لشکر دشمن بود و چندین بار حمله بفرموده و برده و قتل بسیار
 از طرفین واقع شد و بشمارد که قلعه را از تصرف سپاه دشمن پرور آن آورند و شهر را بشمارد

و در عرض او هیچ وجه من الوجوه صلاح ندانست که تسخیر قلاع محقر بود از دوشکر قبل ازین
 هرچند معتزل شود و اوقات خود را بتسلیل گذرانده بفرموده و در شرف این پایتخت مملکت
 و متسلط و پیشه و از دشمن کناره نمود و این زمان حادثه در قریب شهر بیان رود
 که پاپیوز از آنچه منظور داشت که در مدد و شرفی مملکت خود و ولایت خود کند لعل آورد
 محروم نمود و بشت اغوائی اگر حکام انصافیت که با سلسله بوریان تعلق داشتند که در فصل
 این اوضاع گذرخدال یعنی باشکر انبوی انکارش که درخت اختیار شاهزاده و پیشه تفریق
 بود و در دشمنی موسوم بر مکان کردید و در آنجا پیش از آنکه از جانب پاپیوز در آنجا
 بود منبرم ساخت و بعد از چند روز دیگر دختانی در حوالی شهر پیش قیام بر او غلبه نمود
 بر این مکتل مژبور این دوشکست کناره و دایمی سینه را پیش گرفته بخت و از روز و روزگار
 آغاز نهاد و شهر بیان که پاپیون را اطمینان با و حاصل بود بی مستطاف ماند و بتصرف خدای تعالی
 آمد و جبارال منور بخت نیز از شکر و خوشنوا بهره داشت و ابالی شهادت به این اشیان تعجب
 نموده که با وجود اخبارت شکست یافتن لشکر متفق که پی در پی ششیده بودند این شکست بزرگ
 لشکر مستعد در کجا بودند که در نهایت عبادت و متور از کوههای شکر میگذراند و تلف کوی
 و قی که پاپیون عازم مدد و شرفی مملکت شد منور بخت مکتل را پیش از آنکه بوسع بار با شکان
 حضرت را برسد بود و چنین بر داشت که مکتل مژبور شهر بیان را متفرقت و آلا بان جمله
 عازم مدد و شرفی نمی شد بجلو و قی که پاپیون از پیش خشم ناپه کشت و بخت مدد و شرفی
 رفت سلاطین متفق از غیبت او بسیار اندک بود و نمیدانستند که او چه تیر نازده
 جنگ کرده و غلبه ایشان را بکجه با غلبه و با حدی در مقام حیرت چوکت مانده

که خبری از و حاصل سازند از اتفاقات چابا پی که حضرت پاپیوز را پس رسیده و دانسته
 و کیفیت اوضاع خود را با و مستطاف خود را به نوشته فرموده بودند که کار تحفظین شجاع غرض
 شد و چابا پی را سلاطین متفق آوردند و دست خط پاپیوز را پاپیوز از او گرفته بعد از
 خاطر جمع شد که حضرت پاپیوز را خود را از جنگ منحرف ساخته بخت مدد و شرفی و شاد
 بعد از اطمینان از جانب پاپیون شاهزاده شوالیه تفریق ببا که متفق بنام خست که از راه
 و مبعری که قرار شد به پیش شهر را پس حرکت نمایند از قرار سابق در حرکت آمدند و در دویم
 محل وارد شهر و نظری شده حوالی شهر مژبور را محسوس ساخته و از آنطرف مکتل پاپیوز
 از آنکه اگر خسارت دور و نزدیک که پاپیون کرده بود عا که خود را از شهر لان برداشته
 بشهر بیان برد و از حوالی اطمینان که سلاطین متفق برای آنکه از پشت لشکر خود خاطر جمعی بهرستان
 و باطمینان نام بشهر پاپیون و آن شوند این سبب جبارال دیکر را در جنب بار و دخانه
 ایوب مامور بوقف فرمودند که دولت خوب و آذوقه و سایر بکلیج سپاه را که برای
 بر قد و عقب که شسته بودند می گفت نایه در راه آمد و شهادت را متوجه شود که آ
 از لشکر فرستاد به تدارک مستطاف پاپیوز را باشد چو اگر پاپیوز را متوجه شاد که بخواهد
 دشمن و غیره خود بشهر پاپیون و در برابر سلاطین این شهر را اظهار کرد و توقف نمود
 اینجست سلاطین محروم شده بودند که مبادا پاپیوز را از راه غیرت محالفت
 در نزد در خیمه جبارال مژبور رسانده بودند که از لشکر سلاطین متفق و در نام شهر پاپیون
 متفرقت آمد و پاپیوز را نیز پاپیون شاد و همچنین جبارال دیکر را مانده و آن کرده بودند
 که هرگاه از جانب لشکر فرستاده بر او وارد شود و شاد تاب عادت کرد و از آنجا شهر

لیان که مستحکم است رود و علاوه بر بخت اینک امپراطور ناپلیون را فربس دهند و او را چنان
فهمانند که لشکر متعطل بکلی بنایب و ششولت و باین زودی بشهر پاریس بخشد و ده هزار
سوار بخر کند از میان افواج سواره خود منتخب نموده بجای رال در پرتو و بجای رال در شریف
که از سرداران روس بودند داده و با چاه عاده نوپ مامور کنند که در عقب امپراطور
ناپلیون روان شوند نزد یک اور و نند و واز و ورا که میزد و از هر جا که میزد و راه برود
او را مقطع سازند و منزدین طرق و شوارع را از چاه و فاصده و جاسوس هر که باشند بکفر
و بقدر امکان بکنارند که چاه امپراطور ناپلیون بشهر پاریس و سایر ولایات و نند و واز
ولایت و نند و واز و اکیند و اجار حرکت و سکون و اوضاعی که متعطل باین ناپلیون باشد
مجا آنکه لشکر روس و پرتوش که طرق و شوارع را که فرود نند و واز فاصده اول لشکر ناپلیون را
که چندین عاده آذوقه و ادوات حرب و پست عاده نوپ با سایر بختی لشکر با آنها بود
با کلیه متصرف آوردند و چندین چاه که از شهر پاریس نزد امپراطور ناپلیون گنستاده بخت
و روزها ارسال داشته بودند در عرض راه ایشانرا که فاصده و روزها چهار مبط و خود
ایش را نقل رسانیدند و نوش بختی را بمسک ملوک متعطل افکند و داشته در زمان ایشان
نیز اصدات لشکر و نسل الطمان حاصل نموده در ساعت لشکر حرکت داد و بگو بگو
میشل تا نیز و نسل مروت را منهدم رخت و بختی نام فشریم سید و اصد مدلهای
پای شهر متصرف گشت و آنچه توانست در قتل و غارت شهر مزبور فرود کند از کرد
و از آنجا نصف نموده بمشهر حلاپان و ویطری رواند که دید که معسک شوارع بر نطق
شود در این هنگام حکم از پادشاه پروس صادر رسید که از آنجا بخت نموده از طرف غربی نقطه

مستقیم بشهر پاریس روان شود و متوقف گوید در بنویف حضرت امپراطور بجد و در شرقی ملک شتابان
بود که راه مراد و لشکر خضم را مقطع سازد و کند از که آذوقه و ادوات حرب و معسک خضم را
بمضمون من حضرت امپراطور نقد و فیه ناپلیون خود بدین پست بکنار که دید که لشکر خضم از هر
طرف راه نند و واز قطع نموده و آذوقه و ادوات حرب در متصرف گشتند چنانچه بخت از هر
صالحات چندین عاده آذوقه و ادوات حرب از شهر پاریس بخت که امپراطور ناپلیون
گنستاده بودند ایشان بقدر آنکه شرفا نسل متصرف سرداران حضرت امپراطور
و سرداران طبعی خواهند شد بخت شهر مزبور فشریم در عرض راه با فواج سواره و پیاده
میشل تا نیز و نسل مروت در وقت لشکر نسل مزبور هجوم آورنده از آنجا که لشکر و نند
جوان و ناز و کار و هرگز جنگ و جدل ندیده بودند با متعطل بناورده و بخت
نهند و عساکر و نند و واز و ادوات حرب ایشانرا با تمام متصرف شده افواج مزبور
بعصبی گشته و برخی زخمی و کسیر و باقی بکلی متصرف کرده بینه بکوه و فقی که عساکر متعطل
بطرف شهر پاریس روان بودند در عرض راه ده هزار نفر از چو یک ملکنی گنستاده که
مافع عبور بکوی لشکر متعطل گشتند بعد از غایب فریقین هر یک مزبور با نیت قدم بخت
بکلی گشت فشریم و جبارالطمان که سردار جوق عساکر متعطل بود در عین اشتداد جنگ
اسب برانگیخت داخل چو یک مزبور شد و سردار ایشانرا بدست خود کسیر نموده و عقیدت
چون میشل تا نیز و نسل مروت را بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی
و شهر را بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی
و جوی از افواج میشل تا نیز و نسل مروت و نسل تا نیز که در شهر مزبور متعطل بودند بختی بختی

پهرون کردند و این دو مثل صورت احوال را چنان دیده بعلی دست انجک و پیکار کشیده
 بمشهر پارس روان کردند و از اطراف شوارب برق با عساکر متفق و ملوک متحده بهمان
 قرار که طراح می نمود بودند در رفتن پارس استعجال نمودند و کسی هزار نفر سپه داری
 خوارال بر دو خوارال ساکنین در حد و درونی موقوف حرسند که اگر از آنحضرت پلویون
 با سرداران و هجوم و حمله نمایند بفرج و قتل او فائزین پر دارند و موزع کوه به جل
 هنگام آن آمد که عساکر خوارال از راه میوه و لا فنی و سیمان بتدبیر امانی شهر پارس شوال
 کردند و سلاطین جنگجوی و کشتان و عساکر فخر ما را ایشان نیز نگاه و مضطرب بخت
 و وسیع مملکت فرس که در حالک فرنگ اهل انجا با نواحی از رسوم جنگ و تربیت راجع
 و اختراع طرایف از سایر قالات ممتاز بودند و در آید و حکمران دانای جنگجوی و پادشاه
 قوی با زوی انجا که کبریات و قدرت در بسیار اوقات در مقابل این بخت ملوک مذکور
 صف آرا شده در تاخت پوی بودند مخدول و مغلوب کردند و سلاطین عجز و کشتان در
 برابر سواد عظیم شهری جلوه گراست که اهل انک شهر با وجود از یاد قدرت و مرتبه و تقوی
 خود از همه جهت بر عزم کشتان سایر بلدان علی الاطلاق برین غزم بودند که مجموع ساکنین
 و ارباب سطره وی بنین را بنده و مطیع فرمایند و آن سلاطین در نظر شهری صف
 آرا کشیده که مردم آن شهر را با مغایرت و بهات میکردند که در فتنه سپاه کوهانی و لشکر
 کشی بر همه جفت دارند و بر آن شهری هجوم آورده کشند که عروس شهرای جهان و عبرت
 اهل زمان و مجمع صنایع و جمیع بود و آنرا غریبه و عجیب اند و بیرون و ظهور می یافت **فصل پنجم**
 ذکر وضع شهر پارس و پستی و بلند بیهانی که نزدیک آن واقع است و بیرون آمدن اهل شهر

جست و خجتم و مصروف است پارس شمال و شرقی شهر مزبور که از آنکه و در پنج مذکور
 شد پس با خجتم شوال آمدن شهر بودند و وضعی واقع شده که با سهل و جوده در حفظ و در است
 آن حیوان کوشیده و شهر پارس خود چندان حفاظی ندارد مگر انیک در مخج و مدخل شهر چند
 مسکو بر بخت محلی فتنه ساخته اند که چندان اعتبار ندارند و کوهی در جهت شرقی
 شهر مزبور کشیده شده که بخت پناه سپاه بسیار است و لشکر می تواند در پناه آن قرار
 گیرد و شهر را حفظ کند و سمت جنوب کوه مزبور بخیل فرین متصل و از انجا نیز تار و دغان
 مزین کشیده شده و موسوم بر شغاف بل و بل و راین و بل است و قریب بل و بل بسیار
 نزدیک شهر و قریب راین و بل اندک دور است و مجموع بلند بهای مزبور چمن و باغ و شا
 گاه است و مشروی بلند بهای مزبور معبر شهر پاریزی و در پناه آن قریب قیقین واقع است
 و بسبب رقریر راین و بل و مقابل قریب بل و بل نالی است که موسوم بقدمگاه است
 گوشت است که از آن گمان کوه سر شیب میشود و شهر بزرگی در انجا احداث نموده اند که هنوز
 نام نام است و پادشاهان را شهر مزبور اندک اندک زمین رو بلندی نند با فقه کوه رسد و کوه
 مزبور بشبه شمشیر و پارس که اهل فرس به و مستحق موسوم است و در دهنه کوه مزبور
 صحرای مسطحی است که تار و دغانه بن کشیده شده و از آن صحرای قریب شمشیر و پارس است
 بشهر پارس که عساکر عظیمه را از آنرا از اطراف شهر مزبور کشتان بودند با حمله و فنی که
 جوشت بنایارت که برادر پلویون بود از غزم عساکر متفق جزا گشت تدارک استحکام
 کوه مزبور که شهر پارس در پناه آن واقع است به بنظرین آماده ساخت که جناح بهین لشکر
 فرس انجکل و بن شهر مزبور که در آن کوه در دغانه مزین واقع است مکان گرفته چند فوج

شکر ایشان بدافزا شد جوئف اهل شهر باین نوبه با وجای جلی قوی دل و اسوده
 نمود و بنای شان گداشت حرم امپراطور با فرزند خود در عمارت امپراطوری شسته بشی و
 هزار صالوات کسی نه از آن از چو یک ملکیتی بود لبر داری جبار ال جوئین و هشت هزار نفر
 لبر داری جبار ال جوئین و هشت هزار نفر از حضور ایشان گذشتند و مجموع توپ و ادوات
 حرب و تانک شکر را بزرگان امپراطور رس و فرزند او گداشتند و در پشت در و از پای
 شهر صف حرب بسته کردند و مثل مژغوش و مثل نازیر هر چه از لشکر او باقی می خود
 توانستند فراهم آورده در خارج شهر و در مکانهای مزبور که قبل ازین ذکر شد داخل شکر
 نموده و خود داخل شهر شده شریک حرم جوئف بنایارت برادر ناپلیون شدند که در نظم
 امورات امدادی از و نمایند موزن کویه کنون و می رسیده که اوضاع سلطنت را از انبار پس
 حرکت دهند و با نظرف رو و لا بری بر نمانند و بهی است ملزیه لوشیه حرم ناپلیون از نظایفه
 امضایان که طایفه زن و در میان ایشان مرد یافت می شود و خود جنگ دشمن مبارز
 و اقدام میکنند بنو و در میدان جنگ حاضر شده بزد گدازان که نشسته حرم مزبور در
 آن هنگامه تحیر و سرگردان مانده بود و هر که محصور میان خاطر خواهی پیر و رضا جونی شوهر کرده
 بهیچیک امداد و اعشانی توانست نمود بنا بر این لازم بود که هنگام نزدیک شدن دشمن
 بشتر از انبار پس پروان رود و بهیچیک الهام مخالف نماید و حضرت امپراطور نیز قبل از وقت
 اعلام داشتند بود که اگر چنان اتفاق افتد که دشمن هجوم آورد و بشهر نزدیک شود او
 مجموع پیشکاران دولت را اتم از اهل دفر و غیره همراه برداشته از شهر پروان رود و بنا بر این
 امپراطور رس و فرزند خود را برداشته از شهر پروان رفت و فرزند او که طفل بود و لکن بیفید

با پیش بود که عکاسات گراه از وجای احوال و طریقت و نیو است که از شهر پروان رود
 بعضی گراه طفل مزبور را در رفتن از شهر از منجات شمرده اند و محلی ای که امپراطور رس مجموع
 اهل دفر و پیشکاران امور یعنی که از جانب ناپلیون در آنجا بودند بهر راه خود از شهر پروان
 برد و آنچه حرم و اسباب متعلق مروت از قبل نایج و غیره و نقد و نس که در خانه بود
 با خود برد و مجموع وزانه و دفر و ثب و سرشته منفیه و سینه را به باطل ساخت که بشن
 را استحضار از آنجا حاصل نشود و جوئف بنایارت برادر ناپلیون در شهر توقف نمود و بکلیه
 که غارت و کجور امپراطور بود نزد خود نگاه داشت و این شخص را حضرت امپراطور چندی
 قبل ازین سده می نموده بود اگر چه جوئف بنایارت اندک بی میل بود که او را نگاه دارد
 لکن مصلحت کار را درین دید که او را اتفاق حرم روانه کند و در شهر پس ماند و جوئف بعد
 از انجام این امورات در پشت و ستم ماه طرح که شتم حمل بود جهت تقویت قلوب
 خلق در کاغذ اخبار چنان مرقوم داشت که من در شهر توقف خواهم نمود و این لشکر که
 اراده تسخیر شهر دارد و میاید لشکری که چندان الشاف بدان نباید نمود و چند فرجی است
 که قبل ازین نیز جبارت کرده آمده بودند و حال نیز بقت نموده خواسته اند که دست بکند
 نموده باشند اندک معاد و مقاومت از اهل شهر لازم است که شهر پس را اقتدار
 حفظ نمایند که حضرت امپراطور وارد شود و این از خاطر جمع نمود که حضرت امپراطور بتمام
 تشریف فرمای این مساحت خواهند کرد و بعد از اتمام این اخبار یکروز قبل از درو
 سپاه دشمن مردمان شهر که آمده کوسما را بنوا آوردند و دسته دسته قراولان
 مزبور را هم آند و چندین هزار تن بپوشش و درخواست خود بسیج رزم ساز

و با یکدیگر انرا ناکه نبرد و زمین و لشکر و تیر زین برداشته اند و نبرد و پیکار و کشتن و خونخوار
 شده و با بدو کشتن ایشان را از آمدن لشکر که در دایمی میان زدند و کینان برخی از کیم سال
 و آنرا شایان جنگ و دشمنان بودند و نزدیک پست نیز این زمین و کشتن و کشتن
 مانده شده اند و نبرد شدند و با یکدیگر از نظر که کشته در پست در و از پای شهر بسیار
 و بعد از شهر بیرون رفتند پست بند نصف اول که در بیرون بودند که دیدند و در مکانها می رفتند
 مستعد جنگ ایستاده و فراموشی از زور عا که متعقد نموده اند و سلاطین در نظر گرفته
 بودند که بعضی در و در مجموع صفوف مردم شهر که بخت حفظ خود و محافظت دشمن از دخول
 لشکر را بسته بودند یکدیگر حمله بردند و یکبار هجوم کرده لشکر فرانس را حاکم و نبرد و کانی
 ایشان را که در مرزها و بلندبهای کوه مرقد بود مالک شوند و نبرد و پیروز شدند
 و بر تفریق را با لشکر او مامور داشته بودند که با فوج خارج راست لشکر فرانس که در جنگ و نبرد
 قرار یافته بود و حمله نماید و ایشان را از کنار رودخانه مران و از فریر کرتان بیرون کنند و بدین
 وضع پست مرزهاست و بل و بل را که در خارج بین واقع بود متصرف شود و جباران را که
 که یکی از جباران الهامی لشکر روس بود تعیین نمودند که سرجوق لشکر با توپ و ادوات و اسب
 و بر دکه برای آن سرجوق لازم است سواره بر آستانه بروش فلک که بطریق شل
 بهلول حرکت کرد و آن از شام عام شهر پس روانه شده شهر میورد و در پیش رو
 بر لشکرات بل و بل و این بل بقریه که موسوم به بین اسم است حمله برد و در جوق از
 سپاه روس و پیشکش که آنرا با دی و می کشیدند تعیین کردند که لشکر سپاه فرانس که در
 بالای نهری که موسوم است با لاک بود و مکان که هجوم برند و پست بند ایشان را که با کجا

فی که موسوم به نوت منظر می است مکان که داشته اند آنجا حرکت نمودند و لشکر ابو جهمی شل بلو
 تعیین نموده بودند که بر خاج بسیار لشکر فرانس حمله نمایند و از سمت شمال و شرقی هجوم کرده
 بعقب مرزهاست نوت منظر می رود و آنجا را با تمام لشکر فرانس بیرون کردند
 و جوق سیم لشکر متعقد را با چندین فوج خونخوار خیمه گذار سواره پست بند لشکر قرار دادند
 عقب کشیدند که پست که از سمت شست ظاهر شود و دو دایره برای آن فرستاده و متعقد
 بعد از آنکه سلاطین متعقد لشکر را مقابل لشکر فرانس بین و کشتن تعیین نمودند قبل از آنکه شروع
 بجنگ کنند و در فوج بدق مصاحبه فرستاده اهل شهر را تسلیم شهر دعوت کردند مردم آنجا
 و سرداران لشکر مصاحبه را قبول نموده گفتند که هرگز راضی نمی شویم که سپاه دشمن با پستی
 محکمت داخل شود و از جواب دادن ایشان معلوم شد که بعد از نام مستعد جنگ شده
 و آنجا بخت خصمانه شدند و مغلوب نشوند شهر را تسلیم نخواهند نمود علی الصباح که مردمان شهر
 پاریس با مضطرب تمام جوق جوق در و از پای پست فرانس و درین شهر که یکی بمین و دیگر یکی
 لشکر فرانس واقع است ایستاده ملاحظه می نمودند ناگاه از دور مشاهد کردند که مانده اند و ابروها
 را احاطه کند و برق زنده و باران بار و دو بار و طبله و کلوله توپ و لشکر علی الانقال
 در برابر است در ساعت داشتند که جنگ در پوسته و چند دقیقه فاصله با یک توپ
 و لشکر از سمت بل و بل کوشش ایشان رسید و آنکه نایره جوب در شغال است خیال
 پاریسی بخت اینکه در خارج راست لشکر فرانس پست مرزهاست را بین بیرون کردند و شروع حمله
 کرده یک جوق لشکر خود را پیش فرستاد که هجوم کردند و پست بند فرانس را با کشتن
 توپها را از لشکر آتش زدند و کلوله مانده که کیم بیانش که ختم می کنند و لشکر فرانس را

که ولیمعه دولت پر و شاد بود خود را محکم کنان بقلبش که فرزند ساینده چون سپاه مزبور صورت
احوال را به خبر نوال شایسته نمودند از سایر سکنه و ساکنان در مقامی که موسوم بمقام که در خط بود
و بسیار بختام داشت که در آنکه در مقامی که بختام داشت و گوشتش مردانه نموده در خال این
احوال عساکر متفق و الهام و افواج را و افواج و لایق و این که در خال بسیار بودند
بهین نام هجوم بر سر فریب این برده در رخت بر سر زره لنگار استغفر خود آورده
و شاهزاده ولایت و بر تبرق که در خال بسیار عساکر متفق بود هجوم کرده راه خود را از میان
کلان توپ و لنگار عساکر و فرس کافیه خود را بغیر و زین نیز سبک اند و بنده بین لنگار و
که در این قریب قرار یافته بودند مشغول گردید و جبارال ریشگی نیز که در مقابل مرثعات پادشاه
ایستاده و حمله را موقوف داشتند بود شروع بکشتن نمود و در رخت مرثعات را بین و
با فریب که موسوم به جان اسم بود از دست لنگار و فرس کشتن و مرثعات و مرثعات
که بجا داشت آنجا مشغول بودند هر چه سعی کردند و عید و جهد نمودند که مرثعات مزبور را بجا بیاورند
نموده باشند و در مقابل حملهای دشمن ثابت قدم در زانو نشاند و چون مرثعات کردند لنگار
عید و بنات ایستاد و فریب پهلای بکجه لغز افتاد و در جمعی که موسوم به عید کاه است
گمشت و در اوقاف طراح اسم آن که کشته شده با تو بجا نشسته که لنگار و فرس در آنجا داشته و
کشت در خال این احوال فریب که آن نیز که در آنهای کوه واقع و لنگار و فرس در دست داشتند
بصرف عساکر متفق که در این وقت مکانهای که خراج بین لنگار و فرس مضبوط کرده بودند بتمام
به دست ختم افتاد و افواج سواران متفق عساکر متفق بر فتن شهر را بر سر مارت نموده از آن است
روایت شده و نوپانی که در آن بینه بیا بود و تصرف و کشتن افتاد و بطرف شهر را پس که در این

بنای مذکور کلان و نامرنگ نهادند مولف گوید عساکر سپاه فرس که بالای کن و لنگار کشت قرار گرفته
و سکنی در و فریب که مرثعات عساکر و فرس که در آن کشته بودند با فریب که در خط و معین
قلب مزبور بر سر سواران خود را بجا بیاورند و حاکم از آنجا نموده بودند و قتی که خراج است
لنگار و فرس کشت عساکر متفق در آنجا هجوم کرده و فریب مزبور را نیز که فرس و لنگار و فرس را
بطرف شهر را بر سر فریب و لنگار که در این بین جمعی از سواران لنگار و فرس حمله کردند که بکجه فریب را
مانع از آنجا که سپاه لنگار و فرس شود لنگار متفق به یک توپ و لنگار سوار مزبور را
مشرق حمله کردند با کجه خراج بین لنگار و فرس که در آنجا هجوم کرده و فریب مزبور را نیز که فرس و لنگار و فرس را
ابو جیحی امیر افغان و در تبرق و تارک بود که کوه مزبور را نیز که سوار دست لنگار و فرس مانع بود و تصرف
و کوه علی الفکر بدین متار که از دور بود کشت که حاکم چندی موقوف شود لنگار و فرس این یک صبح و
حاکم حاکم جوشت بنای است سواره در میان مصروف حاکم خود را بکجه فرس میبویا و
اعیان پیدا کرد که در میان شما خواهم ماند و از شهر سر و پا نخواهم رفت تا حضرت امیر بطور و ارادت
و در آن روز شخصی موسوم به تیری که یکی از مهندسین شهر را بر سر بود قبل از جنگ بکجه سواران فراق
افتاد و او را از راه و لنگار و فرس که در شهر پادشاهی بود در زانو نشاند و عرض راه مهندس مزبور را
جمعیت سپاه سلاطین متفق را که میبویا و لنگار و فرس که در شهر پادشاهی است که در حاکم بنای است
و اهل شهر مطاعه برده بودند چون مهندس مزبور را از راه و لنگار و فرس که حاضر نموده او را مخلص
نموده و بنام بایل شهر خستاد که حاکم متفق را نظر دارند که کار اهل شهر را بکجه که در خط و معین
انسان شوند بوضع درست و نوع مناسب ایشان را و دست و مطلقا راضی نمیدانند که است
و خسارتی بایشان وارد آید بین شرط که قبل از بیخ عساکر که در آن شهر طلب صلح و امان شوند

و آن شخص سیدن عساکر شهر و دروازه در قوسه چنگ پادشاهان متفق نیست که شهر را از غزائی
محافظة نمایند و جان و مال اهل شهر از قتل و غارت لشکر مانع کند و سپس مژور بهر از خدمت
روز جنگ که کلوزا لشکرش در بیدار بود خود را بجهت بنا پارت رسانید و پیغام ملک
متفق را با و رسانید و او را از اوضاع و کیفیت عساکر متفق آگاهی داد و چون بنا پارت بعد از آگاهی
ساعتی در فکر و تدبیر خالسه ماند چون دید که چاره ندارد آورد پیغام را که از کرم و کیشک
و دشمن استخوان داشت نزد مرشل مژورست که در آنوقت بسیار بسیار عساکر کوش بود و جنگ
مشغول میکشت و دست او پیغام داد که کون هنگام آن رسیده که استعدای میار که از خدمت غانی
و هر چه غنی و فست بجا آوری و بویست بنا پارت خود و مجموع متفق و کتخ خود را برداشته فرار کرد
مرشل مژورست صورت احوال را چون بدین منوال دید فی الفور بدین مناد که بنزد جنرال را بطلب
و جنالی و کونستاد و استعدای میار که نمود و مهلت نکست که حال جنگ موقوف شود تا از طرفین
و کل تعیین شده و شرط و ملازمه را که استعدا سازد جنرال مژورست میار مرشل مژورست قبول کرده
پیغام داد که جنگ را این شرط موقوف میدارم و ملت میدهم که کل مژورست تا بیکه کون در
تصرف لشکرش مانده تسلیم عساکر متفق شود بنا بر این و کل از طرفین تعیین شده مکان مژور
را خالی کرد و لشکر نظامش را حکم دادند که بدین ضرر و خسارت از شهر پارس بیرون روند
و قرار شد که فردای روز مژورست را با یک متفق بسیار از احوال محاصره شهر پارس بدین طریق
که نشست و درین محاصره چهار هزار نفر از سپاه فرانس نشست و یکصد عراده توپ ایشان با
سایر ادوات و بربست خصم تمام و در لشکر دشمن فریب نیست هزار نفر مژورست تلف آمد
بعد از این هنگامه اهل شهر پارس سه فرقه شدند فرقه خیرخواه جمهوری و خونی خیرخواه اهل بوربان

و طایفه خوان پالمیون این سه فرقه نیز چندی در میانه و مجادله بودند عاقبت الامر اینک خیرخواه
سلسله بوربان بودند مطلب خود را استخوان نمودند در هر مکان شهر مجمع عامی بود و کار پادشاه
مانده و با بلند می شد و قبل از آنکه سلاطین متفق داخل شهر پارس شوند فضا و اشراف و نمای
شهر بفرقه پان طین فرستند و بکسوف حضرت امیر الطو الگستند و شرف اندوختند و اهل محضر
امیر الطو و نظام و پیشین شهر پارس فرمودند که من مخصوصه پالمیون در مقام جنگ و جدال بودم
نه اهل ملک و نه اهل شهر پارس و من دوست شده بودم لکن زودتر که دوستی و دشمنی
آغاز کرد و خسارت کلی ملک من رسانید و حال من بدین غم بنده ام که عاقبت حسارت
و ضرر ملک خود را از ملک فرانس نایم بلکه آمدن من جانشین است که هر نوع سلطنت و بهر شاه
که اهل ملک با ضیاع خود برقرار نمایند این سلطنت و آن پادشاه مصاحبه مضبوط و ملکی نموده
مراجعت کنم و باز فرمود که من الآن با ملک فرانس در مقام صلح و پالمیون در یکم توقف گوید
اینکوز مقالات و دوشی علامات امیر الطو الگستند و دل نشین اهل شهر و از اعتقاد بدی که در حق
او در باب دشمنی اهل فرانس داشتند مطمئن خاطر شدند و چون دیدند که رای سلاطین نیز
درین میانه که یکی از فرانس پادشاه قدیم در فرانس حکمران شود اهل ملک نقص فرانس را نداشتند
که بشیاء خود از شاخ خانه پادشاه سابق یکبار بخت سلطنت ممکن سازند و فردای روز مژور
امیر الطو الگستند و پادشاه پادشاهات و شکوت تمام داخل شهر پارس شدند و بجا هزار نفر
صدا داد با توپ و توپخانه و سواره نظام در کتاب و شهر فرستند و اهل شهر عموماً استقبال
کردند و احترامیکه لایق شان آن دو شخص بزرگوار بود و محل آوردند و مدح و ثنا و وصف و دعا
آن دو پادشاه نمودند و توپت جدید هم که پادشاه فرموده اند فرستادند امیر الطو و کوش پادشاه

پیش از آنکه نصف شهر را گردیده در سیرگاه موسوم بکلیه ییلسیناده افواج سپاه نظام که
در کابل ایشان لشکر داخل شده بودند با توکلانه و سواره از حضور ایشان که نشسته و مشخص شده
در برابر خانها قرار داشتند و سواران قزاق در همان سیرگاه منزل نمودند **فصل ششم در بیان**
خوف اهل پاریس و کدراشت پلویون واکاهای بافتن وی از مشرق نشین جمع مصفا
چنان و زن را فواج سواره و فرس در فحاشی عساکر متفقد و سیر نمودن امیر و سیرتق مسانی
و وقایع امیر ایلویس که نزدیک بود که قتلش کرد و قتل پلویون که خود را بشهر
پاریس رسانده و وارد شدند و می داشتند حمل بشهر طرانی و حرکت نمودن وی روزی از شهر
منزبور و ملاقات نمودن وی در حوالی شهر پاریس بل یزد را تمام نهریت او و پسرش پلویون
اموالش شهر از وی و حکم کشیدن بشهر پاریس و فتح غریب نمودن و مامور نمودن امیر ایلویس
پلویون کالین کورت را بشهر پاریس که حکام گفت و شنود مصفا که در آنجا توقف نماید و روشن
وی بشهر فون پین بلو و سار که داشت آن اوقات متوجه کوه که اعتقاد بال و توکل
سپوده مردمان شهر پاریس در هنگام ورود سلاطین متفقد بر سر بود که روزی در دایان ایشان به حرکت
روز نام و سنگ بود و بعضی در بیدار بودند و چون بوشش عیش فرودشت و طبعان فرخ مرو
در گذشت کسی که خود را غفله در میان آشوب و سنگار جبهه دیدند این گفتگو در میان ایشان شروع
یافت که کجاست پلویون و لشکرا و چه خواهد کرد که مجددا از روی عقل و تدبیر و عمل سپاهی
کارهای خود را انجام دهد و مقام انتقام با پیشت خود که اهل آن را از بقاء امانت او بچندین
شود و آنکه اکنون خواب از چشمش نهاده و در تصور و خیال و خواب از نظر او نموده
و نزد حاضر بوده و او را که بوسه زنسان و فوجک آسمان بنامند و چه میانت یقین با بیست

سیرت زبان و بیست بلان چاره جوین و ملکان با طرف خصم فوجی ستان خواهد شد که چون
حضور را در ملکان در مقام اندیش علاج کار خود است و بعضی سائل شده سبب این خیالات
همگی اهل شهر در اضطراب و ترس بودند و خبر رسیده که مبارکنا پلویون لشکر خیال آنروز و عساکر
قلعجات حدود مملکت با لشکر که در کابل خود داشت مجتمع سازد و علی الغفله با قوت و استعداد
تمام بشهر پاریس مراجعت کند و خوف که در آن اوقات بنابست اهل شهر پاریس خوف و ترس
باشند چه در آن زمان پلویون از شهر پاریس چندین دور بود و این پشتر میاید و پشت اهل شهر
کلی امیر ایلویس در آنوقت آن نقطه را داشت که بعد از آن توان داشت ایام سابق مقام مواخذه
و انتقام بر آید با کجده حضرت امیر ایلویس چنانچه سبق ذکر داشت از حوالی شهر و نظری و پشت و زبر
بسمت مدو و شرقی مملکت و زن و این شده و در عرض راه کالین کورت که از جانب او جمع
مسافری سلاطین و زنسان بخت که از آن امر مصفا که توقف داشت بمسک امیر ایلویس پلویون
مخفی داشت و بخصوایت آن مرسد شده احوال متعقبن شدن سفار از مجمع شهر طرانی بمصفا حایت
کرد و بعضی رسانید که دستور اعلی حضرت امیر ایلویس که از شهر پاریس فرستاده بودند بعد از مشورت
و طبعیای سلاطین و زنسان بمن رسید و شرحی نیز که در باب تمام مصفا که مردم داشتند و بعضی
امیرش فرزند اگوست رسال که بشهر بوده مطلقا زیارت آن شرفا بکشتن حضرت امیر ایلویس بعد از
مراجعت المچی خود امر فرمود که فواج سواره و جناب عساکر متفقد بنام ایشان نیز حجب و زن
روان شده و چندین نفر از ششاهن متبرک که مسکرها که متفقد فرستند در عرض راه که فوج
حضرت امیر ایلویس و در دایان آنکه امیرش شهر و سیرتق بود و پلویون در تفتیش که امیر ایلویس
بود و چنان نزدیک رسیده که او را جلایانده با سکه کوچکی از دستیک موسوم بمر و شمشیر

و یک سب و میگرداند نشسته باد و نفر از مدتها کاران خود و از نو بشهر و بکمان رفت و حضرت
 امیر الطور اتفاق بسیار با میر شروین تفریق نموده او را محض کرد و پیغام با امیر الطور رساند
 که ما بین او و سایر سلاطین واسطه مصاحبه شود در و سر تجمیع امیر الطور با ملایم بشهر و از این که یکی
 از شهرهای فرانس است و در دشت و در روز در آنجا توقف نمود که لشکر خود را در یک محان
 جمع آوری کند لغت مملکت فرانس را محاط کرد و در پیرت جبهه نمود و باز کالین کورت را بست
 و عمل داد که بشهر پاریس و دو با منای دولت سلاطین متفق مقتضات گفتگوی میان آورد
 مفاد این احوال خبر رسیده که عا که متفق بعقب کشد که او که در تحت اختیار مشل مقصد المذ بود
 محدود نموده تا ملایم در ساعت با ما مشل تفریق شتاف و چنان است که تفریق موافق قرار
 و چون او بجد و در شرفی حرکت کرده عا که متفق نیز از عقب او روان شده و آن شده و آن پاریس
 تفریق و قتی که تا ملایم بمقام جنگ رسیده دید که افواج لشکر سواره خضم با توپهای صغیر
 که افی نموده اند در ساعت حکم حمله فرمود بعد از گشتن بسیار سپاه خضم و بهریت نهاد و از
 که فغان جنگ چنان بر جن امیر الطور تا ملایم رسیده که این دو پنجاه ملو و سوار نظام از لشکر بودند
 گشتن بوده بلکه از لشکر مشل ملو پراست که یک سب نبوده اند امیر شتا خستاده و چنان بجهت
 که لشکر متفق تمامها بنحاف که آن شتا مشل میباشند و بطرف پاریس تفریق و تا ملایم ازین خبر
 تعجب نموده در جنت شتا و که با عا که متفق بکلام طرف تفریق اند و جمعی را بجهت ملاحظه گفتنیست
 و برای خبر رسانیدن از لشکر سلاطین قزاقات لبیک شمر و بطریقی خستاده و از خستاده و کان خبر
 صحیح بدیشان رسید که لشکر غیر قزاقها و لشکر مشل ملو و یکدیگر پسته بجهت شتا پاریس شتا قرار
 و این ده هزار سوار و توپخانه را از عقب او خستاده اند که او را مشول سازند و نمکدار نمکدار پاریس

اکتای بهر سب حضرت امیر الطور ازین اجازت بریده افتاد و خواست که از عقب سلاطین تجمیع تمام ملایم
 پاریس روان شود لکن دباست شتاف عام پاریس سب عبور و مرور سپاه دشمن از جلیلهای قزاق
 و از آن راه که نزدیک پایتخت بود تیراندازی بشکر حرکت نماید از پنجهت لازم بود که از پشت شهر
 بپایان حرکت نموده بشهر و لوگوت رود و از آنجا از تمامی شهر بپایان بشهر پاریس تیراندازی نمود
 چون حضرت امیر الطور بپایان اطلاع در شهر و لوگوت داشت عریضه بجهت رفرین جان با خاست
 پاریس تیراندازی بود در آن شهر بطرف فریزی اثر امیر الطور رسانید و این چند فقره در آن منبرج فرم
 بود و اول یک طایفه پادشاه سابق فرانس بقوت و بجهت بعضی از انالی شهر در جناح حرکت
 و خروج میباشند و دویم آنکه در میان حضور امیر الطور تا ملایم در شهر پاریس از لوازم و از تهات
 امور است که طالب و خواهان است که متعلق است و بپایان حاکمان از شر عدوان و مسلم شدن
 بدیشان سالم دارد و در حفظ و جاست آن که شمشیر باید بی درنگ و کشت بدون فوت
 فرصت یکدیگر بشهر پاریس تیراندازی و آتی تقویت و تاجیر جان بدارد امیر الطور تا ملایم بعد از وصول
 عریضه و استحضار از حضور آن پادشاه تیراندازی خورده و شکست و بطرف شهر پاریس شتاف و چون برود
 از تیر رسید و از ده نمکدار و از پاریس شتاف و تفریق عبور نماید تیر شتاف و عاریق متوالی از پاریس
 تیراندازی تا ملایم آورد که خضم کوالی شهر رسیده در بنده و دارک حمله و کوشش و تیر شتا پاریس پاشند
 امیر الطور در ساعت یکی از جوانان یار الهامی خویش را که نام او دیکلین بود بجهت روانه ساخت
 که بجا پاریس بشهر پاریس رود و از هر جا که دصیت رود حضرت امیر الطور را بکوشش مردم نزدیک
 و دور سازند و اعلام دارد که حضرت امیر الطور با لشکر مو فزایک خواهد رسید حضرت امیر الطور
 بعد از خستادن وجود ان جنرال مزبور خود تجمیع لشکر شتا تفریق و از افواج قزاق امیر الطور

در رکاب و بازو خنک طی مسافت نموده بودند و در روزی روز و در مثل معتمدی از
جنالاست و در لوت خود را بر سر سیر که در زیر پلوی بود افتاد است از آنجا که یکی این بود که کون
غربت با پارس بطول انجامید و شکل تو انیم من از غلبه دشمن خود را با شکار اهل شهر می
چرا از پنجاه شهر مزبور پنجاه و شش مسافت بر خفاست که اگر کسی که در رکاب امیر الطور حاضر است
مبادت نمایند و بعد موفور بطور رسانند چهار روز بعد پاریخت خواهند رسید و بعد از
ورود به شمسپاه خست و بستر پنج پیکاشند و بنا را در وقت و ادوات و سبب انعام از دست رفته
خواهد بود در خیال چگونه یکجا تمام میتوان کرد و علاوه بر این عساکر متعقد قزاقان از قزاقیه
معلوم شد و در روز شنبه می رسید و از آنجا بلا شگ پیش قزاقان ایشان هجوم کرد و در بند
و در و از نای شهر رفته و این امید حاصل نیست که امیر مزبور و و امیر را و و با عساکر خود
توانند دشمن را از قدر معقل دارند تا ما خود را با ابناء و اهل شهر مانع و چون خصم از نزدیک
شدن تا شهر پارس خیز دارند که رود و در تنی و گذرگاه آنرا با تمام مضبوط و محکم خواهند کرد
که ما را چندی در آنجا متعلق کنند و نگذارند که اعدا و بشهر رسد و با ششم مثل معتمدی بر مثل کوه
گفت که اگر نتسبدن، بشهر پارس می رسید که خصم شهر متصرف که است در بند و بخت
اینست که حضرت امیر الطور بجانب رود دشمن عازم شوند و لشکر مثل اکبر و با عساکر خود در میان
و احد مجتمع سازد و چند روزی که ایشان سپاه و با تمام مرکب لعل آورد و اسباب و مذاکره
کخاف سرانجام و سپاه استعدا نماید بعد از آن تعیین مکان جنگ نموده و پیشان جنگ سلطانی
اقدام کند و اگر خداوند جهان و پدید آورنده آشکار و نهان عمارت پاریان خواهند دید و میدان
جنگ گشته خواهیم گشت و بترتیب این عالم پایدار بود و در خواهم گشت و سواران قزاق مجاری

و وقت اطراف ما را احاطه نمی نمایند و قبل اقدام نمی کنند متوجه گوید که عجل و اضطراب پلویان
در اشکلاص و پاری داون مردم پاریخت و از مانع و عارضی نشد که برای و در پاریخت مثل معتمدی
غور کند و گفت و او را استماع نماید و حال آنکه اگر سخنان مثل مزبور در آنحال پذیرفته باشد احتمال قوی
داشت که پلویان از قدر استعدا و فراهم آورد که با دشمن مقابل شده و جنگ آغاز کند و با
آنقدر توانائی باید که فضای دشمن را گرفتار ایشان مستاصل و مستلک سازد و با یکی حضرت امیر الطور
یکی از جوانان یا الهامی خود را نیز از شهر طرای پارس روان رخت و حکم لشکر و اهل شهر
نوشت که باید بهر طریق است شهر را حراست نمایند من خویش را بتعلیل بشمارم و در نهم جل
امیر الطور از شهر طرای روان شده دید که در راه از لشکر دشمن اثری مشاهده نکردند و از آنجا که
چاپاری خویش در معده سپاه بتعلیل تمام روان بود تا به شمسپاه رسید و از آنجا
در نهایت سرعت بشرفون بین مجورفت و در شب شرف بخش شهر مزبور گشت و در است
کالک جدیدی طلب داشت و بر سر سیر و کالین گزشت را با شاق خویش برداشته بشهر پارس
روان گشت و در سستی چند بشهر مزبور مسافت داشت که جنرال بل برده با سواران او حضور
امیر الطور شرفیاب شدند و خبر ورود سلاطین متعقد را بشهر پارس معروض داشتند متوجه گوید
بعضی آنکه پلویان جنرال بل نیز در ملاقات کرد و فی الفور از کالک که بر وجهت و با کلبه برونی
که این چه عملی است که از تو قصد و بافته هر سیر را کرده با سواران خود باین مکان آمده اند
دشمنان من در چاه اندک پارس رسید و اندکانه بدان و آگاه باش که هنوز لشکر از من متصرف
و در رکاب من بجان ناشی اقدام ننمایند تاکنون مجادله و مفاخره از دست نداده و مردم عزم
و فرزند من در چاهان مستقر باقی اند مثل مرعوش و مثل نایب که امیر مشغول اند و امیر اکبر

بطرف شهر رقیبا بطرف وادانجا باینین خواستار شرفی من در شهر پارس درانام
 و انجام کارهای خود میکنند باینه جبال مزبور در استان جنگ را علی تفصیل عرض داشت در
 ساعت امیرطور بر کالک نشسته بطرف پارس وان کردید زیاده از یک خرگسک طی
 مسافت نموده بود که جبال لیل بیهی اجار را که از ناپیون مخفی داشته بود معروض
 داشت که در شهر پارس که نظام نامده ناپیون در جواب او فرمود که از چیک ملک در شهر
 پارس بعدترسی هزار نفر جمعند و نزد من خواهند آمد و لشکر نظام من خود را یکروز بعد
 خواهند رسید کار با ما موافق تانی خود با انجام خواهیم رسانید جبال مزبور معروض
 داشت که قراول ملکیتی بنا بر عهد و شرطی که ما بین ملوک متفق و کارکنان مالی شهر بسته
 مستحفظ و رهند و ابواب شهر که از خارج کسی داخل شهر نشود اگر چه ملوک متفق خود را
 پنج ساعت از روز گذشته داخل شهر نخواهند گشت کنن بر سبدن شما احتمال کلی میرود
 که نزدیک شهر آیند و افواج رؤس و پیش از ابواب شهر داخل شده باشند حضرت امیرطور
 فرمود که هم این احوال بالش یکی است و بهیچ وجه بحوال من فداونی نذار و کنون مصمم شده
 که خویش را بهر طور و سبائی ست بشهر پارس سام و فرمود که کالک را سپاردند و بجبال
 مزبور عرض کرد که پست هزار نفر سپاه در بلند بهای شهر موقوف میکنند چون با خبر
 شوند که امیرطور بشهر داخل کردید بشهر را با تمام قل و غارت خواهند نمود و علاوه برین
 عهد و شرطی بین المل شهر و ملوک متفق شده و مرا از شهر مامور کرده اند که بشرفون بین بلو
 مردم حال شده ام که بشهر حاجت نایم حضرت امیرطور که چه عهد و شرط بسته شده و بکه
 قطع و فصل کردید جبال مزبور بعضی رسانید که اطلاع درست از آن ندارم و نمیتوانم

معروض دارم از امیرتیریز و شنیده ام که عهد و شرط بسته شده و مرا علم کرده است که با
 سواران خود بشرفون بین بلو و امیرطور فرمود جوسف در چه کار است و در جنگ
 در کجاست جبال مزبور عرض کرد که در روز مزبور حکم هیچک را زیارت نکردم و عالم
 منیم که بچاکم مشغول بوده اند مثل مروت و مثل بار نیز در درویشان با نصیاط امر
 خود مشغول میکنند ناپیون بعد از استماع این حکایات بزرگ رفتن شهر نموده
 فرمود که باید خانه بشهر روم و تا خود در شهر حاضر نباشم هیچکار ساخته نخواهند گشت
 گوید که بر سبیز و کالین کوت با جبال مزبور متفق الراهی شدند که امیرطور را از رفتن
 شهر پارس مانع نکنند ناپیون هر چه اصرار زیاد آوردن کالک نمود که سوار شده
 را و خود را بشهر رسانید ایشان جبارت و زبده عرض کردند که کالک حاضر نیست امیرطور
 مکرر فرمود که بچسبب شهر انقدر حفظ نموده که عساکر فخر ما ترمن باید آورند جبال
 مزبور جهه فطرت بجاکالیده بعضی رسانید که پست هزار نفر را شکل بود که در بر اقصیه هزار
 پیاده و خنجر زیاده از چهار رست مقام میکنند چون و زرامی دولت مرشقات
 شهر را منقبض و حکم نموده و لشکر ارکان انکه بخواست مامور شدند اگر حضرت امیرطور
 وارد ملکیت و فضای دشمن را بشکوف در پیشروا و سنک با دشمن را فرصت نمیدادند و احتمال
 کلی میرفت که کاری ساخته شود در بد و امر خبر و در موکب مسود حضرت امیرطور بسی
 اهل شهر رسید و لشکر اتور و جرات تمام جنگ اشتغال نموده و یک مبارزت و نشت
 اقدام و زبده نامت چهار رست خصم را همت امان ندادند لکن چون از وصول قدم
 سمیت مزوم حضرت امیرطور پارس داخل نموده زیاده قوه مرا فخر بسته ثابت قدم نماندند

و خواست که در جنگ موافقت کند و چندان وجه نقد و ممالک عطا و بر مقرر می داشت از اهل
مطالعین را که هر یکی اجابت و محتاج کردند و مقتضای چند رزق داد که شجر آن ملت غزالی
کردید و مشهور و نامی آن رستم تور خرم غراب و در آن شده و مقصود او از تقدیم این خدمت
استقامت بیان ملک و ترش بود بنا علی بنده المربت مجموع چهار دیوان خاص دولت مشقت درین
دیده که دولت امپراطور و چنان دولت و ترش برداشته و منقرض شود و تمامی اهل تونس نیز
این بود که امورات را بر بعضی مضبوط سازند که اولین شجر آن آسودگی و امنیت باشد و دوستی
و موالات و یکپارگی و موافقت با این دولت و ترش و دول غایب استقامت پذیرد و دول حکم از
دیوان خاص صادر کردید اول اینکه پلویان بنایست اسطیغ ترش و اولاد او از درشت
سلطت بسزا و مضافات اعمال منکر و خلق شوند و هم آنکه سپاه و رعایای ملک از نو کند یک
با پلویان و نموده اند که در خدمت و حضرت و خود را معاف دارند بازگشت نمایند و از آن
ایان نکول کنند موی که بر شش و نغز از زرگان و پیشوایان دولت بدین دو تکلیف دولت
مستعار متفق و از نیم قلب بدین دو حکم متمسک گشته و حکم تر نور و در ملک تر شمر خند این
اجازت بر طبق بوزنان و دل برادران و صاحب منصبان لشکر پلویان رسید و ایشان از اوضاع
شهر پاریس مستحضر شدند و دیده که کون حکامیت که اگر امپراطور زیاده ازین در جنگ امر کند
و لشکر را بشهر پاریس برده و خواهد که لشکر دشمن را با یکدیگر شهر را بتصرف دارد و اطراف آنرا مستحکم
ساخته از شهر بیرون کند جان و مال اهل ملک و از روی تعیین کامل بعضی نفق خواهد بود و در
که اخص و بدین کار و ادواتی که با پلویان دارند با حقوق اهل ملک ایشان دارند برابر شده که
پرومی پلویان کنند و بشهر پاریس حمله و پیش برده چندین نفر از اهل شهر نفق خواهند رسید

و چنان که در ضمن این انجمنش کلی در ملک رود و بنا بر این سرداران لشکر با یکدیگر معاهده نموده که
با پلویان که غزم فخر پاریس کند و همگی بسکای اطراف شهر که بتصرف تحفظین لشکر می لغت بر روی
او موافقت نموده با اتفاق سعی و جهد کنند که او را از آن غریبت باز دارند و درین زمان کالیفرن
که از جانب امپراطور با پلویان بخت کشوی مصاحبه بشهر پاریس رفته بود و پیش در آن گذشت بعد از
استحضار از اوضاع آنجا مراجعت کرده و در حضور حضرت امپراطور گردید و کیفیت واقعه را بر عرض
رسانید و در خجسته بسزا و اسباب اعلام نمود که ملک متفق عهد یکدیگر کرده اند که امپراطور عظم
مصاحبه نمایند و اگر امپراطور با پلویان برضا و رغبت خود استعفا از سلطت کند بمحض است که لویجی
ملکت را بفرزند او دهند و مردم او را عاقله و کارگذاران نمایند و بایشان القادشت که امپراطور
ملت با بنشین و لویجی است و امپراطور روس نیز چندان مخالفت در این باب بر نخواست
بشریکه امپراطور با پلویان قبل از وقت به استعفا راضی شود چون اینکه اجازت بر این سرداران
با پلویان شربت یافت ایشان پیشتر از پیشتر مقسم شده که با پلویان را بر این امر دارند که سلطت
استعفا نماید و وقوع این امر باعث امنیت و رفاه است تمامی اهل فرانستان خادمان ملک ترش
خواهند شد موی که پلویان سچا بخیال خود بر سرانند که از سرداران در خدمت صفوی حال
خواهند شد لهذا در روسیه بر دهم حل سوار شده کجوق لشکر از سان حضور او گذشتند و بایشان
القادشت که در شهر پاریس بعضی ناشر اخباری نموده بدین معنی که ملک سلطت بر پلویان
در عرض لوی نظیر التوای سرکند نامودا که در دانه و در مظهر نیست که با کجایم و دشت را
و معینین را با سار سارم حالات و صاحبان مناسب از بعد از استماع این رای را کمتین نموده
بکشتند و در بنوقت پلویان پس از دید خاطری نامه و میداشت که سپاه سرانجامت و باز

خوانند و در زیر لای نصرت سپاری او جمع خواهند شد و بهر جا غم و آوارگی کنند خواهند رفت
 لهذا احکام صادر فرمود که عسکر از شهر فون بین بگویند و فرمود که پیشتر اسونی رود و بعد از
 آنکه سان و سلام سپاه با تمام رسید حضرت امیر طور مبارک پادشاهی مراجعت کرد و ملکوت
 کرانه و مرشل فی و مرشل مقدانند و کالین کورن و آغات و بر طرکه که از شهر شلمای بزرگ
 و سرداران مقدور بودند با سایر سران سپاه بحضور امیر طور مشرف آمدند و با حضرت و امیر
 معروض داشتند که این زمان که اندین پاریس را منحصر تحت مصلحت و روی داد امیر پاریس
 علی التخصیل بسع شریف او رسانیده و پان نموده که کون چاره نیست که امیر طور خود سلطنت
 استخفا فرمایند تا و بعد از تعیین و مصاحبه صورت بندد اگر اصرار در حق پاریس نمایند بمانند
 که این بندگان مقتضای عهده یکدیگر نموده ایم استخفا از خدمت نموده بی جرم خویش نشان
 خود بکیم گشت و در پرتو نموده بودند مطلقا عذر کرده متوجه گوید درین اوقات اگر امیر طور
 باستقامت می پسا لاران و سرداران خود را می بیند و صاحب بختان جدید در عوض ایشان میجوید
 میداشت بی شک و شبهه لشکر در کابل و بشیر پاریس می شناسد و بهر چه حکم میفرمود اطاعت
 می نمودند چون سپهسالاران و سرداران مرقوم هلی در کار مجاری و جنگ و هر دو فرات
 فرنگستان بر شاد و جلالت شهرت یافته و معروف بودند در میان سپاهیان اسم ایشان بشت
 عرب قلوب و آوازشان در کبر و دارا نشین سپهر جنگ در دلمان تو ز بود پالمیز از خالف
 ایشان ممکن نمیشد بکجه امیر طور بعد از ادای خانی بسیار و مباحثه پشمار خام برداشت و جرب
 استند حامی سرداران بین روش استخفا نامه نداشت که چون ملک متفق مانع بزرگ استخفا
 امر مصاحبه میزدند و چنین سخن میزدند که پالمیز از خالف کز ان ولی گذارد که رهاست و نیست

در حالک و گنگستان چه آید و پالمیز کون نابر سو کند که در باب حفظ آبرو و اصلاح حال ملک
 فون با و نموده درین ساعت حاضر و مستعد است که بکجه اسایش و مصلحت مردمان پیش که در حق
 از مصلحت فرزند او بمرست و از حقوق و تبعیدی که امیر طور پس با در او باشد الب و اوست
 از سر سلطنت فون فرود آید و ترک وطن گوید و از جان نیز دست نموده و بدین پنج پنج استخفا
 مرقوم فرمود که در چهارم ماه اپریل که سال ۱۱۱۴ هجری است در شهر فون بین بگویند استخفا
 سمت رفیق هم برفت و بعد از انام کالین کورن و مرشل نیز از جانب خود و سرداران سپاه
 که تخلف استخفا و انجام مصاحبه با و کرده بودند که با ملک متفق میبود مصاحبه استخفا سازد و راند
 پاریس فرمود و منظور حضرت امیر طور این بود که مرشل مرست را نیز با اتفاق ایشان روانه نماید
 کن مرشل مزبور بواسطه عهده و شرط که با ملک متفق در پاریس نموده بود افواج خود را بر کشته بشیر
 اسونک شاف و در اینجا متوقف شد لهذا مرشل مقدانند را بشیر پاریس سیم که از جانب سپاه دراز
 ملک متفق حاضر باشد همراه آن دو نفر نمود متوجه گوید چون آن سه تن از خدمت از خدمت حضرت
 امیر طور رخصت حاصل می نمودند معروض داشتند که در باب شمار مصاحبه چاره کار دارند و در حق
 نشانه بر ذرا کنند فرمود که بکجه مصلحت من بچو من الوجوه لازم نیست که گفتگو نمایند اینقدر
 جدد و گوشش کنید که هر چه مصلحت ملک در طلب است بعلم آید همین قدر ایشان فرمود که بکجه در
 کسی نمید که انجام مصاحبه موقوف شود متوجه گوید پالمیز از خالف و گفتگو آنرا که استخفا
 نامه را دستخط گذاشت بسیار با حضور قلب و کشفات سای رخا فرمود لکن بعد بی اختیار در چنان
 آید و بزرگی در غلب او واقع شد انگشت و شدت فزیت میبوش شده بر زمین افتاد و چند دقیقه
 رخا خود را پوشیده داشت و سر بر پشت و بر شلما در نهایت شکلی خاطر فرمود که کون مردانه

که هست بمان بنده و این کوشش را برید و یکبار دیگر با تقاضای من بمیدان و جنگ خصم شناسید
 امیدوارم که دشمن را در این مرتبه نهم سارم و پنجواش خود با ایشان مصاحبه با تمام رسانم که
 چه سرداران از توکات و فزانیات امیرطور خود بسیار متاثر و پریشان حال گردیده اند لکن
 وقت مقتضی ندیده و اتفاقا بر این واداعه نموده حضرت امیرطور کوش فراداده امر فرمود
 که زود روانه شوند و زود امر مصاحبه بکنند **فصل ششم در ذکر احوال و فتنی و سایر**
مشکلات فزنی که بر دولت عاریه و منافع ملت نموده و فتنی مثل مژغوش
و مصاحبه نمودن با ملوک متفق و ملاقات فرستادن و کان امیرطور با پیون امیرطور
را و داخل شدن بجای مال توغام به شکر با و باجه مثل مژغوش بفرستاد که متفق و فتنی
کردن ملوک متفق در مصاحبه و قرار کردن در کار امیرطور و بعضی ملاقات با پیون
و مکت نمودن وی از فزنی و فتنی و پیون بفرستاد که در مصاحبه امیرطور و فتنی
مشکلات باجه تمام امر مصاحبه را و نیز فرمود امر که در عرض راه در شهر ساری مثل مژغوش
ملاقات کنند و با او نیز در باب مصاحبه شور و مصلحت نمایند و بعد از شهادت فرمود در این راه بشهر
هر قوم رفت مثل مژغوش ملاقات کردند در هنگام ملاقات سخن شنیدند که مثل مژغوش را
با پیون بسته و بدو دستار پیوسته و چند نفر از سرداران نیز در این باب پیردی او کرده اند
با بکله این واقعات چندان باعث احتیال امیرطور و پیون نگشت لکن خیر مثل مژغوش بسیار
قوت کار سلسله توربان گردید و پیون شادان شد تفصیل این محل بیک مثل مژغوش با
ده دوازده هزار نفر لشکر جنگی کاروان پیش جنگ حضرت امیرطور بود و در شهر ساری فتنی
داشت بلی استحضار رفیقان خود در خفا باستانی دولت استعاره عمد و شرطی نموده باشند

شواربزیق نیز که در خارج شهر پاریس بود مساعده بهی آورد و جهت شرف امر خود و لشکر خود را
 داده بود و با ایشان متفق شد باستانی دولت استعاره و شواربزیق نیز یکدل و یکجوش
 و با این سبب مثل مژغوش متفق شد که لشکر خود را از شهر ساری بر حرکت دهد و بصفتی عساکر متفق
 ملحق سازد و من بعد اعانت و التفت خود را نموده همچو هر من الوجوه با ملوک متفق و شکر
 ایشان بکلی اقدام نماید و نیز در عهد و شرط قرار داد که اگر امیرطور با پیون گرفتار این
 کرد و اختراجه او را بکافی بهی آوردند و عدم عزت نسبت با و ملوک ندارند و نیز شرط نمودند که از
 قوت جنگ با پیون بکنند بکله و از این ده که لشکر خود را بر داشته بود کایت نماند و رود
 و شرط قرار داد ملوک متفق با پیون باشد چون مثل مژغوش متفق شد و مثل مژغوش در کانتاکان
 حضرت امیرطور بود و نیز ساری رسیدند کایت اوضاع مثل مژغوش متفق نمودند و کفایت
 که امیرطور با پیون اسلطف فزنی استغفار کرد و کفایت استغفار داد و از ملوک متفق پیریم که
 در باب و بعد از فرزند او و عهد مصاحبه بکله تمام و امیرطور امر فرموده که شایسته با تقاضا
 بشهر پاریس آید مثل مژغوش را و اگر در کار امیرطور در لشکری استغفار خود را اجتناب فرمود که
 مجلس شور حاضر بشم کفایت عهد و شرطی در باره خود و سپاه خود با سلاطین متفق و دولت
 مستعار فزنی نموده ام شهادت از قول او و نیز متفق شد که کفایت و فتنی بود و شادان
 مجبوری نمودیم موقع کار مقتضی شد از پنجم امیرطور با پیون بسیار لایق گردید و بود
 اجازت فرمود و مصلحت درین دیدیم که با پیون جهت مصلحت فرزند خود و ملوک فزنی اسلطف را کرد
 و او را صنی بن امری شده و خا لشکر بطور پاریس حرکت داده جنگ عینود اگر الا امر ناچار
 شده این امر را متقبل گردید و از این نموده سخنان بسیار با مثل مژغوش و شین نموده

بدو ثابت کردند که اگر اکنون انکار داشتند باید ملوک متفق شدند و انجام کار را به صورت
 میزبانی و این امر مثل مرثیة است و بعد از آنکه در کمال شکر و کمال استیلا باقی ایشان بشمار پس و
 و مشغول انجام مصاحبه کرد و در منزل نیز بوجاهت و نامشروع خود قرار داده امیرشکرت خود
 بباله کشیدن فی سوار کرده روانه پاریس شدند در عین درو و شهریه و فی تمل شرف اندوز
 حضور امیر طبرستان شدند و مقصود سفارت خود را معروض داشتند و بجهت امیر طبرستان
 فرمودند که من شما را در صورت ملاطین متفق لشکری در امر مصاحبه میکنم لکن در باب امیر طبرستان
 این چند فقره را بیان فرمود که پلین دوست من بوده و من بسیار اطمینان به او داشتم
 لکن طمع ملک گیری او مرا بجنبش مجانی و ناچار نمود و در آیم جنگ و افتاب پایتخت ملک من
 باقی سوخت و خسارت زیاد ملک من رسید و چون حال طالع او مساعدت نکرد و بیان
 حوادث و نواب کفر گشت من از جریغ غیبت او چشم پوشیدم و مطلقا در صد و دقا فی کلام
 بود و بعد از پیش نمود که در خصوص قرار کار خود با پلین پیامی دارم و پیشما خود در کین
 بسیار و چندی در نظر گرفته ام و معوض دارم که از آنرا طرف او را منظور دارم و از جانب او در
 مجمع پادشاهان گفتگو کنم و شهادی فرمود بر بعضی رسانیده که با پلین پیچیده در باب امر خود
 نفوذ و انداختن بیسایه متفق نموده اند و امیر طبرستان را از وفای او استثنای طبع و قوت
 نفس با پلین شگفت و تعجب حاصل کردید که امیر طبرستان در باره خود تخلفی نکرد و سخنی را از شهادی
 فرمود و دستور العمل خود را با دستخط با پلین با امیر طبرستان کردند و چون در آن وقت که
 فرستادن ملک و اهل آن و استغفای او از ملک طاعت چیزی نمیداد امیر طبرستان
 فرمود که کنون کوشش دارم که در باب قرار امر او سخنی گویم و شهادی با کمال احترام و شکر گذاری

مستعد است و میسر شده و او فرمود که امیر طبرستان پلین باقی باقی سلطنت باقی باشد لکن در و لا
 محضی توقف فرماید و خارج که مناسب احوال او باشد از آنوقت است و قراول و سایر اوضاع
 محالی امیر طبرستان در اینجا نگاه دارد و بعد فرمود که ولایت زبور را باید به غیره ائمه باشد یا غیره
 دیگر بعد از آن نام سخن بهین مژده ایشان را از آن ترخیص داد که انشاید بار خدای عز و جل
 کنند تا اینکه و بعد از فرزند پلین که استغفای او مشروط بر آن بود که لشکری خود را از آنجا
 امری واقع شد که آن بملوک متفق استغفای پلین را که مشروط بود بعد از فرزند او بود قبول
 نموده گفتند که و بعد از فرزند پلین را به پلین بگویند و امر واقع این بود که لشکری را مثل
 مرثیة چنانچه ذکر شد بخوارال سوادام برده و گفته بود که لشکری را از جای خود حرکت ندهد و خبر
 از شهر پاریس را برسد بعد از آن شرفین منزل فرزند پلین جبارال سوادام را احتضار فرموده بود
 و جبارال سوادام هر چه تصور کرد که سبب احتضار خود را بگفت معلوم شد و از جبارال سوادام
 او هم سخنی گفت که مفید فایده باشد و شنیدند که حضرت امیر طبرستان گفتگوی او و مرثیة
 با دوستانه و جزا گرفتند و اگر او را از امیر طبرستان پلین رود مورد مواخذه خواهد شد
 لهذا مسکو کرده ساعتی سر در پیش افکند و در خفا سایر را از الصف شتاب احتضار نمود در آن
 باب شور با ایشان نموده قرار بر این دادند که بدون آنکه خطر خبر عقد از جانب شریف شود
 شویب شکر را برداشته بلکه متصرف عا که متفق شده و فایده بعد و شرطی که نموده اند نمایند
 لهذا انشاید آسوده شده و هیچ شتاب کلمه شکر داده و سپاه را احتضار از نمود و در
 سرداران خود در نهایت احتیاط روانه کردند و مکان کردند که بکلیب شکر دشمن حمله خواهند
 بعد الشوق نام رود انداختند لکن فی کما بین عا که متفق رسیده و از آنجا که گشتند

دیده که دشمن مطلقا متحمل ایشان نشد و سبب که پیش و عقب زمین و سایر ایشان را می بینید
که ضرر و آسیبی ایشان نرسد فی الفور علوم و شکر منظور سرداران خود را دریافت نموده و دانسته
که ایشان در یزد بضم مصاحبه نموده اند و جانشینان را پراکنده کرده اند بخت همه و قتل و قتل در
لشکر پادشاه و اختلاف در میان ایشان بکسرید افواج و لایب که در صدقات پاپیون
نابت قدم بودند در محبت نموده بشهر فتن بین کور کاب امپراطور پاپیون شناخته
و سایر افواج نیز در اضطراب و انقلاب بودند سرداران و صاحب مضبان بهر از غش و
ایشان را دل جوی کرده اند غم خود مصروف گردانیدند و روانه شدند و بپور و دمنران با اینکه
در میان خضم ساکن شده بودند از جنجال و محبت نیز پاپیون میخادند و شورش عظیم بر پا
شد و سرداران ایشان را آرام و آسایش دادند در حال و دستار دکان پاپیون در مجلسی
دولت ملک متفق مشغول گفتگو بودند که خبر رسید که لشکر شریک مرثوت با سایر سرداران
از طرف امپراطور پاپیون برشته عبا که متفق طاعت شده ازین خبر حجت از فرستادن
پاپیون بجهت افتادن و امپراطور گشتند فرصت یافت کرده بسفای پاپیون فرمود که
اگر پاپیون بدون شرط و تعهدی فرزند خود را در سلطنت استغفای نماید و آلا ملک و نسیان
به جوهر من الوجوه با او بقام که شکو و قرار اموات نخواهند آمد باین جواب سرکار حضرت
از نانی داشت که خبر امپراطور پاپیون برسد چون ایشان از شهر پارس خارج شدند امنی
دولت و ترس و ملک متفق با درون سلسله بوزبان پارس مبارت کردند و بقرار نمودند
و قلع و قمع پاپیون کردند و بخت او و فرزندش را سلطنت بمالعه نمودند و متوجه گشتند
که این جنایت از طرف شریک مرثوت صد و بیست و شش و شکر او را جای که بنسبید سلاطین متفق

و امنی دولت و ترس و ملک متفق با درون سلسله بوزبان پارس مبارت کردند و بقرار نمودند
خود را سلطنت استغفا کند و وارث او نیز از سر پادشاهی دست نشود و بسیار خوف بودند که اگر
یک کسی سینه پاپیون بلجا خواهد شد و بالشرکائی خود اوضاع امور را بغیر خواهد داد و صورت
احوال را در کون خواهد نمود و پس از جنایت شریک مرثوت و وقوع اوضاعی که سبق ذکر داشت
جوشیده و شکری نمودند و فرستادگان پاپیون را بی مل مرام روانه گشتند و چون مرثومای
مزبور بجنون پاپیون شرف آید و کفایت اوضاع احکامات کرده پاپیون تحقیق فرمود که درباره
او چه قرار داده اند معروض داشتند که خبره البر استیما و آله را فرمودند که در اینجا مانند سلاطین
دیگر بکلی از آن خبره مشغول بشید بعد از شماع این خبر اندک متعجب شده فرمود یکی که استغفار
از اوضاع خبره مزبور دارد و از من آید و یکی که القبل اوضاع اینجا نوشته شده باشد
حاضر نمایند در ساعت بکفر لشکر احوال خبره مزبور افتاد و چون بوقت مشغول مطالعه گشت
گشت که کو با سلطنت حق عالم و سلطنت آن خبره در نظر و کسان است و شب را هیچ متفکر
و نه بر اشتغال نموده علی الصبح کالین کورت و شریک متفق را بپارس روانه نمود که در
مجاوری امپراطور استغفای مطلق با ملک متفق گفتگو نمایند و شرحی بجنون نیز
مرفوع داشت که چون ملک متفق در آن چنین شمره فرموده اند که امپراطور پاپیون مانع از قصد
و نسیان است و وجود او در ترس عاقل صلح و صلاح ابدی در مالک و نسیان پادشاه اند
اطهار میناید که پاپیون و وارث او از سر سلطنت فرزند الطایب استغفای نماید چنانچه
منصف ملک فرزند مرفوع ضرر و حارث حق مکرر بر وجود خود قبول نماید و مؤلف گوید
اگر چه استغفای نامه بنظر بی نوشت و این شیوه را اختیار کرد لکن آنرا انجام مصاحبه خیال گشت

از آن جهت و نیز می نمود که جنگ را با کثرت رودخانه لایق کند و در این امر شکی بود که از شهرت و
 نبیند و حرکت کند و لشکر کانی خود را بشکر جبارالاکو که یکی از جباران لشکر فرست بود و در آن
 حد و توقف داشت می سازد و از آنجا داخل مملکت ایلان شده بشانزاده یوچین ملحق کرد
 و نزدیک آن شد که لشکر کاظم حرکت بد و بجنگ اقدام نماید و روزی یکی از سرداران
 بعضی اورسانید که امپراطور است از تحت کبری ملک متفق بشما بسیار برخیزد که می شنید
 که اعدا بشما نماید اگر چه این خبر بجای اصل بود لکن امپراطور با یونان محصل استماع این خبر فوج
 فراوان خاصه خود را در میدان پیشروی عمارت پادشاهی سان دید و فوجت که از آنجا حرکت
 کرده بجنگ اقدام کند و شش کمانت عرض کرد که باین فوج اعتبار نیندوان نمود چه شما
 برضای خود از تسلط استعفا فرموده اید و کار از آن گذشته که توان بجنگ اقدام درین
 نامیون فرمود که در استعفا نامه شرطی کرده ام که تحقق آن شرط بسته حصول استعفاست
 مرسل من بر من و من داشت که اهلالت این احوال را در آن یکسند محض انیکه شنیده شما
 از تسلط نویسن که کرده اید شمارا بی قدر و مساوی با اعتبار میداند و بجهت امیداری
 ایستادگی و ثبات قدم سوزند که نون عمار چنین میداند که تسلط امپراطور با تمام سینه
 حضرت امپراطور بعد از شنیدن این فوجت فرمود که باید صبر کرد و منتظر خبر مجدد باشند
 پدید شد با یکدیگر مرسل مقداد و کالین کوبت و مرسل نانی را شربابس مراجعت نموده بخصوه
 حضرت امپراطور شرفیاب شده و قرار نامه ملک متفق را از نظر امپراطور که از ایند و عمو
 و شروط مرقوم این بود که باید اقوالا نامیون با امپراطوری خود برقرار باشد لکن غریزه
 آنکه بجای تسلط نباشد و غریزه منور مرسل شربابس و کوبت عرض و طول بود و بقدر

دوازده هزار نفر محقق در آن مشتک بودند و یونان میوز باید مانند یکی از جباران فرنگستان محسوب
 داشت که قزاقان خاصه برای احترام وجود خود نگاه دارد و چهار جنگی و لشکر کبری بقدر یک ملک است
 مناسب است مذاکره کند و دوازده کرد و فرنگت جهت مخارج خود علاوه بر مخارج غریزه
 هر سال از دولت فرستد یا نیافت دارد و پنج کرد و فرنگت جهت مخارج برادران و سایر اقوام و
 خاندان و برقرار شود که هر سال عاید ایشان کرد مورخ گوید و قتی که در مجمع ملک قرار نمود
 نامیون بنیطریق دارد که گفتوایی با این انسی دولت متفق واقع شد بعضی گفتند که در
 صورتیکه شما مقرری نامیون از ایند از مقرری پادشاه انگلستان در نظر داشته بهتر این بود که
 او را بهیچ وجه از تسلط مغزول نمایند و برخی گفتند که انیوار داد شما در حق او بدیدارت ملک
 داری مناسب نیست چرا که نامیون با اسم امپراطوری و آن اعتبار تسلط در فکر و از آنجا که
 توقف کند و قزاقان خاصه نگاه دارد و چهار جنگی میان نماید و کسی تصور کند که در آن غریزه ام
 خواهد داشت و متفقا عد با منقرری خواهد شد و در مقام قیمت مجموع فرنگت را از برای
 نخواهد آورد و با قطع تصور او سپرده و عقل او ناقص است موزج کومیا نامیون کسی نبود که این
 جزئیات از ملک متفق حورسند شود و قیامت بخیره محقر الیه نماید و باین سبب بهین
 ایشان کرد و در بنر سلطان متفق جهت حرکت نامیون مرایه نویسه و فرزند او را معزز داشته
 و ولایات پزیم و یکسند و قیامت را متعلق حرم او نموده که با قدر با فرزند خود و روزگار
 که زنده حضرت امپراطور چون از انیوار که شکرش مجلس شورای ریادشته اند شمای خود در
 خواست نمود که بار دیگر با او موافقت کنند و با آن لشکر که در حوال و محوش او میباشند اتفاق
 او را از آنجا حرکت نموده با کثرت رود لایز و نه مرشها سکوت اختیار نموده نامیون فرمود که

مازید که میبازل خور وید و مشرب را با یکدیگر بشو و صلیک کشید اگر صلاح در رفتن دید بد فرود
جواب بعضی رسانید که زود از اینجا حرکت کنیم و آنرا بپر دیگر بکار بریم و رای دیگر بنیم خود را
بعضی را استیاضه یکی معروض داشتند که وقت از آن گذشته که بفرار یکدیگر متفق شده
توان بکار اقدام نموده حضرت پیر الطور بدین ایکنه در یک فرمایید که ایشان گفتواری انجام
رسانند فرمود که چون وقت آن رسیده که از شما مفارقت کنم و شما نیز خدنگدار دولت
دیگر شدید تا باینکه بعد از تمام بطوریکه خدمت من می نمودید بدولت مزبور
خدمت و اطاعت کنید و باید باین بغیبت من عمل نمایند حال هر که میخواهد بدین کنش پاسبان
رود و هر که توقف نماید یا منی دولت بوزبان اعلام کند که ماندن او از راه مخفی لغت
مینت و بسته بدولت بوزبان پیشد و بعد از این گفتواری متفاد اندازد در خلوت انحصار
کرده زیاده از حد اظهار رضامندی از خدمت و رخصت نمود و فرمود که در هر خاصه ساری کای
و نشان حال که مقام هر شخصی شصت در نظر دارم که بشمار حجت بنام و عذره بگوئی
داشت که در صحرای اهریم یک شمشیر نموده بود و در نهایت عجز داشت فرمود که بگویند
و بدست خود بشیر متفاد اندازد حجت فرمود و اظهار العاف بی پایان و محبت پیکان با و
نمود و اذن مرخصی داد و مورخ گوید که امیر الطور با بیون بکلی یک و به امور خود را بر نهشت
افشا و قدر تسلیم نموده تیر و تدارک هر چه لازم داشت سر انجام نمود و در سپتام ماه ایزان
و آیم یک به اهریم خود را بر نهشت و در سپتام ماه ایزان
و در سپتام ماه ایزان خود را بر نهشت و در سپتام ماه ایزان
حرکت بود و این با پسین با افران قراول خاصه و سایرین که در آنجا حاضر بودند شروع نمود و
فرمود که تمامی ایشان را حاضر کرده بعد از سلام نظام بی اعتبار قطرات اشک از غیرت از دیده

اور و ان شده علامات همچنان غم و غم و اندوه و هموم از وجبات احوال او شکست
زیرا که میدانست این و دایع افزین است که با هم را از خود که در هر شش و هفت از وجبات اعتبار
نکرده میباشد و از آنکه در محاکم شده و معارک عذبه و غم خدمت او بوده اند مفارقت
مچوید و حضرت پیر الطور در وقت سلام نظام سواره بود بعد از سلام سب ناخسته نزدیک
افواج آمد و پیاده شده و مشغول و دایع کردید و فرمود ای برادران من اکنون وقتی است که
مجموع و کسان بپیش من برخواستند و اهل مملکت فرس نیز از من روگردان گشته اند و
بوزبان سلطنت بریزید که چه این شکر کابی و آنکه در سایر آنکه آمده و طبع قول
و حکم میباشند چندین سال آشش در سلطنت مملکت راه دهم و مردم را عاف مشغول
سیر جانب و منبر سازم لکن مملکت بکلی باطل میگردد و اهل آن بزم و مرارت مبتلا میشوند
حال که از زبان شما بیرون بروم فرمایش من شما نیست که پادشاه جدید که اهل مملکت است
خود انتخاب و اختیار کرده اند بعد از خدمت کشیده و وفا دار او باشند و از مفارقت من
بسیار جدا و هتاک و عکس نشود چون می شنوم که شما خورشید و خوشنود پیشین نیز
از خورشیدی و خوشنودی شما سرور نخواهم بود و بعد از آنکه سکوت فرمود که از هر کس که
برای من چیزی بنود که از خصم مانف است در خبر و لایات خود بنام اینقدر بداند که من از جفا
فخر و کبر و بی خودی و پیر و نیکندارم بعد از آنکه گفت بان نمود که مجموع خدمتهای هر که با
یکدیگر تقدیم رسانیدم بخت خود خواهم نوشت که بعد از این برای اهل عالم معلوم باشد چون اکنون
که عازم و نمونم با یکی شما مصافحه و معافه بجا آوردم بعضی نامی شما خدایا شمارا
آغوش میگیرم و دایع میکنم بعد فرمود که لای عقاب بگو مرا پیش از این چون بدق را آورده

بست خود گرفت و از آن پس داد و فرمود ای لوای طغیانی من بوی که بر پیکر تو میدهم لها
بر دل صالحت بخور من موثر خواهد بود ای فرزندان من خدا نگاه دارنده و هر که شما را
جامع این نکایات نوبه که الفاظ ناپلئون جهان تابری در دل افواج کرده بی اختیار که دله
از شکرت بگشت و لکن ناپلئون خواست که هنگام واکشوب در میان سپاه برپا شود و بی
حرکت نمود که معصده حاصل گردد و بر بنابر بجا رفت امپراطور خود که از جانب غریز
می شنید و رضای گردید با کجای ملوک مشقه چهار نفر صاحب منصب شخص فرستاده بودند
که در کابله امپراطور ناپلئون بخیریه آید و روز و اسامی ایشان بقیض است اول جنرال
شوالیه از قبیل امپراطور گشتند دوم جنرال کوزا از جانب امپراطور سیم کولون کین
از طرف دولت علیه انگلیس چهارم جنرال وایلیز بود از جانب پادشاه پروشا و حضرت
امپراطور وکیل پادشاه پرورش را اغما نمود چه ملک پروشا از مالک سینه ناپلئون بود
و چندان و فرزندان و غنیمت و بیکد داشت که پادشاه پرورش خود را قابل آن شمر
وکیل تعیین نماید که در کابله امپراطور باشد و او را بخیریه آید بر حضرت امپراطور در سیم
ماه آوریل ۱۸۱۳ عیسوی عبارت از پست و سیم سال ۱۲۲۹ هجری باشد از شهر تونیس
حکومت فرمود و فاضلان درگاه او که ملوک کابله بودند و از خدمت او دور گشته در چاه
کاسه که قرار گرفته و در کابله امپراطور بخیریه آید که سافند و در هر یک از منازل عرض راه
مقرر بود که از چاه پاره ها همراهان امپراطور شست و سهل بیکر خند و در بعضی منازل بنا
بجاست معهود خود و حکام و دبشترین امور را بر اینها میفرمود و لفظت بی با بان
مبذول میداشت و بعضی را آنکه اهل ملک باز میخواستند عموماً او را از امپراطور زنده باد

و در پیش آمده بلند می نمود و در برخی مکان که از نسلش او بخش داشتند برای حقت پادشاه
جدید را میستودند و در عرض راه مثل آنچه در کابل از مرگهای معظم او بود و دوی ستادی برده
ناپلئون داشت و در علم جنگ که اکابر و تدابیر از او و اموش بود ملاقات کرد و با او بسیار
مباحثه و گفتگو نمود که ای او ناپلئون عرض میکرد که شما بخت شکست کار جنگ شده و بخت در تنهایی
سلطنت فرمودید و ناپلئون گاهی با وی میفرمود که شما طغیان ورزیدید و بخت از جانبش
شما واقع شد که خدا بر این منبخت و چون ناپلئون بشهر اوتیان رسید صاحبان
قزاق امپراطوری بوکل دولت علیه انگلیس اظهار نمود که عوام انگلیس از عبور حضرت امپراطور
منجرب شده در مقام شرافت پیشند که هم ضرر وجود امپراطور تصور است و کل منور و غن
نمود که اعتبار ملی که لازم بود بعلی آورند و حضرت و وشت تمام از آنجا گذشتند چون آن آنکه را
امپراطور مطلقاً ندیده بود و اهل انصافی بسیار رنجید که از کار گذاران دولت او بسیار شده
بودند لهذا حضرت امپراطور فرمود که وکلای ملوک متفق در کاسه که در خدمت او میباشند
و اکثر وفات تغییر کس میفرمود و بهر زبان خود اذن میداد که در خدمت او حیات نمایند
و بنده سرانی و مزاج مبارک و رزق و در کابله کاتیکه منافی خدمت سلاطین و بزرگان شریف
آورند تا اهل انصافی او را که نمایند که امپراطور در میان ایشان حضور دارد و کامل بعد از چند
روز وارد شهر و بخت که یکی از شهرهای فرست کردید و بقدر نیم رستگ شهر نور را بدین
میزبانی فاعله میباشند و در بند و بخت و فرزند جهاز از چهارات دولت و رنس قبل اوقت
بجکم ملوک متفق در آن بند حاضر کرده بودند که ناپلئون سوار شده روانه بخیریه آید کرد
بطبع عموماً حضرت امپراطور را که او را که در زیر لوای سلسله بوزان نشینند و در آن شکی که متعلق

بدولت شده و از کینه و کینه های دولت علیه انگلیس که بزرگ آن گنجان پوشیده بود
 جوس فرمود یک عت بیضت شبانه بطرف جزیره ایلد و آن گشت و در صحن سواری سی
 یک توپ سلام بخت احترام دادند و ویل دولت روس پاپیون را که بر تیر خیز اول دست
 باسلطنت و دواع گفت و میراث نمود و کلای سایر دول در خدمت او روان شدند در چهارم
 ماه می که دو از دهم نور بود و بنظر سواد نظام جزیره مزبور رسیدند و آن سواد نظام را نام شهر
 پوز تو فرخواست و اهل جزیره مزبور در آن اوقات مخالفت بدولت روس نموده بودند لکن
 شورش ایشان آرام یافت بود و حضرت امپراطور بعد از ورود و تیریس نمود و هیچ بسیار زد
 بخشی تشریف فرماید و اوضاع شهر را ملاحظه فرموده و بخیل مراجعت نمود و در شش روز
 صرف کرد و در وقت بعد از ظهر امپراطور پاپیون که محبذ اقب امپراطوری جزیره اقب
 باجلال و شوکت تمام آتش بخشی قدم نهاد و از دریا بخشی هر دو با احترام توپ سلام دادند
 امیر جزیره با اعیان و اشراف و اعظم دین عموما باستقبال او رفقه حضرت امپراطور رفت
 و جلالت و ارکس هر نمودند و اهل شهر و جزیره مزبور کسین و ضعیف نسبت به امپراطور اوردند
 او به نیک پاپیون امپراطور بخش بود اهل جزیره مزبور او را مطلقا طلب نمودند و اهل امپراطور
 ایشان کرد به مقدم او را مخفی شمرده و وجود او را در آن جزیره عت بیضت کلی دادند
 فصل نهم در بیان وضع ایلد و طریقه که زنان پاپیون در آنجا و آمدن مادر و شیر وی
 و در خارا و اوکل دولت انگلیس و خوف پاپیون ارکشته شدن خود در آن جزیره
 و شکوه اوضاع او در آنجا و فرار کردن وی از جزیره مزبور و تلف کوبه جزیره ایلد
 در مقابل ولایت لنگینی واقع است و در پست و سنگ که در آنجا جزیره چاشند

و کوهستانات بسیار دارد و جزیره بسیار بکی است و تمام کل دیواره در کوه و صحرای آن و نور
 دارد و معدن آهنی در آنجا است که منفعت بسیار از آن حاصل میشود حضرت امپراطور با تیر کسین
 و کل دولت انگلیس هر روز سوار میشد و عد و مملکت جدید خود را کسیر میبرد و در تپهای
 معدن آهن تشریف برده از داخل معدن مزبور به شکار فرمود و عرض کرد که یک کربو
 و یک مایل با آن از این معدن است فرمود که داخل آن متعلق به کربا است لکن چون
 بخاطر خرسید که منفعت معدن مزبور را قبل از آن با تمام و بتول آنجا آفت حائر متعلق
 داشت بود بی اختیار بر زبان زد که در آن وان چو اینگونه بی عقل و کفایت و از نظر ایدیش
 عاری بوده ام و بدین بخشش کلاف میبندم و باز فرمود که در آن زمان از این قتل عام
 بسیار از من صادر شده و هر زمان که پاپیون تباش و تفرج ولایت خود میرفت اندیشه از این
 میبود که مبادا علی الغفله کسی قصد جان او کند همیشه اوقات دو نفر سوار با یک کسین
 در پیشرو می و میفرستند و هر گاه که منطقه آشفته یافت تمام ملاحظه میبودند روزی پاپیون
 از بالای تلی کنار دریا میشد آب و آب دریا میای و بر بخورد و با خنده و جو سندی فرمود که
 حال اینستم که مملکت من چه قدر وسیع است چه دروغ است که از پستی تخت خود گوشت کرد
 بنهایی حدود مملکت خود رسیدم با کج در اوایل درود پاپیون جزیره مزبور اوضاع آنجا را
 بسیار تغییر و تبدیل از حد قانون مملکت داری که از قدیم در هندوستان متداول بود برقرار
 فرمود و آخر عات نامه کرد و خواست که مملکت محقق خود را دست دهد جزیره کوه کلی در آنجا
 واقع بود که آبادی داشت حضرت امپراطور سی نفر از قزاقان خاصه خود دوده نفر اهل جزیره
 را مامور ساخت که جزیره مزبور را تصرف کنند و قلعه در آنجا بنهند و ملاحظه کرد که اهل مملکت

خواسته اند شید که پاپیون بور و دوزیره البته حکایاتی است که در مجریه خبر و منضم نموده باین
افکارا حکایاتی افزوده و مقرر داشت که چندین معبرم غروب با گسند و راه نژاد شهر را بطراف
آسان نمایند و هنر با اصداف نمود که آب جاری با سخت آوردند و د و عمارت عالی مخصوص
وجود شریف خود نزدیک داد یکی در کسره و یکی در بلاق و عمارت دیگر جهت مشیره خود برپا نمود
و مصلحتی که کینه و بخت را سب در آن بسته شود بنا نهاد و در چهار گوشه ملک حقیر خود
چهار باب عمارت ساخت که بمل خاطر هر زمان خواهد فرم سباحت با آنجا رود و همواره زبان
پاپیون مانند مرغی که در قفس باشد آرام داشت و در هر فرخ از آنجا ملک خود در گردش بود و
اوضاع خانه و عیال و خدمت و قزاقان خود را بسیار با شکوه و روشی نمود و پند و جدیدی
برای عیالت جزیره از آن خارج فرمود و بعلت اینکه با سختی خود را در آن قفس مشغول نگذاشت و قفس
جزیره و مشیره را کتب پیدا کرد و باین اسم که کافکا نامی بود آنجا با سرستی نمود و قزاقان حاضر خود را
مقتصد نفریاد و نوشتند و نفر سوار قرار داد و در اوقات این را انجام می نمود و در این اوقات
میش و تعلیم مشغول میکرد و اماه اخص نوپ و لشکر و مخابرات با این میامی و بخت بعد از چند
وقت معلوم کرد که کار او دارد و که حالت جدید از آن جزیره بگریه و بسیران و قزاقان که بویژه
دار و علاه که بگذرد و اوایل ماه جولای سال ۱۱۱۱ عیسوی که مطابق است با هجریست افسانهای
گشت و فزونی و منتقلان پاپیون در دوستان و غیره خوانان او متوجه او شدند و باین خیال افتادند
که پاپیون بچسبیدن و وسایل مقدار اختیار برساند و در آن اوان جمعی از ابطالیان جزیره را میفرستند
که بفرستند که اسی پاپیون مشرف گردید و بقزاقان حاضر و ملحق گردید و این اشخاص و نفر را
در شهر بخان بست آوردند و اسامی مردمان خود نوشتند و در آن وقت و نفر بود که گسند عای حضار

[illegible]

و زبان گویا که این چنین میفرمود که از اذن حرم و فرزند من مانع اند و زن و فرزند مرا بشمارند
برود اهل شهر عمو این عمل را طاعت بگوید و میگفتند اینگونه بی انصافی در حق احدی نمیکنون
نشده که با حرم امیر بطوریکه آورده اند و از ان طاعت شوهر او مانع گردیده و ناپلیون حجت
کرد که کینه از صاحب مضبان غیبین کرده بود که اگر در لی او بود و پیشتر حرم او بجهت احترام
براه برشت و از دستکش بپوشید او را مانند مجوسین بنمایارند و قبل از آنکه حرم او از شهر نکلین
حرکت کند بگویند که شمار اجازت خویشیم داد که در فریره الیه امیر بطوریکه ناپلیون از ان طاعت کشید
و بعد از حرکت او طاعت کفر خود بپای آوردند و فرمود هر چه تصور میکنیم مطلقاً پیر و ملتاری
در ضمن این عمل بی عظم و عدم انصاف و عدالت که حرم را ازین جدا سازند و بیکه ملک
در قبضه اختیار من بود و مقتدر بودم انسانی دولت متصف و نشده که در اثر امیر بطور
خود را بکماله شایع من آورد و کون که ملک الیه پیشم میخوانند و ازین دستبند
و چنین میدانند که اگر در اثر امیر بطوریکه در فریره الیه من زبست کند قوت کار من خواهد بود
و حال اینکه هرگز چنین نسبت نواقص که به که جنرال کاروکیل دولتش خود حکایت کرد که
مرا به نوبت تمنای خود از ناپلیون و در حقیقت و نیز او گفته که از اصرار حضرت امیر بطوریکه در آن
حرم خود چنان مغموم شد که از حاجت نبوده بلکه تیر دیگر در نظر داشته با وجود این با انصاف
نبود که او را از ولایت ببرد و چون کشند و جوش را از انصاف و در قیاس آن مانع اند در خصوص
امیر بطوریکه را بسیار مایه نموده اند و من گویه در آن اوقات که ناپلیون در فریره الیه بود
از شهر تخران که یکی از شهرهای ولایت گیلانی است بکنفران زمان شش ماهه انصاف پیشش نه
دارد و فریره الیه که بگوید ناپلیون بسیار احترام از منظور داشت و او را در فضای فریره و مکانیک

از قوه مردم و در بود منزل داد و محض از غلق و در و زنا تون مزبور با انصاف او در آن فریره نگذاشت
و در غیبه بدین او برشت الیه الیچان حکایت کنند که ازین حرم امیر بطوریکه انصاف فرزند او بود
و بعضی از محرمان امیر بطوریکه حکایت کرده اند که ازین اذلال لیه و از شهر و از سا که با نیت انجاست
آمده بود و طفل مزبور فرزند ناپلیون که بکرامت نموده شده و جهت اینکه او را از دور و از کرایه بود که
در پای تخت نشاند و نشود و باین بهانه مفا رقت ناپلیون با حرم او امتداد نیابد بجهت آنکه در او عظامه
می که او را نوزاد بود و جنرال کاروکیل از حضرت امیر بطوریکه ازین قضی حاصل کرد که با نیت ناپلیون
کنند امیر بطوریکه ازین اوسبایت را بود و وقت رفتن از و جوشش نمود که اگر ممکن او شود از امیر بطوریکه
منب اذن حاصل نماید که حرم و فرزند او را در و از فریره الیه بماند و بیکه دولت انگلیس شکایت نامه
انگلستان در فریره الیه توقف نمود که در احوالات ناپلیون را متوجه شود و چون عهد و شرط
نموده بودند که امیر بطوریکه ناپلیون و ملک او دولت جدا گانه باشد و اگر بخوانند از سایر دول
سفیری در آنجا توقف کند شغل قضایی برسی او را بکشد و پس حکم بر نفق او فرماید و بیکه دولت
انگلیس بعد از رجعت سایر و کلا در آنجا توقف کرد و از دولت انگلیس شغل و محاکمات و معین کردید
مردمان آنجا توقف او را بجهت بود که با شرط سابق ماندن او در انصاف قانون است
و زیرا که از او بیکه نوزاد سوال نمود که سبب توقفش در آنجا چیست در جواب گفت که ناگهانی
ملوک متفق در قوام و نماندن در مجمع مصاحبه پس با یکدیگر رسد از جانب دولت مأمور برتو
این فریره پیشم و ناپلیون از وجود وکیل انگلیس در ولایت او چندان اگر امانی در زیر و اگر
اوقات او را بر خود و خودی طلبید بسیار با او مکاره میفرمود و در حکام که محبت طریق دولت
داری و کمالات جنم خود را ابراز میکرد و روزی بیکه مزبور را احضار فرمود و در اوطاق براه

میرفت و با محبت میداشت فرمود که این مشورتم که شما در اینجا گفت نموده اید اکنون مرا
خیالی بر حسب حدود ولایت و مملکت محقر خود نیست اگر صلاح میدانم تا در بودم که بایست
سال بعد این بنظم حکم پردازم چون مصطفی میدم با مذکور که یکدیگر دنیا کرده باشند
غلت کردیم و چتری در لغت خود نام که خاندان و پناه کاه عمارت و کا و و جایش
و مرغان خاک و از انگلیس و دولت ایشان بسیار جویند و خود دوم که ب تعدیات زبان
انگلیس موجود که میخواهم زبان انگلیس با منوم و بعد از آن از وکیل دولت مزبور تحقیق فرمود
که حال اوضاع فرس چگونه پیش آمده و موضوع داشت که بسیار یک و در نهایت ایش داشت
و تمام مردم از پادشاه جدید و سلطنت او متعجب و جویند باشند که لکن سبب سلطت مزبور
از منصب مزبور و محبوس شده اند و جمعی از سپاه که افواج و متفرق پیشان که ایشان خواهان
حضرت امیر الطور و سلطنت او نیز میباشند که استقامت امور سلطنت متعجب نیست که سبب
حاجت لشکر و سرداران ایشان مثل سابق باشد لکن امر سلطنت فرس برین روش نمیکند و که
زمان اجبار در دست اهل مملکت شد و بطریق آزادی امور مملکت بگذرانند و حال آنکه انسانی
دولت فرس در این کارند که قانون مملکت داری انگلیس در فرس متداول سازند و بعد
انسانی دولت فرس در تقلید آداب و قوانین دولت انگلیس بسیار پیاده و لغو است چه
انسانی مزبور بکن نیست که مانند و مجمع خاص دولت انگلیس که هر دو را برانستند و مجمع
بنام که از و با تعلیق آن توانستند که در آن خاندان عظیم و د و انسانی لازم لکن کم
که افزاین آن مجمع خاص پیشانند حال در فرس موجود نیست و لکن این امر او انقسم و اشراف
مملکت انگلیس که استوار و قوی انگلستان است از ایشانست و مملکت فرس باقی نمانده اند که توانند

بنام که از و با تعلیق آن توانستند که در آن خاندان عظیم و د و انسانی لازم لکن کم که افزاین آن مجمع خاص پیشانند حال در فرس موجود نیست و لکن این امر او انقسم و اشراف مملکت انگلیس که استوار و قوی انگلستان است از ایشانست و مملکت فرس باقی نمانده اند که توانند

مانند دولت انگلستان است بنا گذارند و بفرمودند بر کفایت تمام جویند حضرت امیر الطور در
همه کارها که مردم سخن گفتن بود و چنانچه عادت است بر ایشان بعضی مقال که گفتن است و بگویند
بمیان آورد و با شدی و فنی تمام بویکل مزبور فرمود که نه پرسش کی بود که ولایت فرس از مملکت فرس
مفر و کوشند و شهر زک است و برپ را از فرس مفر و غ سارند اگر چه مطلقا فرس و خیال
و علاقه در اینجا نیست و اکنون نفع و ضرری مرا حاصل پیشانند و مانند تاشکان مشغول است
پیشام و هر چه در آن خصوص نقل کنم زبان برانم و اینکه میدانم که از این طریق که از دن اهل
فرس و ادب رسانیدن ایشان معلوم میشود که ملوک متعجب آداب و اوضاع و احوال
فرس را جاهل و غافل پیشانند و حقیقت نیست که طبع اهل فرس متعجب و غافل است
این رفی که ملوک متعجب درباره ایشان معمول داشته اند علایم طبع ایشان نخواهند شد و ملوک
مزبور غافل باشند که اهل فرس از شرکت عدد دشمن مغلوب شده و توانستند بیک قدم کنند
از اینجاست که تمام خواهند شد و حتی این است که باید دانست که مردم فرس چگونه من الوجوه عالم
نشده و از غیرت و محبت خود دست برداشته اند و عدد مردمان فرس نیز بطریقیکه شهرت
یا نقصی نیافته و در میان ایشان چندان تفکیک شده طبع اگر بخواهد اوقات ایشان را
مماخت بیکدم و لشکر ایالتی با و سایر غریبا را باینی طره میانه انتم که هر چه تلف شود از
ولایات دیگر باشد و اهل فرس سالم بمانند و در خانه کله فرموده این برهمنی است که پادشاه
فرس برهنه است دولت انگلیس باشد اهل فرس خوش آیند نیست و از هر چه باغش قصر
خود میدهند و اکنون از راه استناده و تخریب است چه هم ران پادشاه انگلیس میخوانند مجملایک
وکیل دولت انگلیس بعد از چندی دریافت این معنی نمود که امیر الطور یا پلویون بر وضعی که چندان چهری

از ان است پس طغیان و مجاهد او را بکشور خود باز نهد و از ملک لمبا و اخرازماید و پلویان مذکور بود
که راه شکایت و ابرایش جهت وکیل مزبور باقی نماند که شکایت آغاز کند و تحقیق مطلب نماید
و فرست و بپایه که در تحصیل شرف حضور پلویان برای او باقی نماند این بود که چون از پلویان کن
زمانی از مکان خود بیرون میرفت و غیبت خستنی میکرد و بشهر لغمان و ولایت غلانی میرفت
که هر دو در قریب بوزره و دهنده بعد از جهت ابرام طور در مجلس او را بجهت و عرض تقاضای وکیل
خود میبرد و مریخ کوبه در آن اوقات روش گفتگوی پلویان و طرر بخت او از عادی تبدیل
صلح و امنیت و نیکسان بود و چنان گفتگو میکرد که مستحق چنان سببها که ذکر و نیکسان از این
روزها اوضاع پربان و در ورس فتنه و آشوب بر پا خواهد گشت و همیشه میفرمود که چون ملک
مستغنی و ولایت بخیم و بندار است و پربان را از ورس موضوع نمودند و مان ورس این صنعت
و بوزیر اقبال خواهند کرد که این دو مکان معظم را از ملک انبیا موضوع سازند و در
آن اوقات که پلویان در این خیالات بود میدان سخن او میسر میبود که گفتگوی او در سایر
بدان سرش کند و میفرمود که کون خلق ورس بسیار بچده و فضا کشته اند چه هر یک
اهل ورس چنان تصور میبرد که حدود اصلی ملک ایشان رود و برانست و هیچ بیاسب
این مظاهره و تصور را از خیال ایشان بیرون نمیوان نمود و ملک مستغنی آن دو مکان را قریب
که از حدود ورس است اگر موضوع گنجینه بلا شک نیست مردم آنجا این خفت و خواری را بر
خود نمی پسندد و آفر روزی در مقام ثانی میاید جمع اهل ورس با عیبت و جلا و توسیع
طایفه از طوایف و نیکسان مانند ایشان شجاع و دیرینت و بسبب تیرت و حشمت و ذاتی
که در ایام شورش عام و اوقات دولت جمهوری به جهت ایشان حاصل شده از جهت از همه

طوایف و نیکسان چو زو بهر نزد و نقل دلت و خواری از خلق سایر فرالاست نشیند و همواره
مستغنی که خفا و خوت و مباحات بسیارین نمایند گویند چهاردهم که پادشاه قدیم ورس بود
با اینکه اهل ورس را بگونه کوزه ضرر و خسارت و مصیبت گرفتار نمود و باز غلبه شد و انوار و شجاعت
و شکوه دیوان و درگاه معشوق تمامی اهل ملک ورس بود و هر چه در راه او شکسته شد
از خدمت و اطاعت او بکشتی میبرد و زنده و حال او گویند هجدهم که در شکست ورس متکثر شد
و بجای غافل از خلق و خوئی مردم ورس پیشد و چنان تصور میاید که با آله و بر این و نوب
بنامی قانون مطلق در امور ملک میتوان نهاد و اهل ورس را بیل بر این میتوان بود که هر
جنبه و بی فتنه و هنگامه و اوقات گذشته در در نهایت آرامی و امنیت بسر بزند و اهل ملک
خسوف شوند و در ارت و خیمه شوق کردند و مریخ کوبه که در مجلس و مجمل فرایش پلویان این
بود که کونان تو شرف و دوک و نیکان در شهر پارس بخت دلت و خواری دولت و ملک
عزت اهل ملک است و هر رعایا اهل ورس تصور کنند که وجود دوک و نیکان در ورس
علامت مغلوبت اهل ملک است و باین سبب مخالفت عظیم و عداوت شدید میان مردم
و رس جمیع میاید و لشکر و عیبت و خیالان گویند هجدهم که پادشاه قدیم ورس بود و پلویان بدین روش
غضب و خشم میاید و در این گفتگو مقلع میاید که زیاده روی نمود و حصار مجلس چنان تصور
خوانند نمود که اوج بخت و شرف امر خود چنین میاید در رعایت عنان ورس سخن را می کشید
و چنان با ایشان میفغانید که خود چه بسا جو به منفعت خویش را منظور نمیدارد و اگر در ورس منفعت
برپا شود او را منفعتی در آن حاصل نخواهد بود و مکر میفرمود که من مردمی را سلب الاضیاء و در بر او
پیش از این که فساد است نبوده ام و با لاف و بر فراز سر سلطنت ما و اگر مردم و باز او را کس

شاهنشاهی فرود آمد و هر چه مقتدر شده بن در داده ام و ملوک متفق بنوشته اند ابرها
 که از ده گنبد و وان سازند و در این مکان نعلین من حکم رسانند و سینه من در مقابل خنجر نعلین
 کشود است بنحاکم مرا نصب بخارالی بود دولت از حد افزون اند و خبر بودم کنون بجز
 آنکه از نیر از دست رفیق پلویان در مقام دیگر فرمود که اقوام و منسوبان و رفیقان خود را
 خاصه من از فرس خبر هیچ داده اند و مرا یقین حاصل شده که انگشت عظیمی مانند اسب
 عالم البگوی قدیم بل زیاده در فرس بر پا خواهد شد که جنت من بد این لازم خواهد کرد
 و ملوک و گنبدان لازم خواهند داشت که مرا جهت دفع شورش اهل فرس دوباره بفرست
 دعوت نمایند متوجه گوید پلویان اسم ملوک متفق را بنحاکم مذکور بحث که مقصود اصلی
 خود را از وکیل دولت الخلیف مخفی دارد و چنان وانمود کند که بدون اذن ملوک متفق امری
 او صادر نخواهد شد و بدون اختصار ایشان پانچاک فرس نخواهد گذاشت چون فصل گنبدان
 آنکه از نزدیک تغییر و تبدل بسیار در رفتار و کردار پلویان ظاهر گردید و بعضی بنا بر آنکه در
 جزیره الیه بنا نهاد و حکم بانها فرموده بود و هر وقت خود مطالب بود که با حکام رسد
 از انعام آن سفر فرستاده سعی و کوشش خود را موقوف داشت و گاهی جهت تفریح سوار
 کالبد میگردید و سوار میسب رازک فرمود و چنان شوق در پی تفکر میگشت که از قصور
 آثار غنوم و هموم از وجبات احوال و ظاهر بود و از آن جهت در جنت شوق او داشت
 بیک زبند و در آن سبای چکا که زردیه خاطر و پریشانی از او کشاید و در آن اوقات
 مخارج او بسیار بود و داخل او اندک وجه نقدی که از فرس آورده بود بانها میسبید و جنت
 تهیه مخارج خود اهل جزیره را امر فرمود که در ماه چون که او مسطربا بود و مایات سالیانه

خود را تمام همساز می دارند و اهل جزیره هر روز بنحاکم خدمت او میفرستند و بنوشته اند
 افتاد و نشاندن عمل من بنحاکم که در برخی گنبدان پلویان تراوش نام داده جوایب میگرد
 و پلویان ناچار گشته فراوان خود را بر انما که میفرستد کرده بودند گنبدان که پلویان را نشاید نموده
 مایات سالیانه را تمام از ایشان بنیاد گنبدان و علاوه بر آن مادام توقف خود در آنجا مخارج
 خود را نیز بنیافت دارند و چون پلویان مخارج خود را زیاده از داخل دیه تخفیف مخارج میگویند
 و مقرری غنم بن خدمت را که از سابق نموده و از دوقه تخفیف جزیره را در معرض بیع آورده و چند
 عاده نو پس سن نیز بامیر ولایت گنی فرستاد و اگر از مال و ملک خود را بر مسکو بفرستد
 حتی عمارت بزرگی که بر سر خانه قرار داده بود و عمارتی که در بندر فرخچو رتب داده بود و در معرض
 فروشش آورد و اگر چه یکی گذران پلویان باعث این بود که در کارها عجله نمیداد و بخاست که هر
 گونه صورت و حالتی که از خاطر هر مظاهیر و ضمیر میزد او که در سرعت او را صورت خارج می
 لکن در زمانی دولت فرس نیز با او یک قرار نموده و بحث میگذاشتی او شده در مصاحبه
 شهر فون بین بلو در فصل ششم قرار شده بود که بجز در فرنگ هر ساله از فرس از باب است
 مایات پلویان برسانند و وجهه بفرورد در شهر بزرگ دولت بنحاکم و این مبلغ را بطوری
 همساری حضرت پیر اطور دارند که او را معطل در مخارج حاصل نشود و این وجه را انعام عمارت
 میفرستد پلویان با پارس ملوک متفق قرار داده کرده بودند که از فرس با پیر اطور برسانند
 و در زمانی فرس کولان قرار میگویند که در ضمن این عمل خلاف مروت پلویان
 و فرایش ملوک متفق بعین مایه اند و آن وجه را منتقل و در دفتر مخارج مملکتی مندرج و ثبت
 داشته اند که هر ساله عاید سازند بعد از تشریف بردن پلویان با پیر خستاران و وجه مقرر

منوبی انداختند و کل دولت انگلیس میگوید که خود بکرات استماع نمودم که ناپلیون میفرمود
اگر نخواهید مرا و زاری فرستید عاید سازند و بدین سبب بعضی حکام و شوکت من روی در
خود را قادر می بینم که با این چند فرج که در کاب حاضر دارم بجای خوش بگذارم و انواع
اقتصاد در آن سرزمین برپا کنم و کل مزبور برین جهت لازم است که کسری وزیر دولت انگلیس را
ازین کیفیت مطلع ساخت و لازم است که کسری مکرر شجی و درستی نام بوزاری فرستد اعلام نمود
که قرار ثنائیت بآن برختمناک که در خبریه البته محسوس است مفروض مصطفی نیست و در
دولت خوش برین بهانه شکسته که بعد از اتمام سال باید بخواند اتمام و مکان ابراطور
ناپلیون برکنیم و حال آنکه در مزبور مغزی بود که باید در وقت موقع بقرار و قانون
فرمانستان ناپلیون و اصل کرد و بلکه در وقت ضرورت عده نیز پیش از موقع بگذراند
که معطل نماند و مخصوص چندین بار و کل دولت انگلیس نوشت که ناپلیون برین سبب از و زاری
دولت خوش منفرجه شده و متعجب است خلاف از وجات احوال او ظاهر میشود باز چاره
و وجه نقد رسیده علاوه بر این بعضی اخبار نیز ناپلیون مرسوم داشته که بهشت او
میگشت کاهی بکفایت که لوین چند هم چندین شخص را کشت که او را در آن مقنول سازند و
بعرض برسانید که ملوک متفق در خستادن ثنائیت پیمان شده اند چنان خبریه لغزش
و بایط با نزدیک و متجاوزند شمار حرکت و ادویه خبریه نیست بلکه فرستادن این اخبار در وقت
و بایط با انتشار نام یافت و آنکه در همدان بود که ناپلیون محمد و انگلیس و عمل خود
برخراشود مقنوی است که اخبار میگردیدند و چون این خبر با سبب شریف ناپلیون رسید که
خاطر او زیاد گشت و مکرر میفرمود که اگر ملوک متفق باین عکس اندازند که از این حرکت بپسند

لبسهای کلاطاف جزیره ترتیب داده ام خواهم رفت و تا تمام مردم در برابرش منقاد
و ایستادگی خواهند کرد و موضع گوید در این زمان خلق انبوهی از شهرت در جزیره مزبور کرده اند بود
که حد و حصر آن ممکن نیست بنوعی که آن جزیره محقق مطاف کل اهل مالک روی زمین شد
و از غرض جمعی کثیر در آنجا جمع شده بودند بعضی جهت دیدن حضرت امیراطور و توقف در ملک
محقق و در برخی سبب انتقامی بعضی طالب و پاره راه نمانده اند بودند و بند است جزیره البته معلوم
کشتیهای تجاری که دید و اکثری بجهت جمعیتی که از ولایات محض دیدن امیراطور ناپلیون بجزیره
البدقه بودند آورده آورده که بهر خوش رسانند و برخی سیاست بد آنجا شافته بودند بعضی را
با دمی لاف کشتی بند است مزبور رسانند و چهار فرقه کشتی بکل ناپلیون و هفده فرقه
کشتی تجارت اهل جزیره همیشه بایط با و سایر بلدان میفرستند آدم و آذوقه بهر طرف حمل
و نقل میگردند و اخبار در خیفه ناپلیون میرسانند و کل دولت انگلیس بعضی علامات از وضع
ناپلیون دریافت نموده بود لکن در ظاهر از وضعی میباشست روزی مادر همیشگی ناپلیون از نزد
او پرسون آمده بسیار اظهار افتخار می نمودند و از احوال ایشان استبساط میداد که امیراطور در این جهان
که از ناپلیون فرستاده ناپلیون در آن اوان دولت پانصد نفر از قزاقان خدمتیش را بعضی
اخراج و برنجار لغزش که موطن اصلی ایشان بود خستاد و مکان اکثری این بود که امیراطور ناپلیون
ازین عمل مقصود این بود که در خاجونی از سپاه فرانس که در پاریس توقف بودند نمانند و بعد از
ملاقات ایشان از درختانی از پادشاه جدید روگردان گشتند و بر این باری که هر تمام ناپلیون
دو باره خود کند مجدد از زیر لای او و مجتهد بکند و کل دولت انگلیس آن اوقات در شهر
لندن بود و حکم شهر مزبور و وقایع بخار دولت فرانس او را اعلام نمودند که ناپلیون بدین

نکته مصمم شده که از اقبال و اولادان قدیم خود بکشتی نشسته بملک و ملک رود و مظهر کلی
که اول باطل باروان شده و در آنجا باماد خود مورث که در آنجا بنیاد می خیزد
ملحق شود بنا بر این دلیل دولت انگلیس کشتی که اسم آن پرنس جورج بود سوار گردید و بطرف
البروان شد چون وارد بندر فریره فریور گردید ملاحظه نمود که در عوض برادر بهادران
امیر طور که در سکر با فراول بودند بر زبان چوبک پشند وکیل فریور در قفس بسته از
ایشان تحقیق نمود که صورت حال چگونه است ایشان خبر دادند که پلویان قزاقان و برادران
بهادران را برده اند کشتی جکی خود که قبلاً بفریره موسوم بود پشت عیان کشتی را بیاورد و پسره
روان گردید وکیل فریور مضطرب شده بجای شتاف ماور و شیر و پلویان را ملاحظه نمود
دید که با مضطرب نامشسته در ناله و بیقراری پشند و در عیان پلویان که بکدام سمت رفته
و کجا با مصیبت قتل خواهند شد و ایشان را مظهر چنین بود که بطرف برزستان شایسته
بوکیل دولت انگلیس تلف نمود که در فریره البر توفیق کند تا خبر صریح از امیر طور رسد که بکیم
سمت رفته امیر فریره فریور نیز در توقفا و اصرار نمود و او عذر از ایشان خواست و بگفت
نشست و تحقیق پلویان روان کشت بعد از کوشش بسیار اینقدر از اهل کشتی پرنس جورج برآمد که
کشتی پلویان را در صحن کشتی رفته بودند از دور مظهر آرزو محلا اینکه تغییر اوضاعی گردد
فرنس بعد از بهجت پلویان روی داد و پشت قوت این غریب پر محاف کردید و قیام این
مقال بر و جراحال اینکه در سال ۱۱۱۱ عیسوی ۲۲۹ هجری از سلسله نوزبان شایسته صاحب
و مالک دولت سلطنت شده در این تغییر اوضاع مردمان فرنس را تصور اینکه برایشان بهتر
و خوشتر از اینام اقتدار پلویان خواهد گشت و امید خلق فرنس را سلطنت نوزبان مانند مظهر

درخت با کوهی بود که از کوه شکو ذیاد می شود و از دریا شکو ذیاد است بر فراوان میوه آن است
کند بعد از آن نام شکو ذیاد رسیدن میوه باغبان چند که مظهر است و از نهر یکی در بسیار
اندکی بمل ناید میوه که در سنوت سابقه از او بدست میاید آنهم حاصل کشت مردمان فرنس
اوایل حکومت سلسله نوزبان بنا بر امید واریها که داشتند بسیار خورند و سرخ و و آسوده
بودند و قان اهل فرنس این نیست که بقدر اهل سایر فرنگستان ملاحظه ماضی و مستقبل
اکمیر کنند و غصه و کدورت آید و اگر کتب شوند بلکه بقدر وسع و طاقت بجز حسندی
و خوشحالی و عیش اوقات میکنند پسندند اما لوبت چه هم که بچوب زبانی و شیرین کلامی
معروف و سخن خوش و بگویم مردم مکلف در اول در و بسیار پس عموم مردم از قاف
او توصیف و سخن نمودند مگر لشکر فرنس که ایشان مانند سایر اهل فرانس و فرنی نمودند بلکه از
وجات احوال آن که در دست و عدم ضایع است با مکشیت و افواج فراول امیر طوی
در آرزو بقراول شاهی لقب بپشند و نکایه از استقبال پادشاه جدید مر اجبت نمودند
و بشهر دار میشدند از بسیاری همت زایشان معلوم مکشیت که کویایان خود را اسیران حاکم
میدانند که از ولایات غربیه آرد و دهه ای که از متعلقان دولت نوزبان محبوب شوند و
بجز حسندی خلق اینان کردند و اوایل و اواسط طبقات اهل مملکت بشکرتانیکه از مصلحت
کرافت پلویان شش ماهی شاد اهلان و بعد و سرور میکردند و ملوک مظهر از نهر که مردم
پشتر که در سلطنت نوزبان شوند و بشکرتانیکه از مقدم پادشاه جدید کردند در عود
مصلحت و عفو آن چند آن بحث گیری نمودند و آن مصلحتی که در مصلحت پلویان مینمودند
بسیار را بتجفیف متبدل داشتند و اهل فرنس را باین واسطه مشغول ساختند و اهل آن مملکت

به روز و یک معلوم نمودند که از وجود پادشاه نفعی نماند و ملک شیخ باقی ماند و اهل
 مثلستان صالداقی بود که قبل از آن واقع شده و آن حکایت چنین است که شخصی
 سرخوش جام شراب سکر دیده و در عالمستی و بختی بسر دار خود سقط گفتن آغاز کرد
 و دشنام داد چون قاعده اهل و نستان این است که در عالمستی مواخذه خطا کرنسی
 نمی نمایند لهذا فردا صالداقی فرزند سردار بردند که بقام مواخذه او بر یک جزای از
 صالداقی فرزند سقا رفتند که شنیدند که دوش سخنان پیورده و دشنام برین گفتند و
 قبیح می نمودید صالداقی فرزند کاشی نموده و افعه شب در پیش رانکر شد جانی فرمود
 که این صالداقی در دعوی خود صالداقی است و دوش در عالمی بود که حال از آن عالم خبر
 جامع این حکایت گوید در ابتدای ورود پادشاه به پارس اهل ملک مانند صالداقی فرزند
 افعال خود که در هوا خواهی جمهوریه اهل آوردند و پادشاه را مغول حاکم شدند و افعال
 پدید آن پدید آوردند و پیروی پادشاه کردند با تمام انکار و تکاشی بسته و کسانیکه با آن
 سلسله نوزبان بودند چنین میگفتند که گناه و تقصیر بسیار از دور و فرقه که خواهم جمهوریه پادشاه
 باشند و امن گیر با توجیه چه از بد و امر اکنون صدیق پادشاه قدیم خود و اراکیش
 ملوک متفق بودند و هم هم سوار مصاحبه با خارج ملک را بجهت امنیت و رفاه داخل ملک
 طالب آنچه بجهت این سه فرقه که با آن جمهوریه و خواهم پادشاهان سلسله نوزبان باشند
 به یک خود را متفق نمیدانستند و یکی مانند صالداقی فرزند افعال خود کاشی میورزید و لویت
 به هم چون علی الظاهر ملاحظه صداقت خلق را نسبت بکردار و ضعف نفس هم از منقسم شده
 ملوک متفق معلوم نمود که اهل ملک هم سوار طلب من بوده و پیشند و نام تقصیرت و خطای

اهل نفس و امیال و دوسریش و غوغا بواسطه وجود پادشاهان بوده و چون او بجزیره آید
 این خواهم مذکور را نیز با خود برد و اهل ملک و نس پادشاهان ساری که بنی اسرائیل عزم
 و خطای خود را نماد باو نسبت داده از میان خود پیرون نمودند و او را بر خود راه انداختند
 با حاکم سلاطین متفق از ملک خود را ندانند به یکدیگر ملوک فرزند پادشاه جدید را که دست
 نشان ایشان بود در قرار امور ملک اهل آوردند که مردمان و نس باو که و از پادشاهان میبرد
 کردند و ملوک متفق غالب بودن خود و مغلوب بودن اهل و نس را پوشیده میدادند و اهل
 و نس نیز اظهار نمی نمودند چنانچه پادشاهان هر چه از سایر ملوک از ضایع و صور و الواح و غیره
 بر نس آورده و زینت پادشاه نموده بود و موافق عدالت این بود که ملوک متفق از شر پارس
 آن پادشاهان اهل اصل خود گریخته محض رفاه و اهل پارس به یک از جای خود حرکت
 نداشتند که شر از اهل و نس فریشت و مجموع محبوبان بک که چندین هزار نفر بودند
 بدون اینکه درین باب گفتگو با ایشان سوال و جوابی کنند و کمال امر را بکنند که از ایشان پس
 چه امر صادر خواهد گشت اذن مرخصی دادند که بواسطه اصلی خود و ندان این رفتار ملوک متفق با
 اهل و نس نشین اهل آن دایره اند که کار روی پادشاه نموده باشند که اسباب و بابت
 ضرر و آسیب است و طفل مزبور در طلب انکار و سب و کینه و موسی کنند و در این بکساکت آرا
 بطفل و چه و ضرر و الم از آن طفل رسد و بجهت این اهل بنده بر و باشند در اهل و اهل
 بر ملوک مزبور است که اگر چه بجهت اهل و نس پادشاه سلسله نوزبان را بر سلطنت نیت
 نموده از جانب اهل ملک و خود عمود و شروط چند منع نموده و اهل مجمع دیوان حکمی در
 آن باب صادر نموده مرقوم شد که ملوک متفق فرزند پادشاه سابق را بر سلطنت

دعوت نمودیم به بن شرط که در کفایت تمام جمهور قانون نامه که ترتیب داده خواهد شد قبول
کند و از قرار آن قانون نامه بر طبق و دقیق امور سلطنت پرور از دستور که می بدین دستور که یکی
یقین پادشاه و مملکت و دیگری ترتیب قانون نامه از اهل مجمع دیوان باشد شرط سیم نیز
افزودند و آن شرط این بود که نشان و مقرری صحاب دیوان خاص یا رعیت باشد
و وزارت جنگ نشان عقل کرد و واپس از طریق پلین نیز تمام آنچه در حق بعضی از ایشان
این عمل را مقرر داشته و بایشان توبه داده بود و بعد از فوت هر یک از ایشان بر چه
مصلحتی بود معمول میشد و هر که را که سزاوار میدید به عطای منصب نشان و مقرری سرفراز
و مهابت میشد با کجی و توبه هم از قبول این شرط اظهار رزیه و گفت که سلطنت فرزند پادشاه
بمن منتقل میشود و به سبب وزارت خود استعفا نموده بودم که بحال امرای دیوان خاص سلطان جدید
فرستاده و بنا بر یک پادشاهی نشاند و لا اله الا الله پادشاه منور و شریف و مرموق و باج سلطنت میرساند
و فرمان و دستور العمل در مجاری امور مملکت و دولت صادر نمود و با اهل مملکت اعلام داشت که کون
مقتضی وقت این است که بفرموده دستور العمل اجداد خود که در مملکت مستند اول بود کفایت تمام
جمهور پرورانم و شادانی در شورش و محنت ملک جهت عموم مردم در رفتار پادشاه بر پیش اجداد خود
حاصل بود احکام مکتوبه امرای دیوان پادشاه یا پادشاه با امرای دیوان اظهار نامه مقتضی کمال خلق
مشت چه و قریب این امر به سبب عقل امور اهل مملکت و ثبات از ادب ایشان نمیکشت بعد از کسی که
استکار شد و پادشاه بر پیش اجداد خود سلطنت اقدام کرد و در نظر داشت که چنان رفتار نماید
که رجال دولت از طاعت خود و خدایان محبوبه و عزیز و عموما از دستگیرند باشد و در آن وقت
مجمع دیوان منحصر و بطایفه منور بود و منظور از آنست که اهل دیار و لایق جمیع مردم را

منصب وزارت دول خارج منسوب شد و امور منور که به پیشی شتار و دور مجلسی نمایان
رول و نکستان مجمع و در قرار امور برتری در مجاری تجارت که حکومت نمایند حاضر شود و از جانب
دولت فرانس امور مملکت منور و فصل دوم و دیوان را به وزارت جنگ منسوب نمود و بعد از چندی
میراث سالت را به منسوب میل سرفراز داشت منور که به چون خبر وزارت جنگ میراث سالت
بسیار شریف بهر طور ناچگون رسید از روی صداقت فرمود که میراث منور نشان بهر مصلحت
مستوره باشد در صورتیکه بحال وطن و دوستان انضباط امور مملکت در حق منور و فوج نمایند
و الا میراث سالت را به میراث سالت سلسله دیوان اگر که میوز و بعد از خدمت نمایند بکار این
اندیشه خواهد شد که کسی بهر سلسله دیوان برگزیده و بعد از چندی بهین و پیش از هر طور صورت و قریب
نمود و دیوان یکی از مجریان پادشاه که در تمام جهت از مملکت فرستاده و مرم خدمت است و بوده
و تمام و را به مملکت میبکشد که چه وزیر اعظم پادشاه بود و کل چندان رسوخ بکار پادشاه نمود که احکام
پادشاه تمام بواسطه او روز و حال دولت برسد و هر که با دستورات سلطنت مطیع و محضود او
بکلیت مقرر شد و از جهت رجال دولت نیز عموما پیش از پادشاه حاصل نموده و پادشاه بسبب رفتار
این شخص در نظر اهل فرانس خفیف گردید و علاوه بر این چون در مصاحبه اهل فرانستان چنانچه پیش از
رفت آنچه دیوانی که پلین از سایر ممالک بر مملکت فرستاد و در هنگام مصاحبه که منور نامی
و لایق را از فرانس ممنوع نموده و در فرانس ماند و بنی چند از جنسیت نیز اهل مملکت بسیار
آزاده خاطر و ملوک شسته ثبات آغاز کردند و باب ولایت مجیم هر چه اصرار و با انمودند که از فرانس
موضوع نشود مفید اتفاق بقضاء این سبب زیاد اهل مملکت که سکه آمده و همه بیان مردم
اقدام و نامه طایفه پلین بودند بدین بهانه مردم را غو امنی و منور و عموم خلق فرانس چون اینگونه

رفار ملک متقدرا از خاک کاکار که در آن دولت انجمن میباشند که ایشان بخوانند که این ولایت
از پیش موضع شود در این باشد که بتمام قافی کینه در آن اوقات اهل فرس بر دوشند
خوابان نوبان و طلب نامیون و پروان جمهوری و این سه فقه از اوضاع پادشاه خود بخوبی
این صد آمد که چاره در آن باب بگردد و نامی لشکر که چند سال درخت لوی بخت برای
نامیون پوسته در فتح و ظفر بودند از این اوضاع که بخت خفت این بود ملول شده چنین متور
داشتند که اگر اینطور از آنکه قوت کند بود و جمع شوند و معادل یکصد و پنجاه هزار نفر لشکر فرس که
در محارب سکو و سایر محاربات اسیر شدند و ملک متقدرا بر اذن رجوع با وطن خود
داده بودند در فرس منظر منت شدند و هنوز داغ بگیری در دل ایشان بود و مدبریت محبت
ایشان کردیم که بر این خیال بودند که لوی طین بر او از آنکه و اسلوب و سنگاه بر پائند و مد
سه سال بود که نامیون بخت و بدل اشغال داشت و به داخل ملک کافی مخارج او نبود و بعد
سختی بخت که در روز سکو که مودع اهل ملک گشت و در نظر داشت که اگر بخت مراد را بکند
و بر مزبور را از اوضاع ملک سخته محسوسی دارد چون او را اوضاع برایشان و بخوبی که بخت
و بر مزبور بر دوش دولت قرار گرفت و بایست داخل ملک فرس افزوده شود تا این اهل ملک
او شود و در آن اوان نیز مخارج کفایت و قوت عساکر ملک متقدرا در فرس دست داد و عساکر
مزبور را باقی که در ایام نامیون مطالبه میشد از فرس طلب کردند اهل ملک را از آن آگاهی حاصل
شد که اینطور نامیون با حیات قدر و بلندی مرتبه که همواره در حصول مخافت اهل فرس
اوقات مصروف میشد از دست داده بخت و خواری نیز افتاده و بایست سابق بخت
بشود و بخت نیز عموم قوتی بخوشش ^{میباشد} دعوی نمایند شده و فرس بخت شده و انداخته شده که

مجلس محاسن عراقی در بکر نشسته بر فقه و اسلوب و انقلاب شده فصل مهم در بیان نقص
توتب جنرال خوش از پادشاه جدید و بهستان شدن او با بزرگان جمهوری و مجمع مغربی
دولت نکستان در شریک و اندیشه نمودن بر مل موالات از کمال غنای مغرا و مراد و او با
نامیون و فراس نمودن نامیون از غریزه اله و رفتن وی بکشت و در کشش بشهر پاریس و سخن
شدن بر هزار عساکر و فرس نامیون در شهر قزاق و توقف وی در شهر پاریس و تعیین
وزیر و امده را احکام از آنجی و اندیشه نمودن پادشاه و رجال دولت وی و سنگاه از آن
جنرال خوش و بخت بختی و طین لشکر نوبان در شهر لوی و بهجت پادشاه
از شهر پاریس رسیدن اینطور نامیون با پاریس مودع که جنرال خوش که در او بکشت
در آن اوقات در شهر پاریس متوقف بود و از اشغال اوضاع شایسته آن زمان مراد ممکن نبود
که در آن انقلاب زدن و کارهای ایشان شده و وقوع فتن و عود و حرات و اعتساف
دولت بدون یکدیگر با امری از امور دیوان شود و تواند زندگانی نماید و از سر نشسته
سلطنت بفرمان که آنکه در آنجا نشسته او و در آن چشمه خورشید را نبرد و تا در آن صبح سالم
اوقات بسر برد و خواهر احوال و اسم در هم خود زندگی نماید و جنرال مزبور در آن ایام که
نامیون در صد و شصت بنیان قواعد جمهوری بود نامیون از بهر حجت امر او نمود و مخصوص در
اسلام بنیان در قزاقان که بکشاکش در جمهوری بوده اند و بعد از اسلام این طایفه جنرال
مزبور بر این شده که نامیون نیز از بعضی از سلطنت فرس خلع و ولیمدی مراد و مراد و اوضاع
سلطنت را بشیر دهد که خود تواند صدر اعظم آن شود و بهر جهت و کثرت فرس باین سبب
که بعضی فتنه که و آخر الامر بخت ملای و طین باقی از مخاطره بیرون برد و زمان و رود

ملوک متفق بر این خبر را که خوش در گنج بنود که بتدبیر پیر پیرش امر خود را چاره کنیز بعد از چندی
 خود را بپای رسیده این اندیشه افتاد که با دشمنان خود را با مل و خدمات خود را در نظر او ملاحظه که
 سازد با نیت که به جمع صحابه و یاران که اکابر و دانشوران را در آن قرار بود حاضر آمد ملاحظه نمود
 که چون اصحاب کبار جمهوری به هر یک داخل شدند علامات متعجب و سخاوته از سایر صحابه
 ایشان ظاهر گشت جنرال مزبور فرصت را فوت نکرد و بایشان اعلام داشت که کسی که
 مدتها در ارتداد اس کرده اگر چه از آن منصب معزول شود باز چنان منبت که از وجات
 احوال خلق کنونی بسیار در یافت کند و یکی از رجال دولت سلطان جدید در مقام طرداری
 که در مقام وقت مخصوص پادشاهی پادشاه جدید چنان نصاب کیفی حال چسبده که
 رجال جمهوری را استنادهای بی باکی که جنرال مزبور را معروف پادشاه نموده و او را طلب اینکه
 خود را وزیر اقل مملکت و رئیس نایب پادشاه بخت کرده که اگر خواهی امورات را پیشتر می حاصل آید
 بر روی بل اهل مملکت از دست نه چون اهل پادشاهی را طلبند هر چه آثار و علامات جمهوری
 در عهد سلطنت شمشیر پادشاه مل مردم بدین دولت دراز و باد خواهد بود و بدین گفتگو مختصرا
 بصورت پادشاه چنین دانست که شفق و جلاله پدید را مانند امام جمهوری به رتبه رتبه قرار
 و با فخر که عکاس خاص اهل تونس است بجای خود در تپ و دهنده موزع گوید که جنرال خوش
 را این عمل مقصود این بود که میخواست پادشاه را بر این مدار که اعتقاد و وثوق تمام بصحاب
 کبار جمهوری بهر سبب که غلبه شود مصلحت و ولتر با ایشان میان آورد و چون فردا کسی
 نمیوانست که رابط با این پادشاه و جمهوری شود بدین جهت مرجع شود و علو قدر باید و از
 اسرار امور دولت اطلاع حاصل نماید با کجای جنرال خوش تدبیر بر سر بسته وزارت متکلیف شد

و او امر و خواهی پادشاه از وصایا گشت و رجال دولت پادشاه بر خوش حسد بوده دیدند که اگر پادشاه
 او را بجمهوری را امر می دارد و با اصحاب جمهوری که در حقیقت قابل را در پادشاه چسبند شور
 و مصلحت کنند تا آنکه او را بپای و ضعیف العقل و بیخفت آزادی خواهند شد و اراست خود را از
 سلب خواهند نمود و شمار رجال دولت بل قابل اهل هر نایب دولت از او بپای و منفرد خواهند
 گشت بخت این بخت سول جنرال خوش در آن باب مقبول افتاد و جنرال مزبور تدبیری
 آنچنان که بکلیه این سبب چنین دهنه که او را بپای و مقطوع العاقل است و امر او را پیشتر
 حاصل شود و آن تدبیر این بود که او را خود شری بپای و مرفوم فرمود که تو شت شاد و بفر
 البصیلت کا ریت و در آن مکان منحصرا بخت لقب پادشاهی بپای و بخت بدنامی او و مسخر
 مردم میکرد و اکنون وقت تقاضای منبت که از خبره البو لایستی یکی دنیا روان شود و در آنجا
 مانند امر رفتار و اوضاع سلطنت را از خود خلق نمایند و سواد آن معروضه را پادشاه نموده بکلیه او
 نیز تدبیر و ن کردن بپای و از خبره البو لایستی که استقامت کند و چون امر را پادشاه در خصوص بخت چنان
 قوه غرضی بپای و است چنانچه بخت نخواهد شد و تدبیری خواهد گشت که احتمال امور
 مملکت در ضمن آن تصور شود لهذا اهل مملکت محتاج برای تدبیر و انان خواهند گشت و وجود من
 نشان از خواهد بود و لکن پادشاه از جوایز خود از قبول مطلب و انکار و در زنده و جنرال خوش
 طبعش که بکلیه او کمر بسته از شهر بلیاق شافت و در آنجا با دوستان قدیم خود که اصحاب
 کبار جمهوری بودند در خفا بنای مراوده نهاد و بکلیه بکاره آرائی افتاد و اصحاب جمهوری نیز
 از موافقت او خوشنود شدند و متفر شدند که غشای و فانت سلطنت بپای و است و چنان
 اعمال نوبان را کوشش در خاص و عام از لشکر و عیت نمایند و ایشان را از سلطنت بپای و

و پست و ششم ماه خرداد می که دادند و بود و حضرت امیر الطور با قزاقان حاضر خود سوار گشتی جنگی خود
که اسم آن چاقچه مذکور شد فلانیز بود با هشت گشتی کوچک از فوره اندرون کرد و ونای
لشکر او که در نظر داشت که بواسطه این جمعیت مخالفین با متوق ساجد و قرب بهر نفر
بودند و همسیر و پلویان که و نام بولین بود برین علت که مقصود پلویان مخفی دار داشت
صیاف عظیم بر پا نمود و در آن مجلس متغیان و مطربان خوش نواز و قاصدان زهره لغا
نرین و او محفل را سنگ بست از وجود با هر ویان خوش سرشت نمود بعد از آن مجلس
معانی علی الفطحه مجموع حسب منصبان را که در مجلس بودند دعوت نمودند که سوار گشتی شوند
و نامی گشتی نشسته و در آن شد و مورخ گوید در عرض راه در میان پلویان دوبار از خطر بگذشت
یافت یکی گشتی جنگی و فرس که او را اسم آن گشت بود و در اول گشتی پلویان بر خورد
امیر الطور را فرمود که قزاقان با و ط گشتی پنهان شوند بزرگ گشتی جنگی فرس چنان داشت
که این گشتی فوره از دست و بجای دیگر میروند و نه انت که پلویانست و فرامیاید با هر یک
فلانیز بواسطه سابقه آشنائی قار فی عمل آورد و گذشت و دویم زمانیکه وکل دولت انگلیس از
شهر لغا از بخیره الله و از آنجا تعاقب امیر الطور را پلویان گشتی نشسته و آن کردید که وکل
مزبور در میان پلویان می رسید و در بنود گشتیم زخمی باورساند لکن چاقچه ذکر شد و می رسید
که پلویان از دور با پر و ن رفته بود و مجله در روز اول ماه مزاج که نم دلو بود و حضرت امیر الطور را
فرمود که عکالت دولت امیر الطور می را که با فخره رنگ بود و لشکر و رعیت و ارباب مناصب
اهل مملکت بجای خود نصب میکردند آشکارا نمودند و از بند رکنیت که چندان مسافتی
بشهر ریخت که یکی از شهرهای فرس است مذکور و بخشی فرستند و حکام مزبور آن مکان بود

که پلویان از شهر شهابه آنجا مراجعت کرد و در آن مکان پای بجاک خوش نهاد و آن مملکت
و سبع را پس تصرف کرد و درین زمان که آن گشتی نشسته بخیره الله بودند با حکام حضرت
امیر الطور بعضی خروج گشتی بدون اینکه مدینه و اندیشه بخاطر راه دهد و مخوف و شکسته
احوال شود با آن هزار نفر داخل آن مملکت و سبع را شویب شد که او را نه ماه قبل از آن در
با مناصب اگر از آنجا افواج نموده و وارث با استخفاف سلطنت را برادر یک پادشاهی
مستقل گشتند امیر الطور بغیر می فرمود و همتی بلند که هواره با او بود راه شهر پارس پیش
گرفت و از شهر شهابه و بلوک که یک گشت مردم از ملاحظه و تحیر می شدند و نمیدانستند
که پست گشتی بیاید یا بگوشی که با و اعداد نمایند یا ضرر رسانند و از عاید در عرض راه صدای
امیر الطور را مازنده با و دوش پائیده بلند گشت و بزرگان مملکت به استقبال از میگردیدند
و نه مانع از عبور و مرور او نمیدادند حضرت امیر الطور چون عجل در رفتن شهر پارس داشت و چون
محققی که داشت در عقب گذاشته خود ابرعت تمام بجای مقصد مملکت می شتافت
مورخ گوید چون امیر الطور بشهر دوفین که مدعیان شهرت با فخر بود نزدیک شد
روستایان اکثر بنین مبارک قدم او بشانست و می نمودند و بزرگان و علما و نصحا
و مبشرین نمودند و بانی شرفاب نهادند و از آنجا نیز گشتی سید که سبب وجود
ایشان فتح و تصرف و اقبال و ادب بجای پلویان ظاهر گشت و توضیح اینحال الیکر مثل
سالت که وزیر جنگ دولت فرس بود چند فوج از افواج فرس تعیین نموده بود که در آن مکان
خود حرکت کرده مابین شهر یغان و شهر خمریرا که در معبر امیر الطور واقع بود مسدود نمایند
و مکرش مزبور پنهان نمود که افواج مذکور را به نیچیت مامور آن مکان نمودم که بر وی رای

نیز در روز اول غارت فرستاده باشم و او در آن اوان کشته بود که باید سمرجات
و معابر امنست و مانود که اگر کار با داده نشود آتش جنگ و غوغا در فرانس فرود
خواهد گشت این عمل مثل سالت اگر چه از راه غیر خواهی دولت فرانس بود لکن در اظهار
پنهان جلوه کرانکه او لشکر را عدا جمل جورا می پلور فرستاده که قوت کار او شوند
الحاصل در پانزدهم حوت جوق به هم می آمد که فرانس به برداری کولون بل پاریس
قرائن وارد شدند و ناپلیون بجای معسکر مزبور رسید و لشکر از وصول او مطلع
شده صف حرب را راسخند امپراطور چون این حال را مشاهده نمود لشکر قلیل خود را
در مکانی قرار داد و شبانه یک صف مخالف مشتاف و فریاد برآورد که هر یک از
شمارا داده دارید که امپراطور خود را بهلاکت رسانید کنون وقتت که می خواهی خود را
بجا آوردی افراد لشکر فرانس از استماع این سخن و دیدن امپراطور خود که سالیان
در از در رکاب او عادت سبقت و شجاعت نموده بودند گفتند از دست افتاده
یکدیگر را محبت شدند و او را امپراطور زنده یا در آوردند در این اثناء کولون بل پاریس
شهر مزبور را بدو فتح رسید چون نزدیک امپراطور آمد پدتی که علامت ظفیان و
ما فرمائی بود او را بطرف ناپلیون شتافت نمود و بعد نادم شده با شکر سرنگ که از
شش نمای امپراطور ناپلیون و او در جوف بل سربازان پنهان داشت بیرون
آورده سربازان تقسیم نمود و هر یک بجای خود نصب کردند و این دو لشکر با نهایت
شغ و سرور یکدیگر محقق شدند معارف این احوال بر مثل و نیز که سربداران
کولون بل پاریس را بدو وارد کردید چون حال را بدین احوال مشاهده کرد بعد از آنکه کولون بل

و افواج او از میان ایشان بیرون رفت و جنرال مرچند را که در شهر قرائن پاریس
بود دستخلفی انجام چو بس کرده شهر را تسلیم حضرت امپراطور نمودند در آن وقت
ناپلیون سه هزار نفر لشکر و چند عراده توپ و قلی آذوقه مالک بود و قدری قورخانه
و ادوات حرب نیز بهر رسانید و با مردم سپار بلا ایت رفتار فرموده جنرال مرچند را
نیز بدون اذیت مرض کرد که بهر جا خواهد رود دفعه اولی که خبر خروج امپراطور شهر پاریس
رسید تجار بل شهر از وشت ایشان زیاد تر گردید و در عت مانور و امیر آفرین
بیشتر پنهان می ماند و این شهر نیز از شتاف و از کارکن دولت بزرگان
شهر پاریس اکثری بابت داری پادشاه خود می نمودند و سفرای دول فرانستان که متوقف
پاریس بودند نیز ایشان را غوغا نمودند که ملوک متفق بسیار زود امارت را خواهند رسانید
و افواج و طلب از شهر گرد آورده و اعلام ناهنجار طمان و دولت اهل مملکت صادر
و بایشان اظهار کردند که اگر پادشاه شما لو ب سپید هم باشد در ایت و نعت و نعت
میکنند و ایند و اگر ناپلیون را استقلال بهر سید باز در حجت و مرامت و حسانت و جنگ و شتاف
شدن بخواهید یکشت روزی یکی از خواص امان فرانس در عمارت شاهی لویس عرض نمود
که اگر شما انقدر در اکتی و صمت نزارید که ناپلیون محاکم کنید و در آن که فرزان و پوه
زمانی که شوهران ایشان را ناپلیون بکشتن داده طلب فرمائید ناپلیون را منع از ورود پاریس کنید
و مثل سالت چنانچه در کور شد اصرار می نمود که هر چه لشکر و صاحب منصب که نصف جواب
میکنند و از خدمت مرض نموده بهر طلب کرده برقرار نمایند و احکام صادر نمایند که
مجمع شوند انسی دولت چنان تصور نمودند که از راه جنات و بدخواهی میگویند بخت

اور از وزارت جنگ معزول کرده بکوک راه بجای او برقرار نموده و محکمی در شهر بمان
که یکی از شهرهای فرس و پانچت و دو لایت مرنی و ستن میباشد رقیب او و از هر طرف
شکر با مکان مجتمع هستند موزج کوچه سوز کوب طالع و جنگ بسیار بود بان بامره
رو با خط طره و بعضی صفت و بعضی شافیه بود و سپاهیکه در شمال فرس جمع شده
بوده منظور صاحبان ایشان بود که سپاه را برداشته با بر طوطی شوند منظور صاحب
منصبان برنامی آن لشکر معلوم شده اراده کرده که این را از فرقه مقبض نمایند صاحب
منصبان برجهت تمام فرار جنبه بار کرده لشکر نیز متفرق شده و مرسل آلتیه لشکری
فرارهم آورد و ایشان چنان اعلام نمود که در شهر پارس اعشش حاصل شده و با کجا با
رفت و هنگامه و آشوب و فرشتید و مرسل نیز بر مظلومین بود که با این بهانه لشکر را
بشهر پارس برد و پادشاه و من تبع او را که فرقه محبوس کند در عرض راه مرسل را نیز ایشان
و چهار شده ایشان را از فرشتن شهر پارس باز داشت و اتفاق نهادن و منظور صاحب
منصبان از امر مرسل نیز بود و باقی نموده ایشان را نیز حقوق حاجت و مرسل المند را محبوس نموده
بشهر پارس و خستاده و موزج کوچه پادشاه مرسل نیز بود و افضل سربانید سارین بوات نمیکردند
که پرامون غنیه و فساد کردند چون پادشاه را آنقدر وقت نفس نبود که در آن مقام مراب
صلوحت خود را بدو مظهر سازد و کسب او کفایت نمود و این اوقات کار پالمیور از روز بروز ترقی
حاصل میشد و امنی در عبور از شهر داشت تا بشهر لایان رسید و در خارج شهر نزول فرمود
شاهزاده مانسور و امیر آلین و مرسل مقداد که بکوک است شهر نیز بود و هر چه سعی کرد
که لشکر را نگاهداری کنند و اهل شهر را در محاصره داری پادشاه و فرس ثابت قدم سازد و ابواب

قلعه را بسته پالمون را از دخول بشهر مانع میشد چاره نپذیرفتند و بی اختیار از لشکر عقب
اخذ بشهر آورد و امیر اطوره مانده با و بکوک است مرسل مقداد و شاهزاده مانسور و امیر آلین با
شده و و بغیر از نهادن و اهل شهر اراده کرده که از جهت احترام قراول اتفاق ایشان فرشته
شاهزاده مانسور قبول نموده که بکوک سوار در افق و نشان و حامل را و سوار نیز بود از راه از
خود دولت پادشاه و سخن شناسی او بلسله نوزبان اتفاق اوروان شده که او را بسلامت
بنزل رساند محلا حضرت امیر اطوره با همف نیز از نفر در شهر لایان که با کجی قتل قدیم فرس بود
نوقت فرمود که لشکر خود را از کشتن و دستار نموده و کرم دارد و تعیین نمایی است
کند و در باب منصب شش شخص نامه و احکام صادر فرمود که کثیر نیز بعد الحانه دولت باشد
و جنرال خوش را بوزارت احد اس منصب ساخت و دیوانت را وزیر جنگ نمود و نوبت
مناوی با طراف و جوب و خستاده و از بکوک خود مجموع اهل فرس را بکوک فرستاد و احکام
پی ای بی در باب نظم ملک صادر نمود و تغییر و تبدل بسیار در امور است و او اول حکم فرمود که
چه تغییر و تبدل در ایام منصب امیر اطوره و عد الحانه و محله انصاف واقع شده بکلی برداشته
و منسوخ شود و دوم تمام صاحبان و غیره آنکه از شهر و کین وطن بودند در ایام منصب امیر اطوره
از سایر ولایات بعین آمده و پادشاه و فرس در نظام ایشان را حسب منصب نموده بود و بکلی
معزول باشند تیم حکم فرمود که تمام ایشان و علامت است ثبوت و بدین معینه و باقی
سفید و سایر نشان و علامات پادشاهی بلسله نوزبان باطل گردد و در عوض آن گوی سوار
و سایر علامات پالمونی جوید است و فرمایش چهارم آنکه اموال نوزبان ضبط دولت امیر اطوره
باشد و اموال سایر معاوین و من که بکوک پادشاه و فرس ایشان بقولین شده بود ضبط نمایند

پنجم شرافت و امیری قدیم مغول کرده و القاب بنود الی ترک شود و در جانشان مناجات
و لایقی برقرار کرد و ششم مجموع سز و کین و طعن را که در عنایت پهلون بفرس حجت کرد
بود و باغراج از وطن مامور شده که با یکدیگر قبل از رفتن پهلون بجزیره الهیه ایشان را از آن
رحبت داده شده بود و اموال این اشخاص را بنسبت نمودند و به مقیم یکدیگر خروج مایه پهلون
دو باره برقرار نمودند و از نایب الملک و اراضی خالصات که از املاک گشت پوشت بود
بر مغزی سابق ایشان افزوده نمود ششم یکبار از مهاجرت و طعن که با یکدیگر صلاح عوب در
مخالفت اهل ملک برداشته بودند و ایشان را پادشاه و فرس بجمع شرافت برده و کار که در
دولت نموده بودند که بر ترقی و حق مقام پروراند یکبار پهلون اهل محض بر پهلون غنی لغت
اهل ملک که نتایج برایشان گشوده مغول شوند و در عین زمانه سابق مجبور به برقرار
شوند و پهنات قرار دهند که در آن پهنات هر که را بهر کار صلاح دهند شجب کنند که
از باب مناصب و خرد و با شرف امور ملک بر معای عموم مردم بگذرانند امور پروراند
و ازین قرار و خرد در نظر داشت یکی اینکه هر نوع تغییر و تبدل در امورات دولت حقا کنند
باعث اهل آن مجمع واقع شود و و تم آنکه بخواست عوم و فرزند خود را بصواب و بد عوم
اهل ملک نتایج بر سر گذارد که عوم او را پهلون بر سر شود و فرزند او لقب پادشاه معوم قدیم
و نایب سلطنت بر سرند بعد از اینکه حضرت پهلون این احکام را از شرفان مرقوم داشت
و خاری در سلطنت فرمود از آنجا حرکت نموده با طینان و کارام نام بطرف شهر پارس
روان گردید و چنان از ولایات عبور میکرد که کوپا پادشاهیت که از امور و حجت سستی
بهر ساندیده بخوابد چندی ازضا حجت مردم که راه جوید نه بیکه خواهد افسر سروری از پادشاه

فرستاده اند و اوقات در حلقه که شاه گاه سوار کاسک و گاهی بر سب سوار میشده و شجاعت
و گاهی چند نفر از نیر و داران ملک که پهلون اعناء بسیار با ایشان داشت همراه او بودند و چون از
شهر و دوات عرض راه که از عبور و مرور سپاه ملوک متفق خواب و میمند شده بود و یکدست
مردم از دین پهلون را خود که مغز و بد و غنفت و جلال و خراول در میان ایشان بود و از ایشان
در نهایت اشاف ضرر و خسارتشان را تحقیق میفرمود و وعده و نوبه در جرایب شکستهای ایشان
میگذاشت بسیار خوشوقت میشدند حضرت پهلون بدین روش رعیت را بپای نرسید
میکرد و لویت چه هم بخیل تمام و شورش بر سرش که را بکلوت طلب فرموده بعد از اطمینان از اعتدال
او امر نمود که لشکر بی برداشته از زمین ویسا پهلون دست برداشته شود و فرمان داد که لشکر که
در شهر پهلون مجمع بودند با پهلون بجنگ اقدام نمایند بر سرش که چون میخواست که از
حضور پادشاه مرتضی شود و بجهت خود پروراند و معروض داشت که شجب است که پهلون را مانند
سبع بقانون و نمکشان بقتضی آتی که کرده و بجنور پادشاه حاضر سازم باین عقیده بر سرش که از
شهر پارس حرکت نموده بشهر لویت شاف و در آنجا حکمی از پهلون باور رسید که بشکر خفا از طریق
شود و بر سرش که قبل از رسیدن این حکم از مجموع لشکر و صاحبان استمرج حاصل نموده و دانسته بود
که ایشان با لاتفاق در تحت لوای حضرت پهلون جمع خواهند شد و مطلقا بیک اقدام نکنند
نمودند و بر سرش که از ارضه نفس از لاف و کرافت و تعهداتی که پادشاه نموده بود در گذشت
و بدون درنگ بشکر حضرت پهلون شافت و یکی از صاحبان نظام از صفین انکار نموده
شمیر خود را در شمس نیای بر سرش که از آنجا که شمشیری که از آنست شمسین و از آنست
استغفا نمودن بر آراشت که آدمی عهد و شرط خود را بشکند با شکست بر سرش که از بعضی و در و در حضرت

امپراطور به نهایت فرح و سرور در آن خوشبختی و زیاده الهام را شگفت فرمود و می افشاید که مثل
 بجای داشت ششش امپراطور که در بدو و بجمع و کلای رعیت حاضر شده اهل انجمن و اراطین
 از خدمت خود دادند و پادشاه از آنجا بدین سپاه چو یک شهر که پست و خجرا نیز بود رفت
 و ایشان با نهایت ارادت شرفیاب حضور پادشاه شده از خدمت خود او را و لکم نمودند
 و از آنجا بلا حذر شهر را در لشکر نظام شگفت اگر چه ایشان احترام کلاه از سر خود برداشته کلن
 سخن و توصیف از او نمودند و بعد بهار است شاهی روان گردید و بهر اعیان و اشراف و اهل
 و صاحبان و معزبان در کاها احضار کرده شور و مصطفی نمود که چه باید کرد از حصار جدا
 که کنون لشکر غویا طالب با پیون میباشند و در حقیقت لای اوج جمع شده اند و از رعیت از اعداد
 ظاهر نیست در این صورت جنگ با پیون مقرون مصلحت نیست بعد از مباحثه پادشاه برین
 که از پاریس پرون رود در این احوال لشکر حضرت امپراطور و لشکر پادشاه سرداری مثل مقصد
 آمدند که سرفروش که از اخلاص کشیان پادشاه بود مقابل یکدیگر رسیدند و مثل عز و زوداد و اوت موسیقی را طبلان
 افواج و تابان بنوازش آورده و غنچه کشیدند که حضرت امپراطور به یک خود از شرف و فن بیخود
 آید و جنگ آغاز کند و نگاهبای کات موسیقی در نوایش و مردان بجای حفظ غوغا و شورش بودند
 تا که پیوسته کسان چند بکوش و ایران رسید و کاسه سر کشیده از دور نمایان شده که چهار سرباز
 بسته و چند نفر قزاق حاضر امپراطور از آنجا قب آن روان میباشند و چنان بیخود که بعضی از
 نظاره آن منجر است چون کاسه بصوف نزدیک رسید دیدند که حضرت امپراطور از کاسه
 پرون است و داخل صفوف گردید و هر امان و نیز بشکر طعنی شده سواران و پادگان بعضی طاق
 امپراطور خود از اسب خصوصیت پیاده و در رخ بر جاک مدت ننهادند و نظار بکمان از نیزه متغیر

و مات آمدند و بی اختیار بنا بقانون آواز امپراطور مانده بود و در شش پانصد و یکم روز مردان
 و صاحبان و جد و سرور نموده بر پشت پی بوس امپراطور فاش شده و احترام از او بعل آوردند
 و آلات موسیقی افواج را بر سر مقدم امپراطور بنواستند مثل مقدار چند صوت احوال
 چنین دید و فرمود و فطی الشکر خود که در حال شهر داشت طعنی کردید و پادشاه طبع صریح بود که
 با جلال خود از پاریس فراموش و بشیر زن رفت و از او داشت که چند روز در شهر توقف شود
 و مثل مایه معروض داشت که مستحقین شهر مشغول فتنه میباشند و از دیکت که قصد شامانوده
 شمارا مقید و مجوس سازند و اصرار نمود که زود است از این مکان بر خیزد و از گردید پادشاه
 از آنجا نیز فراموشه بشیر کشید که بی از شرای در بکمان و لایت نذر داشت روان شد و از آنجا
 بشیر رفت که یکی از بلاد وسط مملکت نذر داشت و متصل بجبهه و در شش شگفت و در شهر
 مزبور توقف فرمود و مثل مقدار در عدد و مملکت در شش از پادشاه حضرت حاصل نموده که بطن اصلی
 خود را بخت کند و پادشاه معروض داشت که اگر املکت خود خارج شود از زمره مهاجرین و تن
 محسوب خواهد شد و ملک و مال من ضبط دیوان میگرد و بدین واسطه از دولت و اوضاع
 بری و عری میشود و نامی افواج پادشاهی نیز در عدد و مملکت هر چه عظم رکاب و بود و مشغول گردید
 و در عرض راه از سواران محقق امپراطور بسیار نفر و حارث جان و مال ایشان رسید حضرت
 امپراطور حوالی منسوب داخل شهر پاریس گشت و در عمارت خود قرار داشت و توج کوبه از عام
 خلق کجی بود که در امپراطور و از بلند فرمود که ای دوستان من بسیار از شش شامین سپه
 انجمن که از تپه ای عمارت بغیر از شریف فرما بود اجدان یا را الهامی او را بر دست گرفت و مثل
 او طاقی نمودند فضل بینه هم در بان جبهه و جبهه اهل مملکت در باب مثل توبه بان و ناصر مقصد

از سلاطین فرنگستان نامه نوشته اظهار نمود که اگر بایل برین باشند که با او مصالحه کنند
 هر چه بایکدی با پادشاه فرانس عقد مصالحه صورت پذیرد گشت من نیز او را متقبل میباشم و
 جواب را سلاطین فرنگستان فرستادند چه تا رسیدن مرا سلاطین بایون ملک
 منفعت قرار تمام کار بایون را بایکدی کرده بودند تفصیل این محل آنکه چون بایون
 از جزیره آفریقا^{۱۲} شده تا از زمان مجمع سفرای دول فرنگستان در شهر ثابت قرار او
 مملکت فرنگستان منفعت و منفرد شده بودند چون صیت خروج بایون کو شده بود
 منفعت گشت در ساعت بفرای خود اعلام داشتند که در آن باب بند سپری کنند
 و میل انکیزند و رای زنند و گفتگوی خود را قطع و فصل نمایند که من بعد ملک منفعت عظیم
 چه و تیر کدام است در روز دوازدهم ماه رجب که سیم حوت بود جزو حوت افزای
 ورود بایون را بفرانس بگردانند و زراعت را در دولت مزبور بفرانسیس و احکام ملک
 منفعت نیز بایشان رسید فردای از روز مجمع شورا است که ملک مشغول گشتند با انفر
 اقرار نامه بدین طریق مرقوم نموده در ممالک خشر ساعدند که بایون بموجب مصالحه که
 در شهر پاریس امضا یافت با نهایت در جزیره آلبه ممکن شود و بخلاف عهود
 مزبور از جزیره آلبه بیرون آمد و نقض عهد از او صادر گشت و مصالحه که حفظ سلامتی و
 او در آن بود بجای گشت و باین عزم مجده بفرانس شتافت که نقش و انقلاب
 بدان صحنه اندازد و اکنون شهر پاریس روان گردید و خلاف قانونی مرتکب شد
 که تمامی اهل فرنگ نمودار گردید که با بایون نه مصالحه میتوان کرد و نه بعد امت قبول
 و عهد و شرط او اعتماد نمیداد علی بن ابی طالب دول فرنگستان منفعت و منفعت بایون

عهد و دشمن امنیت و فراغت تمام روی زمین چنانچه و سزاوارست که عوم منق
 مجمع شده اشقام از و گشتند و ملک مزبور متفق شده اند که عهود مصالحه که در شهر پاریس
 منعقد گشته و قرار سلطنت فرانس که در سیاه ماه می^{۱۳} گشته عیوی معنی شده مجری و
 برقرار دارند و بایون را اخرج کنند و لویش بچند هم را با و رکن پادشاهی نشانند و
 قدر در قوه دارند کسی و کوشش نمایند که امنیت و آرام فرنگستان بطوری قرار یابد
 که در ارکان آن مطلقا حلقی یافت نشود و بسبب از شیوع اقرار نامه ملک منفعت دولت
 علیه انگلیس و متساوی و روس دوستی خود را بایکدی گردیده و چند فصل
 در عهد و پیمان خود قرار دادند اول آنکه مصالحه که در شهر پاریس نموده اند و بدان
 سبب امپراطور از سلطنت ملوب الاختیار و از مملکت اخرج شد کافی السابق
 منفعت باشد و سعی کنند که بایون را داخله در امر پادشاهی نماید و بموجب اقرار نامه
 ملک که سزا از شهر من نوشته و بایون را از ملت عیوی خارج دانسته اند ثابت
 قدم و زنند و در اثبات این مطلب مبالغه نمایند **فصل دوم** آنکه هر یک از دول ملوک
 یکصد و پنجاه هزار نفر سوار و پیاده و توپخانه و سواره همیشه در
 میدان جنگ بایون حاضر و موجود سازند فصل سیم آنکه هیچیک از این چهار دولت
 قوی مکن دست از عدال بر ندارند که برضای یکدیگر و جنگ را موقوف نکنند تا او را
 بجای متماصل نمایند و اطمینان از شته او بفرسانند که پس از این ضرر و خسارت او
 بمالک فرنگستان رسد و در فصل پنجم شده اند که مجموع قزالت کوچک را
 نیز دعوت کنند که در این امر شرکت و بهم باشند و در فصل ششم فید شد

که پادشاه فرسین را بخدمت باید درین کار و عهد با خود متفق نمود و در ضمن شش ستره ماند
که اگر دولت انگلیس بکشد و بخواهد هزار نفر بتواند تمام و محال در میدان جنگ حاضر آرد
پایه را از قرار قریبیت تومان رایج انگلستان که چهل باج بگوید و سواره را قری
سی تومان که شصت باج بگوید و هر سال وجه نقد بدهد و از سایر دول پیاده
و سواره موجود نمایند و این عهد نامه در پای تخت مندرج می شود و نوشته شده
در دستخط مناد و یکدیگر سپردند و آوای الجلال و القبال از همه فرنگستان بلند
شد و ملوک متفقند و کر و و یازده هزار نفر قرار بقصدی که هر قوم میکردند تعیین
نمودند که با تدارک و وسیع با محتاج مملکت فرسین داخل شوند و بقیع و قیغ ناپلئون
پردازند دولت مناسبه هزار نفر و دولت روس دو سیر و پنجاه هزار نفر و دولت
پروش دو سیر و سی و شش هزار و سایر ولایات جرمن یکصد و پنجاه هزار و آل
چالند پنجاه هزار نفر شکر متعهد شدند که بیک ناپلئون اقدام و رزند مونیخ کو بیاید قبل
از شش و مصلح لازم است که محقری از احوال مرشل مورات برشته بان
کشم از آن روز که در مجمع شورای دول فرنگستان گردند وزیر دول خارجه دولت بون
بدان طریق که مذکور شد در باب مملکت بپیل گفتگو نمود و مرشل مورات متوهم شد
که مخطور ملوک متفق خلع نمودن او را تسلط بپیل است لهذا مقیم گشت که قبل از آنکه کو
مخطورشان را معمولداند چاره انگیرد از آن روز بنای مراد و بانا بپلئون نهاد و قبل از حرکت
ناپلئون از خبر ره آید چون مطلع از تدارک ناپلئون بود حرکت نمود و صبر نکرد که ناپلئون برسد
جنگ شود تا او با عداد بر خیزد پنجاه هزار نفر جمع اوری نمود بدون اینکه کسی از مخطور خویش

آگاه گشت از پیشرفت گفت کرد و روم قدیم را متصرف گشت خلیفه اعظم و سایر کارکنان
آن مملکت با شکر مکن که در آن ولایت بودند تا بمقاومت نیاورده و فرار کردند مرشل
مورات بعد از آنکه روم قدیم را مالک گشت اعلام نامه نوشته بولایات ایتالیا فرستاد
و اهل آنجا را دعوت نمود که سلاح حرب بردارند و مملکت خود را از وجود دشمن بپای سازند
و ازین اعلام نامه چنان مغموم گردید که مخطور مرشل مزبور این بوده که ایتالیا و روم را
بکی گشت و خود را و رکن سلطنت آنجا که متفرق صره بوده است قرار یابد و اعلام نامه بپیل
چپندان تاثیر قبول با مالی ایتالیا نمود و باین مرشل مورات نسبت شمال مملکت گشت
کرده و خدایا بی چینی را که یکی از سر واداران بزرگ بنا بود شکت عظیم داد و بلوک بپیل
و فلان رشت را که از بلوکات امیر نشین ایتالیا است مالک گشت مونیخ کو بیاید که اگر آن
روش مرشل مزبور از آنجا بولایت لایپزید می رفت می توانست از آنجا بپلئون که در
آن اوان بر سر بر پادشاهی قرار گرفته بود مراد و بهرساند و بهر پادشاهی او کاری از او نشا
شود و چندین هزار نفر از سپاه خود بخوارش بازده بپیلون محفل بود که مسبک را وطن شود
و کارش را قوی حاصل کرد چون دول نهادید که افشاش در مملکت او بدید و خواست
خوارشند که با مورات معا کت و ولایت بپیل را بانضمام ولایت موسوم بپیل
سی با و تقوین نماید و دولت انگلیس نیز درین باب اشارت نموده بودند که دولت متسا با مرشل
مورات معا کت کند و بداند که مدت و زمان معا کت بقدریکه جز یکسان ملوک متفق برسد و دل
خوار بافت مرشل مورات خلیفه دولت متسا در باب صلح پذیرفت و تا یک مدت دولت
انگلیس را فراموش نمود و در مقصود خویش مبالغه تمام بعمل آورد که باید ایتالیا حاکم مملکتی

میدار که نشود و از آنکه موضوع کرده بعد از آنکه دولت منارضا که با یکو شکست بفرستد که
افاد و جنگ را با مثل مورات است که راست و چپ تمام شکست با دلاکت ایلان و آن
منود و دولت انگلیس نیز است در بالنگرین که در که بنیخ و لایت پیل و نه و کار را در پیشکش
کنند موی که یکت و ناساز کار بجای چنان دامن که مثل مورات کرده که با وجود
آن استعدا چون بکار رود خانه پورسید و خواست عبور کند سابقا که مناسبت بود
را مضبوط و مستحکم نموده بودند و مانع از عبور او کرده مثل منور با یک حالت
منظورات خود را موقوف داشته طری که در آن شکستی میخیزد و غیره داد و کار نشد
که ابواب مصاحبه با دولت منارضا که از آنکس فرجست کرده و ولایات که متصرف شده
بود گذشت و لشکر منارضا از مرز حبس و جری که دیده از پیش رود و بین و بسا عرصه را و شک
کرده که در حوالی شهر تالین می توانا جا کرد و دیگر در مقابل السباده جنگ اقدام کند و در آن
مکان دور و جنگ مبارزت کرد و عاقبت کار جنگ بجای رسید که توپهای جلورادر
عقب سپاه خود قرار داد که اگر لشکر او فرار کند توپها را با ساچمه پر کرده با ایشان اندازد
انجی سپاه رساند و مردانکی در جنگ از دبطور رسید با وجود این اهتمام چاره پذیرش
لشکر تاب مقاومت نیاورده نهایت رفته و تمامی عراده و توپ و ادوات خوب و خوب
اشد که همراه داشت تمام است و شش افاد و مثل منور با سپاه شکست یافته از جبال صعب
المساک بفرزوه رو به نیت نهاد و اگر از سپاه او از بی راه و کمی آذوقه در وقت کریز
میرضی لغت آمد مثل مورات هر جا چیل تمام راه و با چهار نفر سوار نیزه دار خود را به پیش پیل
رسانید و ولیده موی و پربان احوال داخل عمارت شده و نزد قوم خود که همیشه و ناپلین

بود رفت و سخن اول او این بود که ای خاتون من از خداوند مرگ در خواستم و رسول من بدید
قبول منبوست و بعضی فقرات دیگر نیز زبان را ند و در آن حال نیز رسید که جانات
جنگی انگلیس با لشکر خیزد پیل داخل شده اراده دارند که بیرون آمده و تخیل پیل بر دارند
از این خبر اغتشاش تمام ولایت دست داده مثل مورات تشویش نمود که اگر در آنجا
گند اسیر و دستگیر خواهد شد در ساعت موی سر خود را که بسیار بلند بود بریده
و تبدیل لباس نموده با قوم خود و داغ بجای آورد و کشتی کوچکی نشسته خود را میندکشت که چند
روز پیش اسیر اطور ناپلین از جزیره آلبه به آنجا نزول فرموده بود رسانید و قوم او نیز از خوف
ایکه جاسوس و ابوابش شهر سوختن می نمایند بجای مثل منور بر بدن درنگ از شهر پران
رفت و کشتی جنگی که در بندر پیل بود نشسته رفت بجای آنکه چارسی خبر و در مورات را به پیل
ناپلین رسانید و ناپلین بجای مثل خاوا و نوشت که مگر بعد از رفتن ناپلین بجزیره آلبه
با پیل فرس و مثل مواعدی دست داده که با مثل منور بجای داخل فرست شود و در خصوص
بسیار اور امور و ملامت نمود چه در ایام سلف جانات از بسیار ظلمت مورات
معروض داشت که بعد از این چنان ملامت بطور خواهم رسانید که غایب نقیض است پس پیل آید
حضرت اسیر اطور فرمود که در بد و امر فانی امر من از پیشش که او بر خلاف رای من حرکت نمود
و بجای من اقدام و نیزه دار من دوری جست کونی که بی تدارک و بی تمهید مقدمه خبره
سری نموده و با دولت منارضا جنگ آغاز کرد و کال کار را میندکشد و پیل را از دست داد و خواهد
بین نزدیک شود و نزدیک او درین رفته نیز مثل الاوضاع و پربان خواهد کرد و بالاخره هر چه
مثل منور سعی کرد که شاید از آن عامل سازد و با پس رود و بجهت اسیر اطور نقیب جوید

مقدور شد امپراطور فرمود که باید حال گوشه گیری اختیار کند و در حوالی بولان مکانی معتدل
 نمود که در آنجا توقف نماید و باید که پاپیون با ملک متفق صلح و جنگ را قبول نماید و از جنگ
 کند و بکمان و بکمرز و فضل و دوازدهم در بیان تهیه و مذاکره جنگ و شرح احوال مکان
 گرفتن عساکر متفق و تعیین عدد لشکر خصم و سپاه پاپیون و عدم جرات پاپیون در گرفتن
 لشکر عید از ملک و قراول خاصه از ایشان و انکار اهل ملک فرانس از خدمت و حفاظت
 بعضی از ولایات فرانس و طرح سپاه کشی پاپیون و تسلیم نمودن شهر پاریس و انقباض
 معابر و تنویر و شهرهای فریب پاریس و قبول نمودن سرداران لشکر که در زیر لوای
 و امپراطور پاپیون بجای افتد کم کنند و افتتاح جنگ امپراطور پاپیون با دو کوفتین
 و سایر که از شاست آن زمان مورخ گوید او فایده پاپیون در شهر پاریس مشغول استوار امور
 شاستی که در یازده ماه عینت او تغییر یافته بود که در ملک متفق مذاکرات زیاده ار نه
 که عقل از تصور آن حیران بود میدید که جنگ را با حضرت امپراطور از سر گرفته برای انجام دهد
 ایشان خازن دولت انگلیس یکصد و سی و دو کور با جافلو با منافع از اهل ملک متفرق
 نمودند و وصول انوجه به عت حرکت مجموع عساکر ملک فرانس گردید و سفرای دول فرانس را
 که در شهر فرانس بوده حرکت داده بشهر فرانکفورت رسانید که بجای جنگ نزد یکدیگر باشند
 و امپراطور و پادشاه پروس با لشکر مستعد خود بجای مضمین شدند و لشکر تعیین نمودند که
 غایب حدود و شرقی فرانس حمله و هجوم برند و اهل ملک شوند و یکصد و پنجاه هزار لشکر بخوار
 امپراطور پاپیون نمود که از ولایت فرانکفورت داخل فرانس کردند و دولت فرانس را شکست
 از حدود ولایت آلتین هجوم آوردند و شاستی را در منطقه پاپیون برادر امپراطور انگلیس سپاه

کل بود و بزرگی دنیای و ساکنین و تقوین چهار نفر سردار متفق بودند که در تحت لوای شاستی
 مزبور بجای ایشان شستال داشتند و یکصد و پنجاه هزار نفر سپاه پروس با لشکر پاپیون
 قلعه را مستقر و شستال از آن راه بجای فرانس در حرکت آمد و شستال هزار نفر لشکر انگلیس با لشکر یک
 موجب و اقراجات ایشان از دولت مزبور بود و سپاه لاری دوک و لیفان از سمت
 دیگر مرطبه های محل جنگ بودند و یکصد و پنجاه هزار نفر عساکر سایر شاهزادگان و قلمای کوچک
 که زیاده از دو کور میشدند من حیث المجموع از طرق مختلفه و از ولایات متعدد و جنگ امپراطور
 پاپیون شاستی برای عالم آرای شاستی پوینده و بهمن نامه که ملک متفق مکن میشد که این
 لشکر که از توانند یکصد و پنجاه هزار نفر عساکر حاضر از چنان قرار داده بودند که از ولایات
 و طرق متعدد و مختلفه جوق جوق روان شوند و با یکدیگر مراوده و اتصال و تسبیحند که
 بنجام ضرورت امداد یکدیگر نمایند و کار کنند از آن ملک که در قوه باشد که آرد و بشکر
 رسانند و در راه معطل نمانند و چنان مستعد از اوضاع و حاکمات یکدیگر باشند که در هر مکان
 با پاپیون مقابل شوند بی در پی معاوضت یکدیگر در هر کارزار حاضر گردند با یکدیگر حاضر امپراطور
 در نهایت چستی و چالاکي در آن مدت قلیل بمقابل و در جمعیت ملک چنان لشکر است
 و مذاکره فراموش آورد که عقل از شاستی آن حیرت داشت و فریب یکصد هزار نفر از سبزان
 و صاحب نصبان که بوزبان افراجه کرده بودند جمع دوی فرمود و یکصد هزار نفر لشکر خود را
 قدیم که برقرار بودند از خود و ملا حظ فرمود که این دولت هزار نفر در میان موانع باد و
 کور سپاه دشمن مانند بخت شکست باشد بخود مختار نمود که یکصد هزار نفر نیز بملک فرانس
 فراموش آورد و لکن و کلامی رعیت ازین سخن گرا و در زمره موعود شستال که اهل ملک ازین

قانون علم آموزیم ابراهیم بن عثمان بن خلف بدیشان شود و عهده عظیم برپا خواهد
 لهذا از دولت بهر سپاه اهل جاری مملکت که در مقام ضرورت فراوانی مستحق بوده و
 و بر اقل از دیوان داشتند و صاحب منصب و غیره در میان خود تعیین نموده بودند و عهده
 یکدوشین میکردند و موجب دیوانی نمائند که در وقت ضرورت که بختی مامورانند جیره
 و موجب بقدر کفاف از دولت بدیشان داده میشد اما از ابراهیم صادر شد که یکصد و
 دوازده هزار نفر از ایشان شجبه کرده بشکر مزبور افزاید و در پنجم ماه آپریل سال ۱۱۱۱
 عیسوی که چهاردهم حمل سال ۱۲۳۲ هجری بود احکام نمود که در آن مخصوص از دیوانخانه دولت
 صادر نمود در آن باب جانشینان شکر فوس که وزیر احد اس بود صادر کرد و بهر معلوم
 که در خیف با ملک متفق مراد و ده دارد حضرت ابراهیم میخواست که او را معروض نمائند
 آورد و نقل او فرمان دیگر از دولت وزیر اقل ابراهیم را منع کرد و به عوض کرد که نقل او بخت
 مفاسد عظیم میشود و ابراهیم را مقرر بود بعضی مشتمل است که از اقلین و معصوم و اهل مملکت
 اقلین است و حاصل گشت و بهر جنگ خارج مملکت افتاد و اقل آنکه ابراهیم را شکر پارس
 حرکت فرماید و وزیر او از دولت شری و باب استعداد و وزارت حضرت ابراهیم که با تمام
 و کلای عیت و اهل مملکت سرانجام نموده بود نوشته بود و آنکه نامی دولت و شکر و چوین
 مرقوم داشت که در سال گذشته سپاه دولت و فرانس چهارصد و پنجاه هزار نفر بود و پادشاه
 اکثری از ایشان را افواج و مشرقی ساخت و بعد لشکر فرانس را یکصد و هشتاد و پنجاه نفر
 رسیده بود و از روز و در حضرت ابراهیم را شکر پارس لشکر حضرت ابراهیم و سپاه طغرل
 فرانس را یکصد و هشتاد و پنجاه رسیده و امید چنانست که غنیمت لشکر فرانس یک کجک در سینه

و زوال فساد ابراهیم که در ایام صلح بحسب کس و اسلحه هر یک کوب رخشان شکر پارس شده
 و در وقت جنگ سده عظیم ختم بودند چهل هزار نفر از سلام و حضرت ابراهیم که گشته
 و از نوب و ادوات خوب که در سال گذشته بسبب شکر حضرت ابراهیم در فتن او بجزیره
 ابله نقصان و غزالی پذیرفته بود و بعلی تکیه یافت و اسب و اسباب افواج سواره بعضی سرانجام
 یافت که ناظر مستعاج است میافزود حضرت ابراهیم را این سپاه یکصد و پنجاه هزار نفر شجبه نمود
 که در سخت لایمی و جنگ اشتغال نمایند و مخصوصه کلک و دستور الس و بکار مجاهد بردارند و
 لشکر قابل حکمرانی چون او نبود و بکفر سرداران لشکر در حکمرانی کافی بود حضرت ابراهیم را
 مذکور بهر جنگ نموده نامزد است که پیش از آنکه ختم از طرق مختلفه بکشت او را باید با فرستاده
 که دشمن مذاکره خود را جمعا کند و لشکر فرانس آورد و بر کجوقی از جو قهای لشکر دشمن حمله برد و ایشان را
 منهدم سازد و بدان واسطه لشکر فرانس را جرات تازه حاصل کرد و بدان سبب قوی دل کردند
 و بشوق تمام بجنگ بخت نمایند جمعا بپایان مثل لم یجروا از خود و شکر پارس و در شادان گشت
 و نقض از این بزرگتر شنیده بود و لهذا بخود محرکه که مقابل آن دو سردار نامدار گشته و با ایشان جنگ
 آغاز کند و قبل از حرکت امر فرمود که بدستور العیال خاقان و شکر پارس و اطراف آنرا بشکری و برج
 و باره مضبوط و سنگین کنند و در اطراف پارس و دیوار برپا داشت که اگر دشمن یکبار بکلیه تصرف
 آورد آنکه که مرثع تر باشد بهافت و محارب شناسند و مستحق بعقب آن چهار مرتبه شجبه
 شکر پارس و از دجله نوشتند که قبل از این حمل الشاده نام نماده شد بسیار مضبوط و سوار
 و جان پناه در فراز و نشیب آن جهت نوب و در برابر نوب و او دست جنوب شهر نهر بختان
 که چشم کار بود و مسطح و هموار و بنمود در آن مکان نیز شکر پارس نامداد و در دهانه شکر پارس قبل از این

مذکور کردیم مضبوط بود و کنار آن مخارج بسکون بود و در محاربه سبیل و این سبک ای مضبوط و مرتب
داشت و در سایر محاربه که مزبور نیز مانند آنست و در مخارج هلهه یان مکان سپاه را حکم نمود و در شهر
پراکنش مضبوط و مرتب داد و در شیب رودخانه زمین و تونی سنگر داشت و مرتب و فایده بود
بنامند که سواره جوهر و مرد و خشم خود و سایر فلجیات و بلدان که در معجزه شمشیر پارسایان حد
مملکت و زمین کلی استقامت داد و درین احوال که پیشتر و درین تخیل نام نسبت و زمین در حرکت بود
لکن بعد و مملکت و مقام ابتدای جنگ زو یک رسیده بودند بنا بقانون جنگ نامیون را بخواه
این بود که لشکر مشا جوت نمیکند که قلعه عرض را ببرد و مملکت بگذارد و خود بشیر پارس شتاب
و اضلاع عرض راه اغنا نماید و اگر خواه که آن فلجیا را بجزیه تصرف آورد اوقات آن متعل خواهد
گشت تا حضرت امیر اطوار که جنگ را با سایرین فیصله داشت و در فلجیات متعل خواهند بود
نامیون بعد ازین مرتب است مجموع سرداران خود را طلب داشت و مشغول و عمل هر یک را مشخص فرمود و از
میشل سالت را بخدمت میفرستاد و منصوب داشت و مشغول آن لشکرانی لشکر که در شتران بود
مأمور فرمود و جوارال آردان و جوارال بیل و مشل و اندمی را بشیر هزاره و مشل موان بنیاد
سرداران منصوب است که بخدمت مشغول شود و سرداری افواج سواره را بشیر فرود میخواست و جوارال
و جوارال بکمال و جوارال افضل من و جوارال کلز من را نام و در حکم لشکرانی قرار فرمود و چنین
نظاره کرد که آن صاحب مذهب و لشکر قاسی نظام نمود و سبب عراده توپ و سپه و پنجه را سوار
جوار و سپه و پنجه را بجهت قراول کاب خود معین فرمود و سرداران و صاحبان هر یک را
موافق نظام مشخص نمود و یکصد و سی هزار نفر برانگیخت و قوا تمام در کاب امیر اطوار که جنگ حاضر
گشت و مشل سالت را بجای افت حد و سینه تارنده مأمور نمود و امر فرمود که در روز چهارم

ماه چون که پست و در ویم جزا بود بنای جنگ بجمع گذارد و شتران را ملین امضا و کند و مشل سالت
افغان و او که بشیر بنده و دو کاب است و در مشغول شود و افواج سیم و چهارم در تحت اختیار او
باشند و موزع گوید بعد از آنکه حضرت امیر اطوار چون مجموع امورات را تنظیم حش و امیر لشکر خود
کردید و چون سوار کاسه میشد آنچه در صحنه تخر کرده بود بشکار نمود و بهر آن خود فرمود که حال
طالع خود را در وک و ولفغان در یک میزان خواهم بخند اما خطه کتم در ولفغان **فصل پنجم**
در بیان اوضاع لشکر وک و ولفغان و اعطاء نمودن ایشان شتران و اسب و اسب و اسب
و در فلج لشکر مشل و جوهر و شتر سیری و میوز و سان و یون و سان و یون در
چهارم چون مطابق پست و در ویم جزا لشکر کابی خود را و شتر و می و بقلعه چول و او را
او در فغان انگلستان نامین و در فغان لشکر خشم و سفید شفا و در پیر و می و بقلعه چول و او را
میشل و جوهر و ولفغان را در شتر یک و طرح جنگ نامیون در شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر
و معنی شدن نامیون بر شتر و در شتر لشکر انگلیس و از نو و مصمم شدن و ولفغان در شتر
آنجا و صورت احوال و اقامه میدان جنگ و سایر که از شات موزع گوید چون اهل فغان و شات
بچشم را بشیر اطوار که جنگ را با سایرین فیصله داشت و در فلجیات متعل خواهند بود
نامیون بعد ازین مرتب است مجموع سرداران خود را طلب داشت و مشغول و عمل هر یک را مشخص فرمود و از
میشل سالت را بخدمت میفرستاد و منصوب داشت و مشغول آن لشکرانی لشکر که در شتران بود
مأمور فرمود و جوارال آردان و جوارال بیل و مشل و اندمی را بشیر هزاره و مشل موان بنیاد
سرداران منصوب است که بخدمت مشغول شود و سرداری افواج سواره را بشیر فرود میخواست و جوارال
و جوارال بکمال و جوارال افضل من و جوارال کلز من را نام و در حکم لشکرانی قرار فرمود و چنین
نظاره کرد که آن صاحب مذهب و لشکر قاسی نظام نمود و سبب عراده توپ و سپه و پنجه را سوار
جوار و سپه و پنجه را بجهت قراول کاب خود معین فرمود و سرداران و صاحبان هر یک را
موافق نظام مشخص نمود و یکصد و سی هزار نفر برانگیخت و قوا تمام در کاب امیر اطوار که جنگ حاضر
گشت و مشل سالت را بجای افت حد و سینه تارنده مأمور نمود و امر فرمود که در روز چهارم

که کلام

مسئله این دو شکر از یکدیگر بسیار متفرق افتاده بودند بخت آنکه نماندند که شکر با یکدیگر از کلام
طرف حمله خواهد آورد و اینچنین لازم بود که نصف حریر اطولانی نمایند از اول سرحد آنرا در هر یک
سواره و پیاده که از هر محل آنرا حمله بسیار با هم اطولانی نمودند و مطلق کردند و منفرجه
در لشکر کشی قانون نیست که اگر طرفین هر یک بقدر مخالفت خود باشند باید لشکر خود را جوی
جوی نموده در آنکه مختلف ممکن سازند چه هرگاه مجموع لشکر خود را در یک مکان جمع نمایند و شکر
کو شکر دشمن را از بعضی مطلق شده مکان حمله را بفرستد و از محلی اعلی حد و ملک شود که لشکر دشمن
استحضار حاصل کرد و با یکدیگر متفرق و اینچنان با یکدیگر از شهر پس حرکت فرموده با قزاقان خاصه
در دوازدهم ماه جون که پستم نور بود بیشتر و در خون که یکی از شهرهای نیست و در بلوک است
واقع باشد ششاد و سایر جوهای شکر دیده و نامی و جنگی او که پنج جوی پیاده و چهار سب
سواره بودند با نهایت سکون و آرام تدریجاً بر اطوار و شهر پیوسته که یکی از شهرهای نیست
و در بلوک نادر و واقع شده و جمع شده و با یکدیگر در لشکر را در مکانهای که منزل داده باز دیده
کرد و سان دید و ایشان اعلام داشت که لشکر دشمن که کون لجالفت قدام کرده اند آنرا ندانند
که از این شکست یافته و بی نهایت نهاده اند این سخن امیر اطوار در دل لشکر بسیار افتاد و ایشانرا
ثبوت آورد و در روز پانزدهم جون که پست و سیم بود و در زمان داد که لشکر از هر طرف
حرکت آمدند و پیش قزاقان او که افواج پیاده مختلف بودند جانب غربی رو در شیر بر او یکی از
رودهای نادر است و در بلوک پادری واقع باشد از قزاقان سپاه دشمن عاری گردید
و بعد از هر یک ایشان خود را بشهر چال نادر رسانیدند و جنرال زنی بین با چند فوج از لشکر
پیش محافظ شهر مزبور بشتال داشت بعضی در و در لشکر فوج از فرس با چاکشت و شهر

مزبور را بخاطر مزبور و بعضی بابت ششاد و در آنجا جوی و در یک کفرش راه که از قزاقان
مقتضی نموده جنرال زنی بین لایه از محل عبور خود منفرجه شده راه قطعت را در پیش گرفت
و بمحل تمام معبر که لشکر پیش که در حوالی دهات افغانی و پشت آنند بود و لشکر جنرال
مزبور در عرض راه مجادله نمود و پنج عاوه توپ خود را از دست داد و بعضی کشته شدند
کشته و زخمی کردند و چون سپاه فرانس و طبع لشکر کشی امیر اطوار بر خصم شکار کردید چون
با یکدیگر محافظ فرمود که لشکر او در عدد کمتر از سپاه مرثی بلوچ و نادر و ایشان است
که با این جنگ که دشمن شکار است و اگر بجای و از کرد و در لشکر آن دو سردار بزرگ را
کندار که یکدیگر ملحق شود و خود با یکی جنگ کند و بجا و از آن یکدیگر تعیین نماید و ایشانرا
شغول سازد تا که یکدیگر با تمام رسا و بعد قطع و تسبیح اندک باشد شاید که کار را روانی
حاصل کرد و جامع این حکایات گوید که بخت این مزبور سپاه که دانی با یکدیگر لازم بود که
بلا توقف بخصه ششاد و خود را یکی از جویهای لشکر انگلیس که پیش رو بودند و در شهر کوچه
پرست توقف داشتند رسا و ایشانرا منتهز سازد و لکن بدان سبب که با یکدیگر لشکر
فرس استیصال با چند و در رسا و در جنگی بنامی لشکر دست داد و این امر صورت پذیرفت
و اگر خود و جنگ لشکر انگلیس ششاد لازم بود که در شهر چال نادر و توقف نماید
که لشکر او تا فراموش آید و تسرح نموده از جنگی دارند و این تاخیر در انعام عیث
منوبی نمیکند اندک ششاد را تعیین فرمود که با لشکر خود بیشتر کوچه پرست رود چون
مرثی مزبور به آنجا رسید با یکدیگر امیر اطوار چال است در ساعت و در حمله بشهر مزبور برد
و در مدد لشکر دشمن شک نماید از اتفاقات و از شکست توپ جنرال زنی بین است

بسر داری و از زمان در مقابلش که فرس و زپ بشهره زین بین ممکن شده که تمام ضرورت
 بمقتضای وقت با حضرت امیرالمومنین یا پیشانی اعدا رساند در آن اوان و جنگ عظیم یکی
 لغتی و دیگری در کوتهی پشت در شانزدهم ماه جون که هست و پنج جزا بود اتفاق افتاد
 و تفصیل هر یک جدا که معروف من خواهد افتاد اما جنگ لغتی که عظیم تر بود بدین پنج است
 که پالمیون فرصت یافت که جمیع لشکر خود را در میدان جنگ حاضر نماید تا سرعت بجای
 نظر اهل فرمود تا سپاه مجتمع شده و پس از آن بدون درنگ بر صفوف سپاه دشمن حمله
 برد و چنان مصلحت آورد که لرزل برارگان صفوفش کرد و دشمن قتل و ویداد کرد و
 ساعت بی دربی مجادله و مقاتله کردند از شدت مقاومت و ثبات لشکر پرورش یافته
 ازین توانستند که اندک از قوی نیست مانند که در تصرف لشکر پرورش بود بدست آوردند
 چون پیشانی بموقع صورت احوال را چنین دید برخی از لشکر خود را که در بلندیهایی
 مکان مزبور صفوف گرفته بودند و بعضی قرا و غزازی که در درازنبلدیهایی مزبور واقع
 بود در حیطه تلفات و شهادت فرمود که اعدا بقاء مزبور را رسانند از هر طرف که اعدا از
 مرتفعات بنشیند و با نیروی بکلوهای توپ لشکر فرس که در جنبه های اطراف نهاده
 بود در مقابل ایشان شد و به واسطه قرا و بنود که بنشیند این اوضاع را که لشکر
 واد با امیرالمومنین را صورت اوضاع جنگ در توش بود و چنان میدانست که لشکر
 او را فتح و غزوی حاصل خواهد بود لهذا افواج او بجمعی پیشانی و از آن را که در قلب لشکر
 مکان داشت و در او پیشانی که نشانی احضار فرمود که با اعدا اقدام کند و مشرک مزبور در
 مکانی متوقف بود که فاصلا و شبهر لغتی و شبهر کوتهی پشت یکسان و او را در آن مکان

بین سبب و ستاده بودند که در لغتی یا امیرالمومنین اعدا ضرورت و اعدا و او در
 یا پیشانی در کوتهی پشت معین خواهد با عانت و ستاده مشرک بموقع جمیع لشکر جنگی
 بند خود را در سنت مانند فراهم نموده طرف حمله خود را تغییر داد و همه سپاه را به سمت لغتی
 متوجه ساخت بعد از آنکه پیشانی از لشکر فرس اهل شهر مزبور را تصرف کند و باطل
 قرا و اوان لشکر مزبور را بدست توپهای بزرگ خود بر فراز مرتفعات عروج کردند و در
 عقب شهر لغتی حمله بر محل توقف عساکر پرورش بردند و چون پشت بند لشکر پرورش
 پشت مانند ستاده بودند مشرک بموقع را خواست با افواج سواره بر دفع حمله لشکر فرس پرداخت
 چاره نبود لهذا خود را با افواج سواران رسانید و پشت را امر بر بوع و منع حمله دشمن فرمود
 و خود نیز محاط با سواران گردید هر چه جبهه در حالت نمود چاره پذیر گشت صوت
 لشکر فرس افواج سواران او را نیز مضطرب حال بهریت و ادعش بموقع چون مشغول
 دلاش لشکر خود بود و راه گیر را سپاه خود منهدم و اسباب و اذ کلوله توپ لشکر فرس از
 پای در آمد و مشرک مزبور با نند سار بر این نقش بست و نایب او در ساعت بفرم اینک خدمتی
 از وصا در شود و درین در مالدکی و اضطرار مشرک مزبور را معین باشد خود را به پلوی او
 بر زمین انداخت و بلاپوشش بر روی جوش واکشید که از متعاقبین سپاه و کس کسی
 نشاند چون سواران فرس را ایشان گذشت و سواران پرورش را بهریت واد مجددا
 سوار مزبور بفرست و حجت نموده محاد دت کردند و سواران لشکر فرس را منهدم حسته
 آنقدر تعاقب نموده که تا از مکانیک مشرک بموقع و نایب او افتاده بودند که نند رسیدند
 و آن بهلوان قوی دل را بلند نموده سوار هر کس دیگر کردند و منورخ کوبه که مشرک بموقع در

آن جنگ کشیدند با و سیکر شد لشکر پرورش بعد از آنکه ابتدا در یک مکان مجتمع
 که در روز جنگ و اطراف بود و عساکر انگلیس رسد و صورت کار از هر یک ساز و جنگار
 مزبور چون از آن محله استخلاص یافت راه فراتر لشکر پرورش را بشهر یکی بدیشان نمود چنان
 لشکر هر یک تا فیه خود را بشهر مزبور رسانید که چندان ضرر و خسارت بدیشان نرسید و
 از ایشان بعضی تعقیب نماید و لشکر فرانس نیز بر خاف کردن ایشان اصرار نمود و تا روز
 مر فعا سیکر پرورش توقف داشتند بجای خود رجعت نمودند و مرشش بلوچ خود
 اقرار نمود که در آن جنگ لشکر پرورش را شکست فاجش دست داد و از ایشان جنگ منفر
 شده و از مر و انکی و رشادت خود هیچیک را و نتوانست لشکر پرورش وقت هر یک
 که قرار خصم کرده متفرق نگشتند و اسلحه خوب بکشد و پانزده هزار نفر از ایشان در
 میدان جنگ کشته و زخمی کردید و بروایت خدای فاز فادیت و پنج هزار نفر از لشکر پرورش
 و سه هزار نفر از سپاه فرانس در آنجا کشته و زخمی کردید و فغانی که حضرت امیر الطور
 درین مجادله حاصل گشت بجنگ مرشش و ضبط و خطای او فایده بخشید و فغانی جنگ
 ثانی امنیت که شهر فرشت را لشکر انگلیس تیر کرده در صبح روز شانزدهم چون فغانی کوفتری
 برت را متفرق گشتند و این مکانی بود که بسیار مناسب احوال لشکر انگلیس و چهار طریق از آنجا
 بچهار جانب داشتند و سپاه لا انگلیس از جانب بیابان خود راه مراده با این لشکر
 پرورش که در پیش آمد بودند حاصل بود و میتوانست که بدان لشکر اتصال برساند و علاوه
 بر این در عقب لشکر او نیز جاده وسیع محفوظی بود که هنگام شکست از راه فرار میتوانست نمود
 که پس از آن رسد و نیز از جانب بسیار جاده مزبور که از کزلی روانه بشهر بریل که پایتخت آن گشتند

میروند جنگ استانیست موسوم بایر و با سو قلات وقت مجموع اطراف آنرا از راه احتیاط
 تفحصان زبردست و افراد افواج مجربان نشاند بودند بعد از سه ساعت از نظر روز
 مزبور شکستگاه جنگ اهرم کرد و به لشکر فرانس حمله بر سپاه انگلیس نمودند و ازین حمله صدها
 بشکر انگلیس وارد آمد چه زمین بلند و پستی بود و حمله ایشان علی الفلده واقع شد
 تا لشکر شمر شده بصفا را می مشغول کردند سواران نیزه دار خود بخوار فرانس رسیده
 و دو دسته از سواران انگلیس را تمام و کمال بغل رسانیدند و پا در کان سپاه انگلیس گرفتند
 مطلق گشتند با آتش توپهای سکر و کلوله لشکر چنان عرصه را بکجاء و ران بک نمودند
 که سواران فرانس را مجال پیش رفتن نماند و بلند و پستی و فراز و نشیب آنرا شکار گشت
 و مر کوب پشته کردند و از هر دو طرف آنجا را امداد میرسید و ثبات قدم میوریدند
 و شکست بجنگ معلوم نبود درین عین مرشش بیابان خیال فاد که امداد صید می
 جت لشکر خویش فراهم آورد لکن اکی را مامور نمود که افواج خدای را از لایان را بدارد و ضرر
 سازند و خدای را از مزبور را بچاپخانه که در فغانی از وقت امیر الطور خود چوخته و برده بود و چو
 پیش از ورود و خدای را از مزبور بجنگ لغتی افیج و غیره می کشند تا بلوچ و باره او را مامور
 نمود که با امداد مرشش نشاند و فرار سیدان و جنگ مرشش بیابان تمام رسیده و کوبند
 لشکر خدای را از مزبور بدین نماندند و لشکر انگلیس را تمام و کمال و صاحب میدان
 جنگ کردند و در کوفتی فغانی کان داشت که مرشش بلوچ شکست نخواهد یافت و محال است
 لشکر خود را که صبح در آن وقت داشت با آنکه صرف هوا گشت و لشکر انگلیس و پرورش مراده سابق
 با یکدیگر خواهند نمود و بجنگ در مقابل مرشش بیابان ثبات قدم و زبرد و مکان خود را خواهند

مذاکره شل بیچاره در مقابل او پیشرفت و دوک و نیکان بخلاف مثل بلوچ ثابت
 نمود و مثل مزبور با لشکر پیشکش گفت یقه مجموع کمانهای خود را منی که مذوق و مزراع
 منصرفه خود را واکندار نموده فرستند و از حوال شهر لقی بشهر و قری که در کنی رود و بل
 واقع است شافند و با حرکت قهر البعد از سرخ است و کسابق جزو و وفادار و در آنجا
 لبشکر خا را بلوچ می کشند و بعد از هر نیت بلوچ لشکر و فنس و لایا را عاقبت کردند
 و با نایا جندی نه است که لایان بکدام طرف فرار نموده اند و تا جریسیدن عاقبت
 لشکر و فنس را عاقبت عسکر و فنس را بعد از نین زحمت جلا کردند و بید و لمصاف
 عظیمه بماند و ناپیون بعد از جنگ و اطر لک و کمر فرمود که تا جبر و اهل در تعاقب شکر
 بر و فنس از مثل قزوچی بود چه نایب و فنس را بعد از او محمول داشت بود و اهل
 و مساحی نموده اگر مثل مزبور بجندی که مامور آمده اقدام میکرد و بعضی فنس غیبت
 و در هفت ماه چون که پست و پنجم جزو بود و خود را بشهر و قری برساند مثل بلوچ را کمن
 نمیشد که در روز نیت و ششم که روز جنگ و اطر بود و اهل و لبشکر انگلیس فرستند و اگر عاقبت
 میکرد و دستا مثل موتی که میر که مثل قزوچی میگفت که بعد از جنگ و شکست لشکر پر و
 شب هر چه صبر میکردم که شرف حضور امپراطور را در پایم کمن نکشت و عرض و استه عاکرم
 که قدسی پیاده مامور فرمایند که در تعاقب کردن بلوچ را امداد بر سو اکند مطلقا جواب نیاورد
 بلکه از بقایان درگاه اشاره شد که دستور العود احکام صبح بشما خواهد رسید و صبح زور و
 پست و پنجم بعد از امپراطور شافتم و میدانم که نایب کردن مثل بلوچ را اتم امور است
 کمن حضرت امپراطور را دو ساعت از روز گذشته بدم و غیاشدم که بدو این احکام را آورد

بمقتضی

بمقتضی اوران شوم و در روز نیت و ششم میدان جنگ حاضر شوم با کجایه حقیقت نیست که بعد
 از شکست بلوچ حضرت امپراطور با چند نفر در مواضع مختلفه کجایه میفرمودند و نظر و نیت و پنجم
 مثل قزوچی نکشتند و دو حکام ظاهر فرمود که مثل مزبور باسی و دو هزار نفر بمقتضی مثل بلوچ
 روان شود و کویا امر فرمود که مخصوصه بلوچ قری رود چرا که معلوم نبود بکدام سمت فرود علم
 نمود که مثل مزبور باو رسد و پیوسته و اتصال او بر داند و مثل قزوچی حکایت کرد که بعد از
 وصول احکام امپراطور سه ساعت نیز کمن نکشت که روانه شوم پس شکر خا را بلوچ را بلوچ
 جزا که با لیب با من روانه شوند سه ساعت بعد از وصول علم از مکان خود حرکت نمودند
 و این سه ساعت تا جبر نیت شکست کا لشکر و فنس کردید و موتی اقول که کسابقا بلوچ
 امپراطور نکشت و این را بطور اختصار از حرکت مثل بلوچ را داشت و بیلست که او بشهر و قری
 رفت چون جریسید که لشکر انگلیس در محلی و اطر لورسل ایستادند و مثل بلوچ فرم فرمود
 و رساندن امداد و کرده از زمان از دیر شدن اختصار بهرسانند و معلوم شود که ما بین
 دوک و نیکان و مثل بلوچ قری از آن فرایین بوده است که لشکر خود را در محای و اطر لور
 مجتمع رسانند و در آنجا جنگ امپراطور اقدام نمایند و منور کویه عهده کل که اوج کسابقا بلوچ
 لبشکر بلوچ آن بود و نیت که او را مقرر شد که بجای در مقابل خصم بجارت خود طرح جنگی بنا کند که
 خصم را فم وارک آن متکونان که بخیر مانده و در مکان خود حرکت کند و بخیر در این حوال که امپراطور
 مثل قزوچی با عاقبت لشکر پر و فنس روانه شود و بجای شهر و فنس نیز روانه شد و در آنجا لشکر
 مثل قزوچی را و کمن نکشت و این ممد و امداد که لشکر انگلیس بود و چنان میدانست که هنوز لشکر انگلیس
 با تمام از کوه قری رشت بطوری و اطر لور و مانده و هنوز در آنجا نپاشند و دوک و نیکان صبح

روایت و پنجم چنانچه گفت که مثل بلوچستان یافته بفرستد و قریه رفته بود و وصول
این خبر لشکر انگلیس را کوک داد و بصحرای واطرلو برد که راه مرده و طریق اتصال با لشکر پرتو
را از دست نهد و افواج سواره و پیاده را با جابجایی لشکر انگلیس شغال و شکر مزبور را بکون
از امداد کردن لشکر پرتو بخود بود و در عرض راه باران شدت باریدن گرفت و زمین را
گریز و فراوان سازد و نمود چو که در اطراف زمینها مثل زرع و باطلای بود و افواج
سواران فرانسوی توانستند از زمین و باران انان سبب زیبا در سنگ و لشکر انگلیس
چون شنیده بودند که سپاه پرتو در شغال یافته از ان سبب شوش بودند که توانستند باین
برسند و در بلده موسوم به پیتی بل کوکلی کم عرض برود خانه سستی بر وی در کوچه کم و معنی واقع
بود که باین لشکر انگلیس انجا عبور کنند در آن سنگا سواران فرانسوی با لشکر انگلیس رسیده و با سستی
و آویز نهاد سوار محقق انگلیس نیز توانستند مقاومت نماید لهذا قوای بزرگ را بجان مزبور
کشیده و از حد مکه و سواران را منهدم کردند و در آن روز از سواران فرانسوی بایشان مزی سینه
و در غروب آفتاب دوک و لیفان با لشکر انگلیس وارد صحرای واطرلو گردید و قبل از آن در نظر
داشت که بجهت محافظت شهر زریل که با پشت دره لندست در صحرای مزبور چندی توقف کند
و لشکر انگلیس در مرزهای انصر او کنا رود خانه که موسوم بکوک و قریه که موسوم به پیتی است
سکی گرفته در جانب چپ رودخانه قریه کوکلی است که اسم آن نزد محلی است و در آن
مرزهای بلندیهای جداگانه واقع است که یکدیگر اندک شباهتی دارند در بلندیهای اول لشکر
انگلیس وارد و پی سپاه فرانسوی مکان فرستاده و این بلندی دره کوکلی است که عرض
آن مختلف چنانکه زیاد از پنجم فرسنگ نیست و در شیب مرزهای مزبور بلندی و پی

بسیار زمین مسطح نزارد و وسط آن دره و صحرای واطرلو و جاده مطهر است که با سنگ
مفر و شمس ساخته و از هر دو راه بشهر زریل میرود و در پشت قریه موسوم بکوکلی بن چنین
کرد و عقب لشکر انگلیس اتفاقا داده بود این دو شاهزاده یکدیگر فطاح جنبانند و یکی ازین دو شاعر
از شهر کوکلی پشت و شهر چول رود و صحرای میگرد و بشهر زریل میگرد و لشکر انگلیس از آن راه
فرار کرده بصحرای واطرلو آمده بودند و یکی دیگر که شهر زریل پشت میگرد و بشهر زریل میرود و سکن
مهاجران در پشت موسوم به بن حکم نزد مضبوط از شهر مزبور و نزد دیگر بعضی که انگلیس
بود در شاعر شهر چول رود که بشهری صفت واقع کار و انشای دیگر بود که اسم آنرا که
محلی نیست میگفتند که در این مرزهای واقع شده بود و در شیب بلندی دیگر که
مقابل دامنه بلندی اول واقع است و این موسوم به کبی لایث که مرزهای مزبور نیز
همان اسم مشهور است و این قریه محاذی موسوم به بن چنین واقع است و این دو محل مکان
قلب و لشکر مزبور بود و در وسط دره عمارتی بطرح قدیم بر پا بود که او را قومون و قومون
مینامند و اطراف عمارت مزبور بیستان و جنگل و درختان گرد افروخته و
و غلبه بسیار است و در عقب بلندیهای موسوم به بن چنین شیب واقع است که مکان
عین منی میشود و امکان پناهی جهت صفوف و توپم لشکر انگلیس بود و در پشت این جنگلستان
عظیم سانی نیز واقع است و شاعر شهر زریل از میان جنگلستان مزبور میگذرد بقدره رستخیز
و شمس از راه مزبور و در تر و پسترا لشکر انگلیس شهر محقر واطرلو واقع است **مضامین**
در بیان مظهر اهرامون و پیون که از انگلیس را شکست داد و اهل بلوچ و سایر قزاقان را از آن
یکدیگر خوانند دست باز داشت و در درگرفتگی شدن لشکر انگلیس در پشت و ششم در لشکر

فرستاد و پست مخم جو را مملکت خود را و مقدار دهنه لشکر انگلیس و فرستاد و جنگ
 انگلیس سران و لشکر و جنگ و اظهار در عهد هم ماه چون مطابق پست و مخم جو را
 و حمله لشکر فرستاد و پست و انگلیس و از آنجا پهن آن و پیش آمدن لشکر پرورش و لشکر فرستاد
 و طرد و منع خصم و بر او حکم و پلوی و عقب نشینی لشکر از بندان جنگ و لا فایده است
 انگلیس و پرورش در آن پل لایق و ثواب کردن و لشکر فرستاد و فرستاد و لشکر
 انگلیس و فرستاد و درین مذهب اختلاف نموده اند که آیا سردار انگلیس را لازم بود که
 راه شهر بریل را مسدود کند و بچند خطه شهر فرستاد و پلوی و بجا و دراز و بیا فایده است
 و زینت رود و منظر امداد پست و اکثری از مهربان جنگ را عقیده است که می فایده شهر بریل
 بهتر از آن بود که لشکر است و زینت رود و شهر بریل را با پلوی کند و واقعا و پلوی این بود
 که اگر انگلیس را در و اظهار توهم سازد و وسایل بسیار و اسباب کار جنگ و لشکر و فرستاد و فرستاد
 ماست خواهد آمد و ممکن است که مردمان آن ولایت را از ملوک متفق باقی در و گردان سازد
 و با پلوی و درین اتفاق و محقق بود چه اگر ولایت مذکور مدتی در تصرف اهل فرانس بود و اهل فرانس
 در آن ولایت رفقای متفق و موافق بسیار داشته و منظور اهل طور زود بعین میاید مین سبک
 در این مخم جو را در هم شکست و با اهل انگلیس را از گویایی پست پس نشاند اگر چه بر این
 فتح چندان افتاد است لکن اگر پلوی در و اظهار توهم مظهر و منقوش است و بشکر انگلیس
 قبل از رسیدن او از راه شهر بریل مخم جو نشاند و لشکر است و زینت مرف و مانی در
 سر راه داشت و خود در شهر بریل که پای تخت مملکت مذکور است می رساند آن دو
 فتح مانند فتوحات عظیمه در اظهار جلوه نمود و مردم از ملوک متفق دل سر می شدند

و قریب این مقصد فعل با کان اتفاق عموم اهل فرانستان میاید پست و مخالفت مبین
 ملوک متفق است که ریاضت گنایند و ثوق و اعتماد بند پرورای و سپاه گدانی ناپلوی
 داشته متفق بودند که چون ابراهام اتفاق ملوک متفق را حصن حصین یافته ماین
 بعین نموده که بکشد و مذهب نقاب سان در اندام بیان آن حصن پر دارند و چون نسخ
 نمایانی از طرف لشکر او ظاهر شود او را بهت تقویت دهند و در سرعت آن قلعه را
 منهدم سازند و با تمام عمل خود پر دارند و بدولت فرانستان لشکر را اظهار کنند که باید
 از اتفاق یکدیگر کشیده و در به مورخ گوید که عقیده ناپلوی این بود که اگر دوک لیتوانیا
 در و اظهار شکست و در سبب آن شکست تغییر عظیم در کارکنان اوضاع دولت انگلیس هم
 خواهد رسید و آنکه در مصلحت خاندانی دولت انگلیس بر عدم جنگ سخن می رانند
 و قایلند که جنگ مصلحت نیست و قتی باشد دولت انگلیس را با مل میبازند که با او مصاحبه کند
 و سایر پادشاهان چون دیدند که انگلیس مصاحبه او نموده و کروات مقرره می رسند
 در سرعت خود را از حد و دور فرستاد خواهند داد و هر یک مملکت خود خواهند رفت
 و این جنالات ناپلوی نسبت به دولت انگلیس با خویانی بود که او را عارض نشده
 چه در مدت پست سال جنگ و بعد از آن که اهل فرانس را با انگلیس بود در اگر آن جنگها
 شکست با انگلیس روی میداد و این حالت باز کارکنان دولت مذکور بهر چه جزین الوجوه
 از جرات و غیرت خود دست نمی کشیدند و اصرار در جنگ می نمودند و در بی ضرورت چگونه
 میشد که یک فتح ناپلوی ترک جنگ گویند و بنای مصاحبه کنند و حاصل فتح ناپلوی
 در و اظهار توهم صورت فتح این بود که اقتدار او در فرانس زیاد میگشت و بر سایر فرالات

فرمانشان شوقی تحت و اوضاع بعضی از ایشان برایشان مباحث با برکت بود که دوک
و یقینان کینه برکت و طالع دولت انگلیس نموده در مقابل او ایستاد و بدان جنگ برکت
اقدام ورزید با یکدیگر چون سپاه لارنگر انگلیس از کوفی برکت بواطر کوشا راه
مراوده با برکت بلوچ متفوج سخت و فاصله پانچ خاج بین لشکر پرورش و خاج بار
سپاه انگلیس زیاده از پنج میل مسافت بود لکن راه از شدت باران چنان غراب شده
بود که عبور و مرور متعذر گشت دوکت و یقینان پس از آنکه در واطر کوشا متکثر گردید خبر
از وضع مکان گرفتن خود بلوچ پرورش و اظهار کرد که چون ناپلیون طالع جنگست
من نیز مصمم شده ام که در برابر ایستاده بهر طریقت بجای راز اقدام کنم فیحکایه شما
و دو جوق لشکر پرورش با مدار خرسیند متوجه کوی بلوچ و با وجود آن سنگت که از ناپلیون
یافته بود مطلقا بجرات و عبادت و غیرت او غل و نقصانی عارض نگشت فی الحال
بجواب نوشت که خود با تمامی سپاه با مدار خواهم رسید اینقدر مهلت ضرورت است که
آذوقه لشکر را ایشان برسانم و فشنگ کلوله دار بر سر باز نفیسم کنم و سپین تحویل بسوی
شما شمام با یک ساعت از نظر روز پست و ششم جواز گذشت لشکر انگلیس در میدان
مصاف صفوف خوب ایستاده و بدان روش که مصاف آرائی نموده آن شب
در مکان فرور آوریدند حضرت بهر طور وقتی بر ارتفاعات بلالان پشت وارد گردید که
وقت سپاه مضیق بود و لشکر فرانس صبح روز پست و هفتم تا بمکان فرور آوریدند
و اکثر از افواج لشکر فرانس کتب را در عرض راه در فریضی مانده بودند حضرت
بهر طور خود در مسکن صاحبان مزاج موسوم بیکو که یک میل دورتر از مکان جنگ

بود متوجه فرمود و علی الصباح بمقام مجاهد رسید در مقابل دشمن صفوف خوب است
برادر خود فرمود را که بنده سپاهی او اعتماد داشت در میره لشکر گذشت و امیر واران را
در قلب لشکر متکثر ساخت و میره لشکر را با میره لایوسپرد و متکثر سالت و متکثر فی را
بپ خود فرمود و در زور و لشکر فرانس تخمینا هشتاد و پنج هزار نفر در میدان مصاف
حاضر بودند و لشکر انگلیس نیز بقول مورخ زیاده بر آن بوده بعد رسی و پنجاه نفر از اهل
انگلیس و باقی از ولایات یومن و غیره موجب داده آورده بودند با یکدیگر لشکر انگلیس
با هر یک از طولایف مخلوط نموده و صف ایستاده صف اول را خاج بین صف
دویم را خاج بار نام نهادند در خاج بین صف اول و پست و دویم و چهارم لشکر
انگلیس بودند و پست و ششم و ششم لشکر خاور و جوق اول از ولایت بلوچ که سرداران آن
لازدخیل بود قرار یافته و در قلب صف بین لشکر انگلیس افواج شاهزاده کریم و افواج
ولایت برز و یک و افواج ولایت لکوهکان گردیدند و سواران قزاق و البرداری
خوارال کوک در راست آن و افواج خوارال کین را در چپ آن مستقر داشته بودند
و در بار صف اول لشکر انگلیس افواج خوارال کین و خوارال لبرت و خوارال کپ
متکثر گشته و صف ثانی لشکر انگلیس متکثر بود بر افواجی که چندان اعتماد داشت بودند
و افواجی را که در روز قبل از صولت سپاه ناپلیون صدها و پست نیاوریده بود
و جنگ کردن ایشان متعذر بود و وقتی که بسیار لازم باشد ناماد نشیب صفت
مرغعات متکثر گشتند که از کلوله نوب لشکر فرانس امین باشند لکن با دام جنگ
از آنجا جنگ و کلوله میان خالی لشکر فرانس بسیاری از ایشان تلف گشت و افواج سواره را

کلاه عقبه صفوف و برب مکان دادند و سواران خاصه امپراطور در جنب سپاه
 بهشت شرقی شایع شهر بخواب دادند و اگر فرستند و مکن صاحبان در عت قریه که حقین
 که در مقابل قلب لشکر بود بسیار محکم و مضبوط کردند و مستحفظ حجت امکان بعین نمودند
 و عمارت و باغات و مریزهای خیره قیوش را بهشت قلب میره سکر مضبوطی در پیش
 زینت دادند و مجله ای که مجموع مکان لشکر انگلیس و طرح حریفان مانند شکل خط منحنی واقع که
 وسط آن پیش و نزدیک پیشش و بین و بسیار آن عقب و دورتر اتفاق افتاده باشد
 و منظور دوک و لیتان این بود در امکان که عویر است که نگه داشت سرحد و لشکر خود
 پردازند و آنقدر انتظار کشید که لشکر پرورش داد و او آینه و لشکر او زیاد و توانا زاز
 سپاه فرسود و سپهر پانامیون بیک شمع شروع نماید و منطقه او این بود که لشکر پرورش تمام
 ظهر با ساعتی زود تر بیا و خواهد رسید و بسبب بدی راه که داشتند بران روی داده
 بود اندک لشکر کمزور چند ساعت از نموده معترضه متوقف و اتفاقا منظور پانامیون بماند و نیکه
 داشتند این بود که در نهایت سرعت و تعجل با جلاوت تمام زود تر خود را به لشکر انگلیس
 رسانند و قبل از آنکه لشکر پرورش فواید مقام مجاهد رسد لشکر انگلیس را متفرق و پراکنده
 و بعد از رسیدن سپاه پرورش امپراطور از تعاقب لشکر انگلیس دست کشیده به تبصا سپاه
 پرورش پردازد و در آن محاصره بسیار که داشتند باران مرور از آنجا به شکل کشند
 بود و بکلهای پانیال از آنکه متفرق سازد و حضرت امپراطور را علم حاصل بود که لشکر
 پرورش در آن زودی نخواهد رسید و او را درین باب اطمینان تمام حاصل بود و قبل ازین
 لشکر کشید که حضرت امپراطور جدارال خودچی را با بسی و دو هزار نفر بر بازو خود مامور

ساخته بود که لشکر پرورش را تعاقب کند و مطمئن خاطر بود که اگر لشکر پرورش را تعاقب کند
 و متفرق از دلا محاربت از از آمدن لشکر انگلیس منع خواهد نمود و نخواهد گذاشت که ایشان
 بنیده و در آنک و حیران شکست می خوردند و با یکدیگر حضرت امپراطور بنا بقانون قدیم خود شروع
 بجنگ و جنگ فرمود و فوج سواره و پیاده فراوان خاصه را در کین گذاشت که اگر شکست
 لشکر دشمن اندک و هنی طاهر شود در سرعت فرصت را فوت نموده با آن فوج بخواب
 بقیع و تسبیح ایشان پردازد لکن در کانت لشکر فرسود و در فرائشان در جنگ بر دستی
 و چاکلی که امپراطور را منظور بود لعل نماید چه لشکر انگلیس در و فرست و ششم خور سرعت بعد
 از ظهر در عصر جنگ مکان و مقام خود را معین ساخته قرار داشتند و لشکر فرسودای
 روز مزبور که روز جنگ بود در عرض راه باران خورده و حیرت آه کشیده گیات گز
 طره را طره جوق جوق میدان رزم حاضر شدند و چنانچه سبق و کرباب با عت تمام تب
 اگرانی مشغول گشته و لشکر فرسود را آنقدر فرصت بدست افتاد که طعام صرف کنند و کانت
 استراحت و رنج سنگینی نماید حضرت امپراطور بحسب سکی سپاه چند ساعت جنگ در برابر رفتی
 که با است شروع نمود و حقیقت آنرا که در چنین اوقات بکد بقدر و یک ساعت اوقت کرد و با
 شکست و هلاکت میکرد و مجله باران نیز بقشای وقت شد در استنداد بود و در لشکر کشید
 لکن ابرو منع و در طوبت از اول طلوع تا غروب از هوا امر قطع شد در آن روز که و فرست و ششم
 جو زنا بود و بقدر نیم ساعت بطور مده حضرت امپراطور را در جنگ و حمله فرمود و در عت توپها
 صاعقه بر آتش افشانی مشغول گشته و جو زنا بر امپراطور پانامیون بصورت تمام حمله عقب
 لشکر انگلیس بود و مقابل قلب لشکر انگلیس که عمارت و باغات و خانه ها را سکر نموده بودند

و از لشکر مزبور که در جنگل مکان داشتند تا میز پرورن نمودند و هر چه سبی کردند که عادت
 و باغات و خانه صاحبان زرع را مالک شوند مکن بکشت جمعی از قزاقان حاضر و
 انگلیس چنان آن متغایات را محاط نمودند که در آنجا بکشت سپاه فرس مکن بکشت و لشکر
 فرس مجدداً و جبهه خود را زیاده نمود و بجای دیوار باغات رسیدند غافل از آنکه در دواز
 حصار زیاده از پیش روزگار طرد و منع ایشان را محاط نمودند اندر سرعت کلوله توپ
 و تفنگ مانند تگرگ بر ایشان باید و جمیع کثیر از ایشان از پای درآمد با انبساط بارشگر
 فرس پای کشیده بسنطار و توپ و تفنگ و پشت بند جنگل که در دست ایشان بود منقلب
 با سوار و توپخانه بفرمان از قلب لشکر انگلیس کشته شدند پس ایشان حمله بردند و بهین لشکر
 انگلیس قطعای مزبور از سرباز و توپ تزیب داده و مرصده سیاده بودند که بدو لشکر
 فرس پروازند بعضی رسیدن عا که مزبور بنزل کلوله از طرفین شروع با آتش افشانید
 و از هیچ سمت غلبه و نفوذ نداشتند و قوت لاشه لشکر انگلیس چندان کوشش نمودند
 که لشکر فرس را از خود دور و انفصال بقلب لشکر خود بهر ساندند و ایشان که در محوطه
 قرار یافته اند نمودند و کولوئی چنین را با جمعی از قزاقان معاوش آنچه خواستند نهادند
 قاتل و مکر که بدال اشند از پذیرفت و آتش توپ و تفنگ ابتدائی که مافوق آن مقصود
 نشود و در اشتغال آمد و لشکر فرس دوباره قلبش را خضم حمله آوردند و چنان حمله نمود
 و لشکر انگلیس چنان بدو اضمح می شتافتند که عقل نظار کمان خیره و حیران میشد و صالبت
 طرفین در زیر بارش کلوله توپ و تفنگ چنان گرم می گشته بود که مانند برک
 در خان زمین بختی نهند و مطلقاً هم بر اس بر می شد و آتشش در صفوف ایشان

راه می یافت در اینوقت برخی از لشکر فرس که چهار قبیل پیاده و جمیع کثیری از سواران بودند که یکی
 زره پوش و نیزه بر دست داشتند بکل سنگای صاحبان زرع و قریب سنت حین متوجه شدند
 و سواران مزبور به جا پیش و بودند و از پهلوی جاده ششبر صحنی در نهایت جلالی هجوم بردند
 در آنخان نیک تفنگ و طپانچه سواران انگلیس گرفتار گشته و کار بسیار از تفنگ و توپ
 کشته شدند و کثیر شدند و آنکه حمله و زان سواره فرس را مجبور نمودند معبر خود رجعت دادند و توپها
 بزرگ لشکر فرس سواران و پیادگان مزبور را از ترس متعجبین لشکر انگلیس محاط نمود و چهار
 ستون از سپاه پیاده فرس مشغول جدال بودند چون سواران لشکر انگلیس را در کشتن حمله
 و کبر و دار دیدند هجوم نمودند پیش فتنه و از سن صاحبان زرع و قریب سنت که محاط
 لشکر انگلیس بود کشته شدند و فوج ولایت بلوچیم را از آنکه کسوف حمله کردند و در مکان قلب
 لشکر انگلیس کتی کزیده درین افواج جبارال یک را جبارال پکن اصف دویم بردند
 برایشان حمله برد که کمدار در آنجا افتادند و چون ایشان رسیدند یکدیگر شلیک
 نمودند یک قبیل سواران سواران خود را از انگلیس نیزه پیاپی اسب تا حصار چوب ستونهای
 حمله و زان فرس تا حین آوردند و در سرعت حمله و زان فرس در شش سواران ایشان
 بعضی تلفت آمدند و بعضی با دو هزار نفر از ایشان سپهر شدند و فی الحال ایشان را شش بر یک
 و سواران انگلیس گفتا بر این نموده از حد خود تجاوز نمودند و داخل سربازان فرس شدند و از
 سپاه فرس جمعی از سواران نیزه را بدو شش افواج سواره انگلیس بجز سپاه از حمله
 بسیار بد فرستند و کثرت ایشان مقتول و اسیر و زخمی گشته و درین مجادله جبارال پکن
 که یکی از جبارالهای نادر فرس بود با جبارال پاناشی که منصب سپهسالاری سواره داشت

بضرب شمشیر و نیزه از پا در آمدند و لشکر فرس با هجوم آوردند مسکن صاحبان فرس
 را از تصرف انگلیس بیرون آوردند و خود متصرف شدند و دست نفر انگلیس را زدند و ما هر
 خانه و روستا را که در آنجا بودند تا ما بقتل رسانیدند و قتل زمانی مکان مرز و بر سر فرس
 بود و وقت لشکر انگلیس بفرس کلان چهاره اینها را از آنجا متحرک حمله کردند و بعد از آنکه
 زمانی از جانب بین لشکر انگلیس مسکنه جدال ظاهر گشت و حمله شدیدی از سواران لشکر
 فرس بقلعه های مرز لشکر انگلیس که از سرباز و توپ ترسیده داده بودند اتفاق افتاد
 مورخ گوید در مسکنه یک کلان توپ و لشکر مانند کمرک چارید و کلان لایق قطع می گشت
 افواج سوار فرس بجا حمله بردند و بهو بهایک در پیش رو گذارند و در رسیدن نوچین
 از هم جان فرار کرده داخل قلعه های سربازان شدند و چون سواران فرس را فرصت نبود
 که توپها را نگاه دارند و یا آتش خانه آنها را میخ کو بکنند لهذا باز نوچین فرصت یافت
 از کربگاه خود بر سر توپها شتافتند و توپها را پر کرده بکوه آوردان لشکر فرس انداختند
 و سواران دره پوش فرس از ایشان مخوف نشده حمله بر قلعه های مرز سربازان کردند
 و علی الظاهر ایشان را از پیش برداشته بوجست و اضطراب می انداختند مورخ گوید حمله سواران
 لشکر فرس و قبول حمله کار انگلیس آن یک مانند موج دریا بود که از طوفان در تپاس
 باشد و این یک مانند کوه کرائی که در برابر آن موج پدید چون لشکر فرس حمله می نمودند
 سپاه انگلیس که از سربازان قلعه مرز ترسیده داده بودند مانند کوه بر جایستاده چون
 سپاه فرس نزدیک رسیدند کلان و ساچه توپ و لشکر چنان می بارانیدند
 که راکب بکل طرف می افتاد و اسب بطرفی دیگر می گریخت مورخ گوید که مورخین فرس چنان

نوشته اند که سواران دره پوش داخل قلعه های مرز سربازان انگلیس شده ایشان را متصرف شدند
 صاحب منجیان انگلیس که در جنگ حاضر بودند گفته اند که مورخین را قول مفروغ بر رو چنانچه
 بی سواران هجوم می آوردند و چنان نزدیک میشدند که یکدیگر را می شناسانند لکن نمی توانستند
 داخل قلعه های سربازان شوند و قلعه را بر آتش میزدند و همچنین بعضی سواران نیز سربازان چنانچه
 می آمدند که بعد از آنکه دشمن لشکر خود با شمشیر و طمانچه جنگ اقدام میکردند مجله سواران فرس
 از صدها ممانعت لشکر انگلیس می نمودند دست آتش و کوشش می کردند و در این مقامه
 و مقابل سواران فرس که هیچ چیزی ندیده و هیچ کوششی نداشتند بسیاری از سواران فرس میزد
 لغت آمدند و نامیون که انسبصال سواران خود را خود که هنگام فرار او را معین و بار بودند
 و لشکر فرس را در کار می انداختند و یوس که دید و پس از آنکه باقی سواران مرز و نیزه نگار شدند
 عساکر فرس چندین جنگ را آنقدر انداختن کلان توپهای کلان نمودند و قشون انگلستان
 برخی با فادن برخاک و بعضی چاه چش دره و مناک و بلندی و پستی خود را آتش سر کلان
 توپ فرس می گفتند و در سپاه و لشکر میباشند که امکان دیگر بوضع جدید حمله میکرد
 مرز و رمانند آریان بعد یک ساعت بنزد آفتاب مانده بود و هشت ساعت از زمان شروع
 گذشته لشکر فرس علی التوالي حمله و هجوم میزدند و ممانعت و مدافعت از دشمن میدیدند و در
 هشت ساعت کوشش و تلاش ثابت قدم و استقامت لشکر انگلیس بر نه بود که بعد یک صبح
 از مکان توقف خود بعقب رفته و قتل زمانی بکل اطراف عمارت حقوقت را تصرف
 آوردند و دوباره لشکر انگلیس از آنجا نیز ایشان را پرانده نمود و بعد دو دقیقه هم مسکن
 صاحبان از هفت فرس که پیشین را اهل فرس متصرف گشته عساکر انگلیس ایشان را منهدم

خشنه گن خود من و خمارت چمد و بدنه نه از نواز انگلیس شنه و زخم دار و سارین نیز
که بدیشان مخلوط بود و بسیاری مقتول و زخمی گردیده و فرار نموده و صفوف لشکر بسیار
ضعیف و زبون گشت و اکثر ایشان را که زخمی از میدان جنگ بیرون میروند بجای خود
مراجعت نمی نمودند که خود را بهلاکت میباشند و از لشکر و انسپان زده میزدند و فرار می کردند
و در نهان فرار کرده و در میان راه پهلوی بین خود آواز نوب و لشکر پرورش
میشدند و فصل این که قبل از وقت چنانچه مذکور شد دو کوفت و نفعان بر شل بلوچ ظاهر
نمود که آمده و رساله و مرسل میروند و میگویند شده بود که زود بیرون کارزار حاضر میگردید
بلوچ بوفای عهد خود صبح و نوبت و هشتم جزا ابو یحیی خیرال بلوچ را که در جنگ لشکری
داخل میخانه شده و صد بار ایشان وارد میخانه بود و روانه نمود که خود را ببلوچ انگلیس
رساله و از جنب و خلف سپاه فرانسه حمله بردا که چنانچه عمل فراموشی و با عساکر انگلیس زاده
از چهار سو شکست بنود و گن بلندی و پستی اکثر زمین و بی مسا بر آمدند و باران ایشان را
از دوز رسیدن مانع گشت و پیشتر حمل و نقل توپخانه ایشان را معطل داشت و علاوه بر اینها
صبح زود صدای شلیک از شهر و توری که در عرض راه واقع بود گوش ایشان رسید و از وقت
لایق شده از پیراهن زخم نام خود را میسر انگلیس رسانیدند و چهار ساعت و نیم از ظهر
گذشته بود که خیرال بلوچ آمدن خود را از دور شلیک توپ بگلیان عرصه کارزار که گشتار
نمود حضرت امیر طور آگاه از این اوضاع گشت جویشم لشکر و انس را که بدو نگاه داشتند
بود و امر فرمود که مقابل لشکر پرورش رود و او را مانع از پیش آمدن شود و چون پیشرو
سپاه پرورش تا آنجا رسید جویشم چند دقیقه ایشان را مانع نمود و چون جویش

اول و دویم لشکر پرورش رسیدند و جویشم نیز وارد شدند و خواستند که خود را به انعام که
مقصود است رسانند علی القضاة از عقب ایشان حمله فراموشی و فراموشی ظاهر گشت و سبب ذکر
یافت که مرسل میروند و امیر طور باسی و در نهان فراموشی است و قرار توپخانه بسیار با هم ساخته
بود که لشکر بلوچ را تعاقب کند و او حمله کرده که چنان لغت نموده بود که جویشم سپاه
خیرال بلوچ تا میسر لشکر مرسل بلوچ است که او تعاقب نموده مرسل بلوچ چنانچه مانند سایر دران
که تجربه که در چنین مقام متعجب و مضطرب شوند علامات تعجب و تردید را در وجوه احوال
او ظاهر نماید بل و لایزال فی الحال حکم لشکر فرستاد و بخیرال بلوچ که سر در جویشم بود پیغام
داد که بهر طریق تواند خود را به دست رود خانه وکیل شد و در برابر خشم هر چه تواند معاوضت
کند و اگر مجموع لشکر خود را بکشتن دهد نباید بمبت لشکر پرورش و میسر انگلیس فراموشی تا
مرسل بلوچ آمده برای جویشم میسر بر حسب حکم او لشکر بیرون در یک پیش از آنکه کار
انگلیس از دست رود و بهر حال کار روان گشت و مرسل بلوچ آگاه از این بود که در واطر لوکا
جنگ بعضی رسیدن او چنان قطع و فصل خواهد شد که اگر در مکان دیگر هر نوع شکست فتح
مرا و راه روی و در چندان دفع بران نخواهد ماند با کجایه بقدر یک ساعت لغت و آب مانده بود
که جویشم دویم لشکر پرورش از فریب او عین گذشته متعجب میباشند که انگلیس گردیده و در آن اثناء
خیرال بلوچ نیز از فریب بلوچ گشت گذشته و از دره که اسم آنرا فراموشی میگویند عبور نمود
و خود را به پهلوی راست و عقب لشکر فرانس رسانید و در بنوقت بر عموم لشکر فرانس انگلیس
معلوم و آشکار گشت که مرسل بلوچ با لشکر تازه دم پرورش وارد شده و بصورت پست
نام مشغول جنگ خواهد گشت و حضرت امیر طور هنوز اندک مدتی در لشکر خود سبقت میبرد

که تواند بشکر پرورش مقابل شود با خود از میدان جنگ کناره جوید و فزاول خاصه که در
 و شخب بود نمونر پیچیده من الوجوه غلبت در جنگ نموده در فقه داشتند که اگر خوا
 خود را از عرصه کار زایل برون کشد و لشکر را از زنگاه برون برد در جنگ که در فزاول
 تواند بجای حفظ اقدام نایبند و چون پلویان میدانست که در آرزو یا باید خود تمام شود
 یا کامرزم را با تمام رساند و از هیچ طرف امداد بجست و تصور نمود که انکه جنرال فرجی
 بایست با و ملحق شود و لشکر او قوت پید و او نیز خط نموده خود را در جنگ جوییم لشکر
 پرورش بکمان یک نامی لشکر پرورش پیشند معطل نمود و چون دانست که لشکر پرورش
 را معطل نموده عساکر و سید نیز از صدد و برین تعجب تمام می آمدند که خود را بکمان جنگ
 و تسخیر ولایات فرستد و ارکان جمهوریه در شهر پارس نانی فتنه و فساد نهاده
 در فکر فزایی بپایان سلطنت پلویان بودند و در حقیقت قوت کار و رونق امر پلویان
 منوط بفتح کرمان بود و برین اوضاع پلویان مصمم گشت که قبل از آنکه لشکر پرورش قوی ملحق
 بشکر انگلیس شود عساکر انگلیس را بطریق است هجوم برده از مکانهای خود حرکت دهند و بلکه
 باین وسیله تواند اتصال این دو لشکر را مفصل سازد و حوالی غروب آفتاب مقرر نمود
 که فزاولان خاصه در پیش روی خود دو ستون تربت دادند و هر دو را بر پشت بی سپرد
 و فزاولان نمود که این لشکر پرورش که کون میدان جنگ رسیده آن لشکر است که جنرال
 فرجی بنایان نامور شده بود و بپایان پیش روی و قرار کرده با پنجاه گانه
 و کونر یا ساعت دیگر جنرال فرجی نیز بسپاه خود از عقب ایشان خواهد رسید و باید
 اینستیدن او سنانیز اهتمام کرده لشکر انگلیس را از پیش برادرید که فراری دو لشکر پرورش

و انگلیس یکدیگر ملحق نشوند متوجه نگویید حضرت امیر اهور چاه از فزاولان را پشت بند ایشان قرار
 داده امر فرمود که در فضا و دهر بان یکدیگر را از سرش سر کلوه خشم می افکند فزاولان خاصه
 بصورت و صلابت هر چه نامر حلهای بی در پی بردند و کاری از پیش نبرده بعقب آمدند و بسکه
 فزاولان خاصه حمله بردند و لشکر انگلیس ایشان را مخالفت نموده که اوضاع لشکر انگلیس را فی الجمله
 احتلال حاصل شد و در مقام حمله خصم بر و لشکر انگلیس بطریق توسی از دایره که در اندازی
 جنگ محمد بن بطرف دشمن بود چنانچین آن از جا حرکت کرده بطریق پیش رفته که محمد
 آن توسی متعقد شده و در توسی است دشمن اتفاق افتاد و قلب از دشمن دور و بجا پنهان
 نزدیک با شد و انچه پهلوی است لشکر انگلیس چنان نزدیک بعساکر و نس کرد که
 کلوه نوب و لشکر ایشان با تمام بیان حمله آوردان لشکر فرانس میر سخت و از مرز شفا نیز
 هر چه کلوه نوب و چهاره و لشکر می آمدند بشکر و نس بر می خورد و لشکر انگلیس حت اینکه
 حمله آوردان فرانس را مغلوب سازند صفوف چهار قطار پشت یکدیگر نرزد دادند و چون
 پنهانی فزاولان فرانس نزدیک صفوف انگلیس رسیدند لشکر و پهلای خود را انداخته و صفوف
 انگلیس علی الاتصال کلوه را بریدن گرفت و هوا را زهره و نار نموده بود عاقبت لشکر انگلیس پیش
 حرکت نموده بطوریکه از دو طرف میل بطرف ستونهای فزاول فرانس کردند که ایشان را از حمله
 نمایند فزاولان مزبور با رشادت و جلاوت نام ستونها را بصفتی مبدل ساخته که طول
 در پیش روی صف عرب واقع شود که انگلیس نتواند جواب ایشان را عاقل نماید لشکر فرانس چون
 در گوش بود که از ستون بصفتی مبدل شوند در آن بریش کلوه نوب و لشکر انگلیس
 کلی در جوفهای فرانس روی داد و در مقام اعتشاش کلی یکی کرد آمده بهم پیچیدند و بشکر کلوه

توب و انگ با ایشان انداخته شد که انبش رویی لشکر انگلیس لعنت آمده و این سنی و گویش
 آفت بود که لشکر فرس بمیل آمد چون حضرت امیر الطور صورت احوال را بدین مآل ملاحظه
 فرمود احکام بر عموم لشکر فرساده و فرمان داد که ترک میدان جنگ گویند و از هر صحر
 کارزار و خال برون روند و جنگ کریز جان از هلاکت بر بربند و جهت محاطت راه
 که بر لشکر و گاه گشتن مبروی متغایین چهار پیک از قزاقان خاصه قدیم باقی مانده بود
 که در آن گذشته و آن چهار پیک حکم امیر الطور قلعهای مرتفع و زیاده در برابر ایشان
 محکم و استوار بنا داده و بنای تنگ بنا داده و دوک و نیشانی بر مجموع لشکر خود حکم داد که
 حرکت کرده پیش روند و از هر طرف حمله و هجوم مشغول شوند لهذا از هر طرف چنان زور
 آوردند که جلیان فرس تاب مقاومت نیاوردند و قلعهای سربازان ایشان نیز
 پریشان گشت و مرششانی بسیار جده و جدمعول آورد و مضمود او حاصل گردید عاقبت
 او گشته گشت و پیاده شش پست گرفته خانه کار در پیش صفوف عوب بجدال
 مبارزت نمود متوجه گوید چنان شهرت یافت که از هر طرف سپاه انگلیس شکیف بطور اولان
 خاصه امیر الطوری که مذکور شد و در آن زمان پیشند در جواب فریاد از
 ایشان برآمد که قزاقان خاصه امیر الطور با تمام شده شدن را حاضرند و بجای مقبول میگردد
 و هرگز اسلحه جبرائیل نیکند و تسلیم دشمن نمی شوند و بعضی گفته اند که قزاقان در همان
 حال رو بیکدیگر کرده لشکر خود را یکدیگر انداخته تا کسی شکسته نشود و خود را از کفاری
 لشکر انگلیس مخلص ساخته متوجه را عقیده است که چنگ ازین روایات را اصلی
 نیست و اهل فرس از راه اغراق و غیرت چنین شهرت داده اند و مقام انصاف

مربط شدت قزاقان خاصه امیر الطوری را انکار نمیتوان نمود و درت و جیت ایشان را پوشیده
 نمیشود و درشت خاصه در جنگ و نظر تو که نهایت ستور و دلیری و ثبات ایشان مشهود گردید
 است و چنین عمل که دیوانی و چون مستغرق گشت بچندین شانس صحیح و پسندیده نیست متوجه
 گوید چون قزاقان خاصه امیر الطور است روی داد و خال را بلو فرصت یافته لشکر خود را
 در یک مکان مجتمع نمود و عمل کرده قریب پنجاه هزار که در پشت صفوف فرس واقع و در وقت
 ایشان بود و بوقت خود آورد و بنای تنگ بچندین لشکر فرس نهاد و توپها را چنان
 نزدیک گذاشته که تاش افشانی مشغول بود که مجال حرکت بر لشکر فرس نماند و لشکر انگلیس نیز
 که بتجارت نهریست ایشان میرفته و جرات عبور نمودند و جبین ملاحظه انصاف کلور توب را
 موقوف داشتند و سپاه انگلیس در پیش خط معنی در حرکت آمده در در شعا بیکدیگر و از آن در وقت
 لشکر فرس اندک و یکدیگر را ملاقات نموده و با و از بلند مبارک گفتند و درین حالت لشکر فرس تمام
 شگفت یافته بود و در پیش بلو چو دوک و در شعا را چون ملاقات واقع شد چنین قرار دادند که
 لشکر پرورش تازه دم پیشند و جنگی دارند لهذا بتعاقب عمل کر فرس پرورند و این نیست
 آرزو آن در قوه لشکر انگلیس بود چرا که است ساعت قتل در جنگ حتمی و دامانده شده بودند
 متوجه گوید ما دام جنگ حضرت امیر الطور بسیار کشاده روی و در پیش صبر بود و در مرتفات
 تپیل ایشان که نزدیک غلبت کرد و بقدر نیم فرسنگ از میدان جنگ مسافت است استاده
 متوجه بنمود و اوضاع جنگ را ملاحظه میفرمود و از گشته شدن سپاه خود مطلقا اظهار غمزدگی
 و اضطراب نمیکرد و دو کات نامی لشکر را غو میامید که بکر جنگ و ثبات قدم لشکر انگلیس بکنین
 و توصیف مینمود و میگوید که قزاقان خاصه خود را صف آفرانی میکرد که با مور جنگ نماید از مکان خود

بفرود آمد نزدیک ایشان ایستاد و فریادش را شنیدند و بپوشش و حصار نمودند و دور
پن در دست گرفته بقت نام مجاور ایشان را ملاحظه نمودند و چنین و آفرین بدیشان میفرمودند و چنان
مشغول نظاره بود که یکی از جوانان یارانهای بزرگ هر چه خواست که این فتنه را بر من سازند
که لشکر پرورش بجای میزند لشکر فرس رسیده شولست عاقبت الامر چون پامیون دید که افواج
فرادلان خامه او بهر آنچه و شوشش چنانچه در دست رنگ رخسار او مانند رخسار دکان
ند و در دین و چنان افسرده گشت که مطلقا حکم ننمود و بعد از آنکه بی هم را به خود فرمود که افواج
فرادلان بهم بخت کنون بسته کار از دست رفت و علاج پذیریت فی الحال سوار شده
از عرصه کارزار بیرون رفت و بخت اهل ضرب نیز در هیچ مکان در دست نکرده تا اینکه بشهر حلال
که از شهرهای مملکت نزل گشت رسید در فرغانه ای از آب فرود آمد و در خبر که بخت او با پیروز
بوده قرار یافت شمشیرش را بپوشید و بخت از ایشان مشغول گشت و نامی سواران خود را بپوشید
نامور نمود که لشکر فرس را فوجت نه میزد و آرام و آسایش ایشان قطع نمایند چون لشکر فرس
بشهر حلال رسید خواست در آنجا تخمین شده خود داری نمایند و پل رودخانه را که راه عبور
خشم بود مضبوط کنند و کوههای شهر را سیر بکنند تا بکنند لشکر پرورش رود از تعاقب رسیده
نگذاشت که مقصودشان اهل آنجا بپوشد و در ایشان را از شهر خارج نموده که لشکر فرس را در تفرقه
بود که در مقابل دشمن ایستاده میسر نباشد لکن بی نظری ایشان بر تیر شده بود که بقاء
و قانون نظام حرکت نمی توانست نمود و در میدان جنگ یکصد و پنجاه عراده توپ فرس غنیمت
لشکر انگلیس گردید و معادل همین مقدار نیز نظام تعاقب بفرستید و پانزده توپ و مجموع عرادهای
آذوقه و ادوات توپ و مپوس و غیره و کاسه امپراطور پامیون که از ظرف و عیال و تنهایی

جهان و بسیار سپهر و کران بها بود و دست لشکر پرورش افتاد و در صندوق کاسه اعلام نامه دیدند که
نامیون بخت خود نوشته که فرادلان و جنگ بشهر حلال ارسال دارد و مضامین آن بشیر را به
بخت آورد و با کجاستاری که در جنگ و اطراف لشکر انگلیس رسید از فرادلان و خبر و دوکت فتنه
که اغراضی بکلیف بدین جهت است که یکصد نفر از مرکز دکان بزرگ و کوچک گشته و زخمی گردیده
بودند و اکثرشان نیز بعد از جنگ شرف موت بودند و پانزده هزار نفر را از فرادلان
پوش و سایر انگلیس گشته و زخمی شده و چند نفر سوار و عیال و مضامین آنها را بزرگ مجروح
مقتل آمده و دو دوکت و فتنه خود و یکی از فتنه اولیست مانند و زخمی گردیده و متوجه
کویدین فتنه کلی و اموال بسیار و در جنگ و اطراف بود که مملکت نو جوانان انگلیس را اهل آن
کشور متحلی شدند و بسیار لشکر است که در تیر خنارت اهل ترنس و در آن محاربه تیر و تیر و تیر
در آورده و کسی و پنجاه نفر در عرصه جنگ و عرض راه مملکت که بر مشغول شدند و ترک وطن
گشتند با کمک دیگر فتنه مجازاتها و هزار نفر از لشکر فرس که در آنجا حاضر بودند بعد از دست
زمانی سسی و پنجاه نفر از ایشان فراهم آمد و با بعضی گشته و بجای وطن ایشان را فرستاد
پانزدهم در بیان ورود امپراطور پامیون بشهر حلال و افتاد مجلس و کلاهی رعیت و در روز اول
و اوجان و شرف و استغفار از امپراطور پامیون و انبساط مشروطه بیکدیگر و امپراطور
نمانند و پامیون نامی خوانند و سایر که از شایسته متوجه کوید که هر چه از لشکر فرس از جنگ و اطراف
جان بد بردند سبب خوش فرار نموده امپراطور پامیون خود نیز بخت نموده بشهر حلال را
در آمد و از آنجا نیز بجای شهر فلپ و بل که از بلاد فرس است روی نمود که بشهر حلال رفت و پی
ملحق کرد و جنگ تمام کند و یک علی التوالی خبر رسید که لشکر پرورش شهر حلال را و متصرف

در مثل فرود آمدن کشتی یا در لشکر او بجای می میشتی شد خود نیز دستگیر شد است پسر طور
 ناپلیون اگر استماع این خبر فرستاد فرموده احکام نوشت که سرداران می بقیه لشکر را
 جمع آورند و بشهر آوشت آیند و خود بجای پاریس بشهر پاریس وان کشت مورخ گوید در نوردم
 ماه جون مطابق پست و هشتم جوزا در شهر پاریس بخت وصول خبر فرستاد که کشتی ناپلیون
 و فرزندش که آنجا را کوشش زد و در نزد یک نموده نامه اجازت از قوای پسر طور بپایان
 و لشکر فرستاد ششون کرده و صبح روز پست و یکم جون مطابق پست و نهم جوزا بکشتار
 و همان بیان اهل شهر شربت یافت که حضرت پسر طور با نفاده از جنگ بگریز نموده شب
 گذشته وارد شهر و اکنون در عمارت سلطان میکل است در ظرف دوسه شگشت لشکر
 فرستاد و که بر حضرت پسر طور در شهر استناده افت عطفی جمهوری را که باره حضرت
 پست فاده و خبر خواهان پادشاه سابق را بهانه جنگ که عموما بر خود لازم شمرند که
 مجددا اوضاعی فراهم کنند که خود را از پسر طور شخص نمایند لا محصله خانهای پست
 بتجلی تمام متوقف گشت که چاره اندیشند سه چهار ساعت در گفت و شنود بودند که اگر کوشش
 و کالین کورت و دیوانست و کوشش کوشین برادر پسر طور بنا بر مصلحت خانه در آمدند
 و که از شش جنگ و شگشت لشکر فرستاد علی القصد بختار مجلس الفکر کردند و از آن پس از فرود
 که حضرت پسر طور با جهاتین و زارامور و ما ذون دشت است که با ملک متفق لشکری
 مصاحبه نمایند اکنون بجهت اعلام و بشان خبر مصاحبه در شش آمدیم مختار مجلس پاریس استماع
 آن در جواب و زاری میز کوفتند که ما راست و بری نیست که تو اینم بنام حضرت پسر طور
 ملک متفق را بمصاحبه تحلیف کنیم چنانچه و بر اسلطان ندانند و برفع اوضاع و اتفاق

نموده اند و برادر مصاحبه میان فرستاد عظیم کوشین پس از استماع این سخنان دریافت نمود که
 اهل مجلس را اراده است که خود را از پسر طور ناپلیون کن رگیرند و بنانی نازده نصد شب از
 مخالفت نموده زبانه بکشند و دوفی و دوفی برادر خود ترغیبان نمود و جواب گفتند که
 مسواری با دوفی و فاموده ایم و در رکاب او بر کستان مصر خیرایم و بختی و سرمای بلاد
 روس مینا کنیم و استخوان مردگان فرس که در هر ملک ریخته بصدقت دوفی پسر طور
 شهادت داده اکنون مقتضای وقت است که اسطط استغنا کند و امنای دولت
 باحوال خود گذارد که بفرست تواند با ملک متفق بنامی مصاحبه گذارد مجلس انکف و خود
 مذکور پنج نفر از وکلای ملک را مقرر داشتند که با وزیر امور و مصلحت نمایند بعد از گفت و شنود
 آرایان متفق گشت که پسر طور ناپلیون مجددا استغنا کند حضرت پسر طور ناپلیون در
 شب پست و نهم جوزا مجلس شود آراست و زرا و امرای دولت در آن مجلس اجتماع نمودند
 گفت و شنود بسیار نمودند و بکل ولایات پستی دنیای شمالی عرض کرد که پسر طور
 ناپلیون بولایات پستی دنیار و در عرض و مقبول بختاد و نیز هر چه پسر طور و زرا و وکلای
 بنیه و بختاد و بر باز تحلیف نمود که در ملک موجود باشند و وی جنگ اقدام که مفید بختاد
 لا محصله استغنا نامه بمنجهنون گشت که ای ایالی فرست در بدایت جنگ مطمئن بودم که شما
 اتفاق خواهید نمود و مقصود منظور است شما بمن متحد خواهید گشت در شگشت پس اینم
 و هم عهد و معین و ناصر من خواهید بود و پنج خیم از جمیع تحلیف ملک متفق بنام
 در راه نام و رنگ دولت فرست بجان و دل کوشیدم اکنون که اوضاع من در کون
 شده و شما بر اتمام در هم من نمینانید ما کزیرم که خود را محمد ذول محمود و دشمنان فرستایم

میشد

و اگر فی الواقع آنچه دشمن درباره من بگوید معزول بعد ف بود برایشان نیز لازم است که
 مخالفین بر اغترال من تسلط سعی نمایند بنا علی هذا مراتب فرزند خود را با پسر طوطی
 دویم ملقب نمودم و با پسر طوطی ملک فرس برگزیدم ازین پس وزاری دولت فرس
 ماوند که ما در دولت فرس از ملک است و استقرار بر سر سلطنت بجاریت
 کجی و عقد امور دولت پرداخته در تغییر و تبدل امور و قبض و بسط جهام در ایام نیست
 وی امنای مستعار باشند و بتوانم امور خود اقامت کنم و چنانچه تصور وی نمیکند
 متعین کنند که از جانب وی یا بنجام جهام ملک پردازد و غیر تعلیف من بشمار است که عو
 بحت رفاه خلق یکدیگر متفق و متحد باشید که توانند ما را بر ملک و کسان با حیا
 و افتخار بوزم ملک داری قیام و اقدام نمایند چون حضرت امیر طوطی استغاثه را بدین
 تفصیل نوشت و بختیار مجلس دیوان و ستاد امنای دولت از روی اجرائی ادب و رسوم
 ارادت با طهارت شکر این غایت چندین از اعظم و اعیان دولت را بحضور امیر طوطی
 فرستادند و وی بر ایشان فرمود که باید با صاحب دیوانخانه این معنی معلوم و متعین باشد
 که استغاثی من استغاثی مشروط است بشرط امیر طوطی فرزند خود از سلطنت گذشتم
 و او را بجای خود مستقر داشتم بجهان این احوال خبر رسید که مترشح فرمودی که در کن
 رودخانه و یک کلمه امیر طوطی توقف نموده بود معادل شخصت هزار لشکر ابوالکج جمع خود را بدین
 اسب و زبان بشهر لئون رسانده است از اطلاع این خبر خبر خولان ناپلیون از عجب و شگوه
 بغایت مشغوف و مسرور گشته امیر طوطی ناپلیون از امنای دولت متنا نمود که وی نیز
 مانند سایر سرداران داخل لشکر فرس شود و در حفظ و راست پستی ملک که بفرزند

وی متعلق باشد و در از امنای دولت متنا وی را مضاعف داشتند بکلیشگری که از جنگ طوطی
 بازگشت نموده باشکرت ابوالکج جمع فرمودی که در خارج شهر پاریس مجتمع بودند از گشت خود متنا
 و اند و هنگام شده از وی صحبت همه بنیاد کردند که حضرت امیر طوطی بیان ایشان رود
 طریق که خواهد بجنگ خصم ایشان زاره نمائی کند امیر طوطی ناپلیون نیز بدان مایل گشت که بار دیگر
 بسپهسالاری لشکر فرس اقدام کند امنای دولت و وکلای رعیت دانستند که اگر امیر طوطی
 در شهر توقف کند باز هنگامه پا خواهد نمود و خود را میان لشکر خواهد رساند و در اینجا
 اجتماع نموده که وی را از آن خیال باز دارند لا یوم امیر طوطی را تعلیف نموده که از شهر پاریس
 حرکت فرماید بجهت کسان تشریف و نامشود حضرت امیر طوطی اطاعت و وزاری
 مستعار که خود از جانب فرزند خود تعیین نموده بجای آورده بجهت مزبور شتافت
 مقارن این احوال عساکر پرورش و انجمن نزدیک شهر پاریس آمدند امیر طوطی مجدداً از
 وزاری دولت اجازت خواست که مانند سپهسالاری از جانب فرزند خود بر سر لشکر فرس
 رود و با ناپلیون مقابل شود و جنگ کند و چنان میدانست که این نوبت تنای وی مقبول
 خواهد گشت خلاف آن معمول آمده بخارال بگریز ناموشد که امیر طوطی از عمارت ملکی
 نیز حرکت دهد و در کتاب وی شهر را بچهار دور و دایره امیر طوطی از عمارت فرس نیز درستم
 جولای مطابق دو دوازدهم سرطان دار دشهر را بچهار دور و دایره از شهر مزبور بنا
 بر تاسا که که پیش عساکر متفق و امنای دولت مستعار فرس که ناپلیون خود تعیین نموده بود
 واقع گردید شهر پاریس بفرق عساکر متفق درآمد و لشکر فرس از شهر حرکت نموده به سمت
 رود لاپری سکن گردیدند و امنای مستعار مجدداً مجلس شورای آر استه کجی و عقد امور

استفان استند تا از جانب ملوک متفقہ احکام صادر کنند که از انسانی مستعار دولت و لشکر
 امپراطور یا پاپیون است از انبیین نموده هر چه احکام صادر شود معنی کرد و اعلام شد که
 لویش هجدهم درین دوره دار و پای تخت خود خواست و بر سر سلطنت ممکن خواهد
 شد بعد از ورود وی با انسانی دولت او در باب امور ملک فرس گهلو خواهد شد و مزین
 گوید بهین سبب مجمع امرا احتمال حاصل گشت و انسانی مستعار مشغول شد تا امور دولت
 در آن اوقات بود کلاهی رعایا بیکدیگر داشت و ایشان هر روز در مجمع خاص نشست و قرار
 امورات میدادند و ششم ماه جولای مطابق هجدهم سرطان لویش هجدهم مجدداً و او را پادشاهی
 ملک موروثی خود گشت و بنابر کی باج سلطنت بر سر نهاد و بر او یک شهر یاری ممکن کردید
 امپراطور یا پاپیون چون شهر رچا را و او را کردید تا رک نموده بودند که بست یکی دیار و او را
 و چهار پنج کشتی جنگی و غیره موجود نموده بودند که او را از بندر انقضا در احوال یکی دیار رساند
 و لیک پاپیون قبل از وقت خود یکف است که مرا اعتقاد آن است که هر دریا و رودی که کشتی
 بر آن توان راند بقیان کشتیهای دولت انگلیس در آن عبور نموده یا لنگر افکند و انداختن
 اجمال آنکه چون کیفیت شکست پاپیون با میران جرات جنگی انگلیس رسید در عت احکام ظاهر
 صادر نموده که حدود و غریب ملک فرس را از ابتدا تا انتها بیکه که پاپیون اگر خواهد و اگر نه در وی
 آب و می را بست کرده از جمله کشتیان مبت لند از جانب لاندوایت که امیر جرات
 جنگی انگلیس بود حکم رسید که کشتی جنگی خود کشتی محقر و بیکر مستحق بندر انقضا شود و کنگر
 کشتی بدون آنکه بدقت ملاحظه نمایند که چه در بار دارد و که بران نشسته بکنند و او را پاپیون
 با من جمع خود را آنکه و و باشند و بدست آمدن امور پیشه که وی کشتی موسوم به پاپیون

که در سخت اعتبار وی است در آورد و بدقت نام و برادر پس محافظت کند و آگاه کشتیان مزبور
 خود را بیک از بندرات انگلیس که نزدیک تر است رساند و کیفیت را حسب منصب بندر مزبور معلوم
 کند و چنان بوی اعلام نماید و بنویسد که احدی آگاه کرد و دیگر کیفیت مزبور را بکار نگذارد
 جانات بنویسد و مصور صاحب منصبی ارسال دارد و صاحب منصب قدغن نماید که کیفیت امور
 پوشیده و مخفی دارد با جمله کشتیان مزبور کشتی بحوالی بندر انقضا رسید امپراطور یا پاپیون
 اگر کیفیت مزبور بچشم انقضا داشت او را چند نوبت تخلف نموده که بدیل یکس کند و کشتی
 بخاری نشیند و بست یکی دیار و او را شود و لیک پسند خاطر وی بقا و عاقبت کار بدین
 میسر گشت که کشتیان مبت لند بنای مراد و نند و خود را بچو افروزی دولت انگلیس و اگر از
 بنا علیه در دهم ماه جولای مطابق نوزدهم سرطان جبارال سوری و مشرک لاگت با بست
 آورده اند که از دولت انگلیس ملط و اجازه نامه بوی رسیده زیرا که انگلیس نمر و عده نموده بودند
 که از و اجازه نامه بوی رسانند کشتی موسوم به پاپیون در آن کشتی مزبور در جوار
 کشت که از دولت انگلیس اجازت دهد که پاپیون یکی دیار و او را امپراطور یا پاپیون دولت انگلیس را
 بچو ملط و متقاعد خواهد نمود که دیگر باره از آنجا بفرس معادست نماید و فرستادن از آشوب
 بکنند جبارال سوری و مشرک لاگت گفتند که در نوبت اول حضرت امپراطور که استغفار نموده
 فتنه و حسد بزرگ و سایر رجال دولت بخت کرد و باطل ملک مستحق نموده اکنون
 پاپیون بخیرش خود استغفار نموده میخواهد یکی دیار و او را بجا کوشش اعتبار کند کشتیان
 مبت لند گفت که بملک انگلیس میروند که در آن ملک آزادی آسایش که بینه جبارال سوری
 و شش و چهار حسد و کانی بگشت نموده ما جبارا امپراطور عرضه نموده امپراطور یا پاپیون

مراسله بنیضون بولبعده انگلستان نکاشت و مصوب جنرال فان قاد افاد داشت
 که بنواب هایون و لیعهد انگلستان اظهار می شود که بنابر مصلحت و منکام که موجب خرابی
 مملکت فرانس بود و بنا بخصومت فرات معظم فرنگستان باین سلطنت را با شما رساندم
 و اکنون آمده ام که خود را مانند شتافت بجو اندوی دولت انگلیس سپارم و خود را بجای
 قوانین انگلستان پیروم و اگر از منو دم حایا توقع من از نواب هایون شتافت که قوی
 و جو اندوزین عثمان من بوده اید است که بقانون انگلستان در حق من رفتار نماید
 و تا به هر سلسله بنزد هم جولای بکنز از شتافت و با نژده طایفه میت و دویم سلطان کبریا
 در ولایت و سی بیست با جمله امپراطورنا پلین در میت و چهارم سلطان سال مزبور
 خاک و فرس را و اذین نموده بکشتی محلی انگلیس موسوم به بلرغان در آمد و در خدمت دی چا
 نفر از سرداران با حقوق بودند یکی برترند با زن و سه فرزند و دویم سوریه با زن یک
 فرزند سیم جنرال استند چهارم نائیلان و از وزیر امیر لاکیت ملزم خدمت کرد و به
 پیروی که صدوق دار امپراطور بود نیز ملزم گشت و بفرمان نژن صاحب منصب سی و نه
 تن از خاندان حضرت امپراطور همراه بودند و مقامی که اکثر کشتی فرانس را که بکشتی انگلیس و
 غلغله و شبنون از نا کشتی بلند گشت و آواز کرد و ناله برآمد بزرگ کشتی انگلیس شش و دو که
 استقبال امپراطور کند چنانی است و طرزی خوش فرمود که با انگلستان آمده ام که
 خود را بولبعده دولت انگلیس سپارم محکم کشتی انگلیس در حال باد بکشته و دارد بندر
 نموت شد و کرا خفند و از احکام از امر کشتی رسید که احدی از آنها دست در مهر ناید و
 که بود ما ذون میت که بکشتی دی رود فرادی روز مزبور حکم رسیده که کشتی از اینجا حرکت

Adelphe

Antoine

کند

کند بکشتی ملیت در کیه متوجه که به چند ان کشتی و زورق و نا و در اطراف کشتی با پلین کشت
 ناشی ان سلطان بنقده رنج گشته بود که از حد و حصر برون بود سپه سالار دریا ام نمود که
 از دعایم نظار کبان را مخالفت نمایند زور قبا تعیین شد و از هر طرف مردم را ببلند فایده
 می نمود و عاقبت چاره مخترسته بماند احضار کشتی نظار کبان را و در منبذنه نا که روز
 سلخ ماه جولای یکی از سنو فیان دولت انگلیس وارد و حکم آورد که با پلین و متعلقان
 دی را بجزیره سنت جیلبرند و حکم دولت را با پلین خوانده از استماع آن آه زناده
 دی را بده اظهار و اصرار نمود که دولت انگلیس نایب است بیکون و رفتار با من معمول دارد
 و با من مانند اسیرانی که در جنگ گرفتار گشته رفتار نماید و فرمود که هنوز پرچم لایعی عیانت
 بکرمین در حرکت است که من بکشتی انگلیس در آمده ام و لشکر نیز بلند که من سپه سالاری ایشان
 قبول کنم و بوضع جانشان ره نمانی تا بهم در چنین حالتی آرا ده کشتی انگلیس نمودم و هر چه
 اصرار فرمود که بزرگ کشتی عمد و شرط نمود که مرا مانند یکی از سبایان غربت بجا که انگلیس
 رساند باید بشرط خود عمل نماید و بعد خود وفا کند چاره پذیر گشت عاقبت بکشته از
 کشتی بلرغان برآمد بکشتی موسوم بنارترند در آمد و روانه شد بکشتی و شتر و غیره
 را که از اهلای انگلیس بود خویش نمود و با وی رود که در سفر دریا را بقریب سفتان مزاج
 دی بود و سکام و رود امپراطور بکشتی اوضاع صد و قفانه و بر که ملاحظه نمودند چهار نفر
 لویت و جرقه با وی دیدند آن را نیز از بیم اگر تلاح و قزاولان دهد و بر شوت از ان
 و در هر طرف تلاح و کشتی از ان صبط نمود و حجت سپرد که بده دولت است هر وقت ضرورت
 شود همسایگی کرد و بناظر و صند و فدار امپراطور سفارش نمود که هر اوقات فرج

دست بر حق است و در صورتی که دولت را این
 هم بکشد چون راکب به کشتی می رود
 که در آن زمان است که در قریب امپراطور
 با او در قریب با نژد است که در قریب امپراطور
 به او در قریب با نژد است که در قریب امپراطور
 a dire tous ceux
 des l'avis des braves, quelques
 d'entre de main, et tous
 seraient encore le meilleur
 nation du monde.

مکان که قراول نشین بود علامات معین داشتند که هر وقت گشتی از روی گشتی فرستنی
 بجزیره رسد قبل از آنکه تواند بسبب فکندن توپ و پاداشتن بدق و انداختن فکند
 هوای که قبل از وقت هر کبر علامتی مقرر داشته بودند بزرگی جزیره ای که اعلامی بود
 و در وقت گشتی جنگی انگلیس با توپ و اسباب مدام با طرف جزیره در گردش بود
 یکی بطرف باد و دیگری سمت مخالف هر وقت از شش فرسخی گشتی نمایان گشت
 از قراول خانه های اطراف جزیره با دقت توپ و پاداشتن بدق و فکندن
 باطل آن دو گشتی جنگی اعلام می نمودند که زود خود را بر ایشان رسانند و سبب آمدن
 از آن گشتی شنید و بار و آدم گشتی را معین نمایند و در بندر جزیره شنبه های فرساده
 بودند که لنگر فکند در حالتی که از طوفان و طاعون در باجم غرق گشتن بود درین احوال
 نیز احدی از اهل گشتی اجازت نداشت که باطل رود در آن وقت که لنگر می افکند و در
 بندر توقف می نمود بکنفر صاحب منصب یا چندین قراول گشتی بیرون می آمدند که گشتی در
 بندر بود طرف و سوار عمل و بار گشتی گشت و یکدیگر داشت احدی باطل بود و با علامت
 گشتیها مژده کند و نیز مجموع ناده و زور قهائی که مخصوص صید ماهی بودند شب را
 اذن حرکت نداشتند باینی در منرب لنگر فکند و با مطلع آفتاب توقف نمایند
 هنگام صبح بصید شغال دارند و پس از غروب آفتاب از اجازت جنگی انگلیس و قهائی
 تعیین نموده بودند که هنگام صبح در روی آب و اطراف جزیره گردش نمودند
 و در خیزه صاحب منصبی که از روی ناپلیون بود معلوم نموده بودند که در شبانه روز دو
 نوبت عقبی که ناپلیون خود را کاه کرد و ششخص نماید که وی در عمارت هست یا نیست

بیکدیگر سرخارج کوکبا زن هر نوع اعیان که لازم بود منظور میداشتند که فرار کردن ناپلیون را
 از جزیره ممکن نباشد و از خارج اخبار بوی رسد و بی اطلاع تحفظین بنام و پیام
 به سچو میرا و ده وی اتفاق می افتد که سیرا مجال آن نبود که بخیسه و سچو زردوی و
 و سخن گفت و شنودی با وی بیابان وی نماید و ناپلیون نظر باینکه از مقام سلطنت
 عزل یافت و بر طبع غیور وی نیز و کات سرخارج کوکبا زن که در می فطت آن عجوبه
 روزگار از قرار دستور العمل دولت انگلیس معمول میداشت پسند و ناکو از بود مدام
 زبان شکایت از حاکم فریبکش و در منزل لاکیش شکایت و بر امانی دولت انگلیس
 بدین تفصیل نوشت و هر یک را چنین جواب نوشتند و لا سرخارج کوکبا زن از راه
 عدم احترام حضرت امیر اطور را جلال خطاب کند و در ادای خطاب نیز اظهار تباست
 و چون سندی که امانی دولت انگلیس در جواب نوشتند که سرخارج از قرار دستور العمل
 دولت ناپلیون را بدایهت خواند و بیک اظهار تباست وی بجاست ناپلیون را دو ماه
 در مقامی که شایسته شان وی نبود جای داد و خود در مقام عالی و عمارت رفیع منزل
 گرفت جواب نوشتند که دستور العمل دولت این بود که ناپلیون در گشتی باشد و چندان
 بجزیره نزد که عمارتی لایق شان وی نباشد و خود نظر بکفایت مزاج خلیف امیر اطور
 فریب بجزیره رفت و در آن مکان ساکن گشت تا آن قراول در مطابق اوضاع نشین حضرت
 امیر اطور نهادند جواب نوشتند که این قاعده کلیه است بچو بس با اقدار و حشام را
 خاصه مانند ناپلیون که بسخن و عهد و شرط وی اطمینانی نبود در حفظ و حواست باید
 اهتمام نمود و را با سرخارج کوکبا زن قدغن نموده که بی اجازت وی احدی بجز امیر اطور

زود جواب نوشتند که سرخانیج کوکباران را لازم است که از پنجاه تنه ششاهن که خواهر پسر
محبوسی را ملاقات کنند از پنجم درسم و مقصود منظور وی آگاه شود اگر صحت داند او را
دهد و الا مخالفت کند همان سرخانیج کوکباران وعده بنیافت از حضرت امیراطور سوار
در رفعت خود می را بجای رال مخاطب داشت جواب نوشتند که سرخانیج کوکباران چنین
حکم از مصلحت خانه دولت صادر شده که پالمیون را در مخاطبات و مکاتبات بدان لقب
مخاطب دارند و اما سرخانیج کوکباران که فیض صاحب منصب معین نموده که هر وقت از
ادفات حضرت امیراطور خواهر از قضای محذوره که بکشت نفع می شخص نموده آنجا
رود صاحب منصب مزبور با اتفاق وی رود جواب نوشتند که قانون غوم مقصود است
این نوع احتیاط در حق وی معمول شود مگر آنکه کسی که در غیره است علیه این
نوع با وی رفتار نمینموند انسانی دولت در مصلحت خانه چنین قرار داد که بکشت مزاحمت
کشتنهای تجارتی و آلات دیگر نسبت علیه نه دهمایند که کشتنهای هند شرقی که همیشه
آند و شد نمینموند و هرگاه کشتنهای سایر حدود و خواهر تجارت و خواهر بیست متبذ
مزبور در کیش یا شش فرسخی آنجا عبور کند بکیز و ضبط نمایند و در پستم ماه اکت سال بکیز او
هشصد و پانزده عیسوی مطابق پست هفتم صد سنه بکیز او دو سب و سی بجوی در شهر
پاریس ملوک متفق با یکدیگر قرار جان نمادند که او را هر یک و یکی در غیره است علیه تقیم
سازند و متعلق مخارج آن شوند تا با پالمیون محبوس این چهار دولت انگلیس و روس و مسکو
برگوش بود مخصوص دولتی دون دولتی باشد ثانی محبوس وجود پالمیون مجبوره آنها
دولت انگلیس بود تعیین مجلس خاص دولت مزبور باشد بخوبی صلاح دانند و مطمئن شوند

معین دارند را بجای پادشاه و الا جاه انگلیس متعبد شد که از قرار قرار داد مجمع شهر پاریس هر چه
درخواست و می حفظ پالمیون شرط شده از آن قرار معمول دارد مگر آنکه بکیز از انظار
معلوم کشت که حبس پالمیون مخصوص دولت انگلیس باشد نهاده نبود بلکه عموم و کسان و
سلاطین مقتدره فرالات چنین قطع و فصل نمودند که بکشت کسایش خود و امنیت و آرام
جمهوری عباد لازم و وجوب است که پالمیون ما و ام کجاست محبوس بود و از برون آمدن وی
از محبس مقرر باشند بکلیه در آن هنگام که در مخالفت وی لازم تمام معمول سیاق و تجارال
قانونه را با بجای رال بریزند که درنی فاین واقع شده جبارال قانونه بدان دست و پزیران
الطرف از پالمیون و از سرخانیج کوکباران حاصل کرد و با انگلیس از کشت نمود بعد از ورود و بای
اگر از آنجا پسرهای پالمیون را در کیز باندن وی از غیره بکشت علیه انسانی دولت انگلیس معروض
داشت از جود کردن و که همراهان ویرا تحلیف نموده که در او صدوق رشت که اند و بیانه آنگه
صدوق را بجای رشت شوی فرستاد و از محوطه محذوره بیرون برند و یک پالمیون بدان ضا
ماده هر چه ظاهر نموند قبول نمود و فرمود که مراد غیره است علیه محبوس بودن و خوشتر از
اگشت که از آنجا بیرون روم و در کوشش نامی زیست کنم و غیره بکشتن مخاطب بود که در آن اوقات
احتمال فاین چنین کارکنان دولت انگلیس واقع شود و آن موجب استکباری وی خواهد گشت و دشمنی
این خیالات و دستور العمل جدیدی از دولت انگلیس بر سر خاندان کو حاکم بفریه مزبور در خواست
و می حفظ پالمیون در قاهره حاکم بوی صادر کرد نخست نزد هزار بقاصو مخارج حبس پالمیون از دولت
انگلیس برقرار شد چون کفایت نمیدیست و چهار هزار با جکلو رسانند این مبلغ نیز کفایت
شام و نهار وی و متعلقان وی نمیشود حاکم مزبور اگر چه بدون بود که هر مبلغ صلاح داند در

بعد از این آینه کان سلسله انسانی میان ما و دولت انگلیس از روی انصاف حکم خواهد نمود و پادشاه
 این عمل که اکنون مرا گرفتار نموده اند و باین رخسار مشکاف کرده اند و قیاسا وقت گرفتار
 خواهند گشت و بچندین بلیه متلا خواهند شد و قیاسا حکام این جزیره کشیده و بگزار
 من مامور شده اند از آنجا که سپاهی و مرد جنگی بودید چنان میدانستم که در هر باب بر سر خارج
 گویند آن که یکی از صاحب منصبان چهارم بگری بود در جهان خواهد داشت و پادشاهی نظریه
 ادب بر او نخواهد نهاد و حال آنکه خلاف ظن و گمان من محقق شده و میدانم این چه
 رفتار است که شما با من معمول میدارید و جزا را با ناپاقت میخواهند یعنی را بدینند که
 من جزا را با ناپاقت ششم بلکه بزرگتر از این بودم دیگر فرموده و چو شکایات من که در این
 جزیره بکس معلوم است در ونگستان میکنند و با جدی معلوم شود سرخستانان که گوید
 عرض نمودم که این بعد هر چه شکایت که از دولت بازنده دارید چنان قرار دهم که در اینجا
 ونگستان نوشته شود و بر مجموع اهل و ملک معلوم گردد و بعد از آن فرمود که در باب ونگستان
 اجزاء و اسباب عارت از انسانی دولت من اعلامی نشده شما خود در هر جا که میخواهید بر پا
 میدارید عرض کردم هر جا که شما مقرر میدارید بر پا خواهم داشت و فرمود بهتر آنست که شما
 در این باب با من اعلیٰ گفتگو نمایند و قرار او کشید من برخ کو میا میز اطوار مد نظری من با حکم
 جزیره که گفتگو فرمود و محفل عمارت جدیدی متوقی ماند عاقبت در جانی که حضرت امیر اطوار
 خود خواست داشت بر پا داشت و لیکت پالمون را کمتر مزاج بختی غلبه نمود و مرض عارض گشت
 که محل و نقل وی بمرات جدید ممکن گشت پس آنکه بمرات جدید بزرگ اهل فرمود حکم از
 دولت انگلیس مجدداً صدور یافت که هر جا که پالمون نزد و نماید بکفر از صاحب منصبان انگلیس

با وی رود و مراقب باشد یعنی زیاده از حد منافعی طبع پالمون گردیده و این باب تمام شکایات
 میفرمود با شکایت وی سرخستانان کو بخت با پالمون عهد و شرط نمود که هر زمان که خوا
 لبستی سوار شود با جدی از اهل جزیره خواهد غریب و خواه بومی مطلقاً حکم نخواهد از آن
 پس قدغن نمود که دیگر صاحب منصب بهر راه پالمون تر و نکند و لیکت پالمون در آغاز
 عهد فرصت نموده شرط و عهد را فراموش کرده آغاز گفت و شنود با بزرگان جزیره
 و رعایا نهاد و هر امان وی با مردین مراد و نموده خبر احوال و اوضاع و بر آنجا را تقریر
 و نگستان و از ونگستانان جزیره سینه سینه عاقبت سرخستانان و از این مقدمه
 آگاه گشته مجدداً صاحب منصبی تعیین نمود که در خدمت پالمون بود و مطلقاً از وی جدا گردد
 و قدغن کرد که هر دو که کن وی نیز با اهل جزیره مشغول گردد و طبع پالمون که بخت و قال ایل
 در آن مقدمه از آن طرفت فاد و در آن باب دیگر با حکم جزیره در مقام گفتگو بر نیامد **فصل**
شازدهم در بعضی گفتگو امیر اطوار پالمون و از آنجا شدن مثل لاکت انصورت پالمون
 و شکایت جمعی چنان مال با نالان از آنجا شدند و مصلحت خانه دولت انگلیس و ظهور شد
 مرض پالمون از صاحب موقوف نمودن او تفرج و راه روشن را و زندان حکیم او نیز از آن
 خود و عهد نمودن وی که دیگر حکیم انگلیس را نزد خود راه ندهد و اگر تمنا نمودن وی از دولت
 انگلیس که اعطای کتایک را از دویم قدیم نزد وی خواستند و پان که بزرگان پالمون
 و دیگر ابراهه اشتد و با شایان مرض وی و سهارش ناپادشاه انگلیس در راه او کسری
 وی و وفات پالمون را راه می **۱۲۱** عیسی و من برخ کو یک کمتر مزاج پالمون پیش
 از آنکه جزیره بخت بکند و در دستهای باقی بود حتی قبل از جنگ و اطر نو نیز ناخوشی وی

مذکور است و افواه بود و یکصد مرضی در شکم وی آشکار گشت اغلب را اعتقاد است
که شکست و اطولو و انهرام سپاه وی از یاد وی لشکر ملوک متفق و توانایی دشمن بود
بکدر مرض ویرانمان توان نموده و اورا از آن چالاک که در لشکر گشتی و دشمن گشتی داشت باز داشت
موتوخ را اعتقاد است که این سخن مثنی بر اصل نیست چه حضرت امیر اطور با وجود آن زمان
قبل که پس از برون آمدن از غزوه ائمه او را دست و لشکر می در شهر خول روانه اجبا
نمود که عقول انباشته آن مخبر بود هر که آن لشکر را بنظر ملاحظه نمود بر او واضح و در هر
که موجب شکست و اطولو، توانی مرض نموده با یکصد حضرت امیر اطور را سبب نموده که در شکم
بهر سید خورد و خواب بر وی قطع آمد و روز بروز مرض مزبور مستولی گشت و شکست
مخامی که دارد غزوه سبب غلبه شد بهیچ وجه بکسر مزاج از وی ظاهر نگشت چنان قوی
و توانا بود که یکی از صالحات مخبران انگلیس که ویرا دیده فریاد برآورد که مردم یکصد پهلوان
ضعیف و ناتوان شده حاصل نشد هرگز آثار ضعف از وی ظاهر نیست حالا طرح چهل عرصه
لشکر گشتی مطیع نظر و کمون خاطر است که بعضی فرصت بیک اقدام کند و یک لشکر
کوچکستان خال که ویرا در بستان سال بکند و شصت هفت عیسوی مطابق سبب بکند
دولت سی و دویجری دیده بودند حکایت نموده که این مرض که در معده و شکم وی
عالم گشت من بعد حرکت گشتی را تاب نواند آورد و شکستی سپاه که در این تخیل نموده
گشت موتوخ کوید در معده که پهلوان داشت عاقبت ویرا را پای در آورد و این مرض
از پدر بوی سببه و مکر میفرمود که این مرض موجب هلاکت پدر کم گشت و عاقبت از پدر
گشت چنانچه پس از وفات و اطباء چون ویرا سرش بر نمودند عمو با مصدق قول پهلوان شدند

بگو این فقره معلوم است که هرگز چنان طبعی غیور بود و ادعای سلطنت روی زمین کند و بگوید
که خدا کرد و اندوه گرفتاری و غیرت مزاج وی را از آن امراض زودتر تحلیل برد و موجب هلاکت
وی شود و اینکه گفته اند غزوه سبب غلبه را آب و هوای کوار و ناسازگار بود این سخن مقبول نیست
چنانچه حکیم ارناط کوید که پهلوان فریب پنجاه نفر عله از خود در دست غلبه داشت و در مدت پنج
سال که در غزوه مذبوره توقف نمود و یکین از آن پنجاه وفات یافت و یک دیگران بچوب علیل
نماندند مجمل فوت ویرا بر نفس کم محمول داشتند که ماه سپتمبر سال بکند و شصت هفت عیسوی
عیسوی مطابق سبب بکند و دولت سی و دویجری و سی و سه بجای مزاج وی شروع بکسر نهاد و از ظاهر
حالات وی علامات ضعف بود بیکشت و از وجع معده اظهار تالم مینمود و پاهای وی
اکس کرد و سایر آثار دیگر نیز در وی ظاهر گشت طبیب وی معروض داشت که مزاج شما
مزاجی است که حرکت ویرا را نیست باید مدام تن و خیال شما مشغول کار باشد اگر بسیاری
و پیاده روی مداومت ننمایند مزاج تخیل از دست خواهد رفت پهلوان فرمود که باید که قوال
و اردلی با من بود بهر مرضی که قرار نمودم که حرکت ویرا لازم بود هرگز از مکان خود پای بر زمین
و بجای نروم و اگر او میر چند نفر از حکمای دیگر نیز در معاکبه با خود متفق نمود و هر چه معروض
داشتند که حرکت و تفریح باغ و راغ این مرض را تاب نیست باید بیست و بیست و بیست هفت عیسوی
منصب انگلیس بهر دست از عمارت پای بیرون نماند و از دوا خوردن نیز احتراز تمام
داشت و اگر او میر و عرص که در کار حال چاره مرض نشود و دوا استعمال کرد و عاقبت کار
بهلاکت منجر خواهد گشت حضرت امیر اطور در جواب وی فرمود که اگر میرم تسلی خاطر
مباشند که اندر کم من دولت انگلیس نیست نامی ای بی قیلا خواهند گشت که مرا بدین آب

هوای ناسازگار قرار نمود و بدین جزیره فرستاد که دشت اختیار فلان بشم و ازین جهت
 ملک شوم با حکیم معروض داشت که اگر معاجیه اقدام ننماید خود را که قرار جنگ اهل خواهد
 نمود با ملپون روی خود را بجانب آسمان نموده فرمود هر چه سر زشتی نصیبش تغییر نیابد
 شوان داد شماره ایام با معین است با کجایه و اگر آفریده مزبور در اوایل درود بخیزد
 شش صلیبه بنام معاجیه هر چه در نزد ملپون گفت و شنود میشد بجا کم جز میداد و یک
 پس از آنکه گفت و صحبت وی در حضرت ملپون زیاد کرد و دیگر ترک عادت نموده
 و بدین سبب بدین وی و سر قند آن کو که درت روی داد و عاقبت مخصوص گشت و بدین
 دولت انگلیس معروض داشت که اگر آفریده بهما بشیرین ملپون که در پای تخت انگلیسند
 بخیفه راوده دارد مطالب و شجاعت ملپون و کان ویران بخیفه بفرستادن میسر شد
 چون انسانی دولت را در دست ملپون اتمامی نام بود و از فرار کردن وی و اعظم
 داشتند فی الحال حکیم مزبور را با انگلستان احضار نمودند ملپون از عاقبت وی بیست
 متاخر گشت و زبان شکایت بدین دولت انگلیس کشود و فرمود که انسانی دولت انگلیس را
 منظور از احضار طلب من نیست که من زود تر بقت شوم موزع گوید بعد از رفتن حکیم
 مزبور سر قندسان کو کجبت آنکه اخبار جان با ملپون را نیز بقبضه تصرف خود آورد حکیم
 خود را خدمت حضرت امیر بطور فرستاد که بجای داکتر آفریده معاجیه اقدام کند امیر بطور را
 انجمنی پسند خاطر نیافته از سو ادب وی بچند و حکیم او را مطلقا بخصم خود راه نداد
 بعد از چندی خواشش نمود که یکی از اطباء ای ملک ایطالیا را دولت انگلیس اجازت دهد
 که بکجبت معاجیه وی آورند انسانی دولت انگلیس خواشش ویرا قبول نموده یکی از اطباء ایطالیا

معاجیه وی روز نخست حکیم مزبور پس از شرفیابی حضور از احوال و اوضاع بازمانده کان
 با ملپون که در تنها از ایشان بی خبر بود معروض داشت از جمله عرض کرد که هست و خوشای
 حرم شاهزاده با جزئیات متنا نموده که حضرت امیر بطور وی را احضار نماید که بخیزد شش صلیبه
 آمده بهر ساری شحال به فرمود که من خوش دارم که وی با بچا آید و در این روز بفرستد
 و از سو رفتار انگلیس بمن آگاه شود و چون حکیم مزبور از اهل جزیره کارسکه که موطی اصلی
 با ملپون بود از ملاقات وی بسیار مشغول گشت و ویران انگلیس در نزد خود نگاه
 داشت با کجایه بدین دولت انگلیس اظهار نمود که کیفر از و اعطای مذهب کمالیکه ای
 روم قدیم که حلیفه اعظم دین مسیحی است خواهند و نیز وی فرستند حلیفه اعظم از آنجا
 که خود را بمنفعی را طالب بود بجای یکی دوزن از و اعطای مذهب مزبور برود وی را
 داشت و در دولت آن جزیره مزبور فرجی تازه حضرت با ملپون داشت و داد در باب
 اعتقادات خود با ایشان بسیار گفت و شنود می نمود عاقبت عقیده خود را ایشان گفت
 معلوم شد که میخواهد مذهب اجداد خود را از دنیا رخت کند و فرمود که در باب دین
 نه فلتی شسم نه کار مطلق موزع گوید که با ملپون از طلب نمودن و اعطای مذهب کمالیکه
 چنین بنود که معتقد مذهب مزبور باشد چنانچه نوشته اند که حلیفه دین مزبور را بچند
 با وضع مختلف مجوس داشت و از وطن خود آواره نمود و بنیتو گفت که دمی المیره
 اعتقاد بود و جب الوجود داشته زیرا که در اغلب اوقات بعقیده خاص انجمنی قلب اظهار
 می نمود که واجب الوجودی است و مجموع ادیان و مذاهب عاقبت راجع به دوست
 و اخلافت و تکررات حاصل بطور اهر می نمود با کجایه امر فرمود که کاه کاه مجلس و غفر

و فرزند کار استی خاطر دهد و از جانب ولیعهد مرسله مثنی برتقیق و استعلا ام حواله
 دی ارسال داشتند و بسیار اظهار خون و اندوه در آن باب نمودند و بجا کم نوشته که خدمت
 ناپلیون معلوم کند که هر یک از اطباء را که خواهد نام ویرا معین دارد و در هر باب حاکم
 بکام اولیای دولت او را احضار کند و نزد ناپلیون و دستموز کوبد که از اطباء این ادب
 و عبرانی ولیعهد و اولیای دولت انگلیس مطلقا ناپلیون را خوشنودی حاصل نکند حاکم خیره
 مردی داشت که داکتر شازنت که از اطباء می خواند و است و اردو خوره که اجازت فرماید
 بحضور آید ناپلیون عرض دیر انداز بسیار تکالیف مفرزون بقبول نداشته فرمود که حاکم خیره
 میخواهد از احوال من آگاه شود و از اجازت کا ذنب عموم فرستاد از اهل کد هرگز کس را نزد
 خود نماند هم که با حاکم مزبور مراد کرده و حکیم خود را ماذون نمود که با داکتر از اطباء حکیم خیره
 پس تمشک انگلیس شود و صحت نماید موزج کوبد و وجود اتفاق آن دو حکیم کاروان تخلف
 نمودن ایشان ناپلیون را برسد او با از قبول معاکبر کرد و بویا فو ما فوای ویستی گرفت
 و ضعف بروی غلبه نمود و از پانزدهم ماه آپریل بپست و پنجم ماه مزبور مشغول صحبت کرد
 در روز نهم و نهم چندان صحبت نمود که خدمت و پست و ششم آپریل از احوال خود
 چنان استنباط داشت که می نمود که ساعتی دیگر شش بعالم باقی خواهد شد لهذا حکیم خود را
 طلب نموده فرمود که بعد از نزع ر و ان شکم را بشکاف و علت مرض را معلوم کن و بگوید
 نمود که اطباء انگلیس را مکه از که دست جرب من بند که شکم ترشح که اندام ایشان لازم
 بود آن زمان داکتر از اطباء ماذون است خود با نفراده بلا خط جسد من حضور یابد و در
 بعد از ترشح قلب مرا پر و ن آورده و عصبی که عیب در آن حاصل نشود بشیر پدید نزد حرم

من مزایای تو شیه بر نه محبه و الکیم خود فرمود که از شدت فواق چنان دانم که مرض مبعده در
 شکم من رایت کرده در نهایت تاسف و تحیر خواهش نمود که شکم و مبعده مرا بقت واری
 نماید عیب و علت ترشحش کیند و چگونه آنرا با معاکبر که لایست نوشته نزد فرزند من فرستد
 بعد فرمود سابق برین اطباء در ناخوشی من که ماده نیت در شکم شرجی نوشته گفته اند
 که این مرض موروثیت از پدر من است و در سن چنانچه از پدر من رسیده نوشته اند از
 چنان بجای طردارم که نزد برادر من لویث بود آنرا نیز از وی گرفته با علامات امراضی که
 شما در شکم من ملاحظه خواهید نمود مقابل نماید و حاصل آنرا نزد فرزندم ارسال آید
 بلکه وی عاقبت این بلیکه که من اکنون بکاشتم مخلص شود و مجلا پرستان حضرت
 امپراطور چون حالت نزع کربسهای وی مشاهده نمودند مضطرب گردیده در مقام آن
 برآمدند که اطباء دیگر که در آن خیره حاضرند نزد امپراطور این است که در حالت نزع
 بلکه پس از تسلیم نیز اطباء انگلیس کسیر از وی باز میزدند و اکثر آنرا میزدند که اگر چاره
 منحصر شود و اگر شکم نزع ببالین وی آورده اکنون ما را در تو نیت که حضرت
 امپراطور شکم سگرات اگر چاق در بر تخم بود چشم خود را باز کند و نظاره نماید که
 خلاف حکم از ما صد و ریاضه و از اطباء انگلیس کسی ببالین وی حاضر آمده و باین سبب از
 روی فحیرت با سگرات در آن حالت بنزد آتاب معانیت نگاه چشم آلود و نیت مجلا
 در آن روز دو ساعت پس از انعام طر و اعطای مذمت یک ببالین امپراطور ناپلیون
 حاضر شده آداب تلقین مذمت مزبور را بادی نموده امپراطور از ایشان خواهش نمود
 که جسد وی را در غاشای که جنازه ملوک در آن گذارند با آداب مذمت یک یک جنازه

امپراطور آورده و کس می بیند
 که شکم حضرت م
 نگفتند

و برادر بختانند و خانوسه ها در آن افزونند و بعد فرمود چنانچه فعل کلام من از فطیحه و حکیم
 بخداوند عالم معتمد و مدبر ایا و ابد و خود پیشم چون در مذبح کبابک متولد شد نام
 از انجمن دایه آن مذبح را معمول میدارم و فطین و اعطای آن مذبح را قبول نیایم
 پس از آن روی خود را بست و اگر آنرا مرغی حکیم خود کرده فرمود چنان دانستم که شما
 و هر ی مذبح پیشید و اعتقاد بوجود صانع تعقیب دارید چگونه است که از مطلب این حد
 دور افتاده اید یا چگونه میباید اعتقاد بوجود واجب الوجودی که مجموع موجودات بوجود
 وی گواهی دهند نمایند و حال آنکه اوصیای او با و که فلسفیان اعصار سالفه از یک اعتقاد
 بوجود واجب نموده اند بجهت کمال و قبل از آنکه آن فرید روزگار را در دنیا از حال غایب باد
 عطشی و زدن گرفت نشدنی که در حقیقت ثابت تا و که اغلب اوقات وی بسایه آن
 استراحت میفرمود و از پای در آورده و آن درخت عظیم بجهت نام اطراف عمارت لائق
 و در آن یکم فرمای روزی بود که پنجم ماه می و چهار دهم نور و روز و وقت بود
 طوفان عظیمی پدیدار گشت باد و باران چنان شدت نمود که برنج ابل خیره می نشست و
 موج کوبه در آن انقلاب هوا و طوفان امپراطور پلویان در کشکول اهل اشغال داشت
 و آن از انقلاب و طوفان غاصر در نزدی حش ز می نمود و سخن آنکه در دم و پس از او
 استماع آمد شعر بر آن بود که حواس و بی توجه و تهور چنانی است که مغلوب ترس و بی
 نزدیکیت بجهت غریب غروب است و تابستان افتخام و اقدار روی عالم پلای
 نهاد و جان بجان آفرین سپرد و در همان خاص و مقربان درگاه وی بدان صراف افتادند
 که بخت بدین ویرا نشیخ نمایند و بعینیه که در حال حیات متولد گشته بود و ممول دارند

و یک سرگشته آن کو عالم فرج و مستحفظ پلویان این فقره را میدانست که او بای و انگلیس
 همان وجود پلویانند و حفظ مقام دولت انگلیس در آن باب لازمت هرگاه بخت بدین ویرا نشیخ
 کنند و شربت دهند که در محافل و بی خیانت از او بای دولت شده و بیست و هفتین خیره
 خدمت جان وی نمودند و موجب نقص دولت خواهد بود لهذا اظهار نمود که اگر بختی و برانگام
 نشیخ به حفظ آن راه ندانند و نگذارند اطباء انگلیس در آنجا حضور یابند بجهت حفظ نام دولت بود
 لازم شود که لغت و جبر در ان مقام حاضر گردد و لهذا چند تن از محرمان امپراطور پلویان
 و چند نفر از اطباء انگلیس و چند دیگر از سرکردگان عساکر بزرگ و بزرگای انگلیس بنگام نشیخ حاضر شدند
 و علت مرض ویرا بقدر امکان شخص نموده نوشته که مانده در شکم وی هر سید و موجب
 هلاکت وی گردید مجموع حضار مجلس آن نوشته را در خط که مانده بود دولت انگلیس فرستادند
 مقربان حضرت امپراطور پلویان فتا نمودند که قلب ویرا ایشان سپایند که برسم امانت
 نزد ایشان مانده و بنا بوضعیتی که پلویان نموده نزد عوم وی فرستند و یک سرگشته آن کو
 حاکم فرج درین باب عذر آورده گفت که از او بای دولت انگلیس دستور می دارم تا بگویم
 عضوی از اعضای پلویان را از جسد وی جدا نمود تا علیه عهد و قرار چنان شد که قلب
 ویرا در حقه فقره گذارند و جوهر تراب بران بزرگ که محفوظ مانده و در لحد ز جسد پلویان
 گذارند و کیفیت را با او بای دولت انگلیس اعلام کنند اگر اجابت دادند از لحد برآورده و در
 حقه فقره بدیشان سپارد که بنا بوقت بخت جرم وی فرستند و مخرج کوبد در باب عشق
 و بی نیز مقربان او و بیشترین دولت انگلیس منازعه و مباحثه بسیار نمودند چون پلویان
 و مبت نموده بود که نقش ویرا بملکت فرست برنده و در کنار و کوه سینه دفن کنند با سزین دولت

اعلیٰ یعنی رانیز مقرون اصلاح ندانستند زیرا که هنوز در ایلایا و فرس انقلاب خاطر مردم در
باب پالمیون تسکین نیافته بود اندیشه نمودند که خوشی نیز مایه آتشش شود با کجایه مدفن آن
یگانه آفاق را در غوره سینه یکباره فرارند و منور کوی پالمیون آگاه بود که در وقت
انگلس قالب بی جان و پراکنده نمیداشت بفرستادن لهذا در آن غوره مدفن بجهت خود
معین داشت و آن در محلی واقع بود که جوهر مردم از اینجا گریخته و چشیده از اینجا جاریست
که از آب چشیده مزبور چند پالمیون طرف نفوذ محقق و راه روز مملو نموده بجهت طرف
وی میروند و مکان مزبور بنایت سبز و قوم بود که بهر از انکشان در آن غوره میت
درخت شادری که پالمیون بدان کینه می نمود و در سایر آن رلب جوی نشیست در آنکشان
واقع بود با کجایه پس از آنکه آداب کفن و تجویز وی معمول آمد جنازه او را ملوکانه در مقام
خوابگاه وی نهادند بالا پوشتی که در جنگ مار تقویر بدوش داشت بروی جنازه کوشیدند
و در اینجا بزرگان بنوبت میفرستند تا که در ششم ماه قی از اینجا بدفن حمل و نقل نمودند
مهران و مقربان وی که بر و افغان کنان در پیش جنازه میفرستند حاکم جزیره و امیر
جهازت بجای و سایر بزرگان بقانون عزیمت در فضای کالیکه جنازه وی روان شدند
عموم نظام لشکرها را مملو کس بدوش گرفته آلات و ادوات مسبقی را با همک تیرت
زدن آغاز نمودند چون در نزدیک مدفن راه تنگ بود و کالیکه را وسعت گذر نبود
جمعی از بهادران افغان انگلس طالب این سفره فراری گشتند که جنازه امیر بطور فرس را
بدوش گرفته بدفن رسانند و اعطای مذبح یک آداب دعا و تلقین را بقاعده
و قانون فرستادن بجای آوردند و از جهازت بجلی تو بهابجیت احترام نفس پالمیون
استند
امیر

انداختند و نحاسی که جسد و بر ابقر سر از بر می نمودند بر نجابت احترام سه نوبت منوالی
از پانزده عراده توپ هر یک پانزده تیر شلیک کردند و جسد وی را بر قدر نهادند
پس از آن کسکی عظیم بر موضع وی نهاده در آن مکان محقر جسد بزرگوار که
صفحه وسیع ممالک فرنگستان بر وجود وی تنگ
بود جای دادند قتل کتاب
بعون الله

و صیت نامه پهلوان در پانزدهم ماه اپریل ۱۷۲۱ عیسوی که
در پیش علی بن در عمارت لافقی و در مرقوم نموده و مشتمل است بر سه صفحه
و در صحت قول گفته باینکه که من در دین روم قدیم به آنچه از فرستادگان خداوند
دین من رسیده است جان بجان کفرین تسلیم کنم و در دین من زبوتوله شده ام
و ویم آنکه متنی من این است که جسم مرا بجا که برش مدفون کنند که جسد من در آن
روستای در خاک فرسود زیر که با اهل آن مملکت زیاده از محبت داشته ام
تسلیم آنکه همیشه از محرم خود مرا بپوشیده را حنی خوشنود بوده ام و تمام و پس از
وی رها مندی داشته ام و تمام دارم که فرزند مرا تربیت کند و چون فرزندم کوچک
و خطر بسیار در پیش دارد و باید وقت می گفت که کند از ضرری بوجود وی
عارض شود چهارم آنکه فرزند من باید فراموش نکند که در فرس منوله شده و شاهزاده
فرستاد و او را وصیت میکنم که سخن در صواب و بدست پادشاه متفق که منظورشان است
که در وستان اسس غلام بپایند و اهل فرات را بخش آورند و کت کند و بسیار
کار ایشان شود و هرگز از معنی را قبول نکند که بجا گفت اهل فرس لوی مغافوت و از
باید ای اهل بجا اقدام کند و فرزندم را لایست که در باب مملکت فرس قول مرا شنیده
خود سازد و رفتار و کردارم که از آن بخیر خواهی اهل فرس منظور بود و بشود خود کند
و باید چنان کند که اهل فرس در هر مورد از سایر قزالات مقدم بوند آنچه من چون اهل من
در موعده اتفاق نیفتاد و بگوئی انجام رسیده قافل من دولت انگلیس است امید وارم که
اهل فرس انتقام مرا در افریبه زمان از ایشان کشنده ششم آنکه در آن دو نوبت که خصم بر

زیاده از پنجایست قبل ازین

مملکت و نرس سلسله کشید از حیث سرتسل زر نوشت و سرتسل آجر و حجارال بکرند و حجارال لایق
 بود و با وجود آن باز درین هنگام که این عالم را بر و یکم از جرم این در که ششم اهل قرن
 و اولاد و احداث از نرس تو قلم که مانند آن نقطه یث این در که نهم اتمم لکن من از امار
 و برادران و خواهران خود ممنونم و یک که ارم که ایشان همیشه اوقات باین مهربان غنچه
 بودند از ابرادرم لایق که در تاریخ بیکر از نوشته صد و پست عیسی مطابق بیکر از و دست و می
 شش هجری هنگامی که فطرت چند باب بنظرات من نوشت و با سده و چون بیان
 واقع بود از او رنجیدم و او را غضب کردم اکنون که این عالم را و ایدم یکم از ایدم غنچه خودم
 و از جرم وی که ششم ششم لکن آنچه در شش حلقه در شش سال از زبان من نوشته یا
 گفته که این نظریه کفار و کور و ابله یون است و با سده و ده در و کشتان شش حلقه از علی
 حفاظت و هرگز عادت نداده که این من چنان مینماید و چنان بود که از زبان من نوشته اند
 از جمله دیاب امیر از این است که من او را مقید و محسوس نموده ام و مقام اثبات تفسیر
 در او رده ام این علم که سلسله اهل نرس و سودایشان لازم بود و وجایت بران و
 رخا کنم زیرا که امیر از این نیز بر او وی با قرار خود چندین نفر از آنکه یک بود که در شش پیر این حلقه
 مرا نقل رسانند در مصورت و واجب بود بجهت محافظت خود امیر مزبور را بعد از نبوت
 تفسیر سبزی خود را نام **نفره و دوم** اول آنکه تفسیل جمیع صدوق و ثن و سایر اسباب
 از طرف طلا و نقره و خواجگاه و سفری و زین و براق و صمیر و ظرف طلا و نقره و نقره
 جدا و جدا و کتب و یکس و نیکه که مخصوص وجود من است از فرزند خود جدا و جدا و جدا
 یاد که در محقر بسیار عزیز شمارد که آن دیوانه را یاد او را خواهند شد و مجموع اهل عالم را وی

بعد از من در باب پیرا و دستا نهادن حکایت کنند و هم آنکه انکشتن می دارم که اگر اینچشم
عینه عظم روم قدیم من یاد کاری و ادایست آن انکشتن را با نوحه خاندن من نیز یادگار
دارم ام آن انکشتن را بیا بیا بخانن مزبور می رسیم آنکه چهار کاره در وقت کوشش آن
انزال من عطا کنید که نشان ثبت از آن نهی رهنمندی من از محبت های وی که مانند پدر
فرزند در حق من معمول داشته است و زمانی که در دستش شش سال توقف من در غریبه
سینت عظیمه در مجاری خدمات بهیچ آورده و این عوض خدائی است که ما دام توقف
وی نزد من در غریبه شش چهل سال و دولت وی رسیده است چهارم آنکه کوشش بزرگ
یکسره و رونس همساز بنی بجم آنکه بر خیزد پیش خدمت بشی من چهار صد هزار فرانک میدهد
در عوض خدماتی که در این شش سال در این غریبه بمن نموده اند و وی خدمات و هرق
خدمت زده است و زمانی من آنست که وی همیشه به موجب منصب و اول قدیم را
بجای نواح خود را آورد ششم آنکه بصراف کلیسای سنت وینسنت یکصد هزار فرانک
خرج کنند هفتم آنکه در کلیسای نائوری یکصد هزار فرانک مصرف نمایند ششم آنکه در کلیسای
پریان نیز یکصد هزار فرانک مخارج نمایند ششم آنکه در کلیسای آرتیزا نیز پنجاه هزار فرانک صرف
رسانند و هفتم آنکه در کلیسای کربناز پست هزار فرانک خرج نمایند و دهم چهارم آنکه کلیسای مزبور
نیز پست هزار فرانک همسانی نمایند و دوازدهم بنای عظیمه موسوم کنش و بقال یکصد هزار
فرانک دهند که وی در حوالی شهر پانت نو کاستر تو عمارتی بکشت خود بنای میسز دهم آنکه
کوشش داکت یکصد هزار فرانک و کوشش کوکت یکصد هزار فرانک و بطریق قیاس بشی
یکصد هزار فرانک دهند که وی آدمی است بغایت پربزرگار چهار دهم بخارال بر بونجیال

פיראט

دورات و بخارال دستور بخارال کبر و ن هر یک یکصد هزار فنک و هند و بالا و
خارال و نونان نیز یکصد هزار فنک و بالا و خارال نیز یکصد هزار فنک و بالا و خارال
جواز و در جنگ یعنی گشته شد یکصد هزار فنک و مسازی و در باز تروهم و بالا و خارال
ترخند یکصد هزار فنک و بالا و خارال و در دست یکصد هزار فنک و در ن خارال
لاینه یکصد هزار فنک و کبوت و ن یکصد هزار فنک و باز مانده کان گشته و نیکه که در
جزیره کار سگ است یکصد هزار فنک و بخارال کلو س یکصد هزار فنک و بالا و خارال
سؤال یکصد هزار فنک و باز نونان و نونان کب و نونان یکصد هزار فنک و هند و کبوت
نرات یکصد هزار فنک و مسازی که نونان و از وی توقع دارم که در عو است که کوش
هر قدر تواند انجام کند و معاذ است از او انکه خلاف این نموده و در جنگ این عضو
در نیده و نونان را ایسب و نونان خود مسال و پیران کند شازده هم بران نونان
یکصد هزار فنک و هند و از وی متوقع که هیچ قانون را عمل نرشد و از این هیچ هزار فنک
نود و در نهایت هزار و شصت و پانزده عیسوی مرقوم دارد و هند هم با چای و نونان یکصد هزار
و در نونان و نونان نیز یکصد هزار فنک و مسازی که نونان و نونان هم و نونان که نونان
مزبور و نونان نمودم باید از و زاده کرد و در نونان که نونان و نونان و نونان و نونان
خود که ارده ام داده شود و نونان و نونان و نونان و نونان و نونان و نونان و نونان
بحق پسند تواند هم انکه مبلغ مفصله که هر یک از چاکران خود و نونان که در ده کرد و
شصت هزار فنک و زاده کرد و با مسال و نونان و نونان و نونان و نونان و نونان و نونان
نموده ام متوقع که هر چه زیاده است در میان و نونان و نونان و نونان و نونان و نونان و نونان

و معادلات فوجی که در بویه اید نزد من توقف نمودند برسم انعام تقسیم شود و تقسیم نخواهد
مربور بعبده که کشت ما ثلثان و کشت بر ریزه و جبال و دوات و جبال که کز فون حکیم
بیشی است که موافق عدالت پهن ایشان تقسیم کنند سپستم آنکه در باب انعام مزبور در صورتی
که اشخاص و افراد فوج مزبور مرده باشند باید با و لا و پیوه زنان ایشان رسد و اگر وراثت
نداشت باشند و تقسیم وی باید بال من راجع شود **فصل ششم** اول آنکه باید آنکه که خدمت
که مال طلق من است چنانکه از اهل خوش ازانی تواند غضب نمایند حساب آن که بخور
من است از وی محاسبه اموال مخصوصه در املاک نماید و وجه نقد از قراضه و مصفای که
در صندوق من است چهار صد که در وقت زیر که چهار ده سال و ایل سرداری خود
در مملکت فرس و نانی که بسلطنت رسیدم هر سال هفت و چهار که در داخل من بود
دفعی به دولت و فرس که در باب امر اطوری در حیدر استیار من بود داشت منافع آن از آن باب
که بدست کجور خود داده ام بسیار میشود این مبلغ علاوه بر آنست از مجموع عمارت و املاک
که در فرس و ابطالیادارم با معققات عمارت که در روم قدیم و در عمارت و توبین
من است که مجموع از عین المال من ابقاع شده و سایر اسباب و اوضاع عمارت من
جوهر و ظروف طلا و نقره و فرش و سایر ازان را مخصوص من است به سبب چه حد خلعت
بال دولت ندارد حساب آنها مانا میاید با شاهزاده یو جین و ناظر من رسیده شود
دوم آنکه چهار صد که در وجه نقد با منافع آن که حال بران نیز علاوه شده موجود
دارم و دولت که در آنرا و مبت میکنم که انعام منافع آن به منی از اسباب ضرورت
مرا بر سر که دکان و باغیان سپاه فرس که از آنجا هیچ هنر و مهضد و نود و دوات

هزار و شصت و پانزده عیسوی که بیست و سه سال می شود در درگاه من بخت عظمی و غلات
و آزادی دولت فرخش بجا نموده اند بصیغه انعام تقسیم کنند و نصف دیگر را به پادشاهی
و ملوکات که در بهجوم و لشکر کشی خضم خوار شده اند بدهند و مقرر میدارم که
کوشش ناشایان و کوشش بزرگوار و هر چند بویست نام من عمل کنند از آنچه گفته ام مختلف
نمایند و این وصیت نام من که پادشاه تمام به دست خط خود نوشته و به پستهای خود درج
شعور و اعتبار دستخط کرده ام و مأمور داشته ام و السلام تمام الکتاب

[illegible]

